2026/1562

14.7.2026

Acord cu privire la Gibraltar între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte

Cuprins

PREAMBUL . . . 3

PARTEA ÎNTÂI – DISPOZIȚII COMUNE ȘI INSTITUȚIONALE . . . 5

TITLUL I – DISPOZIȚII GENERALE . . . 5

TITLUL II – BAZA COOPERĂRII . . . 7

TITLUL III – COOPERAREA CIVILĂ ÎN DOMENIUL NUCLEAR . . . 11

TITLUL IV – PRINCIPII DE INTERPRETARE . . . 12

TITLUL V – CADRUL INSTITUȚIONAL . . . 14

PARTEA A DOUA – CIRCULAȚIA PERSOANELOR . . . 16

TITLUL I – PRINCIPII ȘI OBIECTIVE GENERALE . . . 16

TITLUL II – TRECEREA FRONTIERELOR . . . 21

TITLUL III – GARANȚII . . . 27

CAPITOLUL 1 – ȘEDEREA ÎN GIBRALTAR, NORME SPECIALE, ELIBERAREA PERMISELOR DE ȘEDERE ȘI A VIZELOR . . . 27

CAPITOLUL 2 – CERERILE DE PROTECȚIE INTERNAȚIONALĂ ȘI RETURNAREA . . . 37

CAPITOLUL 3 – COOPERAREA POLIȚIENEASCĂ . . . 39

TITLUL IV – PUNEREA ÎN APLICARE, EXECUTAREA, EVALUAREA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII DISPOZIȚIILOR . . . 43

TITLUL V – COOPERAREA ÎN MATERIE DE ASIGURARE A RESPECTĂRII LEGII ȘI COOPERAREA JUDICIARĂ . . . 46

CAPITOLUL 1 – OBIECTIVUL ȘI DOMENIUL DE APLICARE . . . 46

CAPITOLUL 2 - COOPERAREA CU EUROPOL . . . 47

CAPITOLUL 3 – COOPERAREA CU EUROJUST . . . 53

CAPITOLUL 4 – SCHIMBUL DE INFORMAȚII PRIVIND CAZIERELE JUDICIARE . . . 58

CAPITOLUL 5 – PREDAREA . . . 61

CAPITOLUL 6 – ASISTENȚA RECIPROCĂ . . . 81

CAPITOLUL 7 – INDISPONIBILIZAREA ȘI CONFISCAREA . . . 85

TITLUL VI – COMBATEREA SPĂLĂRII BANILOR ȘI A FINANȚĂRII TERORISMULUI . . . 102

PARTEA A TREIA – ECONOMIE ȘI COMERȚ . . . 104

TITLUL I – CONDIȚII ECHITABILE PENTRU O CONCURENȚĂ DESCHISĂ ȘI LOIALĂ ȘI PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ . . . 104

CAPITOLUL 1 – PRINCIPII GENERALE . . . 104

CAPITOLUL 2 – CONTROLUL AJUTOARELOR DE STAT . . . 105

CAPITOLUL 3 – FISCALITATE . . . 111

CAPITOLUL 4 – STANDARDE SOCIALE ȘI DE MUNCĂ . . . 112

CAPITOLUL 5 – MEDIUL ȘI CLIMA . . . 113

CAPITOLUL 6 – ALTE INSTRUMENTE COMERCIALE ȘI INSTRUMENTE PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ 116

CAPITOLUL 7 – DISPOZIȚII ORIZONTALE ȘI INSTITUȚIONALE 120

TITLUL II – ACORDURI PRIVIND REGIMUL VAMAL, IMPOZITAREA INDIRECTĂ ȘI ASPECTELE LEGATE DE COMERȚ 123

CAPITOLUL 1 – PRINCIPII ȘI OBIECTIVE GENERALE 123

CAPITOLUL 2 – UNIUNEA VAMALĂ 124

CAPITOLUL 3 – MĂRFURILE PRODUSE SAU INTRODUSE PE PIAȚĂ ÎN GIBRALTAR 131

CAPITOLUL 4 – TUTUNUL 135

CAPITOLUL 5 – DISPOZIȚII APLICABILE ANUMITOR CATEGORII DE MĂRFURI 136

CAPITOLUL 6 – PUNEREA ÎN APLICARE, EXECUTAREA, MONITORIZAREA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII DISPOZIȚIILOR 139

CAPITOLUL 7 – DISPOZIȚII TRANZITORII 141

TITLUL III – TRANSPORTURI 142

CAPITOLUL 1 – AVIAȚIA 142

CAPITOLUL 2 – TRANSPORTUL RUTIER 144

CAPITOLUL 3 – TRANSPORTUL MARITIM 148

TITLUL IV – EXCEPȚII 149

PARTEA A PATRA – LUCRĂTORII FRONTALIERI ȘI COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE SOCIALĂ 152

TITLUL I – DOMENIUL DE APLICARE PERSONAL 152

TITLUL II – DREPTURILE PRINCIPALE ȘI ACCESORII ALE LUCRĂRILOR FRONTALIERI 153

TITLUL III – COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE SOCIALĂ 156

PARTEA A CINCEA – DISPOZIȚII FINANCIARE 156

PARTEA A ȘASEA – SOLUȚIONAREA LITIGIILOR 157

CAPITOLUL 1 – DISPOZIȚII GENERALE 157

CAPITOLUL 2 – PROCEDURĂ 158

CAPITOLUL 3 – CONFORMARE 162

CAPITOLUL 4 – DISPOZIȚII PROCEDURALE COMUNE 165

PARTEA A ȘAPTEA – DISPOZIȚII FINALE 168

PREAMBUL

UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI COMUNITATEA EUROPEANĂ A ENERGIEI ATOMICE,

pe de o parte, și

REGATUL UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD,

pe de altă parte,

(1) REAFIRMÂNDU-ȘI angajamentul față de principiile democratice, statul de drept, drepturile omului, combaterea proliferării armelor de distrugere în masă și față de combaterea schimbărilor climatice, care constituie elemente esențiale ale prezentului acord și ale acordurilor de completare,

(2) RECUNOSCÂND importanța cooperării globale în ceea ce privește abordarea chestiunilor de interes comun,

(3) LUÂND ACT DE faptul că Regatul Unit s-a retras din Uniunea Europeană și că Gibraltarul nu este inclus în domeniul de aplicare teritorială al Acordului comercial și de cooperare dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte ([1]), încheiat la Londra și la Bruxelles la 30 decembrie 2020 (denumit în continuare „Acordul comercial și de cooperare”),

(4) URMĂRIND să stabilească o nouă relație de cooperare reciprocă între Uniunea Europeană și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, în ceea ce privește Gibraltarul, prin care să promoveze, de asemenea, prosperitatea comună și relațiile strânse și constructive în ceea ce privește Gibraltarul și zona adiacentă din Regatul Spaniei, în special teritoriul municipalităților care alcătuiesc Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar,

(5) AVÂND ÎN VEDERE că, pentru a asigura punerea în aplicare eficientă și interpretarea și aplicarea corectă a prezentului acord și a oricărui acord de completare, precum și respectarea obligațiilor asumate în temeiul acestor acorduri, este esențial să fie stabilite norme de guvernanță, în special norme privind soluționarea litigiilor și asigurarea respectării legii,

(6) AVÂND ÎN VEDERE că ar trebui să fie eliminate toate barierele fizice actuale din calea circulației persoanelor între Gibraltar și spațiul Schengen, menținând în același timp integritatea spațiului Schengen prin controale, măsuri și garanții corespunzătoare și ținând seama de faptul că Gibraltarul nu participă la acquis-ul Schengen și nu este asociat cu acesta,

(7) AVÂND ÎN VEDERE că, pentru a consolida securitatea părților, eliminarea barierelor fizice din calea circulației persoanelor și controalele, măsurile și garanțiile stabilite ar trebui completate de cooperarea dintre părți în ceea ce privește prevenirea, investigarea, depistarea sau urmărirea penală a infracțiunilor și executarea sancțiunilor penale, inclusiv protecția împotriva amenințărilor la adresa siguranței publice și prevenirea acestora,

([1]) JO L 149, 30.4.2021, p.10, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj.

(8) REAFIRMÂND, având în vedere proximitatea geografică dintre părți, angajamentul de a coopera pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale și de a asigura punerea în aplicare a standardelor internaționale de bună guvernanță în domeniul fiscal,

(9) RECUNOSCÂND necesitatea unui parteneriat economic echilibrat, care să fie întemeiat pe condiții de concurență echitabile pentru o concurență deschisă și loială și pentru dezvoltarea durabilă, prin cadre eficace de control al ajutoarelor de stat și prin angajamentul de a menține nivelurile ridicate de protecție ale fiecărei părți în ceea ce privește standardele sociale și de muncă, mediul, combaterea schimbărilor climatice și fiscalitatea,

(10) AVÂND ÎN VEDERE că ar trebui eliminate toate barierele fizice din calea circulației mărfurilor pe cale terestră între Gibraltar și Uniune, protejând în același timp integritatea pieței interne a Uniunii și interesele financiare ale părților, inclusiv prin:

— asigurarea faptului că frauda vamală este combătută prin controale și proceduri vamale corespunzătoare, precum și prin alte măsuri;

— prevederea unor mecanisme de cooperare între părți și a unor garanții pentru a preveni și a combate frauda fiscală, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale;

— aplicarea normelor relevante ale Uniunii care reglementează circulația, producerea și introducerea pe piață a mărfurilor, inclusiv a interdicțiilor și restricțiilor și a normelor privind accesul pe piață,

(11) URMĂRIND să coopereze în domeniul siguranței și securității nucleare civile, având în vedere proximitatea geografică dintre părți,

(12) AVÂND ÎN VEDERE importanța asigurării transportului rutier de mărfuri și circulația ambulanțelor între Gibraltar și o zonă de frontieră contiguă limitată aflată pe teritoriul Uniunii și a transportului rutier de mărfuri între Gibraltar și Regatul Unit prin teritoriul Uniunii, precum și a unui anumit acces la porturile părților,

(13) URMĂRIND să stabilească norme aplicabile aeroportului din Gibraltar și exploatării acestuia,

(14) URMĂRIND să stabilească norme clare și o cooperare strânsă și eficace între instituțiile competente ale Regatului Spaniei și ale Gibraltarului pentru a proteja și a oferi drepturile lucrătorilor frontalieri care circulă între Regatul Spaniei și Gibraltar în scop profesional, în vederea coordonării corespunzătoare a drepturilor de securitate socială și pentru a asigura drepturile membrilor de familie ai lucrătorilor frontalieri,

(15) RECUNOSCÂND importanța unui mecanism financiar de promovare a coeziunii între Gibraltar și Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar, protejând în același timp interesele financiare ale părților,

(16) DORIND să încheie un acord între Uniune și Regatul Unit cu scopul de a oferi un temei juridic pentru o astfel de cooperare,

(17) RECUNOSCÂND că părțile pot completa prezentul acord cu alte acorduri care să facă parte integrantă din relațiile lor bilaterale globale, astfel cum sunt reglementate de prezentul acord,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

PARTEA ÎNTÂI

DISPOZIȚII COMUNE ȘI INSTITUȚIONALE

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Scopul

Obiectivul prezentului acord este de a stabili o relație de cooperare reciprocă între părți, prin care să se promoveze, de asemenea, prosperitatea comună și relațiile strânse și constructive în ceea ce privește Gibraltarul și zona adiacentă din Regatul Spaniei, în special teritoriul municipalităților care alcătuiesc Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar.

Articolul 2

Suveranitate

Prezentul acord, orice acord de completare menționat la articolul 4, orice acord administrativ sau alte înțelegeri legate de prezentul acord, precum și orice măsură, instrument sau comportament adoptat în aplicarea ori ca rezultat al acestora sau în temeiul lor nu aduc atingere poziției juridice a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord sau poziției juridice a Regatului Spaniei în ceea ce privește suveranitatea și jurisdicția, nu afectează în alt mod pozițiile juridice respective și nu pot constitui temeiul niciunei afirmații sau negări a suveranității, inclusiv în cadrul procedurilor judiciare sau în alt mod.

Articolul 3

Definiții

(1) În sensul prezentului acord și al oricărui acord de completare și în absența unor dispoziții contrare, se aplică următoarele definiții:

(a) „parte” sau „părți” înseamnă Uniunea Europeană și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;

(b) „legislația părții” sau „legislația părților” înseamnă, cu referire la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, legislația aplicabilă în Gibraltar, cu excepția cazului în care se prevede altfel în mod expres;

(c) „persoană vizată” înseamnă o persoană fizică identificată sau identificabilă; o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare sau un identificator online sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității fizice, fiziologice, genetice, mentale, economice, culturale sau sociale a persoanei fizice respective;

(d) „zi” înseamnă o zi calendaristică;

(e) „stat membru” înseamnă un stat membru al Uniunii Europene;

(f) „date cu caracter personal” înseamnă orice informație referitoare la o persoană vizată;

(g) „zonă de frontieră contiguă” înseamnă teritoriul municipalităților care alcătuiesc Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar din Regatul Spaniei.

(2) Orice trimitere la „Uniune” din prezentul acord sau din orice acord de completare se interpretează ca incluzând Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, cu excepția cazului în care se prevede altfel sau în cazul în care contextul impune altfel.

(3) Orice trimitere la „Regatul Unit” din prezentul acord sau din orice acord de completare se interpretează ca trimitere la Regatul Unit ca stat responsabil pentru relațiile externe ale Gibraltarului.

Articolul 4

Acorduri de completare

(1) Atunci când Uniunea și Regatul Unit încheie între ele alte acorduri bilaterale în ceea ce privește Gibraltarul, acestea constituie acorduri de completare a prezentului acord, cu excepția cazului în care se prevede altfel în acordurile respective. Astfel de acorduri de completare fac parte integrantă din relațiile bilaterale generale dintre Uniune și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, astfel cum sunt reglementate de prezentul acord, și fac parte din cadrul general.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea:

(a) acordurilor dintre Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte; și

(b) acordurilor dintre Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte.

Articolul 5

Buna-credință

(1) Părțile, dând dovadă de respect reciproc deplin și de bună-credință, își acordă asistență reciprocă în îndeplinirea atribuțiilor care decurg din prezentul acord și din orice acord de completare.

(2) Părțile iau toate măsurile adecvate, generale sau speciale, pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care decurg din prezentul acord și din orice acord de completare și se abțin de a lua orice măsură care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor prezentului acord sau ale oricărui acord de completare.

Articolul 6

Comunicări și notificări

(1) Comunicările oficiale și deciziile care sunt notificate autorităților competente din Gibraltar, sunt emise de acestea sau sunt adresate acestora se transmit prin intermediul *Foreign, Commonwealth and Development Office* (Ministerul Afacerilor Externe, Commonwealth-ului și Dezvoltării) al Guvernului Regatului Unit („FCDO”) sau al oricărui alt organism al Regatului Unit, având sediul, în oricare dintre cazuri, în Regatul Unit, pe care Guvernul Regatului Unit poate decide să îl desemneze.

(2) FCDO certifică autenticitatea documentelor emise de autoritățile competente din Gibraltar în cazul în care hotărârile urmează să fie executate direct în fața unei instanțe sau a unei alte autorități de aplicare a legii dintr-un stat membru, fără a fi necesară o notificare formală prealabilă.

(3) Notificarea de către Regatul Unit a autorităților competente din Gibraltar în temeiul prezentului acord sau al oricărui acord de completare include, de asemenea, o trimitere la FCDO sau la organismul Regatului Unit menționat la alineatul (1).

Articolul 7

Eliminarea barierelor fizice

Toate barierele fizice se elimină în conformitate cu planul de punere în aplicare cuprins în acordul administrativ relevant dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei.

TITLUL II

BAZA COOPERĂRII

Articolul 8

Democrația, statul de drept și drepturile omului

(1) Părțile continuă să susțină valorile și principiile comune ale democrației, statului de drept și respectării drepturilor omului care stau la baza politicilor lor interne și internaționale. În acest sens, părțile își reafirmă aderarea la Declarația Universală a Drepturilor Omului și la tratatele internaționale relevante privind drepturile omului la care sunt părți.

(2) Părțile promovează aceste valori și principii comune în cadrul forurilor internaționale. Părțile cooperează pentru promovarea acestor valori și principii, inclusiv cu țări terțe sau în țări terțe.

Articolul 9

Combaterea schimbărilor climatice

(1) Părțile consideră că schimbările climatice reprezintă o amenințare existențială la adresa umanității și își reiterează angajamentul de a consolida răspunsul la nivel mondial la această amenințare. Combaterea schimbărilor climatice cauzate de om, astfel cum a fost definită în cadrul procesului Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice încheiată la New York la 9 mai 1992 („CCONUSC") și, în special, în Acordul de la Paris adoptat la Paris la 12 decembrie 2015 de Conferința părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice în cadrul celei de a 21-a sesiuni (denumit în continuare „Acordul de la Paris"), inspiră politicile interne și externe ale Uniunii și ale Regatului Unit. Prin urmare, fiecare parte respectă Acordul de la Paris și procesul instituit de CCONUSC și se abține de la acțiuni sau omisiuni care ar contraveni în mod semnificativ obiectului și scopului Acordului de la Paris.

(2) Părțile promovează acțiunile de combatere a schimbărilor climatice în cadrul forurilor internaționale, inclusiv prin inițierea de dialoguri cu alte țări și regiuni pentru ca acestea să dea dovadă de mai multă ambiție în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

Articolul 10

Combaterea proliferării armelor de distrugere în masă

(1) Părțile consideră că proliferarea armelor de distrugere în masă („ADM") și a vectorilor acestora, atât către actorii statali, cât și către cei nestatali reprezintă una dintre cele mai grave amenințări la adresa stabilității și a securității internaționale. Prin urmare, părțile convin să coopereze și să contribuie la combaterea proliferării armelor de distrugere în masă și a vectorilor acestora prin respectarea deplină și punerea în aplicare la nivel național a obligațiilor existente care le revin în temeiul tratatelor și acordurilor internaționale privind dezarmarea și neproliferarea.

(2) Părțile convin, de asemenea, să coopereze și să contribuie la combaterea proliferării armelor de distrugere în masă și a vectorilor acestora prin:

(a) luarea de măsuri în vederea semnării sau ratificării tuturor celorlalte instrumente internaționale relevante sau în vederea aderării la acestea, după caz, precum și în vederea punerii lor în aplicare în totalitate, în măsura în care aceste instrumente sunt deschise spre semnare, ratificare sau aderare de către părți; și

(b) stabilirea unui sistem eficace de control al exporturilor naționale, care să controleze atât exporturile, cât și tranzitul bunurilor legate de ADM, inclusiv un control al utilizării finale a tehnologiilor cu dublă utilizare legată de ADM, și care să prevadă sancțiuni eficace în cazul încălcării controalelor exporturilor.

(3) Părțile convin să stabilească un dialog periodic cu privire la aceste chestiuni.

Articolul 11

Armele de calibru mic și armamentul ușor și alte arme convenționale

(1) Părțile recunosc că fabricarea, transferul și circulația ilicite de arme de calibru mic și armament ușor („SALW"), inclusiv muniția aferentă, precum și acumularea în exces a acestora, gestionarea lor necorespunzătoare, stocurile securizate în mod neadecvat și răspândirea necontrolată a acestor arme reprezintă în continuare o amenințare gravă la adresa păcii și a securității internaționale.

(2) Părțile convin să respecte și să pună în aplicare pe deplin obligațiile care le revin, astfel cum sunt extinse la Gibraltar în cazul Regatului Unit, în ceea ce privește combaterea comerțului ilicit cu SALW, inclusiv cu muniția aferentă, în temeiul acordurilor internaționale în vigoare și al rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU, precum și angajamentele care le revin în cadrul altor instrumente internaționale aplicabile în acest domeniu, precum Programul de acțiune al ONU pentru prevenirea, combaterea și eradicarea comerțului ilicit cu SALW sub toate aspectele sale.

(3) Părțile recunosc importanța sistemelor de control intern pentru transferurile de arme convenționale, în conformitate cu standardele internaționale existente. Părțile recunosc importanța aplicării acestor controale într-un mod responsabil, pentru a contribui astfel la pacea, securitatea și stabilitatea internațională și regională, la reducerea suferinței umane, precum și la prevenirea deturnării armelor convenționale.

(4) Părțile se angajează în acest sens să coopereze în cadrul Tratatului privind comerțul cu arme, adoptat la New York la 2 aprilie 2013, inclusiv în ceea ce privește promovarea universalizării și a punerii în aplicare pe deplin a tratatului de către toate statele membre ale ONU.

(5) Prin urmare, părțile convin să coopereze în eforturile lor de reglementare sau de îmbunătățire a reglementării comerțului internațional cu arme convenționale și de prevenire, combatere și eradicare a comerțului ilicit cu arme. Părțile iau măsuri în vederea semnării sau ratificării instrumentelor internaționale enumerate în anexa 1 sau în vederea aderării la acestea, după caz, precum și în vederea punerii lor în aplicare în totalitate, în măsura în care aceste instrumente sunt deschise spre semnare, ratificare sau aderare de către părți.

(6) Părțile convin să stabilească un dialog periodic cu privire la aceste chestiuni.

Articolul 12

Cele mai grave infracțiuni care preocupă comunitatea internațională

(1) Părțile reafirmă că cele mai grave infracțiuni care preocupă ansamblul comunității internaționale nu trebuie să rămână nepedepsite și că urmărirea lor penală trebuie să fie asigurată prin adoptarea de măsuri la nivel național și prin consolidarea cooperării internaționale, inclusiv cu Curtea Penală Internațională. Părțile convin să sprijine pe deplin universalitatea și integritatea Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale, adoptat la Roma la 17 iulie 1998, și a instrumentelor referitoare la acesta.

(2) Părțile convin să stabilească un dialog periodic cu privire la respectivele chestiuni.

Articolul 13

Combaterea terorismului

(1) Părțile cooperează la nivel bilateral, regional și internațional pentru a preveni și a combate actele de terorism sub toate formele și manifestările acestora, în conformitate cu dreptul internațional aplicabil, inclusiv, după caz, cu acordurile internaționale legate de combaterea terorismului, cu dreptul internațional umanitar și cu dreptul internațional al drepturilor omului, precum și cu principiile prevăzute în Carta Organizației Națiunilor Unite. Părțile iau măsuri în vederea semnării sau ratificării instrumentelor internaționale enumerate în anexa 2 sau în vederea aderării la acestea, după caz, precum și în vederea punerii lor în aplicare în totalitate, în măsura în care aceste instrumente sunt deschise spre semnare, ratificare sau aderare de către părți.

(2) Părțile își consolidează cooperarea în materie de combatere a terorismului, inclusiv în materie de prevenire și combatere a extremismului violent și a finanțării terorismului, cu scopul de a promova interesele lor comune în materie de securitate, ținând seama de Strategia globală a Organizației Națiunilor Unite de combatere a terorismului și de rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU, fără a aduce atingere cooperării în materie de asigurare a respectării legii și cooperării judiciare în materie penală și schimburilor de informații.

(3) Părțile convin să stabilească un dialog periodic cu privire la aceste chestiuni. Acest dialog va urmări, printre altele, să promoveze și să faciliteze:

(a) schimbul de evaluări privind amenințarea teroristă;

(b) schimbul de bune practici și de cunoștințe de specialitate privind combaterea terorismului;

(c) cooperarea operațională și schimbul de informații; și

(d) schimburi privind cooperarea în cadrul organizațiilor multilaterale.

Articolul 14

Protecția datelor cu caracter personal

(1) Prezentul articol se aplică protecției persoanelor fizice în ceea ce privește datele lor cu caracter personal, în contextul prelucrării totale sau parțiale a acestora prin mijloace automatizate sau altfel decât prin mijloace automatizate, atunci când fac parte dintr-un sistem de evidență a datelor sau sunt destinate să facă parte dintr-un sistem de evidență a datelor (denumită în continuare „protecția datelor”).

(2) Anexa 3 face parte integrantă din prezentul articol. Respectiva anexă nu include dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), care reglementează competența și rolul autorității de supraveghere principale și al autorității de supraveghere vizate.

(3) Articolul 19 se aplică anexei 3.

(4) Fără a aduce atingere articolului 20 din prezentul acord, dispozițiile dreptului intern al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, menționate la articolul 19 alineatul (1) din prezentul acord, în domeniul reglementat de anexa 3 se interpretează în conformitate cu actele relevante ale Comitetului european pentru protecția datelor (denumit în continuare „comitetul”), în același mod și în aceleași condiții în care se aplică statelor membre. Aceasta include avizele pe care autoritatea de supraveghere a protecției datelor din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul le solicită sau le primește în temeiul articolului 64 din Regulamentul (UE) 2016/679, în contextul normelor aplicabile Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care sunt aceleași cu normele din actele Uniunii cuprinse în anexa 3.

([2]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

(5) Autoritatea de supraveghere a protecției datelor din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ține seama în cea mai mare măsură de deciziile luate de autoritatea de supraveghere competentă în temeiul articolului 60 din Regulamentul (UE) 2016/679 și de deciziile luate de comitet în temeiul articolului 65 din Regulamentul (UE) 2016/679 atunci când decide cu privire la cazurile care ridică probleme similare privind interpretarea și aplicarea acelorași norme ca cele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679.

(6) Trimiterea la statele membre de la articolul 68 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/679 nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Autoritatea de supraveghere a protecției datelor din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate fi invitată la reuniunile comitetului numai în cazurile în care sunt discutate decizii adresate autorității de supraveghere respective sau în care prezența autorității de supraveghere respective este necesară și în interesul Uniunii pentru a asigura aplicarea efectivă în Gibraltar a acelorași norme ca cele prevăzute în actele Uniunii în domeniul protecției datelor menționate la articolul 19 alineatul (1). În astfel de cazuri, autoritatea de supraveghere a protecției datelor din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, participă în calitate de expert sau de invitat în conformitate cu regulamentul de procedură relevant al comitetului. Participarea sa se limitează strict la punctele relevante de pe ordinea de zi și se menționează în documentele relevante, cum ar fi procesul-verbal al reuniunii, ca participare a autorității de supraveghere a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(7) În sensul prezentului acord, toate trimiterile la țările terțe și la autoritățile competente ale acestora cuprinse în dispozițiile din dreptul Uniunii enumerate în anexa 3 se interpretează ca neincluzând Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și nici autoritățile sale competente, cu condiția respectării alineatului (2) de la prezentul articol în conformitate cu articolul 19 alineatul (1).

(8) Ori de câte ori Uniunea intenționează să adopte o decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în temeiul articolului 45 din Regulamentul (UE) 2016/679 sau al articolului 36 din Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului [3], Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este informat în mod corespunzător.

Articolul 15

Cooperarea la nivel mondial cu privire la chestiuni de interes economic, social și de mediu comun

(1) Părțile recunosc importanța cooperării la nivel mondial pentru abordarea chestiunilor de interes economic, social și de mediu comun. În cazul în care este în interesul lor reciproc, părțile promovează soluții multilaterale la problemele comune.

(2) Păstrându-și autonomia decizională și fără a aduce atingere altor dispoziții ale prezentului acord sau ale oricărui acord de completare, părțile depun eforturi să coopereze cu privire la chestiunile globale curente și emergente de interes comun, cum ar fi pacea și securitatea, schimbările climatice, dezvoltarea durabilă, poluarea transfrontalieră, protecția mediului, digitalizarea, sănătatea publică și protecția consumatorilor, fiscalitatea, stabilitatea financiară și schimburile comerciale și investițiile libere și echitabile. În acest scop, părțile depun eforturi pentru a menține un dialog constant și eficace și își coordonează pozițiile în cadrul organizațiilor și forurilor multilaterale la care participă, cum ar fi Organizația Națiunilor Unite, Grupul celor șapte (G7) și Grupul celor douăzeci (G20), Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), Fondul Monetar Internațional, Banca Mondială și Organizația Mondială a Comerțului (OMC).

[3] Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj).

Articolul 16

Elemente esențiale

(1) Articolul 8 alineatul (1), articolul 9 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (1) constituie elemente esențiale ale cooperării stabilite prin prezentul acord și prin orice acord de completare.

(2) În cazul în care oricare dintre părți consideră că cealaltă parte nu și-a îndeplinit în mod grav și substanțial oricare dintre obligațiile descrise ca elemente esențiale la alineatul (1), aceasta poate decide să denunțe sau să suspende, integral sau în parte, aplicarea prezentului acord sau a oricărui acord de completare.

(3) Înainte de a face acest lucru, partea care invocă aplicarea prezentului articol solicită Consiliului de cooperare să se reunească imediat în vederea găsirii în timp util a unei soluții reciproc acceptabile. În cazul în care nu se ajunge la o soluție reciproc acceptabilă în termen de 30 de zile de la data solicitării adresate Consiliului de cooperare, partea în cauză poate lua măsurile menționate la alineatul (2).

(4) Măsurile menționate la alineatul (2) trebuie luate cu respectarea deplină a dreptului internațional și trebuie să fie proporționale. Se acordă prioritate măsurilor care afectează cel mai puțin funcționarea prezentului acord și a eventualelor acorduri de completare.

(5) Părțile consideră că, pentru ca o situație să constituie o încălcare gravă și substanțială a oricăreia dintre obligațiile descrise ca elemente esențiale la alineatul (1), gravitatea și natura acesteia ar trebui să fie excepționale și să amenințe pacea și securitatea sau să aibă repercusiuni internaționale. Pentru o mai mare certitudine, o acțiune sau o omisiune care contravine în mod semnificativ obiectului și scopului Acordului de la Paris este considerată întotdeauna o încălcare gravă și substanțială în sensul prezentului articol.

TITLUL III

COOPERAREA CIVILĂ ÎN DOMENIUL NUCLEAR

Articolul 17

Cooperarea civilă în domeniul nuclear

(1) Părțile recunosc importanța cooperării internaționale pentru instituirea unor mecanisme eficace în domeniul siguranței nucleare și colaborează în vederea îmbunătățirii continue a standardelor și convențiilor internaționale în materie de siguranță nucleară, precum și a punerii în aplicare a acestora. În măsura în care nu intră în conflict cu evoluțiile standardelor internaționale de securitate nucleară obligatorii din punct de vedere juridic, Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu slăbesc și nu reduc nivelurile de protecție sub cele care sunt prevăzute de standardele de protecție și asigurate prin aplicarea acestora, astfel cum sunt acceptate în comun de părți și aplicate în ceea ce privește Gibraltarul până la 31 decembrie 2020 în ceea ce privește securitatea nucleară, protecția radiologică, gestionarea în condiții de siguranță a deșeurilor radioactive și a combustibilului uzat, dezafectarea, expedierea în condiții de siguranță a materialelor nucleare, pregătirea și răspunsul în caz de urgență și controlul efectiv al materialelor radioactive și al surselor radioactive.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pune în aplicare un sistem riguros și eficace de evidență și control al materialelor nucleare, cu scopul de a se asigura că materialele nucleare, astfel cum sunt definite la articolul XII din Statutul Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (AIEA), adoptat la New York la 23 octombrie 1956, sunt utilizate exclusiv în scopuri pașnice în momentul în care aceste mecanisme sunt necesare.

(3) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pune în aplicare măsuri de siguranță și securitate, în conformitate cu acordurile internaționale relevante, în legătură cu orice instalație nucleară civilă și orice sursă radioactivă relevantă din Gibraltar, în momentul în care aceste mecanisme sunt necesare.

(4) În momentul în care aceste mecanisme sunt necesare, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pune în aplicare un acord negociat cu AIEA pentru aplicarea garanțiilor în Gibraltar și ia măsuri în vederea semnării sau ratificării instrumentelor internaționale enumerate în partea 1 din anexa 4 și a viitoarelor amendamente relevante ale acestora sau în vederea aderării la ele, după caz, precum și în vederea punerii lor în aplicare în totalitate, în măsura în care sunt ratificate de Regatul Unit. În plus, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ia măsuri pentru a respecta, după caz, documentele de orientare enumerate în partea 2 din anexa 4, precum și modificările viitoare ale acestora, în măsura în care sunt utilizate de Regatul Unit.

(5) Părțile recunosc importanța cooperării internaționale pentru instituirea unor mecanisme eficace în domeniul securității nucleare și colaborează în vederea îmbunătățirii continue a standardelor și convențiilor internaționale în materie de securitate nucleară. Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu slăbesc și nu reduc nivelurile de protecție sub cele care sunt prevăzute de standardele de protecție și asigurate prin aplicarea acestora, astfel cum sunt aplicate de Uniune și de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, până la 31 decembrie 2020 în ceea ce privește protecția fizică.

(6) Regatul Unit a extins la Gibraltar aplicarea Convenției privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare, încheiată la Paris la 29 iulie 1960, astfel cum a fost modificată prin Protocolul adițional din 28 ianuarie 1964 și prin Protocolul din 6 noiembrie 1982. Părțile iau act de faptul că Regatul Unit va continua să ia măsuri pentru a prelungi Protocolul din 12 februarie 2004 (care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2022 în Regatul Unit), precum și orice alte amendamente ulterioare, cu excepția cazului în care o parte a notificat în scris celeilalte părți că nu acceptă amendamentul.

(7) Regatul Unit, în numele Gibraltarului, continuă să mențină și să revizuiască periodic acordurile operaționale referitoare la evenimentele din Gibraltar sau care afectează Gibraltarul vizate de Convenția cu privire la notificarea rapidă a unui accident nuclear, adoptată de Conferința generală a AIEA reunită în sesiune specială la Viena la 26 septembrie 1986, și Convenția cu privire la asistența în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, adoptată de Conferința generală a AIEA reunită în sesiune specială la Viena la 26 septembrie 1986, în cazul producerii unui astfel de eveniment. Aceste acorduri operaționale sunt detaliate în anexa 5, iar actualizările lor se notifică celeilalte părți cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 3 luni de la intrarea lor în vigoare, cu modificarea în consecință a anexei 5.

(8) În ceea ce privește controlul eficace al materialelor radioactive și al surselor radioactive, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, asigură o eficacitate și o acoperire care sunt cel puțin echivalente cu eficacitatea și acoperirea prevăzute în Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului [4] și în Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului [5], inclusiv astfel cum vor fi modificate sau înlocuite în viitor.

TITLUL IV

PRINCIPII DE INTERPRETARE

Articolul 18

Dreptul internațional public

(1) Dispozițiile prezentului acord și ale oricărui acord de completare se interpretează cu bună-credință, în conformitate cu sensul lor obișnuit în contextul lor și din perspectiva obiectului și a scopului acordului, în conformitate cu regulile obișnuite de interpretare a dreptului internațional public, inclusiv cu cele codificate în Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, încheiată la Viena la 23 mai 1969.

[4] Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/68/oj).

[5] Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a Directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom (JO L 13, 17.1.2014, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/59/oj).

(2) Pentru mai multă certitudine, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 19 alineatele (1) și (4) și la articolul 20, nici prezentul acord, nici eventualele acorduri de completare nu stabilesc obligația ca dispozițiile lor să fie interpretate în conformitate cu dreptul intern al uneia dintre cele două părți.

(3) Fără a aduce atingere articolului 20, pentru mai multă certitudine, nicio interpretare a prezentului acord sau a oricărui acord de completare dată de instanțele judecătorești ale uneia dintre părți nu are caracter obligatoriu pentru instanțele judecătorești ale celeilalte părți.

Articolul 19

Dreptul Uniunii aplicabil de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, prevede în dreptul său intern și aplică efectiv aceleași dispoziții ca cele cuprinse în:

(a) actele Uniunii enumerate în respectivele dispoziții din prezentul acord i în respectivele anexe la prezentul acord cărora li se aplică prezentul articol; sau

(b) în condițiile prevăzute la alineatele (2)-(4), într-un act ulterior al Uniunii, și anume:

(i) un act al Uniunii de modificare sau de înlocuire a unui act al Uniunii menționat la litera (a);

(ii) un act al Uniunii de completare sau de punere în aplicare a unui act al Uniunii menționat la litera (a); sau

(iii) un alt act al Uniunii având același obiect ca un act al Uniunii menționat la litera (a).

(2) În cazul în care adoptă un act ulterior al Uniunii, Uniunea notifică imediat Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, adoptarea actului respectiv.

(3) În termen de 30 de zile de la notificarea prevăzută la alineatul (2), Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică Uniunii decizia sa cu privire la acceptarea conținutului actului ulterior al Uniunii și la transpunerea acestuia în dreptul său intern. Acceptarea de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a conținutului unui act ulterior al Uniunii creează drepturi și obligații între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Uniune.

(4) În cazul în care punerea în aplicare în dreptul intern a actului ulterior al Uniunii necesită îndeplinirea unor obligații constituționale, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează Uniunea cu privire la acest lucru în momentul notificării prevăzute la alineatul (3). Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează de îndată Uniunea, în scris, cu privire la îndeplinirea tuturor obligațiilor constituționale. De la intrarea în vigoare a actului ulterior al Uniunii și până la informarea privind îndeplinirea obligațiilor constituționale, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, aplică cu titlu provizoriu, în cea mai mare măsură posibilă, aceleași norme ca cele cuprinse în actul ulterior al Uniunii.

(5) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul:

(a) notifică decizia sa de a nu accepta conținutul unui act ulterior al Uniunii;

(b) nu efectuează o notificare în termenul prevăzut la alineatul (3); sau

(c) nu informează Uniunea, în termen de cel mult șase săptămâni de la intrarea în vigoare a unui act ulterior al Uniunii, cu privire la punerea în aplicare a actului respectiv în dreptul său intern,

se consideră că prezentul acord își încetează efectele, cu excepția cazului în care Consiliul de cooperare, în urma unei examinări atente a modurilor de continuare a acordului, decide altfel în termen de 90 de zile de la notificarea menționată la litera (a) sau de la expirarea termenului prevăzut la litera (b) sau (c). Încetarea prezentului acord produce efecte la trei luni de la expirarea termenului de 90 de zile.

Articolul 20

Uniformitatea interpretării

Dispozițiile menționate la articolul 19 alineatul (1) se interpretează și se aplică în conformitate cu metodele și principiile generale ale dreptului Uniunii și se interpretează, în ceea ce privește punerea în aplicare și executarea lor, în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 21

Drepturile private

(1) Fără a aduce atingere articolului 19 alineatele (1) și (2), titlurilor I și II din partea a patra a prezentului acord i articolului SSC.70 din Protocolul privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum și cu excepția, în ceea ce privește Uniunea, a titlului V din partea a doua, nicio dispoziție a prezentului acord sau a oricărui acord de completare nu se interpretează ca acordând drepturi sau impunând obligații persoanelor, altele decât cele create între părți în temeiul dreptului internațional public, nici ca permițând invocarea directă a prezentului acord sau a oricărui acord de completare în sistemele juridice interne ale părților.

(2) Niciuna dintre părți nu prevede un drept de acțiune în temeiul dreptului său împotriva celeilalte părți pe motiv că cealaltă parte a încălcat prezentul acord sau orice acord de completare.

TITLUL V

CADRUL INSTITUȚIONAL

Articolul 22

Consiliul de cooperare

(1) Se constituie un Consiliu de cooperare. Acesta este format din reprezentanți ai Uniunii și reprezentanți ai Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Consiliul de cooperare se poate întruni în diferite configurații, în funcție de chestiunile discutate.

(2) Consiliul de cooperare este coprezidat de un membru al Comisiei Europene și de un reprezentant al guvernului Regatului Unit la nivel ministerial. Consiliul de cooperare se întrunește la cererea Uniunii sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și, în orice caz, cel puțin o dată pe an și stabilește calendarul reuniunilor sale și ordinea de zi a acestora de comun acord.

(3) Consiliul de cooperare supervizează realizarea obiectivelor prezentului acord și ale oricărui acord de completare. Acesta supraveghează și facilitează punerea în aplicare și executarea prezentului acord și a oricărui acord de completare. Fiecare parte poate sesiza Consiliul de cooperare cu privire la orice aspect referitor la punerea în aplicare, executarea și interpretarea prezentului acord sau a oricărui acord de completare.

(4) Consiliul de cooperare are competența:

(a) de a adopta decizii cu privire la toate aspectele pentru care prezentul acord sau orice acord de completare prevede acest lucru;

(b) de a adresa părților recomandări cu privire la punerea în aplicare și executarea prezentului acord sau a oricărui acord de completare;

(c) de a adopta, prin decizie, modificări la prezentul acord sau la orice acord de completare în cazurile prevăzute de prezentul acord sau de orice acord de completare;

(d) de a adopta decizii de modificare a prezentului acord sau a oricărui acord de completare, exceptând în ceea ce privește partea întâi titlul IV, până la sfârșitul celui de al patrulea an de la intrarea în vigoare a prezentului acord, cu condiția ca astfel de modificări să fie necesare pentru corectarea erorilor, remedierea omisiunilor sau a altor deficiențe;

(e) de a discuta orice aspect legat de domeniile vizate de prezentul acord sau de orice acord de completare;

(f) de a delega unele dintre competențele sale unui comitet specializat, cu excepția competențelor și responsabilităților prevăzute la litera (g); și

(g) de a înființa comitete specializate prin decizii și de a le atribui sarcini, de a dizolva orice comitet specializat sau de a modifica sarcinile care îi sunt atribuite unui astfel de comitet.

(5) Activitatea Consiliului de cooperare este reglementată de regulamentul de procedură prevăzut în anexa 6. Consiliul de cooperare poate modifica anexa respectivă.

Articolul 23

Comitetele specializate

(1) Se constituie următoarele comitete specializate:

(a) Comitetul specializat privind circulația persoanelor;

(b) Comitetul specializat privind economia și comerțul; și

(c) Comitetul specializat privind aviația.

(2) În ceea ce privește aspectele care sunt de competența lor, comitetele specializate au competența:

(a) de a monitoriza și revizui punerea în aplicare și de a asigura funcționarea corespunzătoare a acordului sau a oricărui acord de completare;

(b) de a acorda asistență Consiliului de cooperare în exercitarea atribuțiilor sale și, în special, de a raporta Consiliului de cooperare și de a executa orice sarcină care le este încredințată de către acesta;

(c) de a adopta decizii și recomandări cu privire la toate aspectele pentru care Consiliul de cooperare și-a delegat competențele unui comitet specializat în conformitate cu articolul 22 alineatul (4) litera (f) sau în cazul în care prezentul acord prevede acest lucru;

(d) de a discuta aspectele tehnice care decurg din punerea în aplicare a prezentului acord sau a oricărui acord de completare; și

(e) de a oferi un for în cadrul căruia părțile să facă schimb de informații, să discute despre cele mai bune practici și să își împărtășească experiența avută în materie de punere în aplicare;

(3) Comitetele specializate sunt informate, dacă este necesar, cu privire la punerea în aplicare a acordurilor administrative încheiate de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei care privesc aspecte legate de punerea în aplicare a prezentului acord.

(4) Comitetele specializate sunt constituite din reprezentanți ai fiecărei părți. Fiecare parte se asigură că reprezentanții săi în comitetele specializate au expertiza necesară cu privire la aspectele discutate.

(5) Comitetele specializate sunt coprezidate de un reprezentant al Uniunii și de un reprezentant al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(6) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord sau în cazul în care copreședinții decid altfel, aceste comitete se reunesc cel puțin o dată pe an.

(7) Comitetele specializate stabilesc de comun acord calendarul reuniunilor lor și ordinea de zi a acestora.

(8) Activitatea comitetelor specializate este reglementată de regulamentul de procedură prevăzut în anexa 6.

(9) Prin derogare de la alineatul (8), un comitet specializat își poate adopta și modifica ulterior normele care îi reglementează activitatea.

Articolul 24

Decizii și recomandări

(1) Deciziile adoptate de Consiliul de cooperare sau, după caz, de un comitet specializat sunt obligatorii pentru părți și pentru toate organismele instituite în temeiul prezentului acord și al oricărui acord de completare, inclusiv pentru instanța de arbitraj menționată în partea a șasea. Recomandările nu au caracter obligatoriu.

(2) Consiliul de cooperare sau, după caz, un comitet specializat adoptă decizii și formulează recomandări de comun acord.

PARTEA A DOUA

CIRCULAȚIA PERSOANELOR

TITLUL I

PRINCIPII ȘI OBIECTIVE GENERALE

Articolul 25

Apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

(1) Cooperarea prevăzută în prezenta parte se bazează pe respectarea de lungă durată de către părți și statele membre a democrației, a statului de drept și a protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor, inclusiv astfel cum sunt prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului și în Convenția europeană a drepturilor omului, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, precum și pe importanța punerii în aplicare pe plan intern a drepturilor și libertăților prevăzute în convenția respectivă.

(2) Nicio dispoziție din prezenta parte nu modifică obligația de a respecta drepturile fundamentale și principiile juridice, astfel cum sunt reflectate, în special, în Convenția europeană a drepturilor omului și, în cazul Uniunii și al statelor sale membre, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Articolul 26

Definiții

În sensul prezentei părți, se aplică următoarele definiții:

(a) „verificări la frontiere” înseamnă verificările efectuate la punctele de trecere a frontierei pentru a se asigura că persoanele, inclusiv mijloacele de transport ale acestora și obiectele aflate în posesia lor, pot fi autorizate să intre pe teritoriul statelor membre și al Gibraltarului sau să îl părăsească;

(b) „control la frontiere” înseamnă activitatea efectuată la o frontieră, în conformitate cu prezentul acord și în sensul acestuia, exclusiv ca răspuns la o intenție de a trece frontiera sau la trecerea efectivă a frontierei respective, indiferent de orice alte considerente, constând în verificări la frontiere și în supravegherea frontierelor;

(c) „supraveghere a frontierelor” înseamnă supravegherea frontierelor dintre punctele de trecere a frontierei și supravegherea punctelor de trecere a frontierei în afara programului de funcționare stabilit, pentru a preveni sau a detecta trecerile neautorizate ale frontierei sau sustragerea de la verificările la frontiere, pentru a contribui la o mai bună conștientizare a situației, pentru a combate criminalitatea transfrontalieră și pentru a lua măsuri împotriva persoanelor care au trecut frontiera ilegal;

(d) „componentă civilă” înseamnă persoanele civile care sunt angajate de guvernul Regatului Unit sau contractate de acesta și care nu sunt persoane cu reședința în Gibraltar sau în Uniune, cu excepția persoanelor care au drept de ședere în Regatul Unit sau în zona comună de călătorie;

(e) „acțiune coercitivă” înseamnă măsurile care urmează să fie luate cu privire la o persoană sau la un obiect în decursul îndeplinirii funcțiilor legate de controlul la frontiere, inclusiv ca urmare a semnalărilor din bazele de date și din sistemele de informații utilizate în contextul controlului la frontiere, și care includ, printre altele, limitarea temporară a circulației, luarea în custodie publică, arestarea, plasarea sub protecție, intervievarea, percheziționarea și confiscarea obiectelor, precum și orice altă formă de acțiune întreprinsă ca răspuns la semnalări cu scopul de a investiga sau de a colecta dovezi că a fost săvârșită sau planificată o infracțiune, precum și refuzarea intrării;

(f) „membrii de familie din cadrul gospodăriei” înseamnă soțul sau soția ori partenerul sau partenera unui membru al forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit sau al componentei civile ori copilul unui astfel de membru care se află în întreținerea acestuia și care nu este o persoană cu reședința în Uniune sau în Gibraltar;

(g) „protecție internațională” înseamnă statutul de refugiat în conformitate cu Convenția privind statutul refugiaților încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, și statutul conferit prin protecție subsidiară resortisantului unei țări terțe sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru a fi considerat refugiat, dar în privința căruia există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi returnat în țara de origine sau, în cazul unui apatrid, în țara în care își avea reședința obișnuită, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămări grave și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește protecția țării respective;

(h) „state membre care aplică integral acquis-ul Schengen” înseamnă statele membre care au eliminat controalele asupra persoanelor la frontierele lor comune;

(i) „forțe militare nerezidente ale Regatului Unit” înseamnă persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul Forțelor Regatului Unit, fie ca militari activi, fie ca rezerviști, sunt cetățeni ai Regatului Unit, cetățeni ai Commonwealth-ului, cetățeni ai Irlandei sau persoane cu drept de ședere în Regatul Unit sau în zona comună de călătorie și nu sunt persoane cu reședința în Gibraltar;

(j) „persoane cu reședința în Gibraltar” înseamnă persoanele care au drept legal de ședere în Gibraltar, indiferent de cetățenia lor, cu excepția cetățenilor Uniunii și a resortisanților Islandei, ai Principatului Liechtenstein, ai Regatului Norvegiei și ai Confederației Elvețiene, precum și a resortisanților Principatului Andorra și ai Republicii San Marino ca urmare a intrării în vigoare a acordurilor care conferă acestor resortisanți dreptul la liberă circulație;

(k) „verificare în linia a doua” înseamnă o verificare suplimentară care poate fi efectuată într-un loc special, separat de locul în care sunt verificate toate persoanele (prima linie);

(l) „zonă destinată verificărilor în linia a doua” înseamnă un loc special, delimitat în conformitate cu acordurile încheiate de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei în temeiul articolului 33 alineatul (6), în care au loc activități cum ar fi verificările în linia a doua și cooperarea operațională între autoritățile competente;

(m) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este:

(i) cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau membru de familie al unui cetățean al Uniunii, indiferent de cetățenia sa, astfel cum se prevede la articolele 2 și 3 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([6]);

(ii) resortisant al Islandei, al Principatului Liechtenstein, al Regatului Norvegiei, al Confederației Elvețiene, al Principatului Andorra sau al Republicii San Marino sau un membru de familie al unei astfel de persoane, indiferent de cetățenia sa, care, în temeiul unui acord între Uniune și țara respectivă, beneficiază de drepturi la liberă circulație echivalente cu cele ale persoanelor menționate la punctul (i);

(n) „forțe militare invitate ale unei țări terțe” înseamnă persoanele angajate sau contractate de serviciile armate ale unui stat membru al Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (NATO) sau ale anumitor parteneri care nu sunt persoane cu reședința în Uniune sau în Gibraltar și care urmează să sosească în Gibraltar la invitația Regatului Unit.

Articolul 27

Trimiteri la anumite acte ale Uniunii

În sensul prezentei părți, trimiterile la actele Uniunii de la articolul 26, articolul 29 și din anexa menționată în acestea, precum și de la articolele 32, 33, 35, 36, 37, 42, 43, 46, 47, 48, 50, 51, 52, 53, 55, 56, 61, 64, 74, 76, 86, 90, 96, 104 și 151 se interpretează ca incluzând actele respective ale Uniunii astfel cum vor fi modificate sau înlocuite în viitor, precum și orice act al Uniunii de punere în aplicare sau de completare a actelor respective ale Uniunii.

Articolul 28

Eliminarea barierelor fizice

Se elimină toate barierele fizice legate de circulația persoanelor între Uniune și Gibraltar.

Articolul 29

Puncte de trecere a frontierei

(1) În sensul prezentului acord, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei instituie puncte de trecere a frontierei în portul și aeroportul din Gibraltar, în care se efectuează verificările la frontiere prevăzute la alineatul (2).

(2) Toți pasagerii care intră în Gibraltar prin portul sau aeroportul din Gibraltar fac obiectul verificărilor la frontiere la punctele de trecere a frontierei menționate la alineatul (1).

([6]) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj).

(3) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, verificările la frontiere pot fi efectuate la punctul de trecere a frontierei din aeroport în cazul în care volumul traficului care trece prin port permite un nivel de control uniform, înalt și eficient la punctul de trecere a frontierei din aeroport. În acest caz, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei se asigură că pasagerii și membrii echipajului care sosesc în port sunt escortați din port până la punctul de trecere a frontierei din cadrul aeroportului în scopul efectuării verificărilor prevăzute la articolul 33 alineatele (1) și (2). Modalitățile de aplicare a acestei derogări se stabilesc printr-un acord administrativ dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei.

(4) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei permit utilizarea sistemelor automatizate de control la frontiere la punctele de trecere a frontierei menționate la alineatul (1) pentru verificările pe care le efectuează asupra persoanelor care își au reședința în Gibraltar și asupra cetățenilor Uniunii, precum și asupra membrilor lor de familie din țări terțe și a beneficiarilor drepturilor la liberă circulație în temeiul acordurilor încheiate de Uniune, în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii.

(5) La intrare, verificările la frontiere se efectuează de către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, iar ulterior de către autoritățile competente ale Regatului Spaniei. La ieșire, verificările la frontiere se efectuează de către autoritățile competente ale Regatului Spaniei, iar ulterior de către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(6) Eventualele verificări în linia a doua trebuie efectuate în zona destinată verificărilor în linia a doua.

(7) Fără a aduce atingere articolului 32 alineatul (3) și articolului 43, condițiile de intrare impuse de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și de autoritățile competente ale Regatului Spaniei sunt cumulative. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se angajează să alinieze condițiile de intrare prevăzute de dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, la cele aplicabile în temeiul dreptului Uniunii.

(8) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei se asigură că intrarea în Gibraltar din afara spațiului Schengen fără controale la frontierele interne poate avea loc numai prin punctele de trecere a frontierei prevăzute la alineatul (1).

(9) În pofida alineatelor (2), (5) și (8) de la prezentul articol, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și ale Regatului Spaniei pot permite intrarea în Gibraltar altfel decât prin punctele de trecere a frontierei în cazurile prevăzute la articolul 5 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului ([7]) (Codul frontierelor Schengen) sau la articolul 38 din prezentul acord.

(10) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei asigură existența și întreținerea infrastructurii necesare pentru a permite funcționarea punctelor de trecere a frontierei prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol într-un mod adecvat volumului fluxurilor de trafic, astfel încât să se asigure un nivel de control uniform, înalt și eficient, în conformitate cu Codul frontierelor Schengen. Infrastructura respectivă respectă cerințele menționate în anexa 7 la prezentul acord și este prevăzută în acordul administrativ menționat la articolul 33 alineatul (6), încheiat între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei.

(11) În ceea ce privește anexa VI la Codul frontierelor Schengen, se aplică punctele 2.3.1., 3.1.2, 3.1.4, 3.1.5, 3.2.1, 3.2.5 și 3.2.6 din anexa respectivă în ceea ce privește verificările la frontiere efectuate de autoritățile competente ale Regatului Spaniei la punctele de trecere a frontierei menționate la alineatul (1). Orice informație care trebuie furnizată în temeiul punctelor respective trebuie comunicată simultan și fără întârziere atât autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și autorităților competente ale Regatului Spaniei.

([7]) Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/399/oj).

Articolul 30

Circulația persoanelor între Gibraltar și statele membre

(1) Părțile se asigură că persoanele pot circula între Gibraltar și statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen fără efectuarea de verificări la frontiere, fără a aduce atingere dispozițiilor privind frontierele maritime din anexa VI la Codul frontierelor Schengen, indiferent de cetățenie.

(2) În pofida alineatului (1), în cazul în care există o amenințare gravă la adresa ordinii publice, a sănătății publice sau a securității interne, statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen sau, după caz, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot reintroduce în mod excepțional controlul la frontierele dintre Gibraltar și teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen, pe o perioadă limitată de cel mult 10 zile. Respectiva perioadă poate fi prelungită cu o perioadă de 20 de zile și cu perioade ulterioare de câte o lună, până la maximum șase luni. Controlul la frontierele dintre Gibraltar și teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen poate fi reintrodus numai în ultimă instanță, iar domeniul de aplicare și durata reintroducerii nu pot depăși ceea ce este strict necesar pentru a răspunde amenințării grave.

(3) În cazul în care oricare dintre statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, decide să reintroducă sau să prelungească controlul la frontierele dintre Gibraltar și teritoriul statului membru respectiv în conformitate cu alineatul (2), Uniunea, în cazul în care controlul la frontiere este reintrodus de un stat membru, sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care controlul la frontiere este reintrodus de acesta din urmă, informează cealaltă parte în acest sens:

(a) cu cel puțin patru săptămâni înainte de o reintroducere sau prelungire planificată sau cât mai curând posibil în cazul în care circumstanțele care determină necesitatea reintroducerii sau a prelungirii controalelor la frontiere devin cunoscute cu mai puțin de patru săptămâni înainte de o reintroducere sau prelungire planificată; și

(b) imediat și în termen de cel mult 48 de ore după o decizie de reintroducere sau de prelungire a controlului la frontiere ca răspuns la o amenințare gravă care impune luarea de măsuri imediate.

(4) Atunci când informează cealaltă parte cu privire la decizia de a reintroduce sau de a prelungi controlul la frontierele dintre Gibraltar și teritoriul unui stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen în conformitate cu alineatul (3), Uniunea, în cazul în care controlul la frontiere este reintrodus de un stat membru, sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care controlul la frontiere este reintrodus de acesta din urmă, comunică celeilalte părți următoarele informații:

(a) dacă reintroducerea sau prelungirea are loc din cauza unei amenințări grave la adresa ordinii publice, a sănătății publice sau a securității interne;

(b) detalii relevante privind motivele, cu excepția cazului în care există motive imperative de securitate sau de confidențialitate pentru a nu proceda astfel;

(c) denumirea punctelor de trecere autorizate;

(d) data de începere și durata reintroducerii sau a prelungirii; și

(e) după caz, măsurile care ar putea fi luate de cealaltă parte.

(5) Părțile se asigură că publicul este informat în mod coordonat cu privire la o decizie de reintroducere sau de prelungire a controlului la frontierele dintre Gibraltar și teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen, în special cu privire la datele de începere și de încheiere și la domeniul de aplicare al reintroducerii, cu excepția cazului în care există motive imperative de securitate care să împiedice acest lucru.

Articolul 31

Bazele de date ale Uniunii

În temeiul prezentului acord, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu au acces la sistemele de informații și la bazele de date instituite în temeiul dreptului Uniunii.

TITLUL II

TRECEREA FRONTIERELOR

Articolul 32

Controlul la frontiere efectuat de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul

(1) În sensul prezentului acord, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, exercită activități de control la frontiere, care cuprind verificări la frontiere și supravegherea frontierelor, în conformitate cu Legea privind imigrația, azilul și refugiații (*Immigration, Asylum and Refugee Act*) din Gibraltar, astfel cum a fost modificată sau înlocuită.

(2) În cazul în care, în urma verificărilor la frontiere efectuate de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, precum și de Regatul Spaniei, astfel cum se menționează la articolul 29 alineatul (2), autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, intenționează să refuze intrarea unei persoane și nu este necesar să se întreprindă alte acțiuni coercitive în conformitate cu articolul 34 alineatul (3), acestea informează imediat autoritățile competente ale Regatului Spaniei la punctul de trecere a frontierei și escortează persoana în zona destinată verificărilor în linia a doua, unde autoritățile competente ale Regatului Spaniei verifică dacă sunt respectate condițiile de intrare prevăzute de dreptul Uniunii, în conformitate cu articolul 33, și fără a aduce atingere posibilității ca Regatul Spaniei să autorizeze intrarea în aplicarea articolului 6 alineatul (5) din Codul frontierelor Schengen.

(3) În cazul în care, pe baza verificării prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, autoritățile competente ale Regatului Spaniei constată că persoana în cauză este o persoană care are dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv un beneficiar al drepturilor la liberă circulație prevăzute de acordurile încheiate de Uniune sau un resortisant al unei țări terțe care deține o viză de lungă ședere sau un permis de ședere eliberat de un stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen și care îndeplinește condițiile de intrare și de ședere prevăzute în dreptul Uniunii, autoritățile competente ale Regatului Spaniei permit persoanei respective să intre pe teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen, fără a aduce atingere posibilității de a lua măsurile prevăzute la articolul 33 alineatul (4) litera (c) punctul (ii). Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, permit unei astfel de persoane să intre pe teritoriul Regatului Spaniei sau al unui stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen.

Articolul 33

Controlul la frontiere efectuat de autoritățile competente ale Regatului Spaniei

(1) În sensul prezentului acord, autoritățile competente ale Regatului Spaniei îndeplinesc toate funcțiile necesare pentru exercitarea controlului la frontiere, care cuprind verificări la frontiere și supravegherea frontierelor, astfel cum sunt prevăzute în Codul frontierelor Schengen, precum și sarcinile conexe prevăzute în dreptul Uniunii.

(2) Verificările la frontiere se efectuează la punctele de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1), pentru a se asigura faptul că persoanele, inclusiv mijloacele de transport ale acestora și obiectele aflate în posesia lor, pot fi autorizate să intre pe teritoriul Regatului Spaniei sau să îl părăsească.

(3) Supravegherea frontierelor se efectuează între punctele de trecere a frontierei din Gibraltar și include supravegherea punctelor de trecere a frontierei în afara programului de funcționare stabilit, pentru a împiedica persoanele să se sustragă verificărilor la frontiere și pentru a preveni sau a detecta trecerile neautorizate ale frontierei.

(4) Funcțiile prevăzute la alineatul (1) includ:

(a) funcții de verificare la frontiere, care cuprind, printre altele, dreptul:

(i) de a efectua verificări la frontiere asupra persoanelor, inclusiv verificări în linia a doua, în conformitate cu Codul frontierelor Schengen;

(ii) de a refuza intrarea resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen, alții decât persoanele cu reședința în Gibraltar și alții decât persoanele care aparțin categoriilor prevăzute la articolul 6 alineatul (5) din Codul frontierelor Schengen. În cazul în care resortisantul țării terțe căruia i s-a refuzat intrarea a fost adus la frontieră de către un operator de transport și în așteptarea continuării transportului, în conformitate cu obligațiile operatorilor de transport menționate la articolul 36 de la prezentul acord, dreptul de a lua măsurile corespunzătoare pentru a împiedica intrarea ilegală a resortisantului țării terțe căruia i s-a refuzat intrarea;

(b) funcții de supraveghere a frontierelor, care cuprind, printre altele, dreptul:

(i) de a preveni trecerile neautorizate ale frontierei și de a lua măsuri împotriva persoanelor care au trecut ilegal frontiera, inclusiv prin reținerea acestor persoane și asigurarea returnării lor în conformitate cu dispozițiile Directivei 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([8]);

(ii) de a realiza supravegherea frontierelor astfel încât să împiedice și să descurajeze persoanele să se sustragă de la verificările efectuate la punctele de trecere a frontierei, prin intermediul unor unități fixe sau mobile; și

(c) funcții îndeplinite atât pentru verificările la frontiere, cât și pentru supravegherea frontierelor, care cuprind, printre altele, dreptul:

(i) de a utiliza sisteme informatice și sisteme de informații care prelucrează date cu caracter personal în conformitate cu dreptul intern, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional, de a întreprinde toate acțiunile subsecvente necesare sau alte acțiuni în conformitate cu dreptul intern, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional și de a institui măsurile de securitate tehnice și organizatorice impuse de dreptul național, de dreptul Uniunii și de dreptul internațional pentru a proteja datele cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, a pierderii accidentale, a modificării și a divulgării sau a accesului neautorizate, inclusiv a accesului autorităților țărilor terțe;

(ii) de a aresta, percheziționa, lua în custodie publică, intervieva, plasa sub protecție o persoană sau de a confisca ori percheziționa bunuri în cazul în care acest lucru se justifică în cursul controlului la frontiere efectuat de autoritățile competente ale Regatului Spaniei și în conformitate cu dreptul spaniol, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional; și

(iii) de a accepta cererile de protecție internațională prezentate de orice resortisant al unei țări terțe sau de orice apatrid care se prezintă în fața autorităților competente ale Regatului Spaniei.

(5) Dacă este necesar, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, asistă autoritățile competente ale Regatului Spaniei în exercitarea funcțiilor acestora menționate la prezentul articol și facilitează exercitarea funcțiilor respective.

(6) Acordurile administrative dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei stabilesc modalitățile practice de îndeplinire a atribuțiilor autorităților competente ale Regatului Spaniei, aspectele cooperării operaționale legate de controlul la frontiere și structura modului în care se vor efectua verificările la frontiere la punctele de trecere a frontierei.

([8]) Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/115/oj).

Articolul 34

Acțiuni subsecvente verificărilor la frontiere – semnalări în sistemele de informații

(1) În exercitarea atribuțiilor care le revin în conformitate cu articolele 32 și 33, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și, respectiv, autoritățile competente ale Regatului Spaniei monitorizează semnalările din bazele lor de date și din sistemele lor de informații, în conformitate cu dreptul intern aplicabil și cu dreptul aplicabil al Uniunii.

(2) În cazul în care semnalările din bazele de date și sistemele de informații respective impun desfășurarea unei acțiuni coercitive, persoana în cauză este escortată în zona destinată verificărilor în linia a doua, cu excepția situației prevăzute la al doilea paragraf.

În cazul în care se impune colectarea discretă de informații ca urmare a unei semnalări într-o bază de date sau într-un sistem de informații operat de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și de autoritățile competente ale Regatului Spaniei, și în cazul în care escortarea persoanei în zona destinată verificărilor în linia a doua ar periclita caracterul discret al oricărei măsuri care urmează să fie luată, iar autoritatea care a identificat semnalarea este autorizată să colecteze cât mai multe informații posibil în timpul verificărilor de rutină la frontiere.

(3) În cazul în care sunt necesare acțiuni coercitive pe baza unor semnalări existente numai în bazele de date și sistemele de informații operate de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, întreprind acțiunile subsecvente corespunzătoare în temeiul dreptului intern aplicabil al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(4) În cazul în care sunt necesare acțiuni coercitive pe baza unor semnalări existente numai în bazele de date și sistemele de informații operate de Regatul Spaniei, autoritățile competente ale Regatului Spaniei întreprind acțiunile subsecvente corespunzătoare în temeiul dreptului intern și al dreptului Uniunii.

(5) În cazul în care este necesară o acțiune coercitivă de arestare sau luare în custodie publică a unei persoane în temeiul alineatelor (3) și (4), se aplică următoarea procedură, după caz:

(a) în cursul verificărilor la frontiere efectuate la intrare, persoana nu se opune arestării sau luării în custodie publică; sau, alternativ, persoanei i se oferă opțiunea de a i se refuza intrarea;

(b) în cursul verificărilor la frontiere efectuate la ieșire, persoana nu se opune arestării sau luării în custodie publică; sau, alternativ, persoanei i se oferă opțiunea de a fi obligată să iasă din țară.

(6) În cazul în care sunt necesare acțiuni coercitive pe baza semnalărilor existente atât în bazele de date și sistemele de informații gestionate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și în cele ale Regatului Spaniei, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și autoritățile competente ale Regatului Spaniei convin asupra autorității care va efectua acțiunea în cauză sau care o va efectua mai întâi și, după caz, asupra eventualelor acțiuni subsecvente, cu excepția situațiilor prevăzute la alineatele (7) și (9).

(7) În cazul în care sunt necesare acțiuni coercitive de arestare și luare în custodie publică a unor persoane sau de confiscare a unor obiecte pe baza semnalărilor existente atât în bazele de date și sistemele informatice operate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și în cele operate de autoritățile competente ale Regatului Spaniei, iar acțiunile coercitive respective pot fi întreprinse numai de una dintre aceste autorități, întreprinderea acțiunii revine autorităților competente ale Regatului Spaniei, în conformitate cu dreptul intern aplicabil și cu dreptul aplicabil al Uniunii. Totuși, în cazuri excepționale, autoritatea competentă relevantă poate solicita suspendarea arestării și a luării în custodie publică în cazul în care există preocupări legate de drepturile individuale ale omului sau în cazul în care există obligații internaționale contradictorii privind extrădarea. În acest caz, problemele sunt soluționate de autoritățile relevante înainte de efectuarea oricărei îndepărtări.

(8) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau cele ale Regatului Spaniei notifică celorlalte autorități competente încetarea acțiunii coercitive desfășurate în temeiul alineatelor (6) și (7) pentru a permite celorlalte autorități competente, după caz și cu excepția situațiilor prevăzute la alineatul (9), să întreprindă acțiuni subsecvente pe baza semnalărilor existente în bazele de date și sistemele de informații operate de autoritățile competente.

(9) În cazul în care autoritățile competente ale Regatului Spaniei trebuie să efectueze o acțiune coercitivă de arestare sau de luare în custodie publică, iar persoana în cauză este o persoană cu reședința în Gibraltar, acțiunea poate fi întreprinsă numai de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, la cererea autorităților competente ale Regatului Spaniei și după primirea informațiilor necesare pentru a permite executarea legală a acțiunii coercitive, întreprind acțiunea solicitată pentru a permite Regatului Spaniei să întreprindă acțiuni subsecvente pe baza semnalărilor existente în bazele de date și sistemele de informații operate de autoritățile sale competente. Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică autorităților competente ale Regatului Spaniei acțiunea coercitivă întreprinsă în vederea unei extrădări rapide.

(10) În toate cazurile de arestare în temeiul prezentului articol, persoanei i se oferă garanții procedurale corespunzătoare înainte de orice decizie sau alegere.

(11) Prezentul articol nu aduce atingere obligațiilor care le revin Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatului Spaniei în temeiul Statutului Curții Penale Internaționale.

Articolul 35

Acțiuni subsecvente controlului la frontiere – refuzuri ale intrării

(1) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, asigură aplicarea deciziilor de refuz al intrării în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care nu îndeplinesc condițiile de intrare prevăzute în dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, numai în conformitate cu articolul 32.

(2) Autoritățile competente ale Regatului Spaniei asigură aplicarea deciziilor de refuz al intrării în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care nu îndeplinesc condițiile de intrare prevăzute în dreptul Uniunii, numai în conformitate cu articolul 33 alineatul (4) litera (a) punctul (ii), și care nu au fost autorizați să intre în aplicarea articolului 6 alineatul (5) din Codul frontierelor Schengen.

(3) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și cele ale Regatului Spaniei asigură aplicarea în comun a deciziilor de refuz al intrării în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care nu îndeplinesc condițiile de intrare prevăzute atât în dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și în dreptul Uniunii, în conformitate cu articolul 32 și cu articolul 33 alineatul (4) litera (a) punctul (ii).

(4) Refuzul intrării în conformitate cu prezentul articol se aplică după orice eventuală acțiune întreprinsă ca urmare a unei semnalări existente în bazele de date și sistemele de informații ale autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și ale Regatului Spaniei, în conformitate cu articolul 34.

Articolul 36

Răspunderea operatorilor de transport

Articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 dintre guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune ([9]) și Directiva 2001/51/CE a Consiliului ([10]) se aplică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, precum și Gibraltarului, pentru transportul către Gibraltar, pe cale maritimă sau aeriană, dintr-o țară terță, al altor persoane decât cetățenii Uniunii, resortisanții Islandei, ai Regatului Norvegiei, ai Confederației Elveției și ai Principatului Liechtenstein și resortisanții Principatului Andorra și ai Republicii San Marino, ca urmare a intrării în vigoare a acordurilor care le conferă acestor resortisanți dreptul la liberă circulație, care nu se află în posesia documentelor de călătorie necesare pentru intrarea în statele membre, cu excepția Irlandei.

Se aplică articolul 19.

Articolul 37

Informații prealabile referitoare la pasageri

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că operatorii de transport transmit autorităților Regatului Spaniei informațiile prealabile referitoare la pasageri (API) cu privire la zborurile care provin din afara spațiului Schengen și care sosesc pe aeroport. Atât datele API, cât și transmiterea acestora trebuie să respecte cerințele Directivei 2004/82/CE a Consiliului ([11]).

Se aplică articolul 19.

Articolul 38

Intrarea și ieșirea forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit; componenta lor civilă, membrii de familie din cadrul gospodăriei acestora și forțele militare invitate ale țărilor terțe

(1) În condițiile specificate la alineatul (2) de la prezentul articol și sub rezerva respectării formalităților stabilite în prezentul acord cu privire la intrarea și ieșirea membrilor forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit sau ai forțelor militare invitate ale țărilor terțe, aceste persoane sunt scutite de aplicarea reglementărilor privind pașapoartele și vizele și de verificările la frontierele Schengen efectuate în conformitate cu articolul 33 la punctele de trecere a frontierei Schengen menționate la articolul 29 alineatul (1), dar nu se consideră că dobândesc vreun drept de ședere permanentă sau de domiciliu în spațiul Schengen.

(2) Pentru înregistrarea membrilor forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit sau ai forțelor militare invitate ale țărilor terțe sunt necesare doar următoarele documente, care trebuie prezentate la punctele de trecere a frontierei Schengen:

(a) carte de identitate personală eliberată de Ministerul Apărării din Regatul Unit sau de Ministerul Apărării din țara terță a forțelor militare invitate, în care se menționează numele, data nașterii, gradul și numărul (dacă este cazul), serviciul și fotografia;

([9]) JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

([10]) Directiva 2001/51/CE a Consiliului din 28 iunie 2001 de completare a dispozițiilor prevăzute la articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 (JO L 187, 10.7.2001, p. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/51/oj).

([11]) Directiva 2004/82/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind obligația operatorilor de transport de a comunica datele privind pasagerii (JO L 261, 6.8.2004, p. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/82/oj).

(b) ordinul de deplasare individual sau colectiv emis de Ministerul Apărării din Regatul Unit, în limbile spaniolă și engleză, care atestă pentru persoana sau grupul respectiv calitatea de membru sau membri ai unei forțe militare nerezidente a Regatului Unit sau ai unei forțe militare invitate a unei țări terțe, precum și deplasarea dispusă.

Toate datele colectate în scopul prezentului alineat se utilizează exclusiv pentru securitatea frontierelor la punctele de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1).

(3) În ceea ce privește intrarea și ieșirea forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit, a persoanelor cărora le-a fost eliberat un permis de ședere, astfel cum se prevede la articolul 50 alineatul (13) și la articolul 51 alineatul (12), a forțelor militare invitate ale țărilor terțe și a membrilor componentei civile care sosesc și pleacă la bordul aeronavelor de stat sau al navelor de stat, Regatul Unit pune la dispoziția Regatului Spaniei informațiile necesare pentru identificarea acestor persoane. Identificarea unor astfel de persoane la sosire sau la plecare este efectuată de ofițerii de legătură desemnați în conformitate cu un acord administrativ între Regatul Unit și Regatul Spaniei. Membrii de familie din cadrul gospodăriei sunt direcționați către punctele de trecere a frontierei.

(4) În condițiile specificate la alineatul (5) de la prezentul articol și sub rezerva respectării formalităților stabilite în prezentul acord cu privire la intrarea și ieșirea membrilor componentei civile a forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit și a membrilor de familie din cadrul gospodăriei, aceste persoane sunt scutite de aplicarea reglementărilor privind pașapoartele și vizele și de controlul imigrării în cadrul verificărilor la frontierele Schengen efectuate în conformitate cu articolul 33 la punctele de trecere a frontierei Schengen menționate la articolul 29 alineatul (1), dar nu se consideră că dobândesc vreun drept de ședere permanentă sau de domiciliu în spațiul Schengen.

(5) Pentru înregistrarea membrilor componentei civile a forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit și a membrilor de familie din cadrul gospodăriei care sunt resortisanți ai Regatului Unit sau care au drept de ședere în Regatul Unit sau în zona comună de călătorie sunt necesare doar următoarele documente. Respectivele documente trebuie să fie prezentate la punctele de trecere a frontierei Schengen menționate la articolul 29 alineatul (1):

(a) un pașaport valabil eliberat de Regatul Unit sau un document de călătorie valabil eliberat de Regatul Unit sau un permis de ședere valabil eliberat de Regatul Unit; și

(b) ordinul de deplasare individual sau colectiv emis de Ministerul Apărării din Regatul Unit, în limbile spaniolă și engleză, care atestă pentru persoana sau grupul respectiv calitatea de membru sau membri ai componentei civile a forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit sau de membri de familie din cadrul gospodăriei, precum și deplasarea dispusă.

Toate datele colectate în scopul prezentului alineat se utilizează exclusiv pentru securitatea frontierelor la punctele de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1).

(6) Membrii componentei civile sau membrii de familie din cadrul gospodăriei care nu sunt cetățeni ai Regatului Unit sau nu au drept de ședere în Regatul Unit sau în zona comună de călătorie fac obiectul verificărilor la frontierele Schengen, astfel cum se prevede la articolul 33. Aceste persoane nu sunt supuse unor verificări suplimentare la frontierele Schengen pentru a ieși dintr-un stat membru care aplică acquis-ul Schengen în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol sau a intra într-un astfel de stat, cu condiția ca intrarea sau ieșirea lor să fi fost autorizată în conformitate cu prezentul alineat.

(7) Membrii forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit, membrii forțelor militare invitate ale țărilor terțe, membrii componentei civile și membrii de familie din cadrul gospodăriei acestora care doresc să iasă dintr-un stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen sau să intre într-un astfel de stat fac obiectul verificărilor la frontierele Schengen efectuate în conformitate cu articolul 33 la punctele de trecere a frontierei Schengen menționate la articolul 29 alineatul (1). Regatul Unit și Regatul Spaniei informează aceste persoane cu privire la obligația de a se supune verificărilor respective și cu privire la posibilitatea de a face obiectul unor măsuri disciplinare în cazul nerespectării acestei dispoziții, fără a aduce atingere aplicării actelor Uniunii care reglementează returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală. Unităților sau formațiunilor constituite ca forțe regulate nu li se permite intrarea în spațiul Schengen sau ieșirea din acesta prin punctele de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1).

TITLUL III

GARANȚII

CAPITOLUL 1

ȘEDEREA ÎN GIBRALTAR, NORME SPECIALE, ELIBERAREA PERMISELOR DE ȘEDERE ȘI A VIZELOR

Articolul 39

Domeniul de aplicare

În sensul prezentului capitol, referirile la statele membre se interpretează ca referiri la toate statele membre, cu excepția Irlandei.

Articolul 40

Relația cu dreptul Uniunii

Prezentul acord nu aduce atingere drepturilor sau obligațiilor pe care le pot avea persoanele cu reședința în Gibraltar în temeiul dreptului Uniunii.

Articolul 41

Călătorii fără viză

(1) Cetățenii Uniunii, membrii de familie ai acestora din țări terțe care dețin un permis de ședere în temeiul Directivei 2004/38/CE și resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen pot să intre și să rămână în Gibraltar fără viză pentru o perioadă de maximum 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

Persoanele cu reședința în Gibraltar pot să intre și să rămână fără viză pe teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen pentru o perioadă de maximum 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

În cazul intrării și al șederii fără viză pentru o perioadă de maximum 90 de zile, în cursul oricărei perioade de 180 de zile, pe teritoriul altor state membre decât cele care aplică integral acquis-ul Schengen, perioada de ședere autorizată se calculează separat pentru fiecare dintre aceste state membre.

(2) În pofida alineatului (1) al doilea paragraf, fiecare stat membru poate decide să impună obligația de a deține viză pentru persoanele cu reședința în Gibraltar care călătoresc în scopul desfășurării unei activități remunerate.

În pofida alineatului (1) primul paragraf, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate decide să impună obligația de a deține viză pentru persoanele menționate la paragraful respectiv care călătoresc în scopul desfășurării unei activități remunerate.

Articolul 42

Facilități la frontierele externe

(1) La trecerea frontierelor externe ale unui stat membru, inclusiv la punctele de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1), nu se aplică nicio ștampilă de intrare sau de ieșire pe documentele de călătorie ale persoanelor cu reședința în Gibraltar.

Persoanele cu reședința în Gibraltar sunt scutite de cerințele Sistemului de intrare/ieșire.

(2) La trecerea frontierelor externe ale unui stat membru, inclusiv a punctelor de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1), persoanele cu reședința în Gibraltar sunt scutite de obligația de a deține o autorizație de călătorie valabilă în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului ([12]).

Articolul 43

Intrarea în Gibraltar

(1) Persoanele cu reședința în Gibraltar nu fac obiectul verificărilor privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Codul frontierelor Schengen la punctele de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1) din prezentul acord în scopul intrării în Gibraltar.

(2) Persoanele cu reședința în Gibraltar care nu îndeplinesc celelalte condiții de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen nu sunt, în niciun caz, împiedicate să treacă punctele de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1) din prezentul acord în scopul intrării în Gibraltar.

Articolul 44

Intrarea în statele membre în scopul tranzitului

Persoanele cu reședința în Gibraltar care nu îndeplinesc toate condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen sunt autorizate să intre pe teritoriul statelor membre în scopul tranzitului, astfel încât să poată ajunge în Gibraltar, cu excepția cazului în care numele lor se află pe lista națională de semnalări a statului membru ale cărui frontiere externe doresc să le traverseze, iar semnalarea este însoțită de instrucțiuni cu privire la refuzul intrării sau al tranzitului.

Articolul 45

Dreptul de ședere în Gibraltar

(1) Dreptul legal de ședere în Gibraltar se dovedește prin deținerea de către persoana în cauză a unei cărți de identitate valabile sau a unui permis de ședere valabil eliberat în Gibraltar de către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că orice carte de identitate sau permis de ședere eliberat în Gibraltar este emis numai unei persoane care îndeplinește condițiile care conferă dreptul la o astfel de carte de identitate sau la un astfel de permis de ședere, prevăzute în legislația în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului acord.

(3) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură de conformitatea cu dreptul internațional a condițiilor care conferă dreptul la o carte de identitate eliberată în Gibraltar, prevăzute în legislația menționată la alineatul (2).

([12]) Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 septembrie 2018 de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1077/2011, (UE) nr. 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 și (UE) 2017/2226 (JO L 236, 19.9.2018, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj).

(4) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează Consiliul de cooperare ori de câte ori se propun modificări ale condițiilor din legislația menționată la alineatul (2) după data intrării în vigoare a prezentului acord. În termen de o lună de la data informării sale, Consiliul de cooperare emite un aviz cu privire la compatibilitatea sau incompatibilitatea modificărilor respective cu prezentul acord. Modificările respective nu permit, în niciun caz, unei persoane să obțină:

(a) o carte de identitate eliberată în Gibraltar pe baza șederii anterioare în Gibraltar, cu excepția cazului în care a avut reședința în Gibraltar pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 10 ani imediat anterioară datei de solicitare a cărții de identitate; sau

(b) un permis de ședere eliberat în Gibraltar, cu excepția cazului în care poate demonstra o legătură reală cu Gibraltarul.

(5) Condiția de la alineatul (4) litera (b) se stabilește pe baza faptului că persoana este în măsură să demonstreze prezența fizică efectivă și regulată în Gibraltar pe o perioadă de timp adecvată sau pe baza altor criterii obiective și verificabile.

(6) Condițiile care conferă dreptul la o carte de identitate eliberată de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe o altă bază decât șederea anterioară, precum și condiția care conferă dreptul la un permis de ședere menționată la alineatul (4) litera (b) nu sunt îndeplinite:

(a) pe baza efectuării de investiții prestabilite în economia sau în bunurile imobile ale Gibraltarului; sau

(b) ca urmare a efectuării oricăror plăți financiare prestabilite către autoritățile din Gibraltar.

(7) Sub rezerva exclusiv a articolului 52, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că permisele de ședere eliberate în Gibraltar se eliberează sau se reînnoiesc numai în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 50 și 51.

(8) Permisele de ședere eliberate persoanelor care nu mai îndeplinesc condițiile de la alineatul (4) litera (b) se retrag.

Articolul 46

Notificare suplimentară privind persoanele cu reședința în Gibraltar

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, reexaminează periodic riscurile potențiale care decurg din posibilitatea ca persoanele cu reședința în Gibraltar să călătorească pe teritoriul statelor membre în care acquis-ul Schengen se aplică integral și transmite periodic Regatului Spaniei evaluarea respectivă a riscurilor, cu o frecvență de minimum o dată la trei luni. La efectuarea acestei evaluări a riscurilor, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ia în considerare toate informațiile relevante de care dispune, inclusiv în legătură cu anchetele și operațiunile de aplicare a legii și de combatere a terorismului.

În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, are motive să considere că o persoană cu reședința în Gibraltar ar putea reprezenta o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale unui stat membru, acesta informează fără întârziere Regatul Spaniei, precizând motivele pe care se bazează evaluarea respectivă.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică niciunui schimb de informații prevăzut la al doilea paragraf.

(2) În cazul în care, pe baza informațiilor primite în temeiul alineatului (1) sau pe baza oricăror alte informații, Regatul Spaniei consideră că o persoană cu reședința în Gibraltar constituie o amenințare suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor sale internaționale și, din aceste motive, decide să interzică persoanei respective să părăsească Gibraltarul pentru a călători pe teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen, Regatul Spaniei notifică interdicția respectivă autorităților Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

În notificarea menționată la primul paragraf sunt prezentate motivele interdicției, precum și mijloacele prin care persoana în cauză poate contesta interdicția în fața unei instanțe naționale din Regatul Spaniei. Introducerea unei căi de atac nu trebuie să aibă efect suspensiv asupra unei decizii de interzicere a intrării.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică niciunui schimb de informații prevăzut la al doilea paragraf.

(3) În cazul în care primește o notificare menționată la alineatul (2), Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul:

(a) informează persoana în cauză cu privire la notificare și la conținutul acesteia; și

(b) ia toate măsurile necesare pentru a preveni călătoriile interzise în spațiul Schengen, inclusiv prin cooperarea polițienească și judiciară cu Regatul Spaniei.

(4) Prezentul articol nu se aplică:

(a) membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii, indiferent de cetățenia lor, menționați la articolele 2 și 3 din Directiva 2004/38/CE;

(b) membrilor de familie, indiferent de cetățenia lor, ai resortisanților Islandei, Principatului Liechtenstein, Regatului Norvegiei, Confederației Elveției, Principatului Andorra și Republicii San Marino care, în temeiul acordurilor încheiate de Uniune, beneficiază de drepturi la liberă circulație echivalente cu cele ale persoanelor menționate la litera (a).

Articolul 47

Vize de scurtă ședere pentru Gibraltar

(1) Resortisanții țărilor terțe care au obligația de a deține o viză de scurtă ședere pentru a intra și a rămâne în statele membre în conformitate cu dreptul Uniunii au obligația de a deține viză, de asemenea, pentru intrarea și șederea în Gibraltar.

(2) Resortisanții țărilor terțe exonerați de obligația de a deține o viză de scurtă ședere pentru a intra și a rămâne în statele membre în conformitate cu dreptul Uniunii nu au obligația de a deține viză pentru intrarea și șederea în Gibraltar.

(3) Vizele de scurtă ședere eliberate în conformitate cu dreptul Uniunii, în special cu Regulamentele (CE) nr. 810/2009 ([13]) și (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului ([14]), sunt valabile și pentru intrarea și șederea în Gibraltar pentru o perioadă de maximum 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile. În cazul în care scopul principal este șederea în Gibraltar, viza se eliberează de Regatul Spaniei, în calitate de stat membru învecinat.

([13]) Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, 15.9.2009, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj).

([14]) Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație (JO L 303, 28.11.2018, p. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

(4) Regatul Spaniei notifică Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la intenția sa de a elibera o viză în conformitate cu a doua teză a alineatului (3) de la prezentul articol. În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, consideră că nu ar trebui eliberată o viză în conformitate cu a doua teză a alineatului (3) de la prezentul articol, din motive suficient de grave de ordine publică, securitate internă sau sănătate publică, inclusiv pe baza unei semnalări emise în Gibraltar, acesta informează Regatul Spaniei. În acest caz, orice viză eliberată de Regatul Spaniei, prin derogare de la alineatul (3) de la prezentul articol, nu este valabilă pentru intrarea și șederea în Gibraltar, acest lucru fiind marcat în secțiunea de „observații" a vizei. Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică notificărilor efectuate în temeiul prezentului alineat.

(5) Vizele diferite de cele eliberate în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol și al articolului 48 nu sunt valabile pentru intrarea și șederea în Gibraltar.

Articolul 48

Vize excepționale la frontierele externe pentru Gibraltar

(1) Prezentul articol se aplică atunci când, după finalizarea verificărilor la frontiere, o persoană care nu deține o viză valabilă necesară pentru a intra în Gibraltar sau în statele membre își exprimă dorința de a intra în vederea șederii numai în Gibraltar.

(2) În cazul menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot elibera, în mod excepțional, o viză de scurtă ședere la punctele de trecere a frontierei externe menționate la articolul 29 alineatul (1), atunci când există motive imperioase pentru a face acest lucru din motive umanitare, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) solicitantul prezintă documente justificative sau alte dovezi care demonstrează existența unor motive imprevizibile și imperative pentru intrare, din motive umanitare;

(b) solicitantul îndeplinește condițiile de intrare, cu excepția respectării uneia sau mai multora dintre următoarele condiții:

(i) deținerea unei vize impuse de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și de autoritățile competente ale Regatului Spaniei;

(ii) șederea prealabilă pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă de cel mult 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile;

(iii) deținerea unui document de călătorie valabil care să permită titularului să treacă frontiera și care să îndeplinească următoarele criterii:

(A) să fie valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării;

(B) să fi fost eliberat în ultimii 10 ani; și

(c) întoarcerea solicitantului în țara sa de origine sau de reședință sau tranzitarea de către acesta a unor state altele decât statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen este considerată certă.

(3) O viză eliberată în mod excepțional la frontierele externe în conformitate cu alineatul (2) este valabilă doar pentru teritoriul Gibraltarului și îi conferă titularului dreptul de ședere pe acest teritoriu pentru o durată de maximum 15 zile, în funcție de scopul și condițiile ședерii preconizate. Durata ședерii poate fi prelungită ulterior cu maximum 15 zile în cazul în care autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, consideră că titularul vizei a făcut dovada unui caz de forță majoră sau a unor motive umanitare care îl împiedică să părăsească teritoriul. Aceasta nu îi conferă titularului dreptul de a intra pe teritoriul statelor membre.

(4) În cazul în care Regatul Spaniei consideră că o viză nu ar trebui eliberată sau prelungită în conformitate cu alineatele (2) și (3) deoarece există motive suficient de grave de ordine publică, securitate internă sau sănătate publică, inclusiv pe baza unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen, acesta informează Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la obiecția sa față de eliberarea vizei respective. În acest caz, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se abține de la eliberarea unei vize la frontierele externe în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 6 nu se aplică prezentului alineat.

(5) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, decide să elibereze sau să prelungească o viză în conformitate cu alineatul (2) sau (3) de la prezentul articol, acesta permite autorităților competente ale Regatului Spaniei să înregistreze datele solicitantului, inclusiv elementele biometrice de identificare, care sunt necesare pentru eliberarea sau prelungirea vizei în conformitate cu dreptul Uniunii, în special cu dispozițiile Regulamentelor (UE) 2018/1806, (CE) nr. 810/2009 și (CE) nr. 767/2008 ([15]) ale Parlamentului European și ale Consiliului. Regatul Spaniei introduce aceste date în Sistemul de informații privind vizele (VIS), adăugând informații prin care să indice că viza a fost eliberată cu valabilitate teritorială limitată la teritoriul Gibraltarului în temeiul prezentului articol.

Articolul 6 nu se aplică prezentului alineat.

(6) Numărul vizelor eliberate în temeiul alineatului (2) nu poate fi mai mare de 15 în orice an calendaristic. Numărul de vize care pot fi eliberate în orice an calendaristic poate fi modificat printr-o decizie a Consiliului de cooperare.

(7) Vizele eliberate în temeiul alineatului (2) se eliberează într-un format care urmează să fie stabilit de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, transmite Regatului Spaniei specimene ale acestor vize și ale oricărei modificări ulterioare a acestora, în scop informativ.

Articolul 49

Vize de lungă ședere valabile pentru Gibraltar

Nu se eliberează vize de lungă ședere valabile pentru Gibraltar.

Articolul 50

Permise de ședere pentru Gibraltar

(1) Responsabilitatea eliberării sau a reînnoirii permiselor de ședere pentru Gibraltar revine autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Aceste permise de ședere pot fi eliberate sau reînnoite numai în cazul în care sunt îndeplinite condițiile relevante prevăzute la articolul 45.

(2) Înainte de eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează autoritățile competente ale Regatului Spaniei.

([15]) Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere, vizele de lungă ședere și permisele de ședere (Regulamentul VIS) (JO L 218, 13.8.2008, p. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/767/oj).

(3) În termen de 28 de zile de la primirea notificării prevăzute la alineatul (2), autoritățile competente ale Regatului Spaniei pot informa autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la obiecția lor față de eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere în cazul în care se consideră că solicitantul reprezintă, în conformitate cu acquis-ul Schengen, o amenințare la adresa ordinii publice ([16]), a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale unui stat membru, inclusiv pe baza unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen. În acest caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu eliberează și nu reînnoiesc permisul de ședere, informează solicitantul cu privire la rezultat și comunică solicitantului datele de contact ale autorităților competente ale Regatului Spaniei. La cererea solicitantului, autoritățile competente ale Regatului Spaniei, ținând seama în mod corespunzător de obligațiile care le revin în temeiul dreptului intern și al dreptului Uniunii, informează solicitantul cu privire la:

(a) decizia lor de a se opune eliberării sau reînnoirii unui permis de ședere;

(b) motivele pentru care se opun eliberării sau reînnoirii permisului de ședere, considerând că solicitantul reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale, însoțite de esența motivelor, dacă este cazul; și

(c) măsurile corective corespunzătoare în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică prezentului alineat.

(4) Autoritățile competente ale Regatului Spaniei pot notifica autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, faptul că termenul de 28 de zile menționat la alineatul (3) se prelungește cu maximum 14 zile. Neprimirea unui răspuns până la expirarea termenului de 28 de zile menționat la alineatul (3) se consideră răspuns pozitiv. În orice caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se abțin de la eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere înainte de încheierea termenului de 28 de zile menționat la alineatul (3), astfel cum a fost prelungit în temeiul prezentului paragraf.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică prezentului alineat.

(5) În cazul în care există motive pentru a se opune deținerii unui permis de ședere de către o persoană, inclusiv atunci când titularul este considerat o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale unui stat membru, inclusiv pe baza unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen, autoritățile competente ale Regatului Spaniei solicită autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să retragă permisul de ședere respectiv. În acest caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, retrag fără întârziere permisul de ședere și comunică titularului datele de contact ale autorităților competente ale Regatului Spaniei. La cererea titularului, autoritățile competente ale Regatului Spaniei, ținând seama în mod corespunzător de obligațiile care le revin în temeiul dreptului intern și al dreptului Uniunii, informează titularul cu privire la:

(a) decizia lor de a solicita retragerea permisului de ședere;

(b) motivele pentru care titularul este considerat o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale, însoțite de esența motivelor, dacă este cazul; și

(c) măsurile corective corespunzătoare în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică prezentului alineat.

([16]) Măsurile luate din motive de ordine publică trebuie să fie proporționale și să se bazeze exclusiv pe conduita persoanei în cauză, care trebuie să reprezinte o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa unuia dintre interesele fundamentale ale societății.

(6) În cazul în care un permis de ședere este eliberat sau nu este retras, deoarece autoritățile competente ale Regatului Spaniei nu s-au opus acestuia în temeiul alineatului (3) sau (5) și în pofida unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen în scopul refuzului intrării sau al returnării, permisul de ședere respectiv nu îi conferă titularului dreptul de a intra pe teritoriul statelor membre.

(7) Un permis de ședere pentru Gibraltar respectă modelul uniform prevăzut de dreptul Uniunii și conține indicații clare că este valabil pentru Gibraltar.

(8) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, transmite Regatului Spaniei specimene ale permiselor pentru Gibraltar și ale oricărei modificări ulterioare a acestora, astfel încât Regatul Spaniei să le notifice Comisiei Europene în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 39 alineatul (1) litera (a) din Codul frontierelor Schengen.

(9) Regatul Spaniei desemnează, în conformitate cu articolul 68, autoritatea responsabilă cu primirea informațiilor în temeiul prezentului articol. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică, în conformitate cu articolul 68, autoritatea responsabilă cu primirea cererilor de permise de ședere, cu eliberarea sau cu reînnoirea permiselor de ședere pentru Gibraltar și cu transmiterea de informații Regatului Spaniei în baza prezentului articol.

(10) Prezentul articol se aplică până la data începerii operațiunilor VIS în temeiul Regulamentului (UE) 2021/1134 al Parlamentului European și al Consiliului ([17]). Începând cu data respectivă se aplică articolul 51.

(11) Uniunea informează Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la data de la care vor începe operațiunile menționate la alineatul (10), înainte de data respectivă.

(12) Alineatele (2)-(6) nu se aplică:

(a) cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii, indiferent de cetățenia lor, menționați la articolele 2 și 3 din Directiva 2004/38/CE;

(b) resortisanților Islandei, ai Principatului Liechtenstein, ai Regatului Norvegiei, ai Confederației Elveției, ai Principatului Andorra și ai Republicii San Marino și membrilor de familie ai acestora, indiferent de cetățenie, care, în temeiul acordurilor încheiate de Uniune, beneficiază de drepturi la liberă circulație echivalente cu cele ale persoanelor menționate la litera (a).

(13) Persoanelor și membrilor de familie din cadrul gospodăriei acestora care sunt detașați în serviciul forțelor militare ale Regatului Unit sau în serviciul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care autoritățile competente ale Regatului Spaniei și-au exprimat opoziția față de eliberarea permisului de ședere în conformitate cu alineatul (3), li se eliberează un permis de ședere cu valabilitate teritorială limitată la Gibraltar.

([17]) Regulamentul (UE) 2021/1134 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (CE) nr. 810/2009, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2019/817 și (UE) 2019/1896 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziilor 2004/512/CE și 2008/633/JAI ale Consiliului, în scopul reformării Sistemului de informații privind vizele (JO L 248, 13.7.2021, p. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1134/oj).

Articolul 51

Permise de ședere pentru Gibraltar

(1) Responsabilitatea eliberării sau a reînnoirii permiselor de ședere pentru Gibraltar le revine autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Aceste permise de ședere pot fi eliberate sau reînnoite numai în cazul în care sunt îndeplinite condițiile relevante prevăzute la articolul 45.

(2) Înainte de eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează autoritățile competente ale Regatului Spaniei.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (1) de la prezentul articol, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că datele necesare pentru ca Regatul Spaniei să fie în măsură să se conformeze capitolului III din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 cu privire la cererile de permise de ședere depuse în Gibraltar sunt colectate și transferate autorităților competente ale Regatului Spaniei în termen de două zile lucrătoare de la depunerea cererii.

În acest sens, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că:

(a) datele colectate sunt exacte, actualizate și au un nivel adecvat de calitate și exhaustivitate;

(b) datele au fost colectate în mod legal, cu respectarea garanțiilor prevăzute în capitolul respectiv;

(c) solicitantului i s-au comunicat informațiile menționate la articolul 37 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008; și

(d) la momentul depunerii cererii, solicitantul își dă consimțământul pentru prelucrarea datelor sale, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 767/2008.

(4) În termen de 28 de zile de la primirea notificării prevăzute la alineatul (2), autoritățile competente ale Regatului Spaniei pot informa autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la obiecția lor față de eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere în cazul în care se consideră că solicitantul reprezintă, în conformitate cu acquis-ul Schengen, o amenințare la adresa ordinii publice ([18]), a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale unui stat membru, inclusiv pe baza unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen. În acest caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu eliberează și nu reînnoiesc permisul de ședere, informează solicitantul cu privire la rezultat și comunică solicitantului datele de contact ale autorităților competente ale Regatului Spaniei. La cererea solicitantului, autoritățile competente ale Regatului Spaniei, ținând seama în mod corespunzător de obligațiile care le revin în temeiul dreptului intern și al dreptului Uniunii, informează solicitantul cu privire la:

(a) decizia lor de a se opune eliberării sau reînnoirii unui permis de ședere;

(b) motivele pentru care se opun eliberării sau reînnoirii permisului de ședere, considerând că solicitantul reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale, însoțite de esența motivelor, dacă este cazul; și

(c) măsurile corective corespunzătoare în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică prezentului alineat.

([18]) Măsurile luate din motive de ordine publică trebuie să fie proporționale și să se bazeze exclusiv pe conduita persoanei în cauză, care trebuie să reprezinte o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa unuia dintre interesele fundamentale ale societății.

(5) Autoritățile competente ale Regatului Spaniei pot notifica autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, faptul că termenul de 28 de zile menționat la alineatul (4) se prelungește cu maximum 14 zile. Neprimirea unui răspuns până la expirarea termenului de 28 de zile menționat la alineatul (4) este considerată un răspuns pozitiv. În orice caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se abțin de la eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere înainte de încheierea termenului de 28 de zile menționat la alineatul (4), astfel cum a fost prelungit în temeiul prezentului paragraf.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică prezentului alineat.

(6) În cazul în care există motive pentru a se opune deținerii unui permis de ședere de către o persoană, inclusiv atunci când titularul este considerat o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale unui stat membru, inclusiv pe baza unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen, autoritățile competente ale Regatului Spaniei solicită autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să retragă permisul de ședere respectiv. În acest caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, retrag fără întârziere permisul de ședere și comunică titularului datele de contact ale autorităților competente ale Regatului Spaniei. La cererea titularului, autoritățile competente ale Regatului Spaniei, ținând seama în mod corespunzător de obligațiile care le revin în temeiul dreptului intern și al dreptului Uniunii, informează titularul cu privire la:

(a) decizia lor de a solicita retragerea permisului de ședere;

(b) motivele pentru care titularul este considerat o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale, însoțite de esența motivelor dacă este cazul; și

(c) măsurile corective corespunzătoare în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică prezentului alineat.

(7) În cazul în care un permis de ședere este eliberat sau nu este retras, deoarece autoritățile competente ale Regatului Spaniei nu s-au opus acestuia în temeiul alineatului (4) sau (6) și în pofida unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen în scopul refuzului intrării sau al returnării, permisul de ședere respectiv nu îi conferă titularului dreptul de a intra pe teritoriul statelor membre.

(8) Un permis de ședere pentru Gibraltar respectă modelul uniform prevăzut de dreptul Uniunii și conține indicații clare că este valabil pentru Gibraltar.

(9) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, transmite Regatului Spaniei specimene ale permiselor pentru Gibraltar și ale oricărei modificări ulterioare a acestora, astfel încât Regatul Spaniei să le notifice Comisiei Europene în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 39 alineatul (1) litera (a) din Codul frontierelor Schengen.

(10) Regatul Spaniei desemnează, în conformitate cu articolul 68, autoritatea responsabilă cu primirea informațiilor în temeiul prezentului articol. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică, în conformitate cu articolul 68, autoritatea responsabilă cu primirea cererilor de permise de ședere, cu eliberarea sau cu reînnoirea permiselor de ședere pentru Gibraltar și cu transmiterea de informații Regatului Spaniei în baza prezentului articol.

(11) Alineatele (2)-(7) nu se aplică:

(a) cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii, indiferent de cetățenia lor, menționați la articolele 2 și 3 din Directiva 2004/38/CE;

(b) resortisanților Islandei, ai Principatului Liechtenstein, ai Regatului Norvegiei, ai Confederației Elvețiene, ai Principatului Andorra și ai Republicii San Marino și membrilor de familie ai acestora, indiferent de cetățenie, care, în temeiul acordurilor încheiate de Uniune, beneficiază de drepturi la liberă circulație echivalente cu cele ale persoanelor menționate la litera (a).

(12) Persoanelor și membrilor de familie din cadrul gospodăriei acestora care sunt detașați în serviciul forțelor militare ale Regatului Unit sau în serviciul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care autoritățile competente ale Regatului Spaniei și-au exprimat opoziția față de eliberarea permisului de ședere în conformitate cu alineatul (4), li se eliberează un permis de ședere cu valabilitate teritorială limitată la Gibraltar.

Articolul 52

Normă tranzitorie pentru permisele de ședere

(1) Permisele de ședere eliberate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord rămân valabile pentru o perioadă de doi ani calendaristici de la data respectivă sau până la data expirării lor, în funcție de evenimentul care are loc primul.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, transmite Regatului Spaniei specimene ale acestor permise și ale oricărei modificări ulterioare a acestora, astfel încât Regatul Spaniei să le notifice Comisiei Europene în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) litera (a) din Codul frontierelor Schengen.

(3) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează autoritățile competente ale Regatului Spaniei cu privire la titularii permiselor de ședere în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului acord. În baza verificărilor efectuate asupra acestor persoane în bazele de date relevante de la nivel național, internațional și al Uniunii, inclusiv în Sistemul de informații Schengen, autoritățile competente ale Regatului Spaniei pot solicita autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să retragă un permis de ședere în cazul în care se consideră că titularul reprezintă, în conformitate cu acquis-ul Schengen, o amenințare la adresa ordinii publice ([19]), a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale unui stat membru. La primirea unei astfel de cereri, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, retrag permisul de ședere relevant, sub rezerva dreptului la o cale de atac în fața unei instanțe naționale.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică prezentului alineat.

(4) Alineatul (3) nu se aplică:

(a) cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii, indiferent de cetățenia lor, menționați la articolele 2 și 3 din Directiva 2004/38/CE;

(b) resortisanților Islandei, ai Principatului Liechtenstein, ai Regatului Norvegiei, ai Confederației Elveției, ai Principatului Andorra și ai Republicii San Marino și membrilor de familie ai acestora, indiferent de cetățenie, care, în temeiul acordurilor încheiate de Uniune, beneficiază de drepturi la liberă circulație echivalente cu cele menționate la litera (a).

CAPITOLUL 2

CERERILE DE PROTECȚIE INTERNAȚIONALĂ ȘI RETURNAREA

Articolul 53

Cererile de protecție internațională

(1) Sub rezerva alineatelor (6)-(10), în cazul în care o persoană depune o cerere de protecție internațională în Gibraltar, responsabilitatea de a examina cererea respectivă revine autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(2) În cazul depunerii unei cereri de protecție internațională în conformitate cu alineatul (1), solicitantul este escortat în zona destinată verificărilor în linia a doua de către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în vederea înregistrării cererii sub rezerva alineatului (5). Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează imediat autoritățile competente ale Regatului Spaniei, sub rezerva alineatului (5).

([19]) Măsurile luate din motive de ordine publică trebuie să fie proporționale și să se bazeze exclusiv pe conduita persoanei în cauză, care trebuie să reprezinte o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa unuia dintre interesele fundamentale ale societății.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (1) de la prezentul articol, în cazul în care o persoană trece prin verificările la frontiere efectuate în temeiul articolului 29 alineatul (2), aceasta poate depune o cerere de protecție internațională în fața autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în fața autorităților competente ale Regatului Spaniei.

(4) În cazul în care o persoană depune o cerere de protecție internațională înaintea sau în timpul efectuării verificărilor la frontiere în temeiul articolului 29 alineatul (2), verificările se finalizează.

În cazul în care verificările la frontiere determină necesitatea unor acțiuni subsecvente, astfel cum se menționează la articolul 34, acțiunile respective se întreprind în măsura în care respectă și nu subminează dreptul la protecție internațională și principiul nereturnării.

În cazul depunerii unei cereri de protecție internațională în conformitate cu alineatul (3), solicitantul este escortat în zona destinată verificărilor în linia a doua de către autoritățile competente în fața cărora a depus cererea, în vederea înregistrării cererii sub rezerva alineatului (5).

În cazul în care o persoană depune o cerere de protecție internațională în fața autorităților competente ale Regatului Spaniei, responsabilitatea de a examina cererea respectivă în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern revine Regatului Spaniei.

În cazul în care o persoană depune o cerere de protecție internațională în fața autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, revine Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, responsabilitatea de a examina cererea respectivă în conformitate cu dreptul intern și sub rezerva alineatelor (6)-(10).

(5) În scopul examinării cererilor individuale și după luarea unei decizii finale cu privire la cerere, autoritățile competente:

(a) nu divulgă informațiile cu privire la cererile individuale de protecție internațională sau faptul că a fost depusă o cerere autorului sau autorilor presupus (presupuși) al (ai) persecuției sau vătămării grave;

(b) nu obțin informații de la autorul sau autorii presupus (presupuși) al (ai) persecuției sau vătămării grave într-un mod care ar putea duce la informarea directă a autorului sau a autorilor despre faptul că solicitantul în cauză a depus o cerere și care ar periclita integritatea fizică a solicitantului sau a persoanelor aflate în întreținerea acestuia sau libertatea și siguranța membrilor săi de familie care se află încă în țara de origine.

(6) În cazul în care responsabilitatea examinării unei cereri de protecție internațională revine Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cererea se prelucrează în conformitate cu standarde care sunt cel puțin echivalente celor aplicabile în Uniune în ceea ce privește criteriile de eligibilitate pentru protecția internațională și conținutul acestei protecții, precum și cu respectarea procedurilor aplicabile în domeniul examinării cererilor de protecție internațională și al condițiilor de primire a solicitanților.

(7) În cazul în care autoritățile competente ale Regatului Spaniei sunt informate cu privire la o cerere de protecție internațională în conformitate cu alineatul (2), acestea pot informa autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în termen de 14 zile, cu privire la obiecția lor față de acordarea protecției internaționale de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. În acest caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se abțin de la acordarea protecției internaționale până ce iau în considerare pe deplin orice informație furnizată de autoritățile competente ale Regatului Spaniei. Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică autorităților competente ale Regatului Spaniei decizia finală și motivele care stau la baza acesteia, sub rezerva alineatului (5).

Autoritățile competente ale Regatului Spaniei notifică autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care termenul de 14 zile menționat în primul paragraf urmează să fie prelungit cu maximum 14 zile. Absența unui răspuns până la expirarea termenului de 14 zile menționat în primul paragraf sau până la expirarea oricărei prelungiri a respectivului termen inițial de 14 zile în temeiul prezentului paragraf este considerată răspuns pozitiv. În orice caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se abțin de la acordarea protecției internaționale înainte de sfârșitul termenului de 14 zile menționat la primul paragraf, astfel cum a fost prelungit în temeiul prezentului paragraf.

(8) În cazul în care responsabilitatea examinării unei cereri de protecție internațională revine Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, acesta ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că solicitantului care nu este cetățean al Uniunii nu i se permite să intre pe teritoriul statelor membre și că acesta este împiedicat să intre pe teritoriul statelor membre pe durata procedurii de protecție internațională și până la adoptarea unei decizii finale cu privire la cerere.

Autoritățile competente ale Regatului Spaniei obțin și transmit cât mai curând posibil, în cel mult 72 de ore de la escortarea persoanei în zona destinată verificărilor în linia a doua, datele persoanelor care nu sunt cetățeni ai Uniunii și care au depus o cerere de protecție internațională în conformitate cu alineatul (1) și transmit datele respective în Baza europeană de date dactiloscopice ale solicitanților de azil (Eurodac).

(9) În cazul în care o persoană primește protecție internațională din partea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, acesteia i se eliberează un permis de ședere cu valabilitate teritorială limitată la Gibraltar.

În cazul în care s-a luat o decizie finală de respingere a unei cereri de protecție internațională, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că persoana în cauză este îndepărtată din Gibraltar, în conformitate cu norme și garanții care asigură standarde echivalente celor prevăzute în Directiva 2008/115/CE.

(10) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este responsabil de o cerere de protecție internațională, iar solicitantul a călătorit în mod ilegal într-un stat membru sau într-un stat care a încheiat un acord cu Uniunea privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil, solicitantul este returnat în Gibraltar.

CAPITOLUL 3

COOPERAREA POLIȚIENEASCĂ

Articolul 54

Schimbul de informații

(1) Obiectivul prezentului articol constă în asigurarea posibilității autorităților competente ale statelor membre și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, de a-și acorda reciproc asistență, sub rezerva condițiilor prevăzute în dreptul lor intern, în limitele competențelor care le revin și în măsura în care acest lucru nu este prevăzut în prezentul capitol și în capitolul 2 al titlului V din prezenta parte, prin furnizarea de informații relevante în scopul:

(a) prevenirii, cercetării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor, inclusiv în scopul combaterii criminalității organizate și a traficului ilegal;

(b) executării sancțiunilor penale;

(c) protejării împotriva amenințărilor la adresa siguranței publice și prevenirii acestora; și

(d) prevenirii și combaterii spălării de bani și a finanțării terorismului.

(2) În sensul prezentului articol, „autoritate competentă” înseamnă o autoritate națională de poliție, vamală sau altă autoritate care este competentă în temeiul dreptului intern să desfășoare activități în scopurile prevăzute la alineatul (1).

(3) Informațiile, inclusiv cele privind persoanele căutate sau dispărute, precum și obiectele, pot fi solicitate de o autoritate competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru sau pot furnizate în mod spontan unei autorități competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru. Informațiile pot fi furnizate, la cerere sau în mod spontan, sub rezerva condițiilor prevăzute de dreptul intern care se aplică autorității competente care furnizează informațiile și în limitele competențelor sale.

(4) Informațiile pot fi solicitate și furnizate în măsura în care condițiile din dreptul intern care se aplică autorității competente care le solicită sau celei care le furnizează nu prevăd că cererea sau furnizarea informațiilor trebuie să fie efectuată sau canalizată prin intermediul autorităților judiciare.

(5) În cazuri urgente, autoritatea competentă care furnizează informațiile răspunde la cerere sau furnizează informațiile în mod spontan, cât mai curând posibil.

(6) O autoritate solicitantă a unuia dintre statele membre sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate, în conformitate cu dreptul intern relevant, în momentul formulării cererii sau la un moment ulterior, să solicite acordul autorității Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru care furnizează informațiile cu privire la utilizarea informațiilor ca elemente de probă în cadrul unei proceduri în fața unei autorități judiciare. Autoritatea care furnizează informațiile poate, cu respectarea condițiilor prevăzute în dispozițiile din titlul V capitolul 6 din prezenta parte și în dreptul său intern, să își dea acordul ca informațiile să fie utilizate ca elemente de probă în fața unei autorități judiciare dintr-un stat membru, în cazul în care autoritatea solicitantă aparține statului membru respectiv, sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care autoritatea solicitantă aparține Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. De asemenea, în cazul în care informațiile sunt furnizate în mod spontan, autoritatea care furnizează informațiile poate să își dea acordul ca informațiile să fie utilizate ca elemente de probă în cadrul unei proceduri în fața unei autorități judiciare dintr-un stat membru, în cazul în care informațiile sunt furnizate unei autorități competente a statului respectiv, sau din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care informațiile sunt furnizate unei autorități competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. În cazul în care nu se acordă consimțământul în temeiul prezentului alineat, informațiile primite nu se utilizează ca elemente de probă în cadrul unei proceduri în fața unei autorități judiciare.

(7) Autoritatea care furnizează informațiile poate, în temeiul dreptului intern relevant, să impună condiții cu privire la utilizarea informațiilor furnizate.

(8) O autoritate competentă poate furniza, în temeiul prezentului articol, orice tip de informații pe care le deține, cu respectarea condițiilor prevăzute de dreptul intern aplicabile și în limitele competențelor sale. Acestea pot include informații din alte surse, numai în cazul în care transferul ulterior al informațiilor respective este permis în cadrul în care au fost obținute de către autoritatea competentă care le-a furnizat.

(9) Informațiile pot fi furnizate în temeiul prezentului articol prin orice canal de comunicare adecvat, inclusiv prin intermediul liniei de comunicare securizate în scopul furnizării de informații prin intermediul Europol, sub rezerva articolului 73.

(10) Fără a aduce atingere alineatului (5) de la prezentul articol, toate comunicările și notificările oficiale în temeiul prezentului articol se efectuează în conformitate cu articolul 6 alineatul (1). Aceasta nu include comunicările și deciziile care se referă la chestiuni operaționale sau logistice urgente.

Articolul 55

Supravegherea continuă

(1) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale Regatului Spaniei care, în cadrul unei anchete penale, supraveghează în Regatul Spaniei sau în Gibraltar, după caz, o persoană despre care se presupune că a participat la o infracțiune menționată în anexa 8 sau o persoană care poate contribui la identificarea sau urmărirea unei astfel de persoane, își pot continua supravegherea în Gibraltar sau, respectiv, în Regatul Spaniei, în conformitate cu acquis-ul Schengen relevant.

(2) Acordurile administrative dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei stabilesc modalitățile practice de îndeplinire a atribuțiilor autorităților competente și aspectele cooperării operaționale legate de supravegherea continuă menționată la alineatul (1).

Articolul 56

Urmărirea neîntreruptă

(1) Agenții Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau agenții Regatului Spaniei care urmăresc o persoană surprinsă în momentul săvârșirii sau al participării la săvârșirea uneia dintre infracțiunile enumerate în anexa 8 pot continua urmărirea în Spania sau, respectiv, în Gibraltar, în conformitate cu acquis-ul Schengen relevant.

Același lucru este valabil dacă persoana urmărită a scăpat din detenție provizorie sau în timp ce executa o sentință privativă de libertate.

(2) Acordurile administrative dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei stabilesc modalitățile practice de îndeplinire a atribuțiilor autorităților competente și aspectele cooperării operaționale legate de urmărirea menționată la alineatul (1).

Articolul 57

Comunicare

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei instalează și mențin linii de comunicare și alte legături directe pentru a facilita cooperarea polițienească și vamală dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei, în special în vederea transmiterii în timp util a informațiilor necesare pentru supravegherea continuă și pentru urmărirea neîntreruptă.

(2) În plus, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei iau în considerare noi posibilități de intensificare a comunicării directe între serviciile lor polițienești și vamale. Detaliile acestor acorduri se stabilesc la nivel bilateral.

Articolul 58

Operațiunile comune

(1) Pentru a întări cooperarea polițienească, autoritățile competente ale Uniunii și ale statelor membre, pe de o parte, și cele ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte, pot introduce, în vederea menținerii ordinii și securității publice și a prevenirii infracțiunilor, patrule comune și alte operațiuni comune în care agenți sau alți funcționari desemnați ai oricăreia dintre părți să participe la operațiuni în statele membre sau în Gibraltar, după caz.

(2) Uniunea, în ceea ce privește statele sale membre, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, face declarații privind autoritățile competente în sensul prezentului articol și privind stabilirea condițiilor și a aspectelor practice ale cooperării, în conformitate cu dreptul Uniunii. Aceste condiții specifică, printre altele, dacă agenții sau ceilalți funcționari desemnați menționați la alineatul (1) pot exercita competențe de executare, precizând responsabilitatea pentru acțiunile întreprinse de agenții părții care a dispus detașarea, precum și dreptul aplicabil.

(3) Orice operațiune comună, inclusiv în cazul în care ia forma unei patrule comune, desfășurată pe teritoriul unui stat membru sau pe teritoriul Gibraltarului trebuie să fie autorizată explicit, înainte de operațiunea comună, de către statul membru respectiv sau, respectiv, de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care participă de asemenea la operațiune.

Articolul 59

Baze de date relevante

(1) Uniunea se asigură că agenții sau alți funcționari desemnați ai Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care participă la operațiunile comune menționate la articolul 58 își pot consulta propriile baze de date naționale și internaționale relevante, în conformitate cu dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cursul unei operațiuni comune într-un stat membru.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că agenții statelor membre care participă la operațiunile comune menționate la articolul 58 își pot consulta propriile baze de date naționale, ale Uniunii și internaționale relevante, în conformitate cu dreptul lor intern, în cursul unei operațiuni comune în Gibraltar.

Articolul 60

Protecție și asistență în timpul operațiunii comune

Statele membre care participă la o operațiune comună și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, au obligația de a oferi reciproc agenților care participă la operațiunea comună respectivă pe teritoriul lor, în conformitate cu articolul 58, aceeași protecție și asistență ca pentru propriii agenți în cursul îndeplinirii sarcinilor agenților respectivi.

Articolul 61

Datele din registrul cu numele pasagerilor

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că operatorii de transport transmit autorităților competente ale Regatului Spaniei datele din registrul cu numele pasagerilor (PNR) referitoare la zborurile care sosesc în Gibraltar. Transmiterea acestor date trebuie să respecte cerințele Directivei (UE) 2016/681 a Parlamentului European și a Consiliului ([20]).

Se aplică articolul 19.

Articolul 62

Verificări polițienești intensificate

(1) În cazurile în care o evaluare a riscurilor relevă această necesitate pentru a preveni infracțiunile și migrația neregulamentară, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și cele ale Regatului Spaniei efectuează verificări polițienești intensificate în Gibraltar și, respectiv, în zona de frontieră contiguă.

([20]) Directiva (UE) 2016/681 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave (JO L 119, 4.5.2016, p. 132, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/681/oj).

(2) Verificările polițienești intensificate menționate la alineatul (1) de la prezentul articol pot lua forma unor operațiuni comune în conformitate cu articolul 58.

Articolul 63

Dispoziții aplicabile din dreptul Uniunii

Dispozițiile din dreptul Uniunii enumerate în anexa 9 se aplică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în Gibraltar.

Se aplică articolul 19.

TITLUL IV

PUNEREA ÎN APLICARE, EXECUTAREA, EVALUAREA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII DISPOZIȚIILOR

Articolul 64

Evaluări Schengen

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, admite reprezentanți ai Uniunii și ai statelor membre, precum și experți desemnați de agențiile Uniunii care efectuează evaluări ale aplicării acquis-ului Schengen de către Regatul Spaniei în temeiul prezentei părți. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, asistă și facilitează îndeplinirea de către acești reprezentanți a atribuțiilor care le revin, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/922 al Consiliului ([21]), inclusiv vizitarea și inspectarea infrastructurii situate în Gibraltar, dar fără a se limita la acestea.

Regatul Spaniei, de îndată ce primește o notificare privind astfel de vizite în temeiul articolului 19 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (UE) 2022/922, informează Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

Articolul 65

Evaluarea punerii în aplicare a prezentei părți

Comitetul specializat privind circulația persoanelor finalizează o evaluare a punerii în aplicare a prezentei părți, inclusiv a acordurilor administrative menționate la articolul 33 alineatul (6), în termen de cel mult 4 ani de la intrarea în vigoare a prezentei părți. Până la momentul respectiv, Comitetul specializat privind circulația persoanelor transmite Consiliului de cooperare, în urma consultărilor, un raport privind evaluarea. Respectivul raport include o evaluare a acordurilor administrative menționate la articolul 33 alineatul (6) și prezintă evaluarea comună a reprezentanților părților sau, ca alternativă, evaluarea reprezentanților fiecărei părți.

Articolul 66

Denunțarea prezentului acord după evaluarea punerii în aplicare a prezentei părți

(1) După finalizarea evaluării menționate la articolul 65 și fără a aduce atingere articolului 334, Uniunea, inclusiv la cererea Regatului Spaniei, și Regatul Unit pot denunța prezentul acord printr-o notificare scrisă transmisă pe cale diplomatică. Prezentul acord și orice acord de completare a acestuia încetează să mai fie în vigoare în prima zi a celei de a douăsprezecea luni de la data notificării.

([21]) Regulamentul (UE) 2022/922 al Consiliului din 9 iunie 2022 privind instituirea și funcționarea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 (JO L 160, 15.6.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/922/oj).

(2) În cazul în care Regatul Spaniei a solicitat Uniunii să denunțe prezentul acord, în conformitate cu alineatul (1), Uniunea ia măsurile necesare în conformitate cu procedurile sale interne în vederea denunțării prezentului acord.

Articolul 67

Suspendarea obligațiilor

(1) În pofida articolului 334 și cu respectarea deplină a exercitării responsabilităților care le revin părților în ceea ce privește ordinea publică, apărarea securității interne și gestionarea secțiunii proprii a frontierelor externe, în caz de nerespectare gravă a angajamentelor asumate în temeiul prezentei părți sau în cazul în care una dintre părți consideră că este expusă unei amenințări grave și persistente la adresa securității interne ca urmare a lipsei controalelor între Uniune și Gibraltar, oricare dintre părți, după consultări reciproce, poate suspenda temporar punerea în aplicare a obligațiilor care îi revin în temeiul titlurilor I-V din prezenta parte. Uniunea va ține seama în mod corespunzător de avizul Regatului Spaniei.

(2) În cazul în care una dintre părți intenționează să își suspende obligațiile în conformitate cu alineatul (1), aceasta notifică fără întârziere cealaltă parte prin intermediul Consiliului de cooperare. Notificarea respectivă indică perioada în care partea intenționează să aplice suspendarea temporară a obligațiilor care îi revin. Suspendarea temporară a obligațiilor părții intră în vigoare în cea de a opta zi de la notificare sau la orice dată ulterioară specificată în notificare. Pe această bază, statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, reintroduc controlul la frontierele dintre Uniune și Gibraltar.

Articolul 68

Notificări, declarații, rezerve și desemnări

(1) Până la data intrării în vigoare a prezentului acord, Regatul Spaniei și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, efectuează notificările și desemnările prevăzute la articolul 50 alineatul (9) și la articolul 51 alineatul (10).

(2) Până la aceeași dată, Uniunea în ceea ce privește statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, prezintă declarațiile menționate la articolul 58 alineatul (2).

(3) Până la data intrării în vigoare a prezentului acord, Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, efectuează oricare dintre notificările prevăzute la articolul 121 alineatul (2), la articolul 122 alineatul (2) și la articolul 130 alineatul (4).

(4) În măsura în care nu a fost efectuată o astfel de notificare, începând cu momentul menționat la alineatul (1) notificările pot fi efectuate cât mai curând posibil și în termen de cel mult două luni de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

În cursul acestei perioade intermediare, orice stat membru – sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul – pentru care nu s-a efectuat nicio notificare prevăzută la articolul 121 alineatul (2), la articolul 122 alineatul (2) și la articolul 130 alineatul (4) și care nu a făcut obiectul unei indicații privind lipsa unei astfel de notificări poate recurge la posibilitățile prevăzute la articolul respectiv ca și cum s-ar fi efectuat o astfel de notificare în ceea ce privește statul membru respectiv sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. În cazul articolului 122 alineatul (2), un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate recurge la posibilitățile prevăzute la articolul respectiv numai în măsura în care acest lucru este compatibil cu criteriile de efectuare a notificării.

(5) Până la semnarea prezentului acord, Uniunea, acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, poate notifica Regatul Unit că obligațiile care decurg din anumite dispoziții din capitolul 5 titlul V din prezenta parte, astfel cum se specifică în notificare, nu se vor aplica Uniunii în legătură cu statul membru respectiv până la notificarea Regatului Unit de către Uniune în cadrul Comitetului specializat privind circulația persoanelor că cerințele constituționale relevante pentru aplicarea dispozițiilor în cauză în respectivul stat membru au fost îndeplinite.

(6) Notificările prevăzute în următoarele dispoziții pot fi efectuate în orice moment:

(a) articolul 118 alineatul (4);

(b) articolul 124 alineatul (1);

(c) articolul 125 alineatul (3);

(d) articolul 144 alineatele (1) și (2);

(e) articolul 145 alineatele (1) și (2);

(f) articolul 165 alineatul (4);

(g) articolul 166 alineatul (5);

(h) articolul 167 alineatul (5);

(i) articolul 176 alineatul (2); și

(j) articolul 184 alineatele (3) și (8).

(7) Notificările și declarațiile prevăzute în următoarele dispoziții pot fi modificate în orice moment:

(a) articolul 58 alineatul (2);

(b) articolul 124 alineatul (1);

(c) articolul 125 alineatul (3); și

(d) articolul 184 alineatele (3) și (8).

(8) Notificările prevăzute în următoarele dispoziții pot fi retrase în orice moment:

(a) articolul 121 alineatul (2);

(b) articolul 122 alineatul (2);

(c) articolul 124 alineatul (1);

(d) articolul 130 alineatul (4);

(e) articolul 165 alineatul (4);

(f) articolul 166 alineatul (5); și

(g) articolul 167 alineatul (5).

(9) Până la data intrării în vigoare a prezentului acord, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică Uniunii identitatea următoarelor autorități:

(a) autoritatea considerată autoritate competentă în sensul titlului V capitolul 2 din prezenta parte, astfel cum se menționează la articolul 74 litera (a), și o scurtă descriere a competențelor sale;

(b) autoritatea considerată autoritate competentă în sensul titlului V capitolul 3 din prezenta parte, astfel cum se menționează la articolul 90 litera (d), și o scurtă descriere a competențelor sale;

(c) autoritatea competentă să execute un mandat de arestare în virtutea dreptului intern al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, astfel cum se menționează la articolul 117 litera (b);

(d) autoritatea competentă să emită un mandat de arestare în virtutea dreptului intern al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, astfel cum se menționează la articolul 117 litera (c);

(e) autoritatea notificată în temeiul articolului 142 alineatul (4); și

(f) autoritatea centrală notificată în temeiul articolului 182 alineatul (1).

(10) Până la intrarea în vigoare a prezentului acord, Uniunea notifică Regatului Unit, în numele său sau, după caz, în numele statelor sale membre, identitatea următoarelor autorități:

(a) autoritatea competentă să execute un mandat de arestare în virtutea dreptului intern al fiecărui stat membru, astfel cum se menționează la articolul 117 litera (b);

(b) autoritatea competentă să emită un mandat de arestare în virtutea dreptului intern al fiecărui stat membru, astfel cum se menționează la articolul 117 litera (c);

(c) autoritatea fiecărui stat membru notificată în temeiul articolului 142 alineatul (4);

(d) organismul Uniunii menționat la articolul 153;

(e) autoritatea centrală a fiecărui stat membru notificată în temeiul articolului 182 alineatul (1) și

(f) orice organism al Uniunii desemnat în temeiul articolului 182 alineatul (2) prima teză și precizează dacă este desemnat și ca autoritate centrală în temeiul ultimei teze de la alineatul respectiv.

(11) În cazul în care Uniunea efectuează o notificare sau face o declarație menționată la prezentul articol, aceasta precizează în numele căror state membre efectuează notificarea ori face declarația sau dacă efectuează notificarea ori face declarația în nume propriu.

(12) Uniunea, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei pot notifica mai multe autorități cu privire la alineatele (2), (9) și (10), după caz, și pot limita aceste notificări numai la anumite scopuri specifice.

(13) Notificările menționate la alineatele (9) și (10) pot fi modificate în orice moment.

(14) Toate notificările, declarațiile, rezervele și desemnările menționate la prezentul articol se efectuează prin intermediul mecanismului instituit în conformitate cu articolul 6.

Articolul 69

Excepții de securitate

Nicio dispoziție din titlurile I-IV din prezenta parte nu împiedică părțile sau statele membre să ia măsurile necesare pentru a-și proteja securitatea națională.

TITLUL V

COOPERAREA ÎN MATERIE DE ASIGURARE A RESPECTĂRII LEGII ȘI COOPERAREA JUDICIARĂ

CAPITOLUL 1

OBIECTIV ȘI DOMENIU DE APLICARE

Articolul 70

Obiectiv

(1) Obiectivul prezentului titlu este de a prevedea cooperarea în materie de asigurare a respectării legii și cooperarea judiciară între statele membre și instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte, referitor la prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a infracțiunilor, precum și prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

(2) Prezentul titlu se aplică numai cooperării în materie de asigurare a respectării legii și cooperării judiciare în materie penală care are loc exclusiv între Uniune și statele membre, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte. Nu se aplică situațiilor apărute între statele membre sau între statele membre și instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și nici activităților autorităților cărora le revin responsabilități în materie de protecție a securității naționale atunci când acționează în acest domeniu.

Articolul 71

Domeniul de aplicare al cooperării în cazul în care un stat membru nu mai participă la măsuri similare în temeiul dreptului Uniunii

(1) Prezentul articol se aplică dacă un stat membru încetează să participe sau să se bucure de drepturi în temeiul dispozițiilor dreptului Uniunii referitoare la asigurarea respectării legii și la cooperarea judiciară în materie penală similare cu oricare dintre dispozițiile relevante din prezentul titlu.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate notifica în scris Uniunii intenția sa de a înceta să aplice dispozițiile relevante din prezentul titlu în ceea ce privește statul membru respectiv.

(3) O notificare efectuată în temeiul alineatului (2) intră în vigoare la data menționată la alineatul respectiv, care nu poate fi anterioară datei la care statul membru încetează să participe la aplicarea dispozițiilor din dreptul Uniunii menționate la alineatul (1) sau să se bucure de drepturi în temeiul acestor dispoziții.

(4) Dacă Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică, în temeiul prezentului articol, intenția sa de a înceta să aplice dispozițiile relevante din prezentul titlu, Comitetul specializat privind circulația persoanelor se reunește pentru a decide ce măsuri sunt necesare pentru a se asigura că orice cooperare inițiată în temeiul prezentului titlu și afectată de încetare se încheie în mod corespunzător. În orice caz, în ceea ce privește toate datele cu caracter personal obținute prin cooperare în temeiul dispozițiilor relevate din prezentul titlu înainte ca acestea să înceteze să mai fie în vigoare, părțile se asigură că nivelul de protecție conform căruia au fost transferate datele cu caracter personal este menținut și după ce are loc încetarea.

(5) Uniunea notifică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în scris, pe cale diplomatică, data la care statul membru urmează să își reia participarea sau să beneficieze de drepturile care îi revin în temeiul dispozițiilor respective ale dreptului Uniunii. Aplicarea dispozițiilor relevante ale prezentului titlu se reinstituie de la acea dată sau, dacă aceasta are loc mai târziu, din prima zi a lunii următoare datei la care a fost efectuată notificarea.

(6) Pentru a facilita aplicarea prezentului articol, Uniunea informează Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când un stat membru încetează să participe la aplicarea dispozițiilor dreptului Uniunii referitoare la asigurarea respectării legii și la cooperarea judiciară în materie penală similare dispozițiilor relevante din prezenta parte sau atunci când un stat membru încetează să se bucure de drepturi în temeiul dispozițiilor prezentului titlu.

CAPITOLUL 2

COOPERAREA CU EUROPOL

Articolul 72

Obiectiv

Obiectivul prezentului capitol îl constituie stabilirea unor relații de cooperare între Europol și autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru a sprijini și a consolida acțiunile statelor membre și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, precum și cooperarea reciprocă în ceea ce privește prevenirea și combaterea infracțiunilor grave, a terorismului și a formelor de criminalitate ce aduc atingere unui interes comun care face obiectul unei politici a Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 75.

Articolul 73

Comunicare

Toate comunicările și notificările menționate în prezentul capitol se efectuează prin intermediul punctului național de contact al Regatului Unit pentru Europol, astfel cum se menționează la articolul 77 alineatul (1), sau prin intermediul ofițerilor de legătură detașați de Regatul Unit pe lângă Europol, astfel cum se menționează la articolul 77 alineatul (4), cu excepția cazului în care se aplică articolul 77 alineatul (2).

Articolul 74

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

(a) „autoritate competentă" înseamnă, pentru Uniune, Europol, iar pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, o autoritate națională de aplicare a legii responsabilă în temeiul dreptului intern de prevenirea și combaterea infracțiunilor în Gibraltar;

(b) „Europol" înseamnă Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii, înființată în temeiul Regulamentului (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului ([22]) („Regulamentul Europol");

Articolul 75

Forme de criminalitate

(1) Cooperarea stabilită în temeiul prezentului capitol privește formele de criminalitate care sunt de competența Europol, astfel cum sunt enumerate în anexa 10, inclusiv infracțiunile conexe.

(2) Infracțiunile conexe sunt infracțiunile săvârșite pentru procurarea mijloacelor necesare comiterii formelor de criminalitate menționate la alineatul (1), infracțiunile săvârșite pentru a facilita sau a desfășura astfel de infracțiuni, precum și infracțiunile săvârșite pentru a asigura impunitatea unor astfel de infracțiuni.

(3) În cazul în care se aduc modificări listei cu formele de criminalitate care sunt de competența Europol în temeiul dreptului Uniunii, Comitetul specializat privind circulația persoanelor poate, la propunerea Uniunii, să modifice în consecință anexa 10 de la data intrării în vigoare a modificării competențelor Europol.

Articolul 76

Domeniul de aplicare al cooperării

Cooperarea poate include, în plus față de schimbul de date cu caracter personal în condițiile prevăzute în prezentul capitol și în conformitate cu sarcinile Europol, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul Europol, în special:

(a) schimbul de informații, cum ar fi schimbul de cunoștințe de specialitate;

(b) rapoarte privind situația generală;

(c) rezultate ale analizelor strategice;

([22]) Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).

(d) informații privind procedurile de urmărire penală;

(e) informații privind metodele de prevenire a criminalității;

(f) participarea la activități de formare; și

(g) furnizarea de consultanță și sprijin în cazuri individuale care sunt anchetate penal, precum și cooperarea operațională.

Articolul 77

Punct de contact național și ofițeri de legătură

(1) Punctul național de contact al Regatului Unit pentru Europol, desemnat în temeiul articolului 568 alineatul (1) din Acordul comercial și de cooperare, acționează ca punct de contact central între Europol și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(2) Schimbul de informații și de notificări dintre Europol și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, are loc între Europol și punctul de contact național menționat la alineatul (1), cu excepția cazului în care schimbul direct de informații este necesar în cazuri urgente și este considerat oportun atât de Europol, cât și de autoritatea competentă relevantă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(3) Punctul de contact național menționat la alineatul (1) este, de asemenea, punctul de contact central în ceea ce privește revizuirea, rectificarea și ștergerea datelor cu caracter personal.

(4) Ofițerii de legătură detașați de Regatul Unit pe lângă Europol în temeiul articolului 568 alineatul (4) din Acordul comercial și de cooperare pot facilita, de asemenea, cooperarea instituită în temeiul prezentului capitol cu privire la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Un ofițer de legătură detașat de Europol în Regatul Unit poate facilita, de asemenea, cooperarea cu privire la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(5) Regatul Unit se asigură că ofițerii de legătură menționați la alineatul (4) au acces rapid la bazele de date naționale relevante ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care le sunt necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile.

(6) Detaliile privind sarcinile ofițerilor de legătură responsabili pentru Gibraltar, astfel cum sunt menționați la alineatul (4) de la prezentul articol, drepturile și obligațiile acestora, precum și costurile implicate sunt reglementate prin acorduri de lucru încheiate între Europol și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, astfel cum se menționează la articolul 86.

(7) Ofițerii de legătură responsabili pentru Gibraltar, astfel cum sunt menționați la alineatul (4), și reprezentanții autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot fi invitați la reuniuni operaționale. Ofițerii de legătură ai statelor membre și ofițerii de legătură ai țărilor terțe, reprezentanții autorităților competente din statele membre și din țările terțe, personalul Europol și alte părți interesate pot participa la reuniunile organizate de ofițerii de legătură responsabili pentru Gibraltar, astfel cum sunt menționați la alineatul (4), sau de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

Articolul 78

Schimb de informații

(1) Schimbul de informații între autoritățile competente este compatibil cu obiectivul și dispozițiile prezentului capitol. Datele cu caracter personal sunt prelucrate numai în scopurile specifice menționate la alineatul (2).

(2) Autoritățile competente precizează, cel târziu în momentul transferării datelor cu caracter personal, scopul specific sau scopurile specifice pentru care sunt transferate datele cu caracter personal. În ceea ce privește transferurile către Europol, scopul sau scopurile unui astfel de transfer sunt precizate în conformitate cu scopurile specifice ale prelucrării prevăzute în Regulamentul Europol. În cazul în care autoritatea competentă de transfer nu a făcut acest lucru, autoritatea competentă destinatară, în acord cu autoritatea de transfer, prelucrează datele cu caracter personal pentru a le stabili relevanța, precum și scopul sau scopurile în care acestea urmează să fie prelucrate ulterior. Autoritățile competente pot prelucra date cu caracter personal în alt scop decât scopul în care au fost transmise numai dacă sunt autorizate în acest sens de către autoritatea competentă de transfer.

(3) Autoritățile competente care primesc datele cu caracter personal trebuie să își ia angajamentul că aceste date vor fi prelucrate numai în scopul pentru care au fost transferate. Datele cu caracter personal sunt șterse de îndată ce nu mai sunt necesare în scopul pentru care au fost transferate.

(4) Europol și autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, stabilesc, fără întârzieri nejustificate, și, în orice caz, în termen de cel mult șase luni de la primirea datelor cu caracter personal, dacă și în ce măsură acestea sunt necesare în scopul pentru care au fost transmise și informează autoritatea de transfer în acest sens.

Articolul 79

Restricții privind accesul la datele cu caracter personal transferate și utilizarea ulterioară a acestora

(1) Autoritatea competentă de transfer poate indica, la momentul transferului datelor cu caracter personal, orice restricții privind accesul la acestea sau modul în care urmează să fie utilizate acestea, în termeni generali sau specifici, inclusiv în ceea ce privește transferul ulterior, ștergerea sau distrugerea acestora după o anumită perioadă de timp, sau prelucrarea ulterioară a acestora. Atunci când necesitatea unor astfel de restricții devine evidentă după transferul datelor cu caracter personal, autoritatea competentă de transfer informează în consecință autoritatea competentă destinatară.

(2) Autoritatea competentă destinatară respectă toate restricțiile privind accesul la datele cu caracter personal sau utilizarea ulterioară a acestora indicate de autoritatea competentă de transfer, astfel cum se prevede la alineatul (1).

(3) Fiecare parte se asigură că informațiile transferate în temeiul prezentului capitol au fost colectate, stocate și transferate în conformitate cu cadrul său juridic. Fiecare parte se asigură, în măsura posibilului, că astfel de informații nu au fost obținute cu încălcarea drepturilor omului. De asemenea, aceste informații nu pot fi transferate în cazul în care, în măsura în care se poate prevedea în mod rezonabil, ar putea fi utilizate pentru a solicita, a pronunța sau a executa o pedeapsă cu moartea sau orice altă formă de tratamente crude sau inumane.

Articolul 80

Diferite categorii de persoane vizate

(1) Transferul datelor cu caracter personal în ceea ce privește victimele unei infracțiuni, martorii sau alte persoane care pot furniza informații privind infracțiuni sau în ceea ce privește persoanele cu vârsta sub 18 ani este interzis, cu excepția cazului în care un astfel de transfer este strict necesar și proporțional în cazuri individuale pentru prevenirea sau combaterea unei infracțiuni.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Europol se asigură, fiecare, că prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul alineatului (1) face obiectul unor garanții suplimentare, inclusiv restricții privind accesul, măsuri de securitate suplimentare și limitări privind transferurile ulterioare.

Articolul 81

Facilitarea fluxului de date cu caracter personal între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Europol

În interesul avantajelor operaționale reciproce, părțile depun eforturi să coopereze în viitor pentru a se asigura că schimburile de date între Europol și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot avea loc cât mai curând posibil și pentru a lua în considerare încorporarea oricăror noi procese și evoluții tehnice care ar putea contribui la realizarea acestui obiectiv, ținând seama, în același timp, de faptul că Regatul Unit nu este stat membru și respectând pe deplin regimul privind notificările și comunicările instituit în temeiul articolului 73.

Articolul 82

Evaluarea fiabilității sursei și a acurateței informațiilor

(1) Autoritățile competente indică, în măsura posibilului, cel târziu în momentul transferului informațiilor, fiabilitatea sursei informațiilor pe baza următoarelor criterii:

(a) atunci când nu există îndoieli cu privire la autenticitatea, credibilitatea și competența sursei sau dacă informațiile sunt furnizate de o sursă care s-a dovedit fiabilă în toate cazurile;

(b) atunci când informațiile sunt furnizate de o sursă care s-a dovedit fiabilă în majoritatea cazurilor;

(c) atunci când informațiile sunt furnizate de o sursă care s-a dovedit nefiabilă în majoritatea cazurilor; sau

(d) atunci când fiabilitatea informațiilor nu poate fi evaluată.

(2) Autoritățile competente indică, în măsura posibilului, cel târziu în momentul transferului informațiilor, acuratețea informațiilor pe baza următoarelor criterii:

(a) informații a căror acuratețe nu este pusă la îndoială;

(b) informații cunoscute personal de sursă, dar care nu sunt cunoscute personal de funcționarul care le transmite;

(c) informații pe care sursa nu le cunoaște personal, dar care sunt coroborate cu alte informații deja înregistrate; sau

(d) informații care nu sunt cunoscute personal de sursă și care nu pot fi coroborate.

(3) Atunci când autoritatea competentă destinatară, pe baza informațiilor de care dispune deja, ajunge la concluzia că evaluarea informațiilor sau a sursei acestora care este transmisă de către autoritatea competentă de transfer în conformitate cu alineatele (1) și (2) trebuie corectată, aceasta informează autoritatea competentă respectivă și încearcă obținerea unui acord asupra unei modificări a evaluării. Autoritatea competentă destinatară nu modifică evaluarea informațiilor primite sau a sursei acestora fără un astfel de acord.

(4) În cazul în care o autoritate competentă primește informații care nu sunt însoțite de o evaluare, aceasta încearcă, în măsura posibilului și, dacă se poate, de comun acord cu autoritatea competentă de transfer, să evalueze fiabilitatea sursei sau acuratețea informațiilor pe baza informațiilor de care dispune deja.

(5) În cazul în care nu se poate efectua o evaluare fiabilă, informațiile se evaluează astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (d) și la alineatul (2) litera (d).

Articolul 83

Securitatea schimbului de informații

(1) Măsurile tehnice și organizatorice instituite pentru a asigura securitatea schimbului de informații în temeiul prezentului capitol se stabilesc în cadrul unor acorduri administrative, astfel cum se menționează la articolul 86.

(2) Părțile convin cu privire la instituirea, punerea în aplicare și exploatarea unor linii de comunicare securizate destinate schimbului de informații în temeiul prezentului capitol.

(3) Acordurile administrative menționate la articolul 85 reglementează termenele și condițiile de utilizare aferente liniilor de comunicare securizate.

Articolul 84

Răspunderea pentru prelucrarea neautorizată sau incorectă a datelor cu caracter personal

(1) Autoritățile competente răspund, în conformitate cu cadrele juridice care li se aplică, pentru orice prejudiciu cauzat unei persoane ca urmare a unor erori de drept sau de fapt în schimbul de informații. Pentru a evita răspunderea care le revine, în temeiul cadrelor juridice care li se aplică, față de o parte vătămată, nici Europol, nici autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu pot să invoce faptul că cealaltă autoritate competentă a transferat informații inexacte.

(2) În cazul în care Europol sau autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sunt obligate la plata de daune-interese ca urmare a faptului că oricare dintre acestea au utilizat informații care au fost comunicate în mod eronat de către cealaltă parte sau care au fost comunicate ca urmare a nerespectării de către cealaltă parte a obligațiilor care îi revin, suma plătită cu titlu de compensație în temeiul alineatului (1) fie de către Europol, fie de către autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se rambursează de către cealaltă parte, cu excepția cazului în care informațiile au fost utilizate cu încălcarea dispozițiilor prezentului capitol.

(3) Europol și autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu își impun reciproc plata de daune-interese punitive sau necompensatorii în temeiul alineatelor (1) și (2).

Articolul 85

Schimbul de informații clasificate și de informații neclasificate sensibile

Schimbul de informații clasificate și de informații neclasificate sensibile și protecția acestora, dacă sunt necesare în temeiul prezentului capitol, se reglementează prin acorduri de lucru și prin acorduri administrative, astfel cum se menționează la articolul 86.

Articolul 86

Acorduri de lucru și acorduri administrative

(1) Detaliile cooperării dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Europol, pentru a completa și a pune în aplicare dispozițiile prezentului capitol, după caz, se stabilesc prin intermediul unor acorduri de lucru în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul Europol și al unor acorduri administrative în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul Europol încheiate între Europol și autoritățile competente din Regatul Unit.

(2) În locul încheierii de acorduri de lucru și de acorduri administrative în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, autoritățile competente ale Regatului Unit și Europol pot conveni ca oricare dintre acordurile de lucru sau acordurile administrative existente încheiate între autoritățile competente ale Regatului Unit și Europol în temeiul articolului 577 din Acordul comercial și de cooperare să se aplice și în ceea ce privește Gibraltarul.

(3) Conținutul acordurilor de lucru și al acordurilor administrative poate fi prevăzut într-un singur document.

Articolul 87

Notificarea punerii în aplicare

(1) Atât Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și Europol pun la dispoziția publicului un document care prezintă într-o formă inteligibilă dispozițiile privind prelucrarea datelor cu caracter personal transferate în temeiul prezentului capitol, inclusiv mijloacele disponibile pentru exercitarea drepturilor persoanelor vizate, și se asigură, fiecare, că o copie a acestui document este pusă la dispoziția celeilalte părți.

(2) În cazul în care nu există încă, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Europol adoptă modalități practice de precizare a modului în care va fi asigurată în practică respectarea dispozițiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Europol pe de altă parte transmit, fiecare, câte o copie a acestor modalități practice celeilalte părți și autorităților de supraveghere respective.

Articolul 88

Competențele Europol

Nicio dispoziție din prezentul capitol nu se interpretează ca stabilind pentru Europol obligația de a coopera cu autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în afara sferei de competență a Europol, astfel cum este prevăzută în dreptul relevant al Uniunii.

CAPITOLUL 3

COOPERAREA CU EUROJUST

Articolul 89

Obiectiv

Obiectivul prezentului capitol îl constituie stabilirea cooperării dintre Eurojust și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în materie de combatere a infracțiunilor grave menționate în anexa 11.

Articolul 90

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

(a) „Eurojust” înseamnă Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală, instituită în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului [23] („Regulamentul Eurojust”);

(b) „asistent” înseamnă o persoană care poate asista un membru național și adjunctul membrului național sau procurorul de legătură, astfel cum se menționează în Regulamentul Eurojust și, respectiv, la articolul 95 alineatul (3);

(c) „colegiu” înseamnă Colegiul Eurojust, astfel cum este menționat în Regulamentul Eurojust;

[23] Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și de înlocuire și abrogare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului (JO L 295, 21.11.2018, p. 138, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj).

(d) „autoritate competentă” înseamnă, pentru Uniune, Eurojust, reprezentat de colegiu sau un membru național, și, pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, o autoritate națională cu responsabilități în temeiul dreptului intern în ceea ce privește investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor în Gibraltar;

(e) „corespondent național pe probleme legate de terorism” înseamnă punctul de contact desemnat de Regatul Unit în conformitate cu articolul 94, responsabil cu gestionarea corespondenței referitoare la probleme legate de terorism.

(f) „magistrat de legătură” înseamnă magistratul detașat de Eurojust în Regatul Unit, în conformitate cu articolul 96;

(g) „procuror de legătură” înseamnă procurorul detașat de Regatul Unit la Eurojust și care face obiectul dreptului intern al Regatului Unit, în ceea ce privește statutul procurorului, în conformitate cu articolul 95 alineatul (3); și

(h) „membru național” înseamnă membrul național detașat la Eurojust de fiecare stat membru, astfel cum se menționează în Regulamentul Eurojust;

Articolul 91

Comunicare

Toate comunicările și notificările menționate în prezentul capitol se efectuează prin intermediul punctelor naționale de contact, astfel cum se prevede la articolul 94, și al procurorilor de legătură, astfel cum se prevede la articolul 95.

Articolul 92

Forme de criminalitate

(1) Cooperarea stabilită în temeiul prezentului capitol privește formele de criminalitate gravă care sunt de competența Eurojust, astfel cum sunt enumerate în anexa 11, inclusiv infracțiunile conexe.

(2) Infracțiunile conexe sunt infracțiunile săvârșite pentru procurarea mijloacelor necesare comiterii formelor de criminalitate gravă menționate la alineatul (1), infracțiunile săvârșite pentru a facilita sau a comite astfel de forme de criminalitate gravă, precum și infracțiunile săvârșite pentru a asigura impunitatea unor astfel de forme de criminalitate gravă.

(3) În cazul în care se aduc modificări listei cu formele de criminalitate gravă care sunt de competența Eurojust în temeiul dreptului Uniunii, Comitetul specializat privind circulația persoanelor poate, la propunerea Uniunii, să modifice în consecință anexa 11 de la data intrării în vigoare a modificării competențelor Eurojust.

Articolul 93

Domeniul de aplicare al cooperării

Părțile se asigură că Eurojust și autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cooperează în domeniile de activitate prevăzute la articolele 2 și 54 din Regulamentul Eurojust și în prezentul capitol.

Articolul 94

Puncte de contact pentru Eurojust

Punctele de contact pentru Eurojust, desemnate sau instituite de Regatul Unit în temeiul articolului 584 din Acordul comercial și de cooperare, inclusiv punctul de contact desemnat drept corespondent național al Regatului Unit pe probleme legate de terorism, servesc și drept puncte de contact pentru Eurojust ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

Articolul 95

Procurorul de legătură

(1) Procurorul de legătură și asistenții procurorului de legătură al Regatului Unit în cadrul Eurojust, detașați în temeiul articolului 585 alineatele (1) și (3) din Acordul comercial și de cooperare, facilitează cooperarea instituită în temeiul prezentului capitol în ceea ce privește Gibraltarul, în limitele competenței lor. Atunci când este necesar, asistenții pot înlocui procurorul de legătură sau pot acționa în numele procurorului de legătură.

(2) Detaliile privind atribuțiile procurorului de legătură și ale asistenților procurorului de legătură menționați la alineatul (1) de la prezentul articol, drepturile și obligațiile acestora, precum și costurile implicate se reglementează printr-un acord de lucru, astfel cum se menționează la articolul 104.

(3) Regatul Unit informează Eurojust cu privire la natura și amploarea rolului procurorului de legătură și al asistenților procurorului de legătură menționați la alineatul (1), în vederea îndeplinirii de către aceștia a atribuțiilor de facilitare a cooperării în conformitate cu prezentul capitol.

(4) Procurorul de legătură și asistenții procurorului de legătură menționați la alineatul (1) au acces la informațiile conținute în cazierul judiciar național sau în orice alt registru al autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu dreptul intern în cazul unui procuror sau al unei persoane cu competențe echivalente.

(5) Procurorul de legătură și asistenții procurorului de legătură menționați la alineatul (1) au competența de a contacta direct autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(6) Eurojust tratează documentele de lucru ale procurorului de legătură și ale asistenților procurorului de legătură menționați la alineatul (1) ca fiind inviolabile.

Articolul 96

Magistratul de legătură

(1) Magistratul de legătură al Eurojust detașat în Regatul Unit, în temeiul articolului 586 alineatul (1) din Acordul comercial și de cooperare, poate facilita cooperarea judiciară în ceea ce privește Gibraltarul în cazurile în care Eurojust oferă asistență, în conformitate cu articolul 53 din Regulamentul Eurojust.

(2) Detaliile privind atribuțiile magistratului de legătură menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, drepturile și obligațiile magistratului de legătură și costurile implicate se reglementează printr-un acord de lucru, astfel cum se menționează la articolul 104.

Articolul 97

Reuniuni operaționale și strategice

(1) Procurorul de legătură și asistenții procurorului de legătură menționați la articolul 95 alineatul (1), precum și punctul de contact pentru Eurojust menționat la articolul 94 pot participa la reuniuni cu privire la chestiuni strategice, la invitația președintelui Eurojust, și la reuniuni cu privire la chestiuni operaționale, cu aprobarea membrilor naționali în cauză.

(2) Membrii naționali, adjuncții și asistenții acestora, directorul administrativ al Eurojust și personalul Eurojust pot participa la reuniuni organizate de procurorul de legătură și de asistenții procurorului de legătură menționați la articolul 95 alineatul (1), precum și de punctul de contact pentru Eurojust menționat la articolul 94.

Articolul 98

Schimbul de date fără caracter personal

Eurojust și autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot face schimb de orice date fără caracter personal în măsura în care aceste date sunt relevante pentru cooperarea în temeiul prezentului capitol și sub rezerva oricăror restricții în temeiul articolului 103.

Articolul 99

Schimbul de date cu caracter personal

(1) Datele cu caracter personal solicitate și primite de autoritățile competente în temeiul prezentului capitol sunt prelucrate de către acestea numai pentru urmărirea obiectivelor prevăzute la articolul 89, în scopurile specifice menționate la alineatul (2) de la prezentul articol și sub rezerva restricțiilor privind accesul sau utilizarea ulterioară menționate la alineatul (3) de la prezentul articol.

(2) Autoritatea competentă de transfer indică în mod clar, cel târziu în momentul transferării datelor cu caracter personal, scopul specific sau scopurile specifice pentru care sunt transferate datele.

(3) Autoritatea competentă de transfer poate indica, la momentul transferului datelor cu caracter personal, orice restricții privind accesul la acestea sau modul în care urmează să fie utilizate acestea, în termeni generali sau specifici, inclusiv în ceea ce privește transferul ulterior, ștergerea sau distrugerea acestora după o anumită perioadă de timp, sau prelucrarea ulterioară a acestora. Atunci când necesitatea unor astfel de restricții devine evidentă după ce datele cu caracter personal au fost puse la dispoziție, autoritatea de transfer informează în consecință autoritatea destinatară.

(4) Autoritatea competentă destinatară respectă orice restricții privind accesul la datele cu caracter personal sau utilizarea ulterioară a acestora indicate de autoritatea competentă de transfer, astfel cum se prevede la alineatul (3).

Articolul 100

Canale de transmisie

(1) Sub rezerva alineatului (3) de la prezentul articol, au loc schimburi de informații între procurorul de legătură sau asistenții procurorului de legătură menționați la articolul 95 alineatul (1) sau – dacă nicio persoană cu acest rol nu este desemnată sau nu este disponibilă din alte motive – punctul de contact al Regatului Unit pentru Eurojust menționat la articolul 94 și membrii naționali în cauză sau colegiul.

(2) Eurojust și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură, fiecare, că reprezentanții lor respectivi sunt autorizați să facă schimb de informații la nivelul corespunzător și în conformitate cu cadrele lor juridice respective și că sunt verificați în mod corespunzător.

(3) Atunci când este necesar în cazuri urgente, dacă Eurojust a detașat un magistrat de legătură în Regatul Unit și dacă atât magistratul de legătură, cât și autoritatea competentă relevantă consideră că este oportun, pot avea loc schimburi de informații între magistratul de legătură și orice autoritate competentă din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. În acest caz, procurorul de legătură sau asistenții procurorului de legătură menționați la articolul 95 alineatul (1) sunt informați cu privire la orice astfel de schimb de informații.

Articolul 101

Transferuri ulterioare

Autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Eurojust nu comunică nicio informație furnizată de cealaltă parte unei țări terțe sau organizații internaționale fără consimțământul autorităților competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din cadrul Eurojust care a furnizat informațiile și fără garanții adecvate în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal.

Articolul 102

Răspunderea pentru prelucrarea neautorizată sau incorectă a datelor cu caracter personal

(1) Autoritățile competente răspund, în conformitate cu cadrele juridice care li se aplică, pentru orice prejudiciu cauzat unei persoane ca urmare a unor erori de drept sau de fapt în schimbul de informații. Pentru a evita răspunderea care le revine, în temeiul cadrelor juridice care li se aplică, față de o parte vătămată, nici Eurojust, nici autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu pot să invoce faptul că cealaltă autoritate competentă a transferat informații inexacte.

(2) În cazul în care o autoritate competentă este obligată la plata de daune-interese ca urmare a faptului că a utilizat informații care au fost comunicate în mod eronat de către cealaltă parte sau care au fost comunicate ca urmare a nerespectării de către cealaltă parte a obligațiilor care îi revin, suma plătită cu titlu de compensație în temeiul alineatului (1) de către autoritatea competentă se rambursează de către cealaltă parte, cu excepția cazului în care informațiile au fost utilizate cu încălcarea dispozițiilor prezentului capitol.

(3) Eurojust și autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu își impun reciproc plata de daune-interese punitive sau necompensatorii în temeiul alineatelor (1) și (2).

Articolul 103

Schimbul de informații clasificate și de informații neclasificate sensibile

Schimbul de informații clasificate și de informații neclasificate sensibile și protecția acestora, dacă sunt necesare în temeiul prezentului capitol, se reglementează printr-un acord de lucru, astfel cum se menționează la articolul 104.

Articolul 104

Acord de lucru

(1) Modalitățile de cooperare între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Eurojust, adecvate pentru punerea în aplicare a prezentului capitol, se stabilesc printr-un acord de lucru încheiat între Eurojust și autoritățile competente ale Regatului Unit, în conformitate cu articolul 47 alineatul (3) și cu articolul 56 alineatul (3) din Regulamentul Eurojust.

(2) În locul încheierii de acorduri de lucru în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, autoritățile competente ale Regatului Unit și Eurojust pot conveni ca oricare dintre acordurile de lucru existente între autoritățile competente ale Regatului Unit și Eurojust în temeiul articolului 594 din Acordul comercial și de cooperare să se aplice și în ceea ce privește Gibraltarul.

Articolul 105

Competențele Eurojust

Nicio dispoziție din prezentul capitol nu se interpretează ca stabilind pentru Eurojust obligația de a coopera cu autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în afara sferei de competență a Eurojust, astfel cum este prevăzută în dreptul relevant al Uniunii.

CAPITOLUL 4

SCHIMBUL DE INFORMAȚII PRIVIND CAZIERELE JUDICIARE

Articolul 106

Obiectiv

(1) Obiectivul prezentului capitol îl constituie facilitarea schimbului de informații extrase din cazierul judiciar între statele membre, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte.

(2) În relațiile dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre, dispozițiile prezentului capitol completează dispozițiile titlului V capitolul 6 de la prezentul titlu în ceea ce privește schimbul de informații privind cazierele judiciare.

Articolul 107

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

(a) „condamnare” înseamnă orice hotărâre definitivă a unei instanțe penale împotriva unei persoane fizice pentru o infracțiune, în măsura în care hotărârea este înscrisă în cazierul judiciar din statul membru de condamnare sau din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;

(b) „procedură penală” înseamnă procedura care cuprinde etapa care precedă procesul penal, etapa procesului penal și executarea condamnării;

(c) „cazier judiciar” înseamnă registrul național sau registrele naționale în care sunt consemnate condamnările pronunțate în conformitate cu dreptul intern.

Articolul 108

Autoritățile centrale

Autoritățile centrale ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și cele ale statelor membre care sunt competente în ceea ce privește schimbul de informații extrase din cazierele judiciare în temeiul prezentului capitol și în ceea ce privește schimburile menționate la articolul 22 alineatul (2) din Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, încheiată la Strasbourg la 20 aprilie 1959 (denumită în continuare „Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă”) cu privire la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, înseamnă cele desemnate și notificate de Regatul Unit și de statele membre, în temeiul articolului 645 din Acordul comercial și de cooperare, pentru schimbul de informații extrase din cazierele judiciare între Regatul Unit și statele membre.

Articolul 109

Notificări

(1) Fiecare stat membru și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, iau măsurile necesare pentru a se asigura că toate condamnările pronunțate de instanțele sale penale sunt însoțite, în momentul înregistrării în cazierul judiciar, de informații referitoare la cetățenia sau cetățeniile persoanei condamnate.

(2) Autoritatea centrală a fiecărui stat membru informează autoritatea centrală a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la toate condamnările penale pronunțate de instanțele sale penale împotriva resortisanților Regatului Unit care dețin o carte de identitate valabilă sau un permis de ședere valabil eliberat în Gibraltar de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, precum și cu privire la orice modificare sau ștergere ulterioară a informațiilor cuprinse în cazierul judiciar, astfel cum au fost înscrise în cazierul judiciar. Autoritatea centrală a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează autoritatea centrală a oricărui stat membru cu privire la toate condamnările penale pronunțate de instanțele sale penale împotriva resortisanților statului membru respectiv, precum și cu privire la orice modificare sau ștergere ulterioară a informațiilor cuprinse în cazierul judiciar, astfel cum au fost înscrise în cazierul judiciar. Autoritățile centrale ale statelor membre și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, își comunică reciproc aceste informații cel puțin o dată pe lună.

(3) În cazul în care autoritatea centrală a unui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ia cunoștință de faptul că o persoană condamnată este resortisant a două sau mai multe state membre sau resortisant al unuia sau mai multor state membre și al Regatului Unit care deține o carte de identitate valabilă sau un permis de ședere valabil eliberat în Gibraltar, aceasta transmite informațiile relevante fiecăruia dintre aceste state, chiar dacă persoana condamnată este resortisant al statului membru pe teritoriul căruia a fost condamnată sau resortisant al Regatului Unit care deține o carte de identitate valabilă sau un permis de ședere valabil eliberat în Gibraltar și a fost condamnată în Gibraltar.

Articolul 110

Stocarea condamnărilor

(1) Autoritatea centrală a fiecărui stat membru și a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, stochează toate informațiile notificate în temeiul articolului 109.

(2) Autoritatea centrală a fiecărui stat membru și a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că, în cazul în care este notificată o modificare sau ștergere ulterioară în temeiul articolului 109, se efectuează o modificare sau o ștergere identică a informațiilor stocate în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.

(3) Atunci când răspunde cererilor formulate în temeiul articolului 111, autoritatea centrală a fiecărui stat membru și a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că sunt furnizate numai informații care au fost actualizate în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 111

Cereri de informații

(1) Dacă se solicită, la nivel național, informații din cazierul judiciar al unui stat membru sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în scopul unei proceduri penale împotriva unei persoane sau în orice alt scop decât cel al procedurii penale, autoritatea centrală a acelui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, în conformitate cu dreptul său intern, poate să adreseze autorității centrale a unui alt stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, o cerere de informații și de date conexe care să fie extrase din cazierul judiciar.

(2) Dacă o persoană adresează o cerere de informații privind propriul cazier judiciar autorității centrale a unui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și nu este resortisant al acestora, autoritatea centrală respectivă transmite o cerere de informații și de date conexe care să fie extrase din cazierul judiciar către autoritatea centrală a statului membru de cetățenie al persoanei sau către cea a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă persoana este resortisant al Regatului Unit, pentru a include informațiile și datele conexe respective în extrasul care urmează să îi fie eliberat persoanei în cauză.

Articolul 112

Răspunsuri la cereri

(1) Răspunsurile la cererile de informații se transmit de către autoritatea centrală solicitată a unui stat membru și a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, autorității centrale solicitante a unui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii cererii.

(2) Autoritatea centrală a fiecărui stat membru și a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, răspunde cererilor formulate în alte scopuri decât cel al procedurii penale în conformitate cu dreptul său intern.

(3) În pofida alineatului (2), atunci când răspund cererilor formulate în scopurile recrutării pentru activități profesionale sau activități de voluntariat într-un cadru organizat care implică contactul direct și periodic cu copiii, statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, includ informații privind existența unor condamnări penale pentru infracțiuni legate de abuzul sexual asupra copiilor sau de exploatarea sexuală a copiilor, pornografia infantilă, ademenirea copiilor în scopuri sexuale, inclusiv instigarea, complicitatea sau tentativa de a comite oricare dintre aceste infracțiuni, precum și informații privind existența oricăror decăderi din drepturi în ceea ce privește exercitarea activităților care implică contactul direct și periodic cu copiii care decurg din respectivele condamnări penale.

Articolul 113

Canal de comunicare

Schimbul de informații extrase din cazierele judiciare dintre statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se realizează pe cale electronică, în conformitate cu specificațiile tehnice și procedurale prevăzute în anexa 12.

Articolul 114

Condiții de utilizare a datelor cu caracter personal

(1) Fiecare stat membru, precum și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate utiliza datele cu caracter personal primite ca răspuns la cererea sa în temeiul articolului 112 numai în scopurile pentru care au fost solicitate.

(2) Dacă informațiile au fost solicitate în orice alte scopuri decât cel al procedurii penale, datele cu caracter personal primite în temeiul articolului 112 pot fi utilizate de statul membru sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu dreptul său intern, numai în limitele specificate de autoritatea centrală solicitată, astfel cum se prevede în capitolul 2 din anexa 12.

(3) În pofida alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol, datele cu caracter personal furnizate de o autoritate centrală solicitată ca răspuns la o cerere formulată în temeiul articolului 112 de autoritatea centrală a unui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot fi utilizate de statul membru respectiv sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu scopul de a preveni o amenințare imediată și gravă la adresa siguranței publice.

(4) Fiecare stat membru și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că autoritățile sale centrale nu divulgă autorităților din țări terțe datele cu caracter personal notificate în temeiul articolului 109, decât dacă sunt îndeplinite condițiile următoare:

(a) datele cu caracter personal sunt divulgate doar de la caz la caz;

(b) datele cu caracter personal sunt divulgate unor autorități ale căror funcții au legătură directă cu scopurile pentru care datele cu caracter personal sunt divulgate în temeiul literei (c);

(c) datele cu caracter personal sunt divulgate numai dacă este necesar:

(i) în scopul procedurii penale;

(ii) în orice alte scopuri decât cel al procedurii penale; sau

(iii) pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa siguranței publice;

(d) datele cu caracter personal pot fi utilizate de țara terță solicitantă numai în scopurile pentru care au fost solicitate informațiile și în limitele specificate de statul membru sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, care a notificat datele cu caracter personal în temeiul articolului 109; și

(e) datele cu caracter personal sunt divulgate numai dacă autoritatea centrală, după ce a evaluat toate circumstanțele legate de transferul datelor cu caracter personal către țara terță, concluzionează că există garanții adecvate pentru protecția datelor cu caracter personal.

(5) Prezentul articol nu se aplică datelor cu caracter personal obținute de un stat membru sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, în temeiul prezentului capitol și care provin din statul membru respectiv sau din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz.

CAPITOLUL 5

PREDAREA

Articolul 115

Obiectiv

Obiectivul prezentului capitol este de a asigura faptul că sistemul de extrădare dintre statele membre, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte, se bazează pe un mecanism de predare în temeiul unui mandat de arestare, în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.

Articolul 116

Principiul proporționalității

Cooperarea prin intermediul mandatului de arestare trebuie să fie necesară și proporțională, ținând seama de drepturile persoanei căutate și de interesele victimelor și având în vedere gravitatea faptei, pedeapsa susceptibilă a fi aplicată și posibilitatea ca statul membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să ia măsuri mai puțin coercitive decât predarea persoanei căutate, în special pentru a se evita perioadele inutil de lungi de arest preventiv.

Articolul 117

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

(a) „mandat de arestare” înseamnă o decizie judiciară emisă de un stat membru sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în vederea arestării și a predării de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau de către un stat membru a unei persoane căutate, pentru efectuarea urmăririi penale sau în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate;

(b) „autoritate judiciară de executare” înseamnă autoritatea judiciară a statului membru de executare, sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, care este competentă să execute mandatul de arestare în temeiul dreptului intern al statului membru respectiv sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;

(c) „autoritate judiciară emitentă” înseamnă autoritatea judiciară a statului membru emitent sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care este competentă să emită un mandat de arestare în temeiul dreptului intern al statului membru respectiv sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;

(d) „autoritate judiciară” înseamnă o autoritate care este, în temeiul dreptului intern al unui stat membru sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, un judecător, o instanță judecătorească sau un procuror; un procuror este considerat autoritate judiciară numai în măsura în care dreptul intern prevede astfel;

(e) „țară terță” înseamnă o țară care nu este nici stat membru, nici Regatul Unit, nici Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

Articolul 118

Domeniul de aplicare

(1) Un mandat de arestare poate fi emis pentru fapte pedepsite de dreptul statului membru emitent sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul emitent, cu o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate a cărei durată maximă este de cel puțin 12 luni sau, atunci când s-a dispus o condamnare la o pedeapsă sau s-a pronunțat o măsură de siguranță privativă de libertate, dacă durata acesteia este de cel puțin patru luni.

(2) Fără a aduce atingere alineatelor (3) și (4), predarea este supusă condiției ca faptele pentru care a fost emis mandatul de arestare să constituie infracțiune în temeiul dreptului statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, oricare ar fi elementele constitutive sau încadrarea acesteia.

(3) Sub rezerva articolului 119, a articolului 120 alineatul (1) literele (b)-(h) și a articolelor 121, 122 și 123, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, sau ale statului membru de executare nu pot refuza executarea unui mandat de arestare emis în legătură cu următoarele comportamente, în cazul în care un astfel de comportament este pasibil de pedeapsă cu privarea de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate a cărei durată maximă este de cel puțin 12 luni:

(a) faptele oricărei persoane care contribuie la săvârșirea, de către un grup de persoane care acționează într-un scop comun, a uneia sau mai multor infracțiuni în domeniul terorismului, prevăzute la articolele 1 și 2 din Convenția europeană pentru reprimarea terorismului, încheiată la Strasbourg la 27 ianuarie 1977, sau în legătură cu traficul ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope sau infracțiuni de omucidere, vătămări corporale grave, răpire, sechestrare, luare de ostatici sau viol, chiar și în cazul în care persoana respectivă nu participă la comiterea propriu-zisă a infracțiunii sau a infracțiunilor respective; contribuția acesteia trebuie să fi fost intenționată și săvârșită având cunoștință de faptul că participarea va contribui la realizarea activităților infracționale ale grupului; sau

(b) terorismul, astfel cum este definit în anexa 13.

(4) Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că, pe bază de reciprocitate, condiția dublei incriminări prevăzută la alineatul (2) nu se va aplica, cu condiția ca infracțiunea pe baza căreia a fost emis mandatul să fie:

(a) una dintre infracțiunile enumerate la alineatul (5), astfel cum sunt definite de dreptul statului membru emitent sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent; și

(b) pasibilă, în statul membru emitent sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, de o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani.

(5) Infracțiunile menționate la alineatul (4) sunt:

(a) participarea la un grup infracțional organizat;

(b) terorismul, astfel cum este definit în anexa 13;

(c) traficul de persoane;

(d) exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;

(e) traficul ilicit de droguri și substanțe psihotrope;

(f) traficul ilicit de arme, muniții și substanțe explozive;

(g) corupția, inclusiv darea sau luarea de mită;

(h) fraudă, inclusiv frauda care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale unui stat membru;

(i) spălarea produselor infracțiunii;

(j) falsificarea de monede;

(k) faptele legate de criminalitatea informatică;

(l) infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii de animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;

(m) facilitarea intrării și a șederii neautorizate;

(n) omorul;

(o) vătămarea corporală gravă;

(p) traficul ilicit de organe și țesuturi umane;

(q) răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici;

(r) rasismul și xenofobia;

(s) furtul organizat sau armat;

(t) traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;

(u) înșelăciunea;

(v) racketul și extorcarea de fonduri;

(w) contrafacerea și pirateria de produse;

(x) falsul și uzul de fals în înscrisuri oficiale;

(y) falsificarea mijloacelor de plată;

(z) traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;

(aa) traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive;

(bb) traficul de vehicule furate;

(cc) violul;

(dd) incendierea cu intenție;

(ee) infracțiunile care țin de competența Curții Penale Internaționale;

(ff) sechestrarea ilegală de aeronave, nave sau vehicule spațiale; și

(gg) sabotajul.

Articolul 119

Motive de neexecutare obligatorie a mandatului de arestare

Executarea mandatului de arestare se refuză:

(a) dacă infracțiunea aflată la baza mandatului de arestare este acoperită de amnistie în statul membru de executare sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, în cazul în care autoritățile competente ale statului membru respectiv sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ar avea competența de a urmări penal infracțiunea în temeiul dreptului penal al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare;

(b) dacă din informațiile aflate la dispoziția autorității judiciare de executare rezultă că persoana căutată a fost judecată definitiv pentru aceleași fapte de un stat membru sau de Regatul Unit ori de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu condiția ca, în cazul în care a fost aplicată o pedeapsă, aceasta să fi fost executată, să fie în curs de executare sau să nu mai poată fi executată în temeiul dreptului statului membru pe baza căruia a fost condamnată persoana căutată, al Regatului Unit sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care persoana căutată a fost condamnată de oricare dintre acestea; sau

(c) dacă persoana care face obiectul mandatului de arestare nu poate, din cauza vârstei sale, să răspundă penal pentru faptele aflate la originea mandatului respectiv în temeiul dreptului statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.

Articolul 120

Alte motive de neexecutare a mandatului de arestare

(1) Executarea mandatului de arestare poate fi refuzată:

(a) dacă, într-unul dintre cazurile menționate la articolul 118 alineatul (2), fapta care stă la baza mandatului de arestare nu constituie infracțiune în temeiul dreptului statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare; cu toate acestea, în materie de taxe sau impozite, vamă și schimb valutar, executarea mandatului de arestare nu poate fi refuzată pe motiv că dreptul statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, nu impune același tip de taxe sau impozite sau nu prevede același tip de norme în materie de taxe sau impozite sau același tip de reglementări în materie vamală și de schimb valutar ca dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, sau ca dreptul statului membru emitent;

(b) dacă persoana care face obiectul mandatului de arestare este urmărită penal în statul membru de executare sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, pentru aceeași faptă ca cea aflată la baza mandatului de arestare;

(c) dacă autoritățile judiciare ale statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, au decis fie să nu înceapă urmărirea penală pentru infracțiunea care stă la baza mandatului de arestare, fie să îi pună capăt sau dacă persoana căutată a făcut obiectul unei hotărâri definitive pentru aceleași fapte, prin intermediul căreia se împiedică desfășurarea ulterioară a procedurii, într-un stat membru sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;

(d) dacă urmărirea penală a persoanei căutate sau pedeapsa s-a prescris în conformitate cu dreptul statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, iar faptele sunt de competența respectivului stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu dreptul său penal;

(e) dacă, din informațiile aflate la dispoziția autorității judiciare de executare, rezultă că persoana căutată a fost judecată definitiv de o țară terță sau de Regatul Unit pentru aceleași fapte, cu condiția ca, în cazul în care a fost aplicată o pedeapsă, aceasta să fi fost executată, să fie în curs de executare sau să nu mai poată fi executată în temeiul dreptului Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de condamnare, sau statul membru de condamnare;

(f) dacă mandatul de arestare a fost emis în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate; și:

(i) în cazul în care actorul de executare este un stat membru, persoana căutată rămâne în statul membru respectiv, este resortisant sau rezident al acestuia; sau

(ii) în cazul în care actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, persoana căutată este un resortisant al Regatului Unit care deține o carte de identitate valabilă sau un permis de ședere valabil eliberat în Gibraltar de către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau este o persoană care rămâne în Gibraltar sau își are reședința în Gibraltar,

iar o autoritate competentă a statului membru respectiv sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se angajează să execute pedeapsa sau măsura de siguranță privativă de libertate în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare; dacă este necesar consimțământul persoanei căutate pentru transferul pedepsei sau al măsurii de siguranță privative de libertate către statul membru de executare sau către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, autoritățile competente ale statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, pot refuza executarea mandatului de arestare numai după ce persoana căutată consimte la transferul pedepsei sau al măsurii de siguranță privative de libertate;

(g) dacă mandatul de arestare se referă la infracțiuni care:

(i) în conformitate cu dreptul statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, au fost săvârșite în întregime sau parțial în statul membru de executare sau în Gibraltar, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul de executare, sau într-un loc considerat ca atare; sau

(ii) au fost săvârșite în afara statului membru emitent sau a Gibraltarului, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul emitent, iar dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, sau al statului membru de executare nu permite urmărirea penală pentru aceleași infracțiuni dacă sunt săvârșite în afara teritoriului său;

(h) dacă există motive pentru a crede, pe baza unor elemente obiective, că mandatul de arestare a fost emis cu scopul de a urmări penal sau de a pedepsi o persoană pe criterii legate de sexul, rasa, religia, originea etnică, cetățenia sau naționalitatea, limba, opiniile politice sau orientarea sexuală a persoanei respective sau că se poate aduce atingere situației persoanei în cauză pentru oricare dintre aceste motive;

(i) dacă mandatul de arestare a fost emis în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate și persoana căutată nu a fost prezentă în persoană la procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia, cu excepția cazului în care mandatul de arestare precizează că persoana, în conformitate cu alte cerințe procedurale definite în dreptul intern al statului membru emitent sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent:

(i) în timp util:

(A) fie a fost citată personal și, prin urmare, a fost informată cu privire la data și locul stabilite pentru procesul în urma căruia a fost pronunțată hotărârea, fie a primit efectiv, prin alte mijloace, o informare oficială cu privire la data și locul stabilite pentru respectivul proces, în așa fel încât s-a stabilit fără echivoc faptul că persoana în cauză a avut cunoștință de data și locul procesului stabilit;

și

(B) a fost informată că poate fi pronunțată o hotărâre în cazul în care persoana respectivă nu se prezintă la proces;

sau

(ii) având cunoștință de data și locul procesului stabilit, a mandatat un avocat care a fost numit fie de către persoana în cauză, fie de către o autoritate competentă a statului membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru a o apăra la proces și a fost efectiv apărată de avocatul respectiv la proces;

sau

(iii) după ce i s-a înmânat hotărârea și a fost informată în mod expres cu privire la dreptul la rejudecarea cauzei sau la exercitarea unei căi de atac, la care are dreptul de a fi prezentă și care permite ca fondul cauzei, inclusiv noile mijloace de probă, să fie reexaminate și care poate conduce la desființarea hotărârii inițiale:

(A) persoana a declarat în mod expres că nu contestă hotărârea;

sau

(B) nu a solicitat rejudecarea cauzei sau exercitarea unei căi de atac în termenul aplicabil;

sau

(iv) persoanei nu i s-a înmânat personal hotărârea, însă:

(A) i se va înmâna hotărârea personal și fără întârziere după predare și va fi informată în mod expres cu privire la dreptul la rejudecarea cauzei sau la exercitarea unei căi de atac, la care are dreptul de a fi prezentă și care permite ca fondul cauzei, inclusiv noile mijloace de probă, să fie reexaminate și care poate conduce la anularea hotărârii inițiale;

și

(B) persoana va fi informată cu privire la intervalul de timp în care trebuie să solicite rejudecarea cauzei sau să exercite o cale de atac, astfel cum se menționează în mandatul de arestare relevant.

(2) În cazul în care un mandat de arestare este emis în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate în condițiile menționate la alineatul (1) litera (i) punctul (iv), iar persoana în cauză nu a primit în prealabil nicio informare oficială cu privire la existența unei proceduri penale împotriva sa, această persoană ar putea solicita, atunci când este informată cu privire la conținutul mandatului de arestare, o copie a hotărârii judecătorești, înaintea începerii procedurii de predare. Imediat după primirea informațiilor privind cererea, autoritatea emitentă va furniza persoanei vizate o copie a hotărârii judecătorești, prin intermediul autorității de executare. Cererea persoanei vizate nu întârzie procedura de predare sau decizia de a executa mandatul de arestare. Hotărârea judecătorească îi este furnizată persoanei în cauză numai în scop informativ; aceasta nu va fi considerată o notificare formală a hotărârii judecătorești și nici nu va declanșa curgerea termenelor aplicabile pentru solicitarea unei noi proceduri de judecată sau a unui apel.

(3) În cazul în care o persoană este predată în condițiile menționate la alineatul (1) litera (i) punctul (iv) și această persoană a solicitat rejudecarea cauzei sau exercitarea unei căi de atac, până la încheierea acestor proceduri detenția persoanei respective care așteaptă rejudecarea cauzei sau exercitarea unei căi de atac este revizuită în conformitate cu dreptul intern al statului membru emitent sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, fie în mod regulat, fie la solicitarea persoanei în cauză. O astfel de revizuire include, în special, posibilitatea de a suspenda sau întrerupe detenția. Rejudecarea cauzei sau exercitarea căii de atac începe în timp util, după predare.

Articolul 121

Excepția legată de infracțiunile politice

(1) Executarea unui mandat de arestare nu poate fi refuzată pe motiv că autoritățile competente ale statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, pot considera infracțiunea drept o infracțiune politică, o infracțiune conexă unei infracțiuni politice sau o infracțiune inspirată de motive politice.

(2) Cu toate acestea, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că alineatul (1) se va aplica numai în legătură cu:

(a) infracțiunile prevăzute la articolele 1 și 2 din Convenția europeană pentru reprimarea terorismului;

(b) infracțiunile de conspirație sau de asociere pentru săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni dintre cele prevăzute la articolele 1 și 2 din Convenția europeană pentru reprimarea terorismului, dacă aceste infracțiuni de conspirație sau de asociere corespund descrierii faptelor menționate la articolul 118 alineatul (3) din prezentul acord; și

(c) terorismul, astfel cum este definit în anexa 13.

(3) În cazul în care a fost emis un mandat de arestare de către un stat membru în numele căruia a fost efectuată o notificare, astfel cum se menționează la alineatul (2), sau în cazul în care a fost emis un mandat de arestare de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, iar acesta a efectuat o astfel de notificare, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, sau statul membru de executare poate să aplice principiul reciprocității.

Articolul 122

Excepția legată de cetățenie

(1) Executarea unui mandat de arestare nu poate fi refuzată pe motiv că persoana căutată este resortisant al statului membru de executare sau, în cazul în care actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, resortisant al Regatului Unit.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că propriii resortisanți ai Regatului Unit sau propriii resortisanți ai statului membru respectiv, după caz, nu vor fi predați sau că predarea lor va fi autorizată numai în anumite condiții specificate. Notificarea se bazează pe motive legate de principiile fundamentale sau de practica ordinii juridice interne a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a statului membru în numele căruia a fost efectuată notificarea. Într-un astfel de caz, Uniunea în numele oricăruia dintre statele sale membre sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, poate să notifice Comitetului specializat privind circulația persoanelor, într-un termen rezonabil de la primirea notificării celeilalte părți, că autoritățile judiciare de executare din statul membru respectiv sau din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, pot refuza predarea propriilor săi resortisanți, astfel cum se menționează la alineatul (1), către statul membru respectiv sau către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau că predarea este autorizată numai în anumite condiții specificate.

(3) În situațiile în care un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a refuzat să execute un mandat de arestare pe motiv că, în cazul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, Regatul Unit a efectuat o notificare sau, în cazul unui stat membru, Uniunea a efectuat o notificare în numele său, astfel cum se menționează la alineatul (2), autoritățile competente ale statului membru respectiv sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, iau în considerare inițierea unei proceduri împotriva resortisantului Regatului Unit sau a statului membru, după caz, care să fie proporțională cu obiectul mandatului de arestare, ținând seama de opiniile autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, sau ale statului membru emitent. În situațiile în care o autoritate judiciară decide să nu inițieze o astfel de procedură, victima infracțiunii pe care se bazează mandatul de arestare poate primi informații cu privire la decizie în conformitate cu dreptul intern aplicabil.

(4) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (3), autoritățile competente ale unui stat membru sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, inițiază proceduri împotriva propriilor lor resortisanți, astfel cum se menționează la alineatul (1), autoritățile competente ale statului membru respectiv sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, trebuie să fie în măsură să ia măsurile corespunzătoare pentru a asista victimele și martorii, în special în ceea ce privește modul în care se desfășoară procedurile, în următoarele situații:

(a) procedurile sunt inițiate într-un stat membru, atunci când este vorba despre persoane cu reședința în Regatul Unit sau în Gibraltar sau într-un alt stat membru;

(b) procedurile sunt inițiate în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când este vorba despre persoane cu reședința într-un stat membru.

Articolul 123

Garanții pe care urmează să le ofere autoritățile competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, în cazuri speciale

(1) Executarea mandatului de arestare de către autoritatea judiciară de executare poate fi subordonată următoarelor garanții:

(a) dacă infracțiunea pe baza căreia a fost emis mandatul de arestare este pasibilă de o pedeapsă sau de o măsură de siguranță privativă de libertate cu caracter permanent în statul membru emitent sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, autoritățile competente ale statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, pot supune executarea mandatului de arestare condiției ca autoritățile competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, să ofere o garanție considerată suficientă de către autoritățile competente ale statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, că autoritățile competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, vor reexamina pedeapsa sau măsura pronunțată, la cerere sau cel târziu după 20 de ani, sau vor încuraja aplicarea unor măsuri de clemență pe care persoana are dreptul să le solicite în temeiul dreptului sau al practicii statului membru emitent sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, în vederea neexecutării acelei pedepse sau măsuri;

(b) dacă persoana care face obiectul unui mandat de arestare în scopul urmăririi penale este resortisant sau rezident al statului membru de executare sau, atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, resortisant al Regatului Unit sau persoană cu reședința în Gibraltar, predarea poate fi supusă condiției ca persoana, după ce a fost audiată, să fie returnată în statul membru de executare sau, respectiv, în Gibraltar atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru a executa acolo pedeapsa sau măsura de siguranță privativă de libertate care a fost pronunțată împotriva sa în statul membru emitent sau, respectiv, în Gibraltar atunci când actorul emitent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul; dacă este necesar consimțământul persoanei căutate pentru transferul pedepsei sau al măsurii de siguranță către statul membru de executare sau către Gibraltar, atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, garanția returnării persoanei în statul membru de executare sau, respectiv, în Gibraltar atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru a-și executa pedeapsa este supusă condiției ca persoana căutată, după ce a fost audiată, să consimtă să fie returnată în statul membru de executare sau, respectiv, în Gibraltar atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;

(c) dacă există motive serioase pentru a crede că există un risc real pentru protecția drepturilor fundamentale ale persoanei căutate, autoritatea judiciară de executare poate solicita, după caz, garanții suplimentare cu privire la tratamentul persoanei căutate după predarea acesteia înainte de a decide dacă să execute mandatul de arestare.

(2) Comitetul specializat privind circulația persoanelor are competența de a adopta orice modificări ale prezentului articol care ar putea fi necesare pentru a reflecta modificările aduse Acordului comercial și de cooperare.

Articolul 124

Recursul la autoritatea centrală

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică Comitetul specializat privind circulația persoanelor cu privire la autoritatea centrală a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, iar Uniunea, acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, poate notifica Comitetul specializat privind circulația persoanelor cu privire la autoritatea centrală a fiecărui stat membru care a desemnat o astfel de autoritate sau, dacă sistemul juridic al statului membru relevant sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, prevede astfel, cu privire la mai multe autorități centrale care să asiste autoritățile judiciare competente.

(2) Atunci când transmit Comitetului specializat privind circulația persoanelor notificarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot indica fiecare că, în urma organizării sistemului judiciar intern al statului membru relevant sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, autoritatea centrală sau autoritățile centrale sunt responsabile de transmiterea și primirea administrativă a mandatelor de arestare, precum și de orice alt tip de corespondență oficială referitoare la transmiterea și primirea administrativă a mandatelor de arestare. O astfel de transmitere a mandatelor de arestare se efectuează în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 126. Indicația respectivă este obligatorie pentru toate autoritățile statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent.

Articolul 125

Conținutul și forma mandatului de arestare

(1) Mandatul de arestare trebuie să conțină următoarele informații, prezentate în conformitate cu formularul din anexa 14:

(a) identitatea și cetățenia persoanei căutate;

(b) denumirea, adresa, numerele de telefon și de fax și adresa de e-mail a autorității judiciare emitente;

(c) dovada existenței unei hotărâri executorii, a unui mandat de arestare sau a oricărei alte decizii judiciare executorii având același efect care intră sub incidența articolului 118;

(d) natura și încadrarea juridică a infracțiunii, în special prin referire la articolul 118;

(e) o descriere a circumstanțelor în care a fost comisă infracțiunea, inclusiv data, locul și măsura în care persoana căutată a participat la comiterea infracțiunii;

(f) pedeapsa pronunțată, dacă este vorba despre o hotărâre definitivă, sau seria de pedepse prevăzute pentru infracțiune de dreptul statului membru emitent sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent; și

(g) în măsura posibilului, alte consecințe ale infracțiunii.

(2) Comitetul specializat privind circulația persoanelor poate modifica formularul prevăzut în anexa 14, după caz.

Comitetul specializat privind circulația persoanelor adoptă orice modificări ale formularului prevăzut în anexa 14 care ar putea fi necesare pentru a reflecta modificările aduse anexei 43 la Acordul comercial și de cooperare.

(3) Mandatul de arestare se traduce în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului membru de executare sau în limba engleză atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Uniunea, acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, poate notifica Comitetului specializat privind circulația persoanelor că va fi acceptată o traducere în una sau mai multe limbi oficiale ale unui stat membru.

Articolul 126

Transmiterea unui mandat de arestare

(1) Articolul 6 alineatul (1) se aplică numai în legătură cu transmiterea inițială a mandatului de arestare, care se transmite în conformitate cu articolul respectiv și cu dispozițiile prezentului capitol.

(2) În cazul în care se cunoaște locul în care se află persoana căutată, autoritatea judiciară emitentă poate transmite mandatul de arestare, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1), autorității competente a statului membru de executare sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, permițând autorității respective să stabilească autenticitatea mandatului de arestare.

Articolul 127

Procedura detaliată de transmitere a unui mandat de arestare

(1) În cazul în care autoritatea judiciară emitentă nu știe care este autoritatea judiciară de executare competentă, aceasta efectuează cercetările necesare pentru a obține informația respectivă de la autoritățile competente ale statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.

(2) Ca alternativă la articolul 126, autoritatea judiciară emitentă poate solicita Organizației Internaționale de Poliție Criminală („INTERPOL”) să transmită un mandat de arestare.

(3) Toate dificultățile legate de transmiterea sau autenticitatea oricărui document necesar pentru executarea mandatului de arestare se soluționează prin contacte directe între autoritățile judiciare implicate sau, după caz, cu implicarea autorităților centrale ale statelor membre și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(4) În cazul în care autoritatea care primește un mandat de arestare nu are competența de a-i da curs, aceasta transmite din oficiu mandatul de arestare autorității competente a statului membru de executare sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, și informează în consecință autoritatea judiciară emitentă.

Articolul 128

Drepturile unei persoane căutate

(1) În cazul în care o persoană căutată este arestată în scopul executării unui mandat de arestare, autoritatea judiciară de executare, în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, informează persoana respectivă cu privire la existența și conținutul mandatului de arestare, precum și cu privire la posibilitatea oferită persoanei respective de a consimți la predarea sa către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, sau către statul membru emitent.

(2) O persoană căutată care este arestată în scopul executării unui mandat de arestare și care nu vorbește sau nu înțelege limba în care se desfășoară procedurile aferente mandatului de arestare are dreptul de a fi asistată de un interpret și de a i se furniza o traducere scrisă, în limba maternă a persoanei căutate sau în orice altă limbă pe care persoana respectivă o vorbește sau o înțelege, în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.

(3) O persoană căutată are dreptul de a fi asistată de un avocat după arestare, în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.

(4) Persoana căutată este informată cu privire la dreptul său de a numi un avocat în statul membru emitent sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, care să asiste persoana căutată în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, sau în statul membru de executare în cadrul procedurilor aferente mandatului de arestare. Prezentul alineat nu aduce atingere termenelor prevăzute la articolul 140.

(5) O persoană căutată care este arestată are dreptul ca autoritățile consulare ale statului său de cetățenie sau, în cazul în care persoana respectivă este apatridă, autoritățile consulare ale statului în care persoana respectivă își are reședința obișnuită, să fie informate cu privire la arestare fără întârzieri nejustificate și să comunice cu autoritățile respective, dacă persoana respectivă dorește acest lucru.

Articolul 129

Menținerea persoanei în detenție

Atunci când o persoană este arestată pe baza unui mandat de arestare, autoritatea judiciară de executare decide dacă persoana căutată trebuie să rămână în detenție în conformitate cu dreptul statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare. Persoana poate fi pusă provizoriu în libertate în orice moment în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, cu condiția ca statul membru respectiv sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să ia toate măsurile pe care le consideră necesare pentru a împiedica sustragerea persoanei.

Articolul 130

Consimțământul cu privire la predare

(1) În cazul în care persoana arestată își exprimă consimțământul cu privire la predarea sa, acest consimțământ și, după caz, renunțarea sa expresă la drepturile conferite de principiul specialității, prevăzut la articolul 144 alineatul (3), trebuie exprimate în fața autorității judiciare de executare, în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.

(2) Fiecare stat membru și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că acest consimțământ și, după caz, renunțarea prevăzute la alineatul (1) sunt obținute în condiții care să arate faptul că persoana în cauză le-a exprimat în mod liber, cu conștientizarea deplină a consecințelor. În acest scop, persoana căutată are dreptul la un avocat.

(3) Consimțământul și, după caz, renunțarea prevăzute la alineatul (1) se consemnează într-un proces-verbal în conformitate cu procedura prevăzută de dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.

(4) Consimțământul este, în principiu, irevocabil. Un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate prevedea că acest consimțământ și, după caz, renunțarea prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol pot fi revocate în conformitate cu normele aplicabile în temeiul dreptului său intern. Într-un astfel de caz, perioada cuprinsă între data consimțământului și cea a revocării acestuia nu este luată în considerare pentru stabilirea termenelor prevăzute la articolul 140. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea, acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că dorește să recurgă la această posibilitate, precizând procedurile prin care este posibilă revocarea consimțământului, precum și orice modificare a acestor proceduri.

Articolul 131

Audierea persoanei căutate

În cazul în care persoana arestată nu consimte la predare, astfel cum se prevede la articolul 130, aceasta are dreptul să fie audiată de autoritatea judiciară de executare, în conformitate cu dreptul statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.

Articolul 132

Decizia de predare

(1) Autoritatea judiciară de executare decide, în termenele și în condițiile definite în prezentul capitol, în special în conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 116, dacă persoana în cauză trebuie să fie predată.

(2) În cazul în care autoritatea judiciară de executare consideră că informațiile comunicate de autoritățile competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, sunt insuficiente pentru a-i permite să ia o decizie cu privire la predare, aceasta solicită furnizarea de urgență a informațiilor suplimentare necesare, în special în legătură cu articolul 116, articolele 119-121, articolele 123 și 125 și poate stabili un termen pentru primirea acestora, luând în considerare necesitatea de a respecta termenele stabilite la articolul 134.

(3) Autoritatea judiciară emitentă poate să transmită în orice moment toate informațiile suplimentare utile autorității judiciare de executare.

Articolul 133

Decizia în cazul concursului de cereri

(1) În cazul în care autoritățile judiciare din două sau mai multe state membre ori din unul sau mai multe state membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, au emis un mandat european de arestare sau un mandat de arestare pentru aceeași persoană, autoritatea judiciară de executare decide care mandat de arestare trebuie executat, ținând seama în mod corespunzător de toate circumstanțele, în special, de gravitatea relativă a infracțiunilor și de locul săvârșirii acestora, de datele respective ale mandatelor de arestare sau mandatelor europene de arestare, de scopul emiterii mandatelor – urmărirea penală sau executarea unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate –, precum și de obligațiile legale care revin statelor membre în temeiul dreptului Uniunii în ceea ce privește, în special, principiul libertății de circulație și principiul nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate.

(2) Autoritatea judiciară de executare a unui stat membru poate solicita avizul Eurojust pentru a face alegerea menționată la alineatul (1).

(3) În cazul unui conflict între un mandat de arestare și o cerere de extrădare prezentată de o țară terță sau un mandat de arestare prezentat de Regatul Unit în temeiul Acordului comercial și de cooperare (denumit în continuare „mandat de arestare ACC”), decizia de a acorda prioritate fie mandatului de arestare, fie cererii de extrădare sau mandatului de arestare ACC este luată de autoritatea competentă a statului membru de executare sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, ținând seama în mod corespunzător de toate circumstanțele, în special de cele menționate la alineatul (1) și de cele menționate în convenția aplicabilă.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere obligațiilor statelor membre și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care decurg din Statutul Curții Penale Internaționale.

Articolul 134

Termene și proceduri pentru decizia de executare a mandatului de arestare

(1) Un mandat de arestare se soluționează și se execută în regim de urgență.

(2) În cazul în care persoana căutată consimte la predare, decizia definitivă privind executarea mandatului de arestare se ia în termen de 10 zile de la data exprimării consimțământului.

(3) În celelalte cazuri, decizia definitivă privind executarea mandatului de arestare se ia în termen de 60 de zile de la data arestării persoanei căutate.

(4) În cazuri particulare, atunci când mandatul de arestare nu poate fi executat în termenele prevăzute la alineatul (2) sau (3), autoritatea judiciară de executare informează de îndată autoritatea judiciară emitentă despre aceasta, indicând motivele întârzierii. În astfel de cazuri, termenele pot fi prelungite cu 30 de zile suplimentare.

(5) Cât timp autoritatea judiciară de executare nu ia o decizie definitivă privind executarea mandatului de arestare, aceasta se va asigura că sunt îndeplinite condițiile materiale necesare pentru predarea efectivă a persoanei.

(6) Orice refuz de a executa un mandat de arestare trebuie să fie motivat.

Articolul 135

Situația în așteptarea deciziei

(1) Atunci când mandatul de arestare a fost emis în scopul efectuării urmăririi penale, autoritatea judiciară de executare:

(a) acceptă audierea persoanei căutate în conformitate cu articolul 136; sau

(b) acceptă transferul temporar al persoanei căutate.

(2) Condițiile și durata transferului temporar sunt stabilite de comun acord de autoritatea judiciară emitentă și autoritatea judiciară de executare.

(3) În caz de transfer temporar, persoana trebuie să se poată întoarce în statul membru de executare sau în Gibraltar, atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru a asista la audierile care o privesc în cadrul procedurii de predare.

Articolul 136

Audierea persoanei în așteptarea deciziei

(1) Persoana căutată este audiată de o autoritate judiciară. În acest scop, persoana căutată este asistată de un avocat numit în conformitate cu dreptul statului membru emitent sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent.

(2) Persoana căutată este audiată în conformitate cu dreptul statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, și în condițiile stabilite de comun acord de autoritatea judiciară emitentă și autoritatea judiciară de executare.

(3) Autoritatea judiciară de executare competentă poate desemna o altă autoritate judiciară a statului membru de executare sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, care să participe la audierea persoanei căutate pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a prezentului articol.

Articolul 137

Privilegii și imunități

(1) Atunci când persoana căutată beneficiază de un privilegiu sau de o imunitate de jurisdicție sau de executare în statul membru de executare sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, termenele prevăzute la articolul 134 încep să curgă doar atunci când, sau dacă, autoritatea judiciară de executare a fost informată cu privire la faptul că s-a ridicat privilegiul sau imunitatea în cauză.

(2) Autoritățile competente ale statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, se asigură că sunt îndeplinite condițiile materiale necesare pentru predarea efectivă atunci când persoana nu mai beneficiază de un asemenea privilegiu sau de o asemenea imunitate.

(3) Atunci când ridicarea privilegiului sau a imunității este de competența unei autorități a statului membru de executare, a Regatului Unit sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care acesta este actorul de executare, autoritatea judiciară de executare solicită autorității respective să își exercite această competență fără întârziere. Atunci când ridicarea privilegiului sau a imunității este de competența unei autorități a unui alt stat membru, a Regatului Unit, a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a unei țări terțe sau a unei organizații internaționale, autoritatea judiciară emitentă solicită autorității respective să își exercite această competență.

Articolul 138

Conflictul de obligații internaționale

(1) Prezentul acord nu aduce atingere obligațiilor statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, în cazul în care persoana căutată a fost extrădată către statul membru respectiv sau către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dintr-o țară terță sau din Regatul Unit, iar persoana respectivă este protejată de dispozițiile acordului în temeiul căruia a fost extrădată în ceea ce privește principiul specialității. Statul membru de executare sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, ia toate măsurile necesare pentru a solicita fără întârziere consimțământul țării terțe sau al Regatului Unit din care a fost extrădată persoana căutată, astfel încât persoana căutată să poată fi predată statului membru emitent sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent. Termenele prevăzute la articolul 134 încep să curgă numai din ziua în care principiul specialității încetează să se mai aplice.

(2) Până la primirea deciziei țării terțe sau a Regatului Unit din care a fost extrădată persoana căutată, statul membru de executare sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, se asigură că sunt îndeplinite în continuare condițiile materiale necesare pentru predarea efectivă.

Articolul 139

Notificarea deciziei

Autoritatea judiciară de executare notifică de îndată autorității judiciare emitente decizia privind modul în care urmează să se dea curs mandatului de arestare.

Articolul 140

Termenul pentru predarea persoanei

(1) Persoana căutată este predată în cel mai scurt timp, la o dată convenită între autoritățile implicate.

(2) Persoana căutată este predată în termen de cel mult 10 zile de la data deciziei definitive privind executarea mandatului de arestare.

(3) În cazul în care predarea persoanei căutate în termenul prevăzut la alineatul (2) este împiedicată de împrejurări independente de voința autorităților competente ale oricăruia dintre statele membre sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, autoritatea judiciară de executare și autoritatea judiciară emitentă iau imediat legătura una cu cealaltă și convin asupra unei noi date de predare. În acest caz, predarea are loc în termen de 10 zile de la noua dată astfel convenită.

(4) În mod excepțional, predarea poate fi suspendată temporar din motive umanitare serioase, cum ar fi existența unor motive valabile pentru a crede că predarea ar pune în mod evident în pericol viața sau sănătatea persoanei căutate. Executarea mandatului de arestare are loc de îndată ce aceste motive au încetat să existe. Autoritatea judiciară de executare informează de îndată autoritatea judiciară emitentă în acest sens și convine cu aceasta asupra unei noi date de predare. În acest caz, predarea are loc în termen de 10 zile de la noua dată convenită.

(5) La expirarea termenelor prevăzute la alineatele (2)-(4), dacă persoana căutată se mai află în detenție, aceasta este pusă în libertate. Autoritatea judiciară de executare și autoritatea judiciară emitentă se contactează reciproc de îndată ce se constată că o persoană urmează să fie eliberată în temeiul prezentului alineat și convin asupra modalităților de predare a persoanei respective.

Articolul 141

Predarea amânată sau condiționată

(1) După ce a decis executarea mandatului de arestare, autoritatea judiciară de executare poate să amâne predarea persoanei căutate, pentru ca aceasta să poată fi urmărită penal în statul membru de executare sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, sau, dacă a fost deja condamnată, pentru ca persoana căutată să poată executa o pedeapsă pronunțată, în statul membru de executare sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, pentru săvârșirea unei alte fapte decât cea prevăzută de mandatul de arestare.

(2) În loc să amâne predarea, autoritatea judiciară de executare poate preda temporar persoana căutată statului membru emitent sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, în condiții care urmează a fi stabilite de comun acord între autoritatea judiciară de executare și autoritatea judiciară emitentă. Respectivul acord se încheie în scris, iar toate autoritățile statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, sunt obligate să respecte condițiile acestuia.

Articolul 142

Tranzit

(1) Fiecare stat membru, Regatul Unit și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, permit tranzitul pe teritoriul lor al unei persoane căutate care este predată, cu condiția să fi primit informații cu privire la:

(a) identitatea și cetățenia persoanei care face obiectul mandatului de arestare;

(b) existența unui mandat de arestare;

(c) natura și încadrarea juridică a infracțiunii; și

(d) descrierea circumstanțelor în care s-a comis infracțiunea, inclusiv data și locul.

(2) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a transmis o notificare, în conformitate cu articolul 122 alineatul (2), potrivit căreia predarea resortisanților Regatului Unit nu va fi executată sau nu va fi autorizată decât în anumite condiții specificate, Regatul Unit sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, poate refuza tranzitul resortisanților Regatului Unit în temeiul acelorași clauze sau poate supune acest tranzit acelorași condiții.

(3) Statul membru în numele căruia a fost făcută o notificare în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) potrivit căreia predarea propriilor resortisanți nu va fi executată sau nu va fi autorizată decât în anumite condiții specificate, poate refuza tranzitul resortisanților proprii pe teritoriul său în temeiul aceloraşi clauze sau poate supune acest tranzit aceloraşi condiții.

(4) Statele membre, Regatul Unit și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică Comitetul specializat privind circulația persoanelor cu privire la autoritățile responsabile cu primirea cererilor de tranzit și a documentelor necesare, precum și a oricărei alte corespondențe oficiale referitoare la cererile de tranzit.

(5) Cererea de tranzit și informațiile menționate la alineatul (1) pot fi adresate autorității notificate în temeiul alineatului (4) prin orice mijloace care asigură o înregistrare scrisă. Decizia autorității notificate a statului membru solicitat, a Regatului Unit sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, se notifică prin aceeași procedură.

(6) Prezentul articol nu se aplică în cazul utilizării căilor aeriene fără o escală prevăzută. Cu toate acestea, în cazul în care are loc o aterizare neprevăzută, autoritățile competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, transmit autorității notificate în temeiul alineatului (4) informațiile menționate la alineatul (1).

(7) Atunci când tranzitul se referă la o persoană care urmează să fie extrădată sau predată dintr-o țară terță sau din Regatul Unit către un stat membru sau către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau între statele membre, prezentul articol se aplică *mutatis mutandis*. În special, referirile la un „mandat de arestare” se tratează ca referiri la o „cerere de extrădare”, la un „mandat european de arestare” sau la un „mandat de arestare ACC”, după caz.

Articolul 143

Computarea perioadei de detenție executate în statul membru de executare sau în Gibraltar

(1) Statul membru emitent sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, compută toate perioadele de detenție rezultate din executarea unui mandat de arestare din durata totală a privării de libertate care ar trebui executată în statul membru emitent sau în Gibraltar, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul emitent, ca urmare a pronunțării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate.

(2) Toate informațiile privind durata detenției persoanei căutate pe baza mandatului de arestare sunt transmise de autoritatea judiciară de executare sau de autoritatea centrală notificată în temeiul articolului 124 alineatul (1) autorității judiciare emitente în momentul predării.

Articolul 144

Eventuala urmărire penală pentru alte infracțiuni

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate notifica Comitetului specializat privind circulația persoanelor faptul că, în relațiile cu statele membre în numele cărora Uniunea a efectuat notificarea prevăzută la alineatul (2), se prezumă că și-a dat consimțământul pentru ca o persoană să fie urmărită penal, condamnată sau deținută în vederea executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării sale, alta decât cea care a motivat predarea, cu excepția situației în care, într-un anumit caz, autoritatea judiciară de executare a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dispune în alt mod în decizia sa de predare.

(2) Uniunea, acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, poate notifica Comitetului specializat privind circulația persoanelor faptul că, în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a efectuat notificarea prevăzută la alineatul (1), se prezumă că statele membre respective și-au dat consimțământul pentru ca o persoană să fie urmărită penal, condamnată sau deținută în vederea executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării sale, alta decât cea care a motivat predarea, cu excepția situației în care, într-un anumit caz, autoritatea judiciară de executare a statului membru în alt mod în decizia sa de predare.

(3) Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatele (1), (2) și (4), o persoană care a fost predată nu poate fi urmărită penal, condamnată sau privată de libertate în alt mod pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării sale, alta decât cea care a motivat predarea persoanei.

(4) Alineatul (3) nu se aplică în următoarele cazuri:

(a) persoana nu a părăsit teritoriul statului membru căruia i-a fost predată sau teritoriul Gibraltarului, atunci când a fost predată Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în 45 de zile de la data eliberării sale definitive, deși a avut posibilitatea să o facă, sau a revenit pe teritoriul statului membru respectiv sau al Gibraltarului, după caz, după ce l-a părăsit;

(b) infracțiunea nu este sancționabilă cu o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate;

(c) procedura penală nu are drept consecință aplicarea unei măsuri care restrânge libertatea persoanei;

(d) persoana ar putea fi pasibilă de o pedeapsă sau de o măsură care nu implică privarea de libertate, în special o pedeapsă pecuniară sau o măsură echivalentă unei pedepse pecuniare, chiar dacă această pedeapsă sau măsură este susceptibilă să restrângă libertatea sa personală;

(e) persoana și-a dat consimțământul de a fi predată, renunțând, după caz, în același timp la principiul specialității, în conformitate cu articolul 130;

(f) persoana a renunțat în mod expres, după predarea sa, să beneficieze de principiul specialității pentru infracțiuni specifice anterioare predării sale; renunțarea trebuie să se facă în fața autorității judiciare competente a statului membru emitent sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, și să fie consemnată în conformitate cu dreptul intern al statului membru respectiv sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz; aceasta trebuie să fie redactată astfel încât să reiasă clar că persoana în cauză a exprimat-o în mod liber, cu conștientizarea deplină a consecințelor; în acest scop, persoana are dreptul la un avocat; și

(g) autoritatea judiciară de executare care a predat persoana își dă consimțământul în conformitate cu alineatul (4).

(5) Cererea de consimțământ este prezentată autorității judiciare de executare, însoțită de informațiile menționate la articolul 125 alineatul (1), precum și de o traducere, astfel cum se prevede la articolul 125 alineatul (3). Consimțământul trebuie dat în cazul în care infracțiunea pentru care este solicitat implică ea însăși obligația de predare, în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol. Consimțământul este refuzat din motivele menționate la articolul 119 și poate fi refuzat doar din motivele menționate la articolul 120 sau la articolul 121 alineatul (2) și la articolul 122 alineatul (2). Decizia este luată în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii. Pentru situațiile prevăzute la articolul 123, autoritățile competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, trebuie să ofere garanțiile prevăzute la articolul respectiv.

Articolul 145

Predarea sau extrădarea ulterioară

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate notifica Comitetului specializat privind circulația persoanelor faptul că, în relațiile cu statele membre în numele cărora Uniunea a efectuat notificarea prevăzută la alineatul (2), se prezumă că și-a dat consimțământul pentru predarea ulterioară, de către unul dintre aceste state membre, a unei persoane predate inițial statului membru respectiv de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul unui mandat de arestare, către un altul dintre statele membre respective în temeiul unui mandat european de arestare emis pentru o infracțiune săvârșită înainte de predarea persoanei respective, cu excepția situației în care, într-un caz particular, autoritatea judiciară de executare a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dispune în alt mod în decizia sa de predare către statul membru care decide cu privire la predarea ulterioară.

(2) Uniunea, acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, poate notifica Comitetului specializat privind circulația persoanelor faptul că, în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a efectuat notificarea prevăzută la alineatul (1), se prezumă că statele membre respective și-au dat consimțământul pentru predarea ulterioară, de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a unei persoane predate inițial Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, de către unul dintre aceste state membre, în temeiul unui mandat de arestare, către un altul dintre statele membre respective în temeiul unui mandat de arestare emis pentru o infracțiune săvârșită înainte de predarea persoanei respective, cu excepția situației în care, într-un caz particular, autoritatea judiciară de executare a statului membru care a predat inițial persoana către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dispune în alt mod în decizia sa privind predarea respectivă.

(3) În orice caz, o persoană care a fost predată statului membru emitent sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, în temeiul unui mandat de arestare sau al unui mandat european de arestare poate fi ulterior predată către un alt stat membru decât statul membru de executare sau către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul unui mandat de arestare sau al unui mandat european de arestare emis pentru orice infracțiune săvârșită înainte de predarea persoanei, fără consimțământul autorității judiciare de executare, în următoarele cazuri:

(a) persoana căutată nu a părăsit teritoriul statului membru căruia i-a fost predată sau teritoriul Gibraltarului, dacă persoana respectivă a fost predată Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în 45 de zile de la data eliberării sale definitive, deși a avut posibilitatea să o facă, sau a revenit pe teritoriul statului membru respectiv sau al Gibraltarului după ce l-a părăsit;

(b) persoana căutată consimte să fie predată către un alt stat membru decât statul membru de executare sau către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul unui mandat de arestare sau al unui mandat european de arestare; consimțământul trebuie să fie exprimat în fața autorităților judiciare competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, și să fie consemnat în conformitate cu dreptul intern al statului membru respectiv sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul; acesta trebuie să fie redactat astfel încât să reiasă că persoana în cauză l-a exprimat în mod liber, cu conștientizarea deplină a consecințelor; în acest scop, persoana căutată are dreptul la un avocat; și

(c) persoana căutată nu face obiectul principiului specialității, în conformitate cu litera (a), (e), (f) sau (g) de la articolul 144 alineatul (4).

(4) Autoritatea judiciară de executare consimte ca persoana vizată să fie predată către un alt stat membru sau către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu următoarele norme:

(a) cererea de consimțământ este prezentată în conformitate cu articolul 126, însoțită de informațiile menționate la articolul 125 alineatul (1), precum și de o traducere, astfel cum se prevede la articolul 125 alineatul (3);

(b) consimțământul este dat în cazul în care infracțiunea pentru care este solicitat implică ea însăși obligația de predare, în conformitate cu dispozițiile prezentului acord;

(c) decizia este luată în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii. și

(d) consimțământul este refuzat din motivele menționate la articolul 119; altfel, poate fi refuzat doar din motivele menționate la articolul 120, la articolul 121 alineatul (2) și la articolul 122 alineatul (2).

(5) Pentru situațiile menționate la articolul 123, autoritățile competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, trebuie să ofere garanțiile prevăzute la articolul respectiv.

(6) În pofida alineatelor (1) și (2), o persoană care a fost predată în temeiul unui mandat de arestare nu poate fi extrădată către o țară terță sau predată Regatului Unit fără consimțământul autorității competente a statului membru care a predat persoana sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care persoana a fost predată de acesta. Acest consimțământ se acordă în conformitate cu convențiile obligatorii pentru statul membru respectiv sau pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, precum și cu dreptul intern al statului membru respectiv sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

Articolul 146

Predarea unor bunuri

(1) La cererea autorității judiciare emitente sau din proprie inițiativă, autoritatea judiciară de executare pune sub sechestru și predă, în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, bunurile:

(a) care pot servi drept mijloace de probă sau

(b) care au fost dobândite de persoana căutată ca urmare a săvârșirii infracțiunii.

(2) Predarea bunurilor prevăzute la alineatul (1) este efectuată chiar și în cazul în care mandatul de arestare nu poate fi executat, ca urmare a decesului sau a evadării persoanei căutate.

(3) În cazul în care bunurile menționate la alineatul (1) sunt susceptibile de a fi puse sub sechestru sau de a fi confiscate în statul membru de executare sau în Gibraltar, atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, autoritățile statului membru respectiv sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot, în cazul în care bunurile sunt necesare unei proceduri penale în curs, să le păstreze temporar sau să le predea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, sau statului membru emitent, sub rezerva restituirii.

(4) Eventualele drepturi dobândite de autoritățile statului membru de executare sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, sau de către terți asupra bunurilor menționate la alineatul (1) se mențin. Atunci când există asemenea drepturi, autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, sau a statului membru emitent restituie bunurile statului membru de executare sau Gibraltarului, atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fără a percepe taxe și de îndată ce procedura penală s-a încheiat.

Articolul 147

Cheltuieli

(1) Cheltuielile angajate în statul membru de executare sau în Gibraltar, dacă actorul de executare a unui mandat de arestare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sunt suportate de autoritățile statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.

(2) Toate celelalte cheltuieli sunt în sarcina autorităților statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul emitent.

Articolul 148

Relația cu alte instrumente juridice

(1) Fără a aduce atingere aplicării acestora în relațiile dintre statele membre sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și țările terțe pe de altă parte, prezentul capitol înlocuiește, de la data intrării în vigoare a prezentului acord, dispozițiile corespunzătoare ale următoarelor convenții aplicabile în materie de extrădare în relațiile dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și statele membre pe de altă parte:

(a) Convenția europeană de extrădare, încheiată la Paris la 13 decembrie 1957, precum și protocoalele adiționale la aceasta; și

(b) Convenția europeană pentru reprimarea terorismului, în ceea ce privește extrădarea.

(2) În cazul menționat la articolul 68 alineatul (5), convențiile menționate la alineatul (1) se aplică în continuare între un stat membru în legătură cu care a fost transmisă o notificare în conformitate cu articolul 68 alineatul (5) și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, până când Uniunea notifică, în numele statului membru respectiv, Comitetul specializat privind circulația persoanelor că au fost îndeplinite cerințele constituționale relevante pentru aplicarea prezentului capitol în statul membru respectiv.

(3) În măsura în care convențiile prevăzute la alineatul (1) se aplică pe teritoriile statelor membre sau pe teritorii pentru ale căror relații externe este responsabil un stat membru și cărora nu li se aplică prezentul capitol, aceste convenții continuă să reglementeze raporturile existente între teritoriile respective și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

Articolul 149

Analiza notificărilor

Atunci când efectuează revizuirea în comun a prezentului acord în conformitate cu articolul 330, părțile iau în considerare, de asemenea, necesitatea de a menține notificările efectuate în temeiul articolului 118 alineatul (4), al articolului 121 alineatul (2) și al articolului 122 alineatul (2). Dacă notificările menționate la articolul 122 alineatul (2) nu sunt reînnoite, acestea expiră la patru ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord sau la data finalizării revizuirii în comun a prezentului acord în conformitate cu articolul 330, dacă această dată este ulterioară. Notificările menționate la articolul 122 alineatul (2) pot fi reînnoite sau efectuate pentru prima dată numai în cursul celor trei luni anterioare celei de a patra aniversări a intrării în vigoare a prezentului acord și, ulterior, o dată la cinci ani, cu condiția ca, la momentul respectiv, să fie îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 122 alineatul (2).

Articolul 150

Mandate de arestare în curs de executare în cazul excluderii din sfera de aplicare

În pofida articolelor 66, 67 și 334, dispozițiile prezentului capitol se aplică în ceea ce privește mandatele de arestare în cazul în care persoana căutată a fost arestată înainte ca prezentul capitol să înceteze să se aplice în scopul executării unui mandat de arestare, indiferent de decizia autorității judiciare de executare privind menținerea în detenție sau eliberarea provizorie a persoanei căutate.

Articolul 151

Aplicarea în cazul mandatelor europene de arestare existente

Prezentul capitol se aplică în ceea ce privește mandatele europene de arestare emise în conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului ([24]), înainte de 31 decembrie 2020, de către autoritățile competente ale unui stat membru sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care persoana căutată nu a fost arestată în scopul executării respectivului mandat până la data intrării în vigoare a prezentului acord.

CAPITOLUL 6

ASISTENȚA RECIPROCĂ

Articolul 152

Obiectiv

(1) Obiectivul prezentului capitol îl constituie completarea dispozițiilor existente și facilitarea aplicării între statele membre, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte, a următoarelor:

(a) Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă;

(b) Protocolul adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă, încheiat la Strasbourg la 17 martie 1978;

(c) Al doilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă, încheiat la Strasbourg la 8 noiembrie 2001; și

(d) al treilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă, încheiat la Valletta la 19 septembrie 2025.

(2) Prezentul capitol nu aduce atingere dispozițiilor capitolului 4 din prezentul titlu, care prevalează asupra prezentului capitol.

Articolul 153

Definiția autorității competente

În sensul prezentului capitol, „autoritate competentă” înseamnă orice autoritate a unui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care are competența de a trimite sau de a primi cereri de asistență reciprocă în conformitate cu dispozițiile Convenției europene de asistență judiciară reciprocă și ale protocoalelor la aceasta și, după caz, astfel cum este definită de statele membre sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în declarațiile lor respective adresate secretarului general al Consiliului Europei. „Autoritatea competentă” include, de asemenea, organismele Uniunii notificate în conformitate cu articolul 68; în ceea ce privește astfel de organisme ale Uniunii, dispozițiile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător.

Articolul 154

Formularul de cerere de asistență reciprocă

(1) Cererile de asistență reciprocă se formulează utilizând formularul-tip prevăzut în anexa 15.

(2) Comitetul specializat privind circulația persoanelor poate modifica formularul prevăzut în anexa 15, după caz.

([24]) Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

(3) Comitetul specializat privind circulația persoanelor adoptă orice modificări ale formularului prevăzut în anexa 15 care ar putea fi necesare pentru a reflecta modificările aduse formularului în ceea ce privește cererile de asistență reciprocă dintre Regatul Unit și statele membre în temeiul Acordului comercial și de cooperare.

(4) Comitetul specializat privind circulația persoanelor se poate angaja, de asemenea, să stabilească un formular-tip pentru notificări precum cele menționate la articolul 3 alineatul (2) din cel de Al treilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă. Comitetul specializat privind circulația persoanelor poate modifica formularul-tip pentru notificări, după caz.

Articolul 155

Condiții pentru o cerere de asistență reciprocă

(1) Autoritatea competentă a statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, poate depune o cerere de asistență reciprocă numai în cazul în care consideră că sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) cererea este necesară și proporțională în scopul procedurilor, ținând seama de drepturile persoanei suspectate sau acuzate; și

(b) măsura sau măsurile de investigare indicate în cerere ar fi putut să fie dispuse în aceleași condiții într-o cauză internă similară.

(2) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate consulta statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, dacă autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, consideră că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1). După consultare, autoritatea competentă a statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, poate decide să retragă cererea de asistență reciprocă.

Articolul 156

Recurgerea la un alt tip de măsuri de investigare

(1) Ori de câte ori este posibil, autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia în considerare recurgerea la o altă măsură de investigare decât cea indicată în cererea de asistență reciprocă dacă:

(a) măsura de investigare indicată în cerere nu există în temeiul dreptului statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat; sau

(b) măsura de investigare indicată în cerere nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară.

(2) Fără a aduce atingere motivelor de refuz disponibile în temeiul Convenției europene de asistență judiciară reciprocă, al protocoalelor la aceasta și al articolului 158, alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică următoarelor măsuri de investigare, care trebuie să fie întotdeauna disponibile în temeiul dreptului statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat:

(a) obținerea de informații cuprinse în baze de date deținute de poliție sau de autoritățile judiciare care sunt accesibile autorității competente a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, în cadrul unui proces penal;

(b) audierea unui martor, a unui expert, a unei victime, a unei persoane suspectate sau acuzate sau a unei părți terțe pe teritoriul statului membru solicitat sau în Gibraltar, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat;

(c) orice măsură de investigare fără caracter coercitiv, astfel cum este definită în dreptul statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat; și

(d) identificarea persoanelor abonate la un număr de telefon sau o adresă IP anume.

(3) Autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate recurge, de asemenea, la o altă măsură de investigare decât măsura indicată în cererea de asistență reciprocă, dacă măsura de investigare selectată de autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ar duce la același rezultat prin mijloace mai puțin intruzive decât măsura de investigare indicată în cerere.

(4) Dacă autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, decide să se prevaleze de o altă măsură decât cea indicată în cererea de asistență reciprocă, astfel cum se prevede la alineatul (1) sau (3), aceasta informează mai întâi autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant, care poate decide să retragă sau să completeze cererea.

(5) Dacă măsura de investigare indicată în cerere nu există în dreptul statului solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară și nu există nicio altă măsură de investigare care ar avea același rezultat ca măsura de investigare solicitată, autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, informează autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant că nu este posibil să furnizeze asistența solicitată.

Articolul 157

Obligația de a informa

Autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat, informează fără întârziere autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant, prin orice mijloace, dacă:

(a) executarea cererii de asistență reciprocă este imposibilă din cauza faptului că cererea este incompletă sau vădit incorectă; sau

(b) autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, în cursul executării cererii de asistență reciprocă, consideră, fără cercetări suplimentare, că ar putea fi oportun să se desfășoare măsuri de investigare care nu au fost prevăzute inițial sau care nu au putut fi specificate în momentul formulării cererii de asistență reciprocă, pentru a permite autorității competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant, să ia măsuri suplimentare în cazul respectiv.

Articolul 158

Ne bis in idem

Pe lângă motivele de refuz prevăzute în Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă și în protocoalele la aceasta, asistența reciprocă mai poate fi refuzată pe motiv că persoana pentru care se solicită asistența și care face obiectul unei anchete penale, al unei urmăriri penale sau al altor proceduri, inclusiv proceduri judiciare, în statul membru solicitant sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, a fost judecată definitiv de o autoritate a Regatului Unit, a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru, după caz, pentru aceleași fapte, cu condiția ca, în cazul în care a fost impusă o pedeapsă, aceasta să fi fost executată, să fie în curs de executare sau să nu mai poată fi executată, după caz, în temeiul dreptului Regatului Unit, al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau al statului membru de condamnare.

Articolul 159

Termene

(1) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, decide dacă execută cererea de asistență reciprocă cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de cel mult 45 de zile de la primirea acesteia și informează autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant de decizia luată.

(2) Cererea de asistență reciprocă se execută cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de cel mult 90 de zile de la luarea deciziei menționate la alineatul (1) de la prezentul articol sau de la efectuarea consultării menționate la articolul 155 alineatul (2).

(3) Dacă în cererea de asistență reciprocă se indică faptul că, din cauza termenelor procedurale, a gravității infracțiunii sau a altor împrejurări urgente, este necesar un termen mai scurt decât cel prevăzut la alineatul (1) sau (2) sau dacă în cerere se indică faptul că măsura de asistență reciprocă se desfășoară la o anumită dată, autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ține seama de această cerință pe cât posibil.

(4) În cazurile aplicabile, dacă se formulează o cerere de asistență reciprocă pentru adoptarea de măsuri provizorii în temeiul articolului 24 din Al doilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă, autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, decide cu privire la măsura provizorie și comunică decizia luată autorității competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant, cât mai repede posibil după primirea cererii. Înainte de a ridica orice măsură provizorie adoptată în temeiul prezentului articol, autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat acordă, ori de câte ori este posibil, autorității competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant posibilitatea de a-și prezenta motivele în favoarea continuării măsurii.

(5) Dacă, într-un anumit caz, termenul prevăzut la alineatul (1) sau (2) sau termenul ori data specifică prevăzută la alineatul (3) nu poate fi respectat(ă) sau decizia privind adoptarea unor măsuri provizorii în conformitate cu alineatul (4) este amânată, autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, informează fără întârziere autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant, prin orice mijloace, indicând motivele amânării, și se consultă cu autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant cu privire la termenul adecvat pentru executarea cererii de asistență reciprocă.

(6) Pentru mai multă certitudine, dispozițiile prezentului articol prevalează asupra articolului 6 din cel de Al treilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă.

Articolul 160

Transmiterea cererilor de asistență reciprocă

(1) Articolul 6 alineatul (1) din prezentul acord se aplică numai în ceea ce privește transmiterea inițială a cererilor de asistență reciprocă și transmiterea inițială a comunicărilor referitoare la informarea spontană și notificări menționate la articolele 3 și 4 din cel de Al treilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă, care se transmit în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din prezentul acord și cu dispozițiile corespunzătoare ale Convenției europene de asistență judiciară reciprocă și ale protocoalelor la aceasta.

(2) Pe lângă canalele de comunicare prevăzute în Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă și în protocoalele la aceasta, dacă transmiterea directă este prevăzută în dispozițiile respective ale acestora, cererile de asistență reciprocă și comunicările referitoare la informarea spontană și notificări menționate la articolele 3 și 4 din Al treilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă pot fi transmise, de asemenea, direct de către parchetele Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, autorităților competente ale statelor membre. Articolul 6 alineatul (1) din prezentul acord se aplică transmiterii inițiale a unor astfel de cereri de asistență reciprocă și transmiterii inițiale a unor astfel de comunicări referitoare la informarea spontană și notificări menționate la articolele 3 și 4 din Al treilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă de către parchetele Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(3) Pe lângă canalele de comunicare prevăzute în Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă și în protocoalele la aceasta, în caz de urgență sau atunci când autoritățile competente din două sau mai multe state membre și cele ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, trebuie să coordoneze procedurile de cooperare judiciară, orice cerere de asistență reciprocă, precum și informarea spontană sau notificările menționate la articolele 3 și 4 din Al treilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă și, prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, pot fi transmise prin intermediul Europol sau al Eurojust, în conformitate cu dispozițiile din capitolele respective ale prezentului acord.

Articolul 161

Echipe comune de anchetă

Dacă autoritățile competente ale statelor membre și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, înființează o echipă comună de anchetă, relația dintre statele membre în cadrul echipei comune de anchetă este reglementată de dreptul Uniunii, în pofida temeiurilor juridice menționate în acordul privind constituirea echipelor comune de anchetă.

CAPITOLUL 7

INDISPONIBILIZAREA ȘI CONFISCAREA

Articolul 162

Obiectivul și principiile cooperării

(1) Obiectivul prezentului capitol îl constituie prevederea cooperării dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și statele membre, pe de altă parte, în cea mai mare măsură posibilă, în scopul anchetelor și procedurilor care vizează indisponibilizarea bunurilor în vederea confiscării ulterioare a acestora, precum și al anchetelor și procedurilor care vizează confiscarea bunurilor în cadrul procedurilor penale. Aceasta nu exclude alte forme de cooperare în temeiul articolului 171 alineatele (5) și (6). Prezentul capitol prevede, de asemenea, cooperarea cu organismele Uniunii desemnate de Uniune în sensul prezentului capitol.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre se conformează, în condițiile prevăzute în prezentul capitol, cererilor din partea unui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul:

(a) privind confiscarea unor bunuri specifice, precum și cererilor privind confiscarea unor produse care constau în obligația de a plăti o sumă de bani care corespunde valorii produselor;

(b) privind asistența în anchete și măsuri provizorii în vederea oricăreia dintre formele de confiscare menționate la litera (a).

(3) Asistența în anchete și măsurile provizorii prevăzute la alineatul (2) litera (b) se acordă, respectiv, se iau astfel după cum se permite în dreptul intern al statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, și în conformitate cu aceasta. În cazul în care cererea referitoare la una dintre aceste măsuri prevede formalități sau proceduri necesare în temeiul dreptului intern al statului membru solicitant sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, chiar dacă ele nu sunt cunoscute statului membru solicitat sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, a autoritatea solicitată se conformează unor astfel de cereri în măsura în care acțiunea solicitată nu contravine principiilor fundamentale ale dreptului său intern.

(4) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, se asigură că cererile provenind de la un alt stat membru sau de la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, privind identificarea, urmărirea, indisponibilizarea sau punerea sub sechestru a produselor și a instrumentelor beneficiază de aceeași prioritate ca și cererile formulate în cadrul procedurilor interne.

(5) Atunci când solicită confiscarea, asistența în anchete sau măsuri provizorii în scopul confiscării, statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, se asigură că sunt respectate principiile necesității și proporționalității.

(6) Dispozițiile prezentului capitol se aplică în locul capitolelor „Cooperarea internațională” din Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului, încheiată la Varșovia la 16 mai 2005 („Convenția din 2005”), și din Convenția privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii, încheiată la Strasbourg la 8 noiembrie 1990 („Convenția din 1990”). Articolul 163 din prezentul acord înlocuiește definițiile corespunzătoare de la articolul 1 din Convenția din 2005 și de la articolul 1 din Convenția din 1990. Dispozițiile prezentului capitol nu aduc atingere obligațiilor Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale statelor membre în temeiul celorlalte dispoziții ale Convenției din 2005 și ale Convenției din 1990.

Articolul 163

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

(a) „confiscare” înseamnă o pedeapsă sau o măsură dispusă de o instanță judecătorească în urma unei proceduri referitoare la una sau mai multe infracțiuni, având ca rezultat deposedarea definitivă de bunul respectiv;

(b) „indisponibilizare” sau „sechestrare” înseamnă interdicția temporară a transferului, a distrugerii sau a conversiei bunurilor, a dispunerii de bunuri sau a circulației acestora sau asumarea temporară a pazei ori a controlului de bunuri în temeiul unei hotărâri a unei instanțe judecătorești sau a unei alte autorități competente;

(c) „instrument” înseamnă orice bun utilizat sau cu privire la care se intenționează a fi utilizat, în orice mod, total sau parțial, la comiterea uneia sau a mai multor infracțiuni;

(d) „autoritate judiciară” înseamnă o autoritate care este, în temeiul dreptului intern, un judecător, o instanță judecătorească sau un procuror; un procuror este considerat autoritate judiciară numai în măsura în care dreptul intern prevede astfel;

(e) „produse” înseamnă orice avantaj economic derivat sau obținut, direct sau indirect, din săvârșirea unei infracțiuni sau o sumă de bani echivalentă cu acel avantaj economic; poate consta în orice bun, astfel cum este definit în prezentul articol;

(f) „bun” înseamnă un bun de orice natură, corporal sau incorporal, mobil sau imobil, precum și actele sau documentele juridice care atestă un titlu sau un drept asupra unui astfel de bun, pe care statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, îl consideră a fi:

(i) produsul unei infracțiuni ori echivalentul său, fie că este vorba de suma totală a valorii unui astfel de produs sau doar de o parte a valorii unui astfel de produs;

(ii) instrumentele unei infracțiuni sau valoarea respectivelor instrumente;

(iii) suspus confiscării în temeiul oricăror alte dispoziții referitoare la competențele de confiscare în temeiul legislației statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, în urma unei proceduri în legătură cu o infracțiune, inclusiv confiscarea aplicată terților, confiscarea extinsă și confiscarea în lipsa unei condamnări definitive.

Articolul 164

Obligația de a furniza asistență

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre își furnizează asistență reciproc, la cerere, în cea mai mare măsură posibilă în ceea ce privește identificarea și urmărirea instrumentelor, a produselor și a altor bunuri susceptibile de confiscare. Această asistență include orice măsură prin care se furnizează și se asigură dovezi cu privire la existența, localizarea sau deplasarea, natura, statutul juridic sau valoarea respectivelor instrumente, produse sau alte bunuri.

Articolul 165

Cereri de informații privind conturile bancare și casetele de valori

(1) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia, în condițiile prevăzute de prezentul articol, măsurile necesare pentru a stabili, ca răspuns la o cerere transmisă de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau de un stat membru, dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul unei anchete penale deține sau controlează unul sau mai multe conturi, de orice natură, în orice bancă situată pe teritoriul statului membru respectiv sau în Gibraltar și, în caz afirmativ, pentru a furniza detaliile conturilor identificate. Aceste detalii includ, în special, numele titularului contului de client și numărul IBAN, iar în cazul casetelor de valori, numele depozitarului sau un număr unic de identificare.

(2) Obligația stabilită la alineatul (1) se aplică doar în măsura în care banca care gestionează contul posedă informațiile respective.

(3) În cerere, în plus față de cerințele de la articolul 186, statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant:

(a) indică motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt de natură să aibă o valoare importantă pentru ancheta penală privind infracțiunea;

(b) indică motivele pentru care presupune că băncile de pe teritoriul statului membru solicitat sau al Gibraltarului, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat, deține contul și precizează, în cea mai mare măsură posibilă, băncile și conturile care ar putea fi implicate; și

(c) comunică orice informații suplimentare disponibile care ar putea facilita executarea cererii.

(4) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că prezentul articol va fi extins pentru a include conturile deținute la instituții financiare nebancare. Aceste notificări pot fi supuse principiului reciprocității.

Articolul 166

Cereri de informații privind tranzacțiile bancare

(1) La cererea unui alt stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, furnizează detaliile conturilor bancare specificate și ale operațiunilor bancare ce au fost efectuate pe parcursul unei perioade specificate în unul sau mai multe conturi precizate în cerere, inclusiv detaliile privind orice cont emitent sau beneficiar.

(2) Obligația stabilită la alineatul (1) se aplică doar în măsura în care banca care gestionează contul posedă informațiile respective.

(3) Pe lângă cerințele de la articolul 186, statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, indică în cererea sa motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt relevante în scopurile cercetării penale a infracțiunii.

(4) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate supune executarea unei astfel de cereri acelorași condiții precum cele pe care le aplică în ceea ce privește cererile de percheziție și sechestrare.

(5) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că prezentul articol va fi extins pentru a include conturile deținute la instituții financiare nebancare. Aceste notificări pot fi supuse principiului reciprocității.

Articolul 167

Cereri de monitorizare a tranzacțiilor bancare

(1) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, se asigură că, la cererea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru, este în măsură să monitorizeze, pe o perioadă determinată, operațiunile bancare care sunt efectuate prin intermediul unuia sau mai multor conturi menționate în cerere și să comunice statului membru solicitant sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, rezultatele monitorizării.

(2) Pe lângă cerințele de la articolul 186, statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, indică în cererea sa motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt relevante în scopurile cercetării penale a infracțiunii.

(3) Decizia de monitorizare se ia în fiecare caz în parte de către autoritățile competente ale statului membru solicitat sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, în conformitate cu dreptul intern al acestuia.

(4) Detaliile practice privind monitorizarea sunt convenite de statul membru solicitant sau de statul membru solicitat și de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în calitate de actor solicitat sau solicitant, după caz.

(5) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că prezentul articol va fi extins pentru a include conturile deținute la instituții financiare nebancare. Aceste notificări pot fi supuse principiului reciprocității.

Articolul 168

Informare spontană

Fără a aduce atingere propriilor sale anchete sau proceduri, un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate, fără cerere prealabilă, să transmită Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau unui stat membru informații cu privire la instrumentele, produsele și alte bunuri susceptibile de confiscare, în cazul în care consideră că divulgarea unor astfel de informații ar putea ajuta statul membru destinatar sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul destinatar, în vederea inițierii sau a desfășurării de anchete sau proceduri sau ar putea conduce la o cerere din partea statului membru respectiv sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul prezentului capitol.

Articolul 169

Obligația de a adopta măsuri provizorii

(1) La cererea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru care a inițiat o anchetă sau o procedură penală ori o anchetă sau o procedură în scopul confiscării, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia măsurile provizorii necesare, cum ar fi indisponibilizarea sau punerea sub sechestru, pentru a preveni orice tranzacție, transfer sau înstrăinare a bunurilor care, într-o etapă ulterioară, pot face obiectul unei cereri de confiscare sau care ar putea să satisfacă cererea.

(2) Un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care a primit o cerere de confiscare în temeiul articolului 171 ia, în cazul în care i se solicită acest lucru, măsurile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol cu privire la orice bun care face obiectul cererii sau care ar putea să satisfacă cererea.

(3) În cazul în care se primește o cerere în temeiul prezentului articol, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia toate măsurile necesare pentru a se conforma cererii fără întârziere și cu aceeași rapiditate și prioritate ca pentru un caz intern similar și trimite confirmarea fără întârziere și prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statului membru solicitant.

(4) În cazul în care statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, declară că este necesară indisponibilizarea imediată, deoarece există motive legitime pentru a se considera că bunul în cauză va fi îndepărtat sau distrus imediat, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statul membru solicitat ia toate măsurile necesare pentru a se conforma cererii în termen de 96 de ore de la primirea cererii și trimite confirmarea statului membru solicitant sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă și fără întârziere.

(5) În cazul în care statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, nu este în măsură să respecte termenele prevăzute la alineatul (4), statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, informează imediat Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statul membru solicitant și se consultă cu Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau cu statul membru solicitant cu privire la etapele următoare adecvate.

(6) Expirarea termenelor prevăzute la alineatul (4) nu determină anularea cerințelor impuse statului membru solicitat sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, prin prezentul articol.

Articolul 170

Executarea măsurilor provizorii

(1) După executarea măsurilor provizorii solicitate în conformitate cu articolul 169 alineatul (1), statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, furnizează în mod spontan și cât mai curând posibil Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statului membru solicitat toate informațiile care pot pune sub semnul întrebării sau modifica amploarea respectivelor măsuri. Statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, furnizează, de asemenea, fără întârziere toate informațiile complementare care au fost cerute de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau de statul membru solicitat și care sunt necesare pentru punerea în aplicare și monitorizarea măsurilor provizorii.

(2) Înainte de a ridica orice măsură provizorie adoptată în temeiul articolului 169, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, acordă, ori de câte ori este posibil, Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statului membru solicitant posibilitatea de a-și prezenta motivele în favoarea continuării măsurii.

Articolul 171

Obligația de confiscare

(1) În cazul în care un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a primit o cerere de confiscare a bunurilor situate pe teritoriul statului membru respectiv sau în Gibraltar, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat, acesta:

(a) execută un ordin de confiscare emis de o instanță din statul membru solicitant sau din Gibraltar, în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitant, în legătură cu astfel de bunuri; sau

(b) transmite cererea autorităților sale competente în scopul obținerii unui ordin de confiscare și, în cazul emiterii ordinului respectiv, îl execută.

(2) În sensul alineatului (1) litera (b), statele membre sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, au competența, ori de câte ori este necesar, de a iniția proceduri de confiscare în temeiul dreptului lor intern.

(3) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, confiscării care constă în obligația de a plăti o sumă de bani corespunzătoare valorii produselor, în cazul în care bunurile împotriva cărora poate fi executată confiscarea se află pe teritoriul statului membru solicitat sau în Gibraltar, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat. În astfel de cazuri, atunci când execută confiscarea în temeiul alineatului (1), statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, în cazul neobținerii plății, procedează la acoperirea creanței sale asupra oricăror bunuri disponibile în acest scop.

(4) În cazul în care cererea de confiscare vizează un anumit bun, statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statul membru solicitat pot cădea de acord asupra posibilității ca Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statul membru solicitat să execute confiscarea prin impunerea unei obligații de plată a unei sume de bani care corespunde valorii bunului.

(5) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre cooperează în cea mai mare măsură posibilă în temeiul legislației lor interne cu un stat membru sau cu Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care solicită executarea unor măsuri echivalente cu confiscarea bunurilor, în cazul în care cererea nu a fost emisă în cadrul procedurilor penale, în măsura în care astfel de măsuri sunt dispuse de o autoritate judiciară a statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, în legătură cu o infracțiune, cu condiția să se fi stabilit că bunurile constituie produse sau:

(a) alte bunuri în care produsele au fost transformate sau convertite;

(b) bunuri dobândite din surse legitime, dacă produsele au fost combinate, integral sau parțial, cu astfel de bunuri, până la valoarea estimată a produselor combinate; sau

(c) venituri sau alte beneficii rezultate din produse, din bunurile în care produsele infracțiunii au fost transformate sau convertite sau din bunurile cu care produsele infracțiunii au fost combinate, până la valoarea estimată a produselor combinate, în același mod și în aceeași măsură ca produsele.

(6) Măsurile menționate la alineatul (5) includ măsuri care permit punerea sub sechestru, reținerea și confiscarea bunurilor și a activelor prin intermediul unor cereri adresate instanțelor civile.

(7) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia decizia privind executarea ordinului de confiscare fără întârziere și, fără a aduce atingere alineatului (8) din prezentul articol, în termen de cel mult 45 de zile de la primirea cererii. Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, trimite confirmarea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, sau statului membru solicitant prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă și fără întârziere. Cu excepția cazului în care există motive de amânare în temeiul articolului 178, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia măsurile concrete necesare pentru executarea ordinului de confiscare fără întârziere și cel puțin cu aceeași rapiditate și prioritate ca pentru un caz intern similar.

(8) În cazul în care statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, nu este în măsură să respecte termenul prevăzut la alineatul (7), acesta informează imediat Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statul membru solicitant și se consultă cu Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau cu statul membru solicitant cu privire la etapele următoare adecvate.

(9) Expirarea termenului prevăzut la alineatul (7) nu determină anularea cerințelor impuse statului membru solicitat sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, prin prezentul articol.

Articolul 172

Executarea confiscării

(1) Procedurile de obținere și executare a confiscării în temeiul articolului 171 sunt reglementate de dreptul intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat.

(2) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, este ținut de constatările de fapt, în măsura în care acestea sunt expuse într-o condamnare sau decizie judiciară emisă de o instanță a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant sau în măsura în care o astfel de condamnare sau decizie judiciară se întemeiază în mod implicit pe aceste constatări.

(3) În cazul în care confiscarea constă în cerința de a plăti o sumă de bani, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, convertește valoarea sumei în moneda sa respectivă la cursul de schimb aplicabil în momentul luării deciziei de executare a confiscării.

Articolul 173

Bunuri confiscate

(1) Sub rezerva alineatelor (2) și (3) din prezentul articol, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, dispune de bunurile confiscate în temeiul articolelor 171 și 172 în conformitate cu dreptul său intern și cu procedurile sale administrative.

(2) Atunci când acționează la cererea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru în temeiul articolului 171, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, acordă o atenție prioritară, în măsura în care acest lucru este permis de dreptul său intern și în cazul în care i se solicită acest lucru, returnării bunurilor confiscate statului Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statului membru solicitant, astfel încât acesta să poată acorda despăgubiri victimelor infracțiunii sau să restituie aceste bunuri proprietarilor lor legitimi.

(3) Atunci când acționează la cererea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru în temeiul articolului 171 și după luarea în considerare a dreptului victimei la restituirea bunurilor sau la despăgubiri în temeiul alineatului (2) din prezentul articol, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, dispune de banii obținuți în urma executării unui ordin de confiscare după cum urmează:

(a) dacă suma este mai mică sau egală cu 10 000 EUR, suma îi revine statului membru solicitat sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat; sau

(b) dacă suma este mai mare de 10 000 EUR, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, transferă Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statului membru solicitant 50 % din suma recuperată.

(4) În pofida alineatului (3), Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre pot, de la caz la caz, să acorde o atenție deosebită încheierii altor astfel de acorduri sau înțelegeri privind dreptul de a dispune de bunuri, după cum consideră potrivit.

Articolul 174

Dreptul de executare și valoarea maximă a confiscării

(1) O cerere de confiscare formulată în temeiul articolului 171 nu aduce atingere dreptului statului membru solicitant sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, de a executa el însuși ordinul de confiscare.

(2) Nicio dispoziție din prezentul capitol nu se interpretează ca permițând ca valoarea totală a confiscării să depășească suma precizată în ordinul de confiscare. În cazul în care un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, constată că acest lucru s-ar putea produce, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre în cauză inițiază consultări pentru a evita un astfel de efect.

Articolul 175

Privarea de libertate în caz de neplată

Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, nu impune privarea de libertate în caz de neplată sau orice altă măsură de restrângere a libertății unei persoane ca urmare a unei cereri formulate în temeiul articolului 171 fără consimțământul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau al statului membru solicitant.

Articolul 176

Motive de refuz

(1) Cooperarea în temeiul prezentului capitol poate fi refuzată în cazul în care:

(a) statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, consideră că executarea cererii ar fi contrară principiului *ne bis in idem*; sau

(b) fapta la care se referă cererea nu constituie o infracțiune în temeiul dreptului intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, dacă ar fi săvârșită în jurisdicția acestuia; cu toate acestea, motivul de refuz menționat anterior se aplică cooperării în temeiul articolelor 164-168 numai în măsura în care asistența solicitată implică o acțiune coercitivă.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Uniunea, acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că, pe bază de reciprocitate, condiția dublei incriminări menționată la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol nu se va aplica, cu condiția ca infracțiunea care face obiectul cererii:

(a) să fie una dintre infracțiunile enumerate la articolul 118 alineatul (5), astfel cum sunt definite de dreptul statului membru solicitant sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant; și

(b) să fie pasibilă, în statul membru solicitant sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, de o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani.

(3) Cooperarea în temeiul articolelor 164-168, în măsura în care asistența solicitată implică acțiuni coercitive, și în temeiul articolelor 169 și 170 poate fi de asemenea refuzată dacă măsurile solicitate nu au putut fi luate în temeiul dreptului intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, în scopul anchetelor sau al procedurilor într-un caz intern similar.

(4) În cazul în care dreptul intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, impune acest lucru, cooperarea în temeiul articolelor 164-168, în măsura în care asistența solicitată implică o acțiune coercitivă, și al articolelor 169 și 170 poate fi, de asemenea, refuzată în cazul în care măsurile solicitate sau orice alte măsuri cu efecte similare nu ar fi autorizate în temeiul dreptului intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat sau dacă cererea nu este autorizată de o autoritate judiciară acționând în legătură cu infracțiunile.

(5) Cooperarea în temeiul articolelor 171-175 poate fi, de asemenea, refuzată în cazul în care:

(a) în dreptul intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, confiscarea nu este prevăzută pentru tipul de infracțiune vizat de cerere;

(b) fără a aduce atingere obligației prevăzute la articolul 171 alineatul (3), aceasta ar fi contrară principiilor dreptului intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, aplicabile limitelor confiscării în ceea ce privește relația dintre o infracțiune și:

(i) un avantaj economic care ar putea fi considerat drept produse ale infracțiunii; sau

(ii) bunuri care ar putea fi considerate drept instrumente ale infracțiunii;

(c) în temeiul dreptului intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, confiscarea nu mai poate fi impusă sau executată din cauza expirării termenului;

(d) fără a aduce atingere articolului 171 alineatele (5) și (6), cererea nu se referă la o condamnare anterioară, la o hotărâre de natură judiciară sau la o constatare dintr-o astfel de hotărâre că au fost săvârșite o infracțiune sau mai multe infracțiuni pe baza căreia s-a dispus sau se solicită confiscarea;

(e) confiscarea nu este executorie în statul membru solicitant sau în Gibraltar, în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitant, sau este încă supusă căilor de atac ordinare; sau

(f) cererea se referă la un ordin de confiscare care rezultă din hotărârea pronunțată în lipsa persoanei împotriva căreia a fost emis ordinul și, în opinia statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, procedura desfășurată de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau de statul membru solicitant care a condus la o astfel de hotărâre nu a respectat drepturile minime de apărare recunoscute tuturor persoanelor cărora li se aduce o acuzație în materie penală.

(6) În sensul alineatului (5) litera (f), se consideră că o hotărâre nu a fost pronunțată *in absentia* dacă:

(a) a fost confirmată sau pronunțată după opoziția persoanei în cauză; sau

(b) a fost pronunțată în urma exercitării unei căi de atac, cu condiția ca cererea de exercitare a căii de atac să fi fost introdusă de persoana în cauză.

(7) Atunci când analizează, în sensul alineatului (5) litera (f), dacă au fost respectate drepturile minime la apărare, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia în considerare faptul că persoana în cauză a încercat în mod deliberat să se sustragă de la judecată sau faptul că persoana respectivă, după ce a avut posibilitatea de a introduce o cale de atac împotriva hotărârii pronunțate *in absentia*, a ales să nu facă acest lucru. Același lucru este valabil și în cazul în care persoana în cauză, după ce a fost citată în mod corespunzător, a ales să nu se înfățișeze și nici să nu solicite o amânare.

(8) Statele membre sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu invocă secretul bancar ca motiv pentru a refuza orice cooperare în temeiul prezentului capitol. În cazul în care dreptul său intern prevede acest lucru, un stat membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate impune ca o cerere de cooperare care ar implica eliminarea secretului bancar să fie autorizată de o autoritate judiciară acționând în legătură cu infracțiunile.

(9) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, nu invocă faptul că:

(a) persoana cercetată sau care face obiectul unui ordin de confiscare emis de statul membru solicitant sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, este o persoană juridică ca obstacol în calea cooperării în temeiul prezentului capitol;

(b) persoana fizică împotriva căreia a fost emis un ordin de confiscare a produselor a decedat sau persoana juridică împotriva căreia a fost emis un ordin de confiscare a produselor a fost ulterior dizolvată ca obstacol în calea acordării de asistență în conformitate cu articolul 171 alineatul (1) litera (a); sau

(c) persoana cercetată sau care face obiectul unui ordin de confiscare emis de statul membru solicitant sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, este menționată în cerere atât ca autor al infracțiunii subiacente, cât și ca autor al infracțiunii de spălare de bani ca obstacol în calea oricărei cooperări în temeiul prezentului capitol.

Articolul 177

Consultarea și informarea

În cazul în care există motive întemeiate să se creadă că executarea unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare ar implica un risc real pentru protecția drepturilor fundamentale, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, consultă Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statul membru solicitant înainte de a decide cu privire la executarea ordinului de indisponibilizare sau de confiscare și poate solicita furnizarea oricăror informații necesare.

Articolul 178

Amânare

Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate amâna luarea de măsuri cu privire la o cerere în cazul în care respectivele măsuri ar aduce atingere anchetelor sau procedurilor desfășurate în statul membru respectiv sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

Articolul 179

Aprobarea parțială sau condiționată a unei cereri

Înainte de a refuza sau de a amâna cooperarea în temeiul prezentului capitol, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, examinează, dacă este cazul după consultarea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant dacă cererea poate fi aprobată parțial sau sub rezerva unor condiții pe care le consideră necesare.

Articolul 180

Notificarea actelor

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre își furnizează asistență reciproc, în cea mai mare măsură, în ceea ce privește notificarea sau comunicarea actelor judiciare persoanelor afectate de măsurile provizorii și de confiscare.

(2) Nicio dispoziție a prezentului articol nu este menită să aducă atingere:

(a) posibilității de a trimite acte judiciare, prin poștă, direct persoanelor aflate în străinătate; și

(b) posibilității ca executorii judecătorești, funcționarii sau alte autorități competente ale statului membru de origine sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul expeditor, să efectueze notificarea sau comunicarea actelor judiciare direct prin autoritățile consulare ale statului membru respectiv sau ale Regatului Unit, după caz, sau prin autoritățile judiciare, inclusiv executori judecătorești și funcționari sau alte autorități competente ale statului membru de destinație sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul destinatar.

(3) Atunci când comunică sau notifică acte judiciare persoanelor aflate în străinătate care sunt afectate de măsuri provizorii sau de ordine de confiscare emise în statul membru de origine sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acestea au fost trimise de acesta, statul membru respectiv sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, menționează căile de atac disponibile în temeiul dreptului său intern pentru persoanele în cauză. Autoritatea centrală a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care persoana căreia îi sunt trimise documentele judiciare își are reședința în Gibraltar sau în statul membru în care își are reședința persoana căreia îi sunt trimise documentele judiciare, după caz, primește în paralel o copie a acestor documente judiciare.

Articolul 181

Recunoașterea hotărârilor pronunțate în străinătate

(1) Atunci când primește o cerere de cooperare în temeiul articolelor 169-175, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, recunoaște orice hotărâre pronunțată de o autoritate judiciară în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau în statul membru solicitant cu privire la drepturile revendicate de terți.

(2) Recunoașterea poate fi refuzată în cazul în care:

(a) părțile terțe nu au avut posibilitatea adecvată de a-și exercita drepturile;

(b) decizia este incompatibilă cu o decizie deja luată în statul membru solicitat sau în Gibraltar, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat, cu privire la aceeași chestiune;

(c) este incompatibilă cu ordinea publică a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a statului membru solicitat, după caz; sau

(d) decizia a fost luată contrar dispozițiilor în materie de competență exclusivă prevăzute de dreptul intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat.

Articolul 182

Autorități

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre notifică fiecare Comitetului specializat privind circulația persoanelor o autoritate centrală responsabilă de trimiterea cererilor și a răspunsurilor la cererile formulate în temeiul prezentului capitol, de executarea acestor cereri sau de transmiterea lor către autoritățile competente pentru executare.

(2) Uniunea poate desemna un organism al Uniunii care, pe lângă autoritățile competente ale statelor membre, poate formula și, dacă este cazul, executa cereri în temeiul prezentului capitol. În sensul prezentului capitol, orice astfel de cerere trebuie tratată ca fiind o cerere din partea unui stat membru. De asemenea, Uniunea poate desemna respectivul organism al Uniunii în calitate de autoritate centrală responsabilă de trimiterea cererilor și a răspunsurilor la cererile formulate în temeiul prezentului capitol.

Articolul 183

Comunicare

(1) Articolul 6 alineatul (1) se aplică numai în legătură cu cererile inițiale formulate în temeiul prezentului capitol, care se transmit în conformitate cu articolul respectiv.

(2) Sub rezerva alineatului (1), autoritățile centrale comunică direct între ele.

(3) Sub rezerva alineatului (1), în cazuri de urgență, cererile sau comunicările în temeiul prezentului capitol pot fi trimise direct de autoritățile judiciare ale statului membru solicitant sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, autorităților judiciare ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau ale statului membru solicitat. În astfel de cazuri, o copie este trimisă în același timp autorității centrale a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat prin intermediul autorității centrale a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant.

(4) Atunci când cererea este formulată în temeiul alineatului (3), iar autoritatea nu este competentă să soluționeze cererea, aceasta trimite cererea autorității naționale competente și informează în mod direct statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, cu privire la aceasta.

(5) Sub rezerva alineatului (1) de la prezentul articol, cererile sau comunicările în temeiul articolelor 164-168, care nu implică acțiuni coercitive, pot fi transmise direct de către autoritățile competente ale statului membru solicitant sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statului membru solicitat.

(6) Proiectele de cereri sau de comunicări formulate în temeiul prezentului capitol pot fi trimise direct de către autoritățile judiciare ale statului membru solicitant sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, autorităților judiciare ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci acesta este actorul solicitat, sau ale statului membru solicitat, înainte de a trimite versiunea oficială a acestora, pentru a se asigura faptul că pot fi tratate eficient după primire și că informațiile pe care le conțin și documentele justificative aferente sunt suficiente pentru a îndeplini cerințele legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat sau statul membru solicitat.

Articolul 184

Formularul de cerere și regimul lingvistic

(1) Toate cererile în temeiul prezentului capitol trebuie formulate în scris. Acestea pot fi transmise pe cale electronică sau prin orice alt mijloc de telecomunicație, cu condiția ca statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, să fie pregătit, la cerere, să prezinte în orice moment o înregistrare scrisă a acestei comunicări, precum și originalul.

(2) Cererile formulate în temeiul alineatului (1) se redactează într-una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau în orice altă limbă indicată de către statul membru solicitat sau de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau în numele acestora, în conformitate cu alineatul (3).

(3) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor limba sau limbile care, în plus față de limba sau limbile oficiale ale statului membru respectiv sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot fi utilizate pentru formularea de cereri în temeiul prezentului capitol.

(4) Cererile de măsuri provizorii în temeiul articolului 169 se redactează utilizând formularul prevăzut în anexa 16.

(5) Cererile de confiscare în temeiul articolului 171 se redactează utilizând formularul prevăzut în anexa 16.

(6) Comitetul specializat privind circulația persoanelor poate modifica formularele prevăzute în anexa 16, după caz.

(7) Comitetul specializat privind circulația persoanelor adoptă orice modificări ale formularelor prevăzute în anexa 16 care ar putea fi necesare pentru a reflecta modificările aduse anexei 46 la Acordul comercial și de cooperare.

(8) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica fiecare Comitetului specializat privind circulația persoanelor că solicită traducerea oricăror documente justificative într-una din limbile oficiale ale statului membru solicitat sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în orice altă limbă indicată în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol. În cazul cererilor formulate în temeiul articolului 169 alineatul (4), o astfel de traducere a documentelor justificative poate fi furnizată statului membru solicitat sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, în termen de 48 de ore de la transmiterea cererii, fără a se aduce atingere termenelor prevăzute la articolul 169 alineatul (4).

Articolul 185

Legalizare

Documentele transmise în aplicarea prezentului capitol sunt scutite de toate formalitățile de legalizare.

Articolul 186

Conținutul cererii

(1) În cererile de cooperare formulate în temeiul prezentului capitol se precizează:

(a) autoritatea solicitantă și autoritatea care efectuează anchetele sau procedurile;

(b) obiectul și motivul cererii;

(c) chestiunile, inclusiv faptele relevante (cum ar fi data, locul și circumstanțele infracțiunii) la care se referă anchetele sau procedura, cu excepția cazului unei cereri de notificare;

(d) în măsura în care cooperarea implică acțiuni coercitive:

(i) textul dispozițiilor legale sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, o declarație privind legea aplicabilă relevantă; și

(ii) o indicare a faptului că măsura solicitată sau orice altă măsură cu efecte similare ar putea fi luată pe teritoriul statului membru solicitant sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, în temeiul propriului său drept intern;

(e) atunci când este necesar și în măsura în care este posibil:

(i) datele persoanei sau ale persoanelor în cauză, inclusiv numele, data și locul nașterii, cetățenia și locul în care se află, precum și, în cazul unei persoane juridice, sediul acesteia; și

(ii) bunurile cu privire la care se solicită cooperarea, locul în care se află acestea, legătura lor cu persoana sau persoanele vizate, orice legătură cu infracțiunea, precum și orice informații disponibile referitoare la alte persoane, drepturi asupra bunurilor; și

(f) orice procedură specifică pe care statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, dorește să fie urmată.

(2) Într-o cerere de măsuri provizorii formulată în temeiul articolului 169 în legătură cu punerea sub sechestru a bunurilor care fac obiectul unui ordin de confiscare constând în obligația de a plăti o sumă de bani se indică, de asemenea, suma maximă pentru care se solicită recuperarea prin intermediul bunurilor respective.

(3) Pe lângă informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, cererile formulate în temeiul articolului 171 trebuie să conțină:

(a) în cazul de la articolul 171 alineatul (1) litera (a):

(i) o copie certificată a ordinului de confiscare emis de instanță în statul membru solicitant sau în Gibraltar, în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitant, precum și o expunere a motivelor pe baza cărora a fost emis ordinul, în cazul în care acestea nu sunt menționate în ordinul propriu-zis;

(ii) o atestare din partea statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, conform căreia ordinul de confiscare este executoriu și nu este supus căilor de atac ordinare;

(iii) informații privind măsura în care ordinul se dorește a fi executat; și

(iv) informații cu privire la necesitatea de a lua măsuri provizorii;

(b) în cazul articolului 171 alineatul (1) litera (b), o expunere a faptelor invocate de statul membru solicitant sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, suficientă pentru a permite Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statului membru solicitat să solicite emiterea unui ordin în temeiul dreptului său intern;

(c) atunci când părțile terțe au avut posibilitatea de a revendica drepturi, documente care să demonstreze acest lucru.

Articolul 187

Vicii ale cererilor

(1) În cazul în care o cerere nu respectă dispozițiile prezentului capitol sau informațiile furnizate nu sunt suficiente pentru a permite statului membru solicitat sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, să soluționeze cererea, statul membru respectiv sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate cere Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statului membru solicitant să modifice cererea sau să o completeze cu informații suplimentare.

(2) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate stabili un termen pentru primirea acestor modificări sau informații.

(3) Până la primirea modificărilor sau informațiilor solicitate în legătură cu o cerere formulată în temeiul articolului 171, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate lua orice alte măsuri prevăzute la articolele 164- 170.

Articolul 188

Concurs de cereri

(1) În cazul în care statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, primește mai multe cereri în temeiul articolului 169 sau 171 cu privire la aceeași persoană sau același bun, pluralitatea de cereri nu împiedică statul membru respectiv sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să trateze cererile care implică luarea de măsuri provizorii.

(2) În caz de pluralitate de cereri în temeiul articolului 171, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia în considerare consultarea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant.

Articolul 189

Obligația de a motiva decizia

Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, motivează orice decizie de a refuza, amâna sau condiționa cooperarea în temeiul prezentului capitol.

Articolul 190

Informații

(1) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, informează prompt Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statul membru solicitant cu privire la:

(a) acțiunea inițiată pe baza unei cereri formulate în temeiul prezentului capitol;

(b) rezultatul final al măsurilor întreprinse în baza unei cereri formulate în temeiul prezentului capitol;

(c) o decizie de a refuza, de a amâna sau de a condiționa, integral sau parțial, cooperarea în temeiul prezentului capitol;

(d) orice circumstanțe care fac imposibilă întreprinderea măsurilor vizate sau care sunt de natură să o întârzie în mod semnificativ; și

(e) în cazul măsurilor provizorii luate în temeiul unei cereri formulate în conformitate cu articolele 164-169, dispozițiile din dreptul său intern care ar conduce în mod automat la ridicarea măsurii provizorii.

(2) Statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, informează prompt Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statul membru solicitat cu privire la:

(a) orice revizuire, decizie sau orice alt fapt care înlătură total ori parțial caracterul executoriu al ordinului de confiscare; și

(b) orice evoluție, în fapt sau de drept, pe baza căreia nu se mai justifică niciuna dintre măsurile prevăzute în prezentul capitol.

(3) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe baza aceluiași ordin de confiscare, solicită confiscarea în mai multe state membre, acesta informează toate statele membre care sunt afectate de executarea ordinului în legătură cu cererea respectivă.

(4) În cazul în care un stat membru, pe baza aceluiași ordin de confiscare, solicită confiscarea în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în unul sau mai multe state membre, acesta informează Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și toate statele membre care sunt afectate de executarea ordinului în legătură cu cererea respectivă.

Articolul 191

Restricții de utilizare

(1) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate supune executarea unei cereri condiției ca, în absența consimțământului său prealabil, informațiile sau probele obținute să nu fie utilizate sau transmise ulterior de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau de statul membru solicitant în vederea altor anchete sau proceduri decât cele specificate în cerere.

(2) În absența consimțământului prealabil al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, informațiile sau probele furnizate de acesta în temeiul prezentului capitol nu sunt utilizate sau transmise de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau de către statul membru solicitant în vederea altor anchete sau proceduri decât cele specificate în cerere.

(3) Datele cu caracter personal comunicate în temeiul prezentului capitol pot fi utilizate de statul membru către care au fost transferate sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă i-au fost transferate:

(a) în scopul derulării procedurilor cărora li se aplică prezentul capitol;

(b) pentru alte proceduri judiciare și administrative direct legate de procedurile menționate la litera (a);

(c) pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa siguranței publice; sau

(d) în orice alt scop, numai cu acordul prealabil al statului membru care comunică datele sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta a efectuat comunicarea, cu excepția cazului în care statul membru în cauză sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, a obținut consimțământul persoanei vizate.

(4) Prezentul articol se aplică, de asemenea, datelor cu caracter personal care nu au fost comunicate, dar care au fost obținute în alt mod în temeiul prezentului capitol.

(5) Prezentul articol nu se aplică datelor cu caracter personal care sunt obținute de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau de un stat membru în temeiul prezentului capitol și, în cazul Regatului Unit, care provin din Gibraltar sau, în cazul unui stat membru, care provin din statul membru respectiv.

Articolul 192

Confidențialitate

(1) Statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate cere Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statului membru solicitat să păstreze confidențialitatea cu privire la faptele și elementele de fond ale cererii, mai puțin în măsura în care este necesar pentru a da curs acesteia. În cazul în care statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, nu poate respecta cerința de confidențialitate, acesta informează imediat statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant.

(2) Statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, păstrează confidențialitatea oricăror probe și informații furnizate de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau de statul membru solicitat dacă acest lucru nu contravine principiilor de bază ale dreptului său intern și dacă i se solicită acest lucru, mai puțin în măsura în care divulgarea probelor și a informațiilor respective este necesară pentru anchetele sau procedurile descrise în cerere.

(3) Sub rezerva dispozițiilor dreptului său intern, un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care a primit o informare spontană în temeiul articolului 168 respectă orice cerințele de confidențialitate impuse de statul membru care furnizează informațiile sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este furnizorul informațiilor. În cazul în care statul membru destinatar sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este destinatarul informațiilor, nu se poate conforma unei astfel de cerințe, acesta informează imediat Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este furnizorul informațiilor respective, sau statul membru furnizor.

Articolul 193

Costuri

Costurile obișnuite necesare pentru a da curs unei cereri sunt suportate de statul membru solicitat sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat. În cazul în care sunt necesare costuri substanțiale sau extraordinare pentru a da curs unei cereri, actorul solicitant și actorul solicitat se consultă pentru a decide condițiile în care trebuie executată cererea și asupra modului în care vor fi suportate costurile.

Articolul 194

Daune-interese

(1) În cazul în care o persoană a inițiat o acțiune în justiție privind răspunderea pentru daunele cauzate de un act sau o omisiune în ceea ce privește cooperarea în temeiul prezentului capitol, statele membre în cauză sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, iau în considerare desfășurarea de consultări reciproce, după caz, pentru a stabili modalitățile de repartizare a oricărei sume aferente daunelor-interese datorate.

(2) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau un stat membru a devenit obiectul unui litigiu în materie de despăgubire, acesta depune eforturi pentru a informa celălalt stat membru sau celelalte state membre sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la astfel de litigii, dacă statul (statele) respectiv(e) ar putea avea un interes în cauză.

Articolul 195

Căi de atac

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre se asigură că persoanele afectate de măsurile prevăzute la articolele 169-172 dispun de căi de atac efective pentru apărarea drepturilor lor.

(2) Motivele de fond ale măsurilor solicitate în temeiul articolelor 169-172 nu sunt contestate în fața unei instanțe din statul membru solicitat sau din Gibraltar, în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat.

TITLUL VI

COMBATEREA SPĂLĂRII BANILOR ȘI A FINANȚĂRII TERORISMULUI

Articolul 196

Obiectiv

Obiectivul prezentului titlu îl constituie sprijinirea și consolidarea acțiunii Uniunii și a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

Articolul 197

Principii

(1) Părțile convin să sprijine eforturile internaționale de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

(2) Părțile recunosc necesitatea de a coopera în vederea prevenirii utilizării sistemelor lor financiare pentru spălarea produselor provenite din toate activitățile infracționale, inclusiv traficul de droguri și corupția, precum și pentru combaterea finanțării terorismului.

(3) Părțile recunosc importanța schimbului de informații în ceea ce privește spălarea banilor, infracțiunile premisă în domeniul spălării banilor și finanțarea terorismului.

(4) Părțile recunosc necesitatea de a ține cont de standardele și recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională în regimurile lor respective de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

Articolul 198

Menținerea nivelului de protecție acordat prin măsurile existente de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului

(1) Părțile afirmă dreptul fiecărei părți de a-și stabili politicile și prioritățile în domeniile reglementate de prezentul capitol, de a stabili nivelurile necesare pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului pe care le consideră adecvate și de a adopta și a-și modifica legislația și politicile într-un mod consecvent cu angajamentele internaționale ale fiecărei părți, inclusiv cu angajamentele pe care și le-a asumat în temeiul prezentului titlu.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu slăbește și nu reduce măsurile sale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului sub nivelurile stabilite în actele Uniunii enumerate în anexa 17 care sunt în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului acord, inclusiv prin neaplicarea eficace a dreptului său și a standardelor sale.

(3) Părțile continuă să depună eforturi în vederea creșterii nivelului lor de protecție a combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului menționat în prezentul titlu.

(4) Părțile reexaminează periodic necesitatea de a consolida măsurile de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului menționate la alineatul (2), precum și de fiecare dată când una dintre părți își modifică legislația și afectează protecția într-un mod incompatibil cu prezentul titlu.

(5) În cazul în care apar diferențe în ceea ce privește condițiile de concurență echitabile între părți, care conduc la denaturări în ceea ce privește prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, ca urmare a unor divergențe semnificative între părți în legislația lor internă, are loc o consultare în cadrul Comitetului specializat privind circulația persoanelor în vederea găsirii unei soluții a chestiunii în cauză care să fie reciproc satisfăcătoare, în termen de 45 de zile.

(6) În cazul în care, în cursul consultării menționate la alineatul (5), nu s-a găsit o soluție care să fie reciproc satisfăcătoare, oricare dintre părți poate lua măsuri adecvate de reechilibrare pentru a remedia situația. Domeniul de aplicare și durata acestor măsuri trebuie să fie limitate la ceea ce este strict necesar și proporțional pentru remedierea situației. Se acordă prioritate măsurilor care afectează cel mai puțin funcționarea prezentului acord. Evaluarea de către una dintre părți a acestor efecte se bazează pe dovezi fiabile, nu pe simple ipoteze sau posibilități îndepărtate.

PARTEA A TREIA

ECONOMIE ȘI COMERȚ

TITLUL I

CONDIȚII ECHITABILE PENTRU O CONCURENȚĂ DESCHISĂ ȘI LOIALĂ ȘI PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ

CAPITOLUL 1

PRINCIPII GENERALE

Articolul 199

Principii și obiective

(1) Părțile recunosc faptul că schimburile comerciale și investițiile dintre Uniune și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, desfășurate în temeiul termenilor stabiliți în prezentul acord necesită condiții echitabile care să asigure o concurență deschisă și loială între părți și care să asigure faptul că schimburile comerciale și investițiile au loc de așa manieră încât să contribuie la dezvoltarea durabilă.

(2) Părțile recunosc faptul că dezvoltarea durabilă include dezvoltarea economică, dezvoltarea socială și protecția mediului, toate trei fiind interdependente și consolidându-se reciproc, și își afirmă angajamentul de a promova dezvoltarea comerțului și a investițiilor internaționale într-un mod care să contribuie la obiectivul dezvoltării durabile.

(3) Fiecare parte își reafirmă obiectivul de a obține neutralitatea climatică la nivelul întregii sale economii până în 2050.

(4) Părțile își afirmă înțelegerea comună conform căreia relația lor economică, în măsura în care se referă la Gibraltar, nu poate aduce beneficii într-un mod care să fie satisfăcător pentru ambele părți decât dacă angajamentele referitoare la stabilirea unor condiții echitabile care să asigure o concurență deschisă și loială rezistă în timp, prin împiedicarea denaturării schimburilor comerciale sau a investițiilor și prin contribuirea la dezvoltarea durabilă. Părțile sunt hotărâte să își mențină și îmbunătățească standardele ridicate în domeniile reglementate de prezentul titlu.

(5) Comitetul specializat privind economia și comerțul poate include domenii suplimentare sau poate stabili standarde mai ridicate decât cele menționate la alineatul (4), în vederea asigurării menținerii unor condiții de concurență echitabile între părți în timp.

Articolul 200

Dreptul de a reglementa, principiul precauției și informațiile științifice și tehnice

(1) Părțile afirmă dreptul fiecărei părți de a-și stabili politicile și prioritățile în domeniile reglementate de prezentul titlu, de a stabili nivelurile de protecție pe care le consideră adecvate și de a adopta sau a-și modifica legislația și politicile într-un mod consecvent cu angajamentele internaționale ale fiecărei părți, inclusiv cu angajamentele pe care și le-a asumat în temeiul prezentului titlu.

(2) Părțile recunosc faptul că, în conformitate cu principiul precauției, atunci când există motive rezonabile de îngrijorare cu privire la faptul că ar exista amenințări potențiale de daune grave sau ireversibile aduse mediului ori sănătății umane, lipsa unei certitudini științifice depline nu poate fi utilizată ca motiv de a împiedica oricare dintre părți să adopte măsuri adecvate de a preveni astfel de daune.

(3) Atunci când pregătesc sau pun în aplicare măsuri ce vizează protecția mediului sau a condițiilor de muncă ce pot afecta comerțul sau investițiile, fiecare parte ține seama de informațiile științifice și tehnice disponibile relevante, precum și de standardele, orientările și recomandările internaționale relevante.

CAPITOLUL 2

CONTROLUL AJUTOARELOR DE STAT

Articolul 201

Norme materiale

(1) Prezentul capitol și anexa 18 se aplică ajutoarelor de stat acordate de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, unuia sau mai multor actori economici care:

(a) produc, transformă sau livrează bunuri, iar ajutorul are sau ar putea avea un efect asupra schimburilor comerciale sau a investițiilor dintre Uniune și Gibraltar; sau

(b) sunt implicați în furnizarea de servicii în măsura în care ajutorul are sau ar putea avea un efect asupra comerțului cu mărfuri sau asupra investițiilor dintre Uniune și Gibraltar.

(2) Uniunea se angajează să își mențină sistemul de control al ajutoarelor de stat în conformitate cu articolele 93, 106, 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, aplicându-l, după caz, oricărui ajutor care are sau ar putea avea un efect asupra comerțului cu mărfuri sau asupra investițiilor dintre Uniune și Gibraltar.

Articolul 202

Excepții

Prezentul capitol nu se aplică ajutoarelor de stat:

(a) care intră sub incidența părții IV din Acordul privind agricultura sau a anexei 2 la respectivul acord, cuprinse în anexa 1A la Acordul privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, întocmit la Marrakesh la 15 aprilie 1994, (Acordul OMC);

(b) care privesc comerțul cu pește și produse din pește; sau

(c) care privesc sectorul audiovizual.

Articolul 203

Transparență

(1) În ceea ce privește orice ajutor de stat acordat sau menținut pe teritoriul său, în termen de șase luni de la acordarea ajutorului de stat fiecare parte pune la dispoziția publicului, pe un site web oficial sau într-o bază de date publică, următoarele informații:

(a) temeiul juridic și obiectivul de politică sau scopul ajutorului de stat;

(b) numele beneficiarului ajutorului de stat, dacă este disponibil;

(c) data acordării ajutorului de stat, durata ajutorului de stat și orice alte termene aferente ajutorului de stat; și

(d) cuantumul ajutorului de stat sau suma înscrisă în buget pentru ajutorul de stat.

(2) În cazul ajutorului de stat sub formă de măsuri fiscale, informațiile trebuie făcute publice în termen de un an de la data la care trebuie depusă declarația fiscală. Obligațiile de transparență privind ajutorul de stat sub formă de măsuri fiscale constau în necesitatea prezentării aceloraşi informații ca cele enumerate la alineatul (1), cu excepția informațiilor de la alineatul (1) litera (d), care pot fi furnizate sub forma unui interval.

(3) Obligațiile prevăzute în prezentul articol nu aduc atingere obligațiilor care le revin părților în temeiul legislației lor privind libertatea de informare sau accesul la documente.

Articolul 204

Utilizarea ajutorului de stat

Fiecare parte se asigură că actorii economici utilizează ajutorul de stat numai în scopul specific pentru care a fost acordat.

Articolul 205

Autoritatea independentă sau organismul independent și cooperarea

(1) Fiecare parte stabilește sau menține o autoritate independentă sau un organism independent din punct de vedere operațional care are un rol adecvat în sistemul său de control al ajutoarelor de stat și care, în exercitarea funcțiilor sale operaționale, are garanțiile necesare de independență și acționează în mod imparțial.

(2) Fiecare parte se asigură că orice măsură preconizată de acordare sau modificare a unui ajutor de stat este notificată autorității sale independente sau organismului său independent și că o astfel de măsură preconizată nu este pusă în aplicare înainte ca autoritatea independentă sau organismul independent să o autorizeze.

(3) O parte poate prevedea derogări pentru anumite categorii de ajutoare de stat de la obligațiile prevăzute la alineatul (2), cu condiția ca aceste derogări să fie transparente și să se bazeze pe criterii obiective, cum ar fi, dar fără a se limita la acestea, dimensiunea beneficiarilor și pragurile cantitative. În cazul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, aceste derogări trebuie să respecte anexa 18.

(4) Fiecare parte se asigură că autoritatea sa independentă sau organismul său independent are competența de a dispune recuperarea oricărui ajutor de stat acordat fără autorizarea prealabilă a autorității independente sau a organismului independent.

(5) Fiecare parte își încurajează autoritatea independentă sau organismul independent să coopereze cu autoritatea independentă sau organismul independent a(l) celeilalte părți în chestiuni de interes comun care intră sub incidența atribuțiilor lor, inclusiv în ceea ce privește aplicarea articolelor 201-204, după caz, în limitele stabilite de cadrele lor juridice. Părțile sau autoritățile ori organismele lor independente pot conveni asupra unui cadru separat pentru cooperarea între respectivele autorități ori organisme independente.

(6) Alineatul (2) de la prezentul articol nu se aplică niciunei măsuri preconizate menite să acorde sau să modifice ajutorul de stat menționat la articolul 201 printr-o lege promulgată de Parlamentul Gibraltarului. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că orice astfel de măsură preconizată este notificată autorității sale independent sau organismului său independent. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că autoritatea sa independentă sau organismul său independent are competența de a emite un aviz cu privire la orice astfel de măsură preconizată. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ține seama de un astfel de aviz și, după caz, propune modificări ale legii în cauză de care Parlamentul Gibraltarului să țină cont.

(7) Alineatul (4) de la prezentul articol nu se aplică niciunei măsuri prin care se urmărește acordarea sau modificarea ajutorului de stat menționat la articolul 201 printr-o lege promulgată de Parlamentul Gibraltarului. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că autoritatea sa independentă sau organismul său independent are competența de a emite un aviz cu privire la orice astfel de măsură. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ține seama de un astfel de aviz și, după caz, propune modificări ale legii în cauză de care Parlamentul Gibraltarului să țină cont.

Articolul 206

Instanțe judecătorești

(1) Fiecare parte se asigură că, în conformitate cu ordinea sa constituțională, instanțele sale judecătorești sunt competente:

(a) să controleze deciziile privind ajutoarele de stat adoptate de o autoritate care acordă ajutorul sau, după caz, de autoritatea independentă sau de organismul independent, în conformitate cu sistemul său de control al ajutoarelor de stat;

(b) să controleze orice altă decizie relevantă a autorității independente ori a organismului independent și orice lipsă de acțiune relevantă;

(c) să impună măsuri reparatorii eficace în ceea ce privește constatările controalelor prevăzute la litera (a) sau (b), inclusiv suspendarea, interzicerea sau impunerea obligației autorității care acordă ajutorul de a lua măsuri, acordarea de despăgubiri și recuperarea ajutorului de stat de la beneficiarul acestuia cu dobândă; și

(d) să soluționeze plângerile părților interesate cu privire la ajutorul de stat în cazul în care partea interesată respectivă are calitate procesuală activă pentru a introduce o acțiune cu privire la un ajutor de stat în temeiul legislației părții respective.

(2) În sensul prezentului articol și al articolului 207, „parte interesată” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, actor economic sau asociație de actori economici ale căror interese ar putea fi afectate de acordarea unui ajutor de stat, în special beneficiarul, actorii economici care concurează cu beneficiarul sau asociațiile profesionale relevante.

(3) Litera (c) de la alineatul (1) al prezentului articol nu se aplică niciunei măsuri prin care se urmărește acordarea sau modificarea ajutorului de stat menționat la articolul 201 pe baza unei legi promulgate de Parlamentul Gibraltarului, cu excepția cazului în care, dacă o instanță judecătorească constată că un astfel de ajutor este incompatibil cu prezentul acord, aceasta poate face o declarație cu privire la incompatibilitatea respectivă. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ține seama de o astfel de declarație și propune modificări ale legii în cauză pentru ca Parlamentul Gibraltarului să ia în considerare sau să adopte alte măsuri adecvate, după caz.

Articolul 207

Recuperare

(1) Fiecare parte dispune de un mecanism eficace de recuperare a ajutoarelor de stat în conformitate cu următoarele dispoziții, fără a aduce atingere competenței autorității independente sau organismului independent, astfel cum se prevede la articolul 205, și de alte măsuri reparatorii prevăzute de legislația părții respective.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (3), fiecare parte se asigură, cu condiția ca o parte interesată să fi contestat o decizie a părții respective de acordare a unui ajutor de stat în fața unei instanțe judecătorești în termenul relevant, în conformitate cu sistemul de control al ajutoarelor de stat al părții respective, că recuperarea poate fi dispusă în cazul în care o instanță judecătorească a părții respective constată existența unei erori materiale de drept sau de fapt constând în faptul că:

(a) o măsură care constituie ajutor de stat nu a fost tratată de autoritatea care acordă ajutorul ca ajutor de stat;

(b) autoritatea care acordă ajutorul nu a respectat sistemul relevant de control al ajutoarelor de stat care este obligatoriu; sau

(c) prin decizia de a acorda ajutorul de stat respectiv, autoritatea care acordă ajutorul a acționat în afara sferei sale de competență sau a abuzat de competențele respective în conformitate cu prezentul capitol.

(3) Fiecare parte suspendă plata oricărui ajutor de stat nou acordat unui beneficiar până în momentul în care ajutorul acordat beneficiarului respectiv, pentru care s-a emis un ordin de recuperare, a fost recuperat integral, inclusiv eventualele dobânzi de recuperare datorate.

(4) În conformitate cu articolul 205 alineatele (6) și (7) și cu articolul 206 alineatul (3), recuperarea unui ajutor de stat nu este necesară în cazul în care un astfel de ajutor este acordat sau modificat în temeiul unei legi a Parlamentului Gibraltarului.

Articolul 208

Consultări

(1) În cazul în care una dintre părți consideră că cealaltă parte a acordat un ajutor de stat sau că există dovezi clare că cealaltă parte intenționează să acorde un ajutor de stat și că acordarea acestuia are sau ar putea avea un efect negativ asupra comerțului cu mărfuri sau a investițiilor dintre părți, îi poate solicita celeilalte părți să furnizeze o explicație a modului în care a fost respectat prezentul acord în privința ajutorului de stat respectiv.

(2) O parte poate solicita, de asemenea, informațiile enumerate la articolul 203 alineatul (1) dacă acestea nu au fost deja puse la dispoziția publicului pe un site web oficial sau într-o bază de date publică, astfel cum se menționează la articolul 203, sau dacă nu au fost puse la dispoziție într-un mod ușor accesibil.

(3) Cealaltă parte transmite informațiile solicitate în scris, în termen de cel mult 45 de zile de la data primirii solicitării. În cazul în care vreuna dintre informațiile solicitate nu poate fi furnizată, partea respectivă explică motivul pentru care lipsesc aceste informații din răspunsul său scris.

(4) În cazul în care, după primirea informațiilor solicitate, partea solicitantă consideră în continuare că ajutorul de stat acordat sau care urmează să fie acordat de cealaltă parte are sau ar putea avea un efect negativ asupra comerțului cu mărfuri sau a investițiilor dintre părți, partea solicitantă poate solicita consultări în cadrul Comitetului specializat privind economia și comerțul. Cererea se formulează în scris și prezintă motivele pentru care partea solicitantă cere organizarea de consultări.

(5) Comitetul specializat privind economia și comerțul depune toate eforturile pentru a ajunge la o soluționare reciproc satisfăcătoare a chestiunii în cauză. Comitetul se întrunește pentru prima dată în termen de 30 de zile de la data cererii organizării de consultări.

(6) Termenul în care trebuie să aibă loc consultările menționate la alineatele (3) și (5) poate fi prelungit prin acordul părților.

Articolul 209

Măsuri de remediere

(1) O parte poate transmite celeilalte părți o cerere scrisă de informații și de consultări cu privire la un ajutor de stat cu privire la care consideră că produce sau că există un risc serios să producă un efect negativ semnificativ asupra comerțului cu bunuri sau a investițiilor dintre părți. Partea solicitantă ar trebui să furnizeze în cererea respectivă toate informațiile relevante pentru a le permite părților să găsească o soluție reciproc acceptabilă, inclusiv o descriere a ajutorului de stat și a motivelor de preocupare ale părții solicitante cu privire la efectul acestuia asupra comerțului cu bunuri sau a investițiilor.

(2) În termen de cel mult 30 de zile de la data transmiterii cererii, partea solicitată transmite părții solicitante un răspuns scris, furnizându-i informațiile solicitate, iar părțile inițiază consultări, care se consideră încheiate la 60 de zile de la data transmiterii cererii respective, cu excepția cazului în care părțile convin altfel. Aceste consultări, în special toate informațiile desemnate ca fiind confidențiale și opiniile exprimate de părți în cursul consultărilor, sunt confidențiale și nu aduc atingere drepturilor de care beneficiază părțile în cadrul oricăror proceduri ulterioare.

(3) Cel mai devreme la 60 de zile de la data transmiterii cererii menționate la alineatul (1), partea solicitantă poate lua în mod unilateral măsuri de remediere adecvate în cazul în care există dovezi că un ajutor de stat al părții solicitate provoacă sau există un risc serios să provoace un efect negativ semnificativ asupra comerțului cu bunuri sau a investițiilor dintre părți.

(4) Cel mai devreme la 45 de zile de la data transmiterii cererii menționate la alineatul (1), partea solicitantă notifică părții solicitate măsurile de remediere pe care intenționează să le ia în conformitate cu alineatul (3). Partea solicitantă furnizează toate informațiile relevante cu privire la măsurile pe care intenționează să le ia, pentru a le permite părților să găsească o soluție reciproc acceptabilă. Partea solicitantă nu poate lua măsurile de remediere respective mai devreme de 15 zile de la data transmiterii către partea solicitată a notificării măsurilor respective.

(5) Evaluarea de către una dintre părți a existenței unui risc ridicat de producere a unui efect negativ semnificativ se bazează pe fapte, nu pe simple presupuneri, ipoteze sau posibilități îndepărtate. Schimbarea de circumstanțe care ar crea o situație în care ajutorul de stat ar cauza un astfel de efect negativ semnificativ trebuie să fie clar previzibilă.

(6) Evaluarea de către una dintre părți a existenței unui ajutor de stat sau a unui efect negativ semnificativ asupra comerțului cu mărfuri sau a investițiilor dintre părți cauzat de ajutorul de stat se bazează pe dovezi fiabile, nu pe simple ipoteze sau posibilități îndepărtate, și se referă la bunuri sau actori economici identificabili, inclusiv, dacă este cazul, în cazul schemelor de ajutoare de stat.

(7) Comitetul specializat privind economia și comerțul poate menține o listă ilustrativă a ceea ce ar constitui un efect negativ semnificativ asupra comerțului cu mărfuri sau a investițiilor dintre părți în sensul prezentului articol. Acest lucru nu aduce atingere dreptului părților de a lua măsuri de remediere.

(8) Măsurile de remediere luate în temeiul alineatului (3) se limitează la ceea ce este strict necesar și proporțional pentru a remedia efectul negativ semnificativ cauzat sau pentru a preveni riscul ridicat de producere a unui astfel de efect. Se acordă prioritate măsurilor care vor afecta cel mai puțin funcționarea prezentului acord.

(9) În termen de cinci zile de la data intrării în vigoare a măsurilor de remediere menționate la alineatul (3) de la prezentul articol și fără să fi recurs în prealabil la consultări în conformitate cu articolul 304, partea notificată poate solicita, în conformitate cu articolul 305 alineatul (2), constituirea unei instanțe de arbitraj prin intermediul unei cereri scrise transmise părții solicitante, pentru ca instanța de arbitraj să decidă dacă:

(a) o măsură de remediere luată de partea solicitantă este incompatibilă cu alineatul (3) sau (5);

(b) partea solicitantă nu a participat la consultări după ce partea solicitată a furnizat informațiile solicitate și a fost de acord cu organizarea unor astfel de consultări; sau

(c) nu a fost îndeplinită obligația de a lua sau de a notifica o măsură de remediere în conformitate cu perioadele menționate la alineatul (3) sau, respectiv, la alineatul (4).

Cererea respectivă nu are efect suspensiv cu privire la măsurile de remediere. În plus, instanța de arbitraj nu evaluează aplicarea de către o parte a sistemului său de control al ajutoarelor de stat.

(10) Instanța de arbitraj constituită în urma solicitării menționate la alineatul (9) de la prezentul articol își desfășoară procedura în conformitate cu articolul 327 și își pronunță hotărârea definitivă în termen de 30 de zile de la constituirea sa.

(11) În cazul în care instanța de arbitraj se pronunță împotriva părții pârâte, partea pârâtă transmite părții reclamante, în termen de cel mult 30 de zile de la data pronunțării hotărârii instanței de arbitraj, o notificare cu privire la orice măsură pe care a luat-o pentru a se conforma hotărârii respective.

(12) În urma unei constatări împotriva părții pârâte în urma procedurii menționate la alineatul (10) din prezentul articol, partea reclamantă poate cere instanței de arbitraj, în termen de 30 de zile de la hotărârea acesteia, să stabilească un nivel de suspendare a obligațiilor în temeiul prezentului acord sau al unui acord de completare care să nu depășească nivelul echivalent cu anularea sau reducerea avantajelor cauzată de aplicarea măsurilor de remediere, în cazul în care constată o neconformitate semnificativă a măsurilor de remediere cu alineatul (3) sau (8) din prezentul articol. Cererea propune un nivel de suspendare care să fie în concordanță cu principiile prevăzute la articolul 316. Partea reclamantă poate suspenda obligațiile care îi revin în temeiul prezentului acord sau al unui acord de completare în conformitate cu nivelul suspendării obligațiilor stabilit de instanța de arbitraj. O astfel de suspendare nu se aplică mai devreme de 15 zile de la pronunțarea unei astfel de hotărâri.

(13) Niciuna dintre părți nu poate invoca Acordul OMC sau orice alt acord internațional pentru a împiedica cealaltă parte să ia măsuri în temeiul prezentului articol, inclusiv atunci când măsurile respective constau în suspendarea obligațiilor care decurg din prezentul acord sau dintr-un acord de completare.

(14) Pentru a evalua dacă impunerea sau menținerea măsurilor de remediere privind importurile aceluiași produs se limitează la ceea ce este strict necesar sau proporțional în sensul prezentului articol, oricare dintre părți:

(a) ține seama de măsurile compensatorii aplicate sau menținute în conformitate cu cerințele Acordului privind subvențiile și măsurile compensatorii cuprins în anexa 1A la Acordul OMC și în baza unui proces echitabil și transparent; și

(b) poate ține seama de măsurile antidumping aplicate sau menținute în conformitate cu cerințele Acordului privind punerea în aplicare a articolului VI al Acordului general pentru tarife și comerț din 1994 și în baza unui proces echitabil și transparent;

(15) Dacă partea împotriva căreia au fost luate măsuri de remediere nu transmite o cerere în temeiul alineatului (9) de la prezentul articol în termenul prevăzut la alineatul menționat, partea respectivă poate iniția procedura de arbitraj menționată la articolul 305 pentru a contesta o măsură de remediere din motivele prevăzute la alineatul (9) de la prezentul articol fără a recurge în prealabil la consultări în conformitate cu articolul 304. Litigiul se soluționează de către o instanță de arbitraj în regim de urgență în sensul articolului 310.

(16) În sensul procedurilor prevăzute la alineatul (9) sau (15), atunci când evaluează dacă o măsură de remediere este strict necesară sau proporțională, instanța de arbitraj acordă atenția cuvenită principiilor prevăzute la alineatele (5), (6) și (13).

Articolul 210

Soluționarea litigiilor

(1) Sub rezerva alineatelor (2) și (3) de la prezentul articol, partea a șasea se aplică litigiilor dintre părți privind interpretarea și aplicarea prezentului capitol, exceptând în ceea ce privește articolele 205 și 206.

(2) O instanță de arbitraj nu este competentă:

(a) în ceea ce privește o măsură individuală de ajutor de stat, nici în a decide dacă o astfel de măsură a respectat sistemul de control al ajutoarelor de stat al părții relevante; și

(b) în a decide dacă măsura de remediere în sensul articolului 207 a fost aplicată corect în orice caz individual.

(3) Partea a șasea se aplică articolului 209 în conformitate cu articolul respectiv și cu articolul 327.

CAPITOLUL 3

FISCALITATE

Articolul 211

Buna guvernanță

Părțile recunosc și se angajează să pună în aplicare principiile bunei guvernanțe în materie fiscală, în special standardele mondiale privind transparența fiscală și schimbul de informații fiscale și concurența fiscală echitabilă. Părțile își reiterează sprijinul pentru Planul de acțiune privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS) al OCDE și își afirmă angajamentul de a pune în aplicare standardele minime ale OCDE împotriva BEPS. Părțile promovează buna guvernanță în materie fiscală, îmbunătățesc cooperarea internațională în domeniul fiscal și facilitează colectarea veniturilor fiscale.

Articolul 212

Standarde în materie fiscală

(1) Niciuna dintre părți nu slăbește și nu reduce nivelul de protecție prevăzut în legislația sa la data de 31 decembrie 2020 sub nivelul prevăzut de standardele și normele convenite în cadrul OCDE la data de 31 decembrie 2020, în ceea ce privește:

(a) schimbul de informații la cerere, în mod spontan sau automat cu privire la conturile financiare, deciziile fiscale transfrontaliere, rapoartele pentru fiecare țară în parte între administrațiile fiscale și potențialele mecanisme transfrontaliere de planificare fiscală;

(b) normele privind limitarea deductibilității dobânzii, societățile străine controlate și tratamentul neuniform al elementelor hibride.

(2) Niciuna dintre părți nu slăbește și nu reduce nivelul de protecție prevăzut în legislația sa la data de 31 decembrie 2020 în ceea ce privește raportarea publică pentru fiecare țară în parte de către instituțiile de credit și firmele de investiții, cu excepția firmelor de investiții mici și neinterconectate.

Articolul 213

Soluționarea litigiilor

Prezentul capitol nu face obiectul soluționării litigiilor în temeiul părții a șasea.

CAPITOLUL 4

STANDARDE SOCIALE ȘI DE MUNCĂ

Articolul 214

Definiție

(1) În sensul prezentului capitol, „niveluri de protecție a muncii și protecție socială” înseamnă nivelurile de protecție prevăzute în ansamblul legislației și standardelor ([25]) unei părți, în fiecare dintre următoarele domenii ([26]):

(a) drepturile fundamentale la locul de muncă;

(b) sănătatea și siguranța la locul de muncă;

(c) standardele privind condițiile de muncă echitabile și ocuparea forței de muncă;

(d) drepturile de informare și consultare la nivel de întreprindere; sau

(e) restructurarea întreprinderilor.

(2) În cazul Uniunii, „niveluri de protecție a muncii și protecție socială” înseamnă nivelurile de protecție a muncii și protecție socială care sunt aplicabile tuturor statelor membre și în cadrul acestora și care sunt comune acestora.

Articolul 215

Menținerea nivelurilor de protecție

(1) Părțile afirmă dreptul fiecărei părți de a-și stabili politicile și prioritățile în domeniile reglementate de prezentul capitol, de a stabili nivelurile de protecție a muncii și protecție socială pe care le consideră adecvate și de a adopta sau a-și modifica legislația și politicile într-un mod consecvent cu angajamentele internaționale ale fiecărei părți, inclusiv cu angajamentele pe care și le-a asumat în temeiul prezentului capitol.

(2) Niciuna dintre părți nu slăbește și nu reduce, într-un mod care afectează comerțul sau investițiile dintre Uniune și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nivelurile sale de protecție a muncii și de protecție socială sub nivelurile existente la încheierea perioadei de tranziție, inclusiv prin neaplicarea eficace a legislației și a standardelor sale.

(3) Părțile recunosc că fiecare parte își păstrează dreptul de a exercita o putere discreționară rezonabilă și de a lua decizii cu bună credință cu privire la alocarea resurselor de asigurare a aplicării legislației în domeniul muncii în ceea ce privește alte acte legislative în domeniul muncii care sunt considerate a avea prioritate mai mare, cu condiția ca exercitarea acestei puteri discreționare și deciziile respective să nu fie incompatibile cu obligațiile care îi revin în temeiul prezentului capitol.

(4) Părțile continuă să depună eforturi în vederea creșterii nivelurilor lor de protecție a muncii și protecție socială menționate în prezentul capitol.

([25]) Pentru mai multă certitudine, prezentul capitol nu se aplică legislației și standardelor părților în materie de securitate socială și pensii.

([26]) Nivelurile de protecție sunt standardele fundamentale de muncă recunoscute la nivel internațional, astfel cum sunt definite în convențiile fundamentale ale OIM menționate la articolul 226 alineatul (2).

Articolul 216

Asigurarea respectării legii

În scopul asigurării respectării legii, astfel cum se menționează la articolul 215, fiecare parte stabilește sau menține un sistem pentru asigurarea efectivă a respectării legii la nivel intern, în special un sistem eficace de inspecții ale muncii conform cu angajamentele sale internaționale privind condițiile de muncă și protecția lucrătorilor; se asigură că sunt disponibile proceduri administrative și judiciare care să le permită autorităților publice și persoanelor fizice să introducă în timp util acțiuni împotriva încălcării standardelor sociale; și prevede căi de atac adecvate și eficace, inclusiv măsuri provizorii, și, după caz, aplică sancțiuni proporționale și disuasive în conformitate cu dreptul său intern. La punerea în aplicare și asigurarea respectării pe plan intern a dispozițiilor articolului 215, fiecare parte respectă rolul și autonomia partenerilor sociali la nivel național, în cazurile relevante, în conformitate cu legislația și practicile aplicabile.

Articolul 217

Soluționarea litigiilor

(1) Părțile depun toate eforturile, prin dialog, consultare, schimb de informații și cooperare, pentru a soluționa orice dezacord cu privire la aplicarea prezentului capitol.

(2) Prin derogare de la partea a șasea, în cazul unui litigiu între părți cu privire la aplicarea prezentului capitol, părțile recurg exclusiv la procedurile prevăzute la articolele 235, 236 și 237.

CAPITOLUL 5

MEDIUL ȘI CLIMA

Articolul 218

Definiții

(1) În sensul prezentului capitol, „niveluri de protecție a mediului și a climei” înseamnă nivelurile de protecție prevăzute în ansamblul legislației unei părți care au scopul de a proteja mediul și clima, inclusiv de a preveni un pericol pentru viața sau sănătatea umană cauzat de impactul asupra mediului și de a combate schimbările climatice, în fiecare dintre următoarele domenii:

(a) accesul la informații privind mediul;

(b) participarea publicului și accesul la justiție în probleme de mediu;

(c) evaluarea impactului asupra mediului și evaluarea strategică de mediu;

(d) emisiile atmosferice și calitatea aerului;

(e) conservarea naturii și a biodiversității;

(f) gestionarea deșeurilor, inclusiv instalațiile portuare de preluare, dacă este cazul;

(g) emisiile acustice;

(h) protecția și conservarea mediului acvatic și marin, inclusiv utilizarea instalațiilor portuare de preluare, dacă este cazul;

(i) prevenirea, reducerea și eliminarea riscurilor la adresa sănătății umane sau la adresa mediului generate de producerea, utilizarea, eliberarea și eliminarea substanțelor chimice; sau

(j) schimbările climatice, în special emisiile de gaze cu efect de seră și absorbția acestora, inclusiv sistemele eficace de stabilire a tarifelor pentru emisiile de carbon sau măsurile echivalente de reducere a emisiilor.

(2) În cazul Uniunii, „niveluri de protecție a mediului și a climei” înseamnă nivelurile de protecție a mediului și a climei ce sunt aplicabile tuturor statelor membre și în cadrul acestora și care sunt comune acestora.

(3) Pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, „nivelurile de protecție a mediului și a climei” înseamnă nivelurile de protecție a mediului și a climei prevăzute în dreptul intern al Gibraltarului, inclusiv angajamentele internaționale care au fost extinse la Gibraltar.

Articolul 219

Nivelurile de protecție

(1) Părțile afirmă dreptul fiecărei părți de a-și stabili politicile și prioritățile în domeniile reglementate de prezentul capitol, de a stabili nivelurile de protecție a mediului și a climei pe care le consideră adecvate și de a adopta sau a-și modifica legislația și politicile într-un mod consecvent cu angajamentele internaționale ale fiecărei părți, inclusiv cu angajamentele pe care și le-a asumat în temeiul prezentului capitol.

(2) Părțile recunosc că fiecare parte își păstrează dreptul de a exercita o putere discreționară rezonabilă și de a lua decizii cu bună-credință cu privire la alocarea resurselor de asigurare a aplicării legislației în domeniul mediului în ceea ce privește alte acte legislative în materie de mediu și politici climatice ce sunt considerate a avea prioritate mai mare, cu condiția ca exercitarea acestei puteri discreționare și deciziile respective să nu fie incompatibile cu obligațiile care îi revin în temeiul prezentului capitol.

(3) Uniunea nu își slăbește și nu își reduce nivelurile de protecție a mediului și a climei sub nivelurile existente la 31 decembrie 2020, inclusiv prin neaplicarea efectivă a legislației sale în domeniul mediului și al climei.

(4) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, susține niveluri de protecție a mediului și a climei echivalente cu nivelurile în vigoare în Uniune, inclusiv prin asigurarea respectării efective a legislației în domeniul mediului și al climei aplicabile Gibraltarului și pe teritoriul acestuia.

Articolul 220

Stabilirea prețului carbonului

(1) Fiecare parte dispune de un sistem eficace de stabilire a prețurilor pentru emisiile de carbon sau de măsuri echivalente de reducere a emisiilor până la data intrării în vigoare a prezentului acord.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că sistemul de stabilire a prețurilor pentru emisiile de carbon sau măsurile echivalente de reducere a emisiilor care se aplică în Gibraltar au un domeniu de aplicare și o eficacitate echivalente cu cele existente în Uniune la momentul intrării în vigoare a prezentului acord.

(3) În ceea ce privește aviația, domeniul de aplicare al sistemului Uniunii de stabilire a prețurilor pentru emisiile de carbon acoperă toate zborurile dintre Spațiul Economic European și Gibraltar. Domeniul de aplicare al sistemului Regatului Unit de stabilire a prețurilor pentru emisiile de carbon acoperă toate zborurile dintre Regatul Unit și Gibraltar.

(4) Comitetul specializat privind economia și comerțul este informat periodic cu privire la punerea în aplicare efectivă a alineatelor (1), (2) și (3).

(5) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, reexaminează implementarea sistemului său de stabilire a prețurilor pentru emisiile de carbon sau a unor măsuri echivalente în 2030 și în mod regulat în contextul evoluției dincolo de cadrele sale actuale de reducere a emisiilor.

Articolul 221

Principii din domeniul mediului și al climei

Ținând seama de faptul că Uniunea și Gibraltarul au o biosferă comună în ceea ce privește poluarea transfrontalieră, Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se angajează să respecte principiile de mediu recunoscute la nivel internațional pe care și le-au asumat, cum ar fi cele prevăzute de Declarația de la Rio privind mediul și dezvoltarea, adoptată la Rio de Janeiro la 14 iunie 1992 (denumită în continuare „Declarația de la Rio privind mediul și dezvoltarea din 1992”), precum și de acordurile multilaterale de mediu care se aplică în ceea ce privește Uniunea și Regatul Unit și care au fost extinse la Gibraltar, inclusiv de CCONUSC, și de Convenția privind diversitatea biologică, încheiată la Rio de Janeiro la 5 iunie 1992 (denumită în continuare „Convenția privind diversitatea biologică”), în special:

(a) principiul integrării protecției mediului în elaborarea politicilor, inclusiv prin analize de impact;

(b) principiul acțiunii preventive pentru a preveni daunele aduse mediului;

(c) principiul precauției menționat la articolul 200;

(d) principiul conform căruia daunele aduse mediului ar trebui remediate cu prioritate la sursă; și

(e) principiul „poluatorul plătește”.

Articolul 222

Asigurarea respectării legii

În scopul asigurării respectării legii, astfel cum se menționează la articolul 219, fiecare parte se asigură, în conformitate cu dreptul său, că:

(a) autoritățile naționale competente să asigure aplicarea legislației relevante privind mediul și clima acordă atenția cuvenită presupuselor încălcări ale legislației respective care le sunt aduse la cunoștință. Aceste autorități trebuie să dispună de măsuri reparatorii adecvate și efective, inclusiv de măsuri asigurătorii provizorii, precum și de sancțiuni proporționale și disuasive, dacă este cazul; și

(b) persoanele fizice și juridice care au un interes suficient dispun de proceduri administrative și judiciare de drept intern pentru a introduce acțiuni împotriva încălcării legislației privind mediul sau clima și pentru a solicita măsuri reparatorii eficace, inclusiv măsuri provizorii, iar procedurile respective nu presupun costuri prohibitive și se desfășoară într-un mod corect, echitabil și transparent.

Articolul 223

Soluționarea litigiilor

(1) Părțile depun toate eforturile, prin dialog, consultare, schimb de informații și cooperare, pentru a soluționa orice dezacord cu privire la aplicarea prezentului capitol.

(2) Prin derogare de la partea a șasea, în cazul unui litigiu între părți cu privire la aplicarea prezentului capitol, părțile recurg exclusiv la procedurile prevăzute la articolele 235, 236 și 237.

CAPITOLUL 6

ALTE INSTRUMENTE COMERCIALE ȘI INSTRUMENTE PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ

Articolul 224

Context și obiective

(1) Părțile reamintesc de Agenda 21, adoptată la Rio de Janeiro la 13 iunie 1992, de Declarația de la Rio privind mediul și dezvoltarea din 1992, de Planul de la Johannesburg de implementare a Summitului mondial privind dezvoltarea durabilă din 2002, de Declarația Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă, adoptată la Geneva la 10 iunie 2008 de Conferința Internațională a Muncii în cadrul celei de a 97-a sesiuni (denumită în continuare „Declarația OIM din 2008 privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă"), astfel cum a fost modificată în 2022, de Documentul final al Conferinței ONU privind dezvoltarea durabilă din 2012, intitulat „Viitorul pe care ni-l dorim", aprobat prin Rezoluția 66/288 a Adunării Generale a ONU, adoptată la 27 iulie 2012, și de Agenda 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă, adoptată prin Rezoluția 70/1 a Adunării Generale a ONU din 25 septembrie 2015, precum și de obiectivele de dezvoltare durabilă prevăzute de aceasta.

(2) În lumina alineatului (1) de la prezentul articol, obiectivul prezentului capitol îl constituie consolidarea integrării dezvoltării durabile, în special a dimensiunilor sale legate de muncă și de mediu, în relațiile comerciale și de investiții ale părților și, în acest sens, de a completa angajamentele asumate de părți în temeiul capitolelor 4 și 5 din prezentul titlu.

Articolul 225

Transparență

Părțile subliniază importanța asigurării transparenței ca element necesar pentru promovarea participării publicului și pentru punerea informațiilor la dispoziția publicului în contextul prezentului capitol. În conformitate cu actele cu putere de lege și cu normele administrative proprii, precum și cu dispozițiile din prezentul capitol, fiecare parte trebuie:

(a) să se asigure că orice măsură de aplicare generală care urmărește realizarea obiectivelor prezentului capitol este administrată în mod transparent, inclusiv prin faptul că se oferă publicului posibilități rezonabile și o perioadă de timp suficientă pentru a-și prezenta observațiile și prin publicarea unor astfel de măsuri;

(b) să se asigure că publicului larg i se acordă acces la informațiile de mediu relevante deținute de autoritățile publice sau adresate acestora, precum și să asigure diseminarea activă a acestor informații către publicul larg prin mijloace electronice;

(c) să încurajeze dezbaterea publică cu și între actorii nestatali în ceea ce privește elaborarea și definirea politicilor care pot conduce la adoptarea de către autoritățile sale publice a legislației relevante pentru prezentul capitol; în ceea ce privește mediul, acest lucru include participarea publicului la proiecte, planuri și programe; și

(d) să promoveze sensibilizarea publicului cu privire la legislația și standardele sale relevante pentru prezentul capitol, precum și cu privire la procedurile de asigurare a respectării legislației și a conformității, prin luarea de măsuri pentru a îmbunătăți cunoștințele publicului și înțelegerea situației de către acesta. În ceea ce privește legislația și standardele din domeniul muncii, acest lucru include lucrătorii, angajatorii și reprezentanții acestora.

Articolul 226

Standarde și acorduri multilaterale în domeniul muncii

(1) Părțile își afirmă angajamentul de a promova dezvoltarea comerțului internațional într-un mod care să creeze o muncă decentă pentru toți, astfel cum se prevede în Declarația OIM privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă din 2008.

(2) În conformitate cu Constituția OIM și cu Declarația OIM cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă și măsurile subsecvente acesteia, adoptată la Geneva la 18 iunie 1998 de Conferința Internațională a Muncii în cadrul celei de a 86-a sesiuni, astfel cum a fost modificată în 2022, fiecare parte se angajează să respecte, să promoveze și să pună efectiv în aplicare principiile privind drepturile fundamentale, astfel cum sunt definite în convențiile fundamentale ale OIM, și anume:

(a) libertatea de asociere și recunoașterea efectivă a dreptului la negociere colectivă al lucrătorilor;

(b) eliminarea tuturor formelor de muncă forțată sau obligatorie;

(c) abolirea efectivă a muncii copiilor;

(d) eliminarea discriminării cu privire la încadrarea în muncă și la profesie. și

(e) un mediu de lucru sigur și sănătos.

(3) Fiecare parte se angajează să pună efectiv în aplicare toate convențiile OIM pe care Regatul Unit le-a extins la Gibraltar și, respectiv, pe care statele membre le-au ratificat.

(4) Părțile depun eforturi continue și susținute pentru a ratifica sau a extinde la Gibraltar, în cazul Regatului Unit, convențiile fundamentale ale OIM, dacă nu au făcut încă acest lucru.

(5) Părțile fac schimb de informații, în mod periodic și după caz, cu privire la situațiile și progresele din statele membre și din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, referitor la ratificarea convențiilor sau a protocoalelor OIM clasificate de către OIM ca fiind actualizate și a altor instrumente internaționale relevante.

(6) Fiecare parte continuă să promoveze, prin intermediul legislației și al practicilor sale, Agenda OIM privind munca decentă, astfel cum este prevăzută în Declarația privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă din 2008, astfel cum a fost modificată în 2022 („Agenda OIM privind munca decentă”), precum și în alte convenții relevante ale OIM și în alte angajamente internaționale, în special în ceea ce privește:

(a) condițiile de muncă decente pentru toți, în ceea ce privește, printre altele, salariile și veniturile, timpul de lucru, concediul de maternitate și alte condiții de muncă;

(b) sănătatea și securitatea la locul de muncă, inclusiv prevenirea unui accident de muncă sau a unei boli profesionale și compensarea în caz de astfel de accident sau boală; și

(c) nediscriminarea în ceea ce privește condițiile de muncă, inclusiv în privința lucrătorilor migranți.

(7) Fiecare parte protejează și promovează dialogul social în materie de chestiuni legate de muncă între lucrători și angajatori, precum și între organizațiile acestora, precum și cu autoritățile guvernamentale relevante.

Articolul 227

Acorduri multilaterale de mediu

(1) Părțile recunosc importanța Adunării ONU pentru mediu a Programului ONU pentru Mediu și a guvernanței și acordurilor multilaterale de mediu ca răspuns al comunității internaționale la provocările de mediu globale sau regionale și subliniază necesitatea de a consolida susținerea reciprocă dintre politicile, normele și măsurile din domeniul mediului și cel al comerțului.

(2) În sensul alineatului (1), fiecare parte se angajează să pună în aplicare în mod eficace acordurile multilaterale de mediu, protocoalele și modificările la care este parte. În privința Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, aceasta înseamnă acorduri multilaterale de mediu care au fost extinse la Gibraltar sau care sunt reflectate în alt mod în legislația și practicile sale.

(3) Părțile reafirmă dreptul fiecărei părți de a adopta sau menține măsuri de realizare a obiectivelor acordurilor multilaterale de mediu la care este parte.

Articolul 228

Comerțul și schimbările climatice

(1) Părțile recunosc importanța luării de măsuri urgente pentru combaterea schimbărilor climatice și a impactului acestora, precum și rolul comerțului și al investițiilor în urmărirea acestui obiectiv, în conformitate cu CCONUSC, cu scopul și obiectivele Acordului de la Paris și cu alte acorduri multilaterale de mediu și instrumente multilaterale în domeniul schimbărilor climatice.

(2) În sensul alineatului (1), fiecare parte:

(a) se angajează să pună efectiv în aplicare CCONUSC și Acordul de la Paris, al cărui obiectiv principal îl constituie consolidarea răspunsului global la schimbările climatice, menținerea creșterii temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și continuarea eforturilor de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale;

(b) promovează sprijinul reciproc în ceea ce privește politicile și măsurile comerciale și climatice, contribuind astfel la tranziția către o economie cu emisii scăzute de gaze cu efect de seră, la o economie eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și la o dezvoltare rezistentă la schimbările climatice; și

(c) facilitează eliminarea obstacolelor din calea comerțului și a investițiilor de o importanță deosebită pentru atenuarea schimbărilor climatice și pentru adaptarea la acestea, cum ar fi energia din surse regenerabile și produsele și serviciile eficiente din punct de vedere energetic, de exemplu prin abordarea barierelor tarifare și netarifare sau prin adoptarea unor cadre de politică favorabile implementării celor mai bune soluții disponibile.

Articolul 229

Comerțul și diversitatea biologică

(1) Părțile recunosc importanța conservării și utilizării durabile a diversității biologice și rolul comerțului în urmărirea acestor obiective, inclusiv prin promovarea comerțului durabil sau prin controlul sau restricționarea comerțului cu specii pe cale de dispariție, în conformitate cu acordurile multilaterale de mediu relevante la care sunt părți și în măsura în care Regatul Unit a extins aceste acorduri la Gibraltar și în conformitate cu deciziile adoptate în temeiul acestora, în special Convenția privind diversitatea biologică și protocoalele la aceasta, precum și Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție, încheiată la Washington D.C. la 3 martie 1973 („CITES”).

(2) În sensul alineatului (1), fiecare parte:

(a) pune în aplicare, după caz, măsuri eficace de combatere a comerțului ilegal cu specii sălbatice, inclusiv în ceea ce privește țările terțe;

(b) promovează utilizarea CITES ca instrument de conservare și gestionare durabilă a biodiversității, inclusiv prin includerea de specii de animale și plante în apendicele la CITES în cazul în care statutul de conservare a speciilor respective este considerat ca fiind amenințat din cauza comerțului internațional;

(c) încurajează comerțul cu produse rezultate dintr-o utilizare durabilă a resurselor biologice și care contribuie la conservarea biodiversității; și

(d) continuă să ia măsuri de conservare a diversității biologice atunci când aceasta este supusă unor presiuni legate de comerț și investiții, inclusiv măsuri de prevenire a răspândirii speciilor alogene invazive și măsuri pentru posibila eradicare a celor deja prezente.

Articolul 230

Comerțul și pădurile

(1) Părțile recunosc importanța conservării și a gestionării durabile a pădurilor pentru asigurarea funcțiilor de mediu și a oportunităților economice și sociale pentru generațiile prezente și viitoare, precum și rolul comerțului în urmărirea acestui obiectiv.

(2) În sensul alineatului (1) și într-un mod compatibil cu obligațiile sale internaționale, fiecare parte:

(a) continuă să pună în aplicare măsuri de combatere a exploatării forestiere ilegale și a comerțului aferent, inclusiv în ceea ce privește țările terțe, după caz, și să promoveze comerțul cu produse forestiere recoltate în mod legal; și

(b) promovează conservarea și gestionarea durabilă a pădurilor și comerțul și consumul de lemn și de produse din lemn recoltat în conformitate cu dreptul țării de recoltare și din păduri gestionate în mod durabil;

Articolul 231

Comerțul și gestionarea durabilă a resurselor biologice marine și a acvaculturii

Fiecare parte respectă dreptul internațional, inclusiv prin adoptarea și menținerea instrumentelor lor eficace de combatere a pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN), adoptă măsuri pentru a exclude produsele provenite din pescuitul INN din fluxurile comerciale și cooperează în acest scop.

Articolul 232

Comerțul și investițiile favorabile dezvoltării durabile

(1) Părțile își confirmă angajamentul de a consolida contribuția comerțului și a investițiilor la aspectele economice, sociale și de mediu ale obiectivului dezvoltării durabile.

(2) Având în vedere alineatul (1), părțile continuă să promoveze:

(a) politicile privind comerțul și investițiile care sprijină cele patru obiective strategice ale Agendei OIM privind munca decentă, în conformitate cu Declarația OIM din 2008 privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă, inclusiv salariul minim de subzistență, sănătatea și siguranța la locul de muncă și alte aspecte legate de condițiile de muncă;

(b) comerțul cu bunuri și servicii de mediu și investițiile în acestea, cum ar fi energia din surse regenerabile și produsele și serviciile eficiente din punct de vedere energetic, inclusiv prin abordarea barierelor netarifare aferente sau prin adoptarea unor cadre de politică favorabile implementării celor mai bune soluții disponibile; și

(c) comerțul cu bunuri și servicii care contribuie la crearea unor condiții sociale mai bune și a unor practici ecologice, inclusiv cu bunuri care fac obiectul unor scheme voluntare de asigurare a caracterului durabil, cum ar fi schemele de comerț echitabil și de comerț etic și etichetele ecologice;

(3) Părțile recunosc importanța abordării aspectelor specifice de dezvoltare durabilă prin revizuirea, monitorizarea și evaluarea potențialelor efecte economice, sociale și de mediu ale acțiunilor posibile, ținând seama de opiniile părților interesate.

Articolul 233

Comerțul și gestionarea responsabilă a lanțului de aprovizionare

(1) Părțile recunosc importanța gestionării responsabile a lanțurilor de aprovizionare prin intermediul unui comportament responsabil în afaceri și al unor practici responsabile în materie de responsabilitate socială a întreprinderilor și rolul comerțului în urmărirea acestui obiectiv.

(2) În sensul alineatului (1), fiecare parte:

(a) încurajează responsabilitatea socială a întreprinderilor și comportamentul responsabil în afaceri, inclusiv prin furnizarea unor cadre de politică care să ofere susținere și să încurajeze utilizarea practicilor relevante de către întreprinderi; și

(b) sprijină aderarea, punerea în aplicare, monitorizarea și diseminarea instrumentelor internaționale relevante, cum ar fi Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale adoptate de Consiliul OCDE la 27 iunie 2000, Declarația tripartită de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială adoptată de Consiliul de administrație al OIM în cadrul celei de a 204-a sesiuni de la Geneva din noiembrie 1977, Pactul mondial al ONU și Principiile directoare ale ONU privind întreprinderile și drepturile omului.

(3) Părțile recunosc utilitatea orientărilor sectoriale internaționale în domeniul responsabilității sociale a întreprinderilor și al comportamentului responsabil în afaceri și încurajează activitățile comune în acest sens. În ceea ce privește Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat și suplimentele la aceasta, părțile pun în aplicare, de asemenea, măsuri de promovare a utilizării acestor orientări.

Articolul 234

Soluționarea litigiilor

(1) Părțile depun toate eforturile, prin dialog, consultare, schimb de informații și cooperare, pentru a soluționa orice dezacord cu privire la aplicarea prezentului capitol.

(2) Prin derogare de la partea a șasea, în cazul unui litigiu între părți cu privire la aplicarea prezentului capitol, părțile recurg exclusiv la procedurile prevăzute la articolele 235 și 236.

CAPITOLUL 7

DISPOZIȚII ORIZONTALE ȘI INSTITUȚIONALE

Articolul 235

Consultări

(1) O parte poate solicita consultări cu cealaltă parte cu privire la orice chestiune care intră sub incidența articolului 199 alineatul (3) și a capitolelor 4, 5 și 6 din prezentul titlu, prin transmiterea unei cereri scrise celeilalte părți. Partea reclamantă precizează în cererea sa scrisă motivele și temeiul cererii, specificând inclusiv care sunt măsurile în cauză și precizând care sunt dispozițiile pe care le consideră aplicabile. Consultările trebuie să înceapă prompt după transmiterea de către una dintre părți a unei cereri de consultări și, în orice caz, în cel mult 30 de zile de la data transmiterii cererii, cu excepția cazului în care părțile convin asupra unui termen mai lung.

(2) Părțile inițiază consultări în scopul soluționării satisfăcătoare pentru ambele părți a chestiunii în cauză. Pe durata consultărilor, fiecare parte pune la dispoziția celeilalte părți informații suficiente pe care le deține, pentru a permite o analiză completă a chestiunilor invocate. Fiecare parte se străduiește să asigure participarea unor membri ai personalului din cadrul autorităților sale competente care au expertiză în privința chestiunii care face obiectul consultărilor.

(3) În ceea ce privește aspectele referitoare la articolul 199 alineatul (3) sau la acordurile sau instrumentele multilaterale menționate în capitolele 4, 5 și 6 din prezentul titlu, părțile iau în considerare informațiile disponibile furnizate de OIM sau de organismele sau organizațiile relevante constituite în temeiul acordurilor multilaterale de mediu. Atunci când este relevant, părțile solicită consiliere din partea unor astfel de organizații sau a unor organisme ale acestora sau din partea oricărui alt expert ori organism pe care îl consideră adecvat.

(4) Orice rezoluție la care au ajuns părțile este pusă la dispoziția publicului.

Articolul 236

Grupul de experți

(1) Pentru orice chestiune care nu este soluționată în mod satisfăcător prin consultări în temeiul articolului 235, oricare dintre părți poate, după 90 de zile de la primirea unei cereri de consultări în temeiul articolului menționat, să solicite convocarea unui grup de experți pentru a examina chestiunea respectivă, prin transmiterea unei cereri scrise celeilalte părți. Cererea precizează care este măsura în cauză și explică modul în care măsura respectivă nu este conformă cu capitolul (capitolele) relevant(e) într-un mod suficient pentru a prezenta cu claritate plângerea.

(2) Grupul de experți este format din trei membri.

(3) Consiliul de cooperare întocmește, în cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentului acord, o listă cu cel puțin 15 persoane care doresc și sunt în măsură să îndeplinească funcția de membri ai unei comisii de arbitraj. Fiecare parte numește cel puțin cinci persoane pe lista de membri. De asemenea, părțile numesc cel puțin cinci persoane fizice care nu sunt resortisanți ai niciuneia dintre părți și care sunt dispuse și capabile să fie președinte al unui grup de experți. Consiliul de cooperare se asigură că lista este actualizată și că numărul experților este menținut la cel puțin 15 persoane.

(4) Experții propuși ca membri ai grupului de experți trebuie să aibă cunoștințe de specialitate sau expertiză în domeniul dreptului muncii sau al mediului, al altor aspecte abordate în capitolul (capitolele) relevant(e) sau al soluționării litigiilor care apar în cadrul acordurilor internaționale. Aceștia își exercită funcția în nume propriu și nu acceptă instrucțiuni din partea niciunei organizații și a niciunui guvern în ceea ce privește aspectele legate de litigiu; Aceștia nu trebuie să fie afiliați niciuneia dintre părți și nu trebuie să primească instrucțiuni din partea niciuneia dintre ele. Aceștia nu trebuie să fie membri, funcționari sau alți agenți ai instituțiilor Uniunii, ai guvernului unui stat membru sau ai guvernului Regatului Unit ori ai guvernului Gibraltarului.

(5) Cu excepția cazului în care părțile convin altfel în termen de cinci zile de la data constituirii grupului de experți, acestuia îi revine mandatul:

„de a examina, din perspectiva dispozițiilor relevante, chestiunea menționată în cererea de constituire a grupului de experți și de a elabora un raport în conformitate cu prezentul articol în care să formuleze constatări cu privire la conformitatea măsurii în cauză cu dispozițiile relevante”.

(6) În ceea ce privește chestiunile referitoare la standardele sau acordurile multilaterale, astfel cum sunt prevăzute în prezentul titlu, grupul de experți ar trebui să solicite informații de la OIM sau de la organismele relevante constituite în temeiul acordurilor respective, inclusiv orice orientări interpretative, constatări sau decizii pertinente disponibile adoptate de OIM și de organismele respective.

(7) Grupul de experți poate solicita și primi observații scrise sau orice alte informații de la persoane care dețin informații relevante sau cunoștințe de specialitate.

(8) Grupul de experți pune aceste informații la dispoziția fiecărei părți, acordându-le acestora un termen de 20 de zile de la primirea lor pentru a-și prezenta observațiile.

(9) Grupul de experți elaborează pentru părți un raport intermediar și un raport final care conțin constatările de fapt, concluziile sale cu privire la chestiunea în cauză, inclusiv dacă partea pârâtă s-a conformat obligațiilor care îi revin în temeiul capitolului (capitolelor) relevant(e) și justificarea oricărei constatări și concluzii pe care le prezintă. Pentru mai multă certitudine, părțile convin că, în cazul în care grupul formulează recomandări în raportul său, partea pârâtă nu este obligată să urmeze aceste recomandări pentru a asigura conformitatea cu prezentul acord.

(10) Grupul de experți le transmite părților raportul intermediar în termen de 100 de zile de la data constituirii sale. Atunci când grupul de experți consideră că acest termen nu poate fi respectat, președintele grupului de experți notifică în scris acest lucru părților, precizând motivele întârzierii și data la care grupul de experți intenționează să își prezinte raportul intermediar. Grupul de experți nu poate în niciun caz să transmită raportul său final mai târziu de 125 de zile de la data constituirii sale.

(11) Fiecare parte poate adresa grupului de experți o cerere justificată de reexaminare a anumitor aspecte ale raportului intermediar în termen de 25 de zile de la transmiterea acestuia. Oricare dintre părți poate prezenta observații cu privire la cererea celeilalte părți în termen de 15 zile de la primirea cererii în cauză.

(12) După examinarea acestor observații, grupul de experți pregătește raportul final. În cazul în care nu este prezentată nicio cerere scrisă de reexaminare a anumitor aspecte ale raportului intermediar în termenul menționat la alineatul (11), raportul intermediar devine raportul final al grupului de experți.

(13) Grupul de experți le transmite părților raportul său final în termen de 175 de zile de la data constituirii sale. Atunci când grupul de experți consideră că termenul nu poate fi respectat, președintele său notifică în scris acest lucru părților, precizând motivele întârzierii și data la care grupul de experți intenționează să își prezinte raportul final. Grupul de experți nu poate în niciun caz să transmită raportul său final mai târziu de 195 de zile de la data constituirii sale.

(14) Raportul final include o discuție cu privire la eventualele cereri scrise ale părților referitoare la raportul intermediar și răspunde cu claritate la observațiile părților.

(15) Părțile pun la dispoziția publicului raportul final în termen de 15 zile de la transmiterea acestuia de către grupul de experți.

(16) În cazul în care raportul final al grupului de experți stabilește că una dintre părți nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul capitolului (capitolelor) relevant(e), părțile discută, în termen de 90 de zile de la primirea raportului final, măsurile adecvate care trebuie puse în aplicare, ținând seama de raportul grupului de experți.

(17) Consiliul de cooperare monitorizează acțiunile ulterioare întreprinse pe baza raportului grupului de experți.

(18) În cazul în care părțile nu se pun de acord referitor la existența unei măsuri ce vizează asigurarea conformării sau cu privire la faptul că au fost întreprinse măsuri în vederea asigurării conformării, partea reclamantă poate adresa o cerere în scris grupului de experți inițial, solicitându-i să se pronunțe în această privință. Cererea precizează care este măsura în cauză și explică modul în care măsura respectivă nu este conformă cu dispozițiile vizate într-un mod suficient pentru a prezenta cu claritate plângerea. Grupul de experți comunică părților constatările sale în termen de 45 de zile de la data transmiterii cererii.

(19) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul articol, articolele 305 și 306 și articolele 318-323 se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 237

Grupul de experți privind domeniile în care se mențin nivelurile de protecție

(1) Articolul 236 se aplică litigiilor dintre părți privind interpretarea și aplicarea capitolelor 4 și 5 de la prezentul titlu.

(2) În sensul acestor litigii, pe lângă articolele enumerate la articolul 236 alineatul (19), articolele 316 și 317 se aplică *mutatis mutandis*.

(3) Părțile recunosc că, atunci când partea pârâtă alege să nu întreprindă nicio acțiune pentru a se conforma raportului grupului de experți și prezentului acord, părții reclamante îi rămân în continuare la dispoziție toate măsurile reparatorii autorizate în temeiul articolului 316.

TITLUL II

ACORDURI PRIVIND REGIMUL VAMAL, IMPOZITAREA INDIRECTĂ ȘI ASPECTELE LEGATE DE COMERȚ

CAPITOLUL 1

PRINCIPII ȘI OBIECTIVE GENERALE

Articolul 238

Principii și obiective

Scopul prezentului titlu este de a institui măsurile necesare pentru eliminarea tuturor barierelor fizice și a procedurilor conexe dintre Gibraltar și Uniune în ceea ce privește mărfurile care circulă pe cale terestră, protejând în același timp integritatea pieței interne a Uniunii și interesele financiare ale părților.

Articolul 239

Definiții

În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiții:

(a) „autorități competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul” înseamnă *His Majesty's Customs Gibraltar* (Administrația Vamală din Gibraltar) sau alte autorități relevante ale Gibraltarului;

(b) „autorități competente din cadrul Uniunii” înseamnă autoritățile vamale sau alte autorități relevante ale statelor membre sau ale Uniunii;

(c) „formalități de vămuire” înseamnă toate procedurile, măsurile și controalele care trebuie efectuate pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor sau pentru alt regim vamal aplicabil mărfurilor în conformitate cu dreptul Uniunii. Sunt incluse aici formalitățile vamale, conformitatea cu normele, cerințele și standardele privind produsele, interdicțiile și restricțiile, măsurile sanitare și fitosanitare prevăzute în dreptul Uniunii, precum și orice alte formalități necesare pentru punerea mărfurilor în liberă circulație în Uniune;

(d) „birou vamal desemnat” înseamnă birourile vamale enumerate în apendicele 1 la anexa 21.

CAPITOLUL 2

UNIUNEA VAMALĂ

Articolul 240

Instituirea unei uniuni vamale

Se instituie o uniune vamală între Uniune și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în prezentul capitol.

Articolul 241

Teritorii vamale

Teritoriul vamal al uniunii vamale dintre Uniune și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cuprinde:

(a) teritoriul vamal al Uniunii, astfel cum este definit la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([27]) (denumit în continuare „Codul vamal al Uniunii"); și

(b) teritoriul vamal al Gibraltarului, care constituie un teritoriu vamal separat de teritoriul vamal al Regatului Unit.

Articolul 242

Libera circulație a mărfurilor în cadrul uniunii vamale

(1) Dispozițiile prezentului capitol se aplică:

(a) mărfurilor produse pe teritoriul vamal al Uniunii sau pe teritoriul vamal al Gibraltarului, inclusiv cele obținute integral sau parțial din mărfuri care provin din țări sau teritorii din afara uniunii vamale și care se află în liberă circulație în Uniune sau în Gibraltar; și

(b) mărfurilor care provin din țări sau teritorii din afara uniunii vamale și care se află în liberă circulație în Uniune sau în Gibraltar.

(2) Sunt considerate mărfuri aflate în liberă circulație în Uniune sau în Gibraltar produsele care provin din țări sau teritorii din afara uniunii vamale pentru care au fost îndeplinite formalitățile de vămuire, au fost percepute drepturile vamale sau taxele cu efect echivalent prevăzute și care nu au beneficiat de o restituire totală sau parțială a respectivelor taxe.

(3) Dispozițiile prezentului capitol se aplică, de asemenea, mărfurilor obținute sau produse în Uniune sau în Gibraltar la fabricarea cărora au fost utilizate produse din țări sau teritorii din afara uniunii vamale care nu s-au aflat în liberă circulație nici în Uniune, nici în Gibraltar, cu condiția ca formalitățile de vămuire să fi fost finalizate și să fi fost percepute orice drepturi vamale sau taxe cu efect echivalent prevăzute pentru astfel de produse din țări sau teritorii din afara uniunii vamale.

(4) Modalitățile prin care se face dovada că mărfurile îndeplinesc condițiile prevăzute la prezentul articol sunt cuprinse în anexa 19.

([27]) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

Articolul 243

Interzicerea taxelor vamale

Între Uniune și Gibraltar nu se aplică drepturi vamale la import sau la export sau taxe cu efect echivalent. Această interdicție se aplică și taxelor vamale cu caracter fiscal.

Articolul 244

Interzicerea restricțiilor cantitative

Sunt interzise restricțiile cantitative la import sau la export și toate măsurile cu efect echivalent între Uniune și Gibraltar.

Articolul 245

Impozite interne

(1) Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu își impun reciproc, direct sau indirect, impozite care discriminează, direct sau indirect, în favoarea mărfurilor naționale similare.

(2) Mărfurile transportate între teritoriile menționate la articolul 241 nu pot beneficia de restituirea taxelor interne ce depășesc valoarea taxelor care au fost percepute direct sau indirect.

Articolul 246

Eliminarea barierelor fizice

(1) Toate barierele fizice existente între Gibraltar și Uniune în calea circulației terestre a mărfurilor între acestea se elimină, fără a aduce atingere articolului 252 sau formalităților necesare și verificărilor și controalelor care pot fi efectuate de către părți pentru a asigura aplicarea corectă a prezentului titlu.

(2) Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la articolul 247 alineatul (1), formalitățile de vămuire, formalitățile de export și procedurile Uniunii de percepere a cotizațiilor și drepturilor prevăzute în prezentul titlu care se referă la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se efectuează în conformitate cu articolul 247 alineatul (3).

Articolul 247

Importurile în Gibraltar și exporturile din Gibraltar

(1) Dispozițiile din dreptul Uniunii enumerate în anexa 20 se aplică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Gibraltarului, cu condiția adoptării de către Consiliul de cooperare a unei decizii:

(a) care să precizeze data de la care dispozițiile dreptului Uniunii enumerate în anexa 20 se aplică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Gibraltarului; și

(b) prin care să se constate că posturile de inspecție la frontieră și birourile vamale au fost înființate în port și în aeroport și că acestea funcționează și sunt controlate în conformitate cu modalitățile și procedurile stabilite în decizia respectivă și că au fost desemnate autorități competente din cadrul Uniunii.

(2) Atunci când adoptă decizia menționată la alineatul (1), Consiliul de cooperare poate modifica lista dispozițiilor din dreptul Uniunii din anexa 20.

(3) Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la alineatul (1) și fără a aduce atingere alineatului (4), bunurile, altele decât cele transportate de călători în bagajele personale în conformitate cu anexa 23, sunt introduse în Gibraltar și exportate din Gibraltar numai pe cale terestră și în conformitate cu normele prevăzute în anexele 19, 21, 22 și 24.

(4) Prin derogare de la alineatul (3):

(a) Mărfurile unionale pot fi, de asemenea, introduse în Gibraltar pe cale maritimă în conformitate cu normele stabilite la articolul 4 din anexa 19, la articolul 7 din anexa 21 și în anexele 22 și 24; și

(b) mărfurile pot fi transportate, de asemenea, pe cale maritimă din Gibraltar către țări terțe în conformitate cu normele prevăzute la articolul 5 din anexa 19, la articolele 7 și 8 din anexa 21 și în anexele 22 și 24.

(5) Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la alineatul (1), Gibraltarul este considerat teritoriu terț în temeiul dreptului Uniunii în domeniul vamal, al taxării indirecte și al dreptului comercial.

(6) Decizia menționată la alineatul (1) stabilește modalitățile de desfășurare a acțiunilor și controalelor comune, precum și cele de desfășurare a cooperării vamale și a cooperării administrative dintre autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și autoritățile competente din cadrul Uniunii, precum și orice alte norme sau proceduri necesare pentru a asigura aplicarea corectă a dispozițiilor dreptului Uniunii enumerate în anexa 20 în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în Gibraltar, aplicarea corectă a prezentului titlu și aplicarea corectă a deciziei respective.

(7) La adoptarea deciziei menționate la alineatul (1), Consiliul de cooperare ia în considerare, de asemenea, modul în care se efectuează orice formalități la frontieră și orice controale și verificări relevante la punctele de frontieră sau la birourile vamale din Gibraltar, inclusiv efectuarea analizei de risc și a controalelor ulterioare acordării liberului de vamă, pentru a proteja buna funcționare a pieței interne a Uniunii.

Articolul 248

Impozitarea indirectă

(1) Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la articolul 247 alineatul (1), se aplică alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol.

(2) Mărfurile produse sau importate în Gibraltar sunt supuse unei taxe pe tranzacții.

(3) Mărfurile supuse accizelor în temeiul dreptului Uniunii („accize armonizate”) importate în Gibraltar sau produse în Gibraltar sunt, de asemenea, supuse unei accize în Gibraltar.

(4) Taxa pe tranzacții și acciza se percep în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa 24.

(5) Un organism consultativ independent instituit de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și de Regatul Spaniei, în conformitate cu mandatul său convenit la 24 iunie 2026:

(a) oferă consiliere în orice moment, la cererea părților, pe baza evaluării sale în curs a condițiilor de piață relevante din Gibraltar și din zona de frontieră contiguă, cu privire la măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 249 alineatul (1) literele (a), (b) și (c); și

(b) evaluează anual impactul cotelor taxei pe tranzacții, inclusiv al cotelor reduse și foarte reduse, și al cotelor accizelor aplicate în Gibraltar asupra nivelului concurenței și orice denaturare efectivă semnificativă a schimburilor comerciale dintre Gibraltar și zona de frontieră învecinată și oferă consiliere cu privire la chestiunile respective.

(6) În cazul în care se constată o denaturare în sensul alineatului (5) de la prezentul articol, organismul consultativ independent menționat la alineatul respectiv, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ajustează cotele de impozitare indirectă care urmează să fie aplicate în Gibraltar la un nivel considerat adecvat în conformitate cu recomandările respectivului organism consultativ independent pentru a evita astfel de denaturări și în limitele stabilite la articolele 2 și 6 din anexa 24.

Articolul 249

Procedura de salvgardare

(1) Uniunea poate utiliza procedura de salvgardare prevăzută la prezentul articol în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu își respectă obligația care îi revine în temeiul articolului 248 alineatul (6) prin raportare la articolul 248 alineatul (5) litera (a) și dacă Uniunea consideră oportun acest lucru, atât timp cât sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) în ceea ce privește marfa sau categoria de mărfuri în cauză, apar denaturări semnificative în comerțul dintre Gibraltar și Uniune;

(b) denaturările menționate la litera (a) sunt legate de diferențele dintre nivelurile taxei pe tranzacții și ale accizelor percepute pentru marfa respectivă de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în comparație cu cotele de TVA și cu cele ale accizelor percepute de Regatul Spaniei pentru aceeași marfă sau categorie de mărfuri;

(c) denaturările menționate la litera (a) au existat timp de cel puțin 30 de zile; și

(d) Uniunea dispune de informații obiective, convingătoare și verificabile pentru a susține constatarea că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la literele (a), (b) și (c).

(2) Uniunea poate utiliza procedura de salvgardare prevăzută la prezentul articol în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu își respectă obligația care îi revine în temeiul articolului 248 alineatul (6) în legătură cu articolul 248 alineatul (5) litera (b) și dacă Uniunea consideră oportun să facă acest lucru.

(3) Uniunea notifică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, toate informațiile menționate la alineatul (1) litera (d) de la prezentul articol și inițiază imediat consultări cu Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în vederea găsirii unei soluții reciproc acceptabile. În notificare, trebuie să se furnizeze detalii cu privire la recomandarea relevantă a organismului consultativ independent menționat la articolul 248 alineatul (5), marfa specifică sau categoria de mărfuri pentru care s-a făcut constatarea, inclusiv, după caz, marca și modelul.

(4) În cazul în care, după 10 zile lucrătoare de la începerea consultărilor, nu se ajunge la o soluție reciproc acceptabilă, Uniunea poate percepe, pentru o perioadă de cel mult 30 de zile, TVA și accizele aplicabile mărfii sau categoriei specifice de mărfuri identificate în notificare la deschiderea regimului de tranzit pentru orice astfel de mărfuri în conformitate cu anexele 19 și 21, atunci când acestea au ca loc de destinație Gibraltarul. Cota percepută în ceea ce privește TVA și accizele este cea aplicabilă în statul membru al biroului vamal desemnat responsabil de începerea operațiunii de tranzit în conformitate cu prezentul acord.

(5) Sub rezerva alineatului (6), perioada de 30 de zile menționată la alineatul (4) poate fi prelungită cu o perioadă suplimentară de 30 de zile dacă persistă condițiile prevăzute la alineatele (1) și (2).

(6) Uniunea notifică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, intenția sa de a prelungi perioada de 30 de zile menționată la alineatul (4), în temeiul alineatului (5), cu cel puțin patru zile lucrătoare înainte ca o astfel de prelungire să intre în vigoare. Odată cu notificarea respectivă, sunt furnizate integral Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informațiile menționate la alineatul (1) litera (d) care susțin constatarea că sunt îndeplinite în continuare condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) sau că situația menționată la alineatul (1) persistă.

(7) Procesele prevăzute la alineatele (5) și (6) pot fi repetate până când condițiile prevăzute la alineatul (1) nu mai sunt îndeplinite, până când se ajunge la o soluție alternativă convenită de comun acord sau până la încheierea procesului de arbitraj menționat la alineatul (8).

(8) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, inițiază procedura de arbitraj menționată la articolul 305 pentru a contesta orice act al Uniunii în temeiul prezentului articol, instanța de arbitraj soluționează diferendul în regim de urgență în sensul articolului 310.

(9) În orice perioadă în care Uniunea percepe TVA și accize pentru mărfuri în temeiul prezentului articol, nu se aplică dispozițiile prezentului acord care impun Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să perceapă taxa pe tranzacții și accizele pentru mărfurile respective.

(10) Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică comunicărilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(11) Cuantumurile TVA și ale accizelor colectate de statul membru în cauză sunt păstrate de statul membru respectiv.

Articolul 250

Cooperare și asistență administrativă reciprocă

(1) Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la articolul 247 alineatul (1), se aplică alineatele (2)-(8) din prezentul articol.

(2) Părțile cooperează în domeniul vamal și al impozitării indirecte, inclusiv prin:

(a) comunicare și schimb de informații în mod rapid și sigur pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a legislației vamale și fiscale și pentru a preveni și a combate frauda vamală și fiscală, contrabanda, în special cu produse supuse accizelor sau oricăror alte taxe indirecte, cum ar fi produsele din tutun, traficul de droguri, traficul de arme de foc și de precursori de explozivi, inclusiv mișcările de numerar și spălarea banilor și finanțarea terorismului în legătură cu acestea, precum și traficul ilegal de deșeuri. Astfel de schimburi pot avea loc în mod automat și sistematic și pot include date din declarațiile de import și de export privind comerțul dintre părți;

(b) coordonarea controalelor vamale și fiscale;

(c) cooperarea în ceea ce privește circulația mărfurilor care fac obiectul controalelor vamale și fiscale; și

(d) adoptarea altor măsuri de facilitare și promovare a comerțului sigur și licit, inclusiv în ceea ce privește operatorii economici autorizați și colaborarea în cadrul unor forme speciale de cooperare prevăzute de dreptul Uniunii sau convenite între părți.

(3) Autoritățile competente din cadrul Uniunii și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, își acordă reciproc asistență administrativă în domeniul vamal, în conformitate cu Protocolul privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal.

(4) Autoritățile competente din cadrul Uniunii și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cooperează între ele pentru a asigura respectarea legislației privind TVA, taxa pe tranzacții și accizele, precum și pentru recuperarea creanțelor legate de taxe și impozite, în conformitate cu Protocolul privind cooperarea administrativă și combaterea fraudelor în domeniul taxei pe valoarea adăugată și al accizei și privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe și impozite.

(5) Orice schimb de informații între autoritățile competente din cadrul Uniunii și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu prezentul capitol, face obiectul cerințelor de confidențialitate și protecție a informațiilor prevăzute la articolul PCUST.12 din Protocolul privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal, *mutatis mutandis*, precum și al oricăror cerințe de confidențialitate prevăzute în dreptul Uniunii și al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(6) Autoritățile competente din cadrul Uniunii și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot coopera și face schimb de informații în domeniul siguranței și conformității produselor nealimentare.

(7) Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică autoritățile lor competente cu privire la posibilitatea de a coopera și de a-și acorda asistență administrativă reciprocă în domeniul taxelor vamale și al impozitelor indirecte prevăzute la prezentul articol.

(8) Articolul 6 alineatul (1) se aplică numai schimburilor de date și informații compilate efectuate periodic în temeiul prezentului articol.

Articolul 251

Accesul la sistemele informatice

(1) În scopul aplicării articolelor 242, 245, 247 și 248, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, au acces la sistemul informatic european de tranzit și referitor la dovada statutului unional sau la sistemul de tranzit specific prevăzut în anexele 19 și 21 prin intermediul sistemului informatic al Regatului Spaniei.

(2) Autoritățile competente din cadrul Uniunii au acces continuu și în timp real la toate sistemele informatice relevante utilizate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru aplicarea prezentului titlu.

(3) Acordurile administrative dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei stabilesc modalitățile practice de aplicare a alineatelor (1) și (2).

Articolul 252

Excepții și măsuri de salvgardare

(1) Dispozițiile articolului 244 nu se opun aplicării interdicțiilor sau restricțiilor la importul sau exportul de mărfuri sau la mărfurile aflate în tranzit, justificate pe motive de morală publică, de ordine publică sau de siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și a animalelor sau de conservare a plantelor, de protecție a patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică sau de protecție a proprietății industriale și comerciale. Cu toate acestea, astfel de interdicții sau restricții nu pot constitui un mijloc de discriminare arbitrară sau o restricție disimulată a comerțului între Uniune și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(2) Fără a aduce atingere articolului 334, Uniunea sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate suspenda aplicarea prezentului acord sau poate lua măsurile prevăzute la alineatul (3) în cazul:

(a) aplicării insuficiente sau defectuoase a dispozițiilor prezentului titlu sau ale articolului 19 alineatul (1), în măsura în care acesta din urmă se referă la acte de drept al Uniunii puse în aplicare în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în Gibraltar prin decizia menționată la articolul 247 alineatul (1);

(b) lipsei de cooperare din partea autorităților competente din cadrul Uniunii sau din partea autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în vederea abordării neregulilor, fraudei sau deturnării schimburilor comerciale, inclusiv în ceea ce privește accesul deplin al autorităților competente din cadrul Uniunii în conformitate cu articolul 251;

(c) unor informații obiective, convingătoare și verificabile potrivit cărora au fost comise încălcări sau eludări sistematice și pe scară largă ale legislației vamale; sau

(d) unor erori, al administrării defectuoase sau al unor abuzuri comise de Uniune sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(3) În cazurile prevăzute la alineatul (2):

(a) Uniunea poate majora costurile de colectare menționate la articolul 3 din anexa 21 sau poate suspenda rambursarea drepturilor percepute; și

(b) Uniunea poate percepe TVA și accizele aplicabile în statul membru al biroului vamal desemnat atunci când deschide regimul de tranzit pentru mărfurile care au ca loc de destinație Gibraltarul în conformitate cu anexele 19 și 21.

(4) În cazul în care Uniunea sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, intenționează să acționeze în temeiul alineatului (2), notifică acest lucru Consiliului de cooperare și este pregătit(ă) să inițieze consultări, la cerere, în cadrul Consiliului de cooperare, în vederea ajungerii la o soluție reciproc acceptabilă. În cazul în care Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu ajung la un acord cu privire la o soluție reciproc acceptabilă în termen de trei luni de la data notificării, Uniunea sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot decide să acționeze unilateral în temeiul alineatului (2).

(5) În cazul în care o parte intenționează să ia o măsură în temeiul alineatului (4), se aplică următoarele dispoziții:

(a) partea respectivă notifică cealaltă parte cu privire la decizia sa, specificând motivul luării măsurii și perioada de aplicare a măsurii unilaterale, care nu poate depăși trei luni;

(b) perioada de aplicare a măsurii unilaterale poate fi reînnoită urmând aceeași procedură, în cazul în care condițiile prevăzute la alineatul (2) persistă la expirarea perioadei prevăzute în notificarea menționată la litera (a);

(c) orice măsură unilaterală luată în temeiul prezentului articol face obiectul unor consultări periodice în cadrul Consiliului de cooperare de la data aplicării măsurii, în vederea încetării măsurii în cauză înainte de expirarea perioadei stabilite în notificarea menționată la litera (a), în cazul în care partea care aplică măsura decide că măsura nu mai este necesară; și

(d) părțile pot solicita în orice moment Consiliului de cooperare să reexamineze orice măsură luată în temeiul prezentului articol.

Articolul 253

Ceuta și Melilla

Importul de mărfuri din Ceuta și Melilla în Gibraltar este supus aceluiași tratament ca cel acordat de dreptul Uniunii mărfurilor importate din Ceuta și Melilla în Uniune.

Articolul 254

Comitetul specializat privind economia și comerțul

(1) Comitetul specializat privind economia și comerțul are competența de:

(a) a adopta măsurile adecvate pentru punerea în aplicare și asigurarea eficacității dispozițiilor articolului 250;

(b) a stabili dispozițiile necesare pentru aplicarea articolului 251;

(c) a adopta modificări ale anexelor, apendicelor și protocoalelor la prezentul titlu; și

(d) a stabili orice alte măsuri necesare pentru buna punere în aplicare a prezentului titlu.

(2) Comitetul specializat privind economia și comerțul discută periodic cu privire la punerea în aplicare a prezentului titlu.

CAPITOLUL 3

MĂRFURILE PRODUSE SAU INTRODUSE PE PIAȚĂ ÎN GIBRALTAR

Articolul 255

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

(a) „produs alimentar” înseamnă orice substanță sau produs, inclusiv băuturile, indiferent dacă este prelucrat, parțial prelucrat sau neprelucrat, destinat sau prevăzut în mod rezonabil a fi ingerat de oameni. „Produsele alimentare” nu includ hrana pentru animale, animalele vii, cu excepția cazului în care acestea sunt pregătite pentru introducerea pe piață în vederea consumului uman, plantele înainte de recoltare, medicamentele, produsele cosmetice, tutunul și produsele din tutun, substanțele narcotice sau psihotrope, reziduurile, contaminanții și dispozitivele medicale;

(b) „GHA” înseamnă Autoritatea Sanitară din Gibraltar;

(c) „etichetă” înseamnă orice simbol de identificare, marcă, semn, imagine sau orice altă reprezentare grafică, scrisă, imprimată, ștanțată, marcată, gravată sau aplicată pe ambalajul sau pe recipientul care conține o marfă cu amănuntul sau atașată la acesta, și care nu poate fi îndepărtată sau ștearsă cu ușurință;

(d) „preambalat” înseamnă pregătit pentru prezentarea unui singur articol ca atare consumatorului final și unităților de restaurație, constând în ambalajul în care sunt introduse mărfurile cu amănuntul înainte de a fi oferite spre vânzare, indiferent dacă acest ambalaj cuprinde mărfurile cu amănuntul în întregime sau doar parțial, dar în asemenea mod încât conținutul să nu poată fi modificat fără ca ambalajul să fie deschis sau să suporte o modificare. Conceptul de „produs alimentar preambalat” nu acoperă produsele alimentare ambalate în spațiul de comercializare la cererea consumatorului, respectiv preambalate în vederea vânzării directe; și

(e) „comerț cu amănuntul” înseamnă manipularea sau prelucrarea produselor alimentare și depozitarea lor la punctele de vânzare sau de livrare către consumatorul final, care include terminalele de distribuție, operațiunile de catering, cantinele de fabrică, cateringul instituțional, restaurantele și alte operațiuni similare din domeniul serviciilor alimentare, magazinele, centrele de distribuție de tip supermarket și punctele de vânzare cu ridicata.

Articolul 256

Cerințe generale

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dispune și aplică efectiv o legislație care asigură faptul că mărfurile pot fi produse sau introduse pe piață în Gibraltar numai dacă respectă normele relevante ale dreptului Uniunii care reglementează producția sau introducerea pe piață a mărfurilor respective.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), mărfurile introduse legal pe piață în orice stat membru sunt considerate a fi conforme cu orice norme actuale sau viitoare aplicabile mărfurilor care urmează să fie introduse pe piață în Gibraltar.

(3) Normele menționate la alineatul (1) nu se aplică:

(a) mărfurilor produse în Gibraltar exclusiv pentru exportul în afara Gibraltarului sau a Uniunii, fără a fi plasate pentru prima dată pe piața Gibraltarului sau a Uniunii;

(b) produselor alimentare produse în Gibraltar sau preparate, prelucrate sau reambalate de unități de vânzare cu amănuntul din Gibraltar și introduse pe piață în Gibraltar pentru consum local ([28]); și

(c) produselor alimentare importate în Gibraltar, în ceea ce privește transportul, depozitarea și distribuția acestora după intrarea în Gibraltar.

În cazul în care produsele alimentare menționate la litera (b) de la primul paragraf sunt preambalate, ambalajul individual trebuie să poarte o etichetă care să conțină în mod clar mențiunea „Not for EU".

Pentru a se asigura că produsele alimentare menționate la literele (b) și (c) de la primul paragraf nu pot fi transportate ulterior într-un stat membru sau introduse pe piață în Uniune, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, efectuează controale oficiale și instituie măsuri de supraveghere pentru a asigura conformitatea cu cerințele prezentului alineat și se asigură că aceste alimente sunt destinate numai vânzării cu amănuntul și consumului local și că operatorii economici respectă cerința de etichetare prevăzută la prezentul articol.

(4) În pofida alineatului (1) de la prezentul articol, Regatul Unit poate permite, în ceea ce privește Gibraltarul, introducerea pe piață în Gibraltar a medicamentelor de uz uman, astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 2 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([29]), dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) autoritățile competente ale Regatului Unit au autorizat introducerea pe piață în Regatul Unit a medicamentului în conformitate cu dreptul Regatului Unit și cu respectarea condițiilor autorizației acordate de respectivele autorități;

(b) medicamentele în cauză nu poartă identificatorul unic al UE, însă au o etichetă individuală pe care figurează mențiunea „UK only", care este aplicată pe ambalajul medicamentului într-un loc în care să atragă atenția și în așa fel încât să fie ușor vizibilă, clar lizibilă și rezistentă la ștergere și să nu fie în niciun caz disimulată, ascunsă, trunchiată sau separată prin orice alte reprezentări scrise sau imagini sau prin orice alt element intercalat; și

(c) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a luat măsuri eficace de monitorizare și de asigurare a respectării legislației prin intermediul auditurilor și al inspecțiilor pentru a se asigura că medicamentele menționate la prezentul alineat ([30]) nu pot fi transportate din Gibraltar în Uniune sau introduse pe piață într-un stat membru și că operatorii economici respectă cerința de etichetare prevăzută la prezentul articol.

([28]) Pentru a evita orice îndoială, băuturile spirtoase produse sau introduse pe piață în Gibraltar sunt excluse din prezenta dispoziție și trebuie să respecte pe deplin normele relevante ale Uniunii.

([29]) Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/83/oj).

([30]) Cu excepția medicamentelor autorizate eliberate pe bază de prescripție medicală și însoțite de o prescripție eliberată de un profesionist autorizat de GHA, într-o cantitate care să nu depășească cantitatea necesară pentru 90 de zile de tratament.

(5) Fără a aduce atingere alineatului (1) de la prezentul articol, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate permite importul în Gibraltar de dispozitive medicale, accesorii pentru dispozitive medicale și dispozitive medicale pentru diagnostic *in vitro*, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctele 1 și 2 din Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului ([31]) și la articolul 2 punctele 2 și 4 din Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului ([32]) (denumite în continuare „dispozitive"), dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) dispozitivele pot fi introduse pe piață în mod legal în Regatul Unit;

(b) dispozitivele sunt achiziționate și importate de către entități aflate sub responsabilitatea directă a GHA sau pentru acestea ([33]);

(c) singurii utilizatori finali ai dispozitivelor sunt entitățile aflate sub responsabilitatea directă a GHA și profesioniștii angajați de GHA;

(d) în cazul în care produsul nu poartă marcajul „CE", se aplică un marcaj sau un autocolant clar vizibil, lizibil și rezistent la ștergere pe fiecare transport de dispozitive care intră sub incidența alineatului (5) la punctul primei manipulări în Gibraltar după descărcarea din mijlocul de transport. Marcajul sau autocolantul se aplică pe ambalajul exterior al mărfurilor expediate sau al containerului de transport, conținând cuvintele „Gibraltar (GHA) only". Acest marcaj sau autocolant se aplică pe ambalajul exterior al produsului într-un loc în care să atragă atenția și în așa fel încât să fie ușor vizibil, clar lizibil și rezistent la ștergere și nu trebuie să fie în niciun caz ascuns, obscurat, trunchiat sau întrerupt de niciun alt element scris sau ilustrat sau de niciun alt material intercalat; și

(e) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a luat măsuri eficace de monitorizare și de asigurare a respectării legislației prin intermediul auditurilor și al inspecțiilor pentru a se asigura că dispozitivele menționate la prezentul alineat ([34]) nu pot fi transportate din Gibraltar în Uniune sau introduse pe piață într-un stat membru și că operatorii economici respectă cerințele de etichetare prevăzute la prezentul articol.

În sensul primului paragraf litera (d), „ambalaj exterior" înseamnă primul nivel al ambalajului vizibil la primirea transportului după descărcare, cu excepția ambalajelor interioare, a cutiilor de carton sau a unităților individuale ale produsului produs conținute de acestea.

(6) Orice dispozitiv importat în temeiul alineatului (5) care nu poartă marcajul „CE" poate părăsi sediile entităților aflate sub responsabilitatea directă a GHA numai dacă acest lucru este necesar din motive de protejare a sănătății a pacienților, în opinia profesioniștilor angajați de GHA. Pentru orice astfel de dispozitive care părăsesc sediile entităților aflate sub responsabilitatea directă a GHA, se aplică un marcaj sau un autocolant vizibil în mod clar, lizibil și rezistent la ștergere, care să conțină mențiunea „Gibraltar (GHA) only" pe ambalajul exterior direct al dispozitivului sau chiar pe dispozitiv, în cazul în care acesta nu este ambalat la ieșirea din sediu. Marcajul sau autocolantul este aplicat pe ambalajul produsului într-un loc în care să atragă atenția și în așa fel încât să fie ușor vizibil, clar lizibil și rezistent la ștergere și nu trebuie să fie în niciun caz ascuns, obscurat, trunchiat sau întrerupt de niciun alt element scris sau ilustrat sau de niciun alt material intercalat.

([31]) Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului (JO L 117, 5.5.2017, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/745/oj).

([32]) Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro* și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei (JO L 117, 5.5.2017, p. 176, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/746/oj).

([33]) Până la data intrării în vigoare a prezentului acord și, ulterior, de fiecare dată când are loc o modificare a entităților în cauză, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică Comitetului specializat pentru economie și comerț entitățile care intră în sfera de aplicare a alineatului (5) litera (b).

([34]) Cu excepția dispozitivelor și a accesoriilor pentru astfel de dispozitive însoțite de o prescripție medicală sau de un certificat emis de un profesionist autorizat de GHA, într-o cantitate care să nu depășească cantitatea necesară pentru 90 de zile de tratament.

Cerința menționată la primul paragraf nu se aplică dispozitivelor implantabile sau în cazul în care nu este posibilă aplicarea unui astfel de marcaj sau autocolant fără a afecta buna funcționare a acestuia, având în vedere dimensiunea sau natura dispozitivului.

(7) Înainte de a elibera orice nouă licență de autorizare referitoare la producerea sau introducerea pe piață a mărfurilor în Gibraltar, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează Uniunea prin intermediul Comitetului specializat privind economia și comerțul.

Articolul 257

Monitorizarea conformității și cooperarea în ceea ce privește supravegherea pieței

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul:

(a) instituie și asigură funcționarea eficace a autorităților de supraveghere a pieței care vor desfășura activități de supraveghere a pieței pentru a asigura respectarea articolului 256 alineatele (1) și (3);

(b) asigură separarea funcțiilor de supraveghere a pieței de funcțiile de evaluare a conformității; și

(c) asigură imparțialitatea autorităților de supraveghere a pieței în efectuarea controlului sau a supravegherii operatorilor economici.

(2) Atunci când autoritatea de supraveghere a pieței dintr-un stat membru a constatat că mărfurile produse sau introduse pe piață în Gibraltar nu respectă normele relevante din dreptul Uniunii care reglementează producția sau introducerea pe piață a respectivelor mărfuri în Uniune și a informat în acest sens autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și a prezentat motivele constatării sale, acestea din urmă adoptă imediat toate măsurile adecvate și necesare de asigurare a respectării legislației. Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică schimburilor de informații efectuate în temeiul prezentului alineat.

(3) În cazul în care autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, au constatat că mărfurile importate dintr-un stat membru și introduse pe piață în Gibraltar nu sunt conforme cu legislația menționată la articolul 256 alineatul (1) și în cazul în care încetarea unei astfel de neconformități necesită luarea de măsuri în jurisdicția unui stat membru, autoritățile respective pot trimite o cerere motivată autorităților de supraveghere a pieței din statul membru respectiv de a investiga dacă mărfurile în cauză respectă normele care s-ar aplica în cazul în care aceste mărfuri ar fi introduse pe piață în Uniune și, dacă se constată că mărfurile nu sunt conforme, de a lua măsurile corective adecvate.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor relevante privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal, reprezentanții autorităților competente din cadrul Uniunii verifică, în conformitate cu articolul 265, astfel cum se prevede la al doilea și al treilea paragraf de la prezentul alineat, dacă mărfurile produse sau introduse pe piață în Gibraltar respectă normele relevante ale dreptului Uniunii aplicabile mărfurilor respective în Uniune.

În scopul verificării menționate la primul paragraf, reprezentanții autorităților competente din cadrul Uniunii pot solicita autorităților Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să întreprindă anumite acțiuni și măsuri în cursul vizitelor comune. Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pun în aplicare cu promptitudine măsurile respective.

Măsurile menționate la al doilea paragraf pot include:

(a) punerea la dispoziția reprezentanților autorităților competente din cadrul Uniunii, până la sfârșitul lunilor ianuarie și iulie ale fiecărui an, a listei operatorilor economici autorizați și a mărfurilor produse sau introduse pe piață furnizate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, precum și verificarea exactității listei respective prin prezentarea licențelor comerciale relevante;

(b) verificarea faptului că producția efectivă de mărfuri produse sau introduse pe piață în Gibraltar este efectuată de producător în conformitate cu normele relevante ale dreptului Uniunii aplicabile producției respectivelor mărfuri în Uniune și în statul membru pe piața căruia se intenționează introducerea mărfurilor; și

(c) verificarea faptului că mărfurile introduse pe piață în Gibraltar respectă normele relevante ale dreptului Uniunii aplicabile pentru producerea și introducerea pe piață a mărfurilor respective în Uniune.

(5) Pentru a permite autorităților competente din cadrul Uniunii să decidă, pe baza criteriilor de supraveghere a pieței bazate pe riscuri, dacă și în ce măsură sunt necesare vizite comune de verificare, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, furnizează autorităților competente din cadrul Uniunii o listă a producătorilor de mărfuri existenți în Gibraltar până la sfârșitul lunilor ianuarie și iulie în fiecărui an de la intrarea în vigoare a prezentului acord. Lista respectivă cuprinde:

(a) orice nou producător licențiat, inclusiv o descriere a produselor fabricate de producătorul respectiv;

(b) cantitățile produse în cursul perioadei precedente de șase luni per producător și per marfă și

(c) volumul vânzărilor per producător și per marfă în funcție de locul de destinație (fie Gibraltar, fie locul în care au fost exportate mărfurile).

Comitetul specializat privind economia și comerțul poate adopta o decizie de modificare a conținutului unei astfel de liste.

(6) Părțile recunosc importanța cooperării în ceea ce privește supravegherea pieței, siguranța și conformitatea produselor pentru facilitarea comerțului și protecția consumatorilor și a altor utilizatori, precum și importanța consolidării încrederii reciproce pe baza schimbului prompt de informații și iau măsurile corespunzătoare în consecință.

CAPITOLUL 4

TUTUNUL

Articolul 258

Măsuri specifice privind monitorizarea și urmărirea tutunului

În conformitate cu dispozițiile Protocolului privind trasabilitatea, cooperarea în vederea combaterii contrabandei cu tutun și măsurile suplimentare referitoare la produsele din tutun, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul:

(a) instituie un sistem de trasabilitate a produselor din tutun care este echivalent cu sistemul Uniunii și cu dreptul relevant al Uniunii;

(b) adoptă măsuri suplimentare în ceea ce privește avertismentele ilustrate, tutunul pentru uz oral și vânzările transfrontaliere la distanță de produse din tutun;

(c) face schimb de informații privind trasabilitatea circulației produselor din tutun în Gibraltar cu autoritățile competente din cadrul Uniunii, la cerere;

(d) instituie mecanisme de monitorizare pentru schimbul de informații cu autoritățile competente din cadrul Uniunii cu privire la tutunul brut, neprelucrat și produsele din tutun prelucrat care sunt introduse, importate sau vândute în Gibraltar sau care au ieșit sau au fost exportate din Gibraltar; și

(e) cooperează, inclusiv prin schimb de informații cu autoritățile competente din cadrul Uniunii, pentru a combate contrabanda cu tutun, inclusiv pentru a identifica persoanele care pot fi găsite direct sau indirect responsabile de infracțiunile respective.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică schimburilor de informații prevăzute la literele (d) și (e) de la primul paragraf.

CAPITOLUL 5

DISPOZIȚII APLICABILE ANUMITOR CATEGORII DE MĂRFURI

Articolul 259

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

(a) „componentă civilă” înseamnă persoanele civile care sunt angajate de guvernul Regatului Unit sau contractate de acesta și care nu sunt persoane cu reședința în Gibraltar sau în Uniune, cu excepția persoanelor care au drept de ședere în Regatul Unit sau în zona comună de călătorie;

(b) „forțe militare nerezidente ale Regatului Unit” înseamnă persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul Forțelor Regatului Unit, fie ca militari activi, fie ca rezerviști, sunt cetățeni ai Regatului Unit, cetățeni ai Commonwealth-ului, cetățeni ai Irlandei sau persoane cu drept de ședere în Regatul Unit sau în zona comună de călătorie și nu sunt persoane cu reședința în Gibraltar; și

(c) „forțe militare invitate ale unei țări terțe” înseamnă persoanele angajate sau contractate de serviciile armate ale unui membru NATO sau ale anumitor parteneri care nu sunt persoane cu reședința în Uniune sau în Gibraltar și care urmează să sosească în Gibraltar la invitația Regatului Unit.

Articolul 260

Norme aplicabile anumitor categorii de mărfuri

(1) Cu excepția documentelor menționate la alineatul (4) și a mărfurilor transferate în scopuri comerciale, autoritățile competente din cadrul Uniunii și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește mărfurile care urmează să fie transferate către și din Gibraltar exclusiv pentru uzul oficial al Ministerului Apărării din Regatul Unit sau al forțelor militare invitate ale țărilor terțe, se asigură că respectivele controale vamale au loc numai la un birou vamal desemnat, în timpul programului de funcționare stabilit. Autoritățile competente din cadrul Uniunii se asigură că controalele vamale au loc cât mai curând posibil. Dreptul Uniunii se aplică transferului unor astfel de mărfuri din Gibraltar către teritoriul vamal al Uniunii.

(2) Transferul se efectuează în conformitate cu dispozițiile relevante în ceea ce privește mărfurile de la prezentul titlu, cu excepția colectării drepturilor vamale sau a impozitelor indirecte și a aplicării articolului 265.

(3) Admiterea temporară și reexportul vehiculelor de serviciu ale forțelor nerezidente ale Regatului Unit sau ale componentei civile aflate sub puterea lor proprie sau al autovehiculelor particulare pentru uzul lor personal sunt scutite de drepturi vamale și de impozite indirecte la prezentarea unei autorizații vamale pentru importul temporar al unui autovehicul în forma inclusă în acordurile administrative menționate la alineatul (7).

(4) Documentele oficiale care poartă sigiliul oficial sunt exceptate de la aplicarea prezentului titlu. Curierii, indiferent de statutul lor, care transportă aceste documente trebuie să dețină un ordin individual de deplasare, astfel cum se menționează la articolul 38 alineatul (2) primul paragraf litera (b). Ordinul de deplasare trebuie să indice numărul obiectelor de corespondență transportate și să certifice faptul că acestea conțin numai documente oficiale.

(5) Se instituie regimuri speciale astfel încât combustibilul, uleiul și lubrifiantul utilizate pentru vehiculele, aeronavele și navele de serviciu ale forțelor nerezidente ale Regatului Unit sau ale componentei civile să poată fi livrate fără a plăti taxe vamale și alte taxe.

(6) Mărfurile care intră sub incidența prezentului articol nu sunt considerate a se afla în liberă circulație în Gibraltar, ci plasate sub un regim de admitere temporară sub controlul autorităților relevante. Mărfurile care intră sub incidența prezentului articol nu pot fi puse în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii. În cazul în care aceste mărfuri sunt introduse pe piață în Gibraltar, se aplică titlul II.

(7) Acordurile administrative dintre Regatul Unit și Regatul Spaniei stabilesc modalitățile practice de aplicare a prezentului capitol.

Articolul 261

Tehnologie și echipament militar

(1) Transferurile de produse incluse în Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare ([35]), precum și de arme de foc din categoriile A, B și C în sensul Regulamentului (UE) nr. 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([36]) și al Regulamentului (UE) 2025/41 al Parlamentului European și al Consiliului ([37]), atunci când sunt destinate forțelor armate, poliției sau autorităților publice ale Regatului Unit din Gibraltar, fac obiectul dispozițiilor prezentului titlu, precum și al normelor legislației spaniole privind controlul exporturilor de produse militare și de produse cu dublă utilizare. Regatul Spaniei impune obligația obținerii unei autorizații pentru transferurile acestor produse.

(2) Cererile de autorizare menționate la alineatul (1) includ:

(a) cererile de licențe pentru exporturi fizice, inclusiv cele pentru producția autorizată de echipament militar în țări terțe;

(b) cererile de licențe de import pe teritoriul vamal al Uniunii;

(c) cererile de licențe de brokeraj;

(d) cererile de licențe de „tranzit” sau „transbordare”; și

(e) cererile de licențe pentru orice tip de transferuri nemateriale de software și tehnologie prin intermediul mediilor electronice, fax sau telefon.

(3) Regatul Spaniei evaluează de la caz la caz cererile de licență depuse pentru transferurile de produse care figurează în Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare în raport cu criteriile stabilite în Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului ([38]), astfel cum a fost modificată prin Decizia (PESC) 2025/779 a Consiliului ([39]).

([35]) Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare adoptată de Consiliu la 23 februarie 2026 (echipamentele care fac obiectul Poziției comune 2008/944/PESC a Consiliului de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar) (de actualizare și înlocuire a Listei comune a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare adoptată de Consiliu la 24 februarie 2025) (JO C, C/2026/1640, 13.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/1640/oj).

([36]) Regulamentul (UE) nr. 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 10 din Protocolul Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) și de stabilire a măsurilor privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și muniții (JO L 94, 30.3.2012, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/258/oj).

([37]) Regulamentul (UE) 2025/41 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 2024 privind măsurile referitoare la importul, exportul și tranzitul de arme de foc, de componente esențiale și de muniții și de punere în aplicare a articolului 10 din Protocolul Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) (JO L, 2025/41, 22.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/41/oj).

([38]) Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008 de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar (JO L 335, 13.12.2008, p. 99, ELI: http://data.europa.eu/eli/compos/2008/944/oj).

([39]) Decizia (PESC) 2025/779 a Consiliului din 14 aprilie 2025 de modificare a Poziției comune 2008/944/PESC de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar (JO L, 2025/779, 15.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/779/oj).

Articolul 262

Produse și tehnologii cu dublă utilizare

(1) Transferurile de produse incluse în anexa I la Regulamentul (UE) 2021/821 al Parlamentului European și al Consiliului ([40]) fac obiectul dispozițiilor prezentului titlu, precum și al normelor relevante din dreptul Uniunii și din dreptul spaniol privind controlul exporturilor de produse militare și de produse cu dublă utilizare. Regatul Spaniei impune obligația obținerii unei autorizații pentru transferurile de produse cu dublă utilizare prevăzute în anexa I la prezentul regulament.

(2) Regatul Spaniei poate impune obligația obținerii unei autorizații pentru transferul anumitor produse care nu sunt enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) 2021/821, în aplicarea dispozițiilor relevante din respectivul regulament.

(3) Regatul Spaniei poate interzice sau impune obligația obținerii unei autorizații pentru transferul de produse cu dublă utilizare care nu sunt incluse pe lista din anexa I la Regulamentul (UE) 2021/821 din motive de siguranță publică, inclusiv de prevenire a actelor de terorism, sau din considerații legate de drepturile omului.

(4) Cererile de autorizare menționate la alineatul (1) includ:

(a) cererile de licențe pentru exporturi fizice, inclusiv cele pentru producția autorizată de echipament militar în țări terțe;

(b) cererile de licențe de import pe teritoriul vamal al Uniunii;

(c) cererile de licențe de brokeraj;

(d) cererile de licențe de „tranzit” sau „transbordare”; și

(e) cererile de licențe pentru orice tip de transferuri nemateriale de software și tehnologie prin intermediul mediilor electronice, fax sau telefon.

Articolul 263

Autorizări

(1) Autorizațiile de transfer în temeiul prezentului capitol se acordă de către autoritatea competentă a Regatului Spaniei în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2021/821. În ceea ce privește armele de foc, autorizațiile de transfer în temeiul prezentului acord se acordă de către autoritatea competentă a Regatului Spaniei în conformitate cu dispozițiile Regulamentelor (UE) nr. 258/2012 și (UE) 2025/41.

(2) Atunci când decide cu privire la acordarea sau refuzul unei autorizații ori la interzicerea unui tranzit în temeiul prezentului acord, Regatul Spaniei ține cont de toate considerațiile relevante, inclusiv de:

(a) obligațiile și angajamentele internaționale ale Regatului Spaniei și ale statelor membre, în special obligațiile și angajamentele pe care le-a acceptat ca membru al regimurilor internaționale de neproliferare și al acordurilor de control al exporturilor relevante sau prin ratificarea tratatelor internaționale în materie;

([40]) Regulamentul (UE) 2021/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de instituire a unui regim al Uniunii pentru controlul exporturilor, serviciilor de intermediere, asistenței tehnice, tranzitului și transferului de produse cu dublă utilizare (JO L 206, 11.6.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

(b) obligațiile care decurg din sancțiunile impuse prin acte juridice ale Uniunii sau printr-o decizie a OSCE ori printr-o rezoluție obligatorie a Consiliului de Securitate al ONU;

(c) considerente de politică națională externă și de securitate, inclusiv cele reglementate prin Poziția comună 2008/944/PESC, astfel cum a fost modificată prin Decizia (PESC) 2025/779; și

(d) considerente legate de utilizarea finală prevăzută și riscul de deturnare de la aceasta.

(3) Autoritatea competentă a Regatului Spaniei, acționând în conformitate cu prezentul capitol, poate refuza să acorde o autorizație de transfer și poate anula, suspenda, modifica sau revoca o autorizație de transfer pe care a acordat-o deja, în conformitate cu Regulamentele (UE) nr. 258/2012 și (UE) 2025/41.

Articolul 264

Regim special

(1) Transferul produselor menționate la articolele 260, 261 și 262, cu excepția mărfurilor transferate în scopuri comerciale și a mărfurilor sanitare și fitosanitare, este reglementat exclusiv de regimul special prevăzut la prezentul articol, cu condiția ca aceste produse:

(a) să sosească pe aeroportul sau în portul din Gibraltar sau să plece de pe acestea la bordul aeronavelor de stat sau al navelor de stat sau în cadrul unor transporturi de stat, astfel cum sunt definite în acordurile administrative menționate la articolul 260 alineatul (7) și

(b) să aibă ca loc de destinație Gibraltarul exclusiv pentru utilizarea oficială de către Ministerul Apărării al Regatului Unit sau de către forțele militare invitate ale țărilor terțe.

Mărfurile care intră sub incidența prezentului articol nu sunt considerate a se afla în liberă circulație în Gibraltar, ci plasate sub un regim de admitere temporară sub controlul autorităților relevante. Respectivele mărfuri nu pot fi puse în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii. În cazul în care respectivele mărfuri sunt introduse pe piață în Gibraltar, se aplică titlul II. Dreptul Uniunii se aplică transferului respectivelor mărfuri din Gibraltar către teritoriul vamal al Uniunii.

(2) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), imediat ce este posibil și, în orice caz, înainte de transferul produselor, Regatul Unit furnizează ofițerului de legătură al Regatului Spaniei o listă a produselor și un certificat semnat de ofițerul de legătură al Regatului Unit care garantează că aceste produse:

(a) vor fi transportate și depozitate în condiții de siguranță în instalații desemnate în acest sens; și

(b) vor face obiectul unui sistem strict de contabilitate și urmărire.

CAPITOLUL 6

PUNEREA ÎN APLICARE, EXECUTAREA, MONITORIZAREA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII DISPOZIȚIILOR

Articolul 265

Punerea în aplicare, executarea, monitorizarea și asigurarea respectării dispozițiilor

(1) Autoritățile competente din cadrul Uniunii verifică respectarea prezentului titlu și îndeplinesc toate sarcinile necesare, având, printre altele, acces la infrastructurile, documentația și evidențele relevante, precum și la orice alte informații relevante.

(2) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cooperează în această privință și sunt informate în prealabil cu privire la motivele oricărei vizite, astfel încât aceasta să poată fi efectuată în comun cu autoritățile competente din cadrul Uniunii.

(3) Modalitățile practice de punere în aplicare a prezentului articol sunt stabilite în anexa 22.

Articolul 266

Dreptul Uniunii care se aplică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Gibraltarului, în conformitate cu articolul 247 alineatul (1)

În privința dispozițiilor din dreptul Uniunii care se aplică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Gibraltarului, în temeiul articolului 247 alineatul (1), se aplică următoarele dispoziții, fără a aduce atingere articolului 19:

(a) orice trimitere la teritoriul definit la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 din cadrul dispozițiilor aplicabile ale prezentului acord, precum și al dispozițiilor din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul acord în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în Gibraltar se interpretează ca incluzând Gibraltarul. În special, în ceea ce privește directivele Uniunii privind impozitarea indirectă, Uniunea ia măsurile necesare pentru a se asigura că tranzacțiile sau transporturile mărfurilor între Gibraltar și statele membre sau între statele membre și Gibraltar nu sunt tratate ca tranzacții sau transporturi între țări sau teritorii terțe și Uniune;

(b) cu excepția cazului în care Uniunea consideră că accesul total sau parțial al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este strict necesar pentru a permite Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să își respecte obligațiile care îi revin în temeiul prezentului acord, în ceea ce privește accesul la orice rețea, sistem de informații sau bază de date instituită în temeiul dreptului Uniunii, trimiterile la statele membre și la autoritățile competente ale statelor membre în dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul acord nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul; și

(c) autoritățile Regatului Unit sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu acționează în calitate de autoritate principală pentru evaluările de risc, examinările, aprobările și procedurile de autorizare prevăzute în dreptul Uniunii pus în aplicare prin prezentul acord.

Articolul 267

Mărfuri, numerar și animale de companie transportate de persoane

Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la articolul 247 alineatul (1), intrarea în Gibraltar a mărfurilor transportate de călători în bagajele lor personale, precum și a animalelor lor de companie, precum și intrarea și ieșirea de numerar fac obiectul dispozițiilor prevăzute în anexele 22 și 23.

Articolul 268

Trimiteri la anumite acte ale Uniunii

În sensul prezentului titlu, trimiterile la actele Uniunii de la articolele 241, 256, 261, 262, 263 și 266, precum și de la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din anexa 19 și de la articolul 1 alineatul (5) din anexa 21 se interpretează ca incluzând actele respective ale Uniunii astfel cum vor fi modificate sau înlocuite în viitor, precum și orice act al Uniunii de punere în aplicare sau de completare a actelor respective ale Uniunii.

CAPITOLUL 7

DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul 269

Mărfurile introduse pe piață în Gibraltar

(1) Prezentul titlu nu se aplică mărfurilor a căror circulație a început înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord și s-a încheiat după această dată.

(2) Dispozițiile prezentului acord referitoare la impozitarea indirectă nu se aplică mărfurilor care fac obiectul unui certificat de scutire de drepturi la import eliberat de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul articolului 8 partea 3 din Regulamentul privind tariful integrat al Gibraltarului din 2017 înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord, în măsura prevăzută la alineatul (4) de la prezentul articol, cu condiția ca Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să fi furnizat autorităților competente din cadrul Uniunii copii ale tuturor acestor certificate existente, alături de informații relevante privind cantitatea respectivă de mărfuri importate în ultimii trei ani, după caz. Cantitățile de mărfuri care urmează să fie importate sunt proporționale cu proiectele relevante care fac obiectul certificatului.

(3) În cazul în care un operator economic invocă alineatul (1) sau (2) cu privire la o anumită marfă sau la anumite mărfuri, operatorului respectiv îi revine sarcina de a demonstra, pe baza unor documente relevante, că circulația a început înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord sau că certificatul a fost eliberat înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord.

(4) Alineatul (1) încetează să se aplice după două luni de la intrarea în vigoare a prezentului acord. Alineatul (2) se aplică pentru o perioadă care nu depășește durata certificatului relevant sau pentru o perioadă de trei luni de la intrarea în vigoare a prezentului acord, oricare dintre acestea este mai scurtă.

(5) Orice marfă care a fost introdusă pe piață în mod legal în Gibraltar înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord nu face obiectul cerințelor de la articolul 256 timp de trei luni de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

(6) În cazul în care un operator economic invocă alineatul (5) cu privire la o anumită marfă, operatorului respectiv îi revine sarcina de a demonstra, pe baza unor documente relevante, că marfa a fost introdusă pe piață în Gibraltar înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord, precum și de a furniza detalii cu privire la cantitățile de mărfuri în cauză.

Articolul 270

Încetarea depozitării temporare sau a regimurilor vamale speciale

(1) Mărfurile aflate în depozitare temporară în Gibraltar sau aflate sub orice regim vamal special inițiat în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord, rămân sub incidența legislației respective, astfel cum era aceasta la data intrării în vigoare a prezentului acord, atât timp cât:

(a) mărfurile nu sunt scoase de sub regimul special și nu mai mult de două luni de la intrarea în vigoare a prezentului acord; sau

(b) depozitarea temporară nu s-a încheiat și doar până la încheierea termenului legal de depozitare temporară prevăzut în legislația respectivă.

(2) Prezentul titlu se aplică punerii în liberă circulație, încheierii regimului special și oricărui reexport din Gibraltar al mărfurilor menționate la alineatul (1).

TITLUL III

TRANSPORTURI

CAPITOLUL 1

AVIAȚIA

Articolul 271

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

(a) „transportator aerian” înseamnă o întreprindere de transport aerian titulară a unei licențe de operare valabile sau a unui document echivalent;

(b) „transport aerian” înseamnă transportul cu aeronave al pasagerilor, al bagajelor, al mărfurilor și al poștei, separat sau combinat, oferit publicului contra cost sau prin închiriere, inclusiv serviciile aeriene regulate și neregulate;

(c) „autoritate competentă” înseamnă o agenție guvernamentală sau o entitate responsabilă de funcțiile administrative și de reglementare relevante în temeiul prezentului acord; și

(d) „aeroportul din Gibraltar” înseamnă aeroportul situat în istmul Gibraltar ([41]) în ceea ce privește serviciile care fac obiectul asocierii în participațiune menționate la articolul 274.

Articolul 272

Zborurile către și dinspre aeroportul din Gibraltar

(1) Pentru desfășurarea transportului aerian, transportatorii aerieni ai fiecărei părți pot exercita, în mod nediscriminatoriu:

(a) dreptul de a survola teritoriul Gibraltarului fără a ateriza; și

(b) dreptul de a efectua escale în scopuri necomerciale pe aeroportul din Gibraltar.

(2) Serviciile de transport aerian între aeroportul din Gibraltar și puncte de pe teritoriul Uniunii pot fi furnizate numai de transportatori aerieni din Uniune sau de transportatori aerieni autorizați în temeiul dreptului Uniunii. Aceste servicii sunt furnizate în conformitate cu dreptul Uniunii.

(3) Serviciile de transport aerian între aeroportul din Gibraltar și puncte situate în Regatul Unit pot fi furnizate numai de transportatori aerieni din Regatul Unit sau de transportatori aerieni autorizați de Regatul Unit. Aceste servicii sunt furnizate în conformitate cu dreptul Regatului Unit.

(4) Autoritățile competente ale părților convin să se consulte reciproc cu privire la posibila extindere la Gibraltar a acordurilor relevante existente sau viitoare sau a altor instrumente juridice internaționale, după caz, precum și cu privire la punerea lor concretă în practică.

Articolul 273

Norme aplicabile aeroportului din Gibraltar

(1) Managementul traficului aerian și serviciile de navigație aeriană furnizate traficului aerian civil pe aeroportul din Gibraltar oferă un nivel de siguranță și interoperabilitate cu operațiuni și sisteme civile care să fie echivalent cu cel al serviciilor furnizate în aeroporturile civile în care se aplică dispozițiile Organizației Aviației Civile Internaționale („OACI”).

([41]) Prezentul acord, orice acord de completare menționat la articolul 4, orice acord administrativ sau altă înțelegere legată de prezentul acord, precum și orice măsură, instrument sau comportament adoptat în aplicarea ori ca rezultat al acestora sau în temeiul lor nu aduc atingere poziției juridice a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord sau a Regatului Spaniei în ceea ce privește suveranitatea și jurisdicția asupra teritoriului pe care este situat aeroportul și nu afectează în alt mod pozițiile juridice respective și nu pot constitui temeiul niciunei afirmații sau negări a suveranității, inclusiv în cadrul procedurilor judiciare sau în alt mod.

(2) Siguranța și securitatea traficului aerian civil pe aeroportul din Gibraltar trebuie asigurate cel puțin la nivelul serviciilor echivalente furnizate pe aeroporturile civile în care se aplică dispozițiile OACI.

(3) În ceea ce privește tarifele de aeroport, serviciile de handling la sol, alocarea sloturilor orare, persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă, aeroportului din Gibraltar se aplică dispozițiile cuprinse în actele enumerate în anexa 25.

(4) În condițiile prevăzute la alineatele (5) și (6), dispozițiile cuprinse în orice act ulterior:

(a) de modificare sau de înlocuire a unui act enumerat în anexa 25;

(b) de completare sau de punere în aplicare a unui act enumerat în anexa 25; sau

(c) cu privire la obiectul unui act enumerat în anexa 25

se aplică, de asemenea, aeroportului din Gibraltar.

(5) În cazul în care adoptă un act ulterior menționat la alineatul (4), Uniunea notifică imediat Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, adoptarea actului respectiv. În termen de 30 de zile de la această notificare, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică Uniunii decizia sa cu privire la acceptarea conținutului actului ulterior al Uniunii și la transpunerea acestuia în dreptul său intern. Acceptarea de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a conținutului actului ulterior al Uniunii creează drepturi și obligații între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Uniune.

(6) În termen de 30 de zile de la notificarea la nivelul Uniunii menționată la alineatul (5), se aplică alineatul (4) în legătură cu actul ulterior al Uniunii.

(7) Autoritățile competente din cadrul Uniunii și cele ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sub auspiciile Comitetului specializat privind aviația instituit în temeiul articolului 23:

(a) fac schimb periodic de informații în materie de siguranță și securitate; și

(b) efectuează vizite comune de inspecție la aeroportul din Gibraltar pentru a monitoriza respectarea dispozițiilor anexei 25 și a celor în materie de securitate pe aeroportul din Gibraltar.

Vizitele sunt proporționale și au loc la cererea oricăreia dintre părți, fără ca cealaltă parte să poată refuza. Vizitele de inspecție și schimburile de informații respective au loc, în ceea ce privește zborurile, între aeroportul din Gibraltar și puncte de pe teritoriul Uniunii și în timpul efectuării acestora, precum și al pregătirii pentru efectuarea lor. Modalitățile practice de punere în aplicare a prezentului alineat sunt convenite de Comitetul specializat privind aviația.

Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, raportează Comitetului specializat privind aviația cu privire la punerea în aplicare a prezentului alineat.

(8) Transportatorii aerieni care fac obiectul unei interdicții de exploatare în Uniune în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului ([42]) nu sunt autorizați să efectueze zboruri către și de pe aeroportul din Gibraltar.

Trimiterea la Regulamentul (CE) nr. 2111/2005 se interpretează ca incluzând respectivul regulament, astfel cum va fi modificat sau înlocuit în viitor, precum și orice act al Uniunii de punere în aplicare sau de completare a regulamentului respectiv.

(9) Transportatorii aerieni care fac obiectul măsurilor restrictive ale oricăreia dintre părți nu sunt autorizați să efectueze zboruri către și de pe aeroportul din Gibraltar.

([42]) Regulamentul (CE) nr. 2111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2005 de stabilire a unei liste comunitare a transportatorilor aerieni care se supun unei interdicții de exploatare pe teritoriul Comunității și de informare a pasagerilor transportului aerian cu privire la identitatea transportatorului aerian efectiv și de abrogare a articolului 9 din Directiva 2004/36/CE (JO L 344, 27.12.2005, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2005/2111/oj).

Articolul 274

Asociere în participațiune

(1) Se constituie o asociere în participațiune sub responsabilitatea comună a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și a Regatului Spaniei. Asocierea în participațiune nu se constituie în niciunul dintre statele care își împart responsabilitatea asupra asocierii în participațiune, ci se constituie într-un stat membru. Asocierea în participațiune selectează, prin licitație publică periodică, și supraveghează societatea comercială responsabilă de gestionarea curentă a aeroportului din Gibraltar.

(2) În cadrul procedurii de licitație, se pot prevedea contractul și dreptul muncii aplicabile societății comerciale și activității acesteia.

(3) Persoanele fizice sau societățile care introduc o acțiune împotriva asocierii în participațiune sau a societății comerciale pot face acest lucru în conformitate cu instrumentele naționale, ale Uniunii sau internaționale relevante, precum și cu orice modalități prevăzute în instrumentele respective, inclusiv prin intermediul instanțelor Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau al celor ale unui stat membru, după caz.

Articolul 275

Comitetul specializat privind aviația

Comitetul specializat privind aviația abordează aspectele prevăzute în prezentul capitol și are competența:

(a) de a adresa recomandări Consiliului de cooperare în vederea adoptării unei decizii de modificare a anexei 25;

(b) de a monitoriza și revizui punerea în aplicare și de a asigura buna funcționare a prezentului capitol;

(c) de a remedia discrepanțele constatate în urma vizitelor comune de inspecție efectuate în temeiul articolului 273 alineatul (7) primul paragraf litera (b);

(d) de a discuta aspectele tehnice care decurg din punerea în aplicare a prezentului capitol;

(e) de a formula recomandări adresate părților cu privire la punerea în aplicare și aplicarea prezentului capitol;

(f) de a examina orice aspect de interes pentru un domeniu reglementat de prezentul capitol; și

(g) de a monitoriza, de a organiza dialoguri și schimburi în domenii de interes comun, în vederea identificării oportunităților de cooperare și de schimb de bune practici și expertiză.

CAPITOLUL 2

TRANSPORTUL RUTIER

Articolul 276

Transportul de mărfuri și circulația ambulanțelor între teritoriile părților

(1) Părțile permit transportul rutier de mărfuri între teritoriile lor. Cu toate acestea, pe teritoriul Uniunii, operațiunile respective de transport se limitează la zona de frontieră contiguă.

(2) Uniunea permite pe teritoriul său, sub rezerva cerinței ca prezentul alineat să fie aplicat într-un mod rezonabil, care să nu conducă la o discriminare arbitrară sau nejustificată sau la o restricție disimulată a comerțului cu servicii, furnizarea de către operatori stabiliți în Gibraltar și care acționează sub conducerea GHA a următoarelor servicii de ambulanță necesare pentru protejarea sănătății:

(a) serviciile de transport de urgență cu ambulanța; și

(b) serviciile de transport cu ambulanță necesare pentru gestionarea specializată a afecțiunilor medicale grave și acute între Gibraltar și unitățile enumerate în anexa 26, care sunt învecinate cu Gibraltar, în vederea protejării sănătății publice.

(3) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sub rezerva cerinței ca prezentul alineat să fie aplicat într-un mod rezonabil, care să nu conducă la o discriminare arbitrară sau nejustificată sau la o restricție disimulată a comerțului cu servicii, permite furnizarea pe teritoriul Gibraltarului de către operatorii din Uniune stabiliți în zona de frontieră contiguă și care acționează sub conducerea autorităților autorizate în mod corespunzător în temeiul reglementărilor relevante a următoarelor servicii de transport cu ambulanța necesare pentru protejarea sănătății:

(a) serviciile de transport de urgență cu ambulanța; și

(b) serviciile de transport cu ambulanța necesare pentru gestionarea specializată a afecțiunilor medicale grave și acute între Gibraltar și unitățile enumerate în anexa 26, care sunt învecinate cu Gibraltar, în vederea protejării sănătății publice.

Articolul 277

Transportul mărfurilor către și din Gibraltar pe teritoriul Uniunii

Uniunea permite transportul rutier de mărfuri în scop comercial între teritoriul Regatului Unit și Gibraltar, cu tranzitarea teritoriului său, precum și deplasările fără încărcătură efectuate în legătură cu transportul respectiv.

Articolul 278

Cerințe aplicabile operatorilor

(1) Operatorii de transport rutier de mărfuri ai unei părți care efectuează o deplasare menționată la articolul 276 sau 277 trebuie să dețină o licență valabilă eliberată în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

(2) Licențele se eliberează, în conformitate cu dreptul părților, numai operatorilor de transport rutier de mărfuri care îndeplinesc cerințele prevăzute în partea A din anexa 27 care reglementează accesul la ocupația de operator de transport rutier de mărfuri și exercitarea acesteia.

(3) O copie conformă a licenței se păstrează la bordul vehiculului și se prezintă la cererea oricărui agent de control autorizat de o parte. Licența și copia conformă trebuie să corespundă unuia dintre modelele prevăzute în anexa 27 apendicele 27-A-1-3, în care sunt stabilite și condițiile care reglementează utilizarea licenței. Licența conține cel puțin două dintre elementele de securitate enumerate în anexa 27 apendicele 27-A-1-4.

Articolul 279

Scutirea de obligația de a deține o licență în zona de frontieră contiguă

Următoarele tipuri de transporturi de mărfuri și deplasări fără încărcătură efectuate în conexiune cu acestea pot fi realizate în zona de frontieră contiguă fără o licență valabilă, astfel cum este menționată la articolul 278:

(a) transporturile poștale efectuate în cadrul unui serviciu universal;

(b) transporturile de vehicule deteriorate sau care sunt în pană;

(c) transporturile de mărfuri cu autovehicule a căror masă totală, inclusiv cea a remorcilor, nu depășește 2,5 tone;

(d) transporturile de medicamente, aparate și echipamente medicale și alte articole necesare pentru acordarea de ajutor medical de urgență, în special în cazul catastrofelor naturale și în cadrul asistenței umanitare;

(e) transporturile de mărfuri cu vehicule, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(i) mărfurile transportate aparțin operatorului de transport rutier de mărfuri sau au fost vândute, cumpărate, date spre închiriere sau închiriate, produse, extrase, transformate sau reparate de operatorul respectiv;

(ii) deplasarea are drept scop transportarea mărfurilor către sau dinspre sediul operatorului de transport rutier de mărfuri ori mutarea acestora, fie în incinta operatorului, fie în afara acesteia, pentru necesitățile proprii;

(iii) vehiculele utilizate pentru astfel de transporturi sunt conduse de personal angajat de către operatorul de transport rutier de mărfuri sau pus la dispoziția acestuia în temeiul unei obligații contractuale;

(iv) vehiculele care transportă mărfurile sunt deținute de operatorul de transport rutier de mărfuri sau au fost cumpărate în rate sau închiriate de acesta; și

(v) transportul nu constituie decât o activitate auxiliară ansamblului de activități desfășurate de operatorul de transport rutier de mărfuri;

(f) transporturile de mărfuri cu autovehicule cu o viteză maximă autorizată care nu depășește 40 km/h.

Articolul 280

Cerințe aplicabile conducătorilor auto

Conducătorii auto ai vehiculelor operatorilor de transport rutier de mărfuri ai unei părți care efectuează o deplasare menționată la articolul 276 sau 277:

(a) dețin un certificat de competență profesională eliberat în conformitate cu anexa 27 partea B secțiunea 1; și

(b) respectă normele privind perioadele de conducere și de lucru, perioadele de odihnă, pauzele și utilizarea tahografelor în conformitate cu anexa 27 partea B secțiunile 2, 3 și 4.

Articolul 281

Cerințe aplicabile vehiculelor

(1) Niciuna dintre părți nu respinge și nu interzice utilizarea pe teritoriul său a unui vehicul care efectuează o deplasare menționată la articolul 276 sau 277 dacă vehiculul îndeplinește cerințele prevăzute în secțiunea 1 din partea C a anexei 27.

(2) Vehiculele operatorilor de transport rutier de mărfuri ai unei părți care efectuează o deplasare menționată la articolul 276 sau 277 sunt echipate cu un tahograf fabricat, instalat, utilizat, testat și controlat în conformitate cu partea C secțiunea 2 din anexa 27.

Articolul 282

Norme de trafic rutier

Conducătorii auto ai vehiculelor operatorilor de transport rutier de mărfuri ai unei părți care efectuează o deplasare menționată la articolul 276 sau 277 respectă, atunci când se află pe teritoriul celeilalte părți, actele cu putere de lege și normele administrative interne în vigoare pe teritoriul respectiv în ceea ce privește traficul rutier.

Articolul 283

Evoluții legislative și Comitetul specializat privind economia și comerțul

(1) Atunci când una dintre părți propune o nouă măsură de reglementare într-un domeniu reglementat de anexa 27, aceasta:

(a) notifică celeilalte părți măsura de reglementare propusă cât mai curând posibil; și

(b) informează cealaltă parte cu privire la evoluția măsurii de reglementare.

(2) La cererea unei părți, în termen de cel mult două luni de la formularea cererii are loc un schimb de opinii în cadrul Comitetului specializat privind economia și comerțul, pentru a se stabili dacă noua măsură de reglementare propusă s-ar aplica sau nu deplasărilor menționate la articolul 276 sau 277.

(3) Atunci când una dintre părți adoptă o nouă măsură de reglementare menționată la alineatul (1), îi notifică acest lucru celeilalte părți și îi comunică textul noii măsuri de reglementare în termen de o săptămână de la publicarea acesteia.

(4) Comitetul specializat privind economia și comerțul se întrunește pentru a discuta orice nouă măsură de reglementare adoptată, la cererea unei părți, în termen de două luni de la formularea cererii, indiferent dacă a avut sau nu loc o notificare în conformitate cu alineatul (1) sau (3) sau dacă a avut sau nu loc o discuție în conformitate cu alineatul (2).

(5) Comitetul specializat privind economia și comerțul are competența:

(a) de a modifica anexa 26;

(b) de a confirma că modificările aduse de noua măsură de reglementare sunt conforme cu anexa 27;

(c) de a decide cu privire la orice altă măsură menită să asigure buna funcționare a prezentului capitol; și

(d) de a adopta orice modificări ale anexei 27 care ar putea fi necesare pentru a reflecta modificările aduse anexei 31 la Acordul comercial și de cooperare.

Articolul 284

Măsuri de remediere

(1) Dacă una dintre părți consideră că cealaltă parte a adoptat o nouă măsură de reglementare care nu este conformă cu cerințele prevăzute în anexa 27, mai ales în cazurile în care Comitetul specializat privind economia și comerțul nu a luat o decizie în temeiul articolului 283, iar cealaltă parte aplică totuși dispozițiile noii măsuri de reglementare operatorilor de transport rutier de mărfuri, conducătorilor auto sau vehiculelor părții, partea poate, după notificarea celeilalte părți în acest sens, să adopte măsuri de remediere corespunzătoare, inclusiv suspendarea obligațiilor prevăzute în prezentul acord sau în orice acord de completare, cu condiția ca măsurile respective:

(a) să nu depășească nivelul echivalent cu anularea sau reducerea avantajelor cauzată de noua măsură de reglementare adoptată de cealaltă parte care nu este conformă cu cerințele prevăzute în anexa 27; și

(b) să producă efecte după cel puțin șapte zile de la data la care partea care intenționează să ia astfel de măsuri a notificat acest lucru celeilalte părți în temeiul prezentului alineat.

(2) Măsurile de remediere corespunzătoare încetează să se aplice:

(a) atunci când partea care a luat astfel de măsuri este convinsă că cealaltă parte își respectă obligațiile care îi revin în temeiul prezentului capitol; sau

(b) în conformitate cu o hotărâre a instanței de arbitraj.

(3) Niciuna dintre părți nu poate invoca Acordul OMC sau orice alt acord internațional pentru a împiedica cealaltă parte să suspende obligații în temeiul prezentului articol.

Articolul 285

Fiscalitate

(1) Vehiculele operatorilor de transport rutier de mărfuri ai unei părți care efectuează o deplasare, astfel cum este menționată la articolul 276 sau 277, sunt scutite de taxele și impunerile percepute pentru deținerea sau circulația vehiculelor pe teritoriul celeilalte părți.

(2) Scutirea menționată la alineatul (1) nu se aplică:

(a) unei taxe sau unui tarif pe consumul de combustibil;

(b) unui tarif pentru utilizarea unui drum sau a unei rețele de drumuri; sau

(c) unui tarif pentru utilizarea anumitor poduri, tuneluri sau feriboturi.

(3) Combustibilul conținut în rezervoarele standard ale vehiculelor și ale containerelor speciale, admise temporar, care este utilizat direct pentru propulsie și, după caz, pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor de refrigerare și a altor sisteme, precum și lubrifianții prezenți în autovehicule și necesari pentru funcționarea normală a acestora în timpul deplasării sunt scutiți de taxe vamale și de orice alte taxe și impuneri, cum ar fi TVA și accize, și nu li se aplică nicio restricție la import.

(4) Piesele de schimb importate pentru repararea unui vehicul pe teritoriul uneia dintre părți care a fost înmatriculat sau pus în circulație pe teritoriul celeilalte părți sunt admise în regimul unei admiteri temporare cu scutire de taxe vamale și fără interdicții sau restricții la import. Pieselor înlocuite li se aplică taxe vamale și alte impuneri (TVA) și trebuie să fie reexportate sau distruse sub controlul autorităților vamale ale celeilalte părți.

CAPITOLUL 3

TRANSPORTUL MARITIM

Articolul 286

Transportul maritim

Fiecare parte:

(a) acordă navelor care furnizează servicii de transport maritim internațional ([43]) și care arborează pavilionul oricărui stat membru sau al Regatului Unit (Gibraltar) sau care sunt operate de furnizori de servicii ai celeilalte părți un tratament nu mai puțin favorabil decât cel acordat propriilor nave în ceea ce privește:

(i) accesul la porturi;

(ii) utilizarea infrastructurii portuare;

(iii) utilizarea serviciilor maritime auxiliare ([44]); și

(iv) instalațiile vamale și alocarea danelor și a instalațiilor de încărcare și descărcare, inclusiv taxele și impunerile aferente; și

([43]) „Servicii de transport maritim internațional" înseamnă transportul de pasageri sau de mărfuri cu nave maritime între un port al unei părți și un port al celeilalte părți sau al unei țări terțe ori între porturi ale diferitelor state membre, inclusiv încheierea de contracte directe cu furnizorii altor servicii de transport, astfel încât operațiunile de transport de la ușă la ușă sau multimodal să fie cuprinse în cadrul unui document de transport unic.

([44]) „Servicii auxiliare maritime" înseamnă serviciile de manipulare a încărcăturilor maritime, serviciile de vămuire, serviciile de staționare și depozitare a containerelor, serviciile de agenții maritime, serviciile maritime de expediere de mărfuri și serviciile de depozitare și de antrepozitare.

(b) punerea la dispoziția furnizorilor de servicii de transport maritim internațional ai celeilalte părți, în port și în apele interioare ale portului, conform unor clauze și condiții rezonabile și nu mai puțin favorabile decât cele aplicabile propriilor furnizori sau nave (inclusiv taxele și impunerile, specificațiile și calitatea serviciilor care urmează să fie furnizate), a următoarelor servicii portuare: pilotaj, asistență la remorcare și tracțiune, aprovizionare, alimentare cu combustibil și cu apă, colectarea gunoiului și eliminarea apei de balast, servicii de căpitănie, asistență la navigație, instalații pentru reparații de urgență, servicii de ancorare, dane, servicii de acostare și de plecare, precum și servicii operaționale la țărm esențiale pentru operarea navelor, inclusiv comunicații și aprovizionare cu apă și energie electrică;

TITLUL IV

EXCEPȚII

Articolul 287

Excepții generale

(1) Nicio dispoziție din titlurile I și II din prezenta parte nu se interpretează ca împiedicând o parte să adopte sau să mențină măsuri compatibile cu articolul XX din Acordul general pentru tarife și comerț din 1994 (GATT 1994). În acest scop, articolul XX din GATT 1994, inclusiv notele explicative și dispozițiile suplimentare ale acestuia, este încorporat în prezentul acord și este parte integrantă a acestuia, *mutatis mutandis*.

(2) Sub rezerva cerinței ca astfel de măsuri să nu se aplice într-un mod care ar constitui fie un mijloc arbitrar sau nejustificabil de discriminare între țările în care există condiții similare, fie o restricție disimulată în calea comerțului cu servicii, nicio dispoziție din titlul III din prezenta parte nu se interpretează ca împiedicând adoptarea sau punerea în aplicare de către oricare dintre părți a măsurilor:

(a) necesare pentru protejarea securității publice sau a moralității publice ori pentru menținerea ordinii publice ([45]);

(b) necesare pentru protejarea vieții sau a sănătății oamenilor, a animalelor sau a plantelor;

(c) necesare pentru a asigura respectarea actelor cu putere de lege sau a normelor administrative care nu sunt incompatibile dispozițiilor prezentului acord, inclusiv a celor referitoare la:

(i) prevenirea practicilor înșelătoare și frauduloase sau care sunt necesare pentru remedierea efectelor nerespectării contractelor;

(ii) protecția vieții private a persoanelor fizice în legătură cu prelucrarea și difuzarea datelor cu caracter personal și protecția confidențialității înregistrărilor și conturilor persoanelor; și

(iii) siguranță.

(3) Pentru mai multă certitudine, părțile înțeleg că, în măsura în care astfel de măsuri sunt altminteri incompatibile cu dispozițiile titlurilor I, II și III din prezenta parte:

(a) măsurile menționate la articolul XX litera (b) din GATT 1994 și la alineatul (2) litera (b) din prezentul articol includ măsurile de mediu care sunt necesare pentru protejarea vieții și sănătății oamenilor, animalelor sau plantelor;

(b) articolul XX litera (g) din GATT 1994 se aplică măsurilor legate de conservarea resurselor naturale biologice și nebiologice epuizabile; și

([45]) Excepțiile vizând securitatea publică și ordinea publică pot fi invocate doar în cazul în care există o amenințare reală și suficient de gravă la adresa unuia dintre interesele fundamentale ale societății.

(c) măsurile luate pentru a pune în aplicare acordurile multilaterale de mediu pot intra sub incidența articolului XX litera (b) sau (g) din GATT 1994 sau a alineatului (2) litera (b) din prezentul articol.

(4) Înainte ca o parte să adopte una dintre măsurile prevăzute la articolul XX literele (i) și (j) din GATT 1994, partea respectivă pune la dispoziția celeilalte părți toate informațiile relevante, în vederea căutării unei soluții acceptabile pentru părți. Dacă nu se ajunge la un acord în termen de 30 de zile de la punerea la dispoziție a informațiilor, partea în cauză poate să aplice măsurile relevante. În cazul în care circumstanțe excepționale și critice care necesită o acțiune imediată fac imposibilă informarea sau examinarea prealabilă, partea care intenționează să ia măsurile poate aplica imediat măsurile de precauție necesare pentru a face față situației. Partea în cauză informează imediat în acest sens cealaltă parte.

Articolul 288

Excepții de securitate

Nicio dispoziție din prezenta parte nu se interpretează:

(a) ca impunând unei părți obligația de a furniza sau de a oferi acces la orice informație a cărei divulgare este considerată de partea respectivă contrară intereselor sale esențiale în domeniul securității; sau

(b) ca împiedicând oricare dintre părți să întreprindă orice acțiune pe care partea respectivă o consideră necesară pentru protecția intereselor sale esențiale în domeniul securității:

(i) legate de producerea sau traficul de arme, muniții și material de război, precum și cu traficul și tranzacțiile cu alte produse și materiale, servicii și tehnologii și cu activitățile economice, efectuate direct sau indirect, în scopul aprovizionării unei unități militare;

(ii) legate de materialele fisionabile și fuzionabile sau cu materialele din care sunt obținute acestea; sau

(iii) luate pe timp de război sau în alte situații de urgență în cadrul relațiilor internaționale; sau

(c) ca împiedicând oricare dintre părți să ia orice măsură în conformitate cu obligațiile care îi revin în temeiul Cartei Organizației Națiunilor Unite pentru menținerea păcii și securității internaționale.

Articolul 289

Fiscalitate

(1) Nicio dispoziție a titlurilor I și II din prezenta parte nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor Uniunii sau ale statelor sale membre și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul vreunei convenții fiscale. În cazul unei incompatibilități între prezentul acord și orice astfel de convenție fiscală, convenția fiscală prevalează în ceea ce privește dispozițiile incompatibile. În ceea ce privește o convenție fiscală între Uniune sau statele sale membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, autoritățile competente relevante în temeiul prezentului acord și al respectivei convenții fiscale determină de comun acord dacă există vreo incompatibilitate între prezentul acord și convenția fiscală în cauză ([46]).

(2) Articolele 276 și 277 nu se aplică unui avantaj acordat de o parte în temeiul unei convenții fiscale.

([46]) Pentru mai multă certitudine, o astfel de determinare nu aduce atingere părții a șasea.

(3) Sub rezerva cerinței ca măsurile fiscale să nu fie aplicate într-un mod care ar constitui un mijloc de discriminare arbitrară sau nejustificată între țări în care există condiții similare sau o restricție disimulată a comerțului și investițiilor, nicio dispoziție a titlurilor I și II din prezenta parte nu se interpretează ca împiedicând adoptarea, menținerea sau aplicarea de către una dintre părți a unei măsuri care:

(a) vizează să asigure impunerea sau colectarea echitabilă sau eficace ([47]) a impozitelor directe; sau

(b) fac o distincție între contribuabilii care nu se găsesc în aceeași situație, în special în ceea ce privește reședința lor sau locul unde capitalurile sunt investite.

(4) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

(a) „impozitele directe" cuprind toate impozitele pe venit sau pe capital, inclusiv impozitele pe câștigurile din înstrăinarea proprietăților, impozitele pe patrimoniu, moșteniri și donații, impozitele pe salariile și alte drepturi de natură salarială plătite de întreprinderi și impozitele pe aprecierea capitalului;

(b) „reședință" înseamnă reședința fiscală; și

(c) „convenție fiscală" înseamnă o convenție ce vizează evitarea dublei impuneri sau orice alt acord sau aranjament internațional care se referă în întregime sau în principal la fiscalitate ([48]).

Articolul 290

Derogări OMC

În cazul în care o obligație prevăzută în prezentul titlu este în mod substanțial echivalentă cu o obligație prevăzută în Acordul OMC, orice măsură luată în conformitate cu o derogare adoptată în temeiul articolului IX din Acordul OMC este considerată a fi în conformitate cu dispoziția în mod substanțial echivalentă din prezentul acord.

([47]) Măsurile care vizează să asigure impunerea sau colectarea echitabilă sau eficace a impozitelor directe includ măsurile luate de una dintre părți în temeiul regimului său fiscal care:
(i) se aplică furnizorilor de servicii nerezidenți pentru recunoașterea faptului că obligația fiscală a nerezidenților este determinată în privința elementelor impozabile care au sursa sau sunt situate pe teritoriul părții; sau
(ii) se aplică nerezidenților pentru a asigura impunerea sau colectarea impozitelor pe teritoriul părții; sau
(iii) se aplică nerezidenților sau rezidenților pentru a împiedica evitarea obligațiilor fiscale sau evaziunea fiscală, inclusiv măsurile de asigurare a conformității; sau
(iv) se aplică consumatorilor de servicii furnizate pe teritoriul sau provenite de pe teritoriul celeilalte părți sau al unei țări terțe pentru a asigura impunerea sau colectarea impozitelor datorate de acești consumatori, provenite din surse aflate pe teritoriul părții; sau
(v) fac distincție între furnizorii de servicii cărora li se aplică impozitul pe elemente impozabile la nivel mondial și ceilalți furnizori de servicii, prin recunoașterea diferenței de natură a bazei de impunere care există între ei; sau
(vi) determină, atribuie sau repartizează veniturile, profitul, câștigurile, pierderile, deducerile sau creditele persoanelor fizice sau sucursalelor rezidente sau între persoanele asociate sau sucursale ale aceleiași persoane, în scopul menținerii bazei impozabile a părții.

([48]) Printre acestea se numără Acordul internațional privind impozitarea și protejarea intereselor financiare dintre Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Regatul Spaniei privind Gibraltarul, încheiat la Londra și Madrid la 4 martie 2019.

PARTEA A PATRA

LUCRĂTORII FRONTALIERI ȘI COORDONAREA SECURITĂȚII SOCIALE

TITLUL I

DOMENIUL DE APLICARE PERSONAL

Articolul 291

Domeniul de aplicare personal

(1) Prezenta parte se aplică următoarelor persoane:

(a) cetățenilor Uniunii care își au reședința legală în Regatul Spaniei;

(b) resortisanților Regatului Unit care sunt rezidenți legali pe teritoriul Gibraltarului și

(c) membrilor de familie ai persoanelor menționate la litera (a), cu condiția să fie rezidenți legali în Regatul Spaniei, și membrii de familie ai persoanelor menționate la litera (b), cu condiția să fie rezidenți legali în Gibraltar. În sensul prezentei părți și indiferent de cetățenia lor, membrii de familie sunt:

(i) soțul/soția;

(ii) partenerul cu care persoanele menționate la literele (a) și (b) au contractat un parteneriat înregistrat în conformitate cu condițiile prevăzute de legislația relevantă a unui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă, potrivit legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei parteneriatele înregistrate sunt considerate drept echivalente căsătoriei și în conformitate cu condițiile prevăzute de legislația relevantă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul sau, respectiv, a Regatului Spaniei.

(iii) descendenții direcți în vârstă de cel mult 21 de ani sau care se află în întreținerea sa, precum și descendenții direcți ai soțului sau ai partenerului, conform definiției de la punctul (ii);

(iv) ascendenții direcți care se află în întreținere și cei ai soțului sau ai partenerului, conform definiției de la punctul (ii).

(2) În sensul prezentei părți, persoanele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) care desfășoară o activitate economică în calitate de lucrători salariați fie în Gibraltar, fie în Regatul Spaniei și care se întorc cel puțin o dată pe săptămână în Regatul Spaniei sau, respectiv, în Gibraltar au calitatea de lucrători frontalieri salariați.

(3) În sensul prezentei părți, persoanele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) care desfășoară o activitate economică în calitate de persoană care desfășoară o activitate independentă atât în Gibraltar, în conformitate cu dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și în Regatul Spaniei, în conformitate cu dreptul Regatului Spaniei, și care se întorc cel puțin o dată pe săptămână în Regatul Spaniei și, respectiv, în Gibraltar, au calitatea de lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă.

TITLUL II

DREPTURILE PRINCIPALE ȘI ACCESORII ALE LUCRĂRILOR FRONTALIERI

Articolul 292

Drepturile principale ale lucrătorilor frontalieri

(1) Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (a) au dreptul să inițieze și să desfășoare o activitate în calitate de lucrători frontalieri salariați în Gibraltar, în conformitate cu normele aplicabile resortisanților Regatului Unit în Gibraltar.

(2) Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (b) au dreptul să inițieze și să desfășoare o activitate în calitate de lucrători frontalieri salariați în Regatul Spaniei, în conformitate cu normele aplicabile resortisanților spanioli în Regatul Spaniei.

(3) Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (a) care sunt lucrători frontalieri salariați beneficiază de același drept la egalitate de tratament ca lucrătorii salariați menționați la articolul 291 alineatul (1) litera (b) din Gibraltar. Acest lucru implică:

(a) dreptul de a nu fi discriminat pe motiv de cetățenie sau naționalitate în ceea ce privește încadrarea în muncă, remunerarea și alte condiții de muncă și de ocupare a forței de muncă;

(b) dreptul la egalitate de tratament în ceea ce privește condițiile de încadrare în muncă și de muncă, în special în ceea ce privește remunerarea, concedierea și, în caz de șomaj, reintegrarea profesională sau reangajarea;

(c) avantajele sociale și fiscale, cu excepția drepturilor de acces la locuințe;

(d) afilierea la organizații sindicale și exercitarea drepturilor sindicale, inclusiv a dreptului de vota și de a fi eligibili pentru posturile de administrație sau de conducere ale unui sindicat; cu toate acestea, persoanele respective pot fi excluse de la participarea la gestionarea organismelor de drept public și de la exercitarea unei funcții de drept public; și

(e) aceleași drepturi în ceea ce privește accesul la formare în școli profesionale și centre de recalificare.

(4) Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (b) care sunt lucrători frontalieri salariați beneficiază de același drept la egalitate de tratament ca resortisanții spanioli salariați din Regatul Spaniei în ceea ce privește aspectele menționate la alineatul (3) de la prezentul articol.

(5) Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) literele (a) și (b) beneficiază de următoarele drepturi în Gibraltar și, respectiv, în Regatul Spaniei:

(a) dreptul de intrare, ședere și concediu în vederea înregistrării la serviciile de ocupare a forței de muncă, pentru a permite acestor persoane să afle despre oportunitățile de angajare corespunzătoare calificărilor lor profesionale și, dacă este necesar, să ia măsurile adecvate pentru a ocupa un loc de muncă în calitate de lucrători frontalieri salariați; aceasta include dreptul la asistență din partea oficiilor de ocupare a forței de muncă în aceleași condiții ca și resortisanții Regatului Unit din Gibraltar și resortisanții spanioli din Regatul Spaniei;

(b) dreptul de intrare, de ședere și de concediu pe durata desfășurării unei activități salariate ca lucrător frontalier sau a unei activități independente ca lucrător frontalier;

(c) dreptul de a-și păstra statutul de lucrător frontalier, cu condiția să se afle într-una dintre următoarele situații:

(i) se află în incapacitate temporară de a munci, ca rezultat al unei boli sau al unui accident;

(ii) sunt înregistrate în mod corespunzător ca fiind în șomaj involuntar, după ce au fost angajate pe o perioadă de peste un an și s-au înregistrat ca persoane aflate în căutarea unui loc de muncă la serviciul competent de ocupare a forței de muncă;

(iii) sunt înregistrate în mod corespunzător ca fiind în șomaj involuntar, după ce au îndeplinit un contract de muncă pe termen limitat cu durata de sub un an sau după ce au devenit șomeri în mod involuntar în timpul primelor douăsprezece luni și s-au înregistrat ca persoane aflate în căutarea unui loc de muncă la serviciul competent de ocupare a forței de muncă. În acest caz, statutul de lucrător se menține pentru o perioadă de cel puțin șase luni; sau

(iv) încep un stagiu de formare profesională. Cu excepția cazului în care se află în șomaj involuntar, menținerea statutului de lucrător presupune ca pregătirea să aibă legătură cu activitatea profesională anterioară.

(6) Persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) literele (a) și (b) li se poate refuza dreptul de a ocupa un loc de muncă în administrația publică care implică participarea directă sau indirectă la exercitarea competențelor conferite de dreptul public și a sarcinilor menite să protejeze interesele generale ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale Regatului Spaniei, după caz, sau cele ale altor autorități publice.

(7) Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) literele (a) și (b) care sunt lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă beneficiază de drepturile prevăzute la alineatul (3) literele (b)-(e) de la prezentul articol.

(8) Alineatul (7) de la prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (b) care sunt lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă.

Articolul 293

Membrii de familie ai lucrătorilor frontalieri

(1) Membrii de familie, astfel cum sunt definiți la articolul 291 alineatul (1) litera (c), ai persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (a) care sunt lucrători frontalieri salariați sau lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă beneficiază de un drept derivat la egalitate de tratament în ceea ce privește accesul la avantaje sociale și fiscale ca membrii de familie ai persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (b) care desfășoară o activitate salariată sau în Gibraltar.

(2) Copiii persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (a) care sunt lucrători frontalieri salariați sau lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă în Gibraltar, cu condiția ca acești copii să aibă reședința în Gibraltar, au același drept la egalitatea de tratament în ceea ce privește accesul la cursuri din sistemul de învățământ general, de ucenicie și de formare profesională pe care îl au și copiii persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (b) care desfășoară o activitate salariată în Gibraltar.

(3) Alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* membrilor de familie și copiilor persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (b) care sunt lucrători frontalieri salariați sau lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă în Regatul Spaniei.

Articolul 294

Măsuri justificate în mod obiectiv

Măsurile care implică derogări de la egalitatea de tratament în temeiul articolului 292 alineatele (3), (4) și (7) sunt permise numai dacă sunt justificate în mod obiectiv. Pentru a fi justificate, acestea trebuie să fie de natură să asigure realizarea unui obiectiv legitim și nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

Articolul 295

Lucrătorii detașați

(1) Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) literele (a) și (b) care desfășoară o activitate salariată pentru un angajator ce își desfășoară în mod obișnuit activitățile în Regatul Spaniei și, respectiv, în Gibraltar și care sunt detașate pentru o perioadă de timp limitată de către acest angajator în Gibraltar și, respectiv, în Regatul Spaniei pentru a furniza servicii care sunt atât produse, cât și consumate la nivel local în zona de frontieră contiguă în numele angajatorului respectiv beneficiază de drepturi de intrare, de ieșire și de ședere fără impedimente, care le sunt necesar pentru furnizarea serviciilor respective și beneficiază, pe baza egalității de tratament, de condițiile de muncă și de încadrare în muncă valabile pe teritoriul pe care sunt detașate și care sunt stabilite pe teritoriul respectiv prin acte cu putere de lege sau acte administrative și/sau prin convenții colective sau sentințe arbitrale care au fost declarate de aplicare generală sau care se aplică în alt mod în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol. Respectivele condiții de muncă și de încadrare în muncă sunt enumerate în anexa 28 la prezentul acord. Aplicarea respectivelor condiții de muncă și de încadrare în muncă nu împiedică aplicarea unor condiții de muncă și de încadrare în muncă mai favorabile lucrătorilor detașați.

(2) În sensul prezentului articol, prin „convenții colective sau sentințe arbitrale declarate de aplicare generală” se înțelege convențiile colective sau sentințele arbitrale care trebuie respectate de către toate întreprinderile din zona geografică și din cadrul sectorului sau profesiei respective.

(3) În absența, sau în completarea, unui sistem de declarare a convențiilor colective sau a sentințelor arbitrale cu aplicare generală în înțelesul alineatului (2), Gibraltarul și Regatul Spaniei pot, dacă hotărăsc acest lucru, să ia drept bază:

(a) convențiile colective sau sentințele arbitrale care sunt aplicabile în mod general tuturor întreprinderilor similare din zona geografică și din sectorul sau profesia respectivă; și/sau

(b) convențiile colective încheiate de cele mai reprezentative organizații ale partenerilor sociali pe plan național și care se aplică pe întreg teritoriul național.

(4) Se consideră că există egalitate de tratament, în înțelesul alineatului (1) atunci când angajatorii naționali aflați într-o situație similară:

(a) sunt supuși, la locul de desfășurare a activității sau în sectorul respectiv, acelorași obligații, în ceea ce privește aspectele enumerate în anexa 28, ca și angajatorii care detașează lucrători; și

(b) au astfel de obligații cu aceleași efecte.

Articolul 296

Documente

Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) literele (a) și (b) care sunt lucrători frontalieri salariați sau lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă au dreptul de a li se elibera un document care să le ateste statutul în temeiul prezentei părți. Acest document poate fi în format digital.

Articolul 297

Ordine publică, siguranță publică și sănătate publică

(1) Drepturile acordate în temeiul prezentului titlu pot fi restricționate numai prin intermediul unor măsuri justificate de motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică.

(2) Măsurile luate din motive de ordine publică sau siguranță publică respectă principiul proporționalității și se întemeiază exclusiv pe conduita persoanei în cauză. Condamnările penale anterioare nu pot justifica în sine luarea unor asemenea măsuri.

(3) Singurele boli care justifică măsuri de restricționare a șederii, a intrării sau a ieșirii sunt bolile cu potențial epidemic, astfel cum sunt acestea definite de documentele relevante ale Organizației Mondiale a Sănătății, precum și alte boli infecțioase sau parazitare contagioase, dacă acestea fac obiectul unor dispoziții de protecție ce se aplică persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) literele (a) și (b).

(4) Persoanele interesate sunt notificate în scris cu privire la orice decizie adoptată în temeiul alineatului (1), astfel încât să poată înțelege conținutul notificării și implicațiile acesteia. Acestea sunt informate în mod precis și complet cu privire la motivele de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică pe care se bazează decizia luată în cazul lor, cu excepția situațiilor în care acest lucru este contrar intereselor siguranței statului. Notificarea precizează instanța judecătorească sau autoritatea administrativă la care persoana interesată poate contesta decizia, termenul pentru contestare și, dacă este cazul, termenul acordat persoanei respective pentru a părăsi teritoriul.

(5) Persoanele interesate au acces la căile judiciare de atac și, dacă este cazul, la cele administrative, pentru a contesta o decizie luată împotriva lor din motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică. Căile de atac permit examinarea legalității deciziei, precum și a faptelor și împrejurărilor pe care se bazează măsura propusă. Respectivele căi de atac garantează faptul că decizia nu este disproporționată.

(6) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau Regatul Spaniei nu poate împiedica persoana respectivă să își formuleze personal apărările, cu excepția cazurilor când prezența sa ar putea cauza perturbări grave ale ordinii și siguranței publice sau când calea de atac privește refuzul accesului pe teritoriul respectiv.

TITLUL III

COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE SOCIALĂ

Articolul 298

Coordonarea sistemelor de securitate socială

Pentru a garanta drepturile de securitate socială ale persoanelor care intră sub incidența Protocolului privind coordonarea sistemelor de securitate socială, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei aplică propriile sisteme de securitate socială în conformitate cu protocolul respectiv.

PARTEA A CINCEA

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 299

Dispoziții financiare

(1) Consiliul de cooperare instituie un mecanism financiar de promovare a coeziunii între Gibraltar și zona de frontieră contiguă, inclusiv în ceea ce privește formarea și ocuparea forței de muncă. Orice astfel de măsuri ar trebui să țină seama de protecția intereselor financiare ale părților împotriva fraudei și a altor nereguli și activități ilegale.

(2) Ambele părți ar trebui să ofere finanțare pentru mecanismul menționat la alineatul (1).

PARTEA A ȘASEA

SOLUȚIONAREA LITIGIILOR

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 300

Obiective

Obiectivul prezentei părți este de a stabili un mecanism eficace și eficient de evitare și soluționare a litigiilor dintre părți legate de interpretarea și aplicarea prezentului acord și a acordurilor de completare, care să permită ajungerea, în măsura posibilului, la o soluție agreată de ambele părți.

Articolul 301

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta parte se aplică, sub rezerva alineatelor (2)-(5), litigiilor dintre părți referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor prezentului acord sau ale oricărui acord de completare (denumite în continuare „dispozițiile vizate”).

(2) Dispozițiile vizate includ toate dispozițiile prezentului acord și ale oricărui acord de completare, cu excepția:

(a) articolului 2;

(b) părții întâi titlul II;

(c) părții a doua titlul V, inclusiv atunci când se aplică în legătură cu situații reglementate de alte dispoziții ale prezentului acord;

(d) articolului 199 alineatele (1), (2) și (4), a articolelor 207 și 208 și a capitolelor 3, 4, 5 și 6 din titlul I partea a treia.

(3) Consiliul de cooperare poate fi sesizat de către o parte în vederea soluționării unui litigiu referitor la obligațiile care decurg din dispozițiile menționate la alineatul (2).

(4) Articolul 302 se aplică dispozițiilor menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

(5) În pofida alineatelor (1) și (2), prezenta parte nu se aplică în cazul litigiilor privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor Protocolului privind coordonarea sistemelor de securitate socială sau ale anexelor la acesta în cazuri individuale.

(6) Prezenta parte nu se aplică litigiilor legate de suveranitate și jurisdicție. În cazul în care partea pârâtă prezintă instanței de arbitraj o declarație motivată în sensul că cererea poate afecta poziția juridică a Regatului Unit ori a Regatului Spaniei sau în ceea ce privește suveranitatea și jurisdicția, instanța de arbitraj nu se pronunță cu privire la diferend în ceea ce privește suveranitatea și jurisdicția sau cu privire la orice chestiune care necesită sau implică o decizie privind suveranitatea sau jurisdicția și își declară imediat necompetența cu privire la chestiunile referitoare la suveranitate și jurisdicție sau care au un efect asupra acestora.

Nicio decizie adoptată în cadrul prezentei părți, inclusiv deciziile și hotărârile unei instanțe de arbitraj, nu produce niciun efect juridic direct sau indirect asupra poziției juridice a Regatului Unit sau a Regatului Spaniei în ceea ce privește suveranitatea și jurisdicția.

Articolul 302

Exclusivitate

Părțile se angajează să nu aplice pentru soluționarea unui litigiu între ele referitor la interpretarea sau aplicarea dispozițiilor prezentului acord sau a oricărui acord de completare un alt mecanism de soluționare decât cele prevăzute de prezentul acord.

Articolul 303

Alegerea forului

(1) Dacă apare un litigiu referitor la o măsură care constituie o presupusă încălcare a unei obligații ce decurge din prezentul acord sau din oricare acord de completare și a unei obligații în mod substanțial echivalente care decurge dintr-un alt acord internațional la care ambele părți sunt parte, partea care solicită măsuri reparatorii alege forul care soluționează litigiul.

(2) Odată ce o parte a ales forul și a inițiat procedurile de soluționare a litigiilor în temeiul prezentei părți sau al unui alt acord internațional, partea respectivă nu inițiază proceduri de soluționare a litigiilor în temeiul acordului internațional cu privire la măsura menționată la alineatul (1), cu excepția cazului în care forul ales inițial nu se pronunță din motive procedurale sau jurisdicționale.

(3) În sensul prezentului articol:

(a) se consideră că procedurile de soluționare a litigiilor în temeiul prezentei părți sunt inițiate prin depunerea de către o parte a unei cereri de constituire a unei instanțe de arbitraj în conformitate cu articolul 305; și

(b) se consideră că procedurile de soluționare a litigiilor în temeiul oricărui alt acord sunt inițiate dacă sunt inițiate în conformitate cu dispozițiile relevante din acordul respectiv.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (2), nicio prevedere din prezentul acord ori din vreun act de completare nu împiedică o parte să suspende obligațiile autorizate în temeiul procedurilor de soluționare a litigiilor prevăzute de un alt acord internațional la care au aderat părțile. Niciun acord internațional încheiat între părți nu trebuie invocat pentru a împiedica o parte să suspende obligațiile care decurg din prezenta parte.

CAPITOLUL 2

PROCEDURĂ

Articolul 304

Consultări

(1) În cazul în care o parte („partea reclamantă”) consideră că cealaltă parte („partea pârâtă”) a încălcat o obligație care decurge din prezentul acord sau din orice acord de completare, părțile depun eforturi pentru a soluționa problema prin inițierea unor consultări cu bună-credință, cu scopul de a ajunge la o soluție agreată de ambele părți.

(2) Partea reclamantă poate solicita consultări printr-o cerere scrisă transmisă părții pârâte. Partea reclamantă precizează în cererea sa scrisă motivele cererii, specificând inclusiv care sunt măsurile în cauză și temeiul juridic al cererii, precum și dispozițiile vizate pe care le consideră aplicabile.

(3) Partea pârâtă răspunde prompt la cerere și, în orice caz, în termen de cel mult 10 zile de la transmiterea acesteia. Consultările au loc în termen de 30 de zile de la data transmiterii cererii fie personal, fie prin orice alte mijloace de comunicare convenite de părți. În cazul în care se desfășoară cu participarea fizică a părților, consultările au loc pe teritoriul părții pârâte, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.

(4) Consultările sunt considerate încheiate în termen de 45 de zile de la data transmiterii cererii, cu excepția cazului în care părțile convin să continue consultările.

(5) Consultările cu privire la chestiuni urgente, inclusiv cele privind mărfurile perisabile sau sezoniere, se organizează în termen de 20 de zile de la data transmiterii cererii. Consultările sunt considerate încheiate în termenul de 20 de zile, cu excepția cazului în care părțile convin să le continue.

(6) Fiecare parte furnizează suficiente informații concrete pentru a permite o analiză exhaustivă a măsurii în cauză, care să abordeze inclusiv modul în care măsura respectivă ar putea afecta aplicarea prezentului acord sau a oricărui acord de completare. Fiecare parte se străduiește să asigure participarea unor membri ai personalului din cadrul autorităților sale competente care au expertiză în privința chestiunii care face obiectul consultărilor.

(7) Consultările menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se desfășoară în cadrul Consiliului de cooperare, cu excepția litigiilor cu privire la partea a treia titlul I capitolele 3, 4 și 5. Consiliul de cooperare poate soluționa litigiul prin adoptarea unei decizii. Se aplică termenele menționate la alineatul (3) de la prezentul articol. Locul de desfășurare a reuniunilor este reglementat de regulamentul de procedură al Consiliului de cooperare.

(8) Consultările, în special toate informațiile desemnate ca fiind confidențiale și opiniile exprimate de părți în cursul consultărilor, sunt confidențiale și nu aduc atingere drepturilor de care beneficiază părțile în cadrul oricăror proceduri ulterioare.

Articolul 305

Procedura de arbitraj

(1) Partea reclamantă poate solicita constituirea unei instanțe de arbitraj în cazul în care:

(a) partea pârâtă nu răspunde la cererea de organizare de consultări în termen de 10 zile de la data transmiterii acesteia;

(b) consultările nu au loc în termenele menționate la articolul 304 alineatul (1), (2) sau (3);

(c) părțile convin să nu organizeze consultări; sau

(d) consultările s-au încheiat fără a se ajunge la o soluție convenită de comun acord.

(2) Cererea de constituire a instanței de arbitraj se formulează printr-o cerere scrisă adresată părții pârâte. În cererea sa, partea reclamantă specifică în mod explicit care este măsura în cauză și explică de ce măsura respectivă constituie o încălcare a dispozițiilor vizate într-o măsură suficient de detaliată pentru a prezenta cu claritate temeiul juridic al plângerii.

Articolul 306

Constituirea unei instanțe de arbitraj

(1) O instanță de arbitraj este formată din trei arbitri.

(2) În termen de cel mult 10 zile de la data transmiterii cererii de constituire a unei instanțe de arbitraj, părțile se consultă în vederea ajungerii la un acord cu privire la componența instanței de arbitraj.

(3) În cazul în care părțile nu ajung la un acord cu privire la componența instanței de arbitraj în termenul prevăzut la alineatul (2) de la prezentul articol, fiecare parte numește un arbitru din sublista stabilită pentru partea respectivă în temeiul articolului 319, în termen de cel mult cinci zile de la expirarea termenului prevăzut la alineatul (2) de la prezentul articol. În cazul în care o parte nu numește un arbitru din sublista sa în termenul respectiv, copreședintele Consiliului de cooperare desemnat de partea reclamantă alege, prin tragere la sorți, în termen de cel mult cinci zile de la expirarea termenului respectiv, un arbitru din sublista părții care nu a desemnat un arbitru. Copreședintele Consiliului de cooperare desemnat de partea reclamantă poate delega această selecție prin tragere la sorți a arbitrului.

(4) În cazul în care părțile nu ajung la un acord cu privire la președintele instanței de arbitraj în termenul prevăzut la alineatul (2) de la prezentul articol, copreședintele Consiliului de cooperare desemnat de partea reclamantă alege prin tragere la sorți președintele, în termen de cel mult cinci zile de la expirarea termenului respectiv, din sublista președinților stabilită în temeiul articolului 319. Copreședintele Consiliului de cooperare desemnat de partea reclamantă poate delega această selecție prin tragere la sorți a președintelui instanței de arbitraj.

(5) În cazul în care nu a fost stabilită niciuna dintre listele prevăzute la articolul 319 sau acestea nu conțin suficiente nume în momentul alegerii prin tragere la sorți în temeiul alineatului (3) sau (4) de la prezentul articol, arbitrii sunt aleși prin tragere la sorți dintre persoanele propuse în mod oficial de către una dintre părți sau de către ambele părți, în conformitate cu anexa 29.

(6) Data constituirii instanței de arbitraj este data la care ultimul dintre cei trei arbitri a notificat părților acceptarea numirii sale în conformitate cu anexa 29.

Articolul 307

Cerințe privind arbitrii

(1) Toți arbitrii:

(a) trebuie să demonstreze că dețin cunoștințe de specialitate în domeniul dreptului, inclusiv al dreptului internațional, și cu privire la orice alte aspecte reglementate de prezentul acord sau de orice acord de completare, iar, în plus față de acestea, președintele trebuie să demonstreze și că are experiență în ceea ce privește procedurile de arbitraj;

(b) trebuie să nu afiliați niciuneia dintre părți și să nu primească instrucțiuni din partea niciuneia dintre ele;

(c) trebuie să își exercite funcția în nume propriu și să nu accepte instrucțiuni din partea niciunei organizații sau a niciunui guvern în ceea ce privește aspectele legate de litigiu; și

(d) trebuie să respecte anexa 30.

(2) Toți arbitrii trebuie să fie persoane care oferă toate garanțiile de independență, care dețin calificările necesare pentru exercitarea unor înalte funcții judiciare în țările lor sau care sunt jurisconsulți a căror competență este larg recunoscută.

Articolul 308

Atribuțiile instanței de arbitraj

Instanța de arbitraj:

(a) evaluează în mod obiectiv chestiunea care i-a fost sesizată, inclusiv elementele concrete ale cazului, aplicabilitatea măsurilor în chestiune și conformitatea lor cu dispozițiile vizate;

(b) stabilește, în deciziile și hotărârile sale, constatările de fapt și de drept, precum și motivele care stau la baza oricăror constatări și concluzii pe care le formulează; și

(c) se consultă la intervale regulate cu părțile și oferă oportunități adecvate pentru a ajunge la o soluție agreată de toate părțile.

Articolul 309

Mandat

(1) Cu excepția cazului în care părțile convin altfel în termen de cel mult cinci zile de la data constituirii instanței de arbitraj, instanței de arbitraj îi revine mandatul:

„de a examina, din perspectiva dispozițiilor relevante ale prezentului acord sau ale unui acord de completare, chestiunea menționată în cererea de constituire a instanței de arbitraj, de a decide cu privire la conformitatea măsurii în cauză cu dispozițiile menționate la articolul 301 și de a pronunța o hotărâre în conformitate cu articolul 311”.

(2) În cazul în care convin asupra unui alt mandat decât cel menționat la alineatul (1), părțile notifică instanței de arbitraj mandatul asupra căruia au convenit în termenul menționat la alineatul (1).

Articolul 310

Proceduri urgente

(1) În cazul în care o parte solicită acest lucru, instanța de arbitraj decide, în termen de cel mult 10 zile de la data constituirii sale, dacă respectivul caz privește o chestiune urgentă.

(2) În cazuri de urgență, termenele aplicabile prevăzute la articolul 311 sunt fixate la jumătate din termenul prevăzut la articolul respectiv.

Articolul 311

Hotărârea instanței de arbitraj

(1) Instanța de arbitraj transmite părților un raport intermediar în termen de 100 zile de la data constituirii sale. În cazul în care instanța de arbitraj consideră că acest termen nu poate fi respectat, președintele instanței de arbitraj notifică în scris acest lucru părților, precizând motivele întârzierii și data la care intenționează să prezinte raportul intermediar. Instanța de arbitraj trebuie să își prezinte raportul intermediar în termen de cel mult 130 de zile de la data constituirii sale, indiferent de circumstanțe.

(2) Fiecare parte poate adresa instanței de arbitraj o cerere scrisă de reexaminare a unor aspecte precise ale raportului intermediar în termen de 14 zile de la publicarea acestuia. O parte poate prezenta observații la solicitarea celeilalte părți în termen de șase zile de la transmiterea cererii în cauză.

(3) În cazul în care nu se prezintă nicio cerere scrisă de reexaminare a unor aspecte precise ale raportului intermediar în termenul menționat la alineatul (2), raportul intermediar devine hotărârea instanței de arbitraj.

(4) Instanța de arbitraj comunică părților hotărârea sa în termen de 130 de zile de la data constituirii sale. Atunci când instanța de arbitraj consideră că termenul respectiv nu poate fi respectat, președintele său notifică în scris acest lucru părților, precizând motivele întârzierii și data la care instanța de arbitraj intenționează să pronunțe hotărârea. Instanța de arbitraj nu poate în niciun fel de circumstanțe să își pronunțe hotărârea după mai mult 160 de zile de la data constituirii sale.

(5) Hotărârea include o discuție cu privire la eventualele cereri scrise ale părților referitoare la raportul intermediar și răspunde cu claritate la observațiile părților.

(6) Pentru mai multă certitudine, „hotărârea” sau „hotărârile” menționate la articolele 308, 309 și 320 și la articolul 321 alineatele (1), (3), (4) și (6) se interpretează ca referindu-se și la raportul intermediar al instanței de arbitraj.

Articolul 312

Litigii care ridică probleme de interpretare a dreptului Uniunii

(1) În cazul în care un litigiu supus spre soluționare instanței de arbitraj în conformitate cu prezenta parte ridică o problemă de interpretare a unui concept sau a unei dispoziții din dreptul Uniunii cuprinse într-un act al Uniunii menționat în prezentul acord, instanța de arbitraj nu se pronunță cu privire la nicio astfel de problemă. Într-un astfel de caz, instanța de arbitraj solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene să se pronunțe cu privire la problema în cauză. Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să pronunțe o astfel de hotărâre, care este obligatorie pentru instanța de arbitraj.

Instanța de arbitraj prezintă o astfel de cerere după audierea părților.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1) primul paragraf prima teză, în cazul în care consideră că trebuie prezentată o cerere în conformitate cu alineatul (1), Uniunea sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate sesiza instanța de arbitraj în acest sens. În acest caz, instanța de arbitraj transmite cererea mai departe în conformitate cu alineatul (1), cu excepția cazului în care problema ridicată nu se referă la interpretarea unui concept sau a unei dispoziții din dreptul Uniunii cuprinse într-un act al Uniunii menționat în prezentul acord. Instanța de arbitraj își motivează evaluarea. În termen de 10 zile de la această evaluare, oricare dintre părți poate solicita instanței de arbitraj să își revizuiască evaluarea și se organizează o audiere în termen de 15 zile de la cererea adresată părților de a fi audiate pe această temă. Instanța de arbitraj își motivează evaluarea.

(3) În cazurile menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, termenele prevăzute la articolul 311 se suspendă până la pronunțarea hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene. Instanța de arbitraj nu are obligația să se pronunțe într-un termen mai scurt de 60 de zile de la data la care Curtea de Justiție a Uniunii Europene și-a pronunțat hotărârea.

CAPITOLUL 3

CONFORMARE

Articolul 313

Măsuri de conformare

(1) În cazul în care în hotărârea sa menționată la articolul 311 alineatul (4), instanța de arbitraj constată că partea pârâtă a încălcat o obligație care decurge din prezentul acord sau din orice acord de completare, partea respectivă ia măsurile necesare pentru a se conforma imediat hotărârii instanței de arbitraj, astfel încât să asigure respectarea dispozițiilor vizate.

(2) În termen de cel mult 30 de zile de la pronunțarea hotărârii, partea pârâtă notifică părții reclamante măsurile pe care le-a luat sau pe care intenționează să le ia pentru a se conforma.

Articolul 314

Termen rezonabil

(1) În cazul în care nu este posibilă conformarea imediată, partea pârâtă transmite, în termen de cel mult 30 de zile de la pronunțarea hotărârii menționate la articolul 311 alineatul (4), o notificare părții reclamante cu privire la perioada de timp rezonabilă de care va avea nevoie pentru a se conforma hotărârii menționate la articolul 311 alineatul (4). Părțile depun eforturi pentru a conveni asupra perioadei de timp rezonabile necesare pentru a se conforma.

(2) În cazul în care părțile nu au ajuns la un acord cu privire la perioada de timp rezonabilă, partea reclamantă poate, cel mai devreme la 20 de zile de la transmiterea notificării menționate la alineatul (1), să solicite în scris instanței de arbitraj inițiale să stabilească o perioadă de timp rezonabilă. Instanța de arbitraj comunică părților decizia sa în termen de 20 de zile de la data transmiterii cererii.

(3) Partea pârâtă transmite părții reclamante o notificare scrisă cu privire la progresele pe care le-a realizat în vederea conformării sale cu hotărârea menționată la articolul 311 alineatul (4) cu cel puțin o lună înainte de expirarea perioadei de timp rezonabile.

(4) Părțile pot conveni să prelungească perioada de timp rezonabilă.

Articolul 315

Verificarea conformării

(1) Cel târziu la data expirării perioadei de timp rezonabile, partea pârâtă transmite o notificare părții reclamante cu privire la orice măsură pe care a adoptat-o pentru a se conforma hotărârii menționate la articolul 311 alineatul (4).

(2) Atunci când părțile consideră că nu au fost întreprinse măsuri în vederea conformării sau că aceste măsuri nu sunt compatibile cu dispozițiile vizate, partea reclamantă poate adresa, în scris, o cerere instanței de arbitraj inițiale, solicitându-i să se pronunțe în această privință. În cererea respectivă se precizează care este măsura în cauză și se explică de ce măsura respectivă constituie o încălcare a dispozițiile vizate într-o măsură suficient de detaliată pentru a prezenta cu claritate temeiul juridic al plângerii. Instanța de arbitraj comunică părților decizia sa în termen de 45 de zile de la data transmiterii cererii.

Articolul 316

Măsuri temporare

(1) La cererea părții reclamante și după consultarea acesteia, partea pârâtă prezintă o ofertă de compensație temporară în cazul în care:

(a) partea pârâtă notifică părții reclamante că nu se poate conforma hotărârii menționate la articolul 311 alineatul (4); sau

(b) partea pârâtă nu notifică nicio măsură întreprinsă în vederea conformării în termenul menționat la articolul 313 sau înainte de data expirării perioadei de timp rezonabile menționate la articolul 314; sau

(c) instanța de arbitraj consideră că nu a fost întreprinsă nicio măsură pentru a se asigura conformitatea sau că măsura întreprinsă în acest sens nu este compatibilă cu dispozițiile vizate.

(2) În oricare dintre circumstanțele menționate la alineatul (1), partea reclamantă poate transmite o notificare scrisă părții pârâte cu privire la intenția sa de a suspenda îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul dispozițiilor vizate în cazul în care:

(a) partea reclamantă decide să nu transmită o cerere în temeiul alineatului (1); sau

(b) părțile nu ajung la un acord cu privire la compensația temporară în termen de 20 de zile de la expirarea sau de la pronunțarea hotărârii tribunalului arbitral în conformitate cu articolul 315 alineatul (2) în cazul în care se transmite o cerere în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol.

În notificare se precizează nivelul suspendării preconizate a obligațiilor.

(3) Obligațiile care decurg din Protocolul privind coordonarea sistemelor de securitate socială sau din anexele la acesta nu pot fi suspendate în temeiul prezentului articol.

(4) Suspendarea obligațiilor nu depășește nivelul echivalent cu anularea sau reducerea avantajelor cauzată de încălcare.

(5) Partea reclamantă poate suspenda obligațiile în termen de 10 zile de la data transmiterii notificării menționate la alineatul (2), cu excepția cazului în care partea pârâtă a depus o cerere în temeiul alineatului (6).

(6) În cazul în care consideră că nivelul notificat de suspendare a obligațiilor depășește un nivel echivalent cu anularea sau prejudiciile cauzate de încălcare, partea pârâtă poate adresa o cerere scrisă tribunalului de arbitraj inițial înainte de expirarea perioadei de 10 zile prevăzute la alineatul (5) pentru a se pronunța cu privire la această chestiune. Instanța de arbitraj comunică părților decizia sa în termen de 30 de zile de la data cererii. Obligațiile nu se suspendă până când instanța de arbitraj nu își pronunță decizia. Suspendarea obligațiilor trebuie să fie conformă cu această decizie.

(7) Suspendarea obligațiilor sau a compensației menționate în prezentul articol este temporară și nu se aplică după ce:

(a) părțile au ajuns la o soluție convenită de comun acord în temeiul articolului 323;

(b) părțile au convenit că măsura întreprinsă în vederea conformării asigură respectarea de către partea pârâtă a dispozițiilor vizate; sau

(c) orice măsură întreprinsă în vederea conformării pe care instanța de arbitraj a considerat-o incompatibilă cu dispozițiile vizate a fost retrasă sau modificată astfel încât să se asigure respectarea de către partea pârâtă a dispozițiilor vizate.

Articolul 317

Reexaminarea măsurilor întreprinse în vederea asigurării conformității după adoptarea măsurilor temporare

(1) Partea pârâtă transmite o notificare părții reclamante cu privire la orice măsură pe care a întreprins-o pentru a se conforma în urma suspendării obligațiilor sau în urma aplicării compensației temporare, după caz. Partea reclamantă încetează suspendarea obligațiilor în termen de 30 de zile de la transmiterea notificării. În cazurile în care a fost aplicată o compensație, partea pârâtă poate înceta aplicarea compensației respective în termen de 30 de zile de la data la care a transmis notificarea privind conformarea sa.

(2) În cazul în care, în termen de 30 de zile de la data transmiterii notificării, părțile nu sunt de acord dacă măsura notificată asigură sau nu respectarea de către partea pârâtă a dispozițiilor vizate, partea reclamantă transmite instanței de arbitraj inițiale o cerere scrisă, solicitându-i să se pronunțe în această privință. Instanța de arbitraj comunică părților decizia sa în termen de 46 de zile de la data primirii cererii. În cazul în care instanța de arbitraj constată că măsura întreprinsă în vederea conformării este compatibilă cu dispozițiile vizate, suspendarea obligațiilor sau, după caz, aplicarea compensației ia sfârșit. Atunci când este relevant, nivelul suspendării obligațiilor sau al compensației se ajustează în funcție de decizia instanței de arbitraj.

CAPITOLUL 4

DISPOZIȚII PROCEDURALE COMUNE

Articolul 318

Primirea informațiilor

(1) La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, instanța de arbitraj poate cere părților să îi furnizeze informațiile relevante pe care le consideră necesare și adecvate. Părțile răspund prompt și integral la orice solicitare de informații primită din partea instanței de arbitraj.

(2) La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, instanța de arbitraj poate încerca să obțină informațiile pe care le consideră adecvate din orice sursă. Instanța de arbitraj poate, de asemenea, să ceară avizul experților dacă îl consideră necesar, sub rezerva eventualelor clauze și condiții convenite de părți, după caz.

(3) Instanța de arbitraj ține seama de observațiile *amicus curiae* primite de la persoane fizice ale unei părți sau de la persoane juridice stabilite pe teritoriul unei părți, în conformitate cu anexa 29.

(4) Toate informațiile obținute de instanța de arbitraj în temeiul prezentului articol sunt puse la dispoziția părților, iar părțile pot prezenta instanței de arbitraj observații cu privire la aceste informații.

Articolul 319

Lista arbitrilor

(1) Consiliul de cooperare stabilește, în termen de cel mult un an de la data intrării în vigoare a prezentului acord, o listă de persoane care au cunoștințe de specialitate în sectoarele reglementate de prezentul acord sau de acordurile de completare a acestuia și care doresc să fie și sunt în măsură să fie membri ai unei instanțe de arbitraj. Lista cuprinde numele a cel puțin 15 persoane și este alcătuită din trei subliste:

(a) o sublistă de persoane stabilită pe baza propunerilor Uniunii;

(b) o sublistă de persoane stabilită pe baza propunerilor Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul; și

(c) o sublistă de persoane care nu sunt resortisanți ai niciuneia dintre părți și care vor exercita funcția de președinte al instanței de arbitraj.

Fiecare sublistă este alcătuită din cel puțin cinci persoane. Consiliul de cooperare se asigură că lista respectivă conține în orice moment acest număr minim de persoane.

(2) Lista menționată la alineatul (1) nu cuprind persoane care sunt membri, funcționari sau alți agenți ai instituțiilor Uniunii, ai guvernului unui stat membru sau ai guvernului Regatului Unit ori al Gibraltarului.

Articolul 320

Înlocuirea arbitrilor

În cazul în care, pe durata procedurilor de soluționare a litigiilor inițiate în temeiul prezentei părți, un arbitru este în imposibilitatea de a participa la respectivele proceduri, se retrage sau trebuie înlocuit deoarece nu îndeplinește cerințele stabilite în Codul de conduită, se aplică procedura prevăzută la articolul 306. Termenul pentru pronunțarea hotărârii sau a deciziei se prelungește cu perioada de timp necesară pentru numirea unui nou arbitru.

Articolul 321

Deciziile și hotărârile instanței de arbitraj

(1) Deliberările instanței de arbitraj au caracter confidențial. Instanța de arbitraj face tot posibilul pentru ca hotărârile și deciziile pronunțate să fie adoptate prin consens. În cazul în care acest lucru nu este posibil, instanța de arbitraj decide cu majoritate de voturi. În niciun caz nu se fac publice opiniile separate ale arbitrilor.

(2) Deciziile și hotărârile instanței de arbitraj sunt obligatorii pentru Uniune și pentru Regatul Unit. Acestea nu creează drepturi sau obligații în ceea ce privește persoanele fizice sau juridice.

(3) Deciziile și hotărârile instanței de arbitraj nu pot extinde sau limita drepturile și obligațiile care le revin părților în temeiul prezentului acord sau al eventualelor acorduri de completare.

(4) Pentru mai multă certitudine, instanța de arbitraj nu are competența de a stabili, în temeiul dreptului intern al unei părți, legalitatea unei măsuri presupuse a încălca prezentul acord sau un acord de completare. Nicio constatare formulată de instanța de arbitraj cu privire la un litigiu între părți nu obligă instanțele naționale ale oricăreia dintre părți să adopte o anumită interpretare a legislației naționale a părții respective.

(5) Fiecare parte face publice hotărârile și deciziile instanței de arbitraj, sub rezerva protejării informațiilor confidențiale.

(6) Informațiile transmise de către părți instanței de arbitraj sunt tratate în conformitate cu normele în materie de confidențialitate prevăzute în anexa 29.

Articolul 322

Suspendarea și încetarea procedurilor de arbitraj

La cererea ambelor părți, instanța de arbitraj își suspendă în orice moment activitatea, pentru o perioadă convenită de părți și care nu depășește 12 luni consecutive. Instanța de arbitraj își reia activitatea înainte de încheierea perioadei de suspendare, la cererea scrisă a ambelor părți, sau la sfârșitul perioadei de suspendare, la cererea scrisă a oricăreia dintre părți. Partea solicitantă transmite o notificare celeilalte părți în acest sens. În cazul în care nicio parte nu solicită reluarea activității instanței de arbitraj la expirarea perioadei de suspendare, autoritatea instanței de arbitraj expiră, iar procedura de soluționare a litigiilor ia sfârșit. În cazul unei suspendări a activității instanței de arbitraj, termenele relevante se prelungesc cu aceeași perioadă de timp cu care a fost suspendată activitatea instanței de arbitraj.

Articolul 323

Soluția convenită de comun acord

(1) Părțile pot în orice moment să ajungă la o soluție convenită de comun acord cu privire la orice litigiu menționat la articolul 301.

(2) În cazul în care se ajunge la o soluție convenită de comun acord în cursul procedurii de arbitraj, părțile notifică împreună soluția convenită președintelui instanței de arbitraj. În urma unei astfel de notificări, procedura de arbitraj se încheie.

(3) Soluția poate fi adoptată printr-o decizie a Consiliului de cooperare. Soluțiile convenite de comun acord sunt date publicității. Versiunea dată publicității nu poate conține informații pe care oricare dintre părți le-a marcat ca fiind confidențiale.

(4) Fiecare parte ia măsurile necesare pentru a pune în aplicare, în termenul convenit, soluția convenită de comun acord.

(5) Cel târziu la data expirării termenului convenit, partea care pune în aplicare soluția informează în scris cealaltă parte cu privire la orice măsuri pe care le-a luat pentru punerea în aplicare a soluției convenite de comun acord.

Articolul 324

Termene

(1) Toate termenele prevăzute în prezenta parte se calculează în zile începând din ziua următoare actului la care se referă.

(2) Orice termen menționat în prezenta parte poate fi modificat prin acordul reciproc al părților.

(3) Instanța de arbitraj poate, în orice moment, să propună părților să modifice un termen menționat în prezenta parte, precizând motivele care stau la baza propunerii.

Articolul 325

Costuri

(1) Fiecare parte își suportă propriile cheltuieli generate de participarea la procedura de arbitraj.

(2) Părțile suportă împreună și în mod egal cheltuielile generate de aspectele organizatorice, inclusiv cele pentru acoperirea remunerației și a cheltuielilor membrilor instanței de arbitraj. Remunerația arbitrilor se stabilește în conformitate cu anexa 29.

Articolul 326

Anexe

(1) Procedurile de soluționare a litigiilor prevăzute în prezenta parte sunt reglementate de regulamentul de procedură prevăzut în anexa 29 și se desfășoară în conformitate cu anexa 30.

(2) Consiliul de cooperare poate modifica anexele 29 și 30.

Articolul 327

Proceduri speciale pentru măsurile de remediere

(1) În sensul articolului 209, prezenta parte se aplică cu modificările prevăzute în prezentul articol.

(2) Prin derogare de la articolul 306 și de la anexa 29, în cazul în care părțile nu ajung la un acord cu privire la componența instanței de arbitraj în termen de două zile, copreședintele Consiliului de cooperare al părții reclamante selectează, prin tragere la sorți, cel mult în termen de o zi de la expirarea termenului de două zile, un arbitru din sublista fiecărei părți și președintele instanței de arbitraj din sublista președinților stabilită în temeiul articolului 319. Copreședintele Consiliului de cooperare desemnat de partea reclamantă poate delega această selecție prin tragere la sorți a arbitrului sau a președintelui. Fiecare persoană confirmă ambelor părți disponibilitatea sa în termen de două zile de la data la care a fost informată cu privire la numirea sa. Reuniunea de organizare menționată în regula 10 din anexa 29 are loc în termen de două zile de la constituirea instanței de arbitraj.

(3) Prin derogare de la regula 13 din anexa 29, partea reclamantă își transmite comunicarea scrisă în termen de cel mult șapte zile de la data constituirii instanței de arbitraj. Partea pârâtă își transmite memoriul în termen de cel mult șapte zile de la data transmiterii memoriului părții reclamante. Instanța de arbitraj ajustează orice alte termene relevante ale procedurii de soluționare a litigiilor, dacă este cazul, pentru a asigura transmiterea la timp a raportului.

(4) Articolul 311 nu se aplică, iar trimiterile la hotărâre din prezenta parte se interpretează ca trimiteri la hotărârea menționată la articolul 209 alineatul (10).

(5) Prin derogare de la articolul 315, instanța de arbitraj comunică părților decizia sa în termen de 30 de zile de la data transmiterii cererii.

PARTEA A ȘAPTEA

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 328

Domeniul de aplicare teritorială

Prezentul acord se aplică:

(a) teritoriilor în care se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în condițiile stabilite în aceste tratate; și

(b) teritoriului Gibraltarului.

Articolul 329

Relația cu alte acorduri

(1) Prezentul acord nu este un acord de completare a Acordului comercial și de cooperare, astfel cum este definit la articolul 2 din Acordul comercial și de cooperare.

(2) Prezentul acord și eventualele acorduri de completare se aplică fără a aduce atingere vreunui acord bilateral anterior cu privire la Gibraltar încheiat între Regatul Unit, pe de o parte, și Uniune, pe de altă parte. Părțile își reafirmă obligațiile de a pune în aplicare orice astfel de acord.

Articolul 330

Revizuire

Părțile revizuiesc în comun executarea prezentului acord și a eventualelor acorduri de completare și orice aspecte conexe la patru ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord și, ulterior, în mod regulat.

Articolul 331

Informații confidențiale

(1) Nicio dispoziție din prezentul acord sau din orice acord de completare nu se interpretează ca impunând uneia dintre părți obligația de a pune la dispoziție informații confidențiale a căror divulgare ar împiedica aplicarea legii, ar fi contrară interesului public într-un alt mod sau ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale unor întreprinderi publice sau private, cu excepția cazului în care o instanță de arbitraj în temeiul părții a șasea sau a cazului în care o comisie de experți solicită astfel de informații confidențiale în cadrul procedurilor în temeiul părții a treia titlul I. În astfel de cazuri, instanța de arbitraj sau, după caz, comisia de experți se asigură de protejarea deplină a confidențialității în conformitate cu anexa 29.

(2) Atunci când oricare dintre părți transmite Consiliului de cooperare sau comitetelor specializate informații care sunt considerate confidențiale în temeiul actelor cu putere de lege și normelor sale administrative, cealaltă parte tratează aceste informații ca fiind confidențiale, cu excepția cazului în care partea care le transmite convine altfel.

Articolul 332

Informații neclasificate sensibile

Nicio dispoziție din prezentul acord sau din eventualele acorduri de completare nu poate fi interpretată ca impunând unei părți obligația de a pune la dispoziție informații clasificate.

Părțile convin asupra unor instrucțiuni în materie de gestionare a informațiilor pentru a asigura protecția informațiilor și a materialelor neclasificate sensibile care fac obiectul schimbului de informații.

Articolul 333

Părțile integrante ale prezentului acord

(1) Protocoalele, anexele, apendicele și notele de subsol la prezentul acord fac parte integrantă din prezentul acord.

(2) Fiecare dintre anexele la prezentul acord, inclusiv apendicele la acesta, face parte integrantă din partea, titlul, capitolul sau protocolul care face trimitere la anexa respectivă sau la care se face trimitere în anexa respectivă.

Articolul 334

Denunțare

Oricare dintre părți poate denunța prezentul acord printr-o notificare scrisă transmisă pe cale diplomatică. Prezentul acord și orice acord de completare a acestuia încetează să mai fie în vigoare în prima zi a celei de a douăsprezecea luni de la data notificării.

Articolul 335

Texte autentice

Prezentul acord se întocmește în dublu exemplar în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare text fiind egal autentic.

Articolul 336

Intrare în vigoare și aplicare

(1) Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a lunii următoare celei în care ambele părți și-au notificat reciproc îndeplinirea cerințelor interne și a procedurilor de stabilire a consimțământului lor de a-și asuma obligații.

(2) Părțile pot conveni să aplice prezentul acord cu titlu provizoriu de la o dată anterioară datei menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, cu condiția ca, înainte de data de la care prezentul acord se aplică cu titlu provizoriu, părțile să își fi notificat reciproc faptul că planul de punere în aplicare menționat la articolul 7 și acordurile administrative menționate la articolele 29, 33, 38, 55, 56, 251, 260 și 265 din prezentul acord și în Protocolul privind coordonarea sistemelor de securitate socială sunt în vigoare și au fost puse în aplicare pe deplin și că măsurile descrise la articolul 258 din prezentul acord sunt instituite.

(3) Aplicarea provizorie încetează la data menționată la alineatul (1).

(4) Începând cu data de la care prezentul acord se aplică cu titlu provizoriu, părțile interpretează trimiterile din prezentul acord la „data intrării în vigoare a prezentului acord” sau la „intrarea în vigoare a prezentului acord” ca trimiteri la data de la care prezentul acord se aplică cu titlu provizoriu.

(5) Partea a doua titlurile I-IV, partea a treia titlul II și partea a patra titlul III încetează să se aplice de la data la care acordurile administrative menționate la articolele 29, 33, 38, 55, 56, 251, 260 și 265 din prezentul acord și în Protocolul privind coordonarea sistemelor de securitate socială sunt suspendate sau reziliate în conformitate cu dispozițiile acestora. Acestea încep să se aplice din nou de la data la care se ridică suspendarea acordurilor administrative respective sau la care se încheie noi acorduri administrative.

Съставено в Брюксел на четиринадесети юли две хиляди двадесет и шеста година.

Hecho en Bruselas, el catorce de julio de dos mil veintiséis.

V Bruselu dne čtrnáctého července dva tisíce dvacet šest.

Udfærdiget i Bruxelles den fjortende juli to tusind og seksogtyve.

Geschehen zu Brüssel am vierzehnten Juli zweitausendsechsundzwanzig.

Kahe tuhande kahekümne kuuenda aasta juulikuu neljateistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκατέσσερις Ιουλίου δύο χιλιάδες είκοσι έξι.

Done at Brussels on the fourteenth day of July in the year two thousand and twenty six.

Fait à Bruxelles, le quatorze juillet deux mille vingt-six.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an ceathrú lá déag d'Iúil sa bhliain dhá mhíle fiche a sé.

Sastavljeno u Bruxellesu četrnaestog srpnja godine dvije tisuće dvadeset šeste.

Fatto a Bruxelles, addì quattordici luglio duemilaventisei.

Briselē, divi tūkstoši divdesmit sestā gada četrpadsmitajā jūlijā.

Priimta du tūkstančiai dvidešimt šeštų metų liepos keturioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezerhuszonhatodik év július havának tizennegyedik napján.

Magħmul fi Brussell, fl-erbatax-il jum ta' Lulju fis-sena elfejn u sitta u għoxrin.

Gedaan te Brussel, veertien juli tweeduizend zesentwintig.

Sporządzono w Brukseli dnia czternastego lipca roku dwa tysiące dwudziestego szóstego.

Feito em Bruxelas, em catorze de julho de dois mil e vinte e seis.

Întocmit la Bruxelles la paisprezece iulie două mii douăzeci și șase.

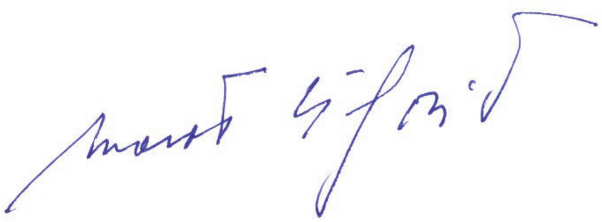
V Bruseli štrnásteho júla dvetisícdvadsaťšesť.

V Bruslju, štirinajstega julija dva tisoč šestindvajset.

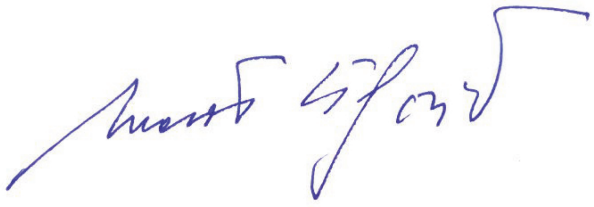
Tehty Brysselissä neljäntenätoista päivänä heinäkuuta vuonna kaksituhattakaksikymmentäkuusi.

Som skedde i Bryssel den fjortonde juli år tjugohundratjugosex.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Thar ceann an Aontais Eorpaigh
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

За Европейската общност за атомна енергия
Por la Comunidad Europea de la Energía Atómica
Za Evropské společenství pro atomovou energii
For Det Europæiske Atomenergifællesskab
Für die Europäische Atomgemeinschaft
Euroopa Aatomienergiaühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας
For the European Atomic Energy Community
Pour la Communauté européenne de l'énergie atomique
Thar ceann an Chomhphobail Eorpaigh do Fhuinneamh Adamhach
Za Europsku zajednicu za atomsku energiju
Per la Comunità europea dell'energia atomica
Eiropas Atomenerģijas Kopienas vārdā –
Europos atominės energijos bendrijos vardu
Az Európai Atomenergia-közösség részéről
F'isem il-Komunità Ewropea tal-Enerġija Atomika
Voor de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie
W imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej
Pela Comunidade Europeia da Energia Atómica
Pentru Comunitatea Europeană a Energiei Atomice
Za Európske spoločenstvo pre atómovú energiu
Za Evropsko skupnost za atomsko energijo
Euroopan atomienergiajärjestön puolesta
För Europeiska atomenergigemenskapen

За Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия
Por el Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte
Za Spojené království Velké Británie a Severního Irska
For Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland
Für das Vereinigte Königreich Großbritannien und Nordirland
Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi nimel
Για το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord
Thar ceann Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann
Za Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske
Per il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord
Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes vārdā –
Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės vardu
Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága részéről
Għar-Renju Unit tal-Gran Brittanja u l-Irlanda ta' Fuq
Voor het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland
W imieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej
Pelo Reino Unido da Grã-Bretanha e da Irlanda do Norte
Pentru Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord
Za Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska
Za Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska
Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan puolesta
För Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

ANEXA 1

LISTA INSTRUMENTELOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 11 ALINEATUL (5) DIN ACORD

1. Convenția privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora, adoptată la Oslo la 18 septembrie 1997;
2. Tratatul privind comerțul cu arme, adoptat la New York la 2 aprilie 2013;
3. Convenția privind interzicerea sau limitarea folosirii anumitor categorii de arme clasice care ar putea fi considerate ca producând efecte traumatice excesive sau care ar lovi fără discriminare, adoptată la Geneva la 10 octombrie 1980, și următoarele protocoale la aceasta:
   — Protocolul privind fragmentele nedetectabile (Protocolul I), adoptat la Geneva la 10 octombrie 1980;
   — Protocolul privind interzicerea sau limitarea folosirii minelor, armelorcapcană și altor dispozitive (Protocolul II), astfel cum a fost modificat la Geneva la 3 mai 1996;
   — Protocolul privind interzicerea sau limitarea folosirii armelor incendiare (Protocolul III), adoptat la Geneva la 10 octombrie 1980;
   — Protocolul privind armele laser care pot provoca orbirea (Protocolul IV), adoptat la Viena la 13 octombrie 1995;
   — Protocolul privind resturile explozive de război (Protocolul V), adoptat la Geneva la 28 noiembrie 2003.
4. Convenția privind munițiile cu dispersie, adoptată la Dublin la 30 mai 2008.

ANEXA 2

LISTA INSTRUMENTELOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 13 ALINEATUL (1) DIN ACORD

1. Convenția privind marcarea explozivilor plastici în scopul detectării, adoptată la Montreal la 1 martie 1991;
2. Convenția internațională privind reprimarea atentatelor teroriste cu explozibili, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la New York la 15 decembrie 1997;
3. Convenția internațională privind reprimarea finanțării terorismului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la New York la 9 decembrie 1999;
4. Convenția internațională privind reprimarea actelor de terorism nuclear, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la New York la 13 aprilie 2005.

ANEXA 3

LISTA ACTELOR LEGISLATIVE ALE UNIUNII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 14 DIN ACORD

1. Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) ([1]);

2. Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului ([2]);

3. Decizia 2010/625/UE a Comisiei din 19 octombrie 2010 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind nivelul adecvat de protecție a datelor cu caracter personal în Andorra ([3]);

4. Decizia 2003/490/CE a Comisiei din 30 iunie 2003 de constatare, în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a nivelului adecvat de protecție a datelor cu caracter personal în Argentina ([4]);

5. Decizia 2002/2/CE a Comisiei din 20 decembrie 2001 în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind caracterul adecvat al protecției datelor cu caracter personal asigurat prin legea canadiană referitoare la protecția informațiilor cu caracter personal și documentele electronice (*Personal Information Protection and Electronic Documents Act*) ([5]);

6. Decizia 2010/146/UE a Comisiei din 5 martie 2010 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind nivelul de protecție adecvat asigurat de Legea feroeză privind prelucrarea datelor cu caracter personal ([6]);

7. Decizia 2003/821/CE a Comisiei din 21 noiembrie 2003 privind nivelul adecvat de protecție a datelor cu caracter personal în Guernsey ([7]);

8. Decizia 2011/61/UE a Comisiei din 31 ianuarie 2011 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind nivelul de protecție adecvat asigurat de Statul Israel privind prelucrarea automată a datelor cu caracter personal ([8]);

9. Decizia 2004/411/CE a Comisiei din 28 aprilie 2004 privind nivelul adecvat de protecție a datelor cu caracter personal pe Insula Man ([9]);

([1]) JO L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj.
([2]) JO L 119, 4.5.2016, p. 89, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj.
([3]) JO L 277, 21.10.2010, p. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2010/625/oj.
([4]) JO L 168, 5.7.2003, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2003/490/oj.
([5]) JO L 2, 4.1.2002, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/2(1)/oj.
([6]) JO L 58, 9.3.2010, p. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2010/146/oj.
([7]) JO L 308, 25.11.2003, p. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2003/821/oj.
([8]) JO L 27, 1.2.2011, p. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/61(1)/oj.
([9]) JO L 151, 30.4.2004, p. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2004/411/oj.

10. Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/419 a Comisiei din 23 ianuarie 2019 în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția adecvată a datelor cu caracter personal de către Japonia în temeiul Legii privind protecția informațiilor cu caracter personal ([10]);

11. Decizia 2008/393/CE a Comisiei din 8 mai 2008 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind nivelul de protecție adecvat a datelor cu caracter personal în Jersey ([11]);

12. Decizia de punere în aplicare 2013/65/UE a Comisiei din 19 decembrie 2012 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind nivelul adecvat de protecție a datelor cu caracter personal asigurat de Noua Zeelandă ([12]);

13. Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/254 a Comisiei din 17 decembrie 2021 de constatare, în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului, a nivelului adecvat de protecție a datelor cu caracter personal asigurat de Republica Coreea în baza Legii privind protecția informațiilor cu caracter personal ([13]);

14. Decizia 2000/518/CE a Comisiei din 26 iulie 2000 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția adecvată a datelor cu caracter personal în Elveția ([14]);

15. Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/1772 a Comisiei din 28 iunie 2021 în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția adecvată a datelor cu caracter personal de către Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord ([15]), astfel cum a fost modificată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2025/2574 a Comisiei din 19 decembrie 2025 ([16]);

16. Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/1773 a Comisiei din 28 iunie 2021 în temeiul Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția adecvată a datelor cu caracter personal de către Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord ([17]), astfel cum a fost modificată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2025/2571 a Comisiei din 19 decembrie 2025 ([18]);

17. Decizia de punere în aplicare (UE) 2023/1795 a Comisiei din 10 iulie 2023 de constatare, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului, a nivelului adecvat de protecție a datelor cu caracter personal asigurat de Cadrul UE-SUA privind confidențialitatea datelor ([19]);

18. Decizia de punere în aplicare 2012/484/UE a Comisiei din 21 august 2012 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind nivelul de protecție adecvat asigurat de Republica Orientală a Uruguayului privind prelucrarea automată a datelor cu caracter personal ([20]);

([10]) JO L 76, 19.3.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/419/oj.
([11]) JO L 138, 28.5.2008, p. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/393/oj.
([12]) JO L 28, 30.1.2013, p 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2013/65/oj.
([13]) JO L 44, 24.2.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/254/oj.
([14]) JO L 215, 25.8.2000, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2000/518/oj).
([15]) JO L 360, 11.10.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/1772/oj.
([16]) JO L, 2025/2574, 23.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/2574/oj.
([17]) JO L 360, 11.10.2021, p. 69, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/1773/oj.
([18]) JO L, 2025/2571, 23.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/2571/oj.
([19]) JO L 231, 20.9.2023, p. 118, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/1795/oj.
([20]) JO L 227, 23.8.2012, p. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2012/484/oj.

19. Decizia de punere în aplicare (UE) 2025/1382 a Comisiei din 15 iulie 2025 în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția adecvată a datelor cu caracter personal de către Organizația Europeană de Brevete ([21]);

20. Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/914 a Comisiei din 4 iunie 2021 privind clauzele contractuale standard pentru transferul de date cu caracter personal către țări terțe în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ([22]).

([21]) JO L, 2025/1382, 18.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1382/oj.
([22]) JO L 199, 7.6.2021, p. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/914/oj.

ANEXA 4

LISTA INSTRUMENTELOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 17 ALINEATUL (4) DIN ACORD

COOPERAREA CIVILĂ ÎN DOMENIUL NUCLEAR

PARTEA 1

1. Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, adoptată la Viena la 26 octombrie 1979, precum și modificarea convenției respective, adoptată la Viena la 8 iulie 2005 (denumită în continuare „CPPNM modificată”);

2. Protocolul din 12 februarie 2004 la Convenția privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare, încheiat la Paris la 29 iulie 1960, astfel cum a fost modificat prin Protocolul adițional din 28 ianuarie 1964 și prin Protocolul din 16 noiembrie 1982;

3. Convenția privind securitatea nucleară, adoptată la Viena la 17 iunie 1994;

4. Convenția comună asupra gospodăririi în siguranță a combustibilului uzat și asupra gospodăririi în siguranță a deșeurilor radioactive, adoptată la Viena la 5 septembrie 1997;

5. Convenția cu privire la notificarea rapidă a unui accident nuclear, adoptată de Conferința generală a AIEA reunită în sesiune specială la Viena la 26 septembrie 1986;

6. Convenția cu privire la asistența în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, adoptată de Conferința generală a AIEA reunită în sesiune specială la Viena la 26 septembrie 1986.

PARTEA 2

1. Codul de conduită privind securitatea și siguranța surselor radioactive, astfel cum a fost aprobat de Consiliul guvernatorilor AIEA la 8 septembrie 2003;

2. Orientări privind gestionarea surselor radioactive scoase din utilizare, astfel cum au fost aprobate de Consiliul guvernatorilor AIEA la 8 septembrie 2003 și la 11 septembrie 2017;

3. Orientări privind importul și exportul de surse radioactive, astfel cum au fost revizuite cu aprobarea Consiliului guvernatorilor AIEA la 12 septembrie 2011;

4. Anexa C la Orientările privind transferurile nucleare prevăzute în documentul AIEA INFCIRC/254/Părțile 1 și 2;

5. Recomandările AIEA INFCIRC/225/Rev.5 (Recomandări de siguranță nucleară privind protecția fizică a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare).

ANEXA 5

COOPERAREA CIVILĂ ÎN DOMENIUL NUCLEAR – ACORDURI OPERAȚIONALE PENTRU NOTIFICARE RAPIDĂ ȘI ASISTENȚĂ ÎN CAZUL UNUI ACCIDENT NUCLEAR, ASTFEL CUM SE MENȚIONEAZĂ LA ARTICOLUL 17 ALINEATUL (7) DIN ACORD

Acordurile operaționale existente pentru notificarea internațională atât a incidentelor civile, cât și a celor din domeniul apărării, inclusiv a accidentelor și situațiilor de urgență de tipul celor avute în vedere atât de Convenția cu privire la notificarea rapidă a unui accident nuclear, adoptată de Conferința generală a AIEA reunită în sesiune specială la Viena la 26 septembrie 1986, cât și de Convenția cu privire la asistența în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, adoptată de Conferința generală a AIEA reunită în sesiune specială la Viena la 26 septembrie 1986, sunt menținute în prezent în Ghidul de răspuns operațional al Departamentului pentru Securitate Energetică și Zero Emisii Nete (DESNZ) din Regatul Unit. Notificarea unui astfel de incident produs în Gibraltar sau care afectează Gibraltarul este prevăzută în acordurile respective. Pe scurt, în cazul în care comandamentul operațional al Marinei Regale este avertizat cu privire la un incident de această natură, acesta va notifica Ministerul Apărării din Regatul Unit (MOD). La rândul său, MOD va notifica autoritățile competente din Gibraltar, pentru a permite punerea în aplicare fără întârziere a planurilor lor de urgență, și DESNZ, furnizând suficiente informații cu privire la incident, pentru a permite DESNZ să notifice AIEA prin intermediul Sistemului unificat al AIEA pentru schimbul de informații în caz de incidente și situații de urgență („USIE”) în termen de două ore de la notificare. În mod similar, DESNZ va trata orice cerere de asistență primită din partea Gibraltarului prin intermediul sistemului rețelei de răspuns și asistență (RANET) sau în alt mod. Având în vedere riscurile transfrontaliere asociate acestor tipuri de accidente, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se angajează să stabilească un canal bilateral direct reciproc de notificare cu Regatul Spaniei.

ANEXA 6

REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ AL CONSILIULUI DE COOPERARE ȘI AL COMITETELOR SPECIALIZATE MENȚIONATE LA ARTICOLELE 22 ȘI 23 DIN ACORD

REGULA 1

Președinția

(1) Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, își notifică reciproc numele, funcția și datele de contact ale copreședinților pe care i-au desemnat. Se consideră că un copreședinte are autorizația de a reprezenta, Uniunea sau, respectiv, Regatul Unit până la data la care s-a notificat celeilalte părți un nou copreședinte.

(2) Deciziile copreședinților prevăzute de prezentul regulament de procedură sunt luate de comun acord.

(3) Un copreședinte poate fi înlocuit pentru o anumită reuniune de către o persoană desemnată. Copreședintele sau persoana desemnată de acesta notifică în cel mai scurt termen posibil această desemnare celuilalt copreședinte și Secretariatului Consiliului de cooperare. În prezentul Regulament de procedură, orice trimitere la copreședinți se interpretează ca incluzând persoanele desemnate de aceștia.

REGULA 2

Secretariatul

Secretariatul Consiliului de cooperare (denumit în continuare „secretariatul") este alcătuit dintr-un funcționar al Uniunii și un funcționar al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Secretariatul îndeplinește sarcinile care îi sunt conferite prin prezentul regulament de procedură.

Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, își notifică reciproc numele, poziția și datele de contact ale funcționarului care este membru al Secretariatului Consiliul de cooperare din partea Uniunii și, respectiv, a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Se consideră că acest funcționar continuă să acționeze ca membru al Secretariatului din partea Uniunii sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, până la data notificării unui nou membru de către Uniune sau de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

REGULA 3

Reuniunile

(1) Fiecare reuniune a Consiliului de cooperare este convocată de secretariat, la data și ora convenite de copreședinți. În cazul în care Uniunea sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a transmis o cerere de reuniune prin intermediul secretariatului, Consiliul de cooperare depune toate eforturile pentru a se întruni în termen de 30 de zile de la cerere sau într-un termen mai scurt, în cazurile prevăzute în acord.

(2) Reuniunile Consiliului de cooperare se desfășoară alternativ la Bruxelles și la Londra, cu excepția cazului în care copreședinții decid altfel.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), copreședinții pot conveni ca o reuniune a Consiliului de cooperare să aibă loc prin videoconferință sau teleconferință.

REGULA 4

Participarea la reuniuni

(1) Într-un termen rezonabil înainte de fiecare reuniune, Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se informează reciproc prin intermediul secretariatului cu privire la componența prevăzută a delegațiilor lor și specifică numele și funcția fiecărui membru al delegației.

(2) După caz, copreședinții pot, de comun acord, invita experți (și anume funcționari neguvernamentali) să participe la reuniunile Consiliului de cooperare pentru a oferi informații cu privire la subiecte specifice și numai la părțile reuniunii în care sunt discutate astfel de subiecte specifice.

REGULA 5

Documentele

Documentele scrise care stau la baza deliberărilor Consiliului de cooperare sunt numerotate și distribuite Uniunii și Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, de către secretariat.

REGULA 6

Corespondența

(1) Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, trimit corespondența adresată Consiliului de cooperare prin intermediul Secretariatului. Această corespondență poate fi trimisă sub orice formă de comunicare scrisă, inclusiv prin poștă electronică.

(2) Secretariatul asigură transmiterea către copreședinți a corespondenței adresate Consiliului de cooperare și distribuirea ei, dacă este cazul, în conformitate cu regula 5.

(3) Orice corespondența trimisă de copreședinți sau adresată direct acestora se transmite Secretariatului și se distribuie, dacă este cazul, în conformitate cu articolul 5.

REGULA 7

Ordinea de zi a reuniunilor

(1) Secretariatul întocmește, pentru fiecare reuniune, un proiect de ordine de zi provizorie. Aceasta se transmite copreședinților, împreună cu documentele relevante, cu cel puțin 10 zile înainte de data reuniunii.

(2) Ordinea de zi provizorie cuprinde punctele solicitate de Uniune sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Orice astfel de cerere se înaintează Secretariatului, împreună cu toate documentele relevante, cu cel puțin 15 zile înainte de începerea reuniunii.

(3) Copreședinții iau decizia cu privire la ordinea de zi provizorie a unei reuniuni cu cel puțin cinci zile înainte de data reuniunii.

(4) Consiliul de cooperare adoptă ordinea de zi la începutul fiecărei reuniuni. La cererea Uniunii sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, prin consens, pot fi adăugate alte puncte pe ordinea de zi.

(5) Copreședinții pot, de comun acord, să reducă sau să prelungească termenele indicate la alineatele (1), (2) și (3), pentru a ține cont de cerințele unui caz particular.

REGULA 8

Procesele-verbale

(1) Proiectul de proces-verbal al fiecărei reuniuni este redactat de către funcționarul care acționează în calitate de membru al secretariatului al părții care găzduiește reuniunea, în termen de 15 zile după încheierea reuniunii, cu excepția cazului în care copreședinții decid altfel. Proiectul de proces-verbal se transmite membrului secretariatului desemnat de cealaltă parte pentru observații. Acesta din urmă poate prezenta observații în termen de șapte zile de la data primirii proiectului de proces-verbal.

(2) Ca regulă generală, procesul-verbal rezumă fiecare punct al ordinii de zi, precizând, dacă este cazul:

(a) documentele prezentate Consiliului de cooperare;

(b) orice declarație a cărei înscriere în procesul-verbal a fost solicitată de unul dintre copreședinți; și

(c) deciziile luate, recomandările făcute, declarațiile convenite și concluziile adoptate cu privire la puncte specifice.

(3) Procesul-verbal include în anexă o listă a participanților în care se prezintă numele și funcțiile tuturor persoanelor care au participat la reuniune pentru fiecare delegație.

(4) Secretariatul modifică proiectul de proces-verbal pe baza observațiilor primite, iar proiectul de proces-verbal astfel revizuit se aprobă de către copreședinți în termen de 28 de zile de la data reuniunii sau până la orice altă dată convenită de către copreședinți. Odată aprobate, două versiuni ale procesului-verbal sunt autentificate prin semnătura membrilor Secretariatului. Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, primesc fiecare câte una dintre aceste versiuni autentice. Copreședinții pot conveni că semnarea și schimbul de copii electronice îndeplinesc această cerință.

REGULA 9

Decizii și recomandări

(1) În perioada dintre reuniuni, Consiliul de cooperare poate adopta decizii sau recomandări prin procedură scrisă. Textul unui proiect de decizie sau de recomandare se prezintă în scris de către un copreședinte celuilalt copreședinte în limba de lucru a Consiliului de cooperare. Cealaltă parte are la dispoziție o lună sau orice perioadă mai lungă de timp specificată de partea care înaintează propunerea pentru a-și exprima acordul în ceea ce privește proiectul de decizie sau de recomandare. În cazul în care cealaltă parte nu își exprimă acordul, propunerea de decizie sau de recomandare este discutată și poate fi adoptată la reuniunea următoare a Consiliului de cooperare. Proiectele de decizii sau de recomandări se consideră adoptate de îndată ce cealaltă parte își exprimă acordul și se consemnează în procesul-verbal al următoarei reuniuni a Consiliului de cooperare în conformitate cu regula 8.

(2) În cazul în care Consiliul de cooperare adoptă decizii sau recomandări, în titlul acestor acte se introduce cuvântul „decizie” sau, respectiv, „recomandare”. Secretariatul înregistrează toate deciziile sau recomandările cu un număr de serie și o mențiune privind data adoptării acestora.

(3) Deciziile adoptate de Consiliul de cooperare precizează data de la care acestea produc efecte.

(4) Deciziile și recomandările adoptate de Consiliul de cooperare se întocmesc în două exemplare în limbile autentice, se semnează de către copreședinți și se transmit de către secretariat Uniunii și Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, imediat după semnare. Copreședinții pot conveni că semnarea și schimbul de copii electronice îndeplinesc această cerință de semnare.

REGULA 10

Transparență

(1) Copreședinții pot conveni că Consiliul de cooperare se întrunește în ședință publică.

(2) Fiecare parte poate decide în legătură cu publicarea, în propriul său jurnal oficial sau online, a deciziilor și recomandărilor Consiliului de cooperare.

(3) Dacă Uniunea sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, prezintă Consiliului de cooperare informații confidențiale sau protejate împotriva divulgării în temeiul actelor sale cu putere de lege și al normelor sale administrative, cealaltă parte tratează respectivele informații primite ca fiind confidențiale.

(4) Ordinile de zi provizorii ale reuniunilor sunt făcute publice înainte de reuniunea Consiliului de cooperare. Procesele-verbale ale reuniunilor sunt făcute publice în urma aprobării acestora în conformitate cu articolul 8.

(5) Publicarea documentelor menționate la alineatele (2), (3) și (4) se efectuează în conformitate cu normele aplicabile în materie de protecție a datelor ale fiecărei părți.

REGULA 11

Regimul lingvistic

(1) Limbile oficiale ale Consiliului de cooperare sunt limbile oficiale ale Uniunii și ale Regatului Unit.

(2) Limba de lucru a Consiliului de cooperare este engleza. În afara cazului în care copreședinții decid altfel, Consiliul de cooperare deliberează pe baza documentelor întocmite în limba engleză.

(3) Consiliul de cooperare adoptă decizii privind modificarea sau interpretarea prezentului acord în limbile textelor autentice ale prezentului acord. Toate celelalte decizii ale Consiliului de cooperare, inclusiv cele prin care se modifică prezentul Regulament de procedură, se adoptă în limba de lucru menționată la alineatul (2).

REGULA 12

Cheltuieli

(1) Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, suportă fiecare orice cheltuieli care rezultă în urma participării la reuniunile Consiliului de cooperare.

(2) Cheltuielile legate de organizarea reuniunilor și reproducerea documentelor sunt suportate de partea care găzduiește reuniunea.

(3) Cheltuielile legate de interpretarea din și în limba de lucru a Consiliului de cooperare în cadrul reuniunilor sunt suportate de partea care solicită aceste servicii de interpretariat.

(4) Fiecare parte răspunde, pe cheltuiala proprie, de traducerea deciziilor și a altor documente în limba (limbile) sa (sale) oficială (oficiale), dacă acest lucru este necesar în temeiul regulii 11.

REGULA 13

Comitete

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2) din prezenta regulă, regulile 1-12 se aplică *mutatis mutandis* comitetelor.

(2) Comitetele au obligația de a informa Consiliul de cooperare, cu suficient timp înainte de reuniunile lor, cu privire la programul și ordinea de zi a acestora și de a-i prezenta Consiliului de cooperare un raport referitor la rezultatele și concluziile fiecăreia dintre reuniunile lor.

ANEXA 7

ANEXA MENȚIONATĂ LA ARTICOLUL 29 ALINEATUL (10) DIN ACORD

Infrastructura punctelor de trecere a frontierei din portul și aeroportul din Gibraltar

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei asigură instalarea și întreținerea infrastructurii necesare pentru a permite funcționarea punctelor de trecere a frontierei în conformitate cu Codul frontierelor Schengen în portul și aeroportul din Gibraltar. Infrastructura furnizată este adecvată volumelor fluxurilor de trafic la aceste puncte de trecere a frontierei și necesității de a asigura un nivel de control uniform, înalt și eficient la aceste puncte de trecere a frontierei, în conformitate cu Codul frontierelor Schengen.

(2) Infrastructura de la aceste puncte de trecere a frontierei trebuie să respecte cerințele relevante stabilite în Codul frontierelor Schengen, în special punctul 2 (Frontiere aeriene) și punctul 3 (Frontiere maritime) din anexa VI la acesta, astfel încât să permită autorităților competente ale Regatului Spaniei să efectueze verificări la frontiere în conformitate cu cerințele prevăzute în Codul frontierelor Schengen. Se pun la dispoziție facilități adecvate pentru a permite efectuarea de verificări amănunțite în zona destinată verificărilor în linia a doua. Infrastructura trebuie să permită, de asemenea, amenajarea de culoare separate, astfel cum se prevede la articolul 10 din Codul frontierelor Schengen și în anexa III la acesta.

(3) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei se asigură, în special, că operatorul (operatorii) aeroportuar(i) ia(u) măsurile necesare pentru a furniza infrastructura necesară pentru a separa fizic fluxurile de pasageri zborurilor spre sau dinspre statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen de fluxurile de pasageri altor zboruri și pentru a preveni intrarea și ieșirea persoanelor neautorizate din zonele rezervate, cum ar fi zonele de tranzit. În acest scop, trebuie să fie creată o infrastructură adecvată.

(4) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei se asigură, în special, că operatorul (operatorii) portuar (i) ia(u) măsurile necesare pentru a pune la dispoziție infrastructura necesară pentru verificările care urmează să fie efectuate într-o zonă adecvată rezervată în acest scop în imediata vecinătate a portului, dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 29 alineatul (3) din prezentul acord.

Obligația comandanților de zboruri private și a comandanților de nave

(5) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că comandantul unui zbor privat care aterizează pe aeroportul din Gibraltar sau decolează de pe acesta sau care se îndreaptă către alte țări decât statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen respectă obligațiile prevăzute la punctul 2.3 din anexa VI la Codul frontierelor Schengen și, în special, că, înainte de decolare, este furnizată simultan și fără întârziere o declarație generală cuprinzând, printre altele, un plan de zbor în conformitate cu anexa 2 la Convenția privind aviația civilă internațională, încheiată la Chicago la 7 decembrie 1944, și informații privind identitatea pasagerilor, adresată atât autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și celor ale Regatului Spaniei.

(6) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că, pentru nave, inclusiv nave de croazieră, nave de agrement, feriboturi și nave cargo, comandantul, agentul maritim sau o altă persoană autorizată în mod corespunzător de comandant sau autentificată într-un mod convenit de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și de cele ale Regatului Spaniei respectă obligațiile prevăzute la punctul 3 din anexa VI la Codul frontierelor Schengen, în special obligația de a întocmi și de a prezenta liste ale echipajului și liste ale pasagerilor, de a raporta modificările aduse acestor liste și de a semnala prezența pasagerilor clandestini simultan și fără întârziere atât autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și celor ale Regatului Spaniei.

ANEXA 8

LISTA INFRACȚIUNILOR MENȚIONATE LA ARTICOLELE 55 ȘI 56 DIN ACORD

Lista infracțiunilor:

(a) terorism;

(b) participarea la un grup infracțional organizat;

(c) omorul și vătămarea corporală gravă;

(d) ucidere din culpă;

(e) furtul organizat sau armat;

(f) exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;

(g) viol;

(h) incendierea cu intenție;

(i) criminalitatea informatică;

(j) falsificarea de monede;

(k) contrafacerea și pirateria de produse;

(l) falsul și uzul de fals în înscrisuri oficiale;

(m) furtul și tăinuirea în formă calificată;

(n) corupția, inclusiv darea sau luarea de mită;

(o) frauda;

(p) racket și extorcare de fonduri;

(q) înșelăciunea;

(r) spălarea produselor infracțiunii;

(s) răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici;

(t) traficul de persoane;

(u) traficul ilicit de organe și țesuturi umane;

(v) facilitarea intrării și a șederii ilegale;

(w) rasismul și xenofobia;

(x) traficul ilicit de droguri și substanțe psihotrope;

(y) traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;

(z) traficul ilicit de arme, muniții și substanțe explozive;

(aa) traficul de vehicule furate;

(bb) distrugerea deliberată prin folosirea substanțelor explozive;

(cc) transportul ilicit de deșeuri toxice și periculoase;

(dd) infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii de animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;

(ee) traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;

(ff) traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive;

(gg) infracțiunile care țin de competența Curții Penale Internaționale;

(hh) sechestrarea ilegală de aeronave/nave sau vehicule spațiale; și

(ii) sabotajul.

Și, în plus, următoarele infracțiuni în sensul articolului 55:

toate celelalte infracțiuni care pot duce la extrădare sau predare și, în conformitate cu dreptul intern, sustragerea de la verificările efectuate de autoritățile de aplicare a legii.

Și, în plus, următoarele infracțiuni în sensul articolului 56:

toate celelalte infracțiuni care pot duce la extrădare sau predare, dar și în legătură cu persoane care pot conduce la identificarea sau urmărirea unor astfel de persoane suspectate.

ANEXA 9

LISTA ACTELOR LEGISLATIVE ALE UNIUNII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 63 DIN ACORD

În sensul articolului 63, se aplică, de asemenea, următoarele acte legislative ale Uniunii:

1. Directiva 2002/90/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2002 de definire a facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate ([1]);

2. Decizia-cadru 2002/946/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2002 privind consolidarea cadrului penal pentru a preveni facilitarea intrării, tranzitului și șederii neautorizate ([2]);

3. Directiva (UE) 2021/555 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 martie 2021 privind controlul achiziționării și deținerii de arme ([3]);

4. Regulamentul (UE) nr. 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 10 din Protocolul Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) și de stabilire a măsurilor privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și muniții ([4]);

5. Regulamentul (UE) 2019/1148 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind comercializarea și utilizarea precursorilor de explozivi, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 98/2013 ([5]);

6. Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri ([6]), astfel cum a fost modificată;

7. Regulamentul (UE) 2025/41 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 2024 privind măsurile referitoare la importul, exportul și tranzitul de arme de foc, de componente esențiale și de muniții și de punere în aplicare a articolului 10 din Protocolul Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) ([7]).

([1]) JO L 328, 5.12.2002, p 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/90/oj.
([2]) JO L 328, 5.12.2002, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/946/oj.
([3]) JO L 115, 6.4.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2021/555/oj.
([4]) JO L 94, 30.3.2012, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/258/oj.
([5]) JO L 186, 11.7.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1148/oj.
([6]) JO L 335, 11.11.2004, p. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2004/757/oj.
([7]) JO L, 2025/41, 22.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/41/oj.

ANEXA 10

FORME DE CRIMINALITATE DE COMPETENȚA EUROPOL

Formele de criminalitate care intră în sfera de competență a Europol, astfel cum sunt menționate la articolul 75 din acord:

(a) terorismul;

(b) criminalitatea organizată;

(c) traficul de droguri;

(d) activitățile de spălare de bani;

(e) criminalitatea legată de substanțe nucleare și radioactive;

(f) introducerea ilegală de migranți;

(g) traficul de persoane

(h) criminalitatea legată de autovehicule;

(i) omorul și vătămarea corporală gravă,

(j) traficul ilicit de organe și țesuturi umane;

(k) răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici;

(l) rasismul și xenofobia;

(m) jaful și furtul calificat;

(n) traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv de antichități și opere de artă;

(o) înșelăciunea și frauda;

(p) infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii;

(q) utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate și manipularea piețelor financiare;

(r) racketul și extorcarea de fonduri;

(s) contrafacerea și pirateria de produse;

(t) falsul și uzul de fals în înscrisuri oficiale;

(u) falsificarea banilor și a altor mijloace de plată;

(v) criminalitatea informatică;

(w) corupția;

(x) traficul ilegal de arme, muniții și explozivi;

(y) traficul ilicit de specii de animale pe cale de dispariție;

(z) traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;

(aa) infracțiunile împotriva mediului, inclusiv poluarea de către nave;

(bb) traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;

(cc) abuzul sexual și exploatarea sexuală, inclusiv materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și ademenirea copiilor în scopuri sexuale; și

(dd) genocidul, crimele împotriva umanității și crimele de război.

ANEXA 11

FORME DE CRIMINALITATE GRAVĂ DE COMPETENȚA EUROJUST

Forme grave de criminalitate care intră în sfera de competență a Eurojust, astfel cum se menționează la articolele 89 și 92 din acord:

(a) terorismul;

(b) criminalitatea organizată;

(c) traficul de droguri;

(d) activitățile de spălare de bani;

(e) criminalitatea legată de substanțe nucleare și radioactive;

(f) introducerea ilegală de migranți;

(g) Traficul de persoane

(h) criminalitatea legată de autovehicule;

(i) omorul și vătămarea corporală gravă,

(j) traficul ilicit de organe și țesuturi umane;

(k) răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici;

(l) rasismul și xenofobia;

(m) jaful și furtul calificat;

(n) traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv de antichități și opere de artă;

(o) înșelăciunea și frauda;

(p) infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii;

(q) utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate și manipularea piețelor financiare;

(r) racketul și extorcarea de fonduri;

(s) contrafacerea și pirateria de produse;

(t) falsul și uzul de fals în înscrisuri oficiale;

(u) falsificarea banilor și a altor mijloace de plată;

(v) criminalitatea informatică;

(w) corupția;

(x) traficul ilegal de arme, muniții și explozivi;

(y) traficul ilicit de specii de animale pe cale de dispariție;

(z) traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;

(aa) infracțiunile împotriva mediului, inclusiv poluarea cauzată de nave;

(bb) traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;

(cc) abuzul sexual și exploatarea sexuală, inclusiv materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și ademenirea copiilor în scopuri sexuale; și

(dd) genocidul, crimele împotriva umanității și crimele de război.

ANEXA 12

SCHIMBUL DE INFORMAȚII PRIVIND CAZIERELE JUDICIARE – SPECIFICAȚII TEHNICE ȘI PROCEDURALE ASTFEL CUM SE MENȚIONEAZĂ LA ARTICOLUL 113 DIN ACORD

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectiv

Obiectivul prezentei anexe este de a stabili dispozițiile procedurale și tehnice necesare pentru punerea în aplicare a părții a doua titlul V capitolul 4 din prezentul acord.

Articolul 2

Rețeaua de comunicații

(1) Schimbul electronic de informații extrase din cazierele judiciare între, pe de o parte, un stat membru și, pe de altă parte, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se efectuează prin intermediul unei infrastructuri comune de comunicații care asigură comunicații criptate.

(2) Infrastructura comună de comunicații este rețeaua de comunicații a serviciilor transeuropene de telematică între administrații (TESTA). Pentru orice dezvoltare ulterioară a acestei rețele sau orice rețea securizată alternativă se asigură faptul că infrastructura comună de comunicații aflată în funcțiune îndeplinește în continuare cerințele de securitate adecvate pentru schimbul de informații privind cazierele judiciare.

Articolul 3

Software de interconectare

(1) Statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, utilizează un software de interconectare standardizat care permite conectarea autorităților lor centrale la infrastructura comună de comunicații în vederea schimbului electronic de informații extrase din cazierele judiciare cu celelalte autorități centrale, în conformitate cu dispozițiile părții a doua titlul V capitolul 4 din prezentul acord și cu prezenta anexă.

(2) Pentru statele membre, software-ul de interconectare este software-ul de referință de implementare a ECRIS sau software-ul lor național de implementare a ECRIS, adaptat, dacă este necesar, în scopul schimbului de informații cu Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, astfel cum se prevede în prezentul acord.

(3) Pentru Gibraltar, software-ul de interconectare este software-ul de interconectare dezvoltat și întreținut de Regatul Unit pentru schimbul de informații extrase din cazierele judiciare între Regatul Unit și statele membre.

(4) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este responsabil de dezvoltarea și exploatarea propriului software de interconectare. În acest scop, cel târziu înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că software-ul său național de interconectare funcționează în conformitate cu protocoalele și cu specificațiile tehnice stabilite pentru software-ul de referință de implementare a ECRIS și cu orice alte cerințe tehnice suplimentare stabilite de eu-LISA.

(5) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, asigură, de asemenea, implementarea oricăror adaptări tehnice ulterioare ale software-ului său național de interconectare care se impun în urma oricăror modificări aduse specificațiilor tehnice stabilite pentru software-ul de referință de implementare a ECRIS sau în urma modificărilor aduse oricăror cerințe tehnice suplimentare stabilite de eu-LISA, fără întârzieri nejustificate. În acest scop, Uniunea se asigură că Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este informat fără întârzieri nejustificate cu privire la orice modificări planificate ale specificațiilor sau ale cerințelor tehnice și Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, i se furnizează orice informații necesare pentru a-și îndeplini obligațiile prevăzute în prezenta anexă.

Articolul 4

Informațiile care trebuie transmise în notificări, solicitări și răspunsuri

(1) Toate notificările menționate la articolul 109 din prezentul acord includ următoarele informații obligatorii:

(a) informații despre persoana condamnată [numele complet, data nașterii, locul nașterii (localitatea și statul sau teritoriul), sexul, cetățenia și – dacă este cazul – numele anterior (anterioare)];

(b) informații privind natura condamnării (data condamnării, denumirea instanței judecătorești, data la care hotărârea a devenit definitivă);

(c) informații privind infracțiunea care stă la baza condamnării (data săvârșirii infracțiunii care a atras condamnarea și denumirea sau încadrarea juridică a infracțiunii, precum și o trimitere la dispozițiile legale aplicabile); și

(d) informații privind conținutul condamnării (și anume hotărârea, precum și orice sancțiuni suplimentare, măsuri de securitate și decizii ulterioare care modifică executarea hotărârii).

(2) Următoarele informații opționale se transmit în notificări în cazul în care aceste informații au fost înscrise în cazierul judiciar [literele (a)-(d)] sau sunt puse la dispoziția autorității centrale [literele (e)-(h)]:

(a) numele părinților persoanei condamnate;

(b) numărul de referință al condamnării;

(c) locul în care a fost săvârșită infracțiunea;

(d) interdicțiile rezultate din condamnare;

(e) codul numeric personal al persoanei condamnate sau tipul și numărul documentului de identificare a acesteia;

(f) amprentele digitale prelevate persoanei respective;

(g) dacă este cazul, pseudonimul și/sau numele de împrumut; și

(h) imaginea facială.

În plus, se pot transmite orice alte informații privind condamnările înscrise în cazierul judiciar.

(3) Toate cererile de informații menționate la articolul 111 din prezentul acord se transmit într-un format electronic standardizat, în conformitate cu modelul de formular prevăzut în capitolul 2 din prezenta anexă, în una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(4) Toate răspunsurile la cererile menționate la articolul 112 din prezentul acord se transmit într-un format electronic standardizat, în conformitate cu modelul de formular prevăzut în capitolul 2 din prezenta anexă, și sunt însoțite de o listă a condamnărilor, astfel cum se prevede în legislația națională. Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, răspunde fie în una dintre limbile sale oficiale, fie în orice altă limbă acceptată pentru schimbul de informații privind cazierele judiciare între Regatul Unit și statele membre.

(5) Formularele din capitolul 2 menționate la alineatele (3) și (4) sunt identice cu formularele pentru schimbul de informații privind cazierele judiciare între Regatul Unit și statele membre. Comitetul specializat privind circulația persoanelor adoptă orice modificări ale formularelor din capitolul 2 menționate la alineatele (3) și (4), care ar putea fi necesare în acest sens.

Articolul 5

Formatul de transmitere a informațiilor

(1) Atunci când se transmit informații în conformitate cu articolele 109 și 112 din prezentul acord referitoare la denumirea sau încadrarea juridică a infracțiunii și la dispozițiile legale aplicabile, statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fac trimitere la codul corespunzător pentru fiecare dintre infracțiunile menționate în transmitere, astfel cum se prevede în tabelul infracțiunilor din capitolul 3 din prezenta anexă. Cu titlu de excepție, în cazul în care infracțiunea nu corespunde niciunei subcategorii specifice, se utilizează codul „categorie deschisă” al categoriei relevante de infracțiuni sau al celei mai apropiate categorii de infracțiuni sau, în cazul în care nu există o astfel de categorie, se utilizează codul „alte infracțiuni” pentru infracțiunea în cauză.

(2) Statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot furniza, de asemenea, informațiile disponibile referitoare la stadiul de executare și gradul de participare la infracțiune și, dacă este cazul, la existența unei înlăturări totale sau parțiale a răspunderii penale ori la recidivă.

(3) Atunci când se transmit informații în conformitate cu articolele 109 și 112 din prezentul acord referitoare la conținutul condamnării, în special pedeapsa aplicată, precum și orice sancțiuni suplimentare, măsuri de securitate și decizii ulterioare care modifică executarea pedepsei, statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fac trimitere la codul corespunzător pentru fiecare dintre pedepsele și măsurile menționate în transmitere, astfel cum se prevede în tabelul pedepselor și măsurilor din capitolul 3 din prezenta anexă. Cu titlu de excepție, în cazul în care pedeapsa sau măsura nu corespunde niciunei subcategorii specifice, se utilizează codul „categorie deschisă” al categoriei relevante de pedepse și măsuri sau al celei mai apropiate categorii de pedepse și măsuri sau, în cazul în care nu există o astfel de categorie, se utilizează codul „alte pedepse și măsuri” pentru pedeapsa sau măsura în cauză.

(4) Statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, furnizează, de asemenea, dacă este cazul, informațiile disponibile referitoare la natura și/sau la condițiile de executare a pedepsei sau a măsurii impuse, astfel cum se prevede în tabelul parametrilor din capitolul 3. Parametrul „hotărâre judecătorească fără caracter penal” se precizează numai în cazul în care informațiile cu privire la o astfel de hotărâre sunt furnizate pe bază de voluntariat de către statul membru al cărui resortisant este persoana în cauză sau de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă persoana respectivă este resortisant al Regatului Unit, atunci când aceasta răspunde la cererea de informații privind condamnările primită.

(5) Următoarele informații sunt furnizate de statele membre și de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, Comitetului specializat privind circulația persoanelor, în special în vederea diseminării informațiilor către alte state:

(a) lista infracțiunilor naționale din fiecare categorie menționată în tabelul infracțiunilor din capitolul 3. Lista include denumirea sau încadrarea juridică a infracțiunii și dispozițiile legale aplicabile. De asemenea, lista poate include o scurtă descriere a elementelor constitutive ale infracțiunii; și

(b) lista tipurilor de pedepse, posibilele sancțiuni suplimentare și măsuri de securitate, precum și posibilele decizii ulterioare de modificare a executării pedepsei, astfel cum sunt definite în legislația națională, din fiecare categorie menționată în tabelul pedepselor și măsurilor din capitolul 3. Aceasta poate include, de asemenea, o scurtă descriere a pedepsei sau a măsurii în cauză.

Listele și descrierile menționate la primul paragraf sunt actualizate periodic de către statele membre și de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Informațiile actualizate se transmit Comitetului specializat privind circulația persoanelor.

(6) Tabelele din capitolul 3 menționate la alineatele (1)-(4) se păstrează la fel ca tabelele pentru schimbul de informații privind cazierele judiciare între statele membre și Regatul Unit. Comitetul specializat privind circulația persoanelor adoptă orice modificări care pot fi necesare ale tabelelor din capitolul 3 menționate la alineatele (1)-(5).

Articolul 6

Continuitatea transmiterii

În cazul în care modul electronic de transmitere a informațiilor este temporar indisponibil, statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, transmit informațiile prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă, în condiții care permit autorității centrale a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să stabilească autenticitatea acestora, pe întreaga perioadă de indisponibilitate.

Articolul 7

Specificații tehnice

Statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, respectă specificațiile tehnice comune privind schimbul electronic de informații extrase din cazierele judiciare, astfel cum sunt prevăzute de eu-LISA în punerea în aplicare a prezentului acord, și își adaptează sistemele, după caz, fără întârzieri nejustificate.

CAPITOLUL 2

FORMULARE

Solicitare de informații extrase din cazierul judiciar

(a) Informații privind statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul:

Statul:
Autoritatea (autoritățile) centrală (centrale):
Persoana de contact:
Telefon (cu prefix):
Fax (cu prefix):
Adresa de e-mail:
Adresa poștală:
Numărul de referință al dosarului, dacă este cunoscut:

(b) Informații privind identitatea persoanei care face obiectul cererii([1]):

Numele complet (prenume și toate numele):
Nume anterioare:
Pseudonimul și/sau numele de împrumut, dacă există:
Sex: M ☐ F ☐
Cetățenie:
Data nașterii (în cifre: zz/ll/aaaa):
Locul nașterii (localitatea și țara):
Numele tatălui:
Numele mamei:
Reședința sau adresa cunoscută:
Codul numeric personal al persoanei sau tipul și numărul documentului de identificare al persoanei:
Amprentele digitale:
Imaginea facială:
Alte date de identificare disponibile:

(c) Scopul solicitării:

Vă rugăm să bifați rubrica corespunzătoare

(1)	☐	Proceduri penale (vă rugăm să precizați autoritatea sesizată și, dacă este disponibil, numărul de referință al dosarului) … …
(2)	☐	Solicitare formulată în afara contextului procedurilor penale (vă rugăm să precizați autoritatea sesizată și, dacă este disponibil, numărul de referință al dosarului și să bifați rubrica corespunzătoare):
		(i) ☐ de o autoritate judiciară… …
		(ii) ☐ de o autoritate administrativă competentă… …
		(iii) ☐ de persoana în cauză care dorește să primească informații privind cazierul său judiciar … …

Scopul în care se solicită informațiile:

Autoritatea solicitantă:

☐	Persoana în cauză nu este de acord ca aceste informații să fie divulgate (în cazul în care persoanei în cauză i s-a cerut consimțământul în conformitate cu legislația statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul).

Persoana de contact pentru orice alte informații suplimentare necesare:
Nume:
Telefon:
Adresa de e-mail:
Alte informații (de exemplu, caracterul urgent al cererii):

Răspuns la solicitare

Informații privind persoana în cauză

Vă rugăm să bifați rubrica corespunzătoare

Autoritatea subsemnată confirmă faptul că:	
☐	în cazierul judiciar al persoanei în cauză nu există informații cu privire la condamnări;
☐	în cazierul judiciar al persoanei în cauză există informații cu privire la condamnări; se atașează lista condamnărilor;
☐	în cazierul judiciar al persoanei în cauză există alte informații; se atașează aceste informații (opțional);
☐	în cazierul judiciar al persoanei în cauză există informații cu privire la condamnări, dar statul membru de condamnare sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a indicat că informațiile privind aceste condamnări nu pot fi retransmise în niciun alt scop decât cel al procedurilor penale. Cererea de informații suplimentare poate fi trimisă direct către … (vă rugăm să indicați statul membru de condamnare sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul)
☐	în conformitate cu dreptul intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cererile formulate în orice alt scop decât cel al procedurilor penale nu pot fi soluționate.

Persoana de contact pentru orice alte informații suplimentare necesare:
Nume:
Telefon:
Adresa de e-mail:
Alte informații (restricții privind utilizarea datelor în cazul solicitărilor formulate în afara contextului procedurilor penale):
Vă rugăm să precizați numărul de pagini atașate la formularul de răspuns:
Redactat la
la data de
Semnătura și ștampila oficială (dacă este cazul):
Numele și funcția/organizația:

Dacă este cazul, vă rugăm să anexați o listă a condamnărilor și să trimiteți pachetul complet statului membru solicitant sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Nu este necesară traducerea formularului sau a listei în limba statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(1) Pentru a facilita identificarea persoanei în cauză, trebuie să se furnizeze cât mai multe informații posibil.

CAPITOLUL 3

FORMATUL STANDARDIZAT DE TRANSMITERE A INFORMAȚIILOR

Tabelul comun al categoriilor de infracțiuni, cu un tabel al parametrilor, menționat la articolul 5 alineatele (1) și (2) din capitolul 1

Cod	Categorii și subcategorii de infracțiuni
0100 00 categorie deschisă	Infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale
0101 00	Genocid
0102 00	Crime împotriva umanității
0103 00	Crime de război
0200 00 categorie deschisă	Participarea la un grup infracțional organizat
0201 00	Conducerea unui grup infracțional organizat
0202 00	Participarea cu intenție la activitățile infracționale ale unui grup infracțional organizat
0203 00	Participarea cu intenție la activitățile fără caracter infracțional ale unui grup infracțional organizat
0300 00 categorie deschisă	Terorism
0301 00	Conducerea unui grup terorist
0302 00	Participarea cu intenție la activitățile unui grup terorist
0303 00	Finanțarea terorismului
0304 00	Instigarea publică la săvârșirea unei infracțiuni de terorism
0305 00	Recrutare sau furnizare de instrucțiuni în scopuri de terorism
0400 00 categorie deschisă	Trafic de persoane
0401 00	Trafic de persoane în vederea exploatării prin muncă sau prin servicii

Cod	Categorii și subcategorii de infracțiuni
0402 00	Trafic de persoane în vederea exploatării prin obligarea la prostituție sau în vederea altor forme de exploatare sexuală
0403 00	Trafic de persoane în vederea prelevării de organe sau de țesuturi umane
0404 00	Trafic de persoane în vederea sclaviei, a unor practici similare sclaviei sau a servituții
0405 00	Trafic de minori în vederea exploatării prin muncă sau servicii
0406 00	Trafic de minori în vederea exploatării prin obligarea la prostituție sau în vederea altor forme de exploatare sexuală
0407 00	Trafic de minori în vederea prelevării de organe sau de țesuturi umane
0408 00	Trafic de minori în vederea sclaviei, a unor practici similare sclaviei sau a servituții
0500 00 categorie deschisă	Traficul ilicit ([1]) și alte infracțiuni legate de arme, arme de foc, părți și componente ale acestora, muniții și explozivi
0501 00	Fabricare ilicită de arme, arme de foc, părți și componente ale acestora, muniții și explozivi
0502 00	Traficul ilicit de arme, arme de foc, părți și componente ale acestora, muniții și explozivi la nivel național ([2])
0503 00	Export sau import ilicit de arme, arme de foc, părți și componente ale acestora, muniții și explozivi
0504 00	Deținere sau folosire neautorizată de arme, arme de foc, părți și componente ale acestora, muniții și explozivi
0600 00 categorie deschisă	Infracțiuni împotriva mediului
0601 00	Distrugerea sau cauzarea de daune speciilor de faună și de floră protejate
0602 00	Descărcarea ilegală de substanțe poluante sau iradierea ionizantă a aerului, solului sau a apei
0603 00	Infracțiuni legate de deșeuri, inclusiv deșeuri periculoase

Cod	Categorii și subcategorii de infracțiuni
0604 00	Infracțiuni legate de traficul ilicit ([1]) de specii de faună și de floră protejate sau de părți ale acestora
0605 00	Infracțiuni săvârșite fără intenție împotriva mediului
0700 00 categorie deschisă	Infracțiuni legate de droguri sau de precursori și alte infracțiuni contra sănătății publice
0701 00	Infracțiuni legate de traficul ilicit ([3]) de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori nedestinați exclusiv consumului propriu
0702 00	Consumul ilicit de droguri, precum și achiziționarea, deținerea, fabricarea sau producerea acestora exclusiv în scopul consumului propriu
0703 00	Complicitatea cu alte persoane sau instigarea altor persoane în vederea consumului ilicit de stupefiante sau de substanțe psihotrope
0704 00	Fabricarea sau producerea de stupefiante, nedestinate exclusiv consumului personal
0800 00 categorie deschisă	Infracțiuni contra persoanei
0801 00	Omor săvârșit cu intenție
0802 00	Forme agravate ale omorului săvârșit cu intenție ([4])
0803 00	Ucidere din culpă
0804 00	Omor intenționat al unui nou-născut de către mama sa
0805 00	Avort ilegal
0806 00	Eutanasiere ilegală
0807 00	Infracțiuni legate de sinucidere
0808 00	Violență cauzatoare de deces
0809 00	Lovituri cauzatoare de vătămare corporală gravă, mutilare sau infirmitate permanentă
0810 00	Lovituri fără intenție cauzatoare de vătămare corporală gravă, mutilare sau infirmitate permanentă
0811 00	Lovituri cauzatoare de vătămare corporală minoră

Cod	Categorii și subcategorii de infracțiuni
0812 00	Lovituri fără intenție cauzatoare de vătămare corporală minoră
0813 00	Punere în pericol a vieții sau vătămare corporală gravă
0814 00	Tortură
0815 00	Neacordarea de ajutor sau de asistență
0816 00	Infracțiuni legate de prelevarea de organe sau de țesuturi fără autorizație sau consimțământ
0817 00	Infracțiuni legate de traficul ilicit ([3]) de organe și de țesuturi umane
0818 00	Amenințare sau violență domestică
0900 00 categorie deschisă	Infracțiuni contra libertății persoanei, a demnității și a altor interese protejate, inclusiv rasismul și xenofobia
0901 00	Răpire, răpire în scopul obținerii unei răscumpărări, lipsire de libertate în mod ilegal
0902 00	Arestare sau lipsire de libertate în mod ilegal de către o autoritate publică
0903 00	Luare de ostatici
0904 00	Sechestrare ilegală de aeronave sau nave
0905 00	Insultă, calomnie, defăimare, ofensă
0906 00	Amenințări
0907 00	Constrângere, presiune, urmărire în scopul hărțuirii, hărțuire sau agresiune de natură psihologică sau emoțională
0908 00	Extorcare
0909 00	Extorcare calificată
0910 00	Încălcarea proprietății private
0911 00	Încălcarea dreptului la viață privată, alta decât încălcarea proprietății private
0912 00	Infracțiuni contra protecției datelor cu caracter personal
0913 00	Interceptare ilicită a datelor sau a corespondenței

Cod	Categorii și subcategorii de infracțiuni
0914 00	Discriminare pe motive de sex, rasă, orientare sexuală, religie sau origine etnică
0915 00	Instigare publică la discriminare rasială
0916 00	Instigare publică la ură rasială
0917 00	Șantaj
1000 00 categorie deschisă	Infracțiuni contra libertății sexuale
1001 00	Viol
1002 00	Viol calificat ([5]), altul decât violul asupra unui minor
1003 00	Agresiune sexuală
1004 00	Agresiune sexuală Proxenetism
1005 00	Exhibiționism
1006 00	Hărțuire sexuală
1007 00	Prostituție
1008 00	Exploatarea sexuală a copiilor
1009 00	Infracțiuni legate de pornografia infantilă sau imagini indecente cu minori
1010 00	Viol asupra unui minor
1011 00	Hărțuirea sexuală a unui minor
1100 00 categorie deschisă	Infracțiuni contra dreptului familiei
1101 00	Relații sexuale ilicite între rude apropiate

Cod	Categorii și subcategorii de infracțiuni
1102 00	Poligamie
1103 00	Sustragerea de la plata pensiei de întreținere sau de la obligația de întreținere
1104 00	Neglijarea sau abandonul unui minor sau unei persoane cu handicap
1105 00	Nerespectarea unui ordin de prezentare a unui minor sau sustragerea unui minor
1200 00 categorie deschisă	Infracțiuni contra statului, a ordinii publice, a înfăptuirii justiției sau a funcționarilor publici
1201 00	Spionaj
1202 00	Înaltă trădare
1203 00	Infracțiuni legate de alegeri și de referendumuri
1204 00	Atentat contra vieții sau a sănătății șefului statului
1205 00	Ofensă adusă statului, națiunii sau însemnelor de stat
1206 00	Ofensă aduse unui reprezentant al autorității publice sau opunerea de rezistență față de un reprezentant al autorității publice
1207 00	Extorcare, constrângere, presiune asupra unui reprezentant al autorității publice
1208 00	Agresarea sau amenințarea unui reprezentant al autorității publice
1209 00	Infracțiuni contra ordinii publice, încălcarea liniștii publice
1210 00	Violență în timpul evenimentelor sportive
1211 00	Furt de documente publice sau oficiale
1212 00	Obstrucționarea sau împiedicarea înfăptuirii justiției, denunțarea calomnioasă în cursul procesului penal sau al unor proceduri judiciare, mărturie mincinoasă
1213 00	Uzurpare ilegală a calității sau a identității unei persoane sau a unei autorități
1214 00	Evadarea unei persoane aflate în detenție

Cod	Categorii și subcategorii de infracțiuni
1300 00 categorie deschisă	Infracțiuni contra proprietății publice sau a intereselor publice
1301 00	Frauda privind contribuțiile către stat, contribuțiile pentru asigurări sociale sau prestațiile familiale
1302 00	Frauda privind prestațiile sau alocațiile europene
1303 00	Infracțiuni legate de jocurile ilegale de noroc
1304 00	Obstrucționarea procedurilor de achiziții publice
1305 00	Coruperea activă sau pasivă a unui funcționar public, a unei persoane care deține o funcție publică sau a unei autorități publice
1306 00	Delapidare, însușire pe nedrept sau altă atingere adusă proprietății săvârșită de un funcționar public
1307 00	Abuz în serviciu săvârșit de un funcționar public
1400 00 categorie deschisă	Infracțiuni fiscale și vamale
1401 00	Infracțiuni fiscale
1402 00	Infracțiuni vamale
1500 00 categorie deschisă	Infracțiuni economice și infracțiuni legate de comerț
1501 00	Bancruta frauduloasă
1502 00	Încălcarea normelor contabile, deturnare de fonduri, ascunderea de bunuri sau sporirea ilegală a pasivelor unei societăți
1503 00	Încălcarea normelor de concurență
1504 00	Spălarea produselor infracțiunii
1505 00	Corupție activă sau pasivă în sectorul privat
1506 00	Divulgarea unui secret sau încălcarea obligației păstrării secretului

Cod	Categorii și subcategorii de infracțiuni
1507 00	Utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate
1600 00 categorie deschisă	Infracțiuni contra patrimoniului sau care provoacă daune bunurilor
1601 00	Însușire ilegală
1602 00	Însușirea ilegală sau devierea energiei
1603 00	Fraudă, inclusiv înșelăciunea
1604 00	Comercializarea de bunuri furate
1605 00	Traficul ilicit [6] de bunuri culturale, inclusiv de antichități și opere de artă
1606 00	Provocarea de daune sau distrugerea cu intenție a patrimoniului
1607 00	Provocarea de daune sau distrugerea fără intenție a patrimoniului
1608 00	Sabotaj
1609 00	Infracțiuni contra proprietății industriale sau intelectuale
1610 00	Incendiere cu intenție
1611 00	Incendiere cu intenție care a cauzat decesul sau rănirea unor persoane
1612 00	Incendiere cu intenție a unei păduri
1700 00 categorie deschisă	Infracțiuni de furt
1701 00	Furt
1702 00	Furt săvârșit după încălcarea proprietății
1703 00	Furt săvârșit cu violență sau uz de armă sau însoțit de amenințarea cu violența sau uzul de armă asupra unei persoane
1704 00	Formele de furt calificat care nu implică violența sau uzul de armă și nici amenințarea cu violența sau uzul de armă asupra unor persoane

Cod	Categorii și subcategorii de infracțiuni
1800 00 categorie deschisă	Infracțiuni contra sistemelor de informații și alte infracțiuni informatice
1801 00	Accesul ilegal la sisteme de informații
1802 00	Afectarea ilegală a integrității sistemului
1803 00	Afectarea ilegală a integrității datelor
1804 00	Producerea, deținerea, furnizarea sau traficarea de echipamente pentru calculator sau de date care înlesnesc săvârșirea de infracțiuni informatice
1900 00 categorie deschisă	Falsificare de mijloace de plată
1901 00	Contrafacere sau falsificare de monedă
1902 00	Contrafacere de mijloace de plată, altele decât numerarul
1903 00	Contrafacere sau falsificare de documente fiduciare publice
1904 00	Punerea în circulație/utilizarea de monede, de mijloace de plată, altele decât numerarul, sau de documente fiduciare publice contrafăcute sau falsificate
1905 00	Deținerea unui dispozitiv de contrafacere sau falsificare de monedă sau de documente fiduciare publice
2000 00 categorie deschisă	Falsificare de documente
2001 00	Falsificarea unui document public sau oficial de către o persoană fizică
2002 00	Falsificarea unui document de către un funcționar public sau o autoritate publică
2003 00	Furnizarea sau achiziționarea unui document public sau oficial falsificat Furnizarea sau achiziționarea unui document falsificat de către un funcționar public sau o autoritate publică
2004 00	Utilizarea de documente publice sau oficiale falsificate
2005 00	Deținerea unui dispozitiv de falsificare a documentelor publice sau oficiale

Cod	Categorii și subcategorii de infracțiuni
2006 00	Falsificarea de documente private de către o persoană fizică
2100 00 categorie deschisă	Infracțiuni rutiere
2101 00	Conducere periculoasă
2102 00	Conducere sub influența alcoolului sau a stupefiantelor
2103 00	Conducere fără permis sau pe perioada retragerii acestuia
2104 00	Părăsirea locului accidentului
2105 00	Sustragere de la controlul în trafic
2106 00	Infracțiuni legate de transportul rutier
2200 00 categorie deschisă	Infracțiuni de dreptul muncii
2201 00	Angajare ilegală
2202 00	Infracțiuni legate de remunerații, inclusiv de contribuțiile de asigurări sociale
2203 00	Infracțiuni legate de condițiile de lucru, sănătate și securitatea muncii
2204 00	Infracțiuni legate de accesul la o activitate profesională sau exercitarea unei activități profesionale
2205 00	Infracțiuni legate de orele de lucru și perioadele de repaus
2300 00 categorie deschisă	Infracțiuni împotriva legislației privind migrația
2301 00	Intrarea sau șederea neautorizată
2302 00	Facilitarea intrării și a șederii neautorizate

Cod	Categorii și subcategorii de infracțiuni
2400 00 categorie deschisă	Infracțiuni împotriva obligațiilor militare
2500 00 categorie deschisă	Infracțiuni legate de substanțe hormonale și alți promotori de creștere
2501 00	Importul, exportul sau furnizarea în mod ilegal de substanțe hormonale și alți promotori de creștere
2600 00 categorie deschisă	Infracțiuni legate de materiale nucleare sau alte substanțe radioactive periculoase
2601 00	Importul, exportul, furnizarea sau achiziționarea în mod ilegal de materiale nucleare sau radioactive
2700 00 categorie deschisă	Alte infracțiuni
2701 00	Alte infracțiuni săvârșite cu intenție
2702 00	Alte infracțiuni săvârșite fără intenție

([1]) Cu excepția cazului în care se specifică altfel, în prezenta categorie „trafic" înseamnă import, export, achiziționare, vânzare, furnizare, deplasare sau transfer.
([2]) În sensul prezentei subcategorii, traficul include achiziționarea, vânzarea, furnizarea, deplasarea sau transferul.
([3]) În sensul prezentei subcategorii, traficul include importul, exportul, achiziționarea, vânzarea, furnizarea, deplasarea sau transferul.
([4]) De exemplu: circumstanțe deosebit de grave.
([5]) De exemplu: viol săvârșit cu o cruzime deosebită.
([6]) Traficul include importul, exportul, achiziționarea, vânzarea, furnizarea, deplasarea sau transferul.

Parametri		
Stadiul de executare:	Fapt consumat	C
	Tentativă sau pregătire	A
	Informație nefurnizată	Ø

Parametri		
Grad de participare:	Autor	M
	Complice sau instigator/organizator, conspirator	H
	Informație nefurnizată	Ø
Cauze care înlătură răspunderea penală:	Alienare mintală sau discernământ diminuat	S
Recidivă		R

Tabelul comun al categoriilor de sancțiuni și măsuri, cu un tabel al parametrilor, menționat la articolul 5 alineatele (3) și (4) din capitolul 1

Cod	Categorii și subcategorii de pedepse și măsuri
1000 categorie deschisă	Lipsire de libertate
1001	Închisoare
1002	Închisoare pe viață
2000 categorie deschisă	Limitarea libertății personale
2001	Interdicția de a frecventa anumite locuri
2002	Limitarea dreptului de a călători în străinătate
2003	Interdicția de a se afla în anumite locuri
2004	Interdicția de a participa la un eveniment public
2005	Interdicția de a intra în legătură cu anumite persoane, indiferent în ce mod
2006	Punerea sub supraveghere cu mijloace electronice ([1])
2007	Obligația de a se prezenta la date stabilite în fața unei anumite autorități
2008	Obligația de a rămâne/de a locui într-un anumit loc

Cod	Categorii și subcategorii de pedepse și măsuri
2009	Obligația de a fi prezent la domiciliu la ore stabilite
2010	Obligația de a respecta măsurile de probațiune dispuse de instanța judecătorească, inclusiv obligația de a rămâne sub supraveghere
3000 categorie deschisă	Interdicția unui anumit drept sau a unei anumite capacități
3001	Interzicerea ocupării unei funcții
3002	Pierderea/suspendarea capacității de a deține sau de a fi numit într-o funcție publică
3003	Pierderea/suspendarea dreptului de a alege sau de a fi ales
3004	Lipsa capacității de a încheia un contract cu o administrație publică
3005	Lipsa de eligibilitate în vederea obținerii de subvenții publice
3006	Anularea permisului de conducere ([2])
3007	Suspendarea permisului de conducere
3008	Interdicția de a conduce anumite vehicule
3009	Pierderea/suspendarea drepturilor părintești
3010	Pierderea/suspendarea dreptului de a se prezenta în instanță ca expert/martor sub jurământ/jurat
3011	Pierderea/suspendarea dreptului de a fi tutore legal ([3])
3012	Pierderea/suspendarea dreptului la o decorație sau la un titlu
3013	Interdicția de a exercita o activitate profesională, comercială sau socială
3014	Interdicția de a lucra cu minori sau de a desfășura o activitate care implică minori
3015	Obligația de a închide un stabiliment
3016	Interdicția de a deține sau de a purta arme

Cod	Categorii și subcategorii de pedepse și măsuri
3017	Retragerea permisului de vânătoare/de pescuit
3018	Interdicția de a emite cecuri sau de a utiliza cărți de debit/credit
3019	Interdicția de a crește animale
3020	Interdicția de a deține sau de a utiliza anumite obiecte, altele decât armele
3021	Interdicția de a practica anumite jocuri/sporturi
4000 categorie deschisă	Interdicția de a se afla pe un anumit teritoriu sau expulzarea de pe un anumit teritoriu
4001	Interdicția de a se afla pe teritoriul național
4002	Expulzarea de pe teritoriul național
5000 categorie deschisă	Obligații personale
5001	Urmarea unui tratament medical sau a altor forme de terapie
5002	Urmarea unui program socioeducativ
5003	Obligația de a rămâne în îngrijirea/sub controlul familiei
5004	Măsuri educative
5005	Probațiune sociojudiciară
5006	Obligația de a urma cursuri de formare/de a lucra
5007	Obligația de a transmite autorităților judiciare anumite informații
5008	Obligația de a publica hotărârea
5009	Obligația de a repara prejudiciul cauzat de infracțiune

Cod	Categorii și subcategorii de pedepse și măsuri
6000 categorie deschisă	Pedepse legate de proprietatea privată
6001	Confiscare
6002	Demolare
6003	Restaurare
7000 categorie deschisă	Internare într-o instituție
7001	Internare într-o instituție psihiatrică
7002	Internare într-o instituție de dezintoxicare
7003	Internare într-un centru educativ
8000 categorie deschisă	Sancțiuni financiare
8001	Amendă
8002	Zile-amendă ([4])
8003	Amendă în beneficiul unui anumit destinatar ([5])
9000 categorie deschisă	Pedeapsă constând în prestarea unei munci
9001	Prestarea unei munci în folosul comunității
9002	Prestarea unei munci în folosul comunității, însoțită de alte măsuri restrictive
10000 categorie deschisă	Pedepse aplicabile militarilor
10001	Pierderea gradului militar ([6])

Cod	Categorii și subcategorii de pedepse și măsuri
10002	Excluderea de la serviciul militar profesionist
10003	Detenție într-o închisoare militară
11000 categorie deschisă	Exceptare de la executarea/amânarea executării hotărârii/pedepsei, avertisment
12000 categorie deschisă	Alte pedepse și măsuri

Parametri (a se preciza, dacă este cazul)	
ø	Pedeapsă
m	Măsură
a	Suspendarea executării pedepsei/măsurii
b	Suspendarea parțială a executării pedepsei/măsurii
c	Suspendarea executării pedepsei/măsurii de probațiune/măsurii de supraveghere
d	Suspendarea parțială a executării pedepsei/măsurii de probațiune/măsurii de supraveghere
e	Comutarea pedepsei/măsurii
f	Pedeapsă/măsură alternativă impusă ca pedeapsă principală
g	Pedeapsă/măsură alternativă impusă inițial în cazul nerespectării pedepsei principale
h	Revocarea suspendării pedepsei/măsurii
i	Cumularea ulterioară a unei pedepse totale
j	Întreruperea executării/amânarea executării pedepsei/măsurii ([7])
k	Revocarea unei pedepse
l	Revocarea unei pedepse suspendate
n	Finalizarea executării pedepsei
o	Grațiere
p	Amnistie
q	Eliberare condiționată (eliberarea, în anumite condiții, a unei persoane înainte de finalizarea executării pedepsei)

	Parametri (a se preciza, dacă este cazul)
r	Reabilitare (însoțită sau nu de ștergerea pedepsei din cazierul judiciar)
s	Pedeapsă sau măsură specifică minorilor
t	Hotărâre pronunțată în alt domeniu decât cel penal ([8])

([1]) Plasare fixă sau mobilă.
([2]) Este necesar să se depună o nouă cerere pentru obținerea unui nou permis de conducere.
([3]) Tutore legal al unei persoane care este lipsită de capacitate din punct de vedere juridic sau al unui minor.
([4]) Amendă exprimată în unități-zile.
([5]) De exemplu: în beneficiul unei instituții, asociații, fundații sau al unei victime.
([6]) Degradare militară.
([7]) Nu înlătură executarea pedepsei.
([8]) Acest parametru va fi indicat numai atunci când informațiile sunt furnizate ca răspuns la cererea primită de statul membru al cărui resortisant este persoana în cauză sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă persoana este resortisant al Regatului Unit.

ANEXA 13

DEFINIREA TERORISMULUI

1. Domeniul de aplicare

În sensul capitolului 4, al articolului 118 alineatul (3) litera (b) și alineatul (5), al articolului 121 și al articolului 176 alineatul (2) litera (a) din prezentul acord, al anexei 14 și al anexei 16, „terorism” înseamnă infracțiunile definite la punctele 3-14 din prezenta anexă.

2. Definiția grupului terorist și definiția grupului structurat

2.1. „Grup terorist” înseamnă un grup structurat format din mai mult de două persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și care acționează în mod concertat în vederea săvârșirii de infracțiuni de terorism.

2.2. „Grup structurat” înseamnă un grup care nu s-a constituit la întâmplare pentru a săvârși imediat o infracțiune și care nu are în mod necesar roluri formal definite pentru membrii săi, continuitate în componență sau o structură elaborată.

3. Infracțiuni de terorism

3.1. Acte săvârșite cu intenție, astfel cum sunt definite ca infracțiuni în legislația națională, care, prin natura sau contextul lor, pot aduce o atingere gravă unei țări sau unei organizații internaționale, atunci când sunt săvârșite în unul sau mai multe dintre scopurile enumerate la punctul 3.2:

(a) atacurile împotriva vieții unei persoane care pot provoca decesul;

(b) atacurile împotriva integrității fizice a unei persoane;

(c) răpirea sau luarea de ostatici;

(d) provocarea de distrugeri masive unei clădiri guvernamentale sau publice, unui sistem de transport, unei instalații de infrastructură, inclusiv unui sistem de informații, unei platforme fixe situate pe platoul continental, unui loc public sau unei proprietăți private, care pot să pună în pericol vieți omenești sau să producă pierderi economice majore;

(e) sechestrarea ilegală de aeronave, nave sau alte mijloace de transport de pasageri sau de mărfuri;

(f) fabricarea, posesia, achiziționarea, transportul, furnizarea sau utilizarea de explozivi sau de arme, inclusiv de arme chimice, biologice, radiologice sau nucleare, precum și cercetarea privind arme chimice, biologice, radiologice sau nucleare și dezvoltarea de astfel de arme;

(g) eliberarea de substanțe periculoase sau provocarea de incendii, inundații sau explozii, care au ca efect punerea în pericol a vieților omenești;

(h) perturbarea sau întreruperea aprovizionării cu apă, cu energie electrică sau cu orice alte resurse naturale fundamentale, care are ca efect punerea în pericol a vieților omenești;

(i) perturbarea gravă sau întreruperea funcționării unui sistem de informații prin introducerea, transmiterea, afectarea, ștergerea, deteriorarea, modificarea sau eliminarea de date informatice sau prin împiedicarea accesului la astfel de date, cu intenție și fără drept, în cazurile în care:

(i) un număr semnificativ de sisteme de informații au fost afectate prin utilizarea unui instrument conceput sau adaptat în principal în acest scop;

(ii) infracțiunea provoacă daune grave; sau

(iii) infracțiunea este săvârșită împotriva unui sistem de informații din infrastructura critică;

(j) ștergerea, afectarea, deteriorarea, modificarea sau eliminarea de date informatice dintr-un sistem de informații sau împiedicarea accesului la astfel de date, cu intenție și fără drept, în cazurile în care infracțiunea este săvârșită împotriva unui sistem de informații din infrastructura critică; și

(k) amenințarea de a săvârși oricare dintre actele enumerate la literele (a)-(j).

3.2. Scopurile menționate la punctul 3.1 sunt:

(a) intimidarea în mod grav a unei populații;

(b) constrângerea în mod nelegitim a unui guvern sau a unei organizații internaționale să îndeplinească orice act sau să se abțină de la îndeplinirea oricărui act; și

(c) destabilizarea gravă sau distrugerea structurilor politice, constituționale, economice sau sociale fundamentale ale unei țări sau ale unei organizații internaționale.

4. Infracțiuni legate de un grup terorist

Următoarele acte săvârșite cu intenție:

(a) conducerea unui grup terorist;

(b) participarea la activitățile unui grup terorist, inclusiv prin furnizarea de informații sau de resurse materiale sau prin finanțarea în orice mod a activităților sale, având cunoștință de faptul că această participare va contribui la activitățile infracționale ale grupului terorist.

5. Instigarea publică la săvârșirea unei infracțiuni de terorism

distribuirea sau punerea la dispoziția publicului în alt mod, prin orice mijloace, online sau offline, a unui mesaj, cu intenția de a instiga la săvârșirea uneia dintre infracțiunile enumerate la punctul 3.1 literele (a)-(j), în cazul în care un astfel de comportament, în mod direct sau indirect, inclusiv prin glorificarea actelor de terorism, promovează săvârșirea de infracțiuni de terorism, generând astfel un pericol de săvârșire a uneia sau a mai multor astfel de infracțiuni, atunci când este săvârșită cu intenție.

6. Recrutarea în scopuri de terorism

Solicitarea unei alte persoane să săvârșească sau să contribuie la săvârșirea uneia dintre infracțiunile enumerate la punctul 3.1 literele (a)-(j) sau la punctul 4, atunci când este săvârșită cu intenție.

7. Furnizarea de instrucțiuni în scopuri de terorism

Furnizarea de instrucțiuni privind fabricarea sau folosirea explozivilor, a armelor de foc sau a altor arme sau substanțe nocive sau periculoase sau privind alte metode sau tehnici specifice în scopul săvârșirii sau al contribuirii la săvârșirea uneia dintre infracțiunile enumerate la punctul 3.1.literele (a)-(j), având cunoștință de faptul că respectivele competențe furnizate sunt menite să fie utilizate în acest scop, atunci când este săvârșită cu intenție.

8. Primirea de instrucțiuni în scopuri de terorism

Primirea de instrucțiuni privind fabricarea sau folosirea explozivilor, a armelor de foc sau a altor arme sau substanțe nocive sau periculoase sau privind alte metode sau tehnici specifice în scopul săvârșirii sau al contribuirii la săvârșirea uneia dintre infracțiunile enumerate la punctul 3.1 literele (a)-(j), atunci când este săvârșită cu intenție.

9. Deplasarea în scopuri de terorism

9.1. Deplasarea în altă țară decât într-un stat membru sau în teritoriul Gibraltarului pentru a săvârși sau a contribui la săvârșirea unei infracțiuni de terorism, astfel cum se menționează la punctul 3, pentru a participa la activitățile unui grup terorist, având cunoștință de faptul că o astfel de participare va contribui la activitățile infracționale ale respectivului grup, astfel cum se menționează la punctul 4, sau pentru a furniza sau a primi instrucțiuni în scopuri de terorism, astfel cum se menționează la punctele 7 și 8, atunci când este săvârșită cu intenție.

9.2. În plus, următoarele fapte, atunci când sunt săvârșite cu intenție:

(a) deplasarea într-un stat membru sau în Gibraltar, în scopul săvârșirii sau al contribuirii la săvârșirea unei infracțiuni de terorism, astfel cum se menționează la punctul 3, pentru a participa la activitățile unui grup terorist, având cunoștință de faptul că o astfel de participare va contribui la activitățile infracționale ale respectivului grup, astfel cum se menționează la punctul 4, sau pentru a furniza sau a primi instrucțiuni în scopuri de terorism, astfel cum se menționează la punctele 7 și 8; sau

(b) actele pregătitoare întreprinse de o persoană care intră în statul membru respectiv sau în Gibraltar, după caz, cu intenția de a săvârși o infracțiune de terorism sau de a contribui la săvârșirea unei astfel de infracțiuni, astfel cum se menționează la punctul 3.1.

10. Organizarea sau facilitarea în alt mod a deplasării în scopuri de terorism

Orice act de organizare sau de facilitare prin care se acordă asistență oricărei persoane pentru a efectua o deplasare în scopuri de terorism, astfel cum este definită la punctul 9.1 și la punctul 9.2 litera (a), având cunoștință de faptul că asistența astfel acordată servește acestor scopuri, atunci când este săvârșit cu intenție.

11. Finanțarea terorismului

11.1. Furnizarea sau colectarea de fonduri, prin orice mijloace, în mod direct sau indirect, cu intenția ca acestea să fie utilizate sau având cunoștință de faptul că acestea urmează să fi utilizate, integral sau parțial, pentru săvârșirea sau pentru contribuirea la săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la punctele 3-10, atunci când este săvârșită cu intenție.

11.2. În cazul în care finanțarea terorismului menționată la punctul 11.1 se referă la oricare dintre infracțiunile prevăzute la punctele 3, 4 și 9, nu este necesar ca fondurile să fie efectiv utilizate, integral sau parțial, în scopul săvârșirii sau al contribuirii la săvârșirea oricăreia dintre respectivele infracțiuni, și nici nu este obligatoriu ca autorul să aibă cunoștință despre infracțiunea sau infracțiunile specifice pentru săvârșirea cărora urmează să fie utilizate fondurile.

12. Alte infracțiuni legate de activități de terorism

Următoarele acte săvârșite cu intenție:

(a) furt calificat în vederea săvârșirii uneia dintre infracțiunile enumerate la punctul 3;

(b) extorcarea în vederea săvârșirii uneia dintre infracțiunile enumerate la punctul 3; și

(c) întocmirea sau utilizarea de documente administrative false în vederea săvârșirii uneia dintre infracțiunile enumerate la punctul 3.1 literele (a)-(j), la punctul 4 litera (b) și la punctul 9.

13. Legătura cu infracțiunile de terorism

Pentru ca o infracțiune menționată la punctele 4-12 să fie considerată terorism, astfel cum se menționează la punctul 1, nu este necesar ca un act de terorism să fi fost săvârșit efectiv și nici nu este necesar, în ceea ce privește infracțiunile menționate la punctele 5-10 și la punctul 12, să se stabilească o legătură cu o altă infracțiune specifică prevăzută în prezenta anexă.

14. Complicitate, instigare și tentativă

Următoarele acte:

(a) complicitatea la o infracțiune menționată la punctele 3-8 și la punctele 11 și 12;

(b) incitarea la săvârșirea unei infracțiuni menționate la punctele 3-12; și

(c) tentativa de săvârșire a uneia dintre infracțiunile menționate la punctele 3, 6 și 7, la punctul 9.1, la punctul 9.2 litera (a) și la punctele 11 și 12, cu excepția posesiei, astfel cum se prevede la punctul 3.1 litera (f), și infracțiunea menționată la punctul 3.1 litera (k).

ANEXA 14

MANDATUL DE ARESTARE ASTFEL CUM ESTE MENȚIONAT LA ARTICOLUL 125 DIN ACORD

Prezentul mandat a fost emis de o autoritate judiciară competentă. Solicit ca persoana menționată mai jos să fie arestată și predată în vederea efectuării urmăririi penale sau a executării unei pedepse ori a unei măsuri de siguranță privative de libertate ([1]).

(a)	Informații referitoare la identitatea persoanei căutate:
	Nume:
	Prenume:
	Nume anterior căsătoriei, dacă este cazul:
	Nume de împrumut, dacă este cazul:
	Sex:
	Cetățenie:
	Data nașterii:
	Locul nașterii:
	Reședința și/sau adresa cunoscută:
	Limba (limbile) pe care le înțelege persoana căutată (dacă sunt cunoscute):
	Trăsături distinctive/descrierea persoanei căutate:
	Fotografia și amprentele digitale ale persoanei căutate, în cazul în care sunt disponibile și pot fi transmise, sau datele de contact ale persoanei cu care trebuie să se ia legătura pentru obținerea acestor informații sau a unui profil ADN (în cazul în care aceste date pot fi comunicate, însă nu au fost incluse).

(b)	Decizia pe care se întemeiază mandatul:
1.	Mandat de arestare sau decizie judiciară având același efect:
	Tip:
2.	Hotărâre executorie:
	Referință:

(c)	Indicații privind durata pedepsei:
1.	Durata maximă a pedepsei sau a măsurii de siguranță privative de libertate care poate fi aplicată pentru infracțiunea (infracțiunile) săvârșită (săvârșite):
2.	Durata pedepsei sau a măsurii de siguranță privative de libertate aplicate:
	Pedeapsa care rămâne de executat:

([1]) Prezentul mandat trebuie redactat sau tradus într-una din limbile oficiale ale statului membru de executare, atunci când acesta din urmă este cunoscut, sau în orice altă limbă acceptată de statul membru, după caz, sau în limba engleză, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul de executare.

(d) Precizați dacă persoana s-a prezentat la procesul în urma căruia a fost pronunțată hotărârea:

1. ☐ Da, persoana s-a prezentat la procesul în urma căruia a fost pronunțată hotărârea.

2. ☐ Nu, persoana nu s-a prezentat la procesul în urma căruia a fost pronunțată hotărârea.

3. Dacă ați bifat rubrica de la punctul 2, vă rugăm să confirmați existența unuia dintre următoarele elemente, dacă este cazul:

☐ 3.1a. Persoana a fost citată personal la … (ziua/luna/anul) și, prin urmare, a fost informată cu privire la data și locul stabilite pentru procesul în urma căruia a fost pronunțată hotărârea și a fost informată că poate fi pronunțată o hotărâre în cazul în care nu se prezintă la proces.

SAU

☐ 3.1b. Persoana nu a fost citată personal, dar a primit efectiv prin alte mijloace o informare oficială cu privire la data și locul stabilite pentru procesul în urma căruia a fost pronunțată hotărârea, în așa fel încât s-a stabilit fără echivoc faptul că a avut cunoștință de procesul stabilit și a fost informată cu privire la faptul că poate fi pronunțată o hotărâre în cazul în care nu se prezintă la proces.

SAU

☐ 3.2. Având cunoștință de procesul stabilit, persoana a mandatat un avocat care a fost numit fie de către persoana în cauză, fie de către statul membru sau de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, pentru a o apăra la proces și a fost într-adevăr apărată de avocatul respectiv la proces;

SAU

☐ 3.3. Persoanei i s-a înmânat personal hotărârea la … (ziua/luna/anul) și a fost informată în mod expres cu privire la dreptul la rejudecarea cauzei sau la introducerea unei căi de atac, în cadrul căreia are dreptul de a fi prezentă și care permite o reexaminare a fondului cauzei, inclusiv a dovezilor noi, și care poate conduce la anularea hotărârii inițiale, și

☐ persoana a declarat în mod expres că nu contestă această hotărâre;

SAU

☐ persoana nu a solicitat rejudecarea cauzei sau introducerea unei căi de atac în termenul aplicabil;

SAU

☐ 3.4. Persoanei nu i s-a înmânat personal hotărârea, dar

— hotărârea îi va fi înmânată personal fără întârziere după predare; și

— în momentul în care i se va înmâna hotărârea, persoana va fi informată în mod expres cu privire la dreptul la rejudecarea cauzei sau la introducerea unei căi de atac, în cadrul căreia are dreptul de a fi prezentă și care permite o reexaminare a fondului cauzei, inclusiv a dovezilor noi, și care poate conduce la anularea hotărârii inițiale; și

— persoana va fi informată cu privire la termenul în care trebuie să solicite rejudecarea cauzei sau să introducă o cale de atac, care este de … zile.

4. Dacă ați bifat rubrica de la punctul 3.1b, 3.2 sau 3.3, vă rugăm să furnizați informații cu privire la modul în care a fost îndeplinită condiția relevantă:

. . . . . .

. . . . . .

(e) Infracțiunea (infracțiunile):

În total, prezentul mandat are ca obiect: infracțiuni

Descrierea circumstanțelor în care a(u) fost săvârșită (săvârșite) infracțiunea (infracțiunile), inclusiv momentul (data și ora), locul, gradul de participare la infracțiune (infracțiuni) a persoanei căutate:

Natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) și prevederile legale/codul aplicabil:

I. Următoarele dispoziții se aplică numai în cazul în care atât statul membru emitent, cât și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul emitent, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul de executare sau statul membru de executare au efectuat o notificare în temeiul articolului 118 alineatul (4) din acord: dacă este cazul, bifați una sau mai multe dintre următoarele infracțiuni, astfel cum sunt definite de legislația statului membru emitent sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul emitent, care sunt pasibile în statul membru emitent sau în Gibraltar, dacă Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este statul emitent, de o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani:

- ☐ participarea la un grup infracțional organizat;
- ☐ terorismul, astfel cum este definit în anexa 13 la acord;
- ☐ traficul de persoane;
- ☐ exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- ☐ traficul ilicit de droguri și substanțe psihotrope;
- ☐ traficul ilicit de arme, muniții și substanțe explozive;
- ☐ corupția, inclusiv darea sau luarea de mită;
- ☐ frauda, inclusiv frauda care aduce atingere intereselor financiare ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ale unui stat membru sau ale Uniunii;
- ☐ spălarea produselor infracțiunii;
- ☐ falsificarea de monede;
- ☐ criminalitatea informatică;
- ☐ infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii de animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- ☐ facilitarea intrării și a șederii ilegale;
- ☐ omorul, vătămarea corporală gravă;
- ☐ traficul ilicit de organe și țesuturi umane;
- ☐ răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici;
- ☐ rasismul și xenofobia;
- ☐ furtul organizat sau armat;
- ☐ traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- ☐ înșelăciunea;
- ☐ racketul și extorcarea de fonduri;
- ☐ contrafacerea și pirateria de produse;
- ☐ falsul și uzul de fals în înscrisuri oficiale;
- ☐ falsificarea mijloacelor de plată;
- ☐ traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- ☐ traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
- ☐ traficul de vehicule furate;
- ☐ violul;
- ☐ incendierea cu intenție;
- ☐ infracțiunile care țin de competența Curții Penale Internaționale;
- ☐ sechestrarea ilegală de aeronave, nave sau vehicule spațiale;
- ☐ sabotajul.

II. Descrierea completă a infracțiunii (infracțiunilor) care nu este (sunt) enumerată (enumerate) în secțiunea I:

(f) Alte informații relevante pentru caz (informații opționale): (NB: La acest punct se pot înscrie observații privind extrateritorialitatea, întreruperea termenelor de prescripție și alte consecințe ale infracțiunii.)

(g) Prezentul mandat se referă, de asemenea, la confiscarea și predarea obiectelor care pot servi ca elemente de probă:

Prezentul mandat se referă, de asemenea, la confiscarea și predarea obiectelor dobândite de persoana căutată, ca urmare a săvârșirii infracțiunii:

Descrierea obiectelor (și a locului în care se află acestea) (dacă sunt cunoscute):

(h) Infracțiunea (infracțiunile) pentru care s-a emis prezentul mandat se sancționează

cu o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate cu caracter permanent sau care are ca efect o astfel de pedeapsă sau măsură:

Statul membru emitent sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul emitent, va oferi, la cererea statului membru de executare sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul de executare, o asigurare că:

☐ va reexamina pedeapsa sau măsura impusă – la cerere sau cel puțin după 20 de ani

și/sau

☐ va încuraja aplicarea unor măsuri de clemență pe care persoana le poate solicita, în conformitate cu dreptul sau practica statului membru emitent sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul emitent, în vederea neexecutării acestei pedepse sau măsuri.

(i)	Autoritatea judiciară care a emis mandatul: Denumirea oficială: Numele reprezentantului acesteia ([1]): Funcția deținută (titlu/grad): Numărul de referință al dosarului: Adresa: Nr. de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) Nr. de fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) E-mail: Datele de contact ale persoanei cu care trebuie să se ia legătura în privința măsurilor practice necesare pentru predare:
	În cazul în care a fost desemnată o autoritate centrală pentru transmiterea și primirea administrativă a mandatelor de arestare: Denumirea autorității centrale: Persoana de contact, după caz (titlu/grad și nume): Adresa: Nr. de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) Nr. de fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) E-mail:
	Semnătura autorității judiciare emitente și/sau a reprezentantului acesteia: Nume: Funcția deținută (titlu/grad): Data: Ștampila oficială (dacă este cazul):

([1]) În diferitele versiuni lingvistice, se va menționa numele deținătorului autorității judiciare.

ANEXA 15

CERERE DE ASISTENȚĂ RECIPROCĂ ÎN MATERIE PENALĂ

Prezentul formular se utilizează de către autoritățile competente cărora li se aplică în temeiul articolului 154 din prezentul acord.

Informațiile furnizate trebuie să fie relevante și să nu depășească ceea ce este necesar pentru executarea acestei cereri, în conformitate cu cerințele relevante privind protecția datelor.

SECȚIUNEA A

Referința cauzei: . . . . . .

Statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant: . . . . . .

. . . . . .

Autoritatea solicitantă: . . . . . .

Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat: . . . . . .

. . . . . .

Autoritatea solicitată (dacă este cunoscută): . . . . . .

SECȚIUNEA B: Caracterul urgent

Vă rugăm să precizați dacă există vreo urgență justificată de următoarele motive:

☐ ascunderea sau distrugerea probelor

☐ data iminentă a procesului

☐ o persoană supusă unei măsuri privative de libertate

☐ un termen de prescripție care expiră

☐ orice alt motiv

Vă rugăm să precizați în continuare:

. . . . . .

Termenele pentru executarea cererii sunt prevăzute la articolul 159 din acord. Totuși, dacă prezenta cerere este urgentă și/sau necesită luarea de măsuri până la/la o anumită dată, vă rugăm să precizați și să explicați motivul pentru aceasta:

. . . . . .

SECȚIUNEA C: Confidențialitate

☐ Prezenta cerere este confidențială.

Vă rugăm să furnizați informații suplimentare, dacă este cazul: . . . . . .

. . . . . .

SECȚIUNEA D: Legătura cu o cerere de asistență anterioară sau simultană

Vă rugăm să identificați orice acțiuni întreprinse în cadrul acestor proceduri sau al procedurilor conexe pentru căutarea probelor respective pe alte căi, după caz. Vă rugăm să precizați dacă prezenta cerere de asistență reciprocă completează o cerere/cereri de asistență anterioare sau simultane adresate statului membru solicitat sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta a fost actorul solicitat, și, dacă este cazul, unui alt stat sau Regatului Unit.

☐ Cooperarea anterioară cu autoritățile de aplicare a legii, cu procurorii sau cu alte autorități

Furnizați detalii cu privire la orice contact prealabil din partea statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta a fost actorul solicitant, inclusiv numele statului (inclusiv, în cazul Regatului Unit, dacă se adresează Regatului Unit sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul), autoritatea contactată, datele de contact relevante și orice numere de referință ale dosarului: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

☐ Cereri anterioare conexe sau cereri simultane de asistență reciprocă sau de ordin european de anchetă

Furnizați informații relevante pentru identificarea celorlalte cereri, inclusiv numele statului (inclusiv, în cazul Regatului Unit, dacă se adresează Regatului Unit sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul), autoritatea căreia i-a fost transmisă, data cererii și numerele de referință date de autoritatea solicitantă și de autoritatea solicitată: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

☐ Altele

Dacă este cazul, furnizați informații referitoare la această altă cerere de asistență:

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

SECȚIUNEA E: Motivele cererii

1. Încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor)

Pentru a se asigura că prezenta cerere este trimisă organismului competent, precizați care este natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) pentru care se face cererea: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Vă rugăm să indicați pedeapsa maximă, termenul de prescripție și, dacă este cazul, textul prevederilor legale/codului aplicabil, inclusiv prevederile relevante referitoare la sancțiuni: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2. Rezumatul situației de fapt:

Descrierea comportamentului aflat la originea infracțiunii (infracțiunilor) pentru care se solicită asistență și un rezumat al faptelor subiacente: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Pentru comunicarea actelor de procedură și a hotărârilor judecătorești, vă rugăm să furnizați un scurt rezumat al actului (actelor) și/sau al hotărârii (hotărârilor) de comunicat, în cazul în care actul/hotărârea nu este disponibil(ă) în limba statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Pentru alte cereri, vă rugăm să descrieți modul în care probele/măsurile solicitate pot contribui la investigarea infracțiunii (infracțiunilor) și urmărirea penală a autorilor: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Etapa investigației/procedurii:

☐ anchetă

☐ urmărire penală

☐ proces

☐ altă etapă (precizați): . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Descrierea riscurilor asociate obținerii acestor probe, dacă este cazul: . . . . . .

. . . . . .

Orice alte informații pe care statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, le consideră utile autorității de executare în executarea cererii de asistență, dacă este cazul: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

3. Tipul de proceduri pentru care este emisă cererea:

☐ proceduri referitoare la infracțiuni a căror pedepsire, la momentul cererii de asistență, este de competența autorităților judiciare ale statului membru solicitant sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant.

☐ proceduri inițiate de autoritățile administrative cu privire la acte care sunt pasibile de sancțiuni în temeiul dreptului intern al statului membru solicitant sau solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, reprezentând încălcări ale normelor de drept în cazul cărora decizia poate da naștere la o acțiune intentată în fața unei instanțe care are competență în special în materie penală.

SECȚIUNEA F: Identitatea persoanelor fizice sau juridice în cauză

Vă rugăm să furnizați doar informații care sunt relevante și nu depășesc ceea ce este necesar pentru prezenta cerere. În cazul în care sunt vizate mai multe persoane, vă rugăm să furnizați informații pentru fiecare persoană în parte.

1. Indicați toate informațiile, în măsura în care sunt cunoscute, cu privire la identitatea persoanei (persoanelor) vizate de măsură:

(i) În cazul persoanei (persoanelor) fizice

Nume: . . . . . .

Prenume: . . . . . .

Alt(e) nume relevant(e), dacă este cazul: . . . . . .

Nume de împrumut, dacă este cazul: . . . . . .

Sex: . . . . . .

Cetățenie: . . . . . .

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială: . . . . . .

Tipul și numărul documentului (documentelor) de identitate (carte de identitate, pașaport), după caz: . . . . . .

. . . . . .

Data nașterii: . . . . . .

Locul nașterii: . . . . . .

Reședința și/sau adresa cunoscută; în cazul în care nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută: . . . . . .

. . . . . .

Locul de muncă (inclusiv datele de contact): . . . . . .

Alte date de contact (e-mail, număr de telefon): . . . . . .

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege persoana: . . . . . .

Vă rugăm să descrieți statutul pe care persoana în cauză îl are în prezent în cadrul procedurii:

☐ Persoană suspectată sau acuzată

☐ Victimă

☐ Martor

☐ Expert

☐ Parte terță

☐ Alt statut (vă rugăm să precizați): . . . . . .

(ii) În cazul persoanei sau persoanelor juridice

Denumire: . . . . . .

Forma juridică: . . . . . .

Denumirea prescurtată, denumirea utilizată frecvent sau denumirea comercială, dacă este cazul: . . . . . .

. . . . . .

Sediu social: . . . . . .

Număr de înregistrare: . . . . . .

Adresa persoanei juridice: . . . . . .

Alte date de contact (e-mail, număr de telefon): . . . . . .

Numele reprezentantului persoanei juridice: . . . . . .

Vă rugăm să descrieți statutul pe care persoana în cauză îl are în prezent în cadrul procedurii:

☐ Persoană suspectată sau acuzată

☐ Victimă

☐ Martor

☐ Expert

☐ Parte terță

☐ Alt statut (vă rugăm să precizați): . . . . . .

2. Orice alte informații relevante:

. . . . . .

. . . . . .

SECȚIUNEA G: Măsura solicitată

1. Vă rugăm să precizați măsura solicitată:

☐ percheziție și punere sub sechestru (Dacă se bifează această opțiune, trebuie completată secțiunea H1)

☐ furnizarea de documente și/sau evidențe comerciale

☐ furnizarea de materiale bancare sau de informații de la alte instituții financiare (Dacă se bifează această opțiune, trebuie completată secțiunea H2)

☐ comunicarea actelor de procedură și a hotărârilor judecătorești cu asistența statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat

☐ obținerea de informații sau probe care se află deja în posesia statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat

☐ obținerea de informații incluse în baze de date deținute de poliție sau de autoritățile judiciare

☐ declarații și audieri [Dacă se bifează această opțiune, trebuie completate secțiunea F (Identitatea persoanelor fizice sau juridice în cauză) și secțiunea I (Formalități și proceduri necesare în vederea executării)]:

  ☐ martor

  ☐ expert

  ☐ persoană suspectată sau acuzată

  ☐ victimă

  ☐ parte terță

☐ audiere prin videoconferință, teleconferință sau alte transmisii audiovizuale (Dacă se bifează această opțiune, trebuie completată secțiunea H4):

  ☐ martor

  ☐ expert

  ☐ persoană suspectată sau acuzată

  ☐ victimă

  ☐ parte terță

☐ obținerea de date privind abonații/entitatea (Dacă se bifează această opțiune, trebuie completată secțiunea H3)

☐ obținerea de date privind traficul/evenimentele (inclusiv localizarea) (Dacă se bifează această opțiune, trebuie completată secțiunea H3)

☐ obținerea de date privind conținutul (Dacă se bifează această opțiune, trebuie completată secțiunea H3)

☐ măsuri de investigare care presupun strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp:

☐ monitorizarea operațiunilor bancare sau a altor operațiuni financiare

☐ livrări supravegheate

☐ altele (vă rugăm să precizați):. . . . . .

☐ măsură (măsuri) provizorie (provizorii) în scopul conservării probelor, al menținerii unei situații existente sau al protejării intereselor juridice amenințate (Dacă se bifează această opțiune, trebuie completată secțiunea H5)

☐ transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate către statul membru solicitant sau către Gibraltar, dacă Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitant (Dacă se bifează această opțiune, trebuie completată secțiunea H6)

☐ transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate către statul membru solicitat sau către Gibraltar, dacă Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat (Dacă se bifează această opțiune, trebuie completată secțiunea H6)

☐ investigație sub acoperire (Dacă se bifează această opțiune, trebuie completată secțiunea H7)

☐ utilizarea dispozitivelor tehnice de înregistrare pe teritoriul unui stat membru solicitat sau al Gibraltarului, dacă Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat (dacă este cazul)

☐ altele (vă rugăm să precizați):. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2. Vă rugăm să descrieți asistența necesară și, dacă se cunosc, locurile în care se află/se consideră că se află probele și orice informații necesare pentru punerea în aplicare a acestei măsuri. Pentru a solicita îndeplinirea oricăror formalități sau proceduri, vă rugăm să consultați secțiunea I:. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

SECȚIUNEA H: Cerințe suplimentare pentru anumite măsuri

Completați secțiunile relevante pentru măsura (măsurile) de investigare solicitată (solicitate):

SECȚIUNEA H1: Percheziție și punere sub sechestru

Persoană fizică sau juridică având legătură cu percheziția. În cazul în care este vorba de mai multe persoane, vă rugăm să furnizați detalii pentru fiecare persoană în parte: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Spații care trebuie percheziționate. Vă rugăm să furnizați detalii cu privire la modul în care persoana are legătură cu spațiile. În cazul în care este vorba de mai multe persoane, vă rugăm să furnizați informații pentru fiecare persoană în parte: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Ce probe se caută? Descrieți cât mai detaliat posibil elementele pe care le căutați: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

De ce considerați că este probabil ca probele să fie găsite în locul menționat mai sus și că acestea sunt relevante și au o valoare substanțială pentru investigație: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Există vreun risc de găsire a unor materiale privilegiate? În acest caz, vă rugăm să furnizați detalii: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Este necesar ca un funcționar al teritoriului sau al statului solicitant să fie prezent la percheziție? (În caz afirmativ, vă rugăm să furnizați detalii în secțiunea I):

☐ Da

☐ Nu

Orice informații cunoscute referitoare la investigații în alte teritorii sau state care ar putea avea un impact asupra cererii de percheziție și punere sub sechestru: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Vă rugăm să furnizați orice alte informații relevante referitoare la percheziție și punere sub sechestru: . . . . . .

. . . . . .

SECȚIUNEA H2: Furnizarea de informații privind conturile bancare sau alte conturi financiare

În cazul în care sunt vizate mai multe conturi, vă rugăm să furnizați informații pentru fiecare cont în parte.

Vă rugăm să precizați ce informații sunt căutate:

☐ informații privind conturi bancare pe care persoana le deține sau pentru care aceasta are împuternicire

☐ informații privind alte conturi financiare pe care persoana le deține sau pentru care aceasta are împuternicire

☐ informații privind operațiuni bancare:

- ☐ extrase de cont bancar
- ☐ documente privind deschiderea contului
- ☐ procură sau titular suplimentar al contului
- ☐ altele (vă rugăm să precizați):. . . . . .

☐ informații privind alte operațiuni financiare:

☐ extrase de cont

☐ documente privind deschiderea contului

☐ procură sau titular suplimentar al contului

☐ altele (vă rugăm să precizați):. . . . . .

Dacă sunt disponibile, vă rugăm să furnizați:

numele titularului contului: . . . . . .

denumirea băncii/instituției financiare: . . . . . .

codul IBAN sau numărul de cont și codul de identificare bancară: . . . . . .

intervalul de timp al tranzacțiilor: . . . . . .

☐ altele (vă rugăm să precizați): . . . . . .

Vă rugăm să furnizați o justificare suplimentară cu privire la motivul pentru care aceste probe ar putea fi relevante și ar avea o valoare substanțială pentru investigație, inclusiv legătura dintre cont și infracțiunea săvârșită: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Dacă este necesar, vă rugăm să furnizați orice informații suplimentare care ar putea fi necesare pentru executarea prezentei cereri:

. . . . . .

. . . . . .

SECȚIUNEA H3: Date privind abonații, traficul, localizarea și conținutul

Tipul de date solicitate:

☐ date privind abonatul/entitatea (de exemplu, abonament la un număr de telefon sau la o adresă IP), vă rugăm să precizați: . . . . . .

. . . . . .

☐ date privind traficul/evenimentele, vă rugăm să precizați: . . . . . .

☐ date privind localizarea, vă rugăm să precizați: . . . . . .

☐ date privind conținutul [de exemplu, dump-ul căsuței de (web)mail sau jurnalul de mesaje, capturi de ecran], vă rugăm să precizați: . . . . . .

. . . . . .

☐ alt tip de date (vă rugăm să precizați): . . . . . .

Toate cererile referitoare la datele privind abonații, traficul, localizarea și conținutul necesită următoarele informații:

☐ data (ZZ/LL/AAAA): . . . . . .

☐ marca temporală (hh:mm:ss): . . . . . .

☐ fusul orar: . . . . . .

Furnizați detalii suplimentare pentru a ajuta la identificarea datelor solicitate:

☐ adresa IP (și numărul portului, dacă este cazul): . . . . . .

☐ numărul (numerele) de telefon: . . . . . .

☐ numărul (numerele) IMEI: . . . . . .

☐ altele (vă rugăm să precizați): . . . . . .

SECȚIUNEA H4: Videoconferință sau teleconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală

Dacă se solicită audierea prin videoconferință sau teleconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală:

Vă rugăm să indicați numele autorității care va desfășura audierea (includeți numele persoanei care va desfășura audierea/datele de contact/limba, dacă sunt disponibile): . . . . . .

. . . . . .

Data (datele) propusă(e) (ZZ/LL/AAAA): . . . . . .

Ora de începere a conferinței (hh:mm:ss): . . . . . .

Fusul orar: . . . . . .

Durata aproximativă a audierii: . . . . . .

Detalii tehnice: . . . . . .

Denumirea locului de desfășurare a audierii: . . . . . .

Sistemul de comunicații: . . . . . .

Datele de contact ale tehnicianului (limba): . . . . . .

Data și ora testării prealabile: . . . . . .

Datele de contact ale operatorului responsabil de testarea prealabilă, dacă sunt cunoscute: . . . . . .

Limba și serviciile de interpretare: . . . . . .

Orice alte cerințe (vă rugăm să le precizați): . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

☐ Prezenta cerere se referă la o persoană acuzată sau suspectată, iar audierea corespunde procesului intentat persoanei respective sau face parte din acesta

Motivul (motivele) pentru care nu este de dorit sau nu este posibil ca martorul sau expertul să fie prezent personal (completați numai dacă este cazul):

Vă rugăm să precizați dacă persoana fizică suspectată sau acuzată și-a dat consimțământul:

. . . . . .

☐ Da

☐ Nu

☐ Solicit obținerea consimțământului persoanei în cauză înainte de a se da curs prezentei cereri

SECȚIUNEA H5: Măsuri provizorii

În cazul în care se solicită o măsură provizorie în scopul conservării probelor, al menținerii unei situații existente sau al protejării intereselor juridice amenințate, vă rugăm să precizați dacă:

☐ elementul urmează să fie transferat către statul membru solicitant sau către Gibraltar, dacă Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitant

☐ elementul trebuie să rămână în statul membru solicitat sau în Gibraltar, dacă Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat; vă rugăm să precizați o dată estimată:

pentru ridicarea măsurii provizorii: . . . . . .

pentru prezentarea unei cereri ulterioare privind elementul: . . . . . .

SECȚIUNEA H6: Transferul unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate

(1) În cazul în care se solicită transferul temporar către statul membru solicitant sau către Gibraltar, dacă Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitant, al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în scopul investigației, vă rugăm să precizați dacă persoana și-a dat consimțământul cu privire la această măsură:

☐ Da ☐ Nu ☐ Solicit obținerea consimțământului persoanei în cauză

(2) În cazul în care se solicită transferul temporar către statul membru solicitat sau către Gibraltar, dacă Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat, al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în scopul investigației, vă rugăm să precizați dacă persoana și-a dat consimțământul cu privire la această măsură:

☐ Da ☐ Nu

Dacă este necesar, vă rugăm să furnizați orice informații suplimentare: . . . . . .

. . . . . .

SECȚIUNEA H7: Investigații sub acoperire

Vă rugăm să precizați motivele pentru care considerați că măsura de investigare sub acoperire este relevantă în sensul procedurilor penale:

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Vă rugăm să furnizați următoarele informații:

(a) Informații în scopul identificării subiectului investigației sub acoperire: . . . . . .

. . . . . .

(b) Data dorită de începere și durata măsurii de investigare sub acoperire:. . . . . .

(c) Detalii privind vehiculele/adresa vizate de măsura de investigare sub acoperire: . . . . . .

(d) Dacă este necesar, vă rugăm să furnizați orice informații suplimentare relevante pentru executarea prezentei cereri:

. . . . . .

. . . . . .

SECȚIUNEA I: Formalități și proceduri necesare în vederea executării

1. Bifați și completați, după caz

☐ Se solicită ca autoritatea relevantă/competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat, să îndeplinească următoarele formalități și proceduri (inclusiv orice drepturi/atenționări/avertismente care trebuie comunicate persoanei):. . . . . .

. . . . . .

2. Bifați și completați, după caz

☐ Se solicită ca unul sau mai mulți funcționari ai statului membru solicitant sau ai Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, să fie prezent (prezenți) în timpul executării cererii în sprijinul autorităților competente ale statului membru solicitat sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat.

Numele, funcția și datele de contact ale funcționarilor:

. . . . . .

. . . . . .

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare, dacă sunt diferite de limba indicată în secțiunea J:

. . . . . .

. . . . . .

Natura asistenței care urmează să fie oferită de funcționarul (funcționarii) statului membru solicitant sau al (ai) Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, și/sau orice alte detalii relevante:

. . . . . .

. . . . . .

3. Transmiterea securizată a informațiilor și/sau a probelor

Vă rugăm să precizați un mijloc de transmitere electronică securizată, în cazul în care transmiterea electronică este acceptată:

. . . . . .

. . . . . .

În cazul în care transmiterea electronică nu este acceptată sau ar fi inadecvată în acest caz, vă rugăm să precizați metoda de transmitere solicitată: . . . . . .

. . . . . .

SECȚIUNEA J: Detalii cu privire la autoritatea care a emis cererea

1. Denumirea autorității care a emis cererea: . . . . . .

Numele reprezentantului/persoanei de contact: . . . . . .

Adresa: . . . . . .

Nr. de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) . . . . . .

E-mail: . . . . . .

2. În cazul în care diferă de cele de mai sus, denumirea autorității care desfășoară ancheta penală:

. . . . . .

Numele și funcția unui funcționar care desfășoară ancheta penală: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

Nr. de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) . . . . . .

E-mail: . . . . . .

3. Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea solicitantă:

. . . . . .

4. Dacă sunt diferite de cele de mai sus, detaliile de contact ale persoanei (persoanelor) care trebuie contactată (contactate) pentru obținerea de informații suplimentare sau pentru stabilirea modalităților practice de transferare a probelor:

Nume/Titlu/Organizație: . . . . . .

Adresa: . . . . . .

E-mail: . . . . . .

Telefon de contact: . . . . . .

SECȚIUNEA K: Semnătură

Prin semnarea prezentului formular, certific faptul că:

— conținutul cererii, astfel cum figurează în prezentul formular, este exact și corect;

— prezenta cerere a fost emisă de o autoritate competentă;

— emiterea prezentei cereri este necesară în scopul procedurii; și

— măsurile de investigare solicitate ar fi putut fi dispuse în aceleași condiții într-o cauză internă similară și, după caz, a fost obținută autorizația necesară.

Semnătura autorității solicitante și/sau a reprezentantului acesteia:

Nume: . . . . . .

Funcția ocupată: . . . . . .

Data: . . . . . .

Ștampila oficială (dacă este cazul):

Lista documentelor anexate (dacă este cazul):

. . . . . .

. . . . . .

ANEXA 16

FORMULARE DE INDISPONIBILIZARE ȘI CONFISCARE

Formular de cerere de indisponibilizare/măsuri provizorii

SECȚIUNEA A

Statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant: . . . . . .

. . . . . .

Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat: . . . . . .

. . . . . .

SECȚIUNEA B: Caracterul urgent

Motivele tratamentului de urgență și/sau data solicitată pentru executare:

Termenele pentru executarea cererii de indisponibilizare sunt prevăzute la articolul 169 din acord. Dacă însă este necesar un termen mai scurt sau un anumit termen, vă rugăm să precizați data și să explicați motivul:

SECȚIUNEA C: Persoane relevante

Furnizați toate informațiile, în măsura în care sunt cunoscute, privind identitatea persoanei (persoanelor) (1) fizice sau (2) juridice vizate de cererea de indisponibilizare sau privind identitatea persoanei (persoanelor) care dețin bunurile care fac obiectul cererii de indisponibilizare (dacă sunt vizate mai multe persoane, vă rugăm să furnizați informații pentru fiecare persoană):

1. Persoană fizică:

   Nume:

   Prenume:

   Alt(e) nume relevant(e), dacă este cazul:

   Nume de împrumut, dacă este cazul:

   Sex:

   Cetățenie:

   Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială:

   Tipul și numărul documentului (documentelor) de identitate (carte de identitate, pașaport), după caz:

   Data nașterii:

   Locul nașterii:

   Reședința și/sau adresa cunoscută; în cazul în care nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută:

   Limba (limbile) pe care o (le) înțelege persoana:

   Vă rugăm să precizați dacă această persoană este vizată de cererea de indisponibilizare sau dacă deține bunurile care fac obiectul cererii de indisponibilizare:

2. Persoană juridică:

   Denumire:

   Forma juridică:

   Denumirea prescurtată, denumirea utilizată frecvent sau denumirea comercială, dacă este cazul:

   Sediu social:

   Număr de înregistrare:

   Adresa persoanei juridice:

   Numele reprezentantului persoanei juridice:

   Vă rugăm să precizați dacă această persoană juridică este vizată de cererea de indisponibilizare sau dacă deține bunurile care fac obiectul cererii de indisponibilizare:

   Dacă este diferită de adresa menționată mai sus, vă rugăm să precizați locul în care urmează să se execute măsura de indisponibilizare:

3. Părți terțe:

   (i) Părți terțe ale căror drepturi în legătură cu bunurile care fac obiectul cererii de indisponibilizare sunt direct prejudiciate de cerere (identitate și motive), dacă este cazul:

   (ii) În cazul în care părțile terțe au avut posibilitatea de a-și reclama drepturile, anexați documente care să demonstreze acest lucru.

4. Furnizați orice alte informații care vor facilita executarea cererii de indisponibilizare:

SECȚIUNEA D: Bunuri relevante

Furnizați toate informațiile, în măsura în care sunt cunoscute, cu privire la activele care fac obiectul cererii de indisponibilizare. Vă rugăm să furnizați detalii cu privire la toate bunurile și bunurile individuale, dacă este cazul:

1. În cazul în care se referă la o sumă de bani:

   (i) motivele pentru care se consideră că persoana deține bunuri/venituri pe teritoriul statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat

   (ii) descrierea și locația bunurilor/sursei de venit a persoanei respective

   (iii) locația exactă a bunurilor/sursei de venit a persoanei respective

   (iv) detalii privind contul bancar al persoanei respective (dacă este cunoscut)

2. În cazul în care cererea de indisponibilizare are ca obiect un anumit (anumite) bun (bunuri) [sau un bun de o valoare echivalentă cu a acestuia (acestora)]:

   (i) motivele pentru care se consideră că un anumit bun (anumite bunuri) se află pe teritoriul statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat

   (ii) descrierea și locația bunului (bunurilor) respectiv(e)

   (iii) alte informații relevante

3. Suma totală a cărei indisponibilizare sau executare se solicită în statul membru solicitat sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat (în cifre și litere, a se indica moneda):

SECȚIUNEA E: Motivele cererii sau ale emiterii ordinului de indisponibilizare (dacă este cazul)

Rezumatul situației de fapt:

1. Se prezintă motivele care stau la baza cererii de indisponibilizare sau a emiterii ordinului, inclusiv un rezumat al faptelor și motivelor care stau la baza indisponibilizării, descrierea infracțiunii (infracțiunilor) imputate, care face (fac) obiectul investigației sau al procedurilor, stadiul investigației sau al procedurilor, motivele eventualilor factori de risc și orice alte informații relevante.

2. Natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) în legătură cu care a fost introdusă cererea sau a fost emis ordinul de indisponibilizare și dispoziția (dispozițiile) legală (legale) aplicabilă (aplicabile).

3. Următoarele dispoziții se aplică numai în cazul (cazurile) în care au fost efectuate notificări în temeiul articolului 176 alineatul (2): dacă este cazul, bifați una sau mai multe dintre următoarele infracțiuni, astfel cum sunt definite de legislația statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, care este pasibilă în statul membru solicitant sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, de o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani. În cazul în care cererea sau ordinul de indisponibilizare se referă la mai multe infracțiuni, vă rugăm să indicați numerele în lista infracțiunilor de mai jos (care corespund infracțiunilor descrise la punctele 1 și 2 de mai sus):

   ☐ participarea la un grup infracțional organizat

   ☐ terorismul, astfel cum este definit în anexa 13

   ☐ traficul de persoane

   ☐ exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă

   ☐ traficul ilicit de droguri și substanțe psihotrope

   ☐ traficul ilicit de arme, muniții și substanțe explozive

   ☐ corupția, inclusiv darea sau luarea de mită;

   ☐ frauda, inclusiv frauda care aduce atingere intereselor financiare ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ale unui stat membru sau ale Uniunii

   ☐ spălarea produselor infracțiunii

   ☐ falsificarea de monede

   ☐ criminalitatea informatică

   ☐ infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii de animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție

   ☐ facilitarea intrării și a șederii neautorizate

   ☐ omorul

   ☐ vătămarea corporală gravă

   ☐ traficul ilicit de organe și țesuturi umane

   ☐ răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici

   ☐ rasismul și xenofobia

   ☐ furtul organizat sau armat

   ☐ traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă

   ☐ înșelăciunea

   ☐ racketul și extorcarea de fonduri

   ☐ contrafacerea și pirateria de produse

   ☐ falsul și uzul de fals în înscrisuri oficiale

☐ falsificarea mijloacelor de plată

☐ traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere

☐ traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive

☐ traficul de vehicule furate

☐ viol

☐ incendierea cu intenție

☐ infracțiunile care țin de competența Curții Penale Internaționale

☐ sechestrarea ilegală de aeronave, nave sau vehicule spațiale

☐ sabotajul

4. Orice alte informații relevante (de exemplu, relația dintre bunuri și infracțiune):

SECȚIUNEA F: Confidențialitate

☐ Necesitatea de a menține, după executare, confidențialitatea informațiilor furnizate în cerere:

☐ Necesitatea unor formalități specifice la momentul executării:

SECȚIUNEA G: Cereri adresate mai multor state membre sau, dacă actorul solicitant este un stat membru, Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și unuia sau mai multor state membre

În cazul în care s-a transmis o cerere de indisponibilizare mai multor state membre sau, dacă actorul solicitant este un stat membru, Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și unuia sau mai multor state membre, furnizați următoarele informații:

1. S-a transmis o cerere de indisponibilizare și următoarelor state membre (statul membru și autoritatea):

2. Vă rugăm să indicați motivele transmiterii cererilor de indisponibilizare către mai multe state membre sau, dacă actorul solicitant este un stat membru, către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și către unul sau mai multe state membre:

3. Valoarea activelor, dacă este cunoscută, în fiecare stat membru solicitat:

4. Vă rugăm să precizați eventualele nevoi specifice:

SECȚIUNEA H: Relația cu cererile sau ordinele de indisponibilizare anterioare

Dacă este cazul, furnizați informații relevante pentru identificarea cererilor de indisponibilizare anterioare sau conexe:

1. Data cererii sau a emiterii și transmiterii ordinului:

2. Autoritatea căreia i-a fost transmisă (transmis):

3. Referința furnizată de autoritatea emitentă și de autoritatea de executare:

SECȚIUNEA I: Confiscare

Prezenta cerere de indisponibilizare este însoțită de un ordin de confiscare emis în statul membru solicitant sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant (numărul de referință al ordinului de confiscare):

☐ Da, numărul de referință:

☐ Nu

Bunul (bunurile) rămân(e) indisponibilizat(e) în statul membru solicitat sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat, până la transmiterea și executarea ordinului de confiscare (data estimată pentru transmiterea ordinului de confiscare, dacă este posibil):

SECȚIUNEA J: Căi de atac (dacă este cazul)

Vă rugăm să indicați dacă se poate introduce o cale de atac în statul membru solicitant sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, împotriva emiterii unei cereri/unui ordin de indisponibilizare și, dacă da, vă rugăm să furnizați detalii suplimentare (descrierea căii de atac, inclusiv măsurile necesare și termenele):

SECȚIUNEA K: Autoritatea emitentă

În cazul în care există un ordin de indisponibilizare în statul membru solicitant sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, pe care se bazează prezenta cerere de indisponibilizare, vă rugăm să furnizați următoarele detalii:

1. Tipul autorității emitente:

   ☐ judecător, instanță judecătorească, procuror

   ☐ o altă autoritate competentă desemnată de statul membru solicitant sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant

2. Date de contact:

   Denumirea oficială a autorității emitente:

   Numele reprezentantului acesteia:

   Funcția deținută (titlu/grad):

   Dosar nr.:

   Adresa:

   Nr. de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

   Fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

   E-mail:

   Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea emitentă:

Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentatului acesteia care certifică exactitatea și corectitudinea conținutului formularului de cerere de indisponibilizare/măsuri provizorii:

Nume:

Funcția deținută (titlu/grad):

Data:

Ștampila oficială (dacă este cazul):

SECȚIUNEA L: Autoritatea de validare

Vă rugăm să precizați tipul de autoritate care a validat formularul de cerere de indisponibilizare/măsuri provizorii, dacă este cazul:

☐ judecător, instanță judecătorească, procuror

☐ o altă autoritate competentă desemnată de statul membru solicitant sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant

Denumirea oficială a autorității de validare:

Numele reprezentantului acesteia:

Funcția deținută (titlu/grad):

Dosar nr.:

Adresa:

Nr. de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

E-mail:

Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea competentă:

SECȚIUNEA M: Autoritatea centrală

Vă rugăm să indicați autoritatea centrală responsabilă cu transmiterea și primirea administrativă a cererilor de indisponibilizare în statul membru solicitant sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant:

Denumirea oficială a autorității centrale:

Numele reprezentantului acesteia:

Funcția deținută (titlu/grad):

Dosar nr.:

Adresa:

Nr. de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

E-mail:

Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea competentă:

SECȚIUNEA N: Informații suplimentare

1. Vă rugăm să precizați dacă principalul punct de contact din statul membru solicitant sau din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, ar trebui să fie:

   ☐ autoritatea emitentă

   ☐ autoritatea competentă

   ☐ autoritatea centrală

2. Dacă este diferit de cele de mai sus, vă rugăm să furnizați datele de contact ale persoanei (persoanelor) cu care trebuie să se ia legătura pentru furnizarea de informații suplimentare privind prezenta cerere de indisponibilizare:

   Nume/Titlu/Organizație:

   Adresa:

   E-mail/Tel. de contact:

Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentatului acesteia care certifică exactitatea și corectitudinea conținutului formularului de cerere de indisponibilizare/măsuri provizorii:

Nume:

Funcția deținută (titlu/grad):

Data:

Ștampila oficială (dacă este cazul):

SECȚIUNEA O: Anexe

Ordinul de indisponibilizare, în original sau în copie autentificată, trebuie să fie transmis împreună cu formularul de cerere de indisponibilizare/măsuri provizorii în cazul în care a fost emis un ordin de indisponibilizare în statul membru solicitant sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant.

Formular de cerere de confiscare

SECȚIUNEA A

Statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant: . . . . . .

. . . . . .

Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat: . . . . . .

. . . . . .

SECȚIUNEA B Ordin de confiscare

Data emiterii: . . . . . .

Data la care ordinul a devenit definitiv: . . . . . .

Numărul de referință: . . . . . .

Suma totală care face obiectul ordinului, în cifre și litere, indicați moneda

Suma pentru care se solicită executarea în statul membru solicitat sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat sau, în cazul unui (unor) anumit(e) tip (tipuri) de bunuri, descrierea și localizarea bunurilor

Vă rugăm să furnizați detalii cu privire la constatările instanței judecătorești în legătură cu ordinul de confiscare:

☐ bunul constituie produsul unei infracțiuni sau corespunde integral sau parțial valorii unui astfel de produs

☐ bunul constituie instrumentul unei astfel de infracțiuni

☐ bunul poate face obiectul confiscării extinse

☐ bunul face obiectul confiscării în temeiul oricăror alte dispoziții referitoare la competențele de confiscare, inclusiv confiscarea în absența unei condamnări definitive, în temeiul legislației statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, în urma unei proceduri în legătură cu o infracțiune

SECȚIUNEA C: Persoane afectate

Furnizați toate informațiile, în măsura în care sunt cunoscute, privind identitatea persoanei (persoanelor) (1) fizice sau (2) juridice afectate de cererea de confiscare (dacă sunt vizate mai multe persoane, vă rugăm să furnizați informațiile pentru fiecare persoană):

1. Persoană fizică

Nume:

Prenume:

Alt(e) nume relevant(e), dacă este cazul:

Nume de împrumut, dacă este cazul:

Sex:

Cetățenie:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială:

Tipul și numărul documentului (documentelor) de identitate (carte de identitate, pașaport), după caz:

Data nașterii:

Locul nașterii:

Reședința și/sau adresa cunoscută; în cazul în care nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută:

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege persoana:

Vă rugăm să precizați dacă această persoană este vizată de cererea de confiscare sau dacă deține bunurile care fac obiectul cererii de confiscare:

2. Persoană juridică:

   Nume:

   Forma juridică:

   Denumirea prescurtată, denumirea utilizată frecvent sau denumirea comercială, dacă este cazul:

   Sediu social:

   Număr de înregistrare:

   Adresa persoanei juridice:

   Numele reprezentantului persoanei juridice:

   Dacă este diferită de adresa menționată mai sus, vă rugăm să precizați locul în care urmează să se execute cererea de confiscare:

3. Părți terțe:

   (i) Terți ale căror drepturi în legătură cu bunurile care fac obiectul cererii de confiscare sunt direct prejudiciate de cerere (identitate și motive), dacă sunt cunoscuți/este cazul:

   (ii) În cazul în care terții au avut posibilitatea de a-și reclama drepturile, anexați documente care să demonstreze acest lucru.

4. Furnizați orice alte informații care vor facilita executarea cererii de confiscare:

SECȚIUNEA D: Bunuri vizate

Furnizați toate informațiile, în măsura în care sunt cunoscute, cu privire la activele care fac obiectul confiscării. Vă rugăm să furnizați detalii cu privire la toate bunurile și bunurile specifice, dacă este cazul:

1. În cazul în care se referă la o sumă de bani:

   (i) Motivele pentru care se consideră că persoana deține bunuri/venituri pe teritoriul statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat:

   (ii) Descrierea și locația bunurilor/sursei de venit:

2. În cazul în care cererea se referă la un anumit (anumite) bun (bunuri):

   (i) Motivele pentru care se consideră că un anumit bun (anumite bunuri) se află pe teritoriul statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat:

   (ii) Descrierea și locația bunului (bunurilor) respectiv(e)

3. Valoarea bunului:

   (i) Cuantumul total al cererii (sumă aproximativă):

   (ii) Suma totală pentru care se solicită executarea în statul membru solicitat sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat (sumă aproximativă):

   (iii) În cazul unui (unor) anumit(e) bun (bunuri), descrierea și locația acestuia (acestora):

SECȚIUNEA E: Motive de confiscare

Rezumatul situației de fapt:

1. Se prezintă motivele pentru care s-a emis un ordin de confiscare, inclusiv un rezumat al faptelor și motivelor care stau la baza confiscării, descrierea infracțiunilor, motivele eventualilor factori de risc și orice alte informații relevante (cum ar fi data, locul și circumstanțele săvârșirii infracțiunii):

2. Natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) în legătură cu care a fost emis ordinul de confiscare și dispoziția (dispozițiile) legală (legale) aplicabilă (aplicabile):

3. Următoarele dispoziții se aplică numai în cazul în care notificările au fost făcute în temeiul articolului 176 alineatul (2): dacă este cazul, bifați una sau mai multe dintre următoarele infracțiuni, astfel cum sunt definite de legislația statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, care este pasibilă în statul membru solicitant sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, de o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani. În cazul în care ordinul de confiscare se referă la mai multe infracțiuni, vă rugăm să indicați numerele în lista infracțiunilor de mai jos (care corespund infracțiunilor descrise la punctele 1 și 2 de mai sus):

   ☐ participarea la un grup infracțional organizat;

   ☐ terorism, astfel cum este definit în anexa 13

   ☐ traficul de persoane;

   ☐ exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;

   ☐ traficul ilicit de droguri și substanțe psihotrope;

   ☐ traficul ilicit de arme, muniții și substanțe explozive;

   ☐ corupția, inclusiv dare sau luare de mită;

   ☐ fraudă, inclusiv frauda care aduce atingere intereselor financiare ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ale unui stat membru sau ale Uniunii

   ☐ spălarea produselor infracțiunii;

   ☐ falsificarea de monede;

   ☐ criminalitatea informatică;

   ☐ infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii de animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;

   ☐ facilitarea intrării și a șederii neautorizate

   ☐ omor

   ☐ vătămarea corporală gravă;

   ☐ traficul ilicit de organe și țesuturi umane;

   ☐ răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici;

   ☐ rasismul și xenofobia

   ☐ furtul organizat sau armat;

   ☐ traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;

   ☐ înșelăciune

   ☐ racketul și extorcare de fonduri

   ☐ contrafacerea și pirateria de produse;

   ☐ falsul și uzul de fals în înscrisuri oficiale;

☐ falsificarea mijloacelor de plată;

☐ traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;

☐ traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive;

☐ traficul de vehicule furate;

☐ viol

☐ incendiere cu intenție

☐ infracțiunile care țin de competența Curții Penale Internaționale;

☐ sechestrarea ilegală de aeronave, nave sau vehicule spațiale;

☐ sabotaj

4. Orice alte informații relevante (de exemplu, relația dintre bunuri și infracțiune):

SECȚIUNEA F: Confidențialitate

☐ Necesitatea de a menține confidențialitatea informațiilor sau a unei părți a informațiilor furnizate în cerere

Vă rugăm să precizați orice informații relevante:

SECȚIUNEA G: Cereri adresate mai multor state membre sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și unuia sau mai multor state membre

În cazul în care s-a transmis o cerere de confiscare mai multor state membre sau, dacă actorul solicitant este un stat membru, Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și unuia sau mai multor state membre, furnizați următoarele informații:

1. S-a transmis o cerere de confiscare și următorului (următoarelor) alt(e) stat(e) membru(e) (statul și autoritatea):

2. Motivele transmiterii cererii de confiscare mai multor state membre sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și unuia sau mai multor state membre (selectați motivele corespunzătoare):

(i) În cazul în care cererea se referă la anumite bunuri:

☐ Se consideră că diferite bunuri care fac obiectul cererii se află în state membre diferite sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în unul sau mai multe state membre

☐ Cererea de confiscare se referă la un anumit bun și necesită acțiuni în mai multe state membre sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în unul sau mai multe state membre

(ii) În cazul în care cererea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:

☐ Este probabil ca valoarea estimată a bunului care poate fi confiscat pe teritoriul părții solicitante și în oricare dintre statele membre solicitate sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să nu fie suficientă pentru a acoperi întreaga sumă stabilită în ordin

☐ Alte necesități specifice:

3. Valoarea activelor, dacă este cunoscută, în fiecare stat membru solicitat sau, dacă actorul solicitant este un stat membru, în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în fiecare stat membru solicitat:

4. În cazul în care confiscarea unui (unor) anumit(e) bun (bunuri) necesită acțiuni în mai multe state membre sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în unul sau mai multe state membre, descrierea acțiunii care urmează să fie întreprinsă în statul solicitat sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul:

SECȚIUNEA H: Conversia și transferul de bunuri

1. În cazul în care cererea de confiscare se referă la un bun specific, confirmați dacă statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, permite confiscarea în statul membru solicitat sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă este actorul solicitat, sub forma unei cerințe de a plăti o sumă de bani corespunzătoare valorii bunului:

   ☐ Da

   ☐ Nu

2. În cazul în care confiscarea are ca obiect o sumă de bani, precizați dacă bunul, altul decât suma de bani obținută în urma executării cererii de confiscare, poate fi transferat statului membru solicitant sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant:

   ☐ Da

   ☐ Nu

SECȚIUNEA I: Privarea de libertate în caz de neplată sau orice altă măsură de restrângere a libertății unei persoane

Vă rugăm să precizați dacă statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, permite aplicarea de către statul membru solicitat sau de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat, a unei măsuri privative de libertate în caz de neplată sau a altor măsuri de restricționare a libertății unei persoane în cazul în care nu este posibil să se execute cererea de confiscare, integral sau parțial:

☐ Da

☐ Nu

SECȚIUNEA J: Restituirea către victimă sau despăgubirea victimei

1. Vă rugăm să precizați, în cazurile în care este relevant, dacă:

   ☐ O autoritate emitentă sau o altă autoritate competentă a statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, a emis o decizie de despăgubire a victimei sau de restituire în favoarea acesteia a următoarei sume de bani:

   ☐ O autoritate emitentă sau o altă autoritate competentă a statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, a emis o hotărâre de restituire a următoarelor bunuri, altele decât bani, în favoarea victimei:

2. Detaliile hotărârii de restituire către victimă a bunurilor sau de despăgubire a victimei:

   Autoritatea emitentă (denumirea oficială):

   Data deciziei:

   Numărul de referință al deciziei (dacă este cazul):

   Descrierea bunului care urmează să fie restituit sau suma acordată cu titlu de despăgubire:

   Numele victimei:

   Adresa victimei:

SECȚIUNEA K: Căi de atac

Vă rugăm să precizați dacă s-a introdus deja o cale de atac împotriva emiterii unui ordin de confiscare și, dacă da, vă rugăm să furnizați detalii suplimentare (descrierea căii de atac, inclusiv măsurile necesare și termenele):

SECȚIUNEA L: Autoritatea emitentă

Vă rugăm să furnizați detalii cu privire la autoritatea care a emis cererea de confiscare în statul membru solicitant sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant:

1. Tipul autorității emitente:

   ☐ judecător, instanță judecătorească, procuror

   ☐ o altă autoritate competentă desemnată de statul membru solicitant sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant

2. Date de contact:

   Denumirea oficială a autorității emitente:

   Numele reprezentantului acesteia:

   Funcția deținută (titlu/grad):

   Dosar nr.:

   Adresa:

   Nr. de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

   Fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

   E-mail:

   Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea emitentă:

Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentatului acesteia care certifică exactitatea și corectitudinea conținutului formularului de cerere de confiscare:

Nume:

Funcția deținută (titlu/grad):

Data:

Ștampila oficială (dacă este cazul):

SECȚIUNEA M: Autoritatea de validare

Vă rugăm să indicați tipul de autoritate care a validat formularul de cerere de confiscare, dacă este cazul:

☐ judecător, instanță judecătorească, procuror

☐ o altă autoritate competentă desemnată de statul membru emitent sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant

Denumirea oficială a autorității de validare:

Numele reprezentantului acesteia:

Funcția deținută (titlu/grad):

Dosar nr.:

Adresa:

Nr. de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

E-mail:

Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea competentă:

SECȚIUNEA N: Autoritatea centrală

Vă rugăm să indicați autoritatea centrală responsabilă cu transmiterea și primirea administrativă a formularului de cerere de confiscare în statul membru solicitant sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant:

Denumirea oficială a autorității centrale:

Numele reprezentantului acesteia:

Funcția deținută (titlu/grad):

Dosar nr.:

Adresa:

Nr. de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

E-mail:

Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea competentă:

SECȚIUNEA O: Informații suplimentare

1. Vă rugăm să precizați dacă principalul punct de contact din statul membru solicitant sau din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, ar trebui să fie:

   ☐ autoritatea emitentă

   ☐ autoritatea competentă

   ☐ autoritatea centrală

2. Dacă este diferit de cele de mai sus, vă rugăm să furnizați datele de contact ale persoanei (persoanelor) cu care trebuie să se ia legătura pentru furnizarea de informații suplimentare privind prezentul formular de cerere de confiscare:

   Nume/Titlu/Organizație:

   Adresa:

   E-mail/Tel. de contact:

SECȚIUNEA P: Anexe

Originalul sau copia autentificată în mod corespunzător a ordinului de confiscare trebuie să fie furnizat(ă) împreună cu formularul de cerere de confiscare.

ANEXA 17

LISTA ACTELOR UNIUNII ÎN DOMENIUL COMBATERII SPĂLĂRII BANILOR ȘI A FINANȚĂRII TERORISMULUI, ASTFEL CUM SE MENȚIONEAZĂ LA ARTICOLUL 198 DIN ACORD

1. Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei ([1]), astfel cum a fost modificată prin:

   — Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 ([2]);

   — Directiva (UE) 2019/2177 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2019 ([3]);

   — Regulamentul (UE) 2023/1113 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 ([4]); și

   — Directiva (UE) 2024/1640 a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 2024 ([5]).

2. Regulamentul (UE) 2024/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului ([6]).

3. Directiva (UE) 2024/1640 a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 2024 privind mecanismele care trebuie instituite de statele membre pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și de modificare și abrogare a Directivei (UE) 2015/849 ([7]).

4. Regulamentul (UE) 2024/1620 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 de instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 ([8]).

5. Regulamentul (UE) 2023/1113 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de anumite criptoactive și de modificare a Directivei (UE) 2015/849 ([9]).

([1]) JO L 141, 5.6.2015, p. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj.
([2]) JO L 156, 19.6.2018, p. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/843/oj.
([3]) JO L 334, 27.12.2019, p. 155, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2177/oj.
([4]) JO L 150, 9.6.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1113/oj.
([5]) JO L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj.
([6]) JO L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj.
([7]) JO L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj.
([8]) JO L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj.
([9]) JO L 150, 9.6.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1113/oj.

ANEXA 18

NORME MATERIALE PRIVIND AJUTOARELE DE STAT, ASTFEL CUM SE MENȚIONEAZĂ LA ARTICOLUL 201 DIN ACORD

Articolul 19 din prezentul acord se aplică actelor Uniunii enumerate în prezenta anexă, sub rezerva alineatelor următoare.

În sensul prezentei anexe, „actele Uniunii” includ, de asemenea, toate orientările, avizele și comunicările enumerate în prezenta anexă.

Prezenta anexă se aplică în temeiul articolului 201 alineatul (1) din prezentul acord.

Părțile iau act de faptul că prezenta anexă conține acte ale Uniunii privind ajutoarele de stat acordate de statele membre, astfel cum au fost puse în aplicare de Comisia Europeană. În ceea ce privește ajutoarele de stat acordate de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care intră în domeniul de aplicare al articolului 201 alineatul (1) din prezentul acord, astfel de acte ale Uniunii se aplică *mutatis mutandis*, inclusiv evaluării de fond a ajutoarelor de stat, precum și procedurilor de asigurare a respectării legislației ale autorității sau organismului său independent.

Orientările, avizele și comunicările relevante enumerate în prezenta anexă se pun în aplicare în Gibraltar în același mod ca în Uniune, iar autoritatea independentă sau organismul independent ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, le aplică în același mod ca și Comisia Europeană.

Părțile recunosc că, din cauza constrângerilor obiective care rezultă din particularitățile geografice ale Gibraltarului, este posibil ca anumite acte ale Uniunii din prezenta anexă să nu fie imediat relevante pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, de exemplu, întrucât este posibil ca acesta să nu desfășoare în prezent anumite activități economice pe teritoriul său, astfel de acte ale Uniunii sunt altfel imposibil de aplicat sau astfel de acte ale Uniunii reglementează măsuri de ajutor de stat care depind de dispoziții juridice ale Uniunii care nu se aplică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Părțile iau act de faptul că Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu este obligat să încorporeze astfel de acte ale Uniunii în sistemul său juridic intern până când nu asigură reglementarea acestor activități economice de respectivele acte ale Uniunii pe teritoriul său sau până când nu intenționează să acorde ajutoare care ar putea intra sub incidența unor astfel de acte ale Uniunii. În orice caz, autoritatea sa independentă sau organismul său independent trebuie să țină seama în mod corespunzător și fără întârziere de actele relevante ale Uniunii din prezenta anexă, dacă i se solicită să evalueze ajutorul de stat.

1.	Normele privind ajutoarele de stat prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene [1] (TFUE) Articolele 107, 108 și 109 din TFUE Articolul 106 din TFUE, în măsura în care se referă la ajutorul de stat articolul 93 din TFUE
2.	Actele referitoare la noțiunea de ajutor Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat astfel cum este menționată la articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO C 262, 19.7.2016, p. 1). Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor Uniunii Europene în materie de ajutor de stat în cazul compensației acordate pentru prestarea unor servicii de interes economic general (JO C 8, 11.1.2012, p. 4). Comunicarea Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții (JO C 155, 20.6.2008, p. 10).
3.	Regulamentele de exceptare pe categorii
3.1	Regulamentul de abilitare Regulamentul (UE) 2015/1588 al Consiliului din 13 iulie 2015 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale (JO L 248, 24.9.2015, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1588/oj), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2018/1911 al Consiliului din 26 noiembrie 2018 (JO L 311, 7.12.2018, p. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1911/oj).
3.2	Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat (JO L 187, 26.6.2014, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj), astfel cum a fost modificat prin: — Regulamentul (UE) 2017/1084 al Comisiei din 14 iunie 2017 (JO L 156, 20.6.2017, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1084/oj); — Regulamentul (UE) 2020/972 al Comisiei din 2 iulie 2020 (JO L 215, 7.7.2020, p. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/972/oj); — Regulamentul (UE) 2021/452 al Comisiei din 15 martie 2021 (JO L 89, 16.3.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/452/oj); — Regulamentul (UE) 2021/1237 al Comisiei din 23 iulie 2021 (JO L 270, 29.7.2021, p. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1237/oj); și — Regulamentul (UE) 2023/1315 al Comisiei din 23 iunie 2023 (JO L 167, 30.6.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1315/oj).

[1] Versiunea consolidată a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (JO C 326, 26.10.2012, p. 47).

3.3 Regulamentele de exceptare pe categorii pe sectoare

— Regulamentul (UE) 2026/562 al Comisiei din 16 martie 2026 de declarare a anumitor categorii de ajutoare în sectorul transportului feroviar, al transportului pe căile navigabile interioare și al transportului multimodal compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 93, 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L, 2026/562, 30.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/562/oj);

— Regulamentul (UE) 2022/2472 al Comisiei din 14 decembrie 2022 de declarare a anumitor categorii de ajutoare în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale ca fiind compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 327, 21.12.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2472/oj), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2023/2607 al Comisiei din 22 noiembrie 2023 (JO L, 2023/2607, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2607/oj);

— Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO L 315, 3.12.2007, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2007/1370/oj), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2016/2338 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016 (JO L 345, 23.12.2016, p. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2338/oj);

— Comunicare a Comisiei referitoare la orientări pentru interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători (JO C 92, 29.3.2014, p. 1); și

— Decizia 2012/21/UE a Comisiei din 20 decembrie 2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general (JO L 7, 11.1.2012, p. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2012/21(1)/oj).

3.4 Regulamentele privind ajutorul *de minimis*

— Regulamentul (UE) 2023/2831 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* (JO L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj); și

— Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/2832 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general (JO L, 2023/2832, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2832/oj).

4. Reguli de procedură

— Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 24.9.2015, p. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1589/oj).

— Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/1589 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 140, 30.4.2004, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/794/oj), astfel cum a fost modificat prin:

  — Regulamentul (CE) nr. 1627/2006 al Comisiei din 24 octombrie 2006 (JO L 302, 1.11.2006, p. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1627/oj);

  — Regulamentul (CE) nr. 271/2008 al Comisiei din 30 ianuarie 2008 (JO L 82, 25.3.2008, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/271/oj);

  — Regulamentul (CE) nr. 257/2009 al Comisiei din 24 martie 2009 (JO L 81, 27.3.2009, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/257/oj);

  — Regulamentul (CE) nr. 1125/2009 al Comisiei din 23 noiembrie 2009 (JO L 308, 24.11.2009, p. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1125/oj);

  — Regulamentul (UE) nr. 372/2014 al Comisiei din 9 aprilie 2014 (JO L 109, 12.4.2014, p. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/372/oj);

	— Regulamentul (UE) 2015/2282 al Comisiei din 27 noiembrie 2015 (JO L 325, 10.12.2015, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/2282/oj); — Regulamentul (UE) 2016/246 al Comisiei din 3 februarie 2016 (JO L 51, 26.2.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/246/oj); — Regulamentul (UE) 2016/2105 al Comisiei din 1 decembrie 2016 (JO L 327, 2.12.2016, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2105/oj); — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2025/905 al Comisiei din 12 mai 2025 (JO L, 2025/905, 13.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/905/oj); — Comunicarea Comisiei – Comunicarea Comisiei privind recuperarea ajutoarelor de stat ilegale și incompatibile (JO C 247, 23.7.2019, p. 1); — Comunicarea Comisiei privind stabilirea normelor aplicabile pentru evaluarea ajutorului de stat ilegal (JO C 119, 22.5.2002, p. 22); — Comunicarea Comisiei – Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor referitoare la ajutoarele de stat de către instanțele naționale (JO C 305, 30.7.2021, p. 1); — Comunicarea Comisiei privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont (JO C 14, 19.1.2008, p. 6); — Comunicarea Comisiei – Cod de bune practici pentru desfășurarea procedurilor de control al ajutoarelor de stat (JO C, C/2025/2810, 13.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2810/oj); și — Comunicarea Comisiei C(2003) 4582 din 1 decembrie 2003 privind secretul profesional în deciziile din domeniul ajutorului de stat (JO C 297, 9.12.2003, p. 6).
5.	Normele de compatibilitate
5.1	Proiectele importante de interes european comun — Comunicarea Comisiei – Criterii pentru analiza compatibilității cu piața internă a ajutorului de stat destinat să promoveze realizarea unor proiecte importante de interes european comun (JO C 528, 30.12.2021, p. 10).
5.2	Ajutoarele pentru agricultură — Comunicarea Comisiei – Orientările Uniunii Europene privind ajutoarele de stat în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale (JO C 485, 21.12.2022, p. 1).
5.3	Ajutoare regionale — Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat regionale (JO C 153, 29.4.2021, p. 1).
5.4	Ajutoarele pentru cercetare, dezvoltare și inovare — Comunicarea Comisiei – Cadrul pentru ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare (JO C 414, 28.10.2022, p. 1).
5.5	Ajutoarele pentru capital de risc — Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru promovarea investițiilor de finanțare de risc (JO C 508, 16.12.2021, p. 1).

5.6 Ajutorul de stat pentru salvare și restructurare

— Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate (JO C 249, 31.7.2014, p. 1), astfel cum a fost prelungită prin Comunicarea Comisiei de modificare a Orientărilor privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate, în ceea ce privește perioada de aplicare (JO C, C/2023/1212, 29.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1212/oj).

5.7 Ajutoarele pentru formare

— Comunicarea Comisiei – Criterii pentru analiza compatibilității ajutoarelor de stat pentru formare care fac obiectul notificării individuale (JO C 188, 11.8.2009, p. 1).

5.8 Ajutoarele pentru ocuparea forței de muncă

— Comunicarea Comisiei – Criterii pentru analiza compatibilității ajutoarelor de stat pentru încadrarea în muncă a lucrătorilor defavorizați și a celor cu handicap, care fac obiectul notificării individuale (JO C 188, 11.8.2009, p. 6).

5.9 Normele temporare ca răspuns la crizele economice și financiare

— Comunicarea Comisiei – Recapitalizarea instituțiilor financiare în contextul actualei crize financiare: limitarea ajutorului la minimul necesar și garanții împotriva denaturărilor nejustificate ale concurenței (JO C 10, 15.1.2009, p. 2);

— Comunicarea Comisiei privind tratarea activelor depreciate în sectorul bancar comunitar (JO C 72, 26.3.2009, p. 1);

— Comunicare a Comisiei privind restabilirea viabilității și evaluarea măsurilor de restructurare luate în sectorul financiar, în contextul crizei actuale, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat (JO C 195, 19.8.2009, p. 9);

— Comunicarea Comisiei privind aplicarea, începând cu 1 ianuarie 2011, a normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor de sprijin în favoarea băncilor, în contextul crizei financiare (JO C 329, 7.12.2010, p. 7);

— Comunicarea Comisiei privind aplicarea, începând cu 1 ianuarie 2012, a normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor de sprijin în favoarea băncilor, în contextul crizei financiare (JO C 356, 6.12.2011, p. 7). și

— Comunicarea Comisiei privind aplicarea, de la 1 august 2013, a normelor privind ajutoarele de stat pentru măsurile de sprijin în favoarea băncilor în contextul crizei financiare („Comunicarea privind sectorul bancar") (JO C 216, 30.7.2013, p. 1).

5.10 Asigurarea creditelor la export

— Comunicarea Comisiei privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt (JO C 497, 10.12.2021, p. 5).

5.11 Energia și mediul

5.11.1 Mediu și energie

— Comunicarea Comisiei – Orientările din 2022 privind ajutoarele de stat pentru climă, protecția mediului și energie (JO C 80, 18.2.2022, p. 1);

— Comunicarea Comisiei – Orientările privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră după 2021 (JO C 317, 25.9.2020, p. 5).

5.11.2 Energia electrică (costuri irecuperabile) — Comunicarea Comisiei privind metodologia analizării ajutoarelor de stat legate de costurile irecuperabile [scrisoarea Comisiei SG (2001) D/290869 din 6 august 2001]. 5.11.3 Pactul pentru o industrie curată — Comunicarea Comisiei – Cadrul pentru măsuri de ajutor de stat de sprijinire a Pactului pentru o industrie curată (Cadrul privind ajutoarele de stat în contextul Pactului pentru o industrie curată) (JO C, C/2025/3602, 4.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3602/oj).
5.12 Industriile de bază și industria prelucrătoare (oțel) — Comunicarea Comisiei privind anumite aspecte referitoare la instrumentarea cauzelor de concurență, rezultate din expirarea Tratatului CECO (JO C 152, 26.6.2002, p. 5).
5.13 Serviciile poștale — Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor de concurență în sectorul poștal și privind evaluarea anumitor măsuri de stat cu privire la serviciile poștal (JO C 39, 6.2.1998, p. 2).
5.14 Transportul și infrastructura — Comunicarea Comisiei – Orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru transportul maritim (JO C 13, 17.1.2004, p. 3); — Comunicare a Comisiei cu privire la orientările privind ajutoarele de stat complementare finanțării comunitare pentru lansarea autostrăzilor maritime (JO C 317, 12.12.2008, p. 10); — Comunicare a Comisiei de stabilire a unor orientări privind ajutoarele de stat pentru societățile de administrare a navelor (JO C 132, 11.6.2009, p. 6); — Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat destinate aeroporturilor și companiilor aeriene (JO C 99, 4.4.2014, p. 3); — Comunicare a Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru transportul terestru și multimodal (JO C, C/2026/1656, 30.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/1656/oj).
5.15 Serviciile de interes economic general (SIEG) — Comunicarea Comisiei – Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public (JO C 8, 11.1.2012, p. 15).
6. Transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice — Directiva 2006/111/CE a Comisiei din 16 noiembrie 2006 privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice, precum și transparența relațiilor financiare din cadrul anumitor întreprinderi (JO L 318, 17.11.2006, p. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/111/oj), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2025/1442 a Comisiei din 18 iulie 2025 (JO L, 2025/1442, 21.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1442/oj).
7. Definiția IMM-urilor — Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

ANEXA 19

MODALITĂȚI LEGATE DE DOVADA FAPTULUI CĂ MĂRFURILE ÎNDEPLINESC CONDIȚIILE PREVĂZUTE LA ARTICOLELE 242 ȘI 248 ÎN APLICAREA ARTICOLULUI 247 ALINEATUL (3) DIN ACORD

Articolul 1

Mărfuri care circulă dinspre Uniune către Gibraltar

(1) Mărfurile expediate către Gibraltar care se află în liberă circulație în Uniune în conformitate cu articolul 242 din prezentul acord în momentul prezentării lor la un birou vamal desemnat sunt transportate pe cale terestră sau maritimă utilizând noul sistem computerizat de tranzit („NCTS”) și aplicând codul T2GI. Datele privind tranzitul mărfurilor, precum și informațiile suplimentare menționate la alineatul (2) din prezentul articol se declară în NCTS la biroul vamal desemnat, care acționează ca birou de plecare, iar mărfurile sunt transportate după procesul de tranzit către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care acționează ca birou de destinație.

Prin derogare de la primul paragraf, echipamentele profesionale, astfel cum sunt definite la articolul 1 din anexa B.2 la Convenția privind admiterea temporară, încheiată la Istanbul la 26 iunie 1990 (denumită în continuare „Convenția de la Istanbul privind admiterea temporară”), pot fi transportate pe cale terestră fără a utiliza NCTS.

(2) În scopul controlului, biroul vamal desemnat ține un registru care conține detalii privind toate exporturile către Gibraltar, inclusiv trimiteri la codurile mărfurilor, cantitățile și valoarea mărfurilor, pe baza unei facturi furnizate de titularul regimului de tranzit, data acceptării declarației de tranzit, elementele de taxare, numărul de referință principal (T2GI XXX) și orice alte date necesare pentru calcularea taxei pe tranzacții și a accizei, după caz. Aceste informații se transmit la nivel de articol autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru calcularea cuantumului taxei pe tranzacții și a accizei datorate în momentul prezentării mărfurilor în Gibraltar autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, prin intermediul regimului special de tranzit definit la alineatul (1).

(3) Regimul special de tranzit se încheie la autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, prin intermediul unui mesaj intitulat „aviz de sosire”, notifică biroului vamal desemnat care a acționat ca birou de plecare sosirea mărfurilor în ziua în care mărfurile sunt prezentate în Gibraltar la biroul de destinație și transmit un mesaj intitulat „rezultatele controlului” biroului de plecare în termen de cel mult trei zile lucrătoare de la prezentarea mărfurilor la biroul de destinație, împreună cu o dovadă că taxa pe tranzacții și accizele, după caz, au fost percepute în Gibraltar pentru mărfurile respective, cu excepția cazului în care mărfurile fac obiectul derogării menționate la alineatul (5). În cazurile în care se aplică o astfel de derogare, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, transmit biroului de plecare un mesaj în care specifică faptul că mărfurile au fost incluse într-un regim special în scopuri fiscale (antrepozitare, perfecționare activă sau admitere temporară) în locul dovezii că taxa pe tranzacție și accizele, după caz, au fost percepute în Gibraltar.

(4) În cazul în care mesajele sau dovezile privind taxa pe tranzacții și accizele percepute, după caz, nu sunt prezentate sau în cazul în care operațiunea de tranzit nu a putut fi încheiată, biroul vamal desemnat efectuează o înscriere în registrul menționat la alineatul (2). În acest caz, biroul vamal desemnat relevant tratează operațiunea drept o intrare neregulamentară a mărfurilor și percepe TVA-ul și accizele aplicabile în statul membru de stabilire a biroului vamal desemnat. Titularul regimului de tranzit trebuie să plătească suma corespunzătoare. Această aplicare nu aduce atingere eventualelor rectificări care s-ar putea dovedi necesare, de exemplu, în baza unor investigații efectuate în contextul regimului de tranzit sau ca urmare a acțiunilor întreprinse în contextul asistenței reciproce, astfel cum se prevede în protocolul privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal și în protocolul privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată și al accizelor, precum și privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe și impozite.

(5) Prin derogare de la alineatele (3) și (4), mărfurile unionale pentru care există o necesitate comercială justificată de a suspenda perceperea taxei pe tranzacții și a accizelor, după caz, pot beneficia de următoarea excepție. Aceste mărfuri pot primi liberul de vamă din partea autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în scopuri fiscale, pentru un regim de antrepozitare într-un antrepozit vamal autorizat din Gibraltar, în cazul unei antrepozitări vamale în scopuri fiscale pentru aprovizionarea navelor, fără o perioadă minimă de depozitare, iar în caz contrar pentru o perioadă cuprinsă între o lună și nouă luni sau pentru un regim de perfecționare activă sau pentru un regim de admitere temporară pentru o perioadă de cel mult trei luni, care începe simultan cu încheierea regimului de tranzit T2GI. În astfel de cazuri, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, furnizează informații, de la caz la caz, biroului vamal desemnat care a acționat ca birou de plecare pentru regimul de tranzit T2GI cu privire la mărfurile care au fost scoase de sub regimul special în scopuri fiscale pentru a fi introduse pe piață în Gibraltar, au fost scoase din Gibraltar sub regimul de reexport sau au fost distruse și nu au rămas resturi.

(6) În plus, în cazul încheierii regimurilor speciale în scopuri fiscale prin introducerea mărfurilor pe piață în Gibraltar, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, furnizează lunar biroului vamal desemnat, care a acționat ca birou de plecare pentru regimul de tranzit T2GI, dovada că taxa pe tranzacții și, dacă este cazul, accizele au fost percepute de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru mărfurile introduse pe piață în Gibraltar.

În cazul încheierii regimurilor speciale în scopuri fiscale ca urmare a faptului că mărfurile au fost scoase din Gibraltar sau acestea au fost distruse și nu au rămas resturi, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, furnizează biroului vamal desemnat, care a acționat ca birou de plecare pentru regimul de tranzit T2GI, de la caz la caz, dovada ieșirii acestora din Gibraltar sau dovada distrugerii lor.

În cazul unui regim de perfecționare activă sau al unui regim de admitere temporară, poate fi autorizată o perioadă mai mare de trei luni pentru încheierea regimului la momentul depunerii cererii sau prin prelungire, dacă există împrejurări justificate în mod corespunzător acceptate de biroul vamal desemnat, care a acționat ca birou de plecare pentru regimul de tranzit T2GI.

În cazul în care mesajele sau dovezile de încheiere a regimului nu sunt prezentate sau în cazul în care nu a fost posibilă încheierea regimurilor speciale în termen de nouă luni, sau în perioada mai lungă autorizată în cazul regimului de perfecționare activă sau de admitere temporară în împrejurări justificate în mod corespunzător, biroul vamal desemnat efectuează înscrierea în registrul menționat la alineatul (2). În acest caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, transferă către statul membru al biroului de plecare valoarea TVA-ului și a accizelor aplicabile la momentul încheierii operațiunii de tranzit în statul membru respectiv.

(7) Birourile vamale desemnate enumerate în apendicele 1 la anexa 21 se referă la biroul vamal de ieșire pentru toate exporturile de mărfuri din Uniune în Gibraltar.

Mărfurile care ar fi eligibile pentru scutirea parțială de taxe la import în conformitate cu normele Uniunii privind admiterea temporară pot beneficia de scutire totală de impozitarea indirectă din partea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul unei autorizații de admitere temporară acordate în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol.

Echipamentele profesionale, astfel cum sunt definite la articolul 1 din anexa B.2 la Convenția de la Istanbul privind admiterea temporară, pot fi, de asemenea, plasate sub regimul de admitere temporară prin intrarea lor în Gibraltar.

(8) Acordurile administrative dintre autoritățile competente din cadrul Uniunii și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, stabilesc modalitățile practice de punere în aplicare a prezentului articol.

Articolul 2

Mărfuri care circulă dinspre Gibraltar către Uniune

(1) În cazul în care mărfurile aflate în liberă circulație sau într-un regim de antrepozitare vamală, de perfecționare activă sau de admitere temporară în scopuri fiscale în Gibraltar sunt prezentate autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în vederea circulației către Uniune, se utilizează NCTS aplicând codul T2GI. Datele privind tranzitul mărfurilor se declară în NCTS, iar mărfurile sunt transportate după procesul de tranzit către biroul vamal desemnat din Uniune care acționează ca birou de destinație, pentru a furniza dovezi că mărfurile în cauză se află în liberă circulație în Gibraltar.

Prin derogare de la primul paragraf, echipamentele profesionale, astfel cum sunt definite la articolul 1 din anexa B2 la Convenția de la Istanbul privind admiterea temporară, pot fi transportate pe cale terestră fără a utiliza NCTS.

(2) Procedura prevăzută la articolul 1 alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis*. În cazul în care biroul de plecare din Gibraltar nu a primit informațiile necesare pentru a dovedi că mărfurile au sosit într-un birou vamal desemnat, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, colectează TVA-ul și accizele relevante aplicabile în statul membru de stabilire a biroului vamal desemnat și transferă taxele percepute autorităților competente din statul membru respectiv. În cazul în care autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot furniza dovezi concludente că produsele aflate în tranzit au rămas în cele din urmă în Gibraltar, se percep în schimb taxa pe tranzacții și, dacă este cazul, accizele aplicabile în Gibraltar.

(3) Acordurile administrative dintre autoritățile competente din cadrul Uniunii și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, stabilesc modalitățile practice de punere în aplicare a alineatului (2).

Articolul 3

Dreptul aplicabil al Uniunii

(1) În sensul prezentei anexe:

(a) se aplică normele privind regimul de tranzit unional, inclusiv astfel cum vor fi modificate sau înlocuite în viitor, precum și orice act al Uniunii de punere în aplicare sau de completare a acestor norme ale Uniunii;

(b) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, aplică *mutatis mutandis* normele privind regimul de antrepozitare vamală al Uniunii, regimul de perfecționare activă și regimul de admitere temporară, autorizațiile și supravegherea enumerate la alineatul (3), fără a aduce atingere dispozițiilor speciale stabilite în prezenta anexă, cu condiția ca autorizația să nu se aplice mărfurilor menționate în anexa 21. Se aplică articolul 19 din prezentul acord.

(2) Documentele de garanție și certificatele eliberate în conformitate cu articolele 1 și 2 poartă mențiunea „Gibraltar”.

(3) În sensul alineatului (1) litera (b), dreptul Uniunii care urmează să fie aplicat de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, constă din:

(a) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii ([1]), astfel cum a fost modificat prin:

(i) Regulamentul (UE) 2016/2339 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016 ([2]);

(ii) Regulamentul (UE) 2019/474 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 ([3]);

(iii) Regulamentul (UE) 2019/632 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 ([4]); și

(iv) Regulamentul (UE) 2022/2399 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 noiembrie 2022 ([5]);

Definiția noțiunii de „decizie”: articolul 5 punctul 39;

Furnizarea de informații autorităților vamale: articolul 15;

([1]) JO L 269, 10.10.2013, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj.
([2]) JO L 354, 23.12.2016, p. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2339/oj.
([3]) JO L 83, 25.3.2019, p. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/474/oj.
([4]) JO L 111, 25.4.2019, p. 54, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/632/oj.
([5]) JO L 317, 9.12.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2399/oj.

Decizii privind aplicarea legislației vamale: articolele 22-32;

Căi de atac: articolele 43-45;

Păstrarea documentelor și a altor informații: articolul 51;

Nașterea datoriei vamale: articolele 77-88;

Garanția pentru o datorie vamală existentă sau potențială: articolele 89-100;

Recuperarea, plata, rambursarea și remiterea: articolele 101-126;

Dispoziții aplicabile tuturor declarațiilor vamale: articolele 170-176;

Verificarea și acordarea liberului de vamă: articolele 188-194;

Dispunerea de mărfuri: articolele 197-200;

Regimuri speciale – Dispoziții generale: articolele 210-224;

Antrepozitarea vamală: articolele 237-242;

Admitere temporară: articolele 250-253; și

Perfecționarea activă: articolele 255-258;

(b) Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii ([6]), astfel cum a fost modificat prin:

(i) Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015 ([7]);

(ii) Regulamentul delegat (UE) 2016/651 al Comisiei din 5 aprilie 2016 ([8]);

(iii) Regulamentul delegat (UE) 2018/1063 al Comisiei din 16 mai 2018 ([9]);

(iv) Regulamentul delegat (UE) 2018/1118 al Comisiei din 7 iunie 2018 ([10]);

(v) Regulamentul delegat (UE) 2019/841 al Comisiei din 14 martie 2019 ([11]);

(vi) Regulamentul delegat (UE) 2019/1143 al Comisiei din 14 martie 2019 ([12]);

([6]) JO L 343, 29.12.2015, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/2446/oj.
([7]) JO L 69, 15.3.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2016/341/oj.
([8]) JO L 111, 27.4.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2016/651/oj.
([9]) JO L 192, 30.7.2018, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/1063/oj.
([10]) JO L 204, 13.8.2018, p. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/1118/oj.
([11]) JO L 138, 24.5.2019, p. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/841/oj.
([12]) JO L 181, 5.7.2019, p. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/1143/oj.

(vii) Regulamentul delegat (UE) 2020/877 al Comisiei din 3 aprilie 2020 ([13]);

(viii) Regulamentul delegat (UE) 2020/2191 al Comisiei din 20 noiembrie 2020 ([14]);

(ix) Regulamentul delegat (UE) 2021/234 al Comisiei din 7 decembrie 2020 ([15]);

(x) Regulamentul delegat (UE) 2021/1934 al Comisiei din 30 iulie 2021 ([16]); și

(xi) Regulamentul delegat (UE) 2023/398 al Comisiei din 14 decembrie 2022 ([17]);

Definiții: articolul 1 punctele 2, 3, 4, 12, 17, 23, 29, 30, 32, 33, 36, 41 și 42;

Decizii privind aplicarea legislației vamale: articolele 7a-18;

Nașterea datoriei vamale: articolele 72, 74, 76 și 79;

Garanția pentru o datorie vamală existentă sau potențială: articolele 81-84;

Notificarea datoriei vamale și cererea de plată adresată asociației garante: articolele 87 și 88;

Plata datoriei vamale: articolele 89-91;

Rambursarea și remiterea datoriei vamale: articolele 92-97;

Stingerea unei datorii vamale: articolul 103;

Dispoziții aplicabile tuturor declarațiilor vamale: articolul 148;

Regimuri speciale – Cererea de autorizare: articolele 161, 162, 164, 165, 166-175, 177, 178-180 și 182;

Antrepozitarea vamală: articolele 201-203;

Admitere temporară: articolele 204-238;

Perfecționarea activă: articolele 240 și 241; și

Informații care trebuie furnizate în decontul de încheiere: anexa 71-06;

(c) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii ([18]), astfel cum a fost modificat prin:

(i) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/989 al Comisiei din 8 iunie 2017 ([19]);

(ii) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/604 al Comisiei din 18 aprilie 2018 ([20]);

([13]) JO L 203, 26.6.2020, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/877/oj.
([14]) JO L 434, 23.12.2020, p. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/2191/oj.
([15]) JO L 63, 23.2.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/234/oj.
([16]) JO L 396, 10.11.2021, p. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/1934/oj.
([17]) JO L 54, 22.2.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/398/oj.
([18]) JO L 343, 29.12.2015, p. 558, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/2447/oj.
([19]) JO L 149, 13.6.2017, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/989/oj.
([20]) JO L 101, 20.4.2018, p. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/604/oj.

(iii) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1394 al Comisiei din 10 septembrie 2019 ([21]);

(iv) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/893 al Comisiei din 29 iunie 2020 ([22]);

(v) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1727 al Comisiei din 18 noiembrie 2020 ([23]);

(vi) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/2038 al Comisiei din 10 decembrie 2020 ([24]);

(vii) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/235 al Comisiei din 8 februarie 2021 ([25]); și

(viii) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/2334 al Comisiei din 29 noiembrie 2022 ([26]);

Datorie vamală și garanții: articolele 148-158;

Recuperarea, rambursarea și remiterea datoriei vamale: articolele 165, 166, 170, 171, 172-181;

Plasarea mărfurilor sub un regim vamal: articolul 221;

Verificarea și acordarea liberului de vamă: articolele 238-247;

Dispunerea de mărfuri: articolele 248-250;

Regimuri speciale – Dispoziții generale privind cererile pentru obținerea unei autorizații și deciziile cu privire la cerere: articolele 258-271;

Admitere temporară: articolele 322 și 323; și

Perfecționarea activă: articolele 324 și 325;

Articolul 4

Mărfuri unionale care intră în Gibraltar pe cale maritimă

În aplicarea articolului 247 alineatul (4) din prezentul acord, mărfurile unionale care au fost vămuite pentru ieșirea din Uniune la biroul vamal desemnat din Algeciras pot fi transportate pe cale maritimă direct de la acest birou vamal desemnat pe cea mai scurtă rută către Gibraltar, sosind în termen de două ore de la ieșirea din port sub un regim de tranzit T2GI, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatele (1)-(7) din prezenta anexă. Nava este descărcată în întregime în Gibraltar.

([21]) JO L 234, 11.9.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1394/oj.
([22]) JO L 206, 30.6.2020, p. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/893/oj.
([23]) JO L 387, 19.11.2020, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1727/oj.
([24]) JO L 416, 11.12.2020, p. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/2038/oj.
([25]) JO L 63, 23.2.2021, p. 386, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/235/oj.
([26]) JO L 309, 30.11.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/2334/oj.

Articolul 5

Mărfuri unionale care părăsesc Gibraltarul

Mărfurile unionale care urmează să fie exportate din Gibraltar ca mărfuri destinate aprovizionării navelor pot părăsi teritoriul Gibraltarului prin port sau aeroport, cu condiția să respecte dispozițiile Uniunii în materie vamală și de impozitare indirectă aplicabile pentru tranzacții comparabile în Uniune. Se aplică articolul 8 alineatul (1) din anexa 21, cu excepția prezentării mărfurilor la un birou vamal desemnat.

ANEXA 20

DISPOZIȚIILE DIN DREPTUL UNIUNII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 247 ALINEATUL (1) DIN ACORD

1. În Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se aplică actele Uniunii și alte acte legislative echivalente necesare pentru evitarea denaturărilor cu regiunea învecinată în ceea ce privește articolul 247 alineatul (1) din prezentul acord. Domeniile acoperite sunt următoarele:

(a) legislația vamală, astfel cum este definită în Codul vamal al Uniunii, cu excepția tuturor contingentelor tarifare și a tarifelor stabilite la un nivel inferior celor cuprinse în lista de concesii și angajamente ale Uniunii privind comerțul cu mărfuri, încorporată în GATT1994 pe baza acordurilor comerciale internaționale, sau în alte acte legislative ale Uniunii care acordă preferințe tarifare unilaterale;

(b) acte ale Uniunii care reglementează prohibițiile și restricțiile la import și la export din motive, între altele, de moralitate publică, politici publice sau securitate publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor, a animalelor sau de ocrotire a plantelor, de protecție a mediului înconjurător, protecția patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică, de protecție a proprietății industriale sau comerciale, inclusiv controlul precursorilor de droguri, al mărfurilor care încalcă anumite drepturi de proprietate intelectuală și al sumelor de bani în numerar, precum și actele Uniunii privind punerea în aplicare a măsurilor de conservare și de gestiune a patrimoniului piscicol și a măsurilor de politică comercială, a măsurilor de siguranță și securitate sau legate de orice formalități și proceduri la frontieră care trebuie controlate și aplicate de autoritățile vamale;

(c) orice alte acte ale Uniunii a căror punere în aplicare ține, integral sau parțial, de competența autorităților vamale ale statelor membre;

(d) legislația Uniunii privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisia Europeană în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (UE) 2015/1525 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

(e) acte ale Uniunii care stabilesc norme, cerințe și standarde privind produsele aplicabile pe piața internă a Uniunii, inclusiv în ceea ce privește tutunul și produsele conexe, substanțele chimice, deșeurile și măsurile sanitare și fitosanitare;

(f) Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice și actele relevante ale Uniunii, care au ca temei juridic tratatul respectiv;

(g) actele Uniunii care reglementează statisticile de comerț, aspectele generale legate de comerț, instrumentele de apărare comercială și garanțiile bilaterale;

(h) legislația Uniunii de instituire a unui mecanism de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon; și

(i) legislația Uniunii privind TVA-ul, accizele, cooperarea administrativă și asistența în materie de recuperare.

Dispozițiile menționate la prezentul alineat sunt cele aplicabile în Uniune la momentul respectiv.

([1]) Regulamentul (UE) 2015/1525 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 septembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 515/97 al Consiliului privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 243, 18.9.2015, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1525/oj).

2. Dispozițiile menționate la alineatul (1) trebuie să fie stabilite mai detaliat de Consiliul de cooperare.

3. Colectarea corespunzătoare a taxelor vamale în Gibraltar este considerată ca făcând parte din protecția intereselor financiare ale Uniunii.

ANEXA 21

REGIMUL MĂRFURILOR CARE INTRĂ ÎN GIBRALTAR DIN ȚĂRI ȘI TERITORII DIN AFARA UNIUNII VAMALE ȘI SUNT EXPORTATE DIN GIBRALTAR CĂTRE ȚĂRI ȘI TERITORII DIN AFARA UNIUNII VAMALE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 247 ALINEATUL (3) DIN ACORD

Articolul 1

Importuri în Gibraltar din țări și teritorii din afara uniunii vamale

(1) Uniunea este autorizată să efectueze, în numele autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, formalitățile de vămuire necesare pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor neunionale prezentate la un birou vamal desemnat sau pentru plasarea acestor mărfuri sub un regim de antrepozitare vamală, de perfecționare activă sau de admitere temporară, astfel cum este definit în legislația vamală a Uniunii. Uniunea este, de asemenea, responsabilă de procedura de autorizare, de supraveghere și de celelalte aspecte ale acestor proceduri în conformitate cu legislația vamală a Uniunii, inclusiv în cazul în care autorizația acoperă și mărfurile menționate în anexa 19. Aceste formalități de vămuire și de autorizare se efectuează de către un birou vamal desemnat, cu excepția formalităților de vămuire pentru măsurile sanitare și fitosanitare care se efectuează la primul birou de intrare al Uniunii atunci când legislația Uniunii impune acest lucru. Acest lucru nu aduce atingere licențelor de comercializare și autorizațiilor de comercializare care ar putea fi acordate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, operatorilor economici pentru activitățile care au loc în Gibraltar.

(2) Formalitățile de vămuire se efectuează în conformitate cu dispozițiile dreptului Uniunii care s-ar aplica în cazul în care mărfurile ar fi vămuite în Uniune. Cu toate acestea, nu se aplică toate contingentele tarifare și tarifele stabilite la un nivel inferior celor cuprinse în lista de concesii și angajamente ale Uniunii privind comerțul cu mărfuri, încorporată în GATT 1994 pe baza acordurilor comerciale internaționale, sau în alte acte legislative ale Uniunii care acordă preferințe tarifare unilaterale, cu excepția celor menționate în apendicele 2 la prezenta anexă și în condițiile stabilite în acordul internațional relevant.

(3) În cazul în care se plătesc taxe la import pentru mărfuri în temeiul alineatului (1), taxele respective se percep la biroul vamal desemnat relevant în numele Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu rambursează aceste sume nici în mod direct, nici în mod indirect.

(4) Taxele la import se înscriu în evidența contabilă vamală în termenele prevăzute de legislația Uniunii în domeniu.

În scopul controlului, taxele contabilizate se înscriu, de asemenea, în registrul menționat la articolul 6 alineatul (1), care conține detalii privind toate importurile destinate Gibraltarului, inclusiv o trimitere la mărfurile importate, data acceptării declarației de import, elementele de taxare, valoarea taxelor implicate și numărul de referință principal.

(5) În sensul prezentei anexe, se aplică normele privind regimul de tranzit unional, inclusiv astfel cum vor fi modificate sau înlocuite în viitor, precum și orice act al Uniunii de punere în aplicare sau de completare a acestor norme ale Uniunii, fără a aduce atingere dispozițiilor speciale stabilite în prezenta anexă.

Articolul 2

Deplasarea mărfurilor către Gibraltar de la birourile vamale desemnate ale Uniunii

(1) În cazul în care mărfurile specificate la articolul 1 și destinate Gibraltarului sunt puse în liberă circulație sau pentru regimuri speciale de antrepozitare vamală, de perfecționare activă sau de admitere temporară la unul dintre birourile vamale desemnate, ulterior se utilizează NCTS, aplicând codul T1GI. Datele privind tranzitul mărfurilor, precum și informațiile suplimentare menționate la articolul 6 se declară în NCTS la biroul vamal desemnat, care acționează ca birou de plecare, iar mărfurile sunt transportate după procesul de tranzit către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care acționează ca birou vamal de destinație.

(2) Biroul vamal de destinație din Gibraltar, prin intermediul unui mesaj intitulat „aviz de sosire", notifică biroului vamal desemnat care a acționat ca birou de plecare sosirea mărfurilor în ziua în care mărfurile sunt prezentate în Gibraltar la biroul de destinație și transmite un mesaj intitulat „rezultatele controlului" biroului de plecare cel târziu în a treia zi lucrătoare de la data la care mărfurile sunt prezentate la biroul de destinație, împreună cu o dovadă că taxa pe tranzacții și accizele, dacă este cazul, au fost percepute în Gibraltar pentru mărfurile respective, cu excepția cazului în care mărfurile intră sub incidența excepției menționate la articolul 6 alineatul (3) sau a unei proceduri speciale în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

Articolul 3

Colectarea taxelor la import și înscrierea în evidența contabilă corespunzătoare

(1) În ceea ce privește stabilirea, monitorizarea și punerea la dispoziție a taxelor la import percepute pentru mărfurile care au ca loc de destinație Gibraltarul, Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului [1] se aplică *mutatis mutandis*. Se aplică în special următoarele dispoziții:

(a) Statele membre cu birouri vamale desemnate țin evidențe contabile separate pentru Gibraltar în ceea ce privește taxele la import percepute pentru mărfurile care au ca loc de destinație Gibraltarul, identice cu cele prevăzute în legătură cu resursele proprii ale Uniunii în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014; și

(b) Taxele la import aferente documentului T1GI se stabilesc de către birourile vamale desemnate în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii și se înscriu în evidența contabilă menționată la litera (a).

(2) Procedura menționată la alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* produselor transformate și mărfurilor care circulă pe teritoriul Gibraltarului pentru care a luat naștere o datorie vamală.

(3) În temeiul articolului 6 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014, statele membre transmit Comisiei Europene o situație a conturilor, astfel cum este menționată la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol. Situația se întocmește în același mod ca și situațiile întocmite pentru resursele proprii și se transmite Comisiei Europene împreună cu cele referitoare la resursele proprii. Cu toate acestea, situațiile indică, de asemenea, valoarea totală a taxelor la import percepute la fiecare birou vamal desemnat, iar o defalcare la nivel de tranzacție este furnizată Comisiei Europene, la cerere.

(4) Documentele justificative se păstrează în conformitate cu articolul 3 primul și al doilea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014. Aceste documente și celelalte documente privind resursele proprii sunt clasate separat.

[1] Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei (JO L 168, 7.6.2014, p. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/609/oj).

(5) Rectificările privind drepturile constatate sau cele privind contabilitatea care sunt efectuate după ziua de 31 decembrie din al treilea an ce urmează după anul în care are loc constatarea inițială nu sunt luate în considerare, excepție făcând rectificările privind punctele notificate înainte de această dată de Comisia Europeană sau de un stat membru sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(6) Se aplică articolul 2 din Regulamentul (UE, Euratom) 2021/768 al Consiliului [2]. Măsurile de control în cauză se aplică, de asemenea, documentelor în sensul articolului 2 alineatul (3) litera (c) din regulamentul respectiv, care dovedesc că mărfurile au sosit în Gibraltar.

(7) Statele membre creditează contul Comisiei Europene prevăzut la articolul 9 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014, în termenele indicate la articolul 10 alineatul (1) din regulamentul respectiv, cu drepturile înscrise în evidența contabilă în conformitate cu alineatul (1) litera (a) din prezentul articol. Statele membre rețin drept costuri de colectare un procent din taxele la import percepute în numele Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu cota de reținere aplicabilă în Uniune.

(8) Statele membre sunt exonerate de obligația de a pune la dispoziția Comisiei Europene sumele corespunzătoare drepturilor înregistrate pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014.

(9) Comisia Europeană transferă sumele creditate într-un cont deschis de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în termen de treizeci de zile de la data notificării de către un stat membru a creditării unei sume. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează Comisia Europeană cu privire la detaliile contului care urmează să fie creditat și suportă toate cheltuielile legate de acest cont.

(10) La punerea în aplicare a alineatului (1) din prezentul articol, se aplică articolele 4-7.

Articolul 4

Finalizarea procedurilor contabile la birourile vamale desemnate

(1) Taxele la import se înscriu în evidența contabilă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul printr-o procedură similară celei descrise la articolul 6 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014, în conformitate cu dispozițiile articolului respectiv. Cu toate acestea, în cazul în care taxele constatate și acoperite de garanție fac obiectul unor contestații și pot suferi modificări în urma soluționării litigiilor apărute, autoritățile statelor membre care dispun de birouri vamale desemnate pot hotărî să nu procedeze la înscrierea acestora în „evidența contabilă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul”. În acest caz, în așteptarea rezultatului procedurilor administrative sau juridice naționale ulterioare aplicate de autoritățile competente, valoarea taxelor la import se înregistrează în evidența contabilă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care este separată, printr-o procedură similară celei descrise la articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014.

(2) În sensul alineatului (1), sunt considerate „autorități competente”:

(a) pentru orice chestiune legată de punerea în aplicare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative aplicabile în domeniul vamal, autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru al UE care a efectuat vămuirea sau, după caz, cele ale Uniunii;

(b) pentru orice chestiune legată de dispozițiile procedurale, autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru care a efectuat vămuirea; și

(c) pentru orice chestiune referitoare la punerea în aplicare a procedurilor de executare silită a datoriilor, autoritățile judiciare ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în Gibraltar sau autoritățile competente din cadrul Uniunii pe teritoriul lor.

[2] Regulamentul (UE, Euratom) 2021/768 al Consiliului din 30 aprilie 2021 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 608/2014 (JO L 165, 11.5.2021, p 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/768/oj).

Articolul 5

Încheierea regimului special de tranzit

(1) Regimul special de tranzit este încheiat de către biroul vamal de plecare atunci în momentul în care acesta este în măsură să stabilească, pe baza unei comparații între datele disponibile la biroul vamal de plecare și cele disponibile la biroul vamal de destinație, că acest regim s-a încheiat corect.

(2) În cazul în care regimul special de tranzit nu poate fi încheiat și, în orice caz, în termen de cel mult trei luni de la acordarea liberului de vamă pentru tranzit, se efectuează o înscriere în registrul menționat la articolul 6 alineatul (1) din prezenta anexă și o rectificare a înscrierii inițiale în evidența contabilă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. În acest caz, taxele la import sunt considerate resurse proprii ale UE și înregistrate în evidența contabilă prevăzută la articolul 6 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 sau, dacă este necesar, în evidența contabilă separată prevăzută la articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf din respectivul regulament. Aceasta nu aduce atingere eventualelor rectificări care s-ar putea dovedi necesare, de exemplu, în baza unor investigații efectuate în contextul regimului de tranzit sau ca urmare a acțiunilor întreprinse în contextul asistenței reciproce, astfel cum se prevede în protocolul privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal și în protocolul privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată și al accizelor, precum și privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe și impozite.

Articolul 6

Taxa pe tranzacții și accizele

(1) În scopul controlului, biroul vamal desemnat ține, de asemenea, un registru care conține detalii privind toate importurile destinate Gibraltarului, inclusiv:

(a) o trimitere la drepturile înscrise în evidența contabilă;

(b) codurile mărfurilor;

(c) cantitățile și valoarea mărfurilor;

(d) data acceptării declarației;

(e) elementele de taxare;

(f) cuantumul taxelor implicate;

(g) numărul de referință principal (T1GIXXX); și

(h) orice alte date necesare pentru calcularea taxei pe tranzacții și, după caz, a accizei.

Aceste informații se transmit autorităților competente ale Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru calcularea cuantumului taxei pe tranzacții și al accizei, după caz, datorate la momentul prezentării mărfurilor în Gibraltar autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(2) În cazul în care mesajele sau dovezile privind taxa pe tranzacții și accizele, după caz, nu sunt prezentate sau în cazul în care operațiunea de tranzit nu a putut fi încheiată, se efectuează o înscriere în registrul menționat la alineatul (1). În acest caz, biroul vamal desemnat relevant tratează operațiunea drept o intrare neregulamentară a mărfurilor și percepe TVA-ul și accizele aplicabile în statul membru de stabilire a biroului vamal desemnat. Titularul regimului de tranzit trebuie să plătească suma corespunzătoare. Această aplicare a TVA-ului și a accizelor nu aduce atingere rectificărilor care s-ar putea dovedi necesare în baza unei investigații efectuate sau ca urmare a acțiunilor întreprinse în contextul asistenței reciproce, astfel cum se prevede în protocolul privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal și în protocolul privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată și al accizelor, precum și privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe și impozite.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), mărfurile puse în liberă circulație în ceea ce privește taxele la import, pentru care există o necesitate comercială justificată de a suspenda perceperea taxei pe tranzacții și a accizelor, pot beneficia de excepțiile stabilite la articolul 1 alineatul (5) din anexa 19, aplicându-se *mutatis mutandis* condițiile și procedura prevăzute la articolul 1 alineatele (5)-(9) din anexa 19.

Articolul 7

Îndeplinirea formalităților la frontieră pentru mărfurile plasate sub un regim special altul decât cel de tranzit

(1) Procedurile menționate la articolele 3 și 4 se aplică *mutatis mutandis* produselor transformate și mărfurilor care circulă pe teritoriul Gibraltarului pentru care a luat naștere o datorie vamală.

(2) Declarația vamală pentru încheierea regimului de perfecționare activă sau de admitere temporară se depune la biroul vamal desemnat unde a fost prezentată declarația pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv. Produsele transformate derivate din mărfurile care au fost plasate sub regimul de perfecționare activă sau din mărfurile care au fost plasate sub regimul de perfecționare activă sau de admitere temporară în Gibraltar trebuie să fie prezentate fizic la biroul vamal desemnat respectiv în momentul depunerii declarației vamale de încheiere a regimului.

(3) În circumstanțe excepționale și justificate în mod corespunzător, mărfurile sau produsele transformate derivate din mărfurile plasate sub un regim de perfecționare activă sau mărfurile plasate sub un regim de admitere temporară pot părăsi Gibraltarul pe cale maritimă către țări și teritorii din afara uniunii vamale din portul din Gibraltar fără a fi necesară prezentarea lor fizică la biroul vamal desemnat. Titularul autorizației depune o declarație de reexport la biroul vamal desemnat care a acordat autorizația de perfecționare activă pentru mărfurile respective în conformitate cu articolul 8 alineatul (1), cu cel puțin 48 de ore înainte de părăsirea efectivă a portului din Gibraltar. Mărfurile trebuie să fie prezente fizic în portul din Gibraltar în momentul depunerii declarației de reexport la biroul vamal desemnat. Acest birou vamal desemnat încheie regimul de perfecționare activă imediat ce titularul autorizației face dovada că mărfurile au părăsit uniunea vamală.

(4) În circumstanțe excepționale și justificate în mod corespunzător, mărfurile care sosesc pe cale maritimă în portul din Gibraltar din țări și teritorii din afara uniunii vamale pot fi plasate sub un regim de perfecționare activă sau de admitere temporară. În plus, combustibilul pentru navele maritime comerciale care urmează să fie plasate sub regimul de antrepozitare vamală pentru a fi utilizat ulterior în contextul aprovizionării navelor poate ajunge pe cale maritimă în portul din Gibraltar. Declarația vamală se trimite la un birou vamal desemnat, iar mărfurile nu părăsesc portul până când biroul vamal desemnat nu acordă mărfurilor liberul de vamă pentru regimurile speciale relevante.

Articolul 8

Exportul din Gibraltar către țări și teritorii din afara uniunii vamale

(1) Operațiunile de vămuire referitoare la exporturile din Gibraltar către țări și teritorii din afara uniunii vamale se efectuează la orice birou vamal desemnat.

Operațiunile de vămuire referitoare la exporturile menționate la primul paragraf se efectuează de către birourile vamale desemnate în conformitate cu dispozițiile din dreptul Uniunii care s-ar aplica în cazul în care mărfurile ar fi exportate din Uniune.

(2) În cazul în care mărfurile sunt prezentate autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în sensul alineatului (1), autoritățile respective eliberează un document T1GI sau T2GI care se depune la un birou vamal desemnat care va acționa în calitate de birou vamal de destinație. În cazul în care mărfurile din Gibraltar sunt prezentate autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în vederea circulației către Uniune, se utilizează NCTS aplicând codul T1GI sau T2GI, după caz (reexport dintr-un antrepozit vamal sau după ce mărfurile au fost plasate sub regim de perfecționare active sau de admitere temporară). Datele privind tranzitul mărfurilor se declară în NCTS, iar mărfurile sunt transportate în urma procesului de tranzit către biroul vamal desemnat care acționează ca birou de destinație.

(3) Procedura prevăzută la articolul 5 se aplică *mutatis mutandis*. În cazul în care biroul vamal de plecare din Gibraltar nu a primit informațiile necesare pentru a dovedi că mărfurile au sosit într-un birou vamal desemnat, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, colectează, în cazul codului T2GI, TVA-ul și accizele relevante aplicabile în statul membru de stabilire a biroului vamal desemnat și transferă taxele percepute autorităților competente din statul membru respectiv. În cazul în care autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot furniza dovezi concludente că produsele aflate în tranzit au rămas în cele din urmă în Gibraltar, se percep în schimb taxa pe tranzacții și, după caz, accizele aplicabile în Gibraltar.

În cazul T1GI, biroul vamal de plecare informează biroul vamal desemnat care acționează ca birou de destinație în Uniune, care stabilește taxele vamale, TVA-ul și accizele, după caz.

(4) Acordurile administrative dintre autoritățile competente din cadrul Uniunii și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, stabilesc modalitățile practice de punere în aplicare a alineatului (3).

(5) Mărfurile destinate aprovizionării navelor pot părăsi teritoriul Gibraltarului prin port sau aeroport numai în conformitate cu dispozițiile vamale și de impozitare indirectă ale Uniunii aplicabile pentru tranzacții comparabile în Uniune. Se aplică alineatul (1), cu excepția prezentării mărfurilor la un birou vamal desemnat.

Apendicele 1

BIROURI VAMALE DESEMNATE

1. Prezentul apendice include lista birourilor vamale desemnate de Uniune în sensul prezentului acord (denumite în continuare „birouri vamale desemnate”), care trebuie să fie cel puțin trei și să fie situate în Regatul Spaniei după cum urmează:

   (a) La Línea de la Concepción;

   (b) Algeciras; și

   (c) Sagunto.

2. Cu toate acestea, în Republica Portugheză se desemnează filiale ale birourilor vamale desemnate, care vor fi accesibile în sensul prezentului acord și vor funcționa exclusiv în cazul în care niciunul dintre birourile vamale desemnate din Regatul Spaniei nu este accesibil pentru mai mult de 24 de ore din cauza unor situații neprevăzute sau din motive de forță majoră. În acest caz, Comisia Europeană comunică fără întârziere Republicii Portugheze necesitatea de a activa funcțiile filialelor birourilor vamale desemnate care aplică planul de asigurare a continuității activității în temeiul dispozițiilor vamale ale Uniunii.

Apendicele 2

În cazul în care mărfurile ar fi eligibile pentru tratamentul tarifar preferențial prevăzut în acordul de mai jos, se aplică contingentele tarifare și tarifele respective și, după caz, procedurile de verificare și de cooperare administrativă:

Acordul comercial și de cooperare dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte ([1]).

([1]) Acordul comercial și de cooperare între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte (JO L 149, 30.4.2021, p. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj).

ANEXA 22

MODALITĂȚI PRACTICE DE APLICARE A ARTICOLULUI 265 DIN ACORD

Articolul 1

Vizite comune în Gibraltar

(1) Autoritățile competente din cadrul Uniunii transmit o notificare autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în scopul efectuării unei vizite comune a reprezentanților autorităților competente din cadrul Uniunii și ai autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru a inspecta aeronavele, navele, infrastructurile și instalațiile relevante din Gibraltar în cazul în care a fost identificat un risc pentru piața internă a mărfurilor din Uniune.

(2) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, își asigură disponibilitatea pentru ca vizita să poată fi efectuată în comun cu autoritățile competente din Uniune.

(3) Modalitățile practice ale vizitelor efectuate în conformitate cu prezentul articol se stabilesc prin acorduri administrative între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei.

Articolul 2

Acțiuni și măsuri

(1) Fără a aduce atingere articolelor 260-264 din prezentul acord, acțiunile și măsurile care pot fi întreprinse în cursul vizitelor comune includ:

(a) verificarea informațiilor online, inclusiv a documentelor vamale, care trebuie furnizate în timp real de către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la navele și aeronavele care intră și ies din portul și aeroportul din Gibraltar, în special în scopul evaluării riscului;

(b) inspecții ale navelor și aeronavelor în portul sau aeroportul din Gibraltar, pentru a se asigura că mărfurile nu sunt încărcate pe aceste nave și aeronave sau descărcate de pe acestea altfel decât în conformitate cu partea a treia titlul II din prezentul acord;

(c) controale selective ale mărfurilor transportate pe nave și aeronave în portul sau aeroportul din Gibraltar, pe baza unei evaluări a riscului;

(d) inspecții aleatorii și bazate pe riscuri ale mărfurilor aduse de pasagerii navelor și aeronavelor, pentru a verifica dacă pasagerii nu transportă mărfuri interzise sau mărfuri în cantități care depășesc cantitățile permise în temeiul prezentului acord, fără a aduce atingere anexei 23; și

(e) măsurile de inspecție prevăzute la articolul 3 alineatul (6) din anexa 21.

Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pun în aplicare cu promptitudine acțiunile și măsurile respective.

(2) Fără a aduce atingere articolelor 260-264 din prezentul acord, autoritățile competente din cadrul Uniunii au acces online continuu și în timp real la următoarele informații:

(a) orarul tuturor navelor și aeronavelor care intră și ies din portul și aeroportul din Gibraltar;

(b) avizele de sosire și de plecare ale tuturor navelor, ambarcațiunilor și aeronavelor;

(c) orice documente vamale disponibile cu privire la navele și aeronavele menționate la litera (a); și

(d) numărul și caracteristicile tuturor controalelor anterioare efectuate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, asupra echipajului și a pasagerilor tuturor navelor și aeronavelor menționate la litera (a) care intră sau ies din portul și aeroportul din Gibraltar.

Articolul 3

Efectuarea vizitelor comune și măsurile întreprinse în urma acestora

(1) Fără a aduce atingere articolului 252 din prezentul acord, în cazul în care autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu își respectă obligațiile care le revin în temeiul articolului 1 alineatul (2) din prezenta anexă, circulația mărfurilor comerciale înspre sau dinspre port și, în cazul în care acest lucru este permis, în aeroportul din Gibraltar se suspendă după notificarea Comisiei Europene de către autoritățile competente din cadrul Uniunii. Orice astfel de suspendare încetează în momentul în care autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, își respectă obligațiile care le revin în temeiul articolului 1 alineatul (2) din prezenta anexă.

(2) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează autoritățile competente din cadrul Uniunii cu privire la măsurile întreprinse și sancțiunile aplicate în urma constatărilor unei vizite comune.

Articolul 4

Protecția datelor

Autoritățile competente din cadrul Uniunii pot utiliza informațiile menționate în prezenta anexă numai în scopul exercitării drepturilor care le revin în temeiul acordului. Uniunea se asigură că autoritățile competente din cadrul Uniunii nu divulgă informații decât instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, cu excepția cazului în care au fost autorizate în acest sens de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu pot refuza să autorizeze o astfel de divulgare decât din motive justificate în mod corespunzător.

Articolul 5

Informații de la birourile vamale desemnate

Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, au dreptul de a solicita informații scrise cu privire la modul în care sunt administrate schimburile comerciale care au ca loc de destinație Gibraltarul. Aceste informații sunt furnizate de biroul vamal desemnat cât mai curând posibil.

ANEXA 23

DISPOZIȚII PRIVIND MĂRFURILE, ANIMALELE DE COMPANIE ȘI SUMELE ÎN NUMERAR TRANSPORTATE DE CĂLĂTORI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 247 ALINEATUL (3) ȘI CU ARTICOLUL 267 DIN ACORD

SECȚIUNEA 1

CONTROLUL NUMERARULUI

Articolul 1

(1) În sensul prezentei anexe, se aplică următoarele definiții:

(a) „instrumente negociabile la purtător” înseamnă instrumentele, altele decât valuta, care dau dreptul deținătorilor lor de a solicita o valoare financiară la prezentarea instrumentelor fără a fi nevoie să își dovedească identitatea sau dreptul lor la valoarea respectivă. Respectivele instrumente sunt:

(i) cecurile de călătorie; și

(ii) cecurile, biletele la ordin sau mandatele poștale, care sunt fie la purtător, semnate, dar cu numele beneficiarului omis, andosate fără restricții, întocmite pe numele unui beneficiar fictiv, fie într-o astfel de formă încât proprietatea asupra acestora este transferată în momentul transmiterii;

(b) „numerar” înseamnă valuta, instrumentele negociabile la purtător, mărfurile utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate și cardurile preplătite, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) și cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/776 al Comisiei ([2]);

(c) „marfă utilizată ca rezervă de valoare cu un grad ridicat de lichiditate” înseamnă un bun, conform enumerării de la punctul 1 din anexa I la Regulamentul (UE) 2018/1672, care prezintă un raport ridicat între valoarea și volumul lui și care poate fi convertit cu ușurință în valută pe piețe de schimb accesibile, suportând doar costuri de tranzacție modeste;

(d) „autorități competente” înseamnă autoritățile vamale ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale Regatului Spaniei – în funcție de destinație; și

(e) „valută” înseamnă bancnotele și monedele care se află în circulație ca mijloc de schimb sau care au fost în circulație ca mijloc de schimb și pot fi încă schimbate, prin intermediul unor instituții financiare sau bănci centrale, cu bancnote și monede aflate în circulație ca mijloc de schimb;

(2) Se aplică articolul 19 din prezentul acord.

Articolul 2

(1) Purtătorii care transportă numerar în valoare de 10 000 EUR sau mai mult declară numerarul respectiv autorităților competente din aeroport, ca regulă generală, la intrarea sau la ieșirea din Gibraltar și pun numerarul la dispoziția acestora pentru control. Obligația de declarare a numerarului nu se consideră îndeplinită în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte sau incomplete sau numerarul nu este pus la dispoziție pentru control.

([1]) Regulamentul (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2005 (JO L 284, 12.11.2018, p. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1672/oj).

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/776 al Comisiei din 11 mai 2021 de stabilire a modelelor pentru anumite formulare, precum și a normelor tehnice pentru schimbul eficace de informații în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune (JO L 167, 12.5.2021, p. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/776/oj).

(2) Declarația menționată la alineatul (1) trebuie să cuprindă informații despre:

(a) purtător, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate;

(b) proprietarul numerarului, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate, în cazul în care proprietarul este persoană fizică, sau denumirea completă, datele de contact, inclusiv adresa, numărul de înmatriculare și, dacă această informație există, numărul de identificare în scopuri de TVA, în cazul în care proprietarul este persoană juridică;

(c) dacă este cazul, destinatarul vizat al numerarului, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate, în cazul în care destinatarul vizat este persoană fizică, sau denumirea completă, date de contact, inclusiv adresa, numărul de înmatriculare și, dacă această informație există, numărul de identificare în scopuri de TVA, în cazul în care destinatarul vizat este persoană juridică;

(d) natura și cuantumul sau valoarea numerarului;

(e) proveniența economică a numerarului;

(f) utilizarea preconizată a numerarului;

(g) ruta de transport; și

(h) mijloacele de transport.

(3) Informațiile enumerate la alineatul (2) se furnizează în scris sau electronic, folosind formularul de declarație menționat în apendicele 1 la prezenta anexă. O copie vizată a declarației se furnizează declarantului, la cerere.

Articolul 3

(1) Pentru a verifica respectarea obligației de declarare a numerarului însoțit prevăzută la articolul 2, autoritățile competente au competența de a efectua, în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul acord și prevăzute în dreptul intern, controale asupra persoanelor fizice, a bagajelor acestora și a mijloacelor de transport ale acestora. Aceste controale se efectuează la sediul aeroportului din Gibraltar, ca regulă generală, inclusiv în ceea ce privește pasagerii care sosesc sau pleacă prin portul din Gibraltar.

(2) În cazul în care nu a fost îndeplinită obligația de declarare a numerarului însoțit prevăzută la articolul 2, autoritățile competente întocmesc, în scris sau în format electronic, o declarație din oficiu, care conține, în măsura posibilului, informațiile enumerate la articolul 2 alineatul (2).

(3) În ceea ce privește articolul 4, autoritățile competente exercită și atribuțiile conferite acestora în temeiul prezentului articol.

Articolul 4

În cazul în care autoritățile competente depistează un purtător cu numerar sub pragul menționat la articolul 2 și dacă există indicii conform cărora numerarul are legătură cu o activitate infracțională, acestea înregistrează informațiile respective și informațiile enumerate la articolul 2 alineatul (2).

Articolul 5

(1) Autoritățile competente pot să rețină temporar numerarul printr-o decizie administrativă, în conformitate cu condițiile prevăzute în prezentul acord și în dreptul intern, în cazul în care:

(a) obligația de declarare a numerarului însoțit în temeiul articolului 2 din prezenta anexă nu este respectată; sau

(b) există indicii că numerarul, indiferent de valoarea vizată, are legătură cu o activitate infracțională.

(2) Decizia administrativă menționată la alineatul (1) face obiectul unei căi de atac efectivă, în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern. Autoritățile competente notifică o expunere de motive ale deciziei administrative:

(a) persoanei care are obligația de a face declarația prevăzută la articolul 2; sau

(b) persoanei care trebuie să furnizeze informații în conformitate cu articolul 4.

(3) Perioada de reținere temporară este strict limitată, în temeiul dreptului intern, la timpul necesar pentru ca autoritățile competente să stabilească dacă împrejurările cazului justifică reținerea în continuare. Perioada de reținere temporară nu poate depăși 30 de zile. După ce au efectuat o evaluare temeinică a necesității și proporționalității unei prelungiri a perioadei de reținere temporară, autoritățile competente pot decide să prelungească perioada de reținere temporară până la o durată maximă de 90 de zile. În cazul în care nu se ia o decizie în ceea ce privește reținerea în continuare a numerarului în acest termen sau în cazul în care se decide că împrejurările cazului nu justifică reținerea în continuare, numerarul este înapoiat imediat:

(a) persoanei de la care a fost reținut temporar numerarul în situațiile menționate la articolul 2; sau

(b) persoanei de la care a fost reținut temporar numerarul în situațiile menționate la articolul 4.

Articolul 6

Autoritatea competentă transmite informațiile obținute din declarațiile privind numerarul și cele din timpul controalelor efectuate către unitatea de informații financiare (FIU) competentă pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

Articolul 7

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, introduce sancțiuni care se aplică în cazul nerespectării obligației de declarare a numerarului însoțit prevăzută la articolul 2. Astfel de sancțiuni trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

SECȚIUNEA 2

SCUTIRI DE TAXE PENTRU CĂLĂTORI

Articolul 8

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, acordă o scutire, fie pe baza unor praguri monetare, fie pe baza unor limite cantitative care nu trebuie să le depășească pe cele prevăzute în prezenta anexă, de taxele vamale și de impozitarea indirectă pentru mărfurile importate în bagajele personale ale călătorilor, cu condiția ca importurile să nu aibă caracter comercial.

Articolul 9

În sensul aplicării scutirilor, bagajele personale reprezintă toate bagajele pe care călătorul le poate prezenta la sosire autorităților vamale, precum și bagajele pe care acesta le prezintă mai târziu acelorași autorități, sub rezerva dovezii că aceste bagaje au fost înregistrate la compania responsabilă pentru transport ca bagaje însoțite, în momentul plecării călătorului. Combustibilul diferit de cel menționat la articolul 15 nu se consideră bagaj personal.

Articolul 10

(1) În scopul aplicării scutirilor și fără a aduce atingere articolelor 11-17, importurile sunt considerate ca având caracter necomercial în cazul în care constau din bunuri pentru uzul personal sau familial al călătorului sau din bunuri cu destinația de cadouri. Frecvența cu care sunt importate de către călători, natura sau cantitatea acestor bunuri nu trebuie să indice faptul că sunt importate în scopuri comerciale.

(2) Bunurile importate în bagajele personale ale călătorilor care depășesc pragurile monetare sau limitele cantitative prevăzute în prezenta anexă, dar care sunt considerate în continuare necomerciale în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, fac obiectul declarațiilor, controalelor și verificărilor prevăzute la articolul 22 alineatul (2).

Articolul 11

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, acordă scutiri de la taxele vamale și de la impozitarea indirectă pentru importurile de bunuri necomerciale în cazul călătorilor care folosesc transportul aerian și al celor care folosesc transportul maritim, altele decât cele menționate la articolele 12, 13 și 15, a căror valoare totală nu depășește echivalentul a 430 EUR de persoană.

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Uniunea acordă scutiri de la taxele vamale și de la impozitarea indirectă pentru importurile de bunuri necomerciale în cazul călătorilor care se deplasează pe cale terestră, altele decât cele menționate la articolele 12, 13 și 15, a căror valoare totală nu depășește echivalentul a 300 EUR de persoană.

(2) În cazul călătorilor cu vârsta sub 15 ani, indiferent de mijlocul lor de transport, pragurile financiare menționate la alineatul (1) sunt de 175 EUR.

(3) În scopul aplicării pragurilor financiare, valoarea unui articol individual nu poate fi defalcată.

(4) Valoarea bagajelor personale ale călătorului, care sunt importate temporar sau sunt reimportate ca urmare a exportului lor temporar, precum și valoarea produselor medicinale pe care călătorul le necesită pentru nevoile sale personale nu sunt luate în considerare în sensul aplicării scutirilor prevăzute la alineatele (1) și (2).

Articolul 12

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, acordă scutiri de la taxele vamale și de la impozitarea indirectă pentru importurile pe cale aeriană și maritimă ale următoarelor tipuri de produse din tutun:

(a) 200 de țigarete sau 80 de țigarete în cazul membrilor echipajului unui mijloc de transport utilizat pentru călătorii care implică trecerea frontierei;

(b) 100 de țigări de foi;

(c) 50 de trabucuri; și

(d) 250 g de tutun pentru fumat.

(2) Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul acordă scutiri de la taxele vamale și de la impozitarea indirectă pentru importurile pe cale terestră ale următoarelor tipuri de produse din tutun:

(a) 200 de țigarete sau 80 de țigarete în cazul persoanelor rezidente sau al lucrătorilor din zona de frontieră;

(b) 100 de țigări de foi;

(c) 50 de trabucuri; și

(d) 250 g de tutun pentru fumat.

(3) Fiecare dintre cantitățile menționate la alineatul (1) literele (a) și (d) și la alineatul (2) literele (a) și (d) reprezintă, în sensul alineatului (4), 100 % din totalul admis pentru produsele din tutun. Țigările de foi nu pot depăși o greutate maximă de trei grame fiecare.

(4) În cazul celorlalți călători, scutirea poate fi aplicată pentru oricare combinație de produse din tutun, cu condiția ca cuantumul total utilizat din cantitățile individuale permise să nu depășească 100 %.

Articolul 13

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, acordă scutiri de la taxele vamale și de la impozitarea indirectă pentru alcool și băuturi alcoolice, altele decât vinul neacidulat și berea, sub rezerva următoarelor limite cantitative:

(a) un total de un litru de alcool și băuturi alcoolice cu o tărie alcoolică care depășește 22 % vol. sau alcool etilic nedenaturat cu o tărie de 80 % vol. sau mai mare și

(b) un total de doi litri de alcool și băuturi alcoolice cu o tărie alcoolică de până la 22 % vol.

Fiecare din cantitățile menționate la literele (a) și (b) reprezintă, în sensul alineatului (2), 100 % din totalul admis pentru alcool și băuturi alcoolice.

(2) În cazul celorlalți călători, scutirea poate fi aplicată pentru oricare combinație de tipuri de alcool și băuturi alcoolice menționate la alineatul (1), cu condiția ca totalul procentelor utilizate din cantitățile individuale permise să nu depășească 100 %.

(3) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, acordă scutiri de la impozitarea indirectă pentru un total de patru litri de vin neacidulat și 16 litri de bere.

Articolul 14

Scutirile prevăzute la articolul 12 sau 13 nu se aplică în cazul pasagerilor cu vârsta sub 17 ani.

Articolul 15

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, acordă scutiri de la taxele vamale și de la impozitarea indirectă, în cazul oricărui mijloc de transport cu motor, pentru combustibilul conținut în rezervorul standard și o cantitate de combustibil care nu depășește 10 litri, conținută într-un container portabil.

Articolul 16

Valoarea mărfurilor menționate la articolul 12, 13 sau 15 nu este luată în considerare în scopul aplicării scutirii prevăzute la articolul 11.

Articolul 17

Mărfurile fără caracter comercial aduse de călători în conformitate cu articolele 8-16 care circulă între Uniune și Gibraltar nu fac obiectul rambursării impozitelor indirecte atunci când părăsesc teritoriul unei părți și intră pe teritoriul celeilalte părți.

Articolul 18

La sfârșitul perioadei de tranziție prevăzute la articolul 2 din anexa 24 sau stabilite în conformitate cu articolul 248 și fără a aduce atingere articolului 247 alineatul (5) din prezentul acord:

(a) Uniunea ia măsurile necesare pentru a se asigura că bunurile necomerciale aflate în bagajele călătorilor din Gibraltar care se deplasează pe cale terestră sau din aeroportul sau portul din Gibraltar sunt tratate ca tranzacții inițiate în Regatul Spaniei atât în ceea ce privește accizele armonizate, cât și TVA-ul, cu condiția ca în Gibraltar să fi fost instituit un sistem de aplicare a accizelor și a taxei pe tranzacții, inclusiv a cotelor și scutirilor prevăzute în prezentul acord;

(b) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ia măsurile necesare pentru a se asigura că bunurile necomerciale aflate în bagajele călătorilor care se deplasează către Gibraltar pe cale terestră sau cu plecare dintr-un aeroport sau dintr-un port din Uniune sunt tratate ca tranzacții inițiate în Gibraltar atât în ceea ce privește accizele armonizate, cât și taxa pe tranzacții, cu condiția ca în Gibraltar să fi fost instituit un sistem de aplicare a accizelor și a taxei pe tranzacții, inclusiv a cotelor și scutirilor prevăzute în prezentul acord; și

(c) în cazul în care organismul consultativ independent a constatat o denaturare în temeiul articolului 248 alineatul (5) litera (b), iar Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu și-a respectat obligația care îi revine în temeiul articolului 248 alineatul (5), părțile pot reintroduce scutiri de taxe pentru bunurile necomerciale aflate în bagajele călătorilor. Părțile nu pot reintroduce astfel de scutii de taxe în cazul în care Uniunea a invocat procedura de salvgardare prevăzută la articolul 249.

SECȚIUNEA 3

ALIMENTE, PLANTE, PRODUSE VEGETALE ȘI ANIMALE DE COMPANIE

Articolul 19

(1) În ceea ce privește bagajele personale și animalele de companie care însoțesc călătorii care intră în portul și aeroportul din Gibraltar, în Regatul Unit se aplică următoarele dispoziții ale dreptului Uniunii în ceea ce privește Gibraltarul:

(a) Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”) ([3]) – partea VI (articolele 244256);

([3]) JO L 84, 31.3.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj.

(b) Regulamentul delegat (UE) 2026/131 din 20 ianuarie 2026 al Comisiei de completare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele de sănătate animală aplicabile pentru circulația necomercială a animalelor de companie ([4]);

(c) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2026/636 din 20 martie 2026 al Comisiei de adoptare a listelor cu țările sau teritoriile terțe care respectă anumite condiții privind circulația necomercială a animalelor de companie ([5]);

(d) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2026/705 din 20 martie 2026 al Comisiei de stabilire a modelelor de documente de identificare și a modelelor de declarații pentru circulația necomercială a animalelor de companie ([6]);

(e) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2026/766 al Comisiei din 8 aprilie 2026 de modificare și rectificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/620 în ceea ce privește statutul de indemn de infestarea cu *Echinococcus multilocularis* și, respectiv, de infecția cu virusul bolii limbii albastre și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/878 ([7]);

(f) Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului ([8]);

(g) articolele 7, 8, 9, 11 și 12 din Regulamentul delegat (UE) 2019/2122 al Comisiei din 10 octombrie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește anumite categorii de animale și de mărfuri exceptate de la efectuarea controalelor oficiale la posturile de inspecție la frontieră, controalele specifice privind bagajele personale ale pasagerilor și transporturile mici de bunuri expediate către persoane fizice, care nu sunt destinate introducerii pe piață, și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 142/2011 al Comisiei ([9]);

(h) articolele 164 și 165 din Regulamentul delegat (UE) 2020/692 al Comisiei din 30 ianuarie 2020 de completare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele privind intrarea în Uniune, precum și circulația și manipularea după intrare, a transporturilor de anumite animale, de materiale germinative și de produse de origine animală ([10]);

(i) articolul 3 litera (s) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/404 al Comisiei din 24 martie 2021 de stabilire a listelor cu țările terțe, teritoriile sau zonele din acestea din care introducerea în Uniune de animale, material germinativ și produse de origine animală este autorizată în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]);

(j) articolul 45 și articolele 71-77 din Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului ([12]); și

([4]) JO L, 2026/131, 27.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2026/131/oj.
([5]) JO L, 2026/636, 27.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/636/oj.
([6]) JO L, 2026/705, 27.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/705/oj.
([7]) JO L, 2026/766, 16.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/766/oj.
([8]) JO L 95, 7.4.2017, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj.
([9]) JO L 321, 12.12.2019, p. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/2122/oj.
([10]) JO L 174, 3.6.2020, p. 379., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/692/oj.
([11]) JO L 114, 31.3.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/404/oj.
([12]) JO L 317, 23.11.2016, p. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2031/oj.

(k) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/178 al Comisiei din 31 ianuarie 2020 referitor la furnizarea de informații pasagerilor din țările terțe și clienților serviciilor poștale și ai anumitor operatori profesioniști privind interdicțiile privind introducerea pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului ([13]);

(2) Procedurile și controalele stabilite în legislația menționată la alineatul (1) nu se aplică bagajelor personale și animalelor de companie aduse de călătorii care se deplasează între Uniune și Gibraltar prin frontiera terestră.

(3) Se aplică articolul 19 din prezentul acord.

SECȚIUNEA 4

DISPOZIȚII COMUNE FINALE

Articolul 20

(1) Produsele introduse în Uniune de călători pe cale terestră imediat după intrarea în portul sau în aeroportul din Gibraltar sunt exceptate de la procedurile aplicabile mărfurilor, animalelor de companie și numerarului stabilite în prezenta anexă.

(2) În scopul aplicării alineatului (1), părțile se asigură că mărfurile aflate în bagajele pasagerilor care sosesc prin portul din Gibraltar sunt transferate imediat la aeroportul din Gibraltar, ca regulă generală, în scopul efectuării verificărilor necesare, împreună cu pasagerii înșiși și în aceleași condiții ca și în cazul acestora, astfel cum se prevede la articolul 29 alineatul (3) din prezentul acord.

Articolul 21

Legislația relevantă actuală și viitoare a Uniunii privind următoarele aspecte se aplică în ceea ce privește mărfurile menționate în prezenta anexă care intră și ies din Gibraltar, astfel cum se specifică de către Comitetul specializat privind economia și comerțul:

(a) interdicțiile și restricțiile, inclusiv, în special, normele privind armele, dubla utilizare, bunurile culturale și CITES; și

(b) obligația de a impune sancțiuni.

Articolul 22

(1) Se instituie acorduri administrative între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei pentru a face schimb de informații cu privire la declarațiile și informațiile obținute în temeiul prezentei anexe și în ceea ce privește aplicarea procedurilor, a controalelor și a verificărilor privind mărfurile, numerarul și animalele de companie transportate de pasagerii care intră în Gibraltar sau în Uniune pe cale terestră, precum și în ceea ce privește legislația Uniunii menționată la articolul 21.

(2) Autoritățile competente din Uniune instituie un ghișeu, care servește drept filială a unui birou vamal desemnat, în aeroportul din Gibraltar, exclusiv în scopul declarațiilor, al controalelor și al verificărilor:

(a) privind mărfurile introduse în Gibraltar de călători din afara uniunii vamale sau mărfurile care urmează să fie introduse în Uniune de călători din Gibraltar pe cale terestră, maritimă sau aeriană; și

([13]) JO L 37, 10.2.2020, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/178/oj.

(b) privind numerarul care urmează să fie introdus în Uniune pe cale terestră, maritimă sau aeriană.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (1), autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot realiza controale și verificări ale mărfurilor transportate de călători între Uniune și Gibraltar în orice moment și în orice punct de pe teritoriul lor vamal respectiv, inclusiv la frontiera terestră, atunci când se consideră necesar.

Apendicele 1

FORMULAR PENTRU DECLARAREA NUMERARULUI [1]

DECLARAȚIE DE NUMERAR
Articolul 3 din Regulamentul (UE) 2018/1672

Rezervat administrației	Nr. de referință	

1. Subsemnatul	☐ **intru în Uniunea Europeană (UE)** ☐ **ies din UE**

2. Datele purtătorului de numerar					
Prenumele			Cetățenia		
Numele			Codul numeric personal*		
Genul	☐ masculin ☐ feminin ☐ altul		Adresa Strada* și numărul*	strada	numărul
Data nașterii	ZZ LL AAAA		Orașul		
Locul nașterii	orașul	țara	Codul poștal*		
Documentul de identitate	☐ Pașaport	☐ Carte de identitate ☐ Altul (specificați) _____	Țara		
Numărul documentului de identitate			Numărul de telefon*		
Țara emitentă			Adresa de e-mail*		
Data emiterii	ZZ LL AAAA				

3. Informații privind transportul					
Țara de plecare inițială			Data plecării	ZZ LL AAAA	
Țara de destinație finală			Data sosirii	ZZ LL AAAA	
Via (țară/țări de tranzit)*			Data tranzitului*	ZZ LL AAAA	
Mijlocul de transport	☐ **AERIAN** (specificați) ☐ zbor comercial ☐ avion privat ☐ altele	☐ **MARITIM / FLUVIAL** (specificați) ☐ navă comercială ☐ iaht ☐ navă de croazieră ☐ altele	☐ **FEROVIAR**	☐ **RUTIER** (specificați) ☐ camion ☐ autobuz ☐ autoturism ☐ altele	☐ **ALTELE** (specificați) _____
Itinerarul transportului	Denumirea/locul primului aeroport/port sau al primei gări de plecare				
	Denumirea/locul ultimului aeroport/port sau al ultimei gări de sosire				
	Denumirea aeroportului/portului/gării de tranzit				
	Punctul de trecere a frontierei terestre (numai pe cale rutieră)				
Numărul de referință (de ex. numărul zborului, identificatorul navei, numărul trenului, codul de țară, plăcuța de înmatriculare)					
Societatea de transport*					

4. Informații cu privire la numerar					
Valuta (bancnote și monede)	**Valoarea**		**Valuta**	**Valoarea**	**Valuta**
	1)			3)	
	2)			4)	
Instrumente negociabile la purtător	**Tipul de instrument negociabil la purtător**			**Valoarea**	**Valuta**
Mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate (de ex. aur)	**Tipul**	**Cantitatea**	**Greutatea totală (în grame)**	**Valoarea**	**Valuta**

* Dacă este aplicabil(ă) sau disponibil(ă). Dacă nu este aplicabil(ă) sau disponibil(ă), indicați „N/A”.

[1] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/776 al Comisiei din 11 mai 2021 de stabilire a modelelor pentru anumite formulare, precum și a normelor tehnice pentru schimbul eficace de informații în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune (JO L 167, 12.5.2021, p. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/776/oj).

5. Proveniența economică și utilizarea preconizată a numerarului (în fiecare subsecțiune 5.A și 5.B se pot selecta mai multe opțiuni)	
5.A. Proveniența economică (Această subsecțiune se completează atunci când există un singur proprietar. Dacă există mai mulți proprietari, informațiile trebuie completate utilizând foi suplimentare. În acest caz, bifați „altele” și specificați „foi suplimentare”)	**5.B. Utilizarea preconizată** (Această subsecțiune se completează atunci când există un singur destinatar preconizat. Dacă există mai mulți destinatari preconizați, informațiile trebuie completate utilizând foi suplimentare. În acest caz, bifați „altele” și specificați „foi suplimentare”)
☐ Câștiguri din muncă (venituri, pensii, venituri din antreprenoriat etc.) ☐ Câștiguri din capital (dividende, profituri din investiții, dobânzi, asigurări etc.) ☐ Vânzări de bunuri imobiliare ☐ Vânzări de bunuri mobile ☐ Împrumuturi acordate de persoane fizice ☐ Împrumuturi acordate de entități juridice (instituții de credit, bănci sau companii) ☐ Loterii / jocuri de noroc ☐ Cadouri / donații ☐ Moșteniri ☐ Altele (specificați)_____	☐ Cheltuieli cu forța de muncă (plata salariilor, investiții în antreprenoriat etc.) ☐ Investiții de capital (depozite în conturi bancare, plăți de asigurări etc.) ☐ Fonduri pentru achiziționarea de bunuri imobiliare ☐ Fonduri pentru achiziționarea de bunuri mobile ☐ Restituire împrumuturi acordate de persoane fizice ☐ Restituire împrumuturi acordate de entități juridice (instituții de credit, bănci sau companii) ☐ Loterii / jocuri de noroc ☐ Scopuri caritabile ☐ Numerar pentru comandantul navei / numerar la bord ☐ Vacanță / agrement ☐ Transfer de numerar prin curieri de numerar profesioniști (companii de schimb valutar) ☐ Transfer de numerar prin curieri de numerar profesioniști (altele) ☐ Altele (specificați)_____

6. Proprietarul numerarului: Sunteți proprietarul unic al numerarului?	
☐ **Da, sunt proprietarul unic**	→ Treceți la secțiunea 7
☐ **Nu, proprietarul unic este o altă persoană fizică**	→ Completați subsecțiunea 6.A
☐ **Nu, proprietarul unic este o persoană juridică**	→ Completați subsecțiunea 6.B
☐ **Nu, există mai mulți proprietari**	→ Completați mai jos numărul total al proprietarilor și utilizați foi suplimentare pentru a completa datele acestora. Treceți la secțiunea 7.
Numărul total al proprietarilor:	

6.A. Proprietarul unic este o persoană fizică			
Prenumele			
Numele			
Genul	☐ masculin	☐ feminin	☐ altul
Data nașterii	ZZ LL AAAA		
Locul nașterii	orașul	țara	
Documentul de identitate	☐ Pașaport	☐ Carte de identitate	☐ Altul (specificați) _____
Numărul documentului de identitate			
Țara de emitere			
Data emiterii	ZZ LL AAAA		
Cetățenia			
Codul numeric personal*			
Adresa Strada* și numărul*	strada	numărul	
Orașul			
Codul poștal*			
Țara			
Numărul de telefon*			
Adresa de e-mail*			

7. Destinatarul preconizat al numerarului: Sunteți destinatarul unic preconizat al numerarului?	
☐ **Da, sunt destinatarul unic preconizat al întregului numerar**	→ Treceți la secțiunea 8
☐ **Nu, destinatarul unic preconizat este proprietarul unic**	→ Treceți la secțiunea 8
☐ **Nu, destinatarul unic preconizat este o altă persoană fizică**	→ Completați subsecțiunea 7.A
☐ **Nu, destinatarul unic preconizat este o persoană juridică**	→ Completați subsecțiunea 7.B
☐ **Nu, există mai mulți destinatari preconizați**	→ Completați mai jos numărul total al destinatarilor preconizați și utilizați foi suplimentare pentru a completa datele acestora. Treceți la secțiunea 8.
Numărul total al destinatarilor preconizați:	

7.A. Destinatarul unic preconizat este o persoană fizică			
Prenumele			
Numele			
Genul	☐ masculin	☐ feminin	☐ altul
Data nașterii	ZZ LL AAAA		
Locul nașterii	orașul	țara	
Documentul de identitate	☐ Pașaport	☐ Carte de identitate	☐ Altul (specificați) _____
Numărul documentului de identitate			
Țara de emitere			
Data emiterii	ZZ LL AAAA		
Cetățenia			
Codul numeric personal*			
Adresa Strada* și numărul*	strada	numărul	
Orașul			
Codul poștal*			
Țara			
Numărul de telefon*			
Adresa de e-mail*			

* Dacă este aplicabil(ă) sau disponibil(ă). Dacă nu este aplicabil(ă) sau disponibil(ă), indicați „N/A”.

6.B. Proprietarul unic este o persoană juridică			7.B. Destinatarul unic preconizat este o persoană juridică		
Denumirea			Denumirea		
Numărul de înregistrare			Numărul de înregistrare		
Denumirea registrului			Denumirea registrului		
Țara de înregistrare			Țara de înregistrare		
Codul de înregistrare în scopuri de TVA*			Codul de înregistrare în scopuri de TVA*		
Numărul de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI)*			Numărul de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI)*		
Adresa Strada* și numărul*	strada	numărul	Adresa Strada* și numărul*	strada	numărul
Orașul			Orașul		
Codul poștal*			Codul poștal*		
Țara			Țara		
Numărul de telefon*			Numărul de telefon*		
Adresa de e-mail*			Adresa de e-mail*		

8. Semnătura				Rezervat administrației	
Declar că toate informațiile furnizate sunt corecte. Înțeleg că, dacă informațiile furnizate sunt incorecte sau incomplete, obligația de declarare nu este considerată îndeplinită și sunt pasibil de sancțiuni conform legislației naționale aplicabile.				**Semnătura și ștampila autorității competente**	
Semnătura					
Numele semnatarului					
Data	ZZ LL AAAA			**Declarație vamală:**	☐ Da ☐ Nu
Locul	orașul	țara		**Numărul declarației vamale:**	
Numărul total de foi suplimentare utilizate		S-a solicitat o copie vizată	☐ Da	**Biroul vamal care a efectuat controlul:**	

* Dacă este aplicabil(ă) sau disponibil(ă). Dacă nu este aplicabil(ă) sau disponibil(ă), indicați „N/A”.

ANEXA 24

IMPOZITAREA INDIRECTĂ ÎN GIBRALTAR ÎN APLICAREA ARTICOLULUI 247 ALINEATUL (3) ȘI A ARTICOLULUI 248 DIN ACORD

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Domeniul de aplicare și exigibilitatea taxei pe tranzacții și a accizei

(1) Taxa pe tranzacții și acciza, după caz, se percep și se colectează de către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul:

(a) în cazul în care mărfurile care se aflau în liberă circulație în Uniune sunt deplasate în Gibraltar, la prezentarea mărfurilor transportate în cadrul sistemului special de tranzit pentru Gibraltar către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu procedura prevăzută în anexa 19;

(b) în cazul în care mărfurile sunt importate în Gibraltar din țări și teritorii situate în afara uniunii vamale, la prezentarea mărfurilor transportate în cadrul sistemului special de tranzit pentru Gibraltar către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu procedura prevăzută în anexa 21;

(c) în cazul în care, în cadrul regimurilor fiscale sau vamale speciale stabilite în anexele 19 și 21, mărfurile unionale sunt introduse pe piață în Gibraltar sau a luat naștere o datorie vamală pentru mărfuri neunionale;

(d) atunci când mărfurile produse în Gibraltar părăsesc locul de producție;

(e) atunci când se constată că mărfurile au intrat în Gibraltar în mod neregulamentar; sau

(f) atunci când mărfurile sunt introduse în Gibraltar de către călători într-o cantitate care depășește pragurile cantitative prevăzute în anexa 23, dar nu sunt încă considerate ca având caracter comercial la momentul declarării sau al finalizării controalelor.

(2) În sensul alineatului (1) litera (d), se consideră că mărfurile au părăsit locul de producție:

(a) atunci când mărfurile sunt expediate sau transportate fizic în afara unității de producție de către producător sau în numele acestuia, indiferent de destinația sau scopul unei astfel de deplasări a mărfurilor;

(b) în momentul în care dreptul de a dispune de bunuri în calitate de proprietar este transferat unei alte părți, prin vânzare, prin schimb sau prin orice alt mijloc legal, chiar dacă bunurile rămân la unitatea de producție.

Articolul 2

Baza de impozitare și cota taxei pe tranzacții

(1) Baza de impozitare pentru mărfurile importate în Gibraltar se determină în funcție de valoarea în vamă. Aceasta include, în măsura în care aceste elemente nu au fost deja incluse în valoarea în vamă:

(a) impozite, drepturi, prelevări și alte taxe, inclusiv accize, datorate ca urmare a importului, cu excepția taxei pe tranzacții care este percepută și

(b) cheltuieli accesorii, precum comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare.

(2) Baza de impozitare pentru mărfurile produse în Gibraltar este reprezentată de valoarea de piață la momentul în care bunurile părăsesc locul de producție.

„Valoarea de piață” înseamnă suma totală pe care, pentru a obține mărfurile în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeași etapă de comercializare este necesar să o plătească în condiții de concurență loială unui furnizor independent din Gibraltar.

Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, „valoare de piață” înseamnă o sumă care nu este mai mică decât prețul de cumpărare al mărfurilor sau al unor mărfuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilit la momentul în care mărfurile părăsesc locul de producție.

(3) Cota taxei pe tranzacții se stabilește după cum urmează:

(a) cota standard se stabilește la un nivel care să nu fie inferior celei mai mici cote standard de TVA aplicată de un stat membru, care, la data semnării prezentului acord, este de 17 %.

Prin derogare de la cele menționate anterior, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, își poate majora treptat cota standard pe o perioadă de trei ani pentru a atinge cea mai mică cotă standard de TVA aplicată de un stat membru, care, la momentul semnării prezentului acord, este de 17 %, în conformitate cu tabelul de mai jos, după intrarea în vigoare a prezentului acord.

Anul 1	Anul 2	Anul 3
15 %	16 %	17 % (sau cota cea mai mică aplicată de orice stat membru la momentul respectiv)

În contextul evaluării sale în curs în temeiul articolului 248 alineatul (5) litera (a), organismul consultativ independent poate, pentru a evita distorsiuni reale semnificative în Gibraltar sau în zona de frontieră contiguă, să recomande, în orice moment pe parcursul sau după perioada de trei ani menționată în al doilea paragraf al prezentului punct, aplicarea unei cote standard mai mari sau mai mici pentru anumite mărfuri sau categorii de mărfuri. În aceste cazuri:

(i) cota mai mare care poate fi propusă ar fi cota pe care organismul consultativ independent o poate considera adecvată pentru a elimina denaturările legate de diferențele dintre cotele taxei pe tranzacții percepute de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru mărfurile sau categoriile de mărfuri respective în comparație cu cotele de TVA percepute de Regatul Spaniei pentru aceleași mărfuri sau categorii de mărfuri;

(ii) cota mai mică care poate fi propusă de organismul consultativ independent nu ar fi niciodată mai mică cu mai puțin de două puncte procentuale decât cea mai mică cotă standard de TVA aplicată de orice stat membru.

După perioada de trei ani, în cazul în care recomandările de a aplica cote diferite (mai mari sau mai mici) de cota standard pentru anumite mărfuri sau categorii de mărfuri sunt insuficiente pentru a evita distorsiuni reale semnificative în Gibraltar sau în zona de frontieră contiguă legate de diferențele dintre cotele taxei pe tranzacții percepute de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în comparație cu cotele de TVA percepute de Regatul Spaniei, organismul consultativ independent poate recomanda, în contextul evaluării sale anuale în temeiul articolului 248 alineatul (5) litera (b), ajustarea cotei standard în sens ascendent sau descendent la toate mărfurile pentru care se aplică această cotă.

(b) cota redusă aplicabilă mărfurilor determinate în conformitate cu alineatul (5) nu trebuie să fie mai mică de 5 %.

Orice ajustare a cotei reduse de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în urma unei recomandări din partea organismului consultativ independent, astfel cum este menționată la articolul 248 alineatul (5), poate viza fie toate mărfurile, fie o anumită marfă sau o categorie de mărfuri și poate implica trecerea mărfii sau a categoriei de mărfuri de la o cotă redusă la o cotă standard sau la o cotă foarte redusă.

(4) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate aplica o cotă foarte redusă mai mică de 5 % pentru mărfurile enumerate la articolul 2 din apendicele 1.

Orice ajustare a cotei foarte reduse de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în urma unei recomandări din partea organismului consultativ independent, astfel cum este menționată la articolul 248 alineatul (5), poate viza fie toate mărfurile, fie o anumită marfă sau o categorie de mărfuri și poate implica trecerea mărfii sau a categoriei de mărfuri de la o cotă foarte redusă la o cotă redusă sau standard.

(5) Lista mărfurilor pentru care se aplică o cotă de impozitare redusă sau foarte redusă, precum și cota efectivă care trebuie aplicată sunt incluse în apendicele 1 la prezenta anexă. Lista mărfurilor pentru care se aplică o cotă redusă sau o cotă foarte redusă include numai mărfurile pentru care statele membre pot aplica o cotă redusă sau o cotă foarte redusă, în conformitate cu legislația Uniunii în materie de TVA.

(6) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, modifică lista mărfurilor menționată la alineatul (5), modificările trebuie să fie efectuate numai în conformitate cu legislația Uniunii în materie de TVA și notificând Uniunea înainte de intrarea în vigoare a modificărilor.

Articolul 3

Persoana obligată să plătească taxa pe tranzacții și acciza aplicabilă în Gibraltar

(1) Persoana care declară mărfurile sau în numele căreia sunt declarate mărfurile pentru intrarea în Gibraltar și, în cazul unei intrări neregulamentare, orice altă persoană implicată în intrarea neregulamentară a mărfurilor sunt obligate la plata taxei pe tranzacții și a accizei aplicabile în Gibraltar, după caz.

(2) Persoana care fabrică produsele în Gibraltar este obligată la plata taxei pe tranzacții și, după caz, a accizei aplicabile în Gibraltar. În cazul producerii neregulamentare, orice persoană implicată în producție este obligată la plata accizei aplicabile în Gibraltar.

(3) Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași acciză aplicabilă în Gibraltar, acestea sunt obligate să plătească în solidar datoria respectivă.

Articolul 4

Derogări

(1) Mărfurile sunt scutite de taxa pe tranzacții în cazul în care, dacă ar fi fost importate, livrate sau achiziționate în Uniune, ar fi beneficiat de o scutire obligatorie de TVA. Mărfurile sunt scutite de acciză în cazurile în care, dacă ar fi fost eliberate pentru consum în Uniune, ar fi beneficiat de o scutire obligatorie de acciza armonizată.

În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dorește să se prevaleze de o scutire discreționară de TVA sau de acciza armonizată în ceea ce privește orice mărfuri, acesta notifică mai întâi Comitetul specializat privind economia și comerțul, care evaluează dacă scutirea poate fi pusă în aplicare. Comitetul specializat privind economia și comerțul aprobă sau respinge punerea în aplicare a unor astfel de scutiri pe baza unor dovezi și motive obiective.

(2) În plus, gazul natural lichefiat importat și utilizat pentru producția de energie electrică, precum și energia electrică produsă în Gibraltar sunt scutite de taxa pe tranzacții și de acciză.

Articolul 5

Rambursarea taxei pe tranzacții și a accizei la exportul mărfurilor din Gibraltar

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, rambursează taxa pe tranzacții și acciza percepute, după caz, pentru o marfă la exportul acesteia către Uniune, cu condiția ca exportatorul să poată dovedi că TVA-ul sau, după caz, TVA-ul și acciza au fost plătite în Uniune.

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, rambursează, de asemenea, taxa pe tranzacții și acciza, după caz, în cazul în care mărfurile sunt exportate către o țară din afara uniunii vamale printr-un birou vamal desemnat. Biroul vamal desemnat notifică acest lucru autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

Mărfurile consumate în Gibraltar nu sunt eligibile pentru rambursarea taxei pe tranzacție și a accizelor, după caz.

SECȚIUNEA 2

ACCIZE

Articolul 6

Domeniul de aplicare și exigibilitatea accizelor

(1) Accizele din Gibraltar se aplică în conformitate cu legislația aplicabilă a Uniunii în materie de accize în orice moment.

Orice noi accize ale Uniunii se aplică, de asemenea, în Gibraltar, cu excepția cazului în care organismul consultativ independent recomandă, în conformitate cu articolul 248 alineatul (5) din prezentul acord, o suspendare temporară de până la un an.

(2) Mărfurile supuse accizelor în Uniune, baza lor de impozitare și nivelurile minime ale accizelor sunt prevăzute în apendicele 2. Nivelurile accizelor se aplică după cum urmează:

(a) cotele minime ale accizelor la nivelul Uniunii se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului acord;

(b) cotele-țintă ale accizelor care nu se abat cu mai mult de șase puncte procentuale de la cotele accizelor aplicate în Regatul Spaniei sau care sunt echivalente cu 94 % din acestea se aplică în termen de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

(3) Alineatul (2) litera (a) nu se aplică pentru tipurile de combustibil menționate în tabelul A din secțiunea 2 punctul 3 din apendicele 2 la prezenta anexă.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), Comitetul specializat privind economia și comerțul, la recomandarea organismului consultativ independent menționat la articolul 248 alineatul (5), în cazurile în care aprovizionare cu combustibil pentru vehicule în stațiile de benzină din Gibraltar riscă să fie perturbată, poate permite Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să aplice accize sub nivelul accizelor minime ale Uniunii.

(5) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), produsele din tutun prelucrat fac obiectul dispozițiilor prevăzute în secțiunea 3 din apendicele 2 la prezenta anexă.

(6) Fără a aduce atingere alineatelor (3), (4) și (5), după trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord și în contextul evaluării sale în curs în temeiul articolului 248 alineatul (5) litera (a), organismul consultativ independent poate să recomande aplicarea unor cote ale accizelor mai mari sau mai mici decât cele menționate la alineatul (2) litera (b), pentru a evita denaturări efective semnificative în Gibraltar sau în zona de frontieră contiguă.

În aceste cazuri:

(a) cota mai mare care poate fi propusă ar fi cota pe care organismul consultativ independent o poate considera adecvată pentru a elimina denaturările legate de diferențele dintre nivelurile accizelor percepute de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru mărfurile sau categoriile de mărfuri respective raportat la cotele accizelor percepute de Regatul Spaniei pentru aceleași mărfuri sau categorii de mărfuri; și

(b) cota mai mică care poate fi propusă de organismul consultativ independent nu poate fi niciodată mai mică decât cotele minime ale accizelor de la nivelul Uniunii.

Articolul 7

Înregistrarea operatorilor de accize

Orice persoană responsabilă de intrarea, producerea, deținerea, depozitarea, circulația mărfurilor accizabile în scopuri comerciale în Gibraltar sau ieșirea lor de pe acest teritoriu:

(a) este înregistrată de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;

(b) ține evidența stocurilor și a circulației mărfurilor accizabile și prezintă periodic evidența respectivă autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul; și

(c) acceptă toate acțiunile de monitorizare și controalele vizând stocurile.

Articolul 8

Rambursarea accizei în caz de distrugere totală sau pierdere iremediabilă

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate rambursa accizele pentru mărfurilor accizabile în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile, totale sau parțiale, a acestor mărfuri din cauza unor situații neprevăzute sau din motive de forță majoră sau ca urmare a autorizării distrugerii mărfurilor de către autoritățile competente.

SECȚIUNEA 3

ALTE DISPOZIȚII

Articolul 9

Circumstanțe excepționale

(1) Ca răspuns la circumstanțe excepționale și sub rezerva anumitor condiții prevăzute la prezentul articol, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate lua una dintre următoarele măsuri:

(a) aplicarea unei cote temporare reduse a taxei pe tranzacții pentru anumite mărfuri considerate esențiale pentru a face față circumstanțelor excepționale; sau

(b) scutirea temporară de la plata taxei pe tranzacții și a accizelor, după caz, pentru anumite mărfuri considerate esențiale pentru a face față circumstanțelor excepționale.

(2) Mărfurile specifice eligibile pentru o cotă temporară redusă sau pentru o scutire temporară, alături de durata acestei măsuri fac obiectul aprobării de către Comitetul specializat privind economia și comerțul în termen de maximum o săptămână de la notificarea lor, ținând seama de natura circumstanțelor excepționale și de necesitatea unui răspuns rapid.

(3) Trebuie să se asigure faptul că astfel de măsuri temporare nu au un impact negativ asupra pieței interne a Uniunii sub forma unor riscuri de fraudă fiscală sau a oricărei denaturări a concurenței.

Articolul 10

Informații statistice

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, elaborează și transmite trimestrial Comitetului specializat privind economia și comerțul statistici privind taxa pe tranzacții și acciza plătite în Gibraltar.

Apendicele 1

IMPOZITAREA INDIRECTĂ ÎN GIBRALTAR: LISTA MĂRFURILOR ELIGIBILE PENTRU COTE REDUSE ALE TAXEI PE TRANZACȚII

Articolul 1

Gibraltarul aplică o cotă redusă a taxei pe tranzacții de 5 % pentru mărfurile care se încadrează în următoarele categorii de produse:

— mărfurile de tipul celor destinate în mod normal utilizării în producția agricolă, cu excepția bunurilor de capital, precum utilajele sau clădirile și, până la 1 ianuarie 2032, furnizarea de pesticide chimice și de îngrășăminte chimice.

— cabaline vii.

— plante vii și alte produse de floricultură, inclusiv bulbi, bumbac, rădăcini și produse similare, flori tăiate și frunziș ornamental.

— îmbrăcăminte și încălțăminte pentru copii, scaune pentru copii pentru automobil.

— biciclete, inclusiv biciclete electrice.

— obiecte de artă, obiecte de colecție și antichități enumerate în părțile A, B și C din Directiva 2006/112/CE ([1]); și

— unelte și alte echipamente de tipul celor destinate în mod normal utilizării în serviciile de salvare sau de prim ajutor, atunci când sunt livrate organismelor publice sau organizațiilor fără scop lucrativ active în domeniul protecției civile sau comunitare.

Articolul 2

Gibraltarul aplică o cotă foarte redusă a taxei pe tranzacții de 0 % pentru mărfurile care se încadrează în următoarele categorii de produse:

— alimentele (inclusiv băuturi, cu excepția băuturilor alcoolice) destinate consumului uman și animal; animalele vii, semințele, plantele și ingredientele utilizate în mod normal în prepararea alimentelor; produsele utilizate în mod normal pentru a completa sau înlocui alimentele.

— furnizarea apei.

— produsele farmaceutice utilizate în scopuri medicale și veterinare, inclusiv produsele folosite în scopul contracepției și protecției igienice feminine, precum și produsele igienice absorbante.

— echipamentele medicale, aparatele, dispozitivele, articolele, materialele auxiliare și echipamentele de protecție, inclusiv măști de protecție a sănătății, destinate în mod normal utilizării în domeniul asistenței medicale sau utilizării de către persoanele cu handicap, bunuri esențiale pentru compensarea și depășirea handicapurilor.

([1]) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

— livrarea, inclusiv împrumutul de către biblioteci, de cărți, ziare și periodice, fie pe suport fizic, fie pe cale electronică, ori ambele (inclusiv broșuri, pliante și imprimate similare, albume, cărți de desenat sau de colorat pentru copii, partituri imprimate sau în manuscris, hărți și hărți hidrografice sau similare), în afara publicațiilor destinate în totalitate sau în mod predominant publicității și în afara publicațiilor care au, în totalitate sau în mod predominant, un conținut video sau un conținut muzical audio; producerea de publicații ale organizațiilor fără scop lucrativ; și

— livrarea de panouri solare care urmează să fie instalate pe locuințe și locuințe private, precum și pe clădiri publice și alte clădiri utilizate pentru activități de interes public și în vecinătatea acestora.

Apendicele 2

IMPOZITAREA INDIRECTĂ ÎN GIBRALTAR: MĂRFURILE SUPUSE ACCIZELOR ȘI RATELE MINIME ALE ACCIZELOR APLICABILE LA NIVELUL UNIUNII LA INTRAREA ÎN VIGOARE A PREZENTULUI ACORD

SECȚIUNEA 1

ALCOOLUL ETILIC ȘI BĂUTURILE ALCOOLICE

Alcoolul etilic și băuturile alcoolice sunt supuse accizelor. Din categoria alcoolului etilic și a băuturilor alcoolice fac parte:

(a) berea, care include orice produs încadrat la codul NC 2203 sau orice produs care conține un amestec de bere cu băuturi nealcoolice clasificat la codul NC 2206, în ambele cazuri cu un titru alcoolic volumic existent de peste 0,5 % vol;

(b) vinul neacidulat, care include toate produsele încadrate la codurile NC 2204 și 2205, cu excepția vinului spumant menționat la litera (c), cu un titru alcoolic volumic existent de peste 1,2 % vol., dar nu mai mult de 15 % vol., cu condiția ca alcoolul conținut de produsul finit să fie în totalitate un ferment, sau cu un titru alcoolic volumic existent de peste 15 % vol. și nu mai mult de 18 % vol., cu condiția ca acestea să fi fost produse fără nicio îmbogățire și ca alcoolul conținut de produsul finit să fie în totalitate un ferment;

(c) vinul spumant, care include toate produsele încadrate la codurile NC 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 și 2205, care se află în sticle prevăzute cu dopuri tip „ciupercă” fixate cu ajutorul clemelor sau legăturilor sau care au o suprapresiune datorată anhidridei carbonice în soluție de trei sau mai mulți bari și au un titru alcoolic volumic existent de peste 1,2 % vol., dar nu mai mult de 15 % vol., cu condiția ca alcoolul conținut de produsul finit să fie în totalitate un ferment;

(d) alte băuturi necarbonatate fermentate, fără a aduce atingere literei (f), care includ toate produsele încadrate la codurile NC 2204 și 2205, dar care nu sunt menționate la literele (b) și (c), și produsele încadrate la codul NC 2206, cu excepția altor băuturi spumoase fermentate menționate la litera (e) și a oricărui produs care intră sub incidența literei (a):

(i) cu un titru alcoolic volumic existent de peste 1,2 % vol., dar nu mai mare de 10 % vol.;

(ii) cu un titru alcoolic volumic existent de peste 10 % vol., dar nu mai mare de 15 % vol., cu condiția ca alcoolul conținut de produs să fie în totalitate un ferment;

(e) alte băuturi spumoase fermentate, fără a aduce atingere literei (f), care includ toate produsele încadrate la codurile NC 2206 00 31 și 2206 00 39, precum și produsele încadrate la codurile NC 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 și 2205 care nu sunt menționate la literele (b) și (c), care:

(i) se află în sticle prevăzute cu dopuri tip „ciupercă” fixate cu ajutorul clemelor sau legăturilor sau care au o suprapresiune datorată anhidridei carbonice în soluție de trei sau mai mulți bari;

(ii) au un titru alcoolic volumic existent de peste 1,2 % vol., dar nu mai mare de 13 % vol.;

(iii) au un titru alcoolic volumic existent de peste 13 % vol., dar nu mai mare de 15 % vol., cu condiția ca alcoolul conținut de produs să fie în totalitate un ferment;

(f) produse intermediare, care includ toate produsele cu un titru alcoolic volumic existent de peste 1,2 % vol., dar nu mai mare de 22 % vol. și care se încadrează la codurile NC 2204, 2205 și 2206, dar care nu sunt menționate la literele (a)-(e); și

(g) alcoolul etilic, care include:

(i) toate produsele cu un titru alcoolic volumic existent de peste 1,2 % vol., care se încadrează la codurile NC 2207 și 2208, chiar dacă aceste produse sunt conținute în alt produs încadrat la un alt capitol din NC;

(ii) produsele încadrate la codurile NC 2204, 2205 și 2206 și care au un titru alcoolic volumic existent de peste 22 % vol.; și

(iii) spirtoasele potabile care conțin produse, fie în soluție sau nu.

Cotele minime ale accizelor pentru alcoolul etilic și băuturile alcoolice sunt:

(a) pentru bere, 1,87 EUR per hectolitru/grad de alcool de produs finit; la stabilirea taxei pe bere, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate să nu țină cont de fracțiunile unui grad de titru alcoolic volumic existent;

(b) pentru vin, 0 EUR per hectolitru de produs finit;

(c) pentru băuturile fermentate, altele decât vinul și berea, 0 EUR per hectolitru de produs finit;

(d) pentru produsele intermediare, 45 EUR per hectolitru de produs finit; și

(e) pentru alcoolul etilic, 550 EUR per hectolitru de alcool pur la 20 °C, calculat în funcție de numărul de hectolitri de alcool pur.

SECȚIUNEA 2

ENERGIE ELECTRICĂ ȘI PRODUSE ENERGETICE

1. Produsele energetice și electricitatea sunt supuse accizelor. Din categoria produselor energetice și a electricității fac parte:

(a) cele încadrate la codurile NC 1507–1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant;

(b) cele încadrate la codurile NC 2701, 2702 și 2704–2715;

(c) cele încadrate la codurile NC 2901 și 2902;

(d) cele încadrate la codul NC 2905 11 00 care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant;

(e) cele încadrate la codul NC 3403;

(f) cele încadrate la codul NC 3811;

(g) cele încadrate la codul NC 3817;

(h) cele încadrate la codurile NC 3824 99 86, 3824 99 92 (cu excepția preparatelor antirugină care conțin amine ca elemente active și solvenți și diluanți compoziți anorganici, pentru vopsele și produse similare), 3824 99 93, 3824 99 96 (cu excepția preparatelor antirugină care conțin amine ca elemente active și solvenți și diluanți compoziți anorganici, pentru vopsele și produse similare), 3826 00 10 și 3826 00 90, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant; și

(i) cele încadrate la codul NC 2716.

2. Atunci când sunt destinate utilizării, sunt puse în vânzare sau sunt utilizate drept carburant sau combustibil pentru încălzire, produsele energetice altele decât cele pentru care este precizat un nivel de impozitare în prezenta anexă se impozitează în funcție de utilizarea lor, la cota aplicată combustibilului pentru încălzire sau carburantului echivalent.

Pe lângă produsele impozabile enumerate la alineatul (1), orice produs destinat să fie utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept carburant, de aditiv sau în vederea măririi volumului final al carburanților se impozitează la cota aplicabilă carburantului echivalent.

Pe lângă produsele impozabile enumerate la alineatul (1), orice hidrocarbură, cu excepția turbei, destinată să fie utilizată, pusă în vânzare sau utilizată pentru încălzire se impozitează la cota produsului energetic echivalent.

3. Categorii de carburanți și ratele minime de impozitare sunt următoarele:

Tabelul A – Categorii de carburanți

Mărfuri accizabile	Cantitate
Benzină cu plumb Codurile NC 2710 12 31, 2710 12 51 și 2710 12 59	în euro per 1 000 l
Benzină fără plumb Codurile NC 2710 12 31, 2710 12 41, 2710 12 45 și 2710 12 49	în euro per 1 000 l
Motorină Codurile NC 2710 19 43-2710 19 48 și 2710 20 11-2710 20 19	în euro per 1 000 l
Petrol lampant Codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25	în euro per 1 000 l
GPL Codurile NC 2711 12 11-2711 19 00	în euro per 1 000 kg
Gaze naturale Codurile NC 2711 11 00 și 2711 21 00	în euro per valoare calorifică brută în gigajoule

Tabelul B – Rate minime de impozitare aplicabile carburanților utilizați în următoarele scopuri industriale și comerciale:

(a) lucrări agricole, horticole sau piscicole și în silvicultură;

(b) motoare staționare;

(c) instalații și utilaje folosite în construcții, inginerie civilă și lucrări publice; și

(d) vehicule destinate utilizării în afara drumurilor publice sau cărora nu li s-a acordat autorizația de a fi utilizate în principal pe drumurile publice.

Mărfuri	Cantitate	Rata minimă de impozitare
Motorină Codurile NC 2710 19 43-2710 19 48 și 2710 20 11-2710 20 19	în euro per 1 000 l	21
Petrol lampant Codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25	în euro per 1 000 l	21
GPL Codurile NC 2711 12 11-2711 19 00	în euro per 1 000 kg	41
Gaze naturale Codurile NC 2711 11 00 și 2711 21 00	în euro per valoare calorifică brută în gigajoule	0,3

Tabelul C. – Rate minime de impozitare aplicabile combustibililor pentru încălzire și electricității

Mărfuri	Cantitate	Rata minimă de impozitare	
		Utilizare comercială	Utilizare privată
Motorină Codurile NC 2710 19 43-2710 19 48 și 2710 20 11-2710 20 19	în euro per 1 000 l	21	21
Păcură grea Codurile NC 2710 19 62-2710 19 68 și 2710 20 31-2710 20 39	în euro per 1 000 kg	15	15
Petrol lampant Codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25	în euro per 1 000 l	0	0

Mărfuri	Cantitate	Rata minimă de impozitare	
		Utilizare comercială	Utilizare privată
GPL Codurile NC 2711 12 11-2711 19 00	în euro per 1 000 kg	0	0
Gaze naturale Codurile NC 2711 11 00 și 2711 21 00	în euro per valoare calorifică brută în gigajoule	0,15	0,3
Cărbune și cocs Codurile NC 2701, 2702 și 2704	în euro per valoare calorifică brută în gigajoule	0,15	0,3
Energie electrică Codul NC 2716	în euro per MWh	0,5	1,0

Pentru produsele energetice specificate în tabele, cu rate de impozitare bazate pe volume, volumul se măsoară la o temperatură de 15 °C.

4. „Utilizare profesională” înseamnă utilizarea de către o întreprindere, identificată în conformitate cu alineatul (5), care asigură în mod independent, în orice loc, livrarea de mărfuri și prestarea de servicii, oricare ar fi scopul sau rezultatele acestor activități economice.

Activitățile economice cuprind toate activitățile producătorilor, comercianților și persoanelor care prestează servicii, inclusiv activitățile miniere și agricole și profesiile liberale.

Statele, autoritățile administrative regionale și locale și alte organisme de drept public nu sunt considerate întreprinderi pentru activitățile sau tranzacțiile pe care le desfășoară ca autorități publice. Totuși, când desfășoară astfel de activități sau tranzacții, ele sunt considerate întreprinderi pentru aceste activități sau tranzacții în cazul în care tratamentul ca entități private ar conduce la denaturări semnificative ale concurenței.

5. Entitatea comercială nu poate fi considerată mai mică decât o diviziune a unei întreprinderi sau o entitate juridică care, din punctul de vedere al organizării, reprezintă o afacere independentă, adică o entitate capabilă să funcționeze prin mijloace proprii.

6. În cazurile de utilizare mixtă, se aplică niveluri diferite de impozitare, impozitarea se aplică proporțional cu fiecare tip de utilizare, deși, atunci când fie utilizarea profesională, fie cea privată este nesemnificativă, ea poate fi considerată nulă.

7. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate limita domeniul de aplicare al ratei reduse de impozitare pentru utilizarea profesională.

SECȚIUNEA 3

TUTUNUL PRELUCRAT

1. Tutunul prelucrat este supus accizelor. Din categoria tutunului prelucrat fac parte:

(a) țigaretele;

(b) trabucurile si țigaretele;

(c) tutunul pentru fumat:

(i) tutunul tăiat fin destinat rulării în țigarete; și

(ii) alte tipuri de tutun pentru fumat.

2. Sunt considerate țigarete, trabucuri, țigări de foi și tutun pentru fumat produsele care constau total sau parțial în alte substanțe decât tutunul, dar care îndeplinesc criteriile pentru a fi considerate țigarete, trabucuri, țigări de foi și, respectiv, tutun pentru fumat.

3. Pentru țigarete se aplică o acciză *ad valorem* calculată la prețul maxim de vânzare cu amănuntul, inclusiv taxele vamale, precum și o acciză specifică (cuprinsă între 7,5 % și 76,5 % din sarcina fiscală totală) calculată pe unitatea de produs.

Acciza globală (acciza specifică și acciza *ad valorem* fără TVA) nu poate să fie mai mică de 115 EUR per 1 000 de țigarete. Diferența de preț care rezultă din acciza globală aplicabilă nu poate să depășească 0,80 EUR sau 15 % per pachet de țigarete, în funcție de care dintre acestea conduce la diferența de preț mai mică.

Rata accizei *ad valorem* și nivelul accizei specifice trebuie să fie aceleași pentru toate țigaretele.

4. Acciza minimă pentru tutunul prelucrat, altul decât pentru țigarete, constă:

(a) fie într-o taxă *ad valorem* calculată pe baza prețului maxim de vânzare cu amănuntul al fiecărui produs;

(b) fie într-o acciză specifică, exprimată ca sumă pe kilogram, sau pentru un anumit număr de bucăți, în cazul trabucurilor și țigărilor de foi; sau

(c) fie într-o combinație a celor două, compusă dintr-un element *ad valorem* și un element specific.

5. Acciza globală (acciza specifică și acciza *ad valorem* fără taxa pe tranzacție), exprimată ca procent, ca sumă pe kilogram sau pentru un anumit număr de bucăți, va fi cel puțin echivalentă cu ratele sau sumele minime prevăzute pentru:

(a) trabucuri sau țigări de foi: 5 % din prețul de vânzare cu amănuntul, cu toate taxele incluse, sau 12 EUR per 1 000 de bucăți sau per kilogram;

(b) tutun tăiat fin destinat rulării în țigarete: 50 % din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al tutunului tăiat fin destinat rulării în țigarete eliberat pentru consum sau 60 EUR per kilogram;

(c) alte tipuri de tutun pentru fumat: 20 % din prețul de vânzare cu amănuntul, cu toate taxele incluse, sau 22 EUR per kilogram.

6. În sensul alineatelor (3) și (5), prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al țigaretelor și al tutunului tăiat fin destinat rulării în țigarete se calculează prin raportare la valoarea totală a tuturor țigaretelor și a tutunului tăiat fin destinat rulării în țigarete puse în vânzare pentru consum, pe baza prețului de vânzare cu amănuntul care include toate taxele, împărțit la cantitatea totală de țigarete și de tutun tăiat fin destinat rulării în țigarete eliberate pentru consum. Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul este stabilit cel târziu până la 1 martie în fiecare an, pe baza datelor privind cantitățile totale eliberate pentru consum în cursul anului calendaristic precedent.

7. Taxele menționate la alineatele (4) și (5) se aplică tuturor produselor care aparțin grupei de tutun prelucrat în cauză, fără deosebire în cadrul fiecărei grupe în ceea ce privește calitatea, prezentarea, originea produselor, materialele folosite, caracteristicile firmelor implicate sau orice alt criteriu.

8. Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, furnizează date statistice privind structura și cotele accizelor aplicate tutunului prelucrat. Articolul 6 din prezentul acord nu se aplică.

ANEXA 25

AVIAȚIE

Lista actelor legislative ale Uniunii menționate la articolul 273 din acord:

— Regulamentul (CEE) nr. 95/93 al Consiliului din 18 ianuarie 1993 privind normele comune de alocare a sloturilor orare pe aeroporturile comunitare (JO L 14, 22.1.1993, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1993/95/oj);

modificat prin: Regulamentul (CE) nr. 793/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 (JO L 138, 30.4.2004, p. 50, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/793/oj);

— Directiva 96/67/CE a Consiliului din 15 octombrie 1996 privind accesul la piața serviciilor de handling la sol în aeroporturile Comunității (JO L 272, 25.10.1996, p. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1996/67/oj);

modificată prin: Decizia (UE) 2024/1254 a Parlamentului European și a Consiliului (JO L, 2024/1254, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1254/oj);

— Directiva 2009/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 privind tarifele de aeroport (JO L 70, 14.3.2009, p. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/12/oj);

modificată prin: Decizia (UE) 2024/1254 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 (JO L, 2024/1254, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1254/oj); și

— Regulamentul (CE) nr. 1107/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului (JO L 204, 26.7.2006, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1107/oj).

ANEXA 26

LISTA UNITĂȚILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 276 DIN ACORD

LISTA FURNIZORILOR DE SERVICII MEDICALE:

1. „Cidat”, La Línea de la Concepción;
2. „Hospital Quiórnsalud Campo de Gibraltar”, Palmones;
3. „Scanner Sur”, Algeciras;
4. „Hospital Universitario Punta de Europa”, Algeciras;
5. „Vithas Xanit International Hospital”, Benalmádena;
6. „Vithas Málaga Hospital”, Málaga;
7. „HLA Hospital Jerez Puerta del Sur”, Jerez.

ANEXA 27

TRANSPORTUL RUTIER DE MĂRFURI

PARTEA A

CERINȚE PENTRU OPERATORII DE TRANSPORT RUTIER DE MĂRFURI: ACCESUL LA OCUPAȚIA DE OPERATOR DE TRANSPORT RUTIER DE MĂRFURI ȘI EXERCITAREA ACESTEIA

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezenta parte reglementează accesul la ocupația de operator de transport rutier de mărfuri și la exercitarea acesteia și se aplică tuturor operatorilor de transport rutier de mărfuri ai unei părți care efectuează transporturi de mărfuri care intră în domeniul de aplicare al articolelor 276 și 277 din prezentul acord.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei părți, se aplică următoarele definiții:

(a) „autorizație de exercitare a ocupației de operator de transport rutier de mărfuri” înseamnă o decizie administrativă prin care o persoană fizică sau juridică ce îndeplinește condițiile stabilite în prezenta parte este autorizată să exercite ocupația de operator de transport rutier de mărfuri;

(b) „autoritate competentă” înseamnă o autoritate națională, regională sau locală dintr-o parte, care, pentru a autoriza exercitarea ocupației de operator de transport rutier de mărfuri, verifică îndeplinirea de către o persoană fizică sau juridică a condițiilor stabilite prin prezenta parte și care este abilitată să acorde, să suspende sau să retragă autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier de mărfuri; și

(c) „reședință obișnuită” este locul în care o persoană locuiește în mod curent, respectiv timp de cel puțin 185 de zile în fiecare an calendaristic, în virtutea unor legături de ordin personal care indică existența unei legături strânse între persoana respectivă și locul în care locuiește.

Articolul 3

Cerințe pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier de mărfuri

Persoanele fizice sau juridice care exercită ocupația de operator de transport rutier de mărfuri:

(a) au un sediu real și stabil pe teritoriul uneia dintre părți, astfel cum se prevede la articolul 5 din prezenta parte;

(b) au o bună reputație, astfel cum se prevede la articolul 6 din prezenta parte;

(c) au o capacitate financiară corespunzătoare, astfel cum se prevede la articolul 7 din prezenta parte; și

(d) au competența profesională necesară, astfel cum se prevede la articolul 8 din prezenta parte.

Articolul 4

Managerul de transport

(1) Un operator de transport rutier de mărfuri desemnează cel puțin o persoană fizică drept manager de transport, care conduce permanent si efectiv activitățile de transport ale acestuia și îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 3 literele (b) și (d) și care:

(a) are o legătură autentică cu operatorul de transport rutier de mărfuri, cum ar fi aceea de a fi un angajat, director, proprietar sau acționar al acestuia sau administrează întreprinderea sau, în cazul operatorului persoană fizică, este însăși persoana respectivă; și

(b) este rezident în partea pe teritoriul căruia este stabilit operatorul de transport rutier de mărfuri.

(2) În cazul în care o persoană fizică sau juridică nu îndeplinește cerința de competență profesională, autoritatea competentă poate autoriza persoana fizică sau juridică în cauză să exercite ocupația de operator de transport rutier de mărfuri fără a desemna un manager de transport în conformitate cu alineatul (1), cu condiția ca:

(a) persoana fizică sau juridică să desemneze o persoană fizică rezidentă în partea în care este stabilit operatorul de transport rutier de mărfuri care îndeplinește cerințele stabilite la articolul 3 literele (b) și (d) și care este îndreptățită în temei contractual să îndeplinească, în numele întreprinderii, atribuții de manager de transport;

(b) contractul dintre persoana fizică sau juridică și persoana menționată la litera (a) precizează sarcinile pe care aceasta din urmă trebuie să le îndeplinească permanent și efectiv și indică responsabilitățile care îi revin persoanei respective în calitate de manager de transport. Sarcinile care trebuie precizate includ, în special, coordonarea activităților de întreținere a vehiculelor, verificarea contractelor și a documentelor de transport, contabilitatea de bază, alocarea încărcăturilor sau a serviciilor pentru fiecare conducător auto și vehicul și verificarea procedurilor de siguranță;

(c) în calitatea sa de manager de transport, persoana menționată la litera (a) poate să gestioneze activitățile de transport a cel mult patru operatori de transport rutier de mărfuri diferiți, efectuate cu ajutorul unui parc cu o capacitate maximă combinată totală de 50 de vehicule; și

(d) persoana menționată la litera (a) îndeplinește sarcinile specificate exclusiv în interesul persoanei fizice sau juridice și responsabilitățile acesteia sunt exercitate independent de orice persoană fizică sau juridică pentru care desfășoară operațiuni de transport.

(3) O parte poate decide că un manager de transport desemnat în conformitate cu alineatul (1) nu poate fi în același timp desemnat în conformitate cu alineatul (2) sau că poate fi astfel desemnat numai în ceea ce privește un număr limitat de persoane fizice sau juridice sau un parc de vehicule care este mai mic decât cel stabilit la alineatul (2) litera (c).

(4) Persoana fizică sau juridică notifică autorității competente referitor la managerul sau managerii de transport desemnați.

Articolul 5

Condiții referitoare la cerința privind sediul

Pentru a îndeplini cerința privind existența unui sediu efectiv și stabil pe teritoriul părții de stabilire, o persoană fizică sau juridică:

(a) are un sediu în incinta căruia poate avea acces la originalele principalelor sale documente de lucru, indiferent dacă acestea sunt în format electronic sau în orice alt format, în special contractele sale de transport, documentele referitoare la vehiculele aflate la dispoziția persoanei fizice sau juridice, documentele contabile, documentele de gestionare a personalului, contractele de muncă, documentele privind asigurările sociale, documentele care conțin date referitoare la călătorii, la durata de conducere și perioadele de repaus și orice alt document la care autoritatea competentă trebuie să aibă acces în scopul verificării respectării condițiilor prevăzute în prezenta parte;

(b) este înregistrată în registrul societăților comerciale al părții respective sau într-un registru similar în cazul în care dreptul intern impune acest lucru;

(c) este supusă la plata impozitului pe profit și, dacă dreptul intern impune acest lucru, are alocat un număr de identificare în scopuri de TVA;

(d) odată ce autorizația a fost acordată, dispune de unul sau mai multe vehicule care sunt înmatriculate sau puse în circulație și autorizate pentru utilizare în conformitate cu legislația părții respective, indiferent dacă vehiculele respective se află în întregime în proprietatea sa sau sunt deținute, de exemplu, în temeiul unui contract de cumpărare în rate, de închiriere sau de leasing;

(e) își desfășoară efectiv și în permanență activitățile administrative și comerciale cu ajutorul echipamentelor și instalațiilor corespunzătoare la sediul menționat la litera (a), situat pe teritoriul părții respective, și își gestionează efectiv și în permanență operațiunile de transport utilizând vehiculele menționate la litera (f) cu ajutorul echipamentelor tehnice corespunzătoare situate pe teritoriul părții respective; și

(f) are la dispoziție în permanență și în mod obișnuit un număr de vehicule care respectă condițiile stabilite la litera (d) și de conducători auto al căror loc de staționare obișnuit se află la un centru operațional din partea respectivă; numărul acesta fiind proporțional cu volumul operațiunilor de transport efectuate de întreprindere.

Articolul 6

Condiții referitoare la cerința privind buna reputație

(1) Sub rezerva alineatului (2), părțile stabilesc condițiile pe care trebuie să le îndeplinească persoanele fizice sau juridice și managerii de transport pentru a satisface cerința de bună reputație.

La determinarea faptului dacă o persoană fizică sau juridică îndeplinește cerința respectivă, părțile iau în considerare conduita persoanelor fizice sau juridice, a managerilor de transport, a directorilor executivi și a oricărei alte persoane relevante după cum s-a stabilit de către parte. Orice referire în prezentul articol la condamnări, sancțiuni sau încălcări include condamnările, sancțiunile sau încălcările persoanei fizice sau juridice înseși, ale managerilor de transport și ale directorilor executivi ai acesteia și ale oricărei alte persoane relevante, după cum poate fi stabilit de către parte.

Condițiile menționate la prezentul alineat includ cel puțin următoarele cerințe:

(a) să nu existe niciun motiv imperios pentru a pune la îndoială buna reputație a managerului de transport sau a operatorului de transport rutier de mărfuri, cum ar fi condamnări sau sancțiuni rezultate în urma oricăror încălcări grave ale normelor naționale în vigoare în următoarele domenii:

(i) drept comercial;

(ii) dreptul în materie de insolvență;

(iii) condițiile de remunerare și de muncă ale profesiei;

(iv) circulația rutieră;

(v) răspunderea profesională;

(vi) traficul de persoane sau traficul de droguri; și

(vii) dreptul fiscal; și

(b) managerul de transport sau operatorul de transport rutier de mărfuri să nu fi suferit o condamnare, într-una sau în ambele părți, pentru o infracțiune gravă sau să nu fi fost sancționat pentru o încălcare gravă a dispozițiilor articolelor 278-282 din prezentul acord sau a normelor de drept intern referitoare în special la:

(i) perioadele de conducere și perioadele de repaus ale conducătorilor auto, timpul de lucru și instalarea și utilizarea aparaturii de înregistrare;

(ii) masa și dimensiunile maxime ale vehiculelor utilitare utilizate în cadrul traficului internațional;

(iii) calificarea inițială și formarea continuă a conducătorilor auto;

(iv) controlul tehnic al vehiculelor utilitare, inclusiv inspecțiile tehnice obligatorii ale autovehiculelor;

(v) accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri;

(vi) siguranța transportului rutier de mărfuri periculoase;

(vii) instalarea și utilizarea de dispozitive de limitare a vitezei pe anumite categorii de vehicule;

(viii) permisul de conducere;

(ix) accesul la ocupație;

(x) transportul de animale;

(xi) detașarea lucrătorilor în sectorul transportului rutier;

(xii) dreptul aplicabil obligațiilor contractuale; și

(xiii) călătoriile care implică puncte de încărcare și descărcare situate pe teritoriul celeilalte părți.

(2) În sensul alineatului (1) al treilea paragraf litera (b) de la prezentul articol, atunci când managerul de transport sau operatorul de transport rutier de mărfuri a fost condamnat pentru o infracțiune gravă sau i s-a aplicat o sancțiune pentru una dintre cele mai grave încălcări menționate în apendicele 27-A-1-1 pe teritoriul uneia sau al ambelor părți, autoritatea competentă a părții de stabilire efectuează și finalizează în mod corespunzător și în timp util o procedură administrativă, care include, dacă este cazul, un control efectuat la sediul persoanei fizice sau juridice în cauză.

În cursul procedurii administrative, autoritatea competentă analizează dacă, datorită circumstanțelor specifice, pierderea bunei reputații ar constitui o reacție disproporționată în respectivul caz particular. În cadrul acestei analize, autoritatea competentă ia în considerare numărul de încălcări grave ale normelor, astfel cum se menționează la alineatul (1) al treilea paragraf de la prezentul articol, precum și numărul celor mai grave încălcări menționate în apendicele 27-A-1-1 pentru care managerul de transport sau operatorul de transport rutier de mărfuri a fost condamnat sau i s-au aplicat sancțiuni. Orice constatare se motivează și justifică în mod corespunzător.

În cazul în care concluzionează că pierderea bunei reputații ar fi disproporționată, autoritatea competentă decide ca persoana fizică sau juridică în cauză să își păstreze buna reputație. Dacă autoritatea competentă nu ajunge la concluzia că pierderea bunei reputații ar constitui o măsură disproporționată, condamnarea sau sancțiunea conduce la pierderea bunei reputații.

(3) Pe lângă lista celor mai grave încălcări prevăzută în apendicele 27-A-1-1, încălcările grave prevăzute în apendicele 27-A-1-1a pot duce la pierderea bunei reputații.

(4) Cerința privind buna reputație rămâne neîndeplinită până când se aplică o măsură de reabilitare sau orice altă măsură cu efect echivalent, în conformitate cu dispozițiile de drept intern relevante ale părților.

Articolul 7

Condiții referitoare la cerința privind capacitatea financiară

(1) În vederea îndeplinirii cerinței privind capacitatea financiară, o persoană fizică sau juridică trebuie să fie capabilă în permanență să-și onoreze obligațiile financiare pe parcursul exercițiului financiar anual. Persoana fizică sau juridică demonstrează, pe baza conturilor anuale certificate de un auditor sau de o persoană acreditată în mod corespunzător, că dispune în fiecare an de capital și rezerve:

(a) în valoare totală de cel puțin 9 000 EUR/8 000 GBP când se utilizează un singur autovehicul, 5 000 EUR/4 500 GBP pentru fiecare autovehicul sau combinație de vehicule suplimentar(ă) cu o masă maximă autorizată mai mare de 3,5 tone și 900 EUR/800 GBP pentru fiecare autovehicul sau combinație de vehicule suplimentar(ă) cu o masă maximă autorizată mai mare de 2,5 tone, dar care nu depășește 3,5 tone;

(b) persoanele fizice sau juridice care desfășoară activitatea de operator de transport rutier de mărfuri numai cu ajutorul unor autovehicule sau combinații de vehicule a căror masă maximă autorizată este mai mare de 2,5 tone, dar mai mică de 3,5 tone, trebuie să demonstreze, pe baza conturilor anuale certificate de un auditor sau de o persoană acreditată în mod corespunzător, că dispun în fiecare an de capital și de rezerve în valoare totală de cel puțin 1 800 EUR/1 600 GBP când se utilizează un singur vehicul și de 900 EUR/800 GBP pentru fiecare vehicul suplimentar utilizat.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă poate accepta sau poate impune ca o întreprindere să își demonstreze capacitatea financiară printr-un certificat stabilit de autoritatea competentă, cum ar fi o garanție bancară sau o asigurare, inclusiv o asigurare de răspundere profesională eliberată de una sau mai multe bănci sau alte instituții financiare, inclusiv societăți de asigurare, sau un alt document obligatoriu, care garantează pentru întreprindere printr-o garanție personală și solidară pentru sumele stabilite la alineatul (1) litera (a).

(3) Prin derogare de la alineatul (1), în absența conturilor anuale certificate pentru anul înregistrării unei întreprinderi, autoritatea competentă acceptă ca o întreprindere să își demonstreze capacitatea financiară printr-un certificat, cum ar fi o garanție bancară, un document eliberat de o instituție financiară care stabilește accesul la credit în numele întreprinderii sau alt document obligatoriu, astfel cum este stabilit de autoritatea competentă, care atestă că întreprinderea are la dispoziție sumele stabilite la alineatul (1) litera (a).

(4) Conturile anuale menționate la alineatul (1), precum și garanția bancară menționată la alineatul (2), care trebuie verificate, sunt cele ale entității economice stabilite pe teritoriul părții în care a fost solicitată eliberarea unei autorizații, și nu cele ale oricăror alte entități stabilite în cealaltă parte.

Articolul 8

Condiții referitoare la cerința privind competența profesională

(1) În vederea îndeplinirii cerinței privind competența profesională, persoana sau persoanele în cauză trebuie să dețină cunoștințele corespunzătoare nivelului prevăzut în partea I din apendicele 27-A-1-2, în ceea ce privește materiile enumerate în respectivul apendice. Aceste cunoștințe trebuie demonstrate prin susținerea unei examinări scrise obligatorii care, dacă o parte decide astfel, poate fi completată printr-o examinare orală. Aceste examinări sunt organizate în conformitate cu partea II din apendicele 27-A-1-2. În acest sens, oricare dintre părți poate decide să impună formarea înaintea examinării.

(2) Persoanele în cauză susțin examinarea în partea în care își au reședința obișnuită.

(3) Numai autoritățile sau organismele autorizate corespunzător în acest sens de către o parte, conform unor criterii definite de aceasta, pot organiza și certifica examinările scrise și orale menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Părțile verifică periodic conformitatea condițiilor în care sunt organizate examinările de către respectivele autorități sau organisme cu apendicele 27A12.

(4) O parte îi poate excepta pe titularii anumitor calificări din învățământul superior sau tehnic, eliberate de partea respectivă, pe care le desemnează în mod specific și care presupun cunoașterea tuturor materiilor enumerate în partea I din apendicele 27-A-1-2, de la examinarea privind materiile acoperite de calificările respective. Excepțiile se aplică numai acelor secțiuni din partea I din apendicele 27A12 pentru care calificările acoperă toate materiile enumerate la rubrica fiecărei secțiuni.

O parte poate excepta de la părți specificate ale examinărilor pe titularii de certificate de competență profesională valabile pentru operațiuni de transport național în partea respectivă.

Articolul 9

Exceptarea de la examinare

În scopul acordării licenței unui operator de transport rutier de mărfuri care utilizează doar autovehicule sau combinații de vehicule a căror masă maximă admisibilă nu depășește 3,5 tone, o parte poate decide să excepteze de la examinările menționate la articolul 8 alineatul (1) persoanele care fac dovada că au condus în mod neîntrerupt, pentru o perioadă de 10 ani înainte de 20 august 2020, o persoană fizică sau juridică de același tip.

Articolul 10

Procedura de suspendare și retragere a autorizațiilor

(1) În cazul în care o autoritate competentă stabilește că o persoană fizică sau juridică riscă să nu mai îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 3, notifică acest lucru persoanei fizice sau juridice respective. În cazul în care autoritatea competentă constată că una sau mai multe dintre respectivele cerințe nu mai sunt îndeplinite, aceasta poate stabili un termen pentru ca persoana fizică sau juridică să regularizeze situația:

(a) un termen de maximum șase luni, care poate fi prelungit cu încă trei luni în caz de deces sau incapacitate fizică a managerului de transport, pentru recrutarea unui înlocuitor al managerului de transport, în cazul în care managerul de transport nu mai îndeplinește cerințele de bună reputație sau competență profesională;

(b) un termen de maximum șase luni atunci când persoana fizică sau juridică trebuie să își regularizeze situația aducând dovada că persoana fizică sau juridică are un sediu real și stabil; sau

(c) un termen de maximum șase luni în cazul neîndeplinirii cerinței privind capacitatea financiară, pentru a demonstra că cerința respectivă este din nou îndeplinită în mod permanent.

(2) Autoritatea competentă poate să solicite unei persoane fizice sau juridice a cărei autorizație a fost suspendată sau retrasă să se asigure că, înaintea luării oricărei măsuri de reabilitare, managerii de transport ai acesteia au trecut examinările menționate la articolul 8 alineatul (1).

(3) În cazul în care autoritatea competentă stabilește că persoana fizică sau juridică nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre cerințele stabilite la articolul 3, aceasta suspendă sau retrage autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier de mărfuri în termenele prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 11

Declararea inaptitudinii managerului de transport

(1) Atunci când un manager de transport își pierde buna reputație în conformitate cu dispozițiile articolului 6, autoritatea competentă declară managerul de transport ca fiind inapt să gestioneze activitatea de transport a unui operator de transport rutier de mărfuri.

Autoritatea competentă nu reabilitează managerul de transport mai devreme de un an de la data pierderii bunei reputații și înainte ca acesta să demonstreze că a urmat o pregătire adecvată timp de cel puțin trei luni sau că a trecut o examinare referitoare la materiile enumerate în partea I din apendicele 27-A-1-2.

(2) În cazul în care un manager de transport își pierde buna reputație în conformitate cu articolul 6, o cerere de reabilitare poate fi introdusă numai după cel puțin un an de la data pierderii bunei reputații.

Articolul 12

Examinarea și înregistrarea cererilor

(1) Autoritățile competente din fiecare parte înregistrează în registrele electronice naționale menționate la articolul 13 alineatul (1) datele privind întreprinderile pe care le autorizează.

(2) Atunci când evaluează buna reputație a unei întreprinderi, autoritățile competente verifică dacă, la data cererii, managerul sau managerii de transport desemnați sunt declarați, într-una dintre părți, inapți să gestioneze activitățile de transport ale unei întreprinderi în temeiul articolului 11.

(3) Autoritățile competente monitorizează periodic dacă întreprinderile cărora le-au acordat autorizații de exercitare a ocupației de operator de transport rutier de mărfuri continuă să îndeplinească cerințele menționate la articolul 3. În acest scop, autoritățile competente efectuează controale, inclusiv, dacă este cazul, inspecții la sediul întreprinderii în cauză, vizând acele întreprinderi care sunt clasificate ca prezentând un risc sporit.

Articolul 13

Registre electronice naționale

(1) Autoritățile competente mențin un registru electronic național al întreprinderilor de transport rutier care au fost autorizate să exercite ocupația de operator de transport rutier de mărfuri.

(2) Datele conținute în registrele naționale ale întreprinderilor de transport rutier și condițiile de acces la aceste date sunt stabilite în apendicele 27-A-1-5.

Articolul 14

Cooperarea administrativă între autoritățile competente

(1) Autoritățile competente din fiecare parte desemnează un punct național de contact responsabil cu schimbul de informații cu autoritățile competente ale celeilalte părți în ceea ce privește aplicarea prezentei părți.

(2) Autoritățile competente ale fiecărei părți cooperează îndeaproape și își oferă asistență reciprocă rapidă și orice alte informații relevante pentru a facilita punerea în aplicare și asigurarea respectării prezentei părți.

(3) Autoritățile competente ale fiecărei părți efectuează controale individuale pentru a verifica dacă o întreprindere îndeplinește condițiile care reglementează accesul la ocupația de operator de transport rutier de mărfuri ori de câte ori o autoritate competentă a celeilalte părți solicită acest lucru în cazuri justificate în mod corespunzător. Aceasta informează autoritatea competentă a celeilalte părți cu privire la rezultatele acestor controale și la măsurile care trebuie întreprinse în cazul în care se constată că întreprinderea nu mai îndeplinește cerințele prevăzute în prezenta parte.

(4) Autoritățile competente ale fiecărei părți fac schimb de informații cu privire la condamnările și la sancțiunile aplicate pentru încălcările grave menționate la articolul 6 alineatul (2).

(5) Normele detaliate privind modalitățile de realizare a schimburilor de informații menționate la alineatele (3) și (4) sunt prevăzute în apendicele 27-A-1-5.

Apendicele 27-A-1-1

CELE MAI GRAVE ÎNCĂLCĂRI ÎN SENSUL ARTICOLULUI 6 ALINEATUL (2) DIN PARTEA A PREZENTEI ANEXE

1. Depășirea limitelor de timp, după cum urmează:

   (a) depășirea cu 25 % sau mai mult a limitelor maxime pentru timpul de conducere de șase zile sau de două săptămâni;

   (b) depășirea cu 50 % sau mai mult, pe perioada unei zile de lucru, a duratei zilnice maxime de conducere.

2. Lipsa tahografului și/sau a unui dispozitiv de limitare a vitezei instalat sau prezența în vehicul și/sau utilizarea unui echipament fraudulos capabil să modifice înregistrările aparatului de înregistrare și/sau ale dispozitivului de limitare a vitezei sau falsificarea foilor de înregistrare sau a datelor descărcate de pe tahograf și/sau de pe cartela conducătorului auto.

3. Conducerea vehiculului fără ca acesta să aibă un certificat valabil de control tehnic rutier și/sau conducerea în cazul în care vehiculul prezintă un defect foarte grav la, între altele, sistemul de frânare, sistemul de direcție, roți/anvelope, suspensii sau șasiu, care ar prezenta un risc imediat pentru siguranța rutieră și care duce la decizia de imobilizare a vehiculului.

4. Transportarea de mărfuri periculoase al căror transport este interzis sau care sunt transportate în mijloace de retenție interzise sau neaprobate sau fără identificarea acestora ca mărfuri periculoase marcată pe vehicul, punând astfel în pericol viețile omenești sau mediul într-o asemenea măsură încât acest lucru determină o decizie de imobilizare a vehiculului.

5. Transportul de mărfuri fără a deține un permis de conducere valabil sau transportul de către o întreprindere care nu deține o licență valabilă de operator, așa cum se menționează la articolul 278 din prezentul acord.

6. Conducerea, de către un conducător auto care folosește un card de conducător auto falsificat, al cărui titular nu este el sau care a fost obținut pe baza unor declarații false și/sau a unor documente falsificate.

7. Transportul de mărfuri cu depășirea cu cel puțin 20 % a masei totale maxime admisibile pentru vehicule cu o încărcătură utilă admisibilă care depășește 12 tone sau cu cel puțin 25 % pentru vehicule cu o încărcătură utilă admisibilă care nu depășește 12 tone.

Apendicele 27-A-1-1a

LISTA ÎNCĂLCĂRILOR GRAVE ÎN SENSUL ARTICOLULUI 6 ALINEATUL (2) DIN PARTEA A A PREZENTEI ANEXE

Următoarele tabele conțin categoriile și tipurile de încălcări grave ale prezentei anexe, împărțite în trei categorii de gravitate, în funcție de potențialul lor de a genera un risc de decese sau de prejudicii grave și/sau de a denatura concurența de pe piața transportului rutier: cea mai gravă încălcare („CMGI”), încălcare foarte gravă („IFG”) și încălcare gravă („IG”).

1. Grupe de încălcări ale părții B secțiunea 2 din prezenta anexă, cu excepția cazului în care se prevede altfel

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE		NIVEL DE GRAVITATE		
				CMGI	IFG	IG
		Perioadele de conducere				
1.	Articolul 4 alineatul (1) și apendicele 27-A-1-1	Depășirea perioadei de conducere zilnice de 9 ore dacă posibilitatea de prelungire la 10 ore nu este permisă	10 h ≤ … < 11 h			X
2.			11 h ≤ …		X	
3.		Depășirea perioadei de conducere zilnice de 9 ore cu 50 % sau mai mult	13 h30 ≤ …	X		
4.		Depășirea perioadei de conducere zilnice prelungite de 10 ore, dacă este permisă prelungirea	11 h ≤ … < 12 h			X
5.			12 h ≤ …		X	
6.		Depășirea duratei de conducere zilnice de 10 ore cu 50 % sau mai mult	15 h ≤ …	X		
7.	Articolul 4 alineatul (2) și apendicele 27-A-1-1	Depășirea duratei de conducere săptămânale	60 h ≤ … < 65 h			X
8.			65 h ≤ … < 70 h		X	
9.		Depășirea duratei de conducere săptămânale cu 25 % sau mai mult	70 h ≤ …	X		
10.	Articolul 4 alineatul (3) și apendicele 27-A-1-1	Depășirea duratei maxime totale de conducere în 2 săptămâni consecutive	100 h ≤ … < 105 h			X
11.			105 h ≤ … < 112 h30		X	
12.		Depășirea duratei maxime totale de conducere în 2 săptămâni consecutive cu 25 % sau mai mult	112 h30 ≤ …	X		

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE		NIVEL DE GRAVITATE		
				CMGI	IFG	IG
		Pauze				
13.	Articolul 5	Depășirea duratei neîntrerupte de conducere de 4,5 ore înainte de a face o pauză	5 h ≤ … < 6 h			X
14.			6 h ≤ …		X	
		Perioade de repaus				
15.	Articolul 6 alineatul (2)	Perioadă de repaus zilnic insuficientă, de mai puțin de 11 ore, dacă perioada redusă de repaus zilnic nu este permisă	8 h30 ≤ … < 10 h			X
16.			… < 8 h30		X	
17.		Perioadă de repaus zilnic redusă insuficientă, de mai puțin de 9 ore, dacă reducerea este permisă	7 h ≤ … < 8 h			X
18.			… < 7 h		X	
19.		Perioadă de repaus zilnic împărțită, insuficientă, de mai puțin de 3 ore + 9 ore	3 h + [7 h ≤ … < 8 h]			X
20.			3 h + [… < 7h]		X	
21.	Articolul 6 alineatul (5)	Perioadă de repaus zilnic insuficientă, de mai puțin de 9 ore, pentru conducere în echipaj	7 h ≤ … < 8 h			X
22.			… < 7 h		X	
23.	Articolul 6 alineatul (6)	Perioadă de repaus săptămânal redusă insuficientă, de mai puțin de 24 de ore	20 h ≤ … < 22 h			X
24.			… < 20 h		X	
25.		Perioadă de repaus săptămânal insuficientă, de mai puțin de 45 de ore, dacă perioada de repaus săptămânal redusă nu este permisă	36 h ≤ … < 42 h			X
26.			… < 36 h		X	
27.		Depășirea a 6 perioade consecutive de 24 de ore după perioada de repaus săptămânal precedentă	3 h ≤ … < 12 h			X
28.			12 h ≤ …		X	

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE		NIVEL DE GRAVITATE		
				CMGI	IFG	IG
29.	Articolul 6 alineatul (7)	Nicio perioadă de repaus compensatorie pentru două perioade de repaus săptămânal reduse consecutive			X	
30.	Articolul 6 alineatul (9)	Perioadă de repaus săptămânal normală sau orice perioadă de repaus săptămânal de peste 45 de ore efectuată la bordul unui vehicul			X	
31.		Angajatorul nu acoperă costurile de cazare în afara vehiculului				X

Organizarea activității

32.	Articolul 6 alineatul (10)	Întreprinderea de transport nu organizează activitatea conducătorilor auto în așa fel încât aceștia să se poată întoarce la centrul operațional al angajatorului sau la locurile de reședință respective ale conducătorilor auto			X	
33.	Articolul 7 alineatul (1)	Legătură între remunerație și distanța parcursă, viteza de livrare și/sau cantitatea de mărfuri transportată			X	
34.	Articolul 7 alineatul (2)	Lipsește organizarea activității conducătorului auto sau aceasta este deficientă, conducătorul auto nu a primit instrucțiuni care să îi permită să respecte legislația sau acestea sunt inadecvate			X	

2. Grupe de încălcări ale părții B secțiunea 4 și ale părții C secțiunea 2 din prezenta anexă

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE	NIVEL DE GRAVITATE		
			CMGI	IFG	IG
Instalarea tahografului					
1.	Partea C secțiunea 2 articolele 3 și 5 și apendicele 27-A-1-1	Lipsa unui tahograf cu omologare de tip care să fie instalat și utilizat	X		

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE	NIVEL DE GRAVITATE		
			CMGI	IFG	IG
		Utilizarea tahografului, a cardului de conducător auto sau a foii de înregistrare			
2.	Partea C secțiunea 2 articolul 6 alineatul (1)	Utilizarea unui tahograf care nu a fost inspectat de un atelier aprobat		X	
3.	Partea B secțiunea 4 articolul 3 și apendicele 27-A-1-1	Deținerea și/sau utilizarea de către conducătorul auto a mai mult de un singur card de conducător auto propriu		X	
4.		Conducerea cu un card de conducător auto care a fost falsificat (considerată a fi conducere fără card de conducător auto)	X		
5.		Conducerea cu un card de conducător auto fără a fi titularul acestuia (considerată a fi conducere fără card de conducător auto)	X		
6.		Conducerea cu un card de conducător auto care a fost obținut pe baza unor declarații false și/sau documente falsificate (considerată a fi conducere fără card de conducător auto)	X		
7.	Partea B secțiunea 4 articolul 7 alineatul (1) și partea C secțiunea 2 articolul 15 alineatul (1)	Funcționarea incorectă a tahografului (de exemplu: tahograful nu a fost controlat, calibrat și sigilat corespunzător)		X	
8.		Utilizarea improprie a tahografului (de exemplu: utilizare abuzivă deliberată, voluntară sau impusă, lipsa instrucțiunilor privind utilizarea corectă etc.)		X	
9.	Partea B secțiunea 4 articolul 7 alineatul (2) și apendicele 27-A-1-1	Existența la bordul vehiculului și/sau utilizarea unui echipament fraudulos capabil să modifice înregistrările tahografului	X		
10.		Falsificarea, disimularea, ștergerea sau distrugerea datelor înregistrate pe foile de înregistrare sau stocate pe tahograf și/sau pe cardul conducătorului auto și descărcate de pe acestea	X		
11.	Partea C secțiunea 2 articolul 15 alineatul (2)	Întreprinderea nu ține evidența foilor de înregistrare, a documentelor imprimate și a datelor descărcate		X	
12.		Datele înregistrate și stocate nu sunt disponibile timp de cel puțin un an		X	

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE	NIVEL DE GRAVITATE		
			CMGI	IFG	IG
13.	Partea B secțiunea 4 articolul 6 alineatul (1)	Utilizarea incorectă a foilor de înregistrare/cardului de conducător auto		X	
14.		Retragerea neautorizată a foilor de înregistrare sau a cardului de conducător auto, care are un impact asupra înregistrării datelor relevante		X	
15.		Utilizarea foii de înregistrare sau a cardului de conducător auto pentru acoperirea unei perioade mai lungi decât cea prevăzută și pierderea datelor		X	
16.	Partea B secțiunea 4 articolul 6 alineatul (2)	Utilizarea unor foi de înregistrare sau a unui card de conducător auto murdare ori deteriorate, cu datele ilizibile		X	
17.	Partea B secțiunea 4 articolul 6 alineatul (3)	Neutilizarea introducerii manuale când acest lucru este necesar		X	
18.	Partea B secțiunea 4 articolul 6 alineatul (4)	Nu se utilizează foaia de înregistrare corectă sau cardul de conducător auto nu se află în deschiderea corectă a tahografului (conducere în echipaj)			X
19.	Partea B secțiunea 4 articolul 6 alineatul (5)	Utilizarea incorectă a funcției de selecție a activităților		X	
		Punerea la dispoziție a informațiilor			
20.	Partea B secțiunea 4 articolul 6 alineatul (5) litera (b) punctul (v)	Utilizarea incorectă sau neutilizarea semnului pentru feribot/tren			X
21.	Partea B secțiunea 4 articolul 6 alineatul (6)	Informațiile obligatorii nu sunt înscrise în foaia de înregistrare		X	
22.	Partea B secțiunea 4 articolul 6 alineatul (7)	Înregistrările nu arată simbolurile țărilor ale căror frontiere au fost traversate de conducătorul auto în timpul perioadei de lucru zilnice			X
23.	Partea B secțiunea 4 articolul 6 alineatul (7)	Înregistrările nu arată simbolurile țărilor în care a început și s-a încheiat perioada de lucru zilnică a conducătorului auto			X

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE	NIVEL DE GRAVITATE		
			CMGI	IFG	IG
24.	Partea B secțiunea 4 articolul 10	Refuzarea controlului		X	
25.		Incapacitatea de a prezenta înregistrările manuale și documentele imprimate din ziua curentă și din ultimele 56 de zile		X	
26.		Incapacitatea de a prezenta cardul de conducător auto, în cazul în care conducătorul auto deține unul		X	
		Funcționarea defectuoasă			
27.	Partea C secțiunea 2 articolul 16 alineatul (1) și articolul 5 alineatul (1)	Reparația tahografului nu este efectuată de un montator sau de un atelier aprobat		X	
28.	Partea B secțiunea 4 articolul 11	Conducătorul auto nu marchează toate informațiile necesare pentru perioadele de timp care nu mai sunt înregistrate atunci când tahograful este în pană sau funcționează defectuos		X	

3. Grupe de încălcări ale părții B secțiunea 3 din prezenta anexă

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE		NIVEL DE GRAVITATE		
				CMGI	IFG	IG
		Timpul de lucru maxim săptămânal				
1.	Articolul 3	Depășirea timpului de lucru maxim săptămânal de 48 de ore, dacă posibilitățile de prelungire la 60 de ore sunt deja epuizate	56 h ≤ … < 60 h			X
2.			60 h ≤ …		X	
3.		Depășirea timpului de lucru maxim săptămânal de 60 de ore, dacă nu s-a acordat nicio derogare în temeiul articolului 7	65 ≤ … < 70 h			X
4.			70 h ≤ …		X	
		Pauze				
5.	Articolul 4	Pauze obligatorii insuficiente atunci când timpul de lucru este de 6-9 ore	10 < … ≤ 20 min			X
6.			… ≤ 10 min		X	
7.		Pauze obligatorii insuficiente atunci când timpul de lucru este de peste 9 ore	20 < … ≤ 30 min			X
8.			… ≤ 20 min		X	

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE		NIVEL DE GRAVITATE		
				CMGI	IFG	IG
		Munca de noapte				
9.	Articolul 6	Timpul de lucru zilnic pentru fiecare 24 de ore, atunci când se prestează muncă pe timp de noapte, dacă nu s-a acordat nicio derogare de la articolul 7	11 h ≤ … < 13 h			X
10.			13 h ≤ …		X	
		Înregistrări				
11.	Articolul 8	Falsificarea de către angajatori a înregistrărilor privind timpul de lucru sau refuzul de a prezenta înregistrările agentului de control			X	
12.		Falsificarea înregistrărilor de către conducătorii auto angajați sau care desfășoară o activitate independentă sau refuzul de a prezenta înregistrările agentului de control			X	

4. Grupe de încălcări ale părții C secțiunea 1 din prezenta anexă

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE		NIVEL DE GRAVITATE		
				CMGI	IFG	IG
		Greutate				
1.	Articolul 1 și apendicele 27-A-1-1	Depășirea masei maxime admisibile în cazul vehiculelor din categoria N3	5 % ≤ … < 10 %			X
2.			10 % ≤ … < 20 %		X	
3.			20 % ≤ …	X		
4.		Depășirea masei maxime admisibile în cazul vehiculelor din categoria N2	5 % ≤ … < 15 %			X
5.			15 % ≤ … < 25 %		X	
6.			25 % ≤ …	X		
		Lungime				
7.	Articolul 1	Depășirea lungimii maxime admisibile	2 % < … < 20 %			X
8.			20 % ≤ …		X	

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE		NIVEL DE GRAVITATE		
				CMGI	IFG	IG
		Lățime				
9.	Articolul 1	Depășirea lățimii maxime admisibile	2,65 ≤ … < 3,10 metri			X
10.			3,10 metri ≤ …		X	

5. Grupe de încălcări ale normelor privind controlul tehnic în trafic

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE	NIVEL DE GRAVITATE		
			CMGI	IFG	IG
		Inspecția tehnică			
1.	Anexa 27 partea A articolul 6 alineatul (1) litera (b) punctul (iv) și apendicele 27-A-1-1	Conducere fără dovada valabilă a efectuării inspecției tehnice prevăzute de dreptul UE și al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul	X		
2.		Nemenținerea unui vehicul într-o stare de siguranță și de conformitate cu normele tehnice aferente circulației pe drumurile publice, conducând la deficiențe foarte grave ale sistemului de frânare, ale sistemului de direcție, ale jantelor/anvelopelor, ale suspensiilor sau ale șasiului sau ale altor echipamente, care ar crea un risc atât de imediat pentru siguranța rutieră încât determină o decizie de imobilizare a vehiculului	X		

6. Grupe de încălcări ale normelor privind dispozitivele limitatoare de viteză

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE	NIVEL DE GRAVITATE		
			CMGI	IFG	IG
1.	Anexa 27 partea A articolul 6 alineatul (1) litera (b) punctul (vii)	Dispozitivul limitator de viteză nu este montat	X		
2.		Dispozitivul limitator de viteză nu corespunde cerințelor tehnice aplicabile		X	
3.		Dispozitivul limitator de viteză nu este montat de un atelier autorizat			X
4.		Deținerea și/sau utilizarea unui echipament fraudulos capabil să falsifice datele dispozitivului limitator de viteză și/sau utilizarea unui limitator de viteză fraudulos	X		

7. Grupe de încălcări ale secțiunii 1 din partea B din prezenta anexă

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE	NIVEL DE GRAVITATE		
			CMGI	IFG	IG
	Formarea profesională și permisul de conducere				
1.	Articolul 3	Transportul de mărfuri sau de pasageri fără calificarea inițială obligatorie și/sau fără formarea periodică obligatorie		X	
2.	Articolul 9 și apendicele 27-B-1-2	Conducătorul auto nu poate să prezinte o carte de calificare sau un permis de conducere cu marcajul prevăzut de dreptul intern (de exemplu: pierdut, uitat, deteriorat, ilizibil)			X

8. Grupe de încălcări ale cerințelor privind permisele de conducere

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE	NIVEL DE GRAVITATE		
			CMGI	IFG	IG
1.	Anexa 27 partea A articolul 6 alineatul (1) litera (b) punctul (viii) și apendicele 27-A-1-1	Transportul de mărfuri fără a deține un permis de conducere valabil	X		
2.		Utilizarea unui permis de conducere deteriorat sau ilizibil sau care nu respectă modelul comun			X

9. Grupe de încălcări ale normelor privind transportul rutier de mărfuri periculoase

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE	NIVEL DE GRAVITATE		
			CMGI	IFG	IG
1.	Anexa 27 partea A articolul 6 alineatul (1) litera (b) punctul (vi) și apendicele 27-A-1-1	Transportul mărfurilor periculoase interzise la transport	X		
2.		Transportul mărfurilor periculoase în condiții de izolare interzise sau neaprobate, punând astfel în pericol viețile sau mediul într-o asemenea măsură încât acest fapt determină o decizie de imobilizare a vehiculului	X		
3.		Transportul mărfurilor periculoase fără identificarea acestora ca mărfuri periculoase marcată pe vehicul, punând astfel în pericol viețile sau mediul într-o asemenea măsură încât acest fapt determină o decizie de imobilizare a vehiculului	X		

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE	NIVEL DE GRAVITATE		
			CMGI	IFG	IG
4.		Scurgerea de substanțe periculoase		X	
5.		Transportul în vrac într-un container care nu este într-o stare bună din punct de vedere structural		X	
6.		Transportul cu un vehicul fără certificat de omologare adecvat		X	
7.		Vehiculul nu mai corespunde normelor de omologare și prezintă un pericol imediat		X	
8.		Nerespectarea normelor care reglementează fixarea și stivuirea încărcăturii		X	
9.		Nerespectarea normelor care reglementează încărcarea mixtă a ambalajelor		X	
10.		Nerespectarea dispozițiilor care limitează cantitățile transportate cu o unitate de transport, inclusiv limitele admise de umplere a cisternelor sau a ambalajelor		X	
11.		Absența informațiilor referitoare la substanța transportată care să permită determinarea nivelului de gravitate a încălcării (de exemplu, numărul ONU, denumirea corespunzătoare a încărcăturii, grupa de ambalare)		X	
12.		Conducătorul auto nu deține un certificat de formare profesională valabil		X	
13.		Utilizarea focului sau a unei lămpi neprotejate		X	

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE	NIVEL DE GRAVITATE		
			CMGI	IFG	IG
14.		Nerespectarea interdicției de a fuma		X	
15.		Supravegherea sau parcarea necorespunzătoare a vehiculului			X
16.		Unitatea de transport include mai mult de o remorcă/semiremorcă			X
17.		Vehiculul nu mai corespunde normelor de omologare, dar nu prezintă un pericol imediat			X
18.		La bordul vehiculului nu există extinctoare funcționale conform cerințelor			X
19.		La bordul vehiculului nu există echipamentele prevăzute în ADR sau în instrucțiunile scrise			X
20.		Transportul de mărfuri în ambalaje, IBC-uri sau ambalaje mari deteriorate sau de ambalaje goale, necurățate și deteriorate			X
21.		Transportul de mărfuri ambalate într-un container care nu este în bună stare din punct de vedere structural			X
22.		Cisternele/containerele cisternă (inclusiv cele goale și necurățate) nu au fost închise în mod corespunzător			X
23.		Etichetarea, marcarea sau placardarea incorectă a vehiculului și/sau a containerului			X
24.		Lipsa instrucțiunilor scrise în conformitate cu ADR sau instrucțiuni scrise care nu corespund mărfurilor transportate			X

10. Grupe de încălcări ale părții a treia titlul III capitolul 2 din prezentul acord, cu excepția cazului în care se prevede altfel

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE	NIVEL DE GRAVITATE		
			CMGI	IFG	IG
		Licență			
1.	Articolul 278 alineatul (1) și apendicele 27-A-1-1	Transport de mărfuri fără a deține o licență valabilă (și anume: licența este inexistentă, falsificată, retrasă, expirată etc.)	X		
2.	Articolul 278 alineatul (3)	Întreprinderea de transport sau conducătorul auto nu poate prezenta agentului de control o licență valabilă sau o copie conformă valabilă a licenței (și anume: licența sau copia conformă a licenței este pierdută, uitată, deteriorată etc.)		X	
		Atestatul de conducător auto			
3.	Anexa 27 partea A articolul 6 alineatul (1) litera (b) punctul (v)	Transportul de mărfuri fără deținerea unui atestat de conducător auto valabil (și anume atestatul de conducător auto este inexistent, falsificat, retras, expirat etc.)		X	
4.	Anexa 27 partea A articolul 6 alineatul (1) litera (b) punctul (v)	Conducătorul auto sau întreprinderea de transport rutier nu poate prezenta agentului de control un atestat de conducător auto valabil sau o copie conformă valabilă a atestatului de conducător auto [și anume atestatul de conducător auto sau copia conformă a atestatului de conducător auto este pierdut (ă), uitat(ă), deteriorat(ă) etc.]			X
		Operațiuni de transport specifice permise în temeiul prezentului acord			
5.	Articolul 277	Efectuarea unei operațiuni de cabotaj sau a altor operațiuni de transport care nu respectă actele cu putere de lege și actele administrative, inclusiv limitările numărului de curse, în vigoare în partea gazdă		X	

(11) Grupe de încălcări ale normelor privind transportul animalelor

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE	NIVEL DE GRAVITATE		
			CMGI	IFG	IG
1.	Anexa 27 partea A articolul 6 alineatul (1) litera (b) punctul (x)	Pereții despărțitori nu sunt suficient de solizi pentru a suporta greutatea animalelor		X	
2.		Utilizarea de rampe de încărcare sau de descărcare care au suprafețe alunecoase, care nu au protecții laterale sau care sunt prea înclinate			X
3.		Utilizarea de platforme-ascensor sau de pardoseli superioare care nu sunt dotate cu bariere de siguranță pentru a preveni căderea sau evadarea animalelor în timpul operațiunilor de încărcare și descărcare			X
4.		Mijloace de transport care nu sunt aprobate pentru distanțe lungi sau care nu sunt aprobate pentru tipul de animale transportate			X
5.		Transportul fără documentația necesară, fără jurnalul de călătorie sau fără autorizația transportatorului sau fără certificatul de competență profesională valabile			X

(12) Grupe de încălcări ale actelor cu putere de lege aplicabile obligațiilor contractuale

	TEMEI JURIDIC	TIP DE ÎNCĂLCARE	NIVEL DE GRAVITATE		
			CMGI	IFG	IG
1.	Anexa 27 partea A articolul 6 alineatul (1) litera (b) punctul (xii)	Încălcarea dreptului aplicabil obligațiilor contractuale		X	

Gradele de gravitate ale încălcărilor grave

1. Gradele de gravitate ale încălcărilor sunt grave (IG), foarte grave (IFG) și cele mai grave (CMGI).

2. Încălcările grave și foarte grave, atunci când sunt comise în mod repetat de către același operator, trebuie considerate ca fiind mai grave de către autoritatea competentă a părții de stabilire. La calcularea frecvenței de apariție a încălcărilor repetate, autoritățile competente ale părții respective țin seama de următorii factori:

   — Gravitatea încălcării (IG sau IFG);

   — Perioada (cel puțin un an de la data unui control);

   — Numărul de vehicule utilizate pentru activitățile de transport gestionate de managerul de transport (în medie pe an).

3. Luând în considerare potențialul de creare a unui risc pentru siguranța rutieră, frecvența maximă a încălcărilor grave dincolo de care acestea sunt considerate ca fiind mai grave se stabilește după cum urmează:

   — 3 IG/conducător auto/an = 1 IFG;

   — 3 IFG/conducător auto/an = lansarea procedurii naționale privind buna reputație.

4. Numărul de încălcări per vehicul pe an este o cifră medie calculată prin împărțirea numărului total al încălcărilor cu același nivel de gravitate (IG sau IFG) la numărul mediu de vehicule utilizate în cursul anului. Formula pentru determinarea frecvenței prevede un prag maxim pentru apariția încălcărilor grave, dincolo de care acestea sunt considerate mai grave. Autoritățile competente ale părților pot stabili praguri mai stricte dacă acest lucru este avut în vedere în cadrul procedurilor lor administrative naționale de evaluare a bunei reputații.

Apendicele 27-A-1-2

PARTEA I

LISTA SUBIECTELOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 8 DIN PARTEA A DIN PREZENTA ANEXĂ

Cunoștințele ce trebuie luate în considerație pentru recunoașterea oficială a competenței profesionale de către părți trebuie să acopere cel puțin subiectele prezentate mai jos. Solicitanții care doresc să devină operatori de transport rutier de mărfuri trebuie să dețină nivelurile de cunoștințe cu privire la aceste subiecte, precum și aptitudinile practice necesare pentru gestionarea unei întreprinderi de transport.

Nivelul minim de cunoștințe, așa cum este indicat mai jos, trebuie să corespundă cel puțin nivelului cunoștințelor dobândite în timpul învățământului obligatoriu, care este completat fie prin formare profesională și formare tehnică suplimentară, fie prin învățământ secundar sau o altă formă de învățământ tehnic.

A. Drept civil

Solicitantul trebuie, în special:

(a) să cunoască principalele tipuri de contracte utilizate în activitățile de transport rutier, precum și drepturile și obligațiile care decurg din acestea;

(b) să fie capabil să negocieze un contract de transport cu valabilitate juridică, îndeosebi în ceea ce privește condițiile de transport;

(c) să poată să analizeze o reclamație din partea mandantului său privind compensația pentru prejudicii sau daune cauzate mărfurilor în cursul transportului sau pentru livrarea cu întârziere, precum și să înțeleagă cum afectează această reclamație răspunderea sa contractuală; și

(d) să cunoască normele și obligațiile care decurg din Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR), încheiată la Geneva la 19 mai 1956.

B. Drept comercial

Solicitantul trebuie, în special:

(a) să cunoască condițiile și formalitățile prevăzute pentru exercitarea activității și obligațiile generale ale operatorilor de transport (înmatriculare, registre comerciale etc.), precum și consecințele falimentului; și

(b) să aibă cunoștințe corespunzătoare cu privire la diversele forme de societate comercială, precum și cu privire la normele care reglementează constituirea și funcționarea acestora.

C. Elemente de drept social

Solicitantul trebuie să fie familiarizat, în special, cu următoarele aspecte:

(a) rolul și funcționarea diferitelor instituții sociale care intervin în sectorul transportului rutier (sindicate, comitete de întreprindere, delegați ai personalului, inspectori ai muncii etc.);

(b) obligațiile angajatorilor în ceea ce privește securitatea socială;

(c) normele aplicabile contractelor de muncă pentru diferitele categorii de muncitori angajați ai întreprinderilor de transport rutier (forma contractelor, obligațiile părților, condițiile de muncă și programul de lucru, concediile plătite, remunerația, încălcarea contractului etc.);

(d) normele aplicabile duratei de conducere, perioadelor de odihnă și timpului de lucru, precum și măsurile practice de aplicare a acestor dispoziții; și

(e) normele aplicabile calificării inițiale și formării continue a conducătorilor auto prevăzute în partea B secțiunea 1 din prezenta anexă.

D. Elemente de drept fiscal

Solicitantul trebuie să cunoască, în special, regulile referitoare la:

(a) taxa pe valoarea adăugată (TVA) pe serviciile de transport;

(b) taxa de circulație a vehiculelor;

(c) taxele asupra anumitor vehicule utilizate pentru transportul rutier de mărfuri, precum și la taxele de trecere și taxele de utilizare pentru folosirea anumitor infrastructuri; și

(d) impozitele pe venit.

E. Administrarea afacerilor și gestiunea financiară

Solicitantul trebuie, în special:

(a) să cunoască dispozițiile legale și practicile privind utilizarea cecurilor, a cambiilor, biletelor la ordin, cărților de credit și alte mijloace sau metode de plată;

(b) să cunoască diferitele forme de credit (bancare, documentare, depozite de garantare, ipoteci, leasing, de închiriere, factoring etc.), precum și sarcinile și obligațiile care decurg din acestea;

(c) să știe ce este un bilanț, cum se prezintă acesta și cum să îl interpreteze;

(d) să poată citi și interpreta un cont de profit și pierderi;

(e) să poată analiza situația financiară și rentabilitatea întreprinderii, mai ales pe baza indicatorilor financiari;

(f) să poată elabora un buget;

(g) să cunoască diferitele elemente ale prețului de cost al întreprinderii (costuri fixe, costuri variabile, fonduri de exploatare, amortismente etc.) și să le poată calcula pentru fiecare vehicul, kilometru, călătorie sau tonă;

(h) să poată elabora o organigramă referitoare la tot personalul întreprinderii și să organizeze planuri de lucru etc.;

(i) să cunoască principiile marketingului, ale publicității și ale relațiilor publice, inclusiv ale serviciilor de transport, ale promovării vânzărilor și ale elaborării fișierelor de clienți etc.;

(j) să cunoască diferitele tipuri de asigurări proprii transporturilor rutiere (asigurări de răspundere, de viață, asigurarea bunurilor, a bagajelor), precum și garanțiile și obligațiile care decurg din acestea;

(k) să cunoască aplicațiile electronice de transmitere de date în domeniul transportului rutier;

(l) să poată aplica regulile referitoare la facturarea serviciilor de transport rutier de marfă, precum și să cunoască semnificația și implicațiile Incoterms; și

(m) să cunoască diferitele categorii de auxiliari ai transportului, rolul, funcțiile și, eventual, statutul acestora.

F. Accesul pe piață

Solicitantul trebuie să fie familiarizat, în special, cu următoarele aspecte:

(a) reglementările profesionale pentru transporturile rutiere, închirierea și subcontractarea vehiculelor industriale și, în special, normele care reglementează organizarea oficială a ocupației, accesul la ocupație, autorizațiile pentru operațiunile de transport rutier, inspecțiile și sancțiunile;

(b) normele referitoare la înființarea unei întreprinderi de transport rutier;

(c) diferitele documente necesare pentru executarea serviciilor de transport rutier și aplicarea procedurilor de verificare pentru a asigura prezența, atât la sediul întreprinderii, cât și la bordul vehiculelor, a documentelor corespunzătoare privind fiecare transport efectuat, și în special a documentelor referitoare la vehicul, la conducătorul auto, la marfă și la bagaje;

(d) normele referitoare la organizarea pieței transporturilor rutiere de mărfuri, la casele de expediție, la logistică; și

(e) formalitățile la frontieră, rolul și sfera de acțiune a documentelor T și carnetelor TIR, precum și obligațiile și responsabilitățile care decurg din utilizarea acestora.

G. Standarde tehnice și aspecte tehnice ale funcționării

Solicitantul trebuie, în special:

(a) să cunoască regulile referitoare la masa și la dimensiunile vehiculelor de pe teritoriile părților, precum și procedurile referitoare la transporturile excepționale care derogă de la aceste reguli;

(b) să poată alege în funcție de nevoile întreprinderii vehiculele, precum și elementele acestora (șasiu, motor, organe de transmisie, sisteme de frânare etc.);

(c) să cunoască formalitățile referitoare la omologarea de tip, înmatricularea și inspecția tehnică a acestor vehicule;

(d) să înțeleagă măsurile care trebuie luate pentru reducerea nivelului de zgomot și pentru a combate poluarea aerului cu emisiile eșapamentelor autovehiculelor;

(e) să poată elabora planuri de întreținere periodică a vehiculelor și a echipamentelor acestora.

(f) să cunoască diferitele tipuri de dispozitive de manevrare și de încărcare (haioane, containere, paleți etc.) și să poată aplica procedee și dispoziții referitoare la operațiunile de încărcare și descărcare a mărfurilor (repartizarea încărcăturii, stivuire, legare, fixare, calare etc.);

(g) să cunoască diferitele tehnici de transport combinat rutier-feroviar;

(h) să poată pune în aplicare procedurile necesare pentru respectarea regulamentelor privind transporturile de mărfuri periculoase și deșeuri;

(i) să poată pune în aplicare proceduri vizând respectarea normelor privind transportul de alimente perisabile, și anume cele care decurg din Acordul referitor la transporturile internaționale de alimente perisabile cu mașini speciale destinate acestor transporturi (ATP), întocmit la Geneva la 1 septembrie 1970; și

(j) să poată pune în aplicare procedurile referitoare la respectarea normelor privind transporturile de animale vii.

H. Siguranță rutieră

Solicitantul trebuie, în special:

(a) să cunoască calificările cerute pentru conducătorii auto (permis de conducere, certificate medicale, atestări ale competenței etc.);

(b) să poată adopta măsurile necesare pentru a se asigura că toți conducătorii auto respectă regulile, interdicțiile și restricțiile de circulație în vigoare pe teritoriile părților (limitări de viteză, acordarea priorității, oprire și staționare, folosirea farurilor, semnalizarea rutieră etc.);

(c) să poată elabora dispoziții destinate conducătorilor auto privind verificarea normelor de securitate referitoare, pe de o parte, la starea materialului de transport și a echipamentului său și a încărcăturii și, pe de altă parte, la conducerea preventivă;

(d) să poată stabili proceduri de conduită în caz de accident și să pună în aplicare proceduri corespunzătoare pentru a evita repetarea accidentelor sau a încălcărilor rutiere grave; și

(e) să poată pune în aplicare procedurile necesare pentru arimarea în siguranță a mărfii și să cunoască tehnicile corespunzătoare.

PARTEA II

ORGANIZAREA EXAMINĂRII

1. Părțile vor organiza o examinare scrisă obligatorie pe care o pot completa cu o examinare orală pentru a verifica dacă solicitanții pentru ocupația de operatori de transport rutier de mărfuri posedă nivelul de cunoștințe cerut pentru materiile indicate în partea I și, mai ales, capacitatea de a utiliza instrumentele și tehnicile legate de aceste subiecte și de a îndeplini sarcinile de execuție și de coordonare corespunzătoare.

(a) Examinarea scrisă obligatorie va consta din două probe, și anume:

(i) întrebări scrise constând fie în întrebări cu mai multe variante de răspuns (patru răspunsuri posibile), fie în întrebări cu răspuns direct, fie într-o combinație a celor două sisteme; și

(ii) exerciții scrise/studii de caz.

Durata minimă a fiecărei probe va fi de două ore.

(b) În cazul în care se organizează o examinare orală, părțile pot condiționa participarea la această examinare de reușita la examinarea scrisă.

2. În cazul în care părțile organizează și o examinare orală, aceasta trebuie să prevadă pentru fiecare dintre cele trei probe o pondere a punctajului de minim 25 % și de maximum 40 % din totalul punctelor posibile.

   În măsura în care părțile organizează numai o examinare scrisă, ele trebuie să prevadă, pentru fiecare probă, o proporție a punctajului care nu poate fi mai mică de 40 % și nici mai mare de 60 % din totalul punctelor acordate.

3. Pentru toate probele, solicitanții trebuie să obțină o medie de cel puțin 60 % din punctajul total posibil, procentul punctelor obținute la fiecare probă trebuind să fie de cel puțin 50 % din punctajul total posibil. O parte poate să reducă procentajul de la 50 % la 40 % numai pentru o singură probă.

Apendicele 27-A-1-3

PARTEA A

MODEL DE LICENȚĂ PENTRU UNIUNE

COMUNITATEA EUROPEANĂ

(a)

(Culoare Pantone albastru deschis 290 sau cât mai apropiată de această culoare, format DIN A4 hârtie din celuloză de 100 g/m^2 sau mai mult)

(Prima pagină a licenței)

[Text în limba (limbile) oficială (oficiale) sau una dintre limbile oficiale ale statului membru care eliberează licența]

Simbolul distinctiv al statului membru ([1]) care emite licența	Denumirea autorității sau a organului competent

LICENȚA NR. …

sau

COPIE CONFORMĂ NR. …

pentru transportul rutier internațional de mărfuri contra cost în numele unui terț

Prezenta licență autorizează titularul ([2]) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

să efectueze transporturi rutiere internaționale de mărfuri contra cost în numele unui terț pe orice traseu, pentru deplasări sau secțiuni ale deplasării efectuate contra cost în numele unui terț pe teritoriul Comunității, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri (JO L 300, 14.11.2009, p. 72, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1072/oj) și în conformitate cu dispozițiile generale ale prezentei licențe.

Observații speciale:	
. . . . .	
Prezenta licență este valabilă de la	până la . . . . .
Eliberată în	la data de . . . . .
. . . . . ([3])	

([1]) Semnele distinctive ale statelor membre sunt: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Republica Cehă, (DK) Danemarca, (D) Germania, (EST) Estonia, (IRL) Irlanda, (GR) Grecia, (E) Spania, (F) Franța, (HR) Croația, (I) Italia, (CY) Cipru, (LV) Letonia, (LT) Lituania, (L) Luxemburg, (H) Ungaria, (MT) Malta, (NL) Țările de Jos, (A) Austria, (PL) Polonia, (P) Portugalia, (RO) România, (SLO) Slovenia, (SK) Slovacia, (FIN) Finlanda, (S) Suedia.

([2]) Numele sau denumirea comercială și adresa completă a operatorului de transport.

([3]) Semnătura și ștampila autorității sau a organului emitent competent.

(b)

(A doua pagină a licenței)

[Text în limba (limbile) oficială (oficiale) sau una dintre limbile oficiale ale statului membru care eliberează licența]

DISPOZIȚII GENERALE

Prezenta licență este emisă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1072/2009.

Aceasta acordă titularului dreptul să efectueze transporturi rutiere internaționale de mărfuri contra cost în numele unui terț pe orice traseu, pentru deplasări sau secțiuni ale deplasării efectuate pe teritoriul Comunității și, unde este cazul, în condițiile stabilite prin prezenta licență:

— în cazul în care punctul de plecare și punctul de destinație sunt situate în două state membre diferite, cu sau fără tranzitarea unuia sau mai multor state membre sau țări terțe;

— dintr-un stat membru către o țară terță sau invers, cu sau fără tranzitarea unuia sau mai multor state membre sau țări terțe;

— între țări terțe, cu tranzitarea teritoriului unuia sau mai multor state membre, și deplasări fără încărcătură efectuate în legătură cu astfel de transporturi.

În cazul unui transport dintr-un stat membru către o țară terță sau invers, prezenta licență este valabilă pentru acea secțiune a deplasării efectuată pe teritoriul Comunității. Aceasta este valabilă în statul membru de încărcare sau de descărcare doar după încheierea acordului necesar între Comunitate și țara terță în cauză în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1072/2009.

Licența este eliberată personal titularului și este netransmisibilă.

Aceasta poate fi retrasă de către autoritatea competentă a statului membru care a eliberat-o, în special în cazul în care titularul:

— nu s-a conformat tuturor condițiilor privind utilizarea licenței;

— a furnizat informații incorecte în legătură cu datele necesare pentru emiterea sau prelungirea licenței.

Originalul licenței trebuie păstrat de întreprinderea de transport rutier.

O copie conformă a licenței trebuie păstrată la bordul vehiculului ([1]). În cazul unei combinații cuplate de vehicule, aceasta trebuie să însoțească autovehiculul. Licența acoperă combinația de vehicule chiar în cazul în care remorca sau semiremorca nu este înmatriculată sau autorizată pentru a circula pe numele titularului licenței sau în cazul în care este înmatriculată sau autorizată să circule într-un alt stat.

Licența trebuie prezentată, la cerere, oricărui agent autorizat de control.

Pe teritoriul fiecărui stat membru, titularul trebuie să respecte actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare în statul respectiv, în special în ceea ce privește transporturile și traficul.

([1]) „Vehicul” înseamnă un autovehicul înmatriculat într-un stat membru sau un ansamblu de vehicule cuplate care au cel puțin autovehiculul înmatriculat într-un stat membru, utilizate exclusiv pentru transportul de mărfuri.

PARTEA B

MODEL DE LICENȚĂ PENTRU REGATUL UNIT, ÎN CEEA CE PRIVEȘTE GIBRALTARUL

Licență emisă de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru Comunitate

(a)

(Culoare Pantone albastru deschis, format DIN A4, hârtie din celuloză cu o densitate de 100 g/m^2 sau mai mare)

(Prima pagină a licenței)

(Text în engleză)

REGATUL UNIT, ÎN CEEA CE PRIVEȘTE GIBRALTARUL	NUMELE AUTORITĂȚII COMPETENTE A REGATULUI UNIT, ÎN CEEA CE PRIVEȘTE GIBRALTARUL ([1])

LICENȚA NR.:

sau

COPIE CONFORMĂ NR.

pentru transportul rutier internațional de mărfuri contra cost în numele unui terț

Prezenta licență autorizează titularul ([2]) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

să efectueze transporturi rutiere internaționale de mărfuri contra cost în numele unui terț pe orice traseu, pentru deplasări sau secțiuni ale deplasării efectuate contra cost în numele unui terț pe teritoriul unui stat membru, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 ([3]).

Observații speciale:	
. . . . .	
Prezenta licență este valabilă de la	până la . . . . .
Eliberată în	la data de . . . . .

([1]) Autoritatea competentă pentru teritoriul relevant pentru care se eliberează certificatul.
([2]) Numele sau denumirea comercială și adresa completă a operatorului de transport.
([3]) Regulamentul (CE) nr. 1072/2009, astfel cum a fost reținut în dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, prin secțiunea 6 din Gibraltar European Union (Withdrawal) Act 2019 [Legea din 2019 privind (retragerea) Gibraltarului din Uniunea Europeană] și astfel cum a fost modificat prin reglementările adoptate în temeiul secțiunii 11 din legea respectivă.

(b)

(A doua pagină a licenței)

(Text în engleză)

DISPOZIȚII GENERALE

Prezenta licență este eliberată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 ([1]).

Aceasta acordă titularului dreptul să efectueze transporturi rutiere internaționale de mărfuri contra cost în numele unui terț pe orice traseu, pentru deplasări sau secțiuni ale deplasării efectuate pe teritoriul unui stat membru, permise de toate acordurile internaționale dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Uniunea Europeană sau un stat membru.

Licența este eliberată personal titularului și este netransmisibilă.

Licența poate fi retrasă de către Departamentul pentru permise de conducere și înmatricularea vehiculelor (Ministerul Transporturilor, Traficului și Serviciilor Tehnice din cadrul Guvernului Gibraltarului), de exemplu, atunci când titularul:

— nu s-a conformat tuturor condițiilor privind utilizarea licenței;

— a furnizat informații incorecte în legătură cu datele necesare pentru emiterea sau prelungirea licenței.

Originalul licenței trebuie păstrat de întreprinderea de transport rutier.

O copie conformă a licenței trebuie păstrată la bordul vehiculului ([2]). În cazul unei combinații cuplate de vehicule, aceasta trebuie să însoțească autovehiculul. Licența acoperă combinația de vehicule chiar în cazul în care remorca sau semiremorca nu este înmatriculată sau autorizată pentru a circula pe numele titularului licenței sau în cazul în care este înmatriculată sau autorizată să circule într-un alt stat.

Licența trebuie prezentată, la cerere, oricărui agent autorizat de control.

Pe teritoriul Gibraltarului și al fiecărui stat membru, titularul trebuie să respecte actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare în statul respectiv, în special în ceea ce privește transporturile și traficul.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1072/2009, astfel cum a fost reținut în dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, prin secțiunea 6 din Gibraltar European Union (Withdrawal) Act 2019 [Legea din 2019 privind (retragerea) Gibraltarului din Uniunea Europeană] și astfel cum a fost modificat prin reglementările adoptate în temeiul secțiunii 11 din legea respectivă.

([2]) „Vehicul” înseamnă un autovehicul înmatriculat în Gibraltar sau într-un stat membru sau un ansamblu de vehicule cuplate care au cel puțin autovehiculul înmatriculat în Gibraltar sau într-un stat membru, utilizate exclusiv pentru transportul de mărfuri.

Apendicele 27-A-1-4

ELEMENTELE DE SECURITATE ALE LICENȚEI

Licența trebuie să includă cel puțin două dintre următoarele elemente de siguranță:

— o hologramă;

— fibre speciale în hârtie care devin vizibile prin expunere la lumina ultravioletă;

— cel puțin o linie microimprimată (imprimare vizibilă numai cu o lupă și care nu poate fi reprodusă de mașinile de fotocopiat);

— caractere, simboluri sau modele tactile;

— dublă numerotare: număr de serie al licenței, al copiei conforme a acesteia, precum și numărul de eliberare în fiecare caz;

— un fond de securitate cu ghioșe și irizat.

Apendicele 27-A-1-5

Partea 1

Datele conținute în registrele electronice naționale ale întreprinderilor de transport rutier și condițiile de acces la aceste date

1. Registrele electronice naționale menționate la articolul 13 alineatul (1) din partea A a prezentei anexe conțin cel puțin următoarele date:

(a) denumirea și forma juridică a întreprinderii de transport rutier;

(b) adresa sediului acesteia;

(c) numele managerilor de transport desemnați ca îndeplinind cerințele prevăzute la articolul 3 din partea A a prezentei anexe referitoare la buna reputație și la competența profesională sau, după caz, numele unui reprezentant legal;

(d) tipul de autorizație, numărul de vehicule acoperite de aceasta și, după caz, numărul de serie al licenței menționate la articolul 278 alineatul (1) din prezentul acord și al copiilor conforme ale acesteia;

(e) numărul, categoria și tipul de încălcări grave, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (2) din partea A a prezentei anexe, care au condus la o condamnare sau la o sancțiune în ultimii doi ani;

(f) numele persoanelor care au fost declarate ca fiind neadecvate pentru coordonarea activității de transport a unei întreprinderi, atât timp cât buna reputație a persoanei respective nu a fost restabilită, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din partea A a prezentei anexe, precum și măsurile de reabilitare aplicabile;

(g) numerele de înmatriculare ale vehiculelor aflate la dispoziția întreprinderilor în conformitate cu articolul 5 litera (f) din partea A a prezentei anexe; și

(h) intervalul ratingului de risc al întreprinderii în conformitate cu dreptul și/sau procedurile aplicabile la nivelul fiecărei părți.

2. Datele menționate la alineatul (1) literele (a)-(d) sunt accesibile publicului, în conformitate cu dispozițiile relevante ale legislației privind protecția datelor cu caracter personal aplicabile la nivelul fiecărei părți.

Autoritățile competente ale fiecărei părți pot opta pentru păstrarea datelor menționate la alineatul (1) literele (e)-(h) în registre separate. În aceste cazuri, datele menționate la literele (e) și (f) de la alineatul (1) sunt puse la dispoziție la cerere sau sunt accesibile în mod direct tuturor autorităților competente ale părții în cauză. Informațiile solicitate sunt furnizate în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea cererii.

Datele menționate la alineatul (1) literele (g) și (h) sunt puse la dispoziția autorităților competente în timpul controalelor în trafic.

Datele menționate la alineatul (1) literele (e)-(h) sunt accesibile altor autorități decât autoritățile competente numai dacă respectivele autorități au competențe oficiale de supraveghere și impunere de sancțiuni în sectorul transportului rutier și dacă funcționarii lor s-au angajat să păstreze confidențialitatea sau, în lipsa acestui angajament, se supun unei obligații formale de confidențialitate.

3. Datele referitoare la o întreprindere a cărei autorizație a fost suspendată sau retrasă sunt păstrate în registrul electronic național timp de doi ani începând cu data la care a expirat suspendarea sau retragerea licenței și sunt eliminate imediat după expirarea acestui termen.

Datele referitoare la persoanele declarate ca fiind neadecvate pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier se păstrează în registrul electronic național atât timp cât buna reputație a persoanelor respective nu este restabilită în temeiul articolului 6 alineatul (4) din partea A a prezentei anexe. Datele sunt eliminate atunci când a fost luată o măsură de reabilitare sau o altă măsură cu efect echivalent.

Datele menționate la primul și la al doilea paragraf indică motivele care au stat la baza suspendării sau retragerii autorizațiilor ori a declarației de neadecvare și, după caz, durata acestor măsuri.

4. Părțile iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că toate datele conținute în registrul electronic național sunt actualizate și corecte.

Partea 2

Cerințele minime pentru datele care trebuie introduse în registrul electronic național al întreprinderilor de transport rutier

1. Cerințele minime pentru datele care trebuie introduse în registrele electronice naționale înființate de autoritățile competente ale fiecărei părți în conformitate cu articolul 13 din partea A a prezentei anexă sunt cele prevăzute în anexa la Decizia 2009/992/UE a Comisiei ([1]) și la articolul 1 din Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/2164 a Comisiei ([2]), astfel cum au fost adaptate prin următoarele alineate.

2. În sensul prezentului apendice, se aplică următoarele adaptări ale anexei la Decizia 2009/992/UE:

(a) trimiterea la „stat membru" se înlocuiește cu „țară" ([3]);

(b) trimiterile la „licența comunitară", oriunde apar, se înlocuiesc cu „licența menționată la articolul 278 alineatul (1) din Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte";

(c) în cazul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu sunt necesare următoarele câmpuri: „Numărul de persoane angajate" și „Ratingul de risc";

(d) „Articolul 16 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009" se înlocuiește cu „partea 1 litera (c) din apendicele 27-A-1-5 la anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte".

([1]) Decizia 2009/992/UE a Comisiei din 17 decembrie 2009 privind cerințele minime pentru datele care trebuie introduse în registrul electronic național al întreprinderilor de transport rutier (JO L 339, 22.12.2009, p. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2009/992/oj).

([2]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/2164 a Comisiei din 11 iulie 2024 privind cerințele minime referitoare la datele vehiculelor închiriate care trebuie introduse în registrele electronice naționale ale întreprinderilor de transport rutier (JO L, 2024/2164, 20.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/2164/oj).

([3]) Țară înseamnă un stat membru pentru Uniune și teritoriul Gibraltarului pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

3. În sensul prezentului apendice, elementul de date „Țara în care a fost înmatriculat vehiculul” menționat la articolul 1 din Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/2164 este stabilit în mod implicit, în cazul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ca fiind „GI”.

Partea 3

Modalitățile de realizare a schimburilor de informații menționate la articolul 14 alineatele (3) și (4) din partea A a prezentei anexe

1. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre ale Uniunii utilizează Registrul european al întreprinderilor de transport rutier (ERRU), înființat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/480 al Comisiei ([4]), pentru realizarea schimbului de informații menționate la articolul 14 alineatele (3) și (4) din partea A a prezentei anexe.

2. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, realizează interconectarea la ERRU a registrului său electronic național în conformitate cu procedurile și cerințele tehnice prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/480, astfel cum a fost adaptat în partea 4 din prezentul apendice.

3. Fiecare parte se asigură că prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul prezentului apendice se efectuează exclusiv în scopul verificării conformității cu partea a treia titlul III capitolul 2 din prezentul acord și cu prezenta anexă.

4. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și fiecare stat membru al Uniunii desemnează un punct de contact ERRU responsabil cu schimbul de informații cu cealaltă parte în ceea ce privește aplicarea prezentului apendice.

Partea 4

Adaptări ale specificațiilor tehnice pentru ERRU

În sensul prezentului apendice, se aplică următoarele adaptări ale Regulamentului (UE) 2016/480:

1. Trimiterile la „stat membru”, oriunde apar, se interpretează ca trimiteri la „țară” ([5]), iar trimiterile la „state membre”, oriunde apar, se interpretează ca trimiteri la „țări” ([6]).

2. Trimiterile la „prezentul regulament”, oriunde apar, la „anexele I-VII la prezentul regulament” și la „anexa VIII la prezentul regulament” se interpretează ca trimiteri la „apendicele 27-A-1-5 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

([4]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/480 al Comisiei din 1 aprilie 2016 de stabilire a unor norme comune privind interconectarea registrelor electronice naționale ale întreprinderilor de transport rutier și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1213/2010 (JO L 87, 2.4.2016, p. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2016/480/oj).

([5]) Țară înseamnă un stat membru pentru Uniune și teritoriul Gibraltarului pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

([6]) Țările înseamnă atât statele membre, cât și, în cazul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, teritoriul Gibraltarului.

3. Trimiterile la „licența comunitară”, oriunde apar, se interpretează ca trimiteri la „licența menționată la articolul 278 alineatul (1) din Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

4. La articolele 1-3, „articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009” și „articolul 16 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009” se înlocuiesc cu „apendicele 27-A-1-5 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

5. La articolul 2, „articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009” se înlocuiește cu „partea A articolul 2 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

6. La articolul 2 litera (e), „articolul 8 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009” se înlocuiește cu „articolul 280 din Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

7. Articolele 6 și 7 nu se aplică în sensul prezentului apendice.

8. La punctul 1.3 din anexa II,

   (a) „ratingul de risc și intervalul ratingului de risc” se înlocuiește cu „intervalul ratingului de risc”;

   (b) trimiterea la „numărul de angajați” se elimină.

9. În apendicele la anexa III,

   (a) în mesajul de răspuns la verificarea datelor întreprinderii de transport nu se includ următoarele câmpuri: „Numărul de persoane angajate”, „Ratingul de risc”;

   (b) „anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 și anexa I la Regulamentul (UE) 2016/403 al Comisiei” se înlocuiește cu „apendicele 27-A-1-1 și apendicele 27A11a din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

10. În secțiunea 1 din anexa VIII, „articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009” se înlocuiește cu „partea A articolul 12 alineatul (2) din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

11. În secțiunea 2.1 din anexa VIII, „Directiva 2006/22/CE sau în Regulamentul (CE) nr. 1071/2009” se înlocuiește cu „Apendicele 27-A-1-1 și apendicele 27A11a din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

Partea 5

Suspendarea conectării la ERRU a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul

Uniunea poate suspenda accesul la ERRU a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu mai îndeplinește condițiile prevăzute în prezentul apendice.

PARTEA B

CERINȚE APLICABILE CONDUCĂTORILOR AUTO IMPLICAȚI ÎN TRANSPORTUL DE MĂRFURI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 280 DIN PREZENTUL ACORD

SECȚIUNEA 1

CERTIFICAT DE COMPETENȚĂ PROFESIONALĂ

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezenta secțiune se aplică desfășurării activității de conducere auto de către orice persoană angajată sau utilizată de un operator de transport rutier de mărfuri al unei părți care efectuează călătoriile menționate la articolul 276 sau 277 din prezentul acord și care utilizează vehicule pentru care este necesar un permis de conducere de categoriile C1, C1+E, C sau C +E sau un permis de conducere recunoscut ca fiind echivalent de către Comitetul specializat privind economia și comerțul.

Articolul 2

Derogări

Nu se solicită un certificat de competență profesională (CCP) conducătorilor vehiculelor:

(a) cu o viteză maximă autorizată care nu depășește 45 km/h;

(b) utilizate de sau aflate sub controlul forțelor armate, apărării civile, serviciului de pompieri, forțelor care răspund de menținerea ordinii publice și serviciilor de ambulanță de urgență, atunci când transportul este efectuat ca o consecință a atribuțiilor acestor servicii;

(c) care efectuează teste rutiere în vederea unor dezvoltări tehnice, reparații sau pentru întreținere ori vehicule noi sau reconstruite care nu au fost încă puse în funcțiune;

(d) utilizate în situații de urgență sau desemnate pentru misiuni de recuperare;

(e) care transportă materiale, echipamente sau utilaje care urmează să fie utilizate de conducătorii auto în cursul activității lor, cu condiția ca activitatea de conducere a vehiculelor să nu reprezinte principala activitate a conducătorilor auto; sau

(f) utilizate sau închiriate fără conducător auto de către întreprinderi agricole, horticole, forestiere, ferme sau întreprinderi piscicole pentru transportul de mărfuri în cadrul propriei activități antreprenoriale, cu excepția cazului în care condusul este parte a activității principale a conducătorului auto sau conducerea se face pe o distanță care depășește o distanță stabilită în dreptul intern de la baza întreprinderii care deține, închiriază sau ia în leasing vehiculul.

Articolul 3

Calificare și formare

(1) Pentru desfășurarea activității de conducere auto, așa cum este definită la articolul 1, este obligatorie o calificare inițială obligatorie și formarea periodică obligatorie. În acest scop, părțile stabilesc:

(a) un sistem de calificare inițială corespunzător uneia dintre următoarele două opțiuni:

(i) opțiunea care combină atât participarea la cursuri, cât și un test

În conformitate cu apendicele 27-B-1-1 secțiunea 2 punctul 2.1, acest tip de calificare inițială implică participarea obligatorie la curs pentru o perioadă determinată de timp. Aceasta se încheie cu un test. După finalizarea cu succes a testului, calificarea este certificată printr-un CCP, conform articolului 6 alineatul (1) litera (a);

(ii) o opțiune care implică numai teste

În conformitate cu apendicele 27-B-1-1 secțiunea 2 punctul 2.2, acest tip de calificare inițială nu implică participarea obligatorie la curs, ci doar teste teoretice și practice. După finalizarea cu succes a testelor, calificarea este certificată printr-un CCP, conform articolului 6 alineatul (1) litera (b).

Cu toate acestea, un stat membru poate autoriza un conducător auto să conducă pe teritoriul său înainte de obținerea unui CCP, în cazul în care conducătorul auto urmează un curs național de formare profesională cu durata de cel puțin șase luni, în cursul unei perioade de timp de maximum trei ani. În contextul acestui curs de formare profesională, testele menționate la punctele (i) și (ii) pot fi trecute în etape; și

(b) un sistem de formare periodică.

În conformitate cu apendicele 27-B-1-1 secțiunea 4, formarea periodică presupune participarea obligatorie la curs. Aceasta este certificată de un CCP, conform articolului 8 alineatul (1).

(2) O parte poate, de asemenea, să prevadă un sistem de calificare inițială accelerată astfel încât un conducător auto să poată conduce în cazurile menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (a) punctul (ii) și litera (b).

În conformitate cu apendicele 27-B-1-1 secțiunea 3, calificarea inițială accelerată presupune urmarea obligatorie a cursului. Aceasta se încheie cu un test. După finalizarea cu succes a testului, calificarea este certificată printr-un CCP, conform articolului 6 alineatul (2).

3. O parte poate excepta conducătorii auto care au obținut certificatul de competență profesională prevăzut în partea A de la testele menționate la alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii) și la alineatul (2) de la prezentul articol pentru subiectele cuprinse în testul specificat în respectiva parte a prezentei anexe și, dacă este cazul, de la participarea la acea parte a cursului care corespunde respectivelor subiecte.

Articolul 4

Drepturi dobândite

Conducătorii auto care dețin un permis de conducere de categoria C1, C1+E, C sau C+E sau un permis de conducere recunoscut ca fiind echivalent de către Comitetul specializat privind economia și comerțul, eliberat nu mai târziu de 10 septembrie 2009, sunt scutiți de obligația de a obține o calificare inițială.

Articolul 5

Calificarea inițială

(1) Accesul la o calificare inițială nu necesită obținerea în prealabil a permisului de conducere corespunzător.

(2) Conducătorii unui vehicul destinat transportului de mărfuri pot conduce:

(a) de la vârsta de 18 ani:

(i) un vehicul care se încadrează în categoriile de permis C și C+E, cu condiția ca aceștia să dețină un CCP, după cum se menționează la articolul 6 alineatul (1); și

(ii) un vehicul care se încadrează în categoriile de permis de conducere C1 și C1+E, cu condiția ca aceștia să dețină un CCP, după cum se menționează la articolul 6 alineatul (2);

(b) de la vârsta de 21 de ani, un vehicul care se încadrează în categoriile de permis C și C+E, cu condiția ca aceștia să dețină un CCP, după cum se menționează la articolul 6 alineatul (2).

(3) Fără a aduce atingere limitelor de vârstă specificate la alineatul (2), conducătorii auto care efectuează transport de mărfuri și dețin un CCP menționat la articolul 6 pentru una dintre categoriile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol sunt exceptați de la obținerea unui astfel de CCP pentru oricare dintre celelalte categorii de vehicule prevăzute la respectivul alineat.

(4) Conducătorilor auto care efectuează transport de mărfuri și își extind sau își modifică activitățile în vederea transportului de persoane sau invers și care dețin un CCP menționat la articolul 6 nu li se mai impune obligația de a repeta părțile comune ale calificării inițiale, ci numai părțile specifice noii calificări.

Articolul 6

CCP pentru atestarea unei calificări inițiale

(1) CCP pentru atestarea unei calificări inițiale

(a) CCP acordat pe baza participării la curs și a unui test

În conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i), părțile le impun conducătorilor auto cursanți obligația de a participa la cursuri într-un centru de formare autorizat de către autoritățile competente, conform apendicelui 27-B-1-1 secțiunea 5, denumit în continuare „centru de formare autorizat”. Aceste cursuri cuprind toate subiectele menționate în apendicele 27-B-1-1 secțiunea 1.

Formarea respectivă se termină odată cu trecerea cu succes a testului prevăzut în apendicele 27-B-1-1 secțiunea 2 punctul 2.1. Testul respectiv este organizat de autoritățile competente ale părților sau de către o entitate desemnată de acestea și servește la verificarea faptului dacă, pentru toate subiectele menționate anterior, conducătorul auto cursant are nivelul de cunoștințe cerut în apendicele 27-B-1-1 secțiunea 1. Respectivele autorități sau entități supraveghează testele și, după finalizarea cu succes a acestora, eliberează conducătorilor auto un CCP care atestă o calificare inițială.

(b) CCP acordat pe baza testelor

În conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii), părțile le impun conducătorilor auto cursanți obligația de a trece testele teoretice și practice menționate în apendicele 27-B-1-1 secțiunea 2 punctul 2.2. Testele respective sunt organizate de autoritățile competente ale părților sau de către o entitate desemnată de acestea și servesc la verificarea faptului dacă, pentru toate subiectele menționate mai sus, conducătorul auto cursant are nivelul de cunoștințe cerut în apendicele 27-B-1-1 secțiunea 1. Respectivele autorități sau entități supraveghează testele și, după finalizarea cu succes a acestora, eliberează conducătorilor auto un CCP care atestă o calificare inițială.

(2) CCP care atestă o calificare inițială accelerată

În conformitate cu articolul 3 alineatul (2), părțile le impun conducătorilor auto cursanți obligația de a urma cursurile într-un centru de formare autorizat. Aceste cursuri trebuie să cuprindă toate subiectele menționate în apendicele 27-B-1-1 secțiunea 1.

Formarea respectivă se încheie cu testul prevăzut în apendicele 27-B-1-1 secțiunea 3. Testul respectiv este organizat de autoritățile competente ale părților sau de către o entitate desemnată de acestea și servește la verificarea faptului dacă, pentru toate subiectele menționate anterior, conducătorul auto cursant are nivelul de cunoștințe cerut în apendicele 27-B-1-1 secțiunea 1. Respectivele autorități sau entități supraveghează testele și, după finalizarea cu succes a acestora, eliberează conducătorilor auto un CCP care atestă o calificare inițială accelerată.

Articolul 7

Formarea periodică

Formarea periodică constă dintr-un stagiu de formare care să permită titularilor unui CCP să își actualizeze cunoștințele esențiale pentru activitatea lor, punându-se accentul în mod special pe siguranța rutieră, pe sănătatea și siguranța la locul de muncă și pe reducerea impactului asupra mediului pe care îl are condusul.

Această formare este organizată de un centru de formare autorizat, în conformitate cu apendicele 27B-1-1 secțiunea 5. Formarea constă în predare în clasă, instruire practică și, dacă este disponibilă, formare prin intermediul instrumentelor tehnologiei informației și comunicațiilor sau pe simulatoare de ultimă generație. Dacă un conducător auto se mută la o altă întreprindere, formarea periodică deja efectuată trebuie luată în considerare.

Formarea periodică trebuie să aibă rolul de a extinde și de a revizui unele dintre subiectele menționate în apendicele 27-B-1-1 secțiunea 1. Aceasta acoperă o gamă largă de subiecte și include întotdeauna cel puțin un subiect legat de siguranța rutieră. Subiectele de formare iau în considerare evoluțiile legislative și tehnologice relevante și, pe cât posibil, nevoile de formare specifice ale conducătorului auto.

Articolul 8

CCP care atestă formarea periodică

(1) La finalizarea de către un conducător auto a stagiului de formare periodică menționat la articolul 7, autoritățile competente ale părților sau centrul de formare autorizat îi eliberează un CCP care atestă formarea periodică.

(2) Următoarele categorii de conducători auto urmează un prim curs de formare periodică:

(a) titularii unui CCP menționat la articolul 6, în termen de cinci ani de la eliberarea respectivului CCP; și

(b) conducătorii auto menționați la articolul 4, în termen de cinci ani de la 10 septembrie 2009.

O parte poate să reducă sau să prelungească cu maximum doi ani termenele menționate la litera (a) sau (b).

(3) Un conducător auto care a finalizat un prim curs de formare periodică menționat la alineatul (2) din prezentul articol trebuie să participe la formări periodice din cinci în cinci ani, înainte de sfârșitul perioadei de valabilitate a CCP care atestă formarea periodică.

(4) Titularii de CCP menționat la articolul 6 sau ai CCP menționat la alineatul (1) din prezentul articol și conducătorii auto menționați la articolul 4 care au încetat să practice această profesie și nu îndeplinesc cerințele alineatelor (1), (2) și (3) din prezentul articol trebuie să urmeze un curs de formare periodică înainte de a-și relua practicarea profesiei.

(5) Conducătorii auto care efectuează transporturi rutiere de mărfuri care au terminat cursuri de formare periodică pentru una dintre categoriile de permis menționate la articolul 5 alineatul (2) sunt exceptați de la obligația de a participa la noi formări periodice pentru o altă categorie dintre cele menționate la respectivul alineat.

Articolul 9

Asigurarea respectării legii

Autoritățile competente ale unei părți fie aplică direct pe permisul de conducere al conducătorului auto (licență), pe lângă categoriile de permise corespunzătoare, un semn distinctiv care atestă deținerea unui CCP și indică data expirării acestuia, fie introduc un card special privind calificarea conducătorului auto care trebuie conceput în conformitate cu modelul reprodus în apendicele 27B1-2. Orice alt model poate fi acceptat cu condiția să fie recunoscut ca fiind echivalent de către Comitetul specializat privind economia și comerțul. Cardul privind calificarea conducătorului auto sau orice alt document echivalent, astfel cum este menționat anterior, eliberat de autoritățile competente ale unei părți este recunoscut de către cealaltă parte în scopul prezentei secțiuni.

Conducătorii auto trebuie să poată prezenta, la solicitarea oricărui agent de control autorizat, un permis de conducere (licență) sau un card specific privind calificare a conducătorului auto sau un document echivalent care să conțină semnul distinctiv care confirmă posesia unui CCP.

Apendicele 27-B-1-1

CERINȚE MINIME PRIVIND CALIFICAREA ȘI FORMAREA

Pentru a se asigura faptul că normele care reglementează transportul rutier de mărfuri reglementat de articolele 276 și 277 din prezentul acord sunt cât mai armonizate posibil, cerințele minime pentru calificarea și formarea conducătorului auto, precum și pentru autorizarea centrelor de formare sunt stabilite în secțiunile 1-5 din prezentul apendice. Poate fi acceptat orice alt conținut pentru această calificare sau formare cu condiția să fie recunoscut ca fiind echivalent de către Comitetul specializat privind economia și comerțul.

SECȚIUNEA 1

LISTA SUBIECTELOR

Cunoștințele care urmează să fie luate în considerare de către părți la stabilirea calificării inițiale și a formării periodice a conducătorului auto trebuie să includă cel puțin subiectele din prezenta listă. Conducătorii auto cursanți trebuie să atingă nivelul de cunoștințe și competență practică necesar pentru a conduce în deplină siguranță vehicule care se încadrează în categoria respectivă a permisului de conducere. Nivelul minim de cunoștințe nu poate fi inferior nivelului atins în timpul învățământului obligatoriu, completat de formare profesională.

1. Formare avansată în conducere auto rațională pe baza reglementărilor de siguranță

1.1. Obiectiv: cunoașterea caracteristicilor sistemului de transmisie în scopul de a-l utiliza în mod optim:

curbele de cuplu, puterea și consumul specific al motorului, zona de utilizare optimă a turometrului, diagramele rapoartelor de angrenare ale cutiei de viteze.

1.2. Obiectiv: cunoașterea caracteristicilor tehnice și a funcționării dispozitivelor de control al siguranței, în vederea controlării vehiculului, reducerii uzurii și prevenirii disfuncționalităților:

limitele utilizării frânelor și dispozitivului de încetinire, utilizarea combinată a frânelor și a dispozitivului de încetinire, utilizarea optimă a turației și a raporturilor vitezelor, utilizarea inerției vehiculului, utilizarea modurilor de reducere a vitezei și de frânare la coborârea pantelor, modalitatea de acțiune în cazul unei defecțiuni, utilizarea dispozitivelor electronice și mecanice cum ar fi sistemul de control electronic al stabilității (ESP – *Electronic Stability Program*), sistemele avansate de frânare de urgență (AEBS – *Advanced Emergency Braking Systems*), sistemul antiblocare (ABS – *Anti-Lock Braking System*), sistemele de control al tracțiunii (TCS – *traction control systems*) și sistemele de monitorizare montate pe vehicul (IVMS – *In Vehicle Monitoring System*), precum și a altor dispozitive, autorizate pentru utilizare, de asistență a conducătorului auto sau de automatizare.

1.3. Obiectiv: capacitatea de optimizare a consumului de carburant:

optimizarea consumului de carburant prin aplicarea know-how-ului în ceea ce privește punctele 1.1 și 1.2, importanța anticipării fluxului de trafic, a distanței corespunzătoare față de alte vehicule, a utilizării impulsului vehiculului, a vitezei constante, a stilului de conducere lină și a presiunii corespunzătoare în pneuri, precum și familiarizarea cu sistemele de transport inteligente, care contribuie la creșterea eficienței în timpul condusului și la o mai bună planificare a rutelor.

1.4. Obiectiv: capacitatea de anticipare, de evaluare și adaptare la riscurile din trafic:

conștientizarea diferitelor condiții rutiere, de trafic și meteorologice și adaptarea la acestea, anticiparea evenimentelor viitoare; înțelegerea modului în care trebuie să se pregătească și să se planifice o călătorie în condiții meteorologice anormale; familiarizarea cu utilizarea echipamentelor de siguranță conexe și dobândirea capacității de a înțelege când trebuie amânată sau anulată o călătorie din cauza condițiilor meteorologice extreme; adaptarea la riscurile de trafic, inclusiv la comportamentul periculos în trafic sau la conducerea neatentă (de exemplu, din cauza utilizării dispozitivelor electronice sau din cauza mâncatului sau a băutului etc.); recunoașterea și adaptarea la situațiile periculoase și dobândirea capacității de a face față stresului generat de acestea, în special în ceea ce privește dimensiunile și greutatea vehiculelor și utilizatorii vulnerabili ai drumurilor, cum ar fi pietonii, bicicliștii și conducătorii de vehicule motorizate cu două roți;

identificarea posibilelor situații periculoase și interpretarea corespunzătoare a modului în care aceste situații care pot fi periculoase se pot transforma în situații în care accidentele rutiere nu mai pot fi evitate, precum și selectarea și punerea în aplicare a unor măsuri de sporire a marjelor de siguranță în asemenea măsură încât un accident să poată fi încă evitat în cazul în care intervin potențiale pericole.

1.5. Obiectiv: capacitatea de încărcare a vehiculului, acordându-se grija cuvenită reglementărilor de siguranță și utilizării adecvate a vehiculului:

forțele care afectează vehiculele aflate în mișcare, utilizarea rapoartelor de angrenare ale cutiei de viteze în funcție de sarcina vehiculului și profilul drumului, utilizarea sistemelor de transmisie automată, calcularea încărcăturii utile a vehiculului sau a ansamblului, calcularea volumului total, distribuția sarcinii, consecințele supraîncărcării osiei, stabilitatea vehiculului și centrul de greutate, tipurile de ambalaje și paleți;

principalele categorii de mărfuri care necesită asigurare, tehnici de fixare și asigurare, utilizarea chingilor de asigurare, utilizarea echipamentului de manipulare, punerea și scoaterea prelatelor.

2. Aplicarea reglementărilor

2.1. Obiectiv: cunoașterea mediului social al transportului rutier și a reglementărilor din domeniu:

perioadele maxime de lucru specifice industriei transporturilor; principiile, aplicarea și consecințele normelor referitoare la timpul de conducere și perioadele de repaus, precum și a celor legate de tahograf; sancțiuni pentru neutilizarea, utilizarea inadecvată și falsificarea tahografului; cunoașterea mediului social al transportului rutier: drepturile și îndatoririle conducătorilor auto privind calificarea inițială și formarea periodică.

2.2. Obiectiv: cunoașterea reglementărilor din domeniul transportului de mărfuri:

licențele de operare pentru transport, documentele care trebuie să se afle la bordul vehiculului, interdicțiile de utilizare a anumitor drumuri, taxele de utilizare a drumurilor, obligațiile din cadrul contractelor standard pentru transportul de mărfuri, redactarea documentelor care formează contractul de transport, permisele de transport internațional, obligațiile din cadrul Convenției referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR), încheiată la Geneva la 19 mai 1956, redactarea scrisorii de trăsură internaționale, trecerea frontierelor, expedierea încărcăturii, documentele speciale de însoțire a mărfii.

3. Sănătatea, siguranța rutieră și siguranța mediului, serviciile, logistica

3.1. Obiectiv: sensibilizarea conducătorilor auto cu privire la riscurile rutiere și accidentele de muncă:

tipuri de accidente de muncă în sectorul transporturilor, statistica accidentelor rutiere, implicarea camioanelor/autocarelor, consecințe umane, materiale și financiare.

3.2. Obiectiv: capacitatea de a preveni criminalitatea și traficul de imigranți ilegali:

informații generale, implicațiile pentru conducătorii auto, măsuri de prevenire, lista de verificare, legislația privind răspunderea transportatorilor.

3.3. Obiectiv: capacitatea de a preveni riscurile fizice:

principiile ergonomice; mișcările și posturile care prezintă riscuri, forma fizică, exerciții de manevrare, protecția personală.

3.4. Obiectiv: sensibilizarea cu privire la importanța capacității fizice și mentale:

principiile unei alimentații sănătoase, echilibrate, efectele alcoolului, ale drogurilor sau ale altor substanțe care pot afecta comportamentul, simptomele, cauzele, efectele oboselii și stresului, rolul fundamental al ciclului de bază activitate-odihnă.

3.5. Obiectiv: capacitatea de a evalua situațiile de urgență:

comportamentul într-o situație de urgență: evaluarea situației, evitarea complicațiilor unui accident, solicitarea de asistență, acordarea de asistență victimelor accidentelor și acordarea primului ajutor, reacții în caz de incendiu; evacuarea ocupanților unui camion, reacții în caz de agresiune; principii de bază pentru elaborarea unui raport de accident.

3.6. Obiectiv: capacitatea de a adopta un comportament pentru îmbunătățirea imaginii întreprinderii:

comportamentul conducătorului auto și imaginea întreprinderii: importanța pentru companie a standardului serviciilor prestate de către conducătorul auto, rolurile conducătorului auto, persoanele cu care intră în contact conducătorul auto, întreținerea vehiculului, organizarea activității, efectele comerciale și financiare ale unei dispute.

3.7. Obiectiv: cunoașterea mediului economic al transportului de mărfuri și a organizării pieței:

relația dintre transportul rutier și alte moduri de transport (concurența, expeditorii de mărfuri), diferite activități ale transportului rutier (transportul contra cost în numele unui terț, transportul în nume propriu, activități auxiliare de transport), organizarea principalelor tipuri de companii de transport și a activităților auxiliare de transport, diferitele specializări de transport (autocisternă, temperatură controlată, mărfuri periculoase, transportul animalelor etc.), modificări apărute în această ramură economică (diversificarea serviciilor furnizate, calea ferată, subcontractarea etc.).

SECȚIUNEA 2

CALIFICAREA INIȚIALĂ OBLIGATORIE PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 3 ALINEATUL (1) LITERA (a) DIN SECȚIUNEA 1 DIN PARTEA B A PREZENTEI ANEXE

O parte poate lua în calcul alte tipuri de formare specifice legate de transportul rutier de mărfuri necesare în temeiul legislației sale ca parte a formării în temeiul prezentei secțiuni și în temeiul secțiunii 3 din prezentul apendice.

2.1. opțiunea care combină atât participarea la cursuri, cât și un test

Calificarea inițială trebuie să includă predarea tuturor subiectelor incluse în lista din secțiunea 1 din prezentul apendice. Durata acestei calificări inițiale trebuie să fie de 280 de ore.

Fiecare conducător auto cursant trebuie să conducă în mod individual cel puțin 20 de ore pe un vehicul din categoria în cauză care îndeplinește cel puțin cerințele pentru vehicule de testare.

În timpul conducerii individuale, conducătorul auto cursant trebuie să fie însoțit de un instructor angajat de un centru de formare autorizat. Fiecare conducător auto cursant poate să conducă maximum opt ore din cele 20 de ore de conducere individuală, pe teren special sau pe un simulator de ultimă generație, astfel încât să se testeze formarea în domeniul conducerii raționale pe baza reglementărilor de siguranță, în special cu privire la manevrarea vehiculului în diferite condiții de drum și la modul în care acestea se schimbă în funcție de diferitele condiții atmosferice, de perioada de zi sau de noapte, precum și la capacitatea de optimizare a consumului de carburant.

O parte sau, în cazul Uniunii, un stat membru poate permite ca o parte dintre cursurile de formare să fie furnizate de centrul de formare autorizat prin intermediul instrumentelor tehnologiei informației și comunicațiilor, precum e-learning, asigurând, totodată, menținerea unei bune calități și eficacități a formării și selectând subiecte în cazul cărora instrumentele tehnologiei informației și comunicațiilor pot fi aplicate de o manieră cât mai eficace. În astfel de caz sunt necesare un sistem fiabil de identificare a utilizatorului și mijloace adecvate de control.

Pentru conducătorii auto menționați în partea B secțiunea 1 articolul 5 alineatul (4), durata calificării inițiale trebuie să fie de 70 de ore, inclusiv 5 ore de conducere individuală.

La sfârșitul acestei perioade de formare, autoritățile competente ale părților sau entitatea desemnată de acestea supun conducătorul auto unui test scris sau oral. Testul trebuie să includă cel puțin o întrebare referitoare la fiecare dintre obiectivele din lista de subiecte menționată în secțiunea 1 din prezentul apendice.

2.2. Opțiunea care implică un test

Autoritățile competente ale părților sau entitatea desemnată de acestea organizează testele teoretice și practice menționate anterior pentru a verifica dacă conducătorul auto cursant posedă nivelul de cunoștințe cerut în conformitate cu secțiunea 1 din prezentul apendice pentru obiectivele și subiectele menționate.

(a) Testul teoretic constă din cel puțin două părți:

(i) întrebări care includ întrebări cu răspunsuri multiple, întrebări cu răspuns direct sau o combinație a acestor tipuri de întrebări; și

(ii) studii de caz.

Durata minimă a testelor teoretice trebuie să fie de cel puțin patru ore.

(b) Testul practic constă din două părți:

(i) un test de conducere având drept scop evaluarea formării privind conducerea rațională pe baza reglementărilor de siguranță. Testul trebuie aibă loc, ori de câte ori este posibil, pe drumuri aflate în afara localităților, pe drumuri pe care este permisă viteza mare a vehiculelor sau pe autostrăzi (ori pe drumuri similare) și pe toate tipurile de magistrale urbane care prezintă diferite tipuri de dificultăți pe care le poate întâlni un conducător auto. Ar fi de dorit ca acest test să aibă loc în diferite condiții de densitate a traficului. Perioada de timp afectată conducerii trebuie folosită în mod optim pentru evaluarea candidatului în toate zonele de trafic pe care le-ar putea întâlni. Durata minimă a acestui test trebuie să fie de 90 de minute;

(ii) un test practic care să cuprindă cel puțin punctele 1.5, 3.2, 3.3 și 3.5 din secțiunea 1 din prezentul apendice.

Durata minimă a acestui test trebuie să fie de 30 de minute.

Vehiculul utilizat pentru testul practic trebuie să îndeplinească cel puțin cerințele pentru vehiculele de testare.

Testul practic poate fi suplimentat cu un al treilea test care să aibă loc pe un teren special sau pe un simulator de ultimă generație, astfel încât să se testeze formarea în domeniul conducerii raționale pe baza reglementărilor de siguranță, în special cu privire la manevrarea vehiculului în diferite condiții de drum și la modul în care acestea se schimbă în funcție de diferitele condiții atmosferice și de perioada de zi sau de noapte.

Durata acestui test opțional nu este fixă. În cazul în care conducătorul auto participă la un astfel de test, durata sa poate fi scăzută din cele 90 de minute ale testului de conducere menționat la punctul (i), dar timpul scăzut nu poate depăși 30 de minute.

Pentru conducătorii auto menționați în partea B secțiunea 1 articolul 5 alineatul (4), testul teoretic trebuie limitat la subiectele, menționate în secțiunea 1 din prezentul apendice, care sunt relevante pentru vehiculele cărora li se aplică noua calificare inițială. Cu toate acestea, acești conducători auto trebuie să efectueze întregul test practic.

SECȚIUNEA 3

CALIFICAREA INIȚIALĂ ACCELERATĂ PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 3 ALINEATUL (2) DIN SECȚIUNEA 1 DIN PARTEA B A PREZENTEI ANEXE

Calificarea inițială accelerată trebuie să includă predarea tuturor subiectelor incluse în lista din secțiunea 1 din prezentul apendice. Durata acesteia trebuie să fie de 140 de ore.

Fiecare conducător auto cursant trebuie să conducă în mod individual cel puțin 10 ore pe un vehicul din categoria în cauză care îndeplinește cel puțin cerințele pentru vehicule de testare.

În timpul conducerii individuale, conducătorul auto cursant trebuie să fie însoțit de un instructor angajat de un centru de formare autorizat. Fiecare conducător auto cursant poate să conducă maximum patru ore, din cele 10 ore de conducere individuală, pe teren special sau pe un simulator de ultimă generație, astfel încât să se testeze formarea în domeniul conducerii raționale pe baza reglementărilor de siguranță, în special cu privire la manevrarea vehiculului în diferite condiții de drum și la modul în care aceste condiții de drum se schimbă în funcție de diferitele condiții atmosferice, de perioada de zi sau de noapte, precum și capacitatea de optimizare a consumului de carburant.

Dispozițiile din secțiunea 2 punctul 2.1 al patrulea paragraf din prezentul apendice se aplică, de asemenea, calificării inițiale accelerate.

Pentru conducătorii auto menționați în partea B secțiunea 1 articolul 5 alineatul (4), durata calificării inițiale accelerate trebuie să fie de 35 de ore, inclusiv două ore și jumătate de conducere individuală.

La sfârșitul acestei perioade de formare, autoritățile competente ale părților sau entitatea desemnată de acestea supun conducătorul auto unui test scris sau oral. Testul trebuie să includă cel puțin o întrebare referitoare la fiecare dintre obiectivele din lista de subiecte menționată în secțiunea 1 din prezentul apendice.

O parte poate lua în calcul alte tipuri de formare specifice legate de transportul rutier de mărfuri necesare în temeiul legislației sale ca parte a formării în temeiul prezentei secțiuni.

SECȚIUNEA 4

FORMAREA PERIODICĂ OBLIGATORIE PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 3 ALINEATUL (1) LITERA (b) DIN SECȚIUNEA 1 DIN PARTEA B A PREZENTEI ANEXE

Cursurile de formare periodică obligatorie trebuie organizate de către un centru de formare autorizat. Durata lor trebuie să fie de 35 de ore din cinci în cinci ani, defalcate în perioade de cel puțin șapte ore, care pot fi împărțite pe o perioadă de două zile consecutive. Atunci când se recurge la e-learning, centrul de formare autorizat se asigură că este menținută o calitate corespunzătoare a formării, inclusiv prin selectarea subiectelor în cazul cărora instrumentele tehnologiei informației și comunicațiilor pot fi aplicate de maniera cea mai eficace. În special, părțile impun o identificare fiabilă a utilizatorului și mijloace adecvate de control. Durata maximă a formării de tip e-learning nu poate depăși 12 ore. Cel puțin una dintre perioadele cursurilor de formare include un subiect privind siguranța rutieră. Conținutul formării profesionale ține cont de nevoile de formare specifice pentru operațiunile de transport efectuate de conducătorul auto, precum și de evoluțiile juridice și tehnologice relevante și, în măsura posibilului, ar trebui să ia în considerare nevoile de formare specifice ale conducătorului auto. În perioada de 35 de ore ar trebui să fie abordate o serie de teme diferite, inclusiv să se repete formarea în cazul în care se demonstrează că conducătorul auto are nevoie de formare corectivă specifică.

O parte și, în cazul Uniunii, un stat membru poate lua în calcul alte tipuri de formare specifice legate de transportul rutier de mărfuri necesare în temeiul legislației sale ca parte a formării în temeiul prezentei secțiuni.

SECȚIUNEA 5

APROBAREA CALIFICĂRII INIȚIALE ȘI FORMAREA PERIODICĂ

5.1. Centrele de formare care participă la calificarea inițială și formarea periodică trebuie autorizate de către autoritățile competente ale părților. Autorizarea trebuie acordată doar ca răspuns la o solicitare scrisă. Solicitarea trebuie însoțită de documentele care conțin:

5.1.1. o calificare adecvată și programul de formare care precizează subiectele predate și stabilește planul propus de punere în aplicare și metodele de predare avute în vedere;

5.1.2. calificarea instructorilor și domeniile de activitate ale acestora;

5.1.3. informații referitoare la locul desfășurării cursului, materialele didactice, resursele puse la dispoziție pentru lucrările practice și parcul de vehicule utilizat; și

5.1.4. condițiile de participare la curs (numărul de participanți).

5.2. Autoritatea competentă trebuie să dea autorizarea în scris, pe baza următoarelor condiții:

5.2.1. formarea trebuie să se desfășoare în conformitate cu documentele care însoțesc cererea;

5.2.2. autoritatea competentă trebuie să aibă dreptul de a trimite persoane autorizate pentru a asista la cursurile de formare ale centrelor autorizate și trebuie să aibă dreptul de a monitoriza aceste centre, cu privire la resursele utilizate și la desfășurarea corespunzătoare a cursurilor de formare și a testelor;

5.2.3. autorizarea poate fi retrasă sau suspendată în cazul în care condițiile de autorizare nu mai sunt îndeplinite.

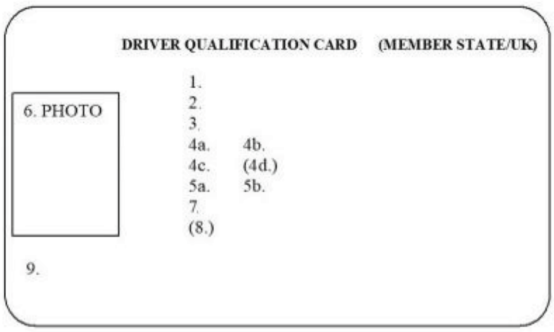
Centrul autorizat trebuie să garanteze că instructorii au cunoștințe temeinice privind cele mai recente reglementări și criterii de formare. Ca o parte a procedurii de selecție specifice, instructorii trebuie să prezinte documente care să certifice atât cunoașterea materiei predate, cât și cunoașterea metodelor de predare. În ceea ce privește partea practică a instruirii, instructorii trebuie să prezinte documente care să certifice experiența lor de conducători auto profesioniști sau o experiență de conducere similară, cum ar fi cea de instructori de conducere pentru vehicule grele.

Programul de instruire trebuie să fie conform cu autorizarea și trebuie să cuprindă subiectele din lista din secțiunea 1.

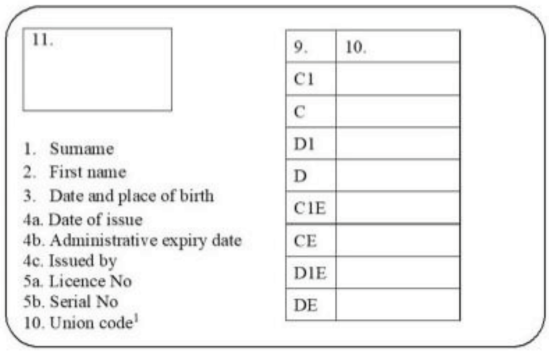
Apendicele 27-B-1-2

MODEL DE CARTE DE CALIFICARE A CONDUCĂTORULUI AUTO MENȚIONATĂ LA ARTICOLUL 9 DIN SECȚIUNEA 1 DIN PARTEA B A PREZENTEI ANEXE

Side 1

Side 2

[1] If applicable

SECȚIUNEA 2

PERIOADELE DE CONDUCERE, PAUZELE ȘI PERIOADELE DE REPAUS

Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta secțiune stabilește normele privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de repaus pentru conducătorii auto menționați la articolul 280 litera (b) din prezentul acord care efectuează deplasările menționate la articolele 276 și 277 din prezentul acord.

(2) În cazul în care un conducător auto efectuează o călătorie menționată la articolul 276 sau 277 din prezentul acord, normele din prezenta secțiune se aplică oricărei operațiuni de transport rutier efectuate de conducătorul auto respectiv.

(3) Prezenta secțiune se aplică:

(a) dacă masa maximă admisibilă a vehiculului, inclusiv eventuala remorcă sau semiremorcă, depășește 3,5 tone; sau

(b) de la 1 iulie 2026, dacă masa maximă admisibilă a vehiculului, inclusiv eventuala remorcă sau semiremorcă, depășește 2,5 tone.

(4) Prezenta secțiune nu se aplică transportului de către:

(a) vehicule sau combinații de vehicule cu o masă maximă autorizată de 7,5 tone, utilizate pentru:

(i) transportul materialelor, al echipamentelor sau al mașinilor care sunt destinate conducătorului auto în exercitarea profesiei sale; sau

(ii) livrarea de mărfuri produse în mod artizanal,

numai pe o rază de 100 km de la sediul întreprinderii și cu condiția ca principala activitate a conducătorului auto să nu fie cea de conducere a vehiculului, iar transportul să nu se efectueze contra cost în numele unui terț;

(b) vehicule cu o viteză maximă autorizată care nu depășește 40 km/h;

(c) vehicule deținute de serviciile forțelor armate, de serviciile protecției civile, de pompieri și forțele responsabile cu menținerea ordinii publice sau închiriate de acestea fără conducător auto, atunci când transportul intră în atribuțiile acestor servicii și se efectuează sub controlul acestora;

(d) vehicule utilizate în situații de urgență sau în operațiuni de salvare;

(e) vehicule specializate folosite în misiuni medicale;

(f) vehicule specializate pentru depanări care acționează pe o rază de 100 km de la baza de staționare;

(g) vehicule de încercări rutiere pentru îmbunătățire tehnologică, reparații sau întreținere, precum și vehicule noi sau transformate care nu au fost încă puse în circulație;

(h) vehicule a căror masă maximă autorizată, care include remorca sau semiremorca, este mai mare de 2,5 tone, dar mai mică de 3,5 tone, care sunt utilizate pentru transportul de mărfuri, în cazul în care transportul nu se efectuează contra cost în numele unui terț, ci în contul propriu al societății sau al conducătorului auto, și cu condiția ca principala activitate a persoanei care conduce vehiculul să nu fie cea de conducere; sau

(i) vehicule comerciale, care au caracter istoric, în conformitate cu legislația statului membru în care sunt conduse, și care sunt utilizate pentru transportul de mărfuri în scopuri necomerciale.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele definiții:

(a) „transport rutier" înseamnă orice călătorie efectuată în întregime sau parțial pe drumuri deschise publicului de către un vehicul, indiferent dacă este încărcat sau nu;

(b) „pauză" înseamnă orice perioadă în care conducătorul auto nu are dreptul să conducă sau să efectueze alte munci și care trebuie să-i permită numai să se odihnească;

(c) „altă muncă" înseamnă orice activitate definită ca timp de lucru în partea B secțiunea 3 articolul 2 alineatul (1) litera (a), în afară de conducerea auto, inclusiv orice activitate desfășurată pentru același sau un alt angajator din sectorul transporturilor sau din alt sector;

(d) „repaus" înseamnă orice perioadă neîntreruptă pe parcursul căreia conducătorul auto poate dispune liber de timpul său;

(e) „perioadă de repaus zilnic" înseamnă perioada zilnică în timpul căreia conducătorul auto poate dispune liber de timpul său și care acoperă o „perioadă de repaus zilnic normală" sau o „perioadă de repaus zilnic redusă":

(i) „perioadă de repaus zilnic normală" înseamnă orice perioadă de repaus de cel puțin 11 ore, care poate fi luată în două tranșe, din care prima trebuie să fie o perioadă neîntreruptă de cel puțin trei ore, iar a doua, o perioadă neîntreruptă de cel puțin nouă ore; și

(ii) „perioadă de repaus zilnic redusă" înseamnă orice perioadă de repaus de cel puțin nouă ore, dar mai mică de 11 ore;

(f) „perioadă de repaus săptămânal" înseamnă o perioadă săptămânală în timpul căreia un conducător auto poate dispune liber de timpul său și care poate fi o „perioadă de repaus săptămânal normală" sau o „perioadă de repaus săptămânal redusă":

(i) „perioadă de repaus săptămânal normală" înseamnă orice perioadă de odihnă de cel puțin 45 de ore; și

(ii) „perioadă de repaus săptămânal redusă" înseamnă orice perioadă de repaus de mai puțin de 45 de ore, care poate fi redusă la minimum 24 de ore consecutive, sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 6 alineatele (6) și (7);

(g) „săptămână" înseamnă perioada cuprinsă între ora 00.00 a zilei de luni și ora 24.00 a zilei de duminică;

(h) „durată de conducere" înseamnă durata activității de conducere înregistrată:

(i) în mod automat sau semiautomat de tahograf, așa cum este definit în partea B secțiunea 4 articolul 2 alineatul (2) literele (e), (f), (g) și (h) din prezenta anexă; sau

(ii) manual, astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (2) și la articolul 11 din secțiunea 4 din partea B din prezenta anexă;

(i) „durată zilnică de conducere” înseamnă durata totală de conducere acumulată între sfârșitul unei perioade de repaus zilnic și începutul următoarei perioade de repaus zilnic sau între o perioadă de repaus zilnic și o perioadă de repaus săptămânal;

(j) „durată de conducere săptămânală” înseamnă durata de conducere totală, acumulată în timpul unei săptămâni;

(k) „masă maximă admisibilă” înseamnă masa maximă autorizată de exploatare a unui vehicul complet încărcat;

(l) „conducere în echipaj” înseamnă situația în care, pe parcursul unei perioade de conducere cuprinsă între două perioade de repaus zilnice consecutive sau între o perioadă de repaus zilnic și o perioadă de repaus săptămânal, se află cel puțin doi conducători auto la bordul vehiculului pentru a asigura conducerea; pentru prima oră a conducerii în echipaj prezența unui alt conducător sau a unor alți conducători auto este opțională, dar pentru restul perioadei, aceasta este obligatorie;

(m) „perioadă de conducere” înseamnă durata de conducere cumulată între momentul în care conducătorul auto începe să conducă după o perioadă de repaus sau o pauză și momentul în care acesta începe o perioadă de repaus sau o pauză; perioada de conducere poate fi continuă sau fragmentată.

Articolul 3

Cerință privind colegii conducătorului auto

Vârsta minimă a celui de-al doilea conducător auto trebuie să fie de 18 ani. Cu toate acestea, fiecare parte și, în cazul Uniunii, un stat membru, poate reduce vârsta minimă a celui de-al doilea conducător auto la 16 ani, cu condiția ca reducerea să se facă în scopul formării profesionale și să se respecte limitele impuse de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și, în cazul Uniunii, de normele naționale ale statului membru în materie de ocupare a forței de muncă.

Articolul 4

Durata de conducere

(1) Durata de conducere zilnică nu depășește nouă ore.

Cu toate acestea, durata de conducere zilnică poate fi prelungită la maximum 10 ore, dar nu mai mult de două ori pe parcursul săptămânii.

(2) Durata de conducere săptămânală nu poate depăși 56 de ore și nu poate avea ca rezultat depășirea timpului de lucru maxim săptămânal de 60 de ore.

(3) Durata de conducere totală acumulată nu trebuie să depășească 90 de ore pe parcursul oricăror două săptămâni consecutive.

(4) Durata de conducere zilnică și săptămânală includ tot timpul de conducere pe teritoriul părților.

(5) Un conducător auto înregistrează ca „altă muncă” orice timp petrecut așa cum se descrie la litera (c) de la articolul 2 din prezenta secțiune, precum și orice timp petrecut pentru conducerea unui vehicul utilizat pentru operațiuni comerciale, caz în care conducătorul auto nu este obligat să înregistreze timpul de conducere, și înregistrează orice perioadă de disponibilitate, așa cum este definită la punctul 2 de la articolul 2 din secțiunea 3 partea B, în conformitate cu litera (b) punctul (iii) de la articolul 6 alineatul (5) din secțiunea 4 partea B. Această înregistrare se face manual pe o foaie de înregistrare ori pe un document imprimat, sau cu ajutorul funcției de introducere manuală de date oferită de aparatul de înregistrare.

Articolul 5

Pauze

După o perioadă de patru ore și jumătate de conducere, conducătorul auto trebuie să facă o pauză neîntreruptă de cel puțin 45 de minute, exceptând cazul în care începe o perioadă de repaus.

Această pauză poate fi înlocuită cu o pauză de cel puțin 15 minute urmată de o pauză de cel puțin 30 de minute, pauze intercalate pe parcursul perioadei de conducere astfel încât să se respecte dispozițiile primului paragraf.

Un conducător auto care face parte dintr-un echipaj poate să ia o pauză de 45 de minute la bordul unui vehicul condus de un alt conducător auto, cu condiția ca persoana care face pauză să nu fie implicată în asistarea celei care conduce vehiculul.

Articolul 6

Repausuri

(1) Conducătorul auto respectă perioadele de repaus zilnic și săptămânal.

(2) Pe parcursul fiecărei perioade de 24 de ore de după perioada de repaus zilnic sau săptămânal anterioară, conducătorul auto trebuie să efectueze o nouă perioadă de repaus zilnic.

În cazul în care perioada de repaus zilnic care intră în respectiva perioadă de 24 de ore este de cel puțin nouă ore, dar este mai mică de 11 ore, perioada respectivă de repaus zilnic este considerată perioadă de repaus zilnic redusă.

(3) O perioadă de repaus zilnic se poate prelungi pentru a deveni perioadă de repaus săptămânal normală sau perioadă de repaus săptămânal redusă.

(4) Un conducător auto nu poate efectua mai mult de trei perioade de repaus zilnic reduse între două perioade de repaus săptămânal.

(5) Prin derogare de la alineatul (2), atunci când vehiculul este condus de un echipaj, un conducător auto trebuie să fi efectuat o nouă perioadă de repaus zilnic de cel puțin nouă ore pe parcursul celor 30 de ore de după perioada de repaus zilnic sau săptămânal.

(6) Pe parcursul a două săptămâni consecutive, un conducător auto trebuie să efectueze cel puțin:

(a) două perioade de repaus săptămânal normale; sau

(b) o perioadă de repaus săptămânal normală și o perioadă de repaus săptămânal redusă de cel puțin 24 de ore.

O perioadă de repaus săptămânal începe nu mai târziu de sfârșitul a șase perioade de 24 de ore de la încheierea perioadei de repaus săptămânal precedente.

(7) Prin derogare de la alineatul (6), un conducător auto care efectuează transporturi internaționale de mărfuri, în afara teritoriului părții operatorului de transport sau, pentru conducătorii auto ai operatorului de transport rutier de mărfuri din Uniune, în afara teritoriului statului membru al operatorului de transport rutier de mărfuri, poate efectua două perioade consecutive de repaus săptămânal reduse, cu condiția ca respectivul conducător auto să efectueze, în orice perioadă de patru săptămâni consecutive, cel puțin patru perioade de repaus săptămânal, dintre care cel puțin două să fie perioade de repaus săptămânal normale.

În sensul prezentului alineat, un conducător auto este considerat angajat în transport internațional atunci când acesta începe cele două perioade consecutive de repaus săptămânal reduse în afara teritoriului părții operatorului de transport rutier de mărfuri și al locului de reședință al conducătorului auto sau, în cazul Uniunii, în afara teritoriului statului membru al operatorului de transport de mărfuri și a țării în care se află locul de reședință al conducătorului auto.

Orice reducere a perioadei de repaus săptămânal se compensează cu o perioadă de repaus echivalentă efectuată în bloc, înainte de sfârșitul celei de a treia săptămâni care urmează săptămânii în cauză.

În cazul în care au fost efectuate consecutiv două perioade de repaus săptămânal reduse în conformitate cu al treilea paragraf, următoarea perioadă de repaus săptămânal este precedată de o perioadă de repaus efectuată drept compensație pentru cele două perioade de repaus săptămânal reduse.

(8) Orice perioadă de repaus efectuată în compensație pentru reducerea unei perioade de repaus săptămânal trebuie alipită unei alte perioade de repaus de cel puțin nouă ore.

(9) Perioadele de repaus săptămânal normale și orice perioadă de repaus săptămânal de mai mult de 45 de ore efectuată în compensație pentru perioade de repaus săptămânal reduse anterioare nu pot fi efectuate la bordul unui vehicul. Ele se efectuează într-un spațiu de cazare corespunzător și adaptat atât pentru bărbați, cât și pentru femei, cu spații de dormit și instalații sanitare adecvate.

Eventualele costuri de cazare în exteriorul vehiculului sunt suportate de către angajator.

(10) Întreprinderile de transport organizează activitatea conducătorilor auto în așa fel încât aceștia să poată, în fiecare perioadă de patru săptămâni consecutive, să se întoarcă la centrul operațional al angajatorului unde se află locul normal de staționare al conducătorului auto și unde începe perioada de repaus săptămânal a conducătorului auto, în Gibraltar, și, în cazul Uniunii, în statul membru de stabilire al angajatorului, sau să se întoarcă la locul de reședință al conducătorului auto, pentru a petrece cel puțin o perioadă de repaus săptămânal normală sau o perioadă de repaus săptămânal de peste 45 de ore luată în compensație pentru perioade de repaus săptămânal reduse.

Cu toate acestea, în cazul în care conducătorul auto a efectuat două perioade de repaus săptămânal reduse consecutive în conformitate cu alineatul (7), întreprinderea de transport organizează activitatea conducătorului auto de așa manieră încât acesta să poată să se întoarcă înainte de începutul perioadei de repaus săptămânal normale de peste 45 de ore luată în compensație.

Întreprinderea de transport documentează modul în care își îndeplinește această obligație și păstrează documentația la sediu pentru a o prezenta la cererea autorităților de control.

(11) O perioadă de repaus săptămânal care începe pe parcursul unei săptămâni și se continuă în săptămâna următoare poate fi contabilizată în oricare dintre aceste săptămâni, dar nu în ambele.

(12) Prin derogare, atunci când un conducător auto însoțește un vehicul transportat cu feribotul sau cu trenul și efectuează în același timp o perioadă de repaus zilnic normală sau o perioadă de repaus săptămânal redusă, această perioadă poate fi întreruptă cel mult de două ori de alte activități a căror durată totală nu depășește o oră. Pe parcursul acestei perioade de repaus zilnic normale sau perioade de repaus săptămânal reduse, conducătorul auto are acces la o cabină de dormit sau la o cușetă aflată la dispoziția sa.

În ceea ce privește perioadele de repaus săptămânal normale, derogarea respectivă se aplică deplasărilor cu feribotul sau cu trenul numai în cazul în care:

(a) durata programată a deplasării este de minimum opt ore; și

(b) conducătorul auto are acces la o cabină de dormit pe feribot sau în tren.

(13) Perioada de timp necesară conducătorului auto pentru a se deplasa la locul de îmbarcare întrun vehicul care intră în domeniul de aplicare al prezentei secțiuni sau pentru a se întoarce din acel loc, atunci când vehiculul nu se află nici la locul de reședință al conducătorului auto, nici la centrul operațional al angajatorului unde se află locul normal de staționare al conducătorului auto, nu se consideră repaus sau pauză, cu excepția cazului în care conducătorul auto se află pe un feribot sau în tren și are acces la o cabină de dormit sau la o cușetă.

(14) Perioada de timp necesară conducătorului auto ce conduce un vehicul care nu intră în domeniul de aplicare al prezentei secțiuni pentru a se deplasa la locul de îmbarcare într-un vehicul care intră în domeniul de aplicare al prezentei secțiuni sau pentru a se întoarce din acel loc, atunci când acesta nu se află nici la locul de reședință al conducătorului auto, nici la sediul angajatorului unde se află locul normal de staționare al conducătorului auto, se consideră altă muncă.

Articolul 7

Răspunderea operatorilor de transport rutier de mărfuri

(1) Se interzice operatorilor de transport rutier de mărfuri ai părților să remunereze conducătorii auto salariați sau care sunt puși la dispoziția lor în funcție de distanța parcursă, de rapiditatea livrării și/sau de cantitatea de mărfuri transportată, chiar și sub formă de prime sau majorări salariale, în cazul în care o asemenea remunerare este de natură să pericliteze siguranța rutieră și/sau să încurajeze încălcarea prezentei secțiuni.

(2) Operatorul de transport rutier de mărfuri al unei părți organizează operațiunile de transport rutier și instruiește în mod corespunzător membrii echipajului astfel încât aceștia să fie în măsură să respecte dispozițiile prezentei secțiuni.

(3) Operatorul de transport rutier de mărfuri al unei părți este răspunzător pentru încălcările comise de conducătorii săi auto, chiar dacă încălcarea a fost comisă pe teritoriul celeilalte părți.

Fără a duce atingere dreptului părților de a impune răspunderea integrală a operatorilor de transport rutier de mărfuri, părțile pot să condiționeze această răspundere de nerespectarea de către operator a alineatelor (1) și (2). Părțile pot lua în considerare orice dovadă care stabilește că operatorul de transport rutier de mărfuri nu poate fi în mod rezonabil obligat să răspundă pentru încălcarea comisă.

(4) Operatorii de transport rutier de mărfuri, expeditorii, agenții de expediție, contractanții principali, subcontractanții și agenții care utilizează conducători auto se asigură că orarele de transport convenite prin contract sunt conforme cu prezenta secțiune.

(5) Un operator de transport rutier de mărfuri care folosește vehicule prevăzute cu un aparat de înregistrare care respectă partea B secțiunea 4 articolul 2 litera (f), (g) sau (h) și care intră în domeniul de aplicare al prezentei secțiuni:

(i) se asigură că toate datele sunt descărcate din unitatea montată pe vehicul și din cardul conducătorului auto cu frecvența stabilită de parte și că informațiile relevante sunt descărcate mai frecvent astfel încât toate datele referitoare la activitățile efectuate de sau pentru acest operator de transport rutier de mărfuri să fie descărcate; și

(ii) se asigură că toate informațiile descărcate din unitatea montată pe vehicul și din cardul conducătorului auto sunt păstrate cel puțin 12 luni după înregistrare și că, în cazul în care un agent de control le solicită, aceste informații pot fi consultate, direct sau de la distanță, în localurile operatorului de transport rutier de mărfuri.

În sensul prezentului alineat, termenul „descărcate” se interpretează în conformitate cu definiția prevăzută în partea C secțiunea 2 articolul 2 alineatul (2) litera (g).

Termenul maxim pentru descărcarea datelor relevante în conformitate cu punctul (i) de la prezentul alineat este de 90 de zile pentru datele din unitatea montată pe vehicul și de 28 de zile pentru datele de pe cardul conducătorului auto.

Articolul 8

Excepții

(1) Pentru a da posibilitatea vehiculului să ajungă la un loc de oprire corespunzător, conducătorul auto poate deroga de la articolele 4, 5 și 6 în măsura necesară pentru a se garanta siguranța persoanelor, a vehiculului sau a încărcăturii acestuia, cu condiția să nu se pericliteze astfel siguranța rutieră. Conducătorul auto indică manual cauza derogării în foaia de înregistrare sau pe un document imprimat scos din aparatul de înregistrare sau în registrul de sarcini, cel târziu la sosirea la destinație sau la locul de oprire corespunzător.

(2) De asemenea, în circumstanțe excepționale, conducătorul auto poate deroga de la articolul 4 alineatele (1) și (2) și de la articolul 6 alineatul (2) prin depășirea duratei de conducere zilnice și săptămânale cu până la o oră pentru a ajunge la centrul operațional al angajatorului sau la locul de reședință al conducătorului auto în vederea efectuării perioadei de repaus săptămânal, cu condiția să nu se pericliteze astfel siguranța rutieră.

În aceleași condiții, conducătorul auto poate depăși durata de conducere zilnică și săptămânală cu până la două ore, cu condiția să facă o pauză neîntreruptă de 30 de minute imediat înainte de timpul de conducere suplimentar necesar pentru a ajunge la centrul operațional al angajatorului sau la locul de reședință al conducătorului auto în vederea efectuării perioadei de repaus săptămânal normale.

Conducătorul auto indică manual cauza derogării în foaia de înregistrare sau pe un document imprimat scos din aparatul de înregistrare sau în registrul de sarcini, cel târziu la sosirea la destinație sau la locul de oprire corespunzător.

Orice perioadă de prelungire se compensează cu o perioadă de repaus echivalentă luată în bloc cu orice perioadă de repaus, înainte de sfârșitul celei de a treia săptămâni care urmează săptămânii în cauză.

(3) Cu condiția să nu se pericliteze prin aceasta siguranța rutieră, fiecare parte și, în cazul Uniunii, un stat membru poate să stabilească derogări de la articolele 3-6 și să supună respectivele derogări unor condiții individuale pe teritoriul său sau, cu acordul celeilalte părți, pe teritoriul celeilalte părți, aplicabile transporturilor efectuate cu următoarele vehicule:

(a) vehiculele aparținând autorităților publice sau închiriate de acestea fără conducător auto pentru efectuarea de transporturi rutiere care nu concurează cu operatorii privați de transport rutier de mărfuri;

(b) vehiculele utilizate sau închiriate fără conducător auto de către întreprinderi agricole, horticole, forestiere, de creștere a animalelor sau piscicole, pentru transportul de mărfuri în cadrul activității profesionale proprii pe o rază de până la 100 km de la sediul întreprinderii;

(c) tractoarele agricole și forestiere utilizate pentru activități agricole sau forestiere, pe o rază de până la 100 km de la sediul întreprinderii care deține vehiculul sau care l-a închiriat ori l-a luat în leasing;

(d) vehiculele sau combinațiile de vehicule a căror masă maximă admisibilă nu depășește 7,5 tone, utilizate de furnizorii de servicii universale pentru livrarea de articole în cadrul serviciului universal. Aceste vehicule trebuie utilizate doar pe o rază de 100 km de la sediul întreprinderii și cu condiția ca principala activitate a conducătorului auto să nu fie cea de conducere a vehiculului;

(e) vehiculele care circulă exclusiv pe insule a căror suprafață nu depășește 2 300 de kilometri pătrați și care nu sunt legate de restul teritoriului național de un pod, vad sau tunel deschis circulației autovehiculelor;

(f) vehiculele utilizate pentru transportul de mărfuri pe o rază de 100 km de la sediul întreprinderii, propulsate de gaze naturale, gaze lichefiate sau de electricitate, a căror masă maximă admisibilă, inclusiv greutatea remorcilor sau a semiremorcilor, nu depășește 7,5 tone;

(g) vehiculele utilizate în legătură cu serviciile de canalizare, protecția împotriva inundațiilor, serviciile de întreținere în domeniul apei, gazelor și energiei electrice, întreținerea și controlul drumurilor, colectarea și depozitarea deșeurilor menajere, de serviciile de telegraf și telefon, pentru transmisiuni de radio și televiziune și pentru detectarea emițătorilor sau a receptorilor de radio sau televiziune;

(h) vehiculele pentru transportul echipamentelor de circ și pentru parcuri de distracții;

(i) vehiculele de proiecte mobile special echipate, destinate în principal să fie utilizate în scopuri didactice atunci când staționează;

(j) vehicule utilizate pentru colectarea laptelui de la ferme și/sau pentru returnarea la ferme a bidoanelor de lapte sau a produselor lactate destinate hrănirii animalelor;

(k) vehiculele specializate care transportă bani și/sau obiecte de valoare;

(l) vehiculele utilizate pentru transportul de deșeuri de origine animală sau carcase care nu sunt destinate consumului uman;

(m) vehiculele utilizate exclusiv pe uscat în instalații de platforme precum porturile, porturile intermodale de transbordare și terminalele feroviare;

(n) vehicule utilizate pentru transportul de animale vii de la ferme la piețele locale și viceversa sau de la piețe la abatoarele locale pe o rază de cel mult 100 km;

(o) vehiculele sau combinațiile de vehicule care transportă utilaje de construcții pentru o întreprindere de construcții pe o rază de cel mult 100 km de la sediul întreprinderii, cu condiția ca principala activitate a conducătorului auto să nu fie cea de conducere a vehiculului; și

(p) vehicule utilizate pentru livrarea de beton gata de utilizare.

(4) Cu condiția să nu se pericliteze prin aceasta condițiile de lucru ale conducătorilor auto și siguranța rutieră și să se respecte limitele stabilite în partea B secțiunea 3 articolul 3, o parte sau, în cazul Uniunii, un stat membru poate să stabilească derogări temporare de la aplicarea articolelor 4, 5 și 6 din prezenta secțiune operațiunilor de transport efectuate în circumstanțe excepționale, în conformitate cu procedura aplicabilă pe teritoriul părții respective.

Derogările temporare trebuie motivate și notificate imediat celeilalte părți. Comitetul specializat privind economia și comerțul specifică modalitățile de notificare. Fiecare parte publică imediat aceste informații pe un site web public și se asigură că măsurile sale de asigurare a respectării legii țin seama de o derogare acordată de cealaltă parte.

SECȚIUNEA 3

TIMPUL DE LUCRU AL LUCRĂTORILOR MOBILI

Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta secțiune se aplică lucrătorilor mobili angajați de operatorii de transport rutier de mărfuri ai părților care efectuează călătoriile prevăzute la articolele 276 și 277 din prezentul acord.

Prezenta secțiune se aplică, de asemenea, conducătorilor auto independenți.

(2) Prezenta secțiune completează dispozițiile din partea B secțiunea 2, care prevalează asupra dispozițiilor prezentei secțiuni.

(3) O parte poate să nu aplice prezenta secțiune lucrătorilor mobili și conducătorilor auto independenți.

(4) În cazul în care o parte nu aplică prezenta secțiune în temeiul alineatului (3), partea respectivă notifică cealaltă parte în acest sens.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele definiții:

1. „timp de lucru” înseamnă:

(a) în cazul lucrătorilor mobili: perioada de la începutul până la sfârșitul timpului de lucru, în cursul căreia lucrătorul mobil se află la postul său de lucru, la dispoziția angajatorului și în exercițiul funcțiilor sau activităților sale, adică:

— perioada dedicată tuturor activităților de transport rutier, în special următoarele:

(i) conducerea vehiculului;

(ii) încărcarea și descărcarea;

(iii) ajutorul acordat pasagerilor la urcarea și coborârea din vehicul;

(iv) curățenia și întreținerea tehnică; și

(v) toate celelalte activități ce vizează asigurarea siguranței vehiculului și a încărcăturii sale sau îndeplinirea obligațiilor legale sau de reglementare legate direct de operațiunea de transport specifică aflată în desfășurare, inclusiv supravegherea încărcării și descărcării, formalitățile administrative legate de poliție, vamă, serviciul de imigrare etc.; și

— perioadele de timp în care acesta nu poate dispune liber de timpul său și i se cere să fie la postul său de lucru, gata să întreprindă activitatea sa normală, îndeplinind anumite sarcini asociate serviciului, în special în timpul perioadelor când așteaptă să se facă încărcarea sau descărcarea, dacă durata previzibilă a acestora nu este cunoscută dinainte, și anume fie înaintea plecării fie chiar înaintea începerii efective a perioadei în chestiune, sau în condițiile generale negociate între partenerii sociali și/sau în condițiile legislației părților;

(b) în cazul conducătorilor auto independenți, aceeași definiție se aplică perioadei cuprinse între începutul și sfârșitul lucrului, în timpul căreia conducătorul auto independent se află la postul său de lucru, la dispoziția clientului sau exercitându-și funcțiile sau activitățile altele decât activitatea administrativă generală care nu este legată direct de operațiunea de transport specifică aflată în desfășurare.

Perioadele de pauză la care se face referire la articolul 4, perioadele de repaus la care se face referire la articolul 5 și, fără a aduce atingere legislației părților sau acordurilor dintre partenerii sociali care prevăd că aceste perioade ar trebui compensate sau limitate, perioadele de disponibilitate menționate la punctul 2 din prezentul articol, sunt excluse din timpul de lucru;

2. „perioade de disponibilitate” înseamnă:

— perioadele, altele decât cele de pauză sau de repaus, în timpul cărora lucrătorului mobil nu i se cere să rămână la postul său de lucru, dar trebuie să fie disponibil să răspundă la orice solicitare de a întreprinde o călătorie sau a relua conducerea vehiculului sau de a efectua o altă muncă. În special, aceste perioade de disponibilitate includ perioadele în timpul cărora lucrătorul mobil însoțește un vehicul care este transportat cu feribotul sau cu trenul, precum și perioadele de așteptare la graniță și cele impuse de interdicțiile de circulație.

Aceste perioade și durata lor previzibilă trebuie să fie cunoscute în avans de către lucrătorul mobil, adică fie înainte de plecare, fie înainte de începerea efectivă a perioadei în cauză, sau conform condițiilor generale negociate între partenerii sociali și/sau conform condițiilor prevăzute de legislația părților;

— pentru lucrătorii mobili care conduc vehiculul în echipă, perioada petrecută stând lângă șofer sau în cușetă în timp ce vehiculul este în mișcare;

3. „post de lucru” înseamnă:

— locul unde se află sediul principal al operatorului de transport rutier de mărfuri pentru care persoana respectivă care efectuează activități mobile de transport rutier îndeplinește sarcini, împreună cu diversele sucursale ale întreprinderii, indiferent dacă acestea sunt situate în același loc cu sediul social sau sediul principal;

— vehiculul utilizat la îndeplinirea sarcinilor de către persoana care efectuează activități mobile de transport rutier; și

— orice alt loc în care se desfășoară activități legate de transport;

4. „lucrător mobil” înseamnă, în sensul prezentei secțiuni, orice lucrător care face parte din personalul care efectuează deplasări, inclusiv stagiarii și ucenicii, aflat în serviciul unei întreprinderi care desfășoară servicii de transport rutier de pasageri sau mărfuri pe teritoriul celeilalte părți;

5. „conducător auto independent” înseamnă orice persoană a cărei principală ocupație constă în transportul rutier de mărfuri contra cost în numele unui terț, care are dreptul să lucreze pe cont propriu și care nu este legată de un angajator printr-un contract de muncă sau prin orice alt tip de relație ierarhică de muncă, care este liberă să organizeze activitățile de lucru relevante, al cărei venit depinde direct de profitul realizat și care dispune de libertatea de a întreține, individual sau pe bază de cooperare între conducători auto independenți, relații comerciale cu mai mulți clienți.

În sensul prezentei secțiuni, conducătorii auto care nu îndeplinesc aceste criterii sunt supuși acelorași obligații și beneficiază de aceleași drepturi ca cele prevăzute în prezenta secțiune pentru lucrătorii mobili;

6. „persoană care efectuează activități mobile de transport rutier” înseamnă orice lucrător mobil sau conducător auto independent care efectuează astfel de activități;

7. „săptămână” înseamnă perioada cuprinsă între ora 00.00 a zilei de luni și ora 24.00 a zilei de duminică;

8. „pe timpul nopții” înseamnă o perioadă de cel puțin patru ore, după cum este definită în dreptul intern, cuprinsă între orele 00.00 și 07.00; și

9. „muncă de noapte” înseamnă orice muncă efectuată în timpul nopții.

Articolul 3

Timpul de lucru maxim săptămânal

(1) Fiecare parte ia măsurile necesare pentru a se asigura că media timpului de lucru săptămânal nu depășește 48 de ore. Timpul de lucru maxim săptămânal poate fi prelungit la 60 de ore numai dacă media de 48 de ore pe săptămână nu este depășită pe parcursul a patru luni.

(2) Fiecare parte ia măsurile necesare pentru a se asigura că timpul de lucru pentru diverși angajatori reprezintă suma orelor de lucru. Angajatorul solicită în scris lucrătorului mobil respectiv să prezinte o evidență a timpului în care a lucrat pentru un alt angajator. Lucrătorul mobil prezintă aceste informații în scris.

Articolul 4

Pauze

Fiecare parte ia măsurile necesare pentru a se asigura că, fără a aduce atingere dispozițiilor din partea B secțiunea 2 din prezenta anexă, persoanele care efectuează activități mobile de transport rutier nu lucrează în niciun caz mai mult de șase ore consecutive fără a face o pauză. Timpul de lucru se întrerupe cu o pauză de cel puțin 30 de minute, dacă orele de lucru totalizează între șase și nouă ore, și de cel puțin 45 de minute, dacă orele de lucru totalizează peste nouă ore.

Pauzele pot fi împărțite în perioade de cel puțin 15 minute fiecare.

Articolul 5

Perioade de repaus

În sensul prezentei secțiuni, ucenicii și stagiarii aflați în serviciul unei întreprinderi care desfășoară servicii de transport rutier de mărfuri pe teritoriul celeilalte părți intră sub incidența acelorași dispoziții privind timpul de repaus ca ceilalți lucrători mobili în conformitate cu partea B secțiunea 2 din prezenta anexă.

Articolul 6

Munca de noapte

Fiecare parte ia măsurile necesare pentru a se asigura că:

(a) dacă se efectuează muncă de noapte, timpul de lucru zilnic nu poate depăși 10 ore în fiecare perioadă de 24 de ore; și

(b) se acordă o compensație pentru munca de noapte în conformitate cu dispozițiile legislative naționale, contractele colective de muncă, acordurile între partenerii sociali și/sau practica națională, cu condiția ca această compensație să nu fie de natură a periclita siguranța rutieră.

Articolul 7

Derogări

(1) Pot fi adoptate derogări de la articolele 3 și 6, din rațiuni obiective sau tehnice ori din rațiuni care țin de organizarea muncii, prin intermediul contractelor colective de muncă, al acordurilor între partenerii sociali sau, dacă acest lucru nu este posibil, prin acte cu putere de lege și acte administrative, cu condiția consultării reprezentanților angajatorilor și ai lucrătorilor respectivi și a depunerii de eforturi pentru încurajarea tuturor formelor relevante de dialog social.

(2) Posibilitatea de a deroga de la articolul 3 nu poate conduce la stabilirea unei perioade de referință care să depășească șase luni, pentru calculul mediei timpului de lucru maxim săptămânal de 48 de ore.

(3) Comitetul specializat privind economia și comerțul este informat cu privire la derogările aplicate de o parte în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 8

Informații și evidențe

Fiecare parte se asigură că:

(a) lucrătorii mobili sunt informați cu privire la cerințele naționale în domeniu, regulamentul intern al operatorului de transport rutier de mărfuri și acordurile între partenerii sociali, în special contractele colective de muncă și orice acorduri de întreprindere, încheiate pe baza prezentei secțiuni; și

(b) se ține evidența timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier. Evidențele se păstrează cel puțin doi ani după încheierea perioadei respective. Angajatorii poartă răspunderea pentru ținerea evidenței cu privire la timpul de lucru efectuat de lucrătorii mobili. La cerere, angajatorii remit lucrătorilor mobili copii ale evidenței cu privire la orele lucrate de aceștia.

Articolul 9

Dispoziții mai favorabile

Prezenta secțiune nu aduce atingere dreptului fiecărei părți de a aplica sau introduce acte cu putere de lege și acte administrative mai favorabile în ce privește protecția sănătății și siguranței persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier sau dreptului părților de a facilita sau permite aplicarea contractelor colective de muncă sau a altor acorduri încheiate între partenerii sociali care sunt mai favorabile protecției sănătății și siguranței lucrătorilor mobili. Normele respective se aplică în mod nediscriminatoriu.

SECȚIUNEA 4

UTILIZAREA TAHOGRAFELOR DE CĂTRE CONDUCĂTORII AUTO

Articolul 1

Obiect și principii

Prezenta secțiune stabilește cerințe pentru conducătorii auto care intră sub incidența părții B secțiunea 2 în ceea ce privește utilizarea tahografelor menționate la articolul 280 litera (b) din prezentul acord.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentei secțiuni, se aplică definițiile prevăzute în partea B secțiunea 2 articolul 2.

(2) În plus față de definițiile menționate la alineatul (1), în sensul prezentei secțiuni se aplică următoarele definiții:

(a) „tahograf” sau „aparat de înregistrare” înseamnă echipamentele destinate a fi instalate la bordul vehiculelor rutiere pentru a afișa, a înregistra, a imprima, a stoca și a furniza în mod automat sau semiautomat detalii privind mișcarea acestor vehicule, inclusiv viteza, și detalii privind anumite perioade de activitate ale conducătorilor lor auto;

(b) „foaie de înregistrare” înseamnă o foaie concepută pentru a accepta și păstra date înregistrate, amplasată într-un tahograf analogic și pe care dispozitivele de inscripționare ale tahografului analogic înscriu în mod continuu informațiile care trebuie înregistrate;

(c) „card de tahograf” înseamnă un card inteligent destinat a fi utilizat împreună cu tahograful, care permite ca tahograful să identifice rolul posesorului cardului și permite transferul și stocarea de date;

(d) „card de conducător auto” înseamnă un card de tahograf emis de autoritățile competente ale unei părți unui anumit conducător auto, care identifică conducătorul auto și permite stocarea datelor privind activitatea acestuia;

(e) „tahograf analogic” înseamnă un tahograf conform cu specificațiile din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([7]), astfel cum au fost adaptate în apendicele 27-B-4-1;

(f) „tahograf digital” înseamnă un tahograf care îndeplinește unul dintre următoarele seturi de specificații, astfel cum au fost adaptate în apendicele 27-B-4-2:

— anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85, aplicabile până la 30 septembrie 2011;

— anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85, aplicabile de la 1 octombrie 2011; sau

— anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85, aplicabile de la 1 octombrie 2012;

(g) „tahograf inteligent 1” înseamnă un tahograf conform cu anexa IC la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 al Comisiei ([8]), aplicabilă de la 15 iunie 2019 și până la 20 august 2023, astfel cum a fost adaptată în apendicele 27-B-4-3;

(h) „tahograf inteligent 2” înseamnă un tahograf conform cu anexa IC la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 al Comisiei, astfel cum a fost adaptată în apendicele 27-B-4-4.

(i) „eveniment” înseamnă o operațiune anormală detectată de tahograful digital care poate decurge dintr-o tentativă de fraudă; și

(j) „card nevalabil” înseamnă un card cu privire la care s-a detectat o anomalie sau a cărui autentificare inițială a eșuat sau a cărui dată de început a valabilității nu a fost încă atinsă sau a cărui dată de expirare a fost depășită.

Articolul 3

Utilizarea cardurilor de conducător auto

(1) Cardul de conducător auto este eliberat personal titularului.

(2) Un conducător auto nu poate deține mai mult de un card de conducător auto valabil și este autorizat să utilizeze doar propriul său card de conducător auto personalizat. Un conducător auto nu utilizează un card de conducător auto defect sau a cărui valabilitate a expirat.

([7]) Regulamentul (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 februarie 2014 privind tahografele în transportul rutier, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului privind aparatura de înregistrare în transportul rutier și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere (JO L 60, 28.2.2014, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/165/oj).

([8]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 al Comisiei din 18 martie 2016 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor pentru construirea, testarea, instalarea, operarea și repararea tahografelor și a componentelor acestora (JO L 139, 26.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2016/799/oj).

Articolul 4

Eliberarea cardurilor de conducător auto

(1) Eliberarea cardurilor de conducător auto se solicită autorității competente a părții unde conducătorul auto are reședința sa obișnuită.

(2) În sensul prezentului articol, „reședință obișnuită" înseamnă locul în care o persoană locuiește în mod curent, respectiv timp de cel puțin 185 de zile în fiecare an calendaristic, în virtutea unor legături de ordin personal și profesional sau, în cazul unei persoane care nu are legături de ordin profesional, în virtutea unor legături de ordin personal care indică o legătură strânsă între persoana respectivă și locul în care locuiește.

Cu toate acestea, reședința obișnuită a unei persoane ale cărei legături de ordin profesional se află într-un loc diferit de cel al legăturilor sale de ordin personal și care, drept urmare, locuiește alternativ în mai multe locuri situate pe teritoriul celor două părți se consideră a fi locul în care persoana respectivă are legături de ordin personal, cu condiția ca aceasta să se întoarcă acolo în mod regulat. Această ultimă condiție nu este necesară în cazul în care persoana locuiește pe teritoriul unei părți pentru a desfășura o activitate cu o durată determinată.

(3) Conducătorii auto fac dovada reședinței obișnuite prin orice mijloc corespunzător, cum ar fi cartea lor de identitate sau alt document valabil.

Articolul 5

Reînnoirea cardurilor de conducător auto

Atunci când un conducător auto dorește reînnoirea cardului său de conducător auto, acesta trebuie să prezinte cererea respectivă autorităților competente ale părții în care își are reședința obișnuită cu cel puțin 15 zile lucrătoare înainte de data expirării cardului.

Articolul 6

Utilizarea cardurilor de conducător auto și a foilor de înregistrare

(1) Conducătorii auto folosesc foi de înregistrare sau cardurile de conducător auto în fiecare zi în care conduc, începând din momentul în care preiau vehiculul. Foaia de înregistrare sau cardul de conducător auto nu se retrage înainte de sfârșitul zilei de lucru, în afara cazului în care retragerea foii sau a cardului respectiv este autorizată sau este necesară pentru a introduce simbolul țării după trecerea unei frontiere. Nicio foaie de înregistrare sau niciun card de conducător auto nu se folosește pentru a acoperi o perioadă mai lungă decât cea prevăzută.

(2) Conducătorii auto protejează în mod adecvat foile de înregistrare sau cardurile de conducător auto și nu utilizează foi de înregistrare sau carduri de conducător auto murdare sau deteriorate. Conducătorul auto se asigură, ținând cont de durata perioadei de serviciu, că imprimarea datelor din tahograf la cererea unui agent de control se poate efectua corect în cazul unui control.

(3) Atunci când, din cauza îndepărtării de vehicul, un conducător auto este în imposibilitatea de a folosi tahograful montat la bordul vehiculului, perioadele de timp menționate la alineatul (5) litera (b) punctele (ii), (iii) și (iv):

(a) dacă vehiculul este echipat cu un tahograf analogic, se înscriu pe foaia de înregistrare manual, automat sau în orice alt fel, lizibil și fără a murdări foaia de înregistrare; sau

(b) dacă vehiculul este echipat cu un tahograf digital, un tahograf inteligent 1 sau un tahograf inteligent 2, se înscriu pe cardul de conducător auto cu ajutorul funcției de introducere manuală oferite de tahograf.

Părțile nu impun conducătorilor auto cerința de a prezenta formulare care să ateste activitățile lor în intervalul în care s-au aflat departe de vehicul.

(4) Atunci când la bordul unui vehicul echipat cu un tahograf digital, un tahograf inteligent 1 sau un tahograf inteligent 2 se află mai mulți conducători auto, fiecare conducător auto se asigură că propriul card de conducător auto este inserat în deschiderea corectă a tahografului.

Atunci când la bordul unui vehicul echipat cu un tahograf analogic se află mai mulți conducători auto, conducătorii auto operează modificările necesare în foile de înregistrare, astfel încât informațiile relevante să fie trecute pe foaia de înregistrare a conducătorului auto care conduce efectiv vehiculul.

(5) Conducătorii auto:

(a) se asigură de faptul că ora înregistrată pe foaia de înregistrare corespunde cu ora oficială a țării de înmatriculare a vehiculului;

(b) utilizează funcția de selecție a activităților pentru a permite ca următoarele perioade de timp să fie înregistrate separat și distinct:

(i) cu semnul : timpul de conducere,

(ii) cu semnul : „altă muncă”, însemnând orice altă activitate în afară de cea de conducere, definită în partea B secțiunea 3 articolul 2 litera (a), precum și orice activitate desfășurată pentru același angajator sau pentru un alt angajator din sectorul transporturilor sau din afara acestui sector,

(iii) cu semnul : „disponibilitate”, astfel cum este definită în partea B secțiunea 3 articolul 2 litera (b),

(iv) cu semnul : pauzele, repausul, concediul anual sau concediul medical, și

(v) cu semnul „traseu parcurs pe feribot/în tren”: împreună cu semnul : perioada de repaus pe feribot sau în tren, astfel cum se prevede în partea B secțiunea 2 articolul 6 alineatul (12).

(6) Fiecare conducător auto al unui vehicul echipat cu un tahograf analogic înregistrează următoarele informații în foaia sa de înregistrare:

(a) când începe să folosească foaia de înregistrare – numele și prenumele conducătorului auto;

(b) data și locul începerii folosirii foii de înregistrare și data și locul încetării acestei folosiri;

(c) numărul de înmatriculare al fiecărui vehicul pe care conducătorul auto îl folosește, atât la începutul primei călătorii înregistrate în foaia de înregistrare, cât și mai târziu, în timpul folosirii foii de înregistrare, în eventualitatea schimbării vehiculului;

(d) citirea contorului de kilometraj:

(i) la începutul primei călătorii înregistrate în foaia de înregistrare;

(ii) la sfârșitul ultimei călătorii înregistrate în foaia de înregistrare; și

(iii) în eventualitatea schimbării vehiculelor în timpul zilei de lucru, citirea contorului kilometric al primului vehicul utilizat de conducătorul auto și citirea contorului kilometric al vehiculului următor;

(e) ora la care a avut loc o schimbare a vehiculului; și

(f) simbolul țării în care își începe și cel al țării în care își încheie ziua de lucru. De asemenea, conducătorul auto introduce simbolul țării sau al teritoriului în care intră după trecerea frontierei unui stat membru și a Gibraltarului, la începutul primei opriri a conducătorului auto în statul membru respectiv sau în Gibraltar. Această primă oprire se efectuează la cel mai apropiat posibil loc de oprire la frontieră sau după trecerea frontierei. În cazul în care trecerea frontierei are loc pe un feribot sau cu trenul, conducătorul auto introduce simbolul țării în portul sau în stația de sosire.

(7) Conducătorul auto introduce în tahograful digital simbolul țării în care își începe și cel al țării în care își încheie ziua de lucru.

De asemenea, conducătorul auto introduce simbolul țării sau al teritoriului în care intră după trecerea frontierei unei părți sau, în cazul Uniunii, a unui stat membru, la începutul primei opriri a conducătorului auto pe teritoriul părții respective sau, în cazul Uniunii, pe teritoriul statului membru respectiv. Această primă oprire se efectuează la cel mai apropiat posibil loc de oprire la frontieră sau după trecerea frontierei. În cazul în care trecerea frontierei are loc pe un feribot sau cu trenul, conducătorul auto introduce simbolul țării în portul sau în stația de sosire.

O parte sau, în cazul Uniunii, un stat membru, poate impune conducătorilor de vehicule care efectuează operațiuni de transport pe teritoriului său să adauge la simbolul țării specificații geografice mai detaliate, cu condiția ca fiecare parte să fi notificat în prealabil celeilalte părți acele specificații geografice detaliate.

Introducerea informațiilor menționate la primul paragraf prima teză de către conducătorii auto nu este necesară dacă tahograful înregistrează în mod automat aceste date de localizare.

Articolul 7

Utilizarea corectă a tahografelor

(1) Întreprinderile de transport și conducătorii auto asigură funcționarea corectă și utilizarea corespunzătoare a tahografelor digitale și a cardurilor de conducător auto. Întreprinderile de transport și conducătorii auto care utilizează tahografe analogice asigură funcționarea corectă și folosirea corespunzătoare a foilor de înregistrare.

(2) Se interzice falsificarea, disimularea, ștergerea sau distrugerea înregistrărilor făcute pe foaia de înregistrare sau a datelor stocate în tahograf sau pe cardul de conducător auto, precum și a documentelor imprimate de la tahograf. De asemenea, se interzice manipularea tahografului, a foii de înregistrare sau a cardului de conducător auto care ar putea avea drept rezultat falsificarea, ștergerea sau distrugerea datelor și/sau a informațiilor imprimate. În vehicul nu poate fi prezent niciun dispozitiv care ar putea fi utilizat în aceste scopuri.

Articolul 8

Cardurile de conducător auto furate, pierdute sau defecte

(1) Autoritățile emitente ale părților țin evidența cardurilor de conducător auto eliberate, furate, pierdute sau defecte pentru o perioadă cel puțin egală cu durata valabilității.

(2) În caz de deteriorare sau funcționare defectuoasă a cardului de conducător auto, conducătorul auto returnează cardul autorității competente a țării unde își are reședința obișnuită. Furtul cardului de conducător auto face obiectul unei declarații oficiale adresate autorităților competente ale statului unde s-a produs furtul.

(3) Pierderea cardului de conducător auto face obiectul unei declarații oficiale adresate autorităților competente ale părții emitente și autorităților competente ale părții unde conducătorul auto își are reședința obișnuită, dacă aceasta este diferită.

(4) În caz de deteriorare, funcționare defectuoasă, furt sau pierdere a cardului de conducător auto, conducătorul auto solicită înlocuirea acestuia, în termen de șapte zile, autorităților competente ale părții unde își are reședința obișnuită.

(5) În circumstanțele prevăzute la alineatul (4), conducătorul auto poate continua să conducă fără cardul de conducător auto timp de maximum 15 zile sau o perioadă mai lungă dacă acest lucru este necesar pentru întoarcerea vehiculului la locația sa de bază, cu condiția ca conducătorul auto să poată dovedi imposibilitatea de prezentare sau utilizare a cardului în perioada respectivă.

Articolul 9

Foile de înregistrare și cardurile de conducător auto deteriorate

(1) În cazul deteriorării unei foi de înregistrare ce conține date înregistrate sau a unui card de conducător auto, conducătorii auto păstrează foaia de înregistrare sau cardul de conducător auto deteriorat împreună cu foaia de înregistrare de rezervă utilizată pentru înlocuire.

(2) În caz de deteriorare, funcționare defectuoasă, pierdere sau furt al cardului de conducător auto, conducătorul auto:

(a) la începutul traseului, imprimă informațiile detaliate privind vehiculul pe care îl conduce și introduce pe documentul imprimat:

(i) informațiile detaliate care permit identificarea conducătorului auto (numele, numărul cardului de conducător auto sau al permisului de conducere), inclusiv semnătura sa; și

(ii) perioadele menționate la articolul 6 alineatul (5) litera (b) punctele (ii), (iii) și (iv); și

(b) la sfârșitul traseului, imprimă informațiile privind perioadele de timp înregistrate de tahograf, înregistrează toate perioadele consacrate altei munci, perioadele de disponibilitate și de repaus efectuate de la imprimarea informațiilor la începutul traseului, atunci când aceste informații nu au fost înregistrate de tahograf, și marchează pe document detaliile care permit identificarea conducătorului auto (numele, numărul cardului de conducător auto sau al permisului de conducere), inclusiv semnătura sa.

Articolul 10

Înregistrările care trebuie efectuate de către conducătorul auto

(1) În cazul în care un conducător auto conduce un vehicul echipat cu un tahograf analogic, conducătorul auto este în măsură să prezinte, la cererea unui agent de control autorizat:

(i) foile de înregistrare din ziua în curs și cele pe care conducătorul auto le-a utilizat pe parcursul celor 28 de zile precedente;

(ii) cardul de conducător auto, în cazul în care este titularul unui asemenea card; și

(iii) orice informații înregistrate manual și orice documente imprimate în timpul zilei în curs și pe parcursul celor 28 de zile precedente;

(2) Atunci când conduce un vehicul echipat cu un tahograf digital, un tahograf inteligent 1 sau un tahograf inteligent 2, conducătorul auto trebuie să fie în măsură să prezinte, la cererea unui agent de control autorizat:

(i) cardul său de conducător auto;

(ii) orice informații înregistrate manual și orice documente imprimate în timpul zilei în curs și pe parcursul celor 28 de zile precedente; și

(iii) foile de înregistrare corespunzătoare aceleiași perioade ca cea menționată la punctul (ii), pe parcursul căreia a condus un vehicul echipat cu un tahograf analogic.

De la 31 decembrie 2024, perioada de 28 de zile menționată la alineatul (1) punctele (i) și (iii) și la alineatul (2) punctul (ii) este înlocuită cu o perioadă de 56 de zile.

(3) Un agent de control autorizat poate verifica respectarea părții B secțiunea 2 prin analizarea foilor de înregistrare, a datelor afișate, imprimate sau descărcate care au fost înregistrate de tahograf sau de cardul de conducător auto sau, în lipsa acestora, a oricărui document care justifică nerespectarea unei dispoziții a secțiunii respective.

Articolul 11

Proceduri pentru conducătorii auto în caz de funcționare defectuoasă a aparaturii

Pe durata cât tahograful se află în pană sau funcționează defectuos, conducătorul auto marchează datele care permit identificarea sa (numele, numărul cardului de conducător auto sau al permisului de conducere), inclusiv semnătura sa, precum și informațiile privind perioadele de timp care nu au fost înregistrate sau imprimate corect de tahograf:

(a) pe foaia sau foile de înregistrare; sau

(b) pe o foaie temporară care se atașează foii de înregistrare sau se păstrează împreună cu cardul de conducător auto.

Articolul 12

Măsuri de asigurare a respectării legii

(1) Fiecare parte adoptă toate măsurile adecvate pentru a asigura respectarea părții B secțiunile 2, 3 și 4, în special prin asigurarea în fiecare an a unui nivel adecvat al controalelor în trafic și al controalelor la sediul întreprinderilor, acoperind o parte însemnată și reprezentativă a lucrătorilor mobili, conducătorilor auto, întreprinderilor și vehiculelor din toate categoriile de transport care intră sub incidența secțiunilor respective.

Autoritățile competente ale fiecărei părți organizează controalele astfel încât:

(i) în fiecare an calendaristic, controalele să acopere minimum 3 % din zilele lucrate de conducătorii vehiculelor care intră sub incidența părții B secțiunea 2; și

(ii) din numărul total de zile lucrătoare care fac obiectul controalelor, minimum 30 % să constituie controale în trafic și minimum 50 % controale la sediile întreprinderilor.

Controalele în trafic vizează următoarele elemente:

(i) perioadele zilnice și săptămânale de conducere, întreruperile și perioadele zilnice și săptămânale de repaus;

(ii) foile de înregistrare din zilele precedente, care trebuie să se afle la bordul vehiculului, și/sau datele stocate pentru perioada respectivă pe cardul de conducător auto și/sau în memoria tahografului și/sau documentele imprimate, când sunt solicitate; și

(iii) funcționarea corectă a tahografului.

Controalele se efectuează fără a face discriminări între vehicule, întreprinderi și șoferi pe motiv de rezidență și indiferent de originea sau destinația călătoriei sau de tipul de tahograf.

Controalele efectuate la sediul întreprinderilor vizează, pe lângă elementele care fac obiectul controalelor în trafic, următoarele elemente:

(i) perioadele săptămânale de repaus și perioadele de conducere a vehiculului dintre aceste perioade de repaus;

(ii) limitele de timp de conducere de două săptămâni;

(iii) compensația pentru perioade de repaus săptămânal reduse în conformitate cu partea B secțiunea 2 articolul 6 alineatele (6) și (7); și

(iv) utilizarea foilor de înregistrare și/sau a datelor și imprimărilor provenite de la unitatea montată pe vehicul și de pe cardul conducătorului auto și/sau organizarea timpului de lucru al conducătorului auto.

(2) În cazul în care constatările unui control în trafic al șoferului unui vehicul înregistrat pe teritoriul celeilalte părți oferă motive să se considere că s-au comis nereguli care nu pot fi identificate în timpul controlului, din lipsa datelor necesare, autoritățile competente ale fiecărei părți își acordă reciproc asistență pentru a clarifica situația. În cazurile în care, în acest scop, autoritățile competente ale unei părți efectuează un control la sediul întreprinderii, rezultatele controlului sunt comunicate autorităților competente ale celeilalte părți.

(3) Autoritățile competente ale părților cooperează în vederea organizării unor controale concertate în trafic.

(4) Fiecare parte introduce un sistem de clasificare a întreprinderilor în funcție de gradul de risc pe baza numărului relativ și a gravității încălcărilor prevăzute în apendicele 27-A-1-1 și ale încălcărilor incluse în lista prevăzută în apendicele 27-A-1-1a.

(5) Întreprinderile clasificate ca prezentând un grad de risc ridicat fac obiectul unor controale mai riguroase și mai frecvente.

(6) Fiecare parte și, în cazul Uniunii, fiecare stat membru permite autorităților sale competente să impună o sancțiune unui operator de transport rutier de mărfuri și/sau unui conducător auto în cazul detectării pe teritoriul său a unei încălcări a dispozițiilor aplicabile privind timpul de conducere și perioadele de pauză și de repaus pentru care nu a fost deja aplicată o sancțiune, chiar dacă încălcarea respectivă a fost săvârșită pe teritoriul celeilalte părți sau, în cazul Uniunii, pe teritoriul unui stat membru sau al unei țări terțe.

Apendicele 27-B-4-1

ADAPTĂRI ALE SPECIFICAȚIILOR TEHNICE PENTRU TAHOGRAFUL ANALOGIC

Anexa I la Regulamentul (UE) nr. 165/2014 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

(a) în secțiunea III (Cerințe de construcție pentru aparatura de înregistrare) subsecțiunea (c) (Instrumente de înregistrare), la punctul 4.1, „la articolul 34 alineatul (5) litera (b) punctele (ii), (iii) și (iv) din regulament" se înlocuiește cu „în partea B secțiunea 4 articolul 6 alineatul (5) litera (b) punctele (ii), (iii) și (iv) din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte";

(b) în secțiunea III (Cerințe de construcție pentru aparatura de înregistrare) subsecțiunea (c) (Instrumente de înregistrare), la punctul 4.2, „la articolul 34 din regulament" se înlocuiește cu „în partea B secțiunea 4 articolul 6 alineatul (5) din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte";

(c) în secțiunea IV (Foile de înregistrare) subsecțiunea (a) (Generalități), la punctul 1 al treilea paragraf, „la articolul 34 din prezentul regulament" se înlocuiește cu „în partea B secțiunea 4 articolul 6 alineatul (6) din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte";

(d) în secțiunea V (Instalarea aparaturii de înregistrare) la punctul 5 primul paragraf, „prezentului regulament" se înlocuiește cu „părții B secțiunea 4 și părții C secțiunea 2 din anexa 27 Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte";

(e) în secțiunea V (Instalarea aparaturii de înregistrare) la punctul 5 al treilea paragraf, „partea A din anexa II la Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului" se înlocuiește cu „Rezoluția consolidată privind construcția vehiculelor (R.E.3)", iar „prezentul regulament" se înlocuiește cu „partea C secțiunea 2 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte";

(f) în secțiunea VI (Verificări și inspecții), în textul de dinaintea punctului 1, după „statele membre" se adaugă „și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul";

(g) în secțiunea VI (Verificări și inspecții), la punctul 1 (Certificarea instrumentelor noi sau reparate) al doilea paragraf, după „statele membre" se adaugă „și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul", iar „prezentului regulament" se înlocuiește cu „părții B secțiunea 4 și părții C secțiunea 2 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte";

(h) în secțiunea VI (Verificări și inspecții), la punctul 3 (Inspecții periodice) litera (b), după „statele membre” se adaugă „și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul”.

Apendicele 27-B-4-2

ADAPTĂRI ALE SPECIFICAȚIILOR TEHNICE PENTRU TAHOGRAFUL DIGITAL

Anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85, inclusiv apendicele introduse prin Regulamentul (CE) nr. 2135/98 al Consiliului ([9]), se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

1. În cazul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, trimiterile la „stat membru" se înlocuiesc cu „parte", cu excepția trimiterilor din subsecțiunea IV (Cerințe funcționale și de construcție pentru cardurile de tahograf) punctul 174 și din subsecțiunea VII (Emiterea cardurilor) punctul 268a;

2. „Regulamentul (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului" și „Regulamentul (CE) nr. 561/2006" se înlocuiesc cu „partea B secțiunea 2 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte".

Secțiunea I (Definiții) din anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

3. Litera (u) se înlocuiește cu următorul text:

„(u) «circumferință efectivă a roților» înseamnă media distanțelor parcurse de fiecare dintre roțile care pun în mișcare vehiculul (roți motoare) în cursul unei rotații complete. Măsurarea acestor distanțe se realizează în condiții de testare standard, astfel cum sunt definite la cerința 414 și se exprimă ca «l = … mm». Producătorii de vehicule pot înlocui măsurarea acestor distanțe cu un calcul teoretic care se bazează pe distribuirea greutății pe osii când vehiculul este neîncărcat și în stare normală de funcționare, și anume cu lichid de răcire, lubrifianți, combustibil, scule, roată de rezervă și conducător auto. Metodele pe care se bazează aceste calcule teoretice trebuie aprobate de o autoritate competentă a unei părți și pot fi utilizate numai înainte de activarea tahografului;".

4. La litera (bb), trimiterea la „Directiva 92/6/CEE a Consiliului" se înlocuiește cu „dreptul aplicabil al fiecărei părți".

5. Litera (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„«certificare a securității» înseamnă: un proces prin care un organism de certificare pe baza criteriilor comune certifică faptul că aparatul de înregistrare (sau o componentă) sau cardul de tahograf investigat îndeplinesc cerințele de securitate definite în apendicele 10 (Obiective generale de securitate);";

6. La litera (mm), trimiterea la „Directiva 92/23/CEE" se înlocuiește cu „Regulamentul CEEONU nr. 54".

7. La litera (nn), nota de subsol 17 se înlocuiește cu următorul text:

„«număr de identificare al vehiculului» înseamnă o combinație fixă de caractere atribuită fiecărui vehicul de către producător, constituită din două părți: prima, alcătuită din cel mult șase caractere (litere sau cifre), are ca scop indicarea caracteristicilor generale ale vehiculului, în special tipul și modelul; a doua, alcătuită din opt caractere din care primele patru pot fi litere sau cifre și celelalte patru doar cifre, este destinată să identifice fără echivoc, împreună cu prima parte, un anumit vehicul."

([9]) Regulamentul (CE) nr. 2135/98 al Consiliului din 24 septembrie 1998 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 privind aparatura de înregistrare în transportul rutier și a Directivei 88/599/CEE privind aplicarea regulamentelor (CEE) nr. 3820/84 și (CEE) nr. 3821/85 (JO L 274, 9.10.1998, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1998/2135/oj).

8. La litera (rr), prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— este instalată și utilizată numai la vehiculele de tip M1 și N1 conform definiției din Rezoluția consolidată privind construcția vehiculelor (R.E.3);”.

Secțiunea II (Caracteristicile și funcțiile generale ale aparatului de înregistrare) din anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

9. La punctul 004, ultimul paragraf se elimină.

Secțiunea III (Cerințe de construcție și de funcționare pentru aparatul de înregistrare) din anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

10. La punctul 065, trimiterea la „Directiva 2007/46/CE” se înlocuiește cu „Rezoluția consolidată privind construcția vehiculelor (R.E.3).”

11. La punctul 162, trimiterea la „Directiva Comisiei 95/54/CE din 31 octombrie 1995 de adaptare la progresul tehnic a Directivei Consiliului 72/245/CEE” se înlocuiește cu „Regulamentul CEE-ONU nr. 10”.

Secțiunea IV (Cerințe funcționale și de construcție pentru cardurile de tahograf) din anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

12. La punctul 174, trimiterea la „UK: Regatul Unit” se înlocuiește cu „Pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, semnul distinctiv este GBZ”.

13. La punctul 185, trimiterea la „teritoriul Comunității” se înlocuiește cu „teritoriul Uniunii și al Gibraltarului”.

14. La punctul 188, trimiterea la „Directiva Comisiei 95/54/CE din 31 octombrie 1995” se înlocuiește cu „Regulamentul CEE-ONU nr. 10”.

15. La punctul 189, ultimul paragraf se elimină.

Secțiunea V (Instalarea aparaturii de înregistrare) din anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

16. La punctul 250a, trimiterea la „Regulamentul (CE) nr. 68/2009” se înlocuiește cu „apendicele 12 din prezenta anexă”.

Secțiunea IV (Cerințe funcționale și de construcție pentru cardurile de tahograf) din anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

17. Teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Cerințele privind situațiile în care pot fi îndepărtate sigiliile, astfel cum se menționează în partea C secțiunea 2 articolul 5 alineatul (5) din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte, sunt definite în capitolul V partea 3 din prezenta anexă.”

18. În subsecțiunea 1 (Omologarea secțiilor de montaj și a atelierelor), textul „articolului 12 alineatul (1) din prezentul regulament” se înlocuiește cu „părții C secțiunea 2 articolul 5 alineatul (1) și articolul 8 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

Secțiunea VII (Emiterea cardurilor) din anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

19. La punctul 268a, după „statele membre” se inserează, ori de câte ori apare acest text, „și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul”.

Secțiunea VIII (Omologarea aparatelor de înregistrare și a cardurilor de tahograf) din anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

20. La punctul 271, textul „în conformitate cu articolul 5 din prezentul regulament” se elimină.

Apendicele 1 (Dicționar de date) la anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

21. La punctul 2.111, trimiterea la „Directiva 92/23/CEE din 31.3.1992, JO L 129, p. 95” se înlocuiește cu „Regulamentul CEE-ONU nr. 54”.

Apendicele 9 (Omologare – lista testelor minime obligatorii) la anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

22. În secțiunea 2 (Teste de funcționare pentru unitatea montată pe vehicul), la subpunctul 5.1, textul „Directivei 95/54/CE” se înlocuiește cu „Regulamentului CEE-ONU nr. 10”.

23. În secțiunea 3 (Teste de funcționare pentru senzorul de mișcare), la subpunctul 5.1, textul „Directivei 95/54/CE” se înlocuiește cu „Regulamentului CEE-ONU nr. 10”.

Apendicele 12 (Adaptor pentru vehiculele de tip M1 și N1) la anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

24. În secțiunea 4 (Cerințe funcționale și de construcție pentru adaptor), la punctul 4.5 (Caracteristici de performanță), în ADA_023, „Directiva Comisiei 2006/28/CE de adaptare la progresul tehnic a Directivei Consiliului 72/245/CEE” se înlocuiește cu „Regulamentul CEEONU nr. 10”.

25. În subsecțiunea 7.2 (Certificatul de funcționare), la punctul 5.1 din tabel, „Directiva 2006/28/CE” se înlocuiește cu „Regulamentul CEE-ONU nr. 10”.

Apendicele 27-B-4-3

ADAPTĂRI ALE SPECIFICAȚIILOR TEHNICE PENTRU TAHOGRAFUL INTELIGENT 1

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799, inclusiv anexele și apendicele la acesta, în versiunea aplicabilă până la 20 august 2023, se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

1. În cazul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, trimiterile la „stat membru" se înlocuiesc cu „parte", cu excepția trimiterilor din subsecțiunea 4.1 punctul 229 și din secțiunea 7 punctul 424;

2. „Regulamentul (CEE) nr. 3820/85" și „Regulamentul (CE) nr. 561/2006" se înlocuiesc cu „partea B secțiunea 2 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte".

3. „Regulamentul (UE) nr. 165/2014" se înlocuiește cu „partea B secțiunea 4 și partea C secțiunea 2 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte", cu excepția trimiterilor din subsecțiunea 5.3 punctul 402 și din secțiunea 7 punctul 424.

4. „Directiva (UE) 2015/719" și „Directiva 96/53/CE a Consiliului" se înlocuiesc cu „partea C secțiunea 1 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte".

Secțiunea 1 (Definiții) din anexa IC la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează in sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

5. Litera (u) se înlocuiește cu următorul text:

„(u) «circumferință efectivă a roților» înseamnă:

media distanțelor parcurse de fiecare dintre roțile care pun în mișcare vehiculul (roți motoare) în cursul unei rotații complete. Măsurarea acestor distanțe se realizează în condiții de testare standard, astfel cum sunt definite la cerința 414 și se exprimă ca «l = … mm». Producătorii de vehicule pot înlocui măsurarea acestor distanțe cu un calcul teoretic care se bazează pe distribuirea greutății pe osii când vehiculul este neîncărcat și în stare normală de funcționare, și anume cu lichid de răcire, lubrifianți, combustibil, scule, roată de rezervă și conducător auto. Metodele pe care se bazează aceste calcule teoretice trebuie aprobate de o autoritate competentă a unei părți și pot fi utilizate numai înainte de activarea tahografului;".

6. La litera (hh), trimiterea la „Directiva 92/6/CEE a Consiliului" se înlocuiește cu „dreptul aplicabil al fiecărei părți".

7. La litera (uu), trimiterea la „Directiva 92/23/CEE" se înlocuiește cu „Regulamentul CEEONU nr. 54".

8. La litera (vv), nota de subsol 9 se înlocuiește cu următorul text:

„«număr de identificare al vehiculului» înseamnă o combinație fixă de caractere atribuită fiecărui vehicul de către producător, constituită din două părți: prima, alcătuită din cel mult șase caractere (litere sau cifre), are ca scop indicarea caracteristicilor generale ale vehiculului, în special tipul și modelul; a doua, alcătuită din opt caractere din care primele patru pot fi litere sau cifre și celelalte patru doar cifre, este destinată să identifice fără echivoc, împreună cu prima parte, un anumit vehicul."

9. La litera (yy), prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— este instalată și utilizată numai la vehiculele de tip M1 și N1 conform definiției din Rezoluția consolidată privind construcția vehiculelor (R.E.3);”.

10. Litera (aaa) se elimină.

11. La litera (ccc), primul paragraf se înlocuiește cu „15 iunie 2019”.

Secțiunea 2 (Caracteristici și funcții generale ale aparaturii de înregistrare) din anexa IC la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

12. În subsecțiunea 2.1, ultimul paragraf de la punctul 7 se elimină.

Secțiunea 3 (Cerințe de construcție și de funcționare aplicabile aparaturii de înregistrare) din anexa IC la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

13. În subsecțiunea 3.20 la punctul 200, a doua teză de la al treilea paragraf se elimină.

14. Punctul 201 din subsecțiunea 3.20 se înlocuiește cu următorul text:

„Unitatea montată pe vehicul poate, de asemenea, transmite următoarele date printr-o legătură serială dedicată independentă din magistrala de conectare CAN (ISO 11898 Vehicule rutiere – Schimb de informații digitale – Dispozitiv de gestionare a rețelei de comunicații de mare viteză CAN), pentru a permite prelucrarea acestora de către alte unități electronice instalate pe vehicul:

— data și ora UTC în momentul respectiv;

— viteza vehiculului;

— distanța totală parcursă de vehicul (contor kilometric);

— activitatea selectată pentru conducătorul auto și copilot în momentul respectiv;

— informații privind existența unui card de tahograf introdus în lectorul pentru cardul conducătorului auto și în lectorul pentru cardul copilotului și (dacă este cazul) informații privind elementele de identificare ale cardurilor respective (numărul cardurilor și țara emitentă).

Mai pot fi transmise și alte date pe lângă cele care figurează pe această listă minimă.

Când motorul vehiculului este PORNIT, aceste date sunt transmise permanent. Când motorul vehiculului este OPRIT, transmisia este continuată cel puțin pentru toate modificările activității șoferului și/sau a copilotului și pentru orice introducere sau retragere a unui card de tahograf. Dacă aceste date nu au putut fi transmise în perioada în care motorul vehiculului a fost OPRIT, ele devin disponibile în momentul în care motorul vehiculului este din nou PORNIT.

Acordul conducătorului auto este necesar în cazul în care sunt transmise date cu caracter personal.”

Secțiunea 4 (Cerințe funcționale și de construcție pentru cardurile de tahograf) din anexa IC la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

15. La punctul 229 din subsecțiunea 4.1, se adaugă următorul paragraf:

„Pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, semnul distinctiv este GBZ.”

16. La punctul 237, „articolul 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 165/2014” se înlocuiește cu „partea C secțiunea 2 articolul 9 alineatul (2) din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

17. În capitolul 4 subsecțiunea 4.4 din anexa respectivă, la punctul 241, termenii „teritoriul Comunității” se înlocuiesc cu termenii „teritoriul Uniunii și al Gibraltarului”.

18. Punctul 246 din subsecțiunea 4.5 se elimină.

Secțiunea 5 (Instalarea aparaturii de înregistrare) din anexa IC la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

19. În subsecțiunea 5.2, primul paragraf din punctul 397 se înlocuiește cu următorul text:

„(397) Folosirea unei a doua plăcuțe, suplimentare, este permisă numai în cazul vehiculelor M1 și N1 prevăzute cu un adaptor conform cu apendicele 16 din prezenta anexă și dacă nu este posibilă includerea tuturor informațiilor necesare prevăzute la cerința 396. În aceste cazuri, plăcuța suplimentară trebuie să conțină cel puțin ultimele patru liniuțe de la cerința 396.”

20. În subsecțiunea 5.3 punctul 402, „articolul 22 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 165/2014” se înlocuiește cu „partea C secțiunea 2 articolul 5 alineatul (3) din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

Secțiunea 6 (Controale, inspecții și reparații) din anexa IC la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

21. Teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Cerințele privind situațiile în care pot fi îndepărtate sigiliile sunt definite în capitolul 5.3 din prezenta anexă.”

Secțiunea 7 (Emiterea cardurilor) din anexa IC la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

22. La punctul 424, după trimiterea la „statele membre” se introduce „Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul”, iar trimiterea la „articolul 31 din Regulamentul (UE) nr. 165/2014” se înlocuiește cu „partea C secțiunea 2 articolul 13 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

Apendicele 1 (Dicționar de date) din anexa IC la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

23. La punctul 2.163, trimiterea la „Directiva 92/23/CEE” se înlocuiește cu „Regulamentul CEEONU nr. 54”.

Apendicele 11 (Mecanisme de securitate comune) din anexa IC la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

24. La punctul 9.1.4 (Nivelul echipamentului: Unități montate pe vehicule), în prima notă de sub CSM_78, „Regulamentul (UE) nr. 581/2010” se înlocuiește cu „partea B secțiunea 2 articolul 7 alineatul (5) din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

25. La punctul 9.1.5 (Nivelul echipamentului: Carduri de tahograf), în nota de sub CSM_89, „Regulamentul (UE) nr. 581/2010” se înlocuiește cu „partea B secțiunea 2 articolul 7 alineatul (5) din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

Apendicele 12 (Poziționarea bazată pe sistemul global de navigație prin satelit) din anexa IC la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

26. Al doilea paragraf din secțiunea 1 (Introducere) se elimină.

27. În secțiunea 2 (Specificația receptorului GNSS), trimiterea la „compatibilitatea acestuia cu serviciile furnizate de programele Galileo și Serviciul european geostaționar mixt de navigare (EGNOS), astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1285/2013 al Parlamentului European și al Consiliului" se înlocuiește cu „compatibilitatea cu sistemele de augmentare cu ajutorul sateliților (SBAS)".

Apendicele 16 (Adaptor pentru vehiculele din categoriile M1 și N1) la anexa IC la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

28. În secțiunea (7) (Omologarea de tip a aparaturii de înregistrare în cazul utilizării unui adaptor), la punctul 5.1 din tabel, trimiterea la „Directiva 2006/28/CE" se înlocuiește cu „Regulamentul CEE-ONU nr. 10".

Apendicele 27-B-4-4

ADAPTĂRI ALE SPECIFICAȚIILOR TEHNICE PENTRU TAHOGRAFUL INTELIGENT 2

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799, inclusiv anexele și apendicele, se adaptează în sensul prezentei secțiuni după cum urmează:

Următoarele adaptări se aplică întregii anexe I C, inclusiv apendicelor 1-17 ale acesteia:

(a) în cazul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, trimiterile la „stat membru" sau „state membre", oriunde apar, se înlocuiesc cu „parte", cu excepția trimiterilor din subsecțiunea 4.1 punctul 229 și din secțiunea 7 punctul 424;

(b) „Regulamentul (CE) nr. 561/2006" sau „Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului" se înlocuiește cu „partea B secțiunea 2 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte";

(c) „Regulamentul (UE) nr. 165/2014" se înlocuiește cu „partea B secțiunea 4 și partea C secțiunea 2 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte", cu excepția trimiterilor de la punctele 226d, 237, 402, 424, ITS_01, MIG_025 și, în apendicele 14, de la secțiunea 1 primul paragraf, secțiunea 2 al doilea paragraf, secțiunea 3 și punctul DSC_26;

(d) „Directiva (UE) 2015/719" și „Directiva 96/53/CE a Consiliului" se înlocuiesc cu „partea C secțiunea 1 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte";

(e) „anexa I B la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85" se înlocuiește cu „anexa I B la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85, astfel cum a fost adaptată de apendicele 27-B-4-2 la anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte";

1. Secțiunea 1 (Definiții) din anexa I C la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în continuare după cum urmează:

(f) litera (u) se înlocuiește cu următorul text:

„(u) «circumferință efectivă a roților» înseamnă: media distanțelor parcurse de fiecare dintre roțile care pun în mișcare vehiculul (roți motoare) în cursul unei rotații complete. Măsurarea acestor distanțe se realizează în condiții de testare standard, astfel cum sunt definite la cerința 414 și se exprimă ca «l = … mm». Producătorii de vehicule pot înlocui măsurarea acestor distanțe cu un calcul teoretic care se bazează pe distribuirea greutății pe osii când vehiculul este neîncărcat și în stare normală de funcționare, și anume cu lichid de răcire, lubrifianți, combustibil, scule, roată de rezervă și conducător auto. Metodele pe care se bazează aceste calcule teoretice trebuie aprobate de o autoritate competentă a unei părți și pot fi utilizate numai înainte de activarea tahografului;".

(g) la litera (hh), trimiterea la „Directiva 92/6/CEE a Consiliului, astfel cum a fost modificată ultima dată" se înlocuiește cu „dreptul aplicabil al fiecărei părți";

(h) la litera (uu), trimiterea la „Directiva 92/23/CEE, astfel cum a fost modificată ultima dată” se înlocuiește cu „Regulamentul CEE-ONU nr. 54”;

(i) nota de subsol de la litera (vv) se înlocuiește cu următorul text:

„«număr de identificare al vehiculului» înseamnă o combinație fixă de caractere atribuită fiecărui vehicul de către producător, constituită din două părți: prima, alcătuită din cel mult șase caractere (litere sau cifre), are ca scop indicarea caracteristicilor generale ale vehiculului, în special tipul și modelul; a doua, alcătuită din opt caractere din care primele patru pot fi litere sau cifre și celelalte patru doar cifre, este destinată să identifice fără echivoc, împreună cu prima parte, un anumit vehicul.”;

(j) la litera (yy), prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— este instalată și utilizată numai la vehiculele de tip M1 și N1 conform definiției din Rezoluția consolidată privind construcția vehiculelor (R.E.3);”;

(k) litera (aaa) se elimină;

(l) la litera (ccc), definiția pentru „data introducerii” se înlocuiește cu „21 februarie 2024”.

2. Secțiunea 2 (Caracteristici și funcții generale ale aparaturii de înregistrare) din anexa I C la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în continuare după cum urmează:

(m) în subsecțiunea 2.1, ultimul paragraf de la punctul 7 se înlocuiește după cum urmează:

„Acest lucru se face în conformitate cu partea C secțiunea 2 articolul 4 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte.”

3. Secțiunea 3 (Cerințe de construcție și de funcționare aplicabile aparaturii de înregistrare) din anexa I C la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în continuare după cum urmează:

(n) punctul 201 din subsecțiunea 3.20 se înlocuiește cu următorul text:

„Unitatea montată pe vehicul poate, de asemenea, transmite următoarele date printr-o legătură serială dedicată independentă din magistrala de conectare CAN (ISO 11898 Vehicule rutiere – Schimb de informații digitale – Dispozitiv de gestionare a rețelei de comunicații de mare viteză CAN), pentru a permite prelucrarea acestora de către alte unități electronice instalate pe vehicul:

— data și ora UTC în momentul respectiv;

— viteza vehiculului;

— distanța totală parcursă de vehicul (contor kilometric);

— activitatea selectată pentru conducătorul auto și copilot în momentul respectiv;

— informații privind existența unui card de tahograf introdus în lectorul pentru cardul conducătorului auto și în lectorul pentru cardul copilotului și (dacă este cazul) informații privind elementele de identificare ale cardurilor respective (numărul cardurilor și țara emitentă).

Mai pot fi transmise și alte date pe lângă cele care figurează pe această listă minimă.

Când motorul vehiculului este PORNIT, aceste date sunt transmise permanent. Când motorul vehiculului este OPRIT, transmisia este continuată cel puțin pentru toate modificările activității șoferului sau a copilotului și/sau pentru orice introducere sau retragere a unui card de tahograf. Dacă aceste date nu au putut fi transmise în perioada în care motorul vehiculului a fost OPRIT, ele devin disponibile în momentul în care motorul vehiculului este din nou PORNIT.

Acordul conducătorului auto este necesar în cazul în care sunt transmise date cu caracter personal.";

(o) la punctul 226d din secțiunea 3.28, textul „în conformitate cu articolul 12 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 165/2014" se elimină.

4. Secțiunea 4 (Cerințe funcționale și de construcție pentru cardurile de tahograf) din anexa I C la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în continuare după cum urmează:

(p) la punctul 229 din subsecțiunea 4.1, se adaugă următorul paragraf:

„Pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, semnul distinctiv este GBZ";

(q) la punctul 237, „articolul 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 165/2014" se înlocuiește cu „partea C secțiunea 2 articolul 9 alineatul (2) din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte";

(r) în subsecțiunea 4.4 punctul 241, trimiterea la „teritoriul Uniunii" se înlocuiește cu „teritoriul Uniunii și al Gibraltarului".

5. Secțiunea 5 (Instalarea aparaturii de înregistrare) din anexa I C la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în continuare după cum urmează:

(s) punctul 397 primul paragraf din subsecțiunea 5.2 se înlocuiește cu următorul text:

„(397) Folosirea unei a doua plăcuțe, suplimentare, este permisă numai în cazul vehiculelor M1 și N1 prevăzute cu un adaptor conform cu apendicele 16 din prezenta anexă și dacă nu este posibilă includerea tuturor informațiilor necesare prevăzute la cerința 396. În aceste cazuri, plăcuța suplimentară trebuie să conțină cel puțin ultimele patru liniuțe de la cerința 396.";

(t) în subsecțiunea 5.3 punctul 402, „articolul 22 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 165/2014" se înlocuiește cu „partea C secțiunea 2 articolul 5 alineatul (3) din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte".

6. Secțiunea 6 (Controale, inspecții și reparații) din anexa I C la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în continuare după cum urmează:

(u) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text: „Cerințele privind situațiile în care pot fi îndepărtate sigiliile sunt definite în capitolul 5.3 din prezenta anexă".

7. Secțiunea 7 (Emiterea cardurilor) din anexa I C la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în continuare după cum urmează:

(v) la punctul 424, după trimiterea la „statele membre” se introduce „și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul”, iar trimiterea la „articolul 31 din Regulamentul (UE) nr. 165/2014” se înlocuiește cu „partea C secțiunea 2 articolul 13 din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

8. Apendicele 1 (Dicționar de date) din anexa I C la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în continuare după cum urmează:

(w) la punctul 2.163, „Directiva 92/23 (CEE) 31.3.92 JO L 129 p. 95” se înlocuiește cu „Regulamentul CEE-ONU nr. 54”.

9. Apendicele 11 (Mecanisme de securitate comune) din anexa I C la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în continuare după cum urmează:

(x) la punctul 9.1.4 (Nivelul echipamentului: Unități montate pe vehicule), în prima notă de sub CSM_78, „Regulamentul (UE) nr. 581/2010” se înlocuiește cu „partea B secțiunea 2 articolul 7 alineatul (5) din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”;

(y) la punctul 9.1.5 (Nivelul echipamentului: Carduri de tahograf), în nota de sub CSM_89, „Regulamentul (UE) nr. 581/2010” se înlocuiește cu „partea B secțiunea 2 articolul 7 alineatul (5) din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte”.

10. Apendicele 12 [Poziționarea bazată pe sistemul global de navigație prin satelit (GNSS)] din anexa I C la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în continuare după cum urmează:

(z) în secțiunea 2 (Specificația receptorului GNSS), trimiterea la „compatibilitatea acestuia cu serviciile furnizate de programele Galileo și Serviciul european geostaționar mixt de navigare (EGNOS), astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1285/2013 al Parlamentului European și al Consiliului” se înlocuiește cu „compatibilitatea cu sistemele de augmentare cu ajutorul sateliților (SBAS)”.

11. Apendicele 13 (Interfața ITS) la anexa I C la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în continuare după cum urmează:

(aa) în cerința ITS_01, textul „prevăzut la articolele 10 și 11 din Regulamentul (UE) nr. 165/2014” se elimină.

12. Apendicele 14 (Funcția de comunicare la distanță) din anexa IC la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în continuare după cum urmează:

— în secțiunea 1, din paragraful introductiv se elimină textul „astfel cum se prevede la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 165/2014”;

— în al doilea paragraf din secțiunea 2 se elimină textul „conform definiției de la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 165/2014”;

— la punctul DSC_26, se elimină textul „în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 165/2014”.

13. Apendicele 15 (Migrație: Gestionarea coexistenței mai multor generații și versiuni de echipamente) din anexa I C la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în continuare după cum urmează:

(bb) în subsecțiunea 2.2, „anexa I C la prezentul regulament" se înlocuiește cu „anexa I C la prezentul regulament, astfel cum a fost adaptată prin apendicele 27-B-4-4 la anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte.";

(cc) la cerința MIG_025 din subsecțiunea 5, „articolul 34 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 165/2014" se înlocuiește cu „partea B secțiunea 4 articolul 6 alineatul (7) din anexa 27 la Acordul cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte".

14. Apendicele 16 (Adaptor pentru vehiculele din categoriile M1 și N1) la anexa I C la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 se adaptează în continuare după cum urmează:

(dd) în secțiunea (7) (Omologarea de tip a aparaturii de înregistrare în cazul utilizării unui adaptor), la punctul 5.1 din tabel, trimiterea la „Directiva 2006/28/CE" se înlocuiește cu „Regulamentul CEE-ONU nr. 10".

PARTEA C

CERINȚE APLICABILE VEHICULELOR UTILIZATE PENTRU TRANSPORTUL DE MĂRFURI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 281 DIN PREZENTUL ACORD

SECȚIUNEA 1

GREUTATE ȘI DIMENSIUNI

Articolul 1

Obiect și principii

Greutatea și dimensiunile maxime ale vehiculelor care pot fi utilizate pentru călătoriile menționate la articolul 276 alineatul (1) și la articolul 277 din prezentul acord sunt stabilite în apendicele 27C1-1.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele definiții:

(a) „autovehicul” înseamnă orice vehicul acționat de un motor care circulă pe drumuri prin propriile sale mijloace;

(b) „remorcă” înseamnă orice vehicul destinat a fi cuplat la un autovehicul, excluzând semiremorcile, și care este construit și echipat pentru transportul de mărfuri;

(c) „semiremorcă” înseamnă orice vehicul care este construit și echipat pentru transportul de mărfuri și care este destinat a fi cuplat la un autovehicul de așa manieră încât o parte a sa să se sprijine pe autovehicul, o parte substanțială a greutății sale și a greutății încărcăturii sale fiind suportată de autovehicul;

(d) „ansamblu de vehicule” înseamnă fie:

— un autotren constând dintr-un autovehicul cuplat la o remorcă; sau

— un vehicul articulat constând dintr-un autovehicul cuplat la o semiremorcă;

(e) „vehicul condiționat” înseamnă orice vehicul ale cărui structuri fixe sau mobile sunt special echipate pentru transportul de mărfuri la temperaturi controlate și ai cărui pereți laterali, inclusiv izolația, au fiecare o grosime de cel puțin 45 mm;

(f) „dimensiuni maxime autorizate” înseamnă dimensiunile maxime de utilizare ale unui vehicul;

(g) „greutatea maximă autorizată” înseamnă greutatea maximă de utilizare a unui vehicul încărcat;

(h) „greutatea maximă autorizată pe osie” înseamnă greutatea maximă de utilizare a unei osii sub sarcină sau a unui grup de osii sub sarcină;

(i) „tonă” înseamnă greutatea exercitată de o masă de o tonă și corespunde cu 9,8 kilonewtoni (kN);

(j) „încărcătură indivizibilă” înseamnă o încărcătură care, în scopul transportului rutier, nu poate fi divizată în două sau mai multe încărcături fără a suporta costuri inutile sau fără risc de deteriorare și care, datorită dimensiunilor sau masei sale, nu poate fi transportată de un autovehicul, o remorcă, un autotren sau de un vehicul articulat în așa fel încât acesta să îndeplinească în toate privințele cerințele prezentei secțiuni;

(k) „combustibili alternativi” înseamnă combustibilii sau sursele de energie care servesc, cel puțin parțial, drept substitut pentru sursele de petrol fosil în furnizarea de energie pentru transporturi și care au potențialul de a contribui la decarbonizarea acesteia și de a îmbunătăți performanța de mediu a sectorului transporturilor și care constau în:

(i) energia electrică consumată în toate tipurile de vehicule electrice;

(ii) hidrogenul;

(iii) gazul natural, inclusiv biometanul, în stare gazoasă (gaz natural comprimat – GNC) și lichidă (gaz natural lichefiat – GNL);

(iv) gazul petrolier lichefiat (GPL); sau

(v) energia mecanică provenită dintr-un sistem de stocare la bord/din surse aflate la bord, printre care se numără și căldura reziduală;

(l) „vehicul care folosește combustibili alternativi” înseamnă un autovehicul alimentat în totalitate sau parțial cu un combustibil alternativ;

(m) „vehicul cu emisii zero” înseamnă un vehicul greu de transport marfă fără motor cu ardere internă sau cu un motor cu ardere internă care emite sub 1 g CO_2/kWh; și

(n) „operațiune de transport intermodal” înseamnă transportul unuia sau mai multor containere sau cutii mobile, cu o lungime maximă de 45 de picioare, pentru care camionul, remorca, semiremorca (cu sau fără vehicul tractor), cutia mobilă sau containerul utilizează transportul rutier pentru tronsonul inițial și/sau final al călătoriei și, pentru celălalt tronson, serviciile feroviare sau căile navigabile interne sau maritime.

Articolul 3

Permise speciale

Se poate permite circulația unui vehicul sau a unui ansamblu de vehicule care depășește greutatea sau dimensiunile maxime stabilite în apendicele 27-C-1-1 numai pe baza unui permis special eliberat fără discriminare de către autoritățile competente sau pe baza unor modalități nediscriminatorii similare convenite de la caz la caz cu respectivele autorități, atunci când aceste vehicule sau ansambluri de vehicule transportă sau sunt destinate transportului unor încărcături indivizibile.

Articolul 4

Restricții locale

Prezenta secțiune nu exclude aplicarea nediscriminatorie a dispozițiilor cu privire la traficul rutier în vigoare în fiecare parte care permit limitarea greutății și/sau a dimensiunilor vehiculelor pe anumite drumuri sau structuri de construcții civile.

Aceasta include posibilitatea de a impune restricții locale asupra dimensiunilor și/sau a greutății maxime admise pentru vehiculele care pot fi utilizate în anumite zone sau pe anumite drumuri unde infrastructura nu este adecvată pentru vehicule lungi sau grele, cum ar fi centrele orașelor, satele mici sau locurile de interes natural deosebit.

Articolul 5

Dispozitive aerodinamice atașate în spatele vehiculelor sau al ansamblurilor de vehicule

(1) Vehiculele sau ansamblurile de vehicule echipate cu dispozitive aerodinamice pot depăși lungimile maxime prevăzute la punctul 1.1 din apendicele 27-C-1-1, cu scopul de a permite atașarea acestor dispozitive în spatele vehiculelor sau al ansamblurilor de vehicule. Vehiculele sau ansamblurile de vehicule echipate cu dispozitivele respective trebuie să fie conforme cu punctul 1.5 din apendicele 27-C-1-1 și orice depășire a lungimilor maxime nu poate conduce la majorarea lungimii de încărcare a acestor vehicule sau ansambluri de vehicule.

(2) Dispozitivele aerodinamice menționate la alineatul (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe operaționale:

(a) în situații în care siguranța altor participanți la trafic sau a conducătorului auto este periclitată, respectivele dispozitive sunt pliate, retractate sau demontate de către conducătorul auto;

(b) dacă dispozitivele și echipamentele aerodinamice au o lungime de peste 500 mm în poziție de funcționare, acestea trebuie să fie retractabile sau pliabile;

(c) utilizarea lor pe infrastructurile rutiere urbane și interurbane trebuie să țină seama de caracteristicile speciale ale zonelor în care limita de viteză este mai mică sau egală cu 50 km/h și în care este mai mare probabilitatea să fie prezenți participanți la trafic vulnerabili; și

(d) atunci când sunt retractate/pliate, acestea nu trebuie să depășească cu mai mult de 20 cm lungimea maximă autorizată.

Articolul 6

Cabine aerodinamice

Vehiculele sau ansamblurile de vehicule pot depăși lungimile maxime prevăzute la punctul 1.1 din apendicele 27-C-1-1 în cazul în care cabinele lor asigură un nivel îmbunătățit al performanțelor aerodinamice, al eficienței energetice și al performanțelor în materie de siguranță. Vehiculele sau ansamblurile de vehicule echipate cu astfel de cabine trebuie să fie conforme cu punctul 1.5 din apendicele 27-C-1-1, iar orice depășire a limitelor maxime de lungime nu poate conduce la majorarea capacității de încărcare a acestor vehicule.

Articolul 7

Operațiuni de transport intermodal

(1) Lungimile maxime stabilite la punctul 1.1 din apendicele 27-C-1-1, după caz sub rezerva articolului 6, și distanța maximă stabilită la punctul 1.6 din apendicele 27-C-1-1 pot fi depășite cu 15 cm în cazul vehiculelor sau ansamblurilor de vehicule care efectuează un transport de containere de 45 de picioare sau cutii mobile de 45 de picioare, descărcate sau încărcate, în cazul în care transportul rutier al containerului sau al cutiei mobile face parte dintr-o operațiune de transport intermodal desfășurată în conformitate cu condițiile stabilite de fiecare parte.

(2) Pentru operațiunile de transport intermodal, greutatea maximă autorizată a vehiculelor articulate cu cinci sau șase osii poate fi depășită cu două tone pentru ansamblul prevăzut la punctul 2.2.2 litera (a) din apendicele 27-C-1-1 și cu patru tone pentru ansamblul prevăzut la punctul 2.2.2 litera (b) din apendicele 27-C-1-1. Greutatea maximă autorizată a acestor vehicule nu poate depăși 44 de tone.

Articolul 8

Dovada conformității

(1) Vehiculele care intră sub incidența prezentei secțiuni prezintă ca dovadă a conformității unul dintre următoarele elemente:

(a) o combinație a următoarelor două plăcuțe:

— plăcuța regulamentară a producătorului, care este o plăcuță sau o etichetă aplicată de producător pe un vehicul care conține principalele caracteristici tehnice necesare pentru identificarea vehiculului și furnizează autorităților competente informațiile relevante referitoare la masa maximă admisibilă a vehiculului încărcat; și

— o plăcuță privind dimensiunile, pe cât posibil aplicată lângă plăcuța regulamentară a producătorului, și care trebuie să conțină următoarele informații:

(i) denumirea producătorului;

(ii) numărul de identificare al vehiculului;

(iii) lungimea autovehiculului, remorcii sau semiremorcii (L);

(iv) lățimea autovehiculului, remorcii sau semiremorcii (W); și

(v) date pentru măsurarea lungimii ansamblului de vehicule:

— distanța (a) dintre partea frontală a autovehiculului și centrul dispozitivului de cuplare (cârlig de cuplare sau șa de cuplare); în cazul unei șei de cuplare cu mai multe puncte de cuplare, trebuie specificate valorile minime și maxime (a_{min} și a_{max});

— distanța (b) dintre centrul dispozitivului de cuplare al remorcii (inelul șeii de cuplare) sau al semiremorcii (pivotul) și partea din spate a remorcii sau a semiremorcii; în cazul unui dispozitiv cu câteva puncte de cuplare, trebuie date valoarea minimă și cea maximă (b_{min} și b_{max});

lungimea ansamblului de vehicule este lungimea autovehiculului și a remorcii sau a semiremorcii puse în linie dreaptă, una în spatele celeilalte;

(b) o plăcuță unică pe care să figureze informațiile de pe cele două plăcuțe menționate la litera (a); sau

(c) un document unic emis de autoritățile competente ale unei părți sau, în cazul Uniunii, ale statului membru în care vehiculul este înmatriculat sau pus în circulație, care trebuie să conțină aceleași informații ca plăcuțele menționate la litera (a). Acesta se păstrează într-un loc ușor accesibil pentru inspecție și este protejat în mod adecvat.

(2) În cazul în care caracteristicile vehiculului nu mai corespund cu cele indicate pe dovada conformității, partea sau, în cazul Uniunii, statul membru în care vehiculul este înregistrat sau pus în circulație ia măsurile necesare pentru a asigura modificarea dovezii conformității.

(3) Plăcuțele și documentele menționate la alineatul (1) sunt recunoscute de părți ca dovezi ale faptului că vehiculul respectă cerințele prevăzute în prezenta secțiune.

Articolul 9

Asigurarea respectării legii

(1) Fiecare parte ia măsuri specifice în scopul identificării vehiculelor sau ansamblurilor de vehicule în circulație asupra cărora există suspiciuni de depășire a greutății maxime autorizate și care, prin urmare, trebuie verificate de autoritățile competente ale părților în vederea asigurării conformității cu cerințele prevăzute de prezenta secțiune. Măsurile respective se pot lua cu ajutorul unor sisteme automate amplasate pe infrastructuri rutiere sau cu ajutorul unor echipamente de cântărire montate la bordul vehiculelor. Echipamentul de cântărire de la bord trebuie să fie precis și fiabil, complet interoperabil și compatibil cu toate tipurile de vehicule.

(2) Nicio parte nu impune instalarea de echipamente de cântărire la bord pe vehicule sau ansambluri de vehicule care sunt înmatriculate în cealaltă parte.

(3) Atunci când sunt utilizate sisteme automate pentru stabilirea încălcărilor prezentei secțiuni și pentru aplicarea de sancțiuni, aceste sisteme automate trebuie să fie certificate. În cazul în care sistemele automate sunt utilizate doar în scopuri de identificare, acestea nu necesită certificare.

(4) Părțile se asigură că, în conformitate cu partea A articolul 14, autoritățile lor competente fac schimb de informații cu privire la încălcările și sancțiunile aferente prezentului articol.

Apendicele 27-C-1-1

GREUTATEA MAXIMĂ, DIMENSIUNILE MAXIME ȘI CARACTERISTICILE AFERENTE ALE VEHICULELOR

1.	Dimensiuni maxime autorizate pentru vehicule (în metri, „m.”)	
1.1	Lungimea maximă:	
	— autovehicul	12,00 m
	— remorcă	12,00 m
	— vehicul articulat	16,50 m
	— autotren	18,75 m
1.2	Lățimea maximă:	
	(a) toate vehiculele cu excepția vehiculelor menționate la litera (b)	2,55 m
	(b) suprastructuri de vehicule izoterme sau containere sau cutii mobile transportate de vehicule	2,60 m
1.3.	Înălțimea maximă (orice vehicul)	4,00 m
1.4.	Suprastructurile demontabile și componentele de transport standardizate, cum ar fi containerele, sunt incluse în dimensiunile specificate la punctele 1.1, 1.2, 1.3, 1.6, 1.7, 1.8 și 4.4.	
1.5.	Orice autovehicul sau ansamblu de vehicule care este în mișcare trebuie să poată vira în limitele unui cerc cu raza exterioară de 12,50 m și raza interioară de 5,30 m	
1.6.	Distanța maximă dintre fuzeta caprei de cuplare și partea din spate a unei semiremorci	12,00 m
1.7.	Distanța maximă măsurată paralel cu axa longitudinală a autotrenului de la punctul exterior cel mai din față al suprafeței de încărcare din spatele cabinei până la punctul exterior cel mai din spate al remorcii din cadrul ansamblului, minus distanța dintre partea din spate a vehiculului tractor și partea frontală a remorcii	15,65 m
1.8.	Distanța maximă măsurată paralel cu axa longitudinală a autotrenului de la punctul exterior cel mai din față al suprafeței de încărcare din spatele cabinei până la punctul exterior cel mai din spate al remorcii din cadrul ansamblului	16,40 m
2.	Greutatea maximă autorizată a vehiculului (în tone)	
2.1	Vehicule care fac parte dintr-un ansamblu de vehicule	
2.1.1	Remorcă cu două osii	18 tone
2.1.2	Remorcă cu trei osii	24 de tone
2.2	Ansambluri de vehicule	
	În cazul ansamblurilor de vehicule care includ vehicule alimentate cu combustibili alternativi sau vehicule cu emisii zero, greutățile maxime autorizate prevăzute în prezenta secțiune se măresc cu greutatea suplimentară a combustibilului alternativ sau a tehnologiei cu emisii zero cu maximum 1 tonă, respectiv 2 tone.	
2.2.1	Autotrenuri cu cinci sau șase osii	
	(a) autovehicul cu două osii cuplat cu remorcă cu trei osii	40 de tone
	(b) autovehicul cu trei osii cuplat cu remorcă cu două sau trei osii	40 de tone

2.2.2 Vehicule articulate cu cinci sau șase osii

(a)	autovehicul cu două osii cuplat cu semiremorcă cu trei osii	40 de tone
(b)	autovehicul cu trei osii cuplat cu semiremorcă cu două sau trei osii	40 de tone

2.2.3. Autotrenuri cu patru osii constând dintr-un autovehicul cu două osii și o remorcă cu două osii 36 de tone

2.2.4. Vehicule articulate cu patru osii constând dintr-un autovehicul cu două osii și o semiremorcă cu două osii, dacă distanța dintre osiile semiremorcii:

— este de 1,3 m sau mai mare, dar nu depășește 1,8 m	36 de tone
— este mai mare de 1,8 m	36 de tone

[+ o marjă de 2 tone când greutatea maximă autorizată (GMA) a autovehiculului (18 tone) și GMA a osiilor în tandem ale semiremorcii (20 de tone) sunt respectate, iar osia motoare are pneuri jumelate și suspensie pneumatică sau o suspensie echivalentă]

2.3 Autovehicule

În cazul autovehiculelor alimentate cu combustibili alternativi sau al autovehiculelor cu emisii zero, greutățile maxime autorizate prevăzute în subsecțiunile 2.3.1 și 2.3.2 se măresc cu greutatea suplimentară a combustibilului alternativ sau a tehnologiei cu emisii zero cu maximum 1 tonă, respectiv 2 tone.

2.3.1. Autovehicule cu două osii de 18 tone

2.3.2. Autovehicule cu trei osii: 25 de tone (26 de tone dacă osia motoare este echipată cu pneuri jumelate și suspensie pneumatică sau echivalentă sau dacă fiecare osie motoare este echipată cu pneuri jumelate și greutatea maximă pe fiecare osie nu depășește 9,5 tone)

2.3.3. Autovehicule cu patru osii cu două axe de direcție: 32 de tone dacă osia motoare este echipată cu pneuri jumelate și suspensie pneumatică sau echivalentă sau dacă fiecare osie motoare este echipată cu pneuri jumelate și greutatea maximă pe fiecare osie nu depășește 9,5 tone

3. Greutatea maximă autorizată pe osie a vehiculelor (în tone)

3.1. O singură osie

O singură osie nemotoare 10 tone

3.2. Tandem de osii ale remorcilor și semiremorcilor

Suma sarcinilor pe osie per tandem de osii nu trebuie să depășească, dacă distanța (d) dintre osii este:

— mai mică de 1 m (d < 1,0)	11 tone
— între 1,0 m și mai puțin de 1,3 m (1,0 ≤ d < 1,3)	16 tone
— între 1,3 m și mai puțin de 1,8 m (1,3 ≤ d < 1,8)	18 tone
— 1,8 m sau mai mare (1,8 ≤ d)	20 de tone

3.3. Grupuri de trei osii ale remorcilor și semiremorcilor

Suma sarcinilor pe osie per grup de trei osii nu trebuie să depășească, dacă distanța (d) dintre osii este:

1,3 m sau mai puțin (d ≤ 1,3)	21 de tone
peste 1,3 m și până la 1,4 m (1,3 < d ≤ 1,4)	24 de tone

3.4. Osie motoare

Osia motoare a vehiculelor menționate la punctele 2.2 și 2.3	11,5 tone

3.5. Tandemul de osii ale autovehiculelor

Suma sarcinilor pe osie per tandem de osii nu trebuie să depășească, dacă distanța (d) dintre osii este:

— mai mică de 1 m (d < 1,0)	11,5 tone
— 1,0 m sau mai mare, dar mai mică de 1,3 m (1,0 ≤ d < 1,3)	16 tone
— 1,3 m sau mai mare, dar sub 1,8 m (1,3 ≤ d < 1,8) 18 tone (19 tone în cazul în care osia motoare este echipată cu pneuri jumelate și suspensie pneumatică sau suspensii recunoscute ca fiind echivalente sau în cazul în care fiecare osie motoare este echipată cu pneuri jumelate și greutatea maximă pe fiecare osie nu depășește	9,5 tone

4. Alte caracteristici ale vehiculelor

4.1 Toate vehiculele

Greutatea suportată de osia motoare sau de osiile motoare ale unui vehicul sau ale unui ansamblu de vehicule trebuie să nu fie mai mică de 25 % din greutatea totală încărcată a vehiculului sau ansamblului de vehicule.

4.2. Autotrenuri

Distanța dintre osia din spate a unui autovehicul și osia din față a unei remorci nu trebuie să fie mai mică de 3,00 m.

4.3. Greutatea maximă autorizată în funcție de ampatament

Greutatea maximă autorizată, în tone, a unui autovehicul cu patru osii nu poate să depășească de cinci ori distanța în metri dintre axa cea mai din față și axa cea mai din spate a vehiculului.

4.4. Semiremorci

Distanța măsurată orizontal dintre axul pivotului de cuplare și orice punct din partea din față a semiremorcii nu trebuie să depășească 2,04 m.

SECȚIUNEA 2

CERINȚE PRIVIND TAHOGRAFELE, CARDURILE DE CONDUCĂTOR AUTO ȘI CARDURILE DE ATELIER

Articolul 1

Obiect și principii

Prezenta secțiune stabilește cerințele pentru vehiculele care intră sub incidența părții B secțiunea 2 din prezenta anexă în ceea ce privește instalarea, testarea și controlul tahografelor, astfel cum se menționează la articolul 281 alineatul (2) din prezentul acord.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentei secțiuni, se aplică definițiile prevăzute în partea B secțiunea 2 articolul 2 și în partea B secțiunea 4 articolul 2 din prezenta anexă.

(2) În plus față de definițiile menționate la alineatul (1), în sensul prezentei secțiuni se aplică următoarele definiții:

(a) „unitate montată pe vehicul” înseamnă tahograful, cu excepția senzorului de mișcare și a cablurilor cu care este conectat senzorul de mișcare. Unitatea montată pe vehicul poate fi o unitate unică sau mai multe unități distribuite în vehicul, cu condiția de a respecta cerințele de securitate prevăzute de prezenta secțiune; unitatea montată pe vehicul include, printre altele, o unitate de prelucrare, o memorie de date, o funcție de măsurare a timpului, două dispozitive de interfață pentru card inteligent pentru conducătorul auto și copilot, o imprimantă, un afișaj, conectori și dispozitive pentru înregistrarea de date de către utilizator;

(b) „senzor de mișcare” înseamnă o parte a tahografului care furnizează un semnal reprezentând viteza vehiculului și/sau distanța parcursă;

(c) „card de control” înseamnă un card de tahograf emis de autoritățile unei părți autorității naționale de control competente, care identifică organismul de control și, opțional, agentul de control și care permite accesul la datele stocate în memorie sau pe cardul de conducător auto și, opțional, pe cardurile de atelier în vederea citirii, a imprimării și/sau a descărcării acestora;

(d) „card de atelier” înseamnă un card de tahograf emis de autoritățile unei părți personalului desemnat al unui producător de tahografe, montator, producător de vehicule sau atelier aprobat de partea respectivă, care identifică titularul cardului și permite testarea, calibrarea și activarea tahografelor și/sau descărcarea din acestea;

(e) „activare” înseamnă etapa în care tahograful devine complet operațional și asigură toate funcțiile, inclusiv funcțiile de securitate, prin utilizarea unui card de atelier;

(f) „calibrare” înseamnă, în ceea ce privește un tahograf digital, actualizarea sau confirmarea parametrilor vehiculului, inclusiv identificarea și caracteristicile vehiculului, care urmează să fie stocați în memoria de date prin utilizarea unui card de atelier;

(g) „descărcare” dintr-un tahograf digital sau inteligent înseamnă copierea, împreună cu semnătura digitală, a unei părți sau a unui set complet de fișiere de date înregistrate în memoria de date a unității montate pe vehicul sau în memoria cardului de tahograf, cu condiția ca acest proces să nu modifice sau să șteargă datele stocate;

(h) „anomalie” înseamnă o operațiune anormală detectată de tahograful digital care poate decurge dintr-un deranjament sau o defecțiune a aparatului;

(i) „instalare” înseamnă montarea unui tahograf într-un vehicul;

(j) „inspecție periodică” înseamnă un set de operațiuni efectuate pentru a verifica dacă tahograful funcționează corespunzător, dacă reglajele acestuia corespund parametrilor vehiculului și dacă nu au fost atașate dispozitive de manipulare la tahograf;

(k) „reparație” înseamnă orice reparație efectuată la un senzor de mișcare sau la o unitate montată pe vehicul care impune deconectarea de la sursa de alimentare cu electricitate sau deconectarea de la alte componente ale tahografului sau deschiderea senzorului de mișcare sau a unității montate pe vehicul;

(l) „interoperabilitate” înseamnă capacitatea sistemelor și a proceselor de lucru care se află la baza acestora de a face schimb de date și de a partaja informații;

(m) „interfață” înseamnă un dispozitiv între sisteme care asigură mijlocul prin care acestea se pot conecta și pot interacționa;

(n) „măsurarea timpului” înseamnă o înregistrare digitală permanentă a datei și orei UTC (timpul universal coordonat); și

(o) „sistem de mesagerie TACHOnet” înseamnă sistemul de mesagerie care îndeplinește specificațiile tehnice prevăzute în anexele I-VII la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/68 al Comisiei ([10]).

Articolul 3

Instalarea

(1) Tahografele menționate la alineatul (2) se instalează pe vehicule:

(a) dacă masa maximă admisibilă a vehiculului, inclusiv eventuala remorcă sau semiremorcă, depășește 3,5 tone; sau

(b) de la 1 iulie 2026, dacă masa maximă admisibilă a vehiculului, inclusiv eventuala remorcă sau semiremorcă, depășește 2,5 tone.

(2) Tahografele sunt:

(a) pentru vehiculele puse în circulație pentru prima dată înainte de 1 mai 2006, un tahograf analogic;

(b) pentru vehiculele puse în circulație pentru prima dată între 1 mai 2006 și 30 septembrie 2011, prima versiune a tahografului digital;

([10]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/68 al Comisiei din 21 ianuarie 2016 privind procedurile și specificațiile comune necesare pentru interconectarea registrelor electronice ale cardurilor de conducător auto (JO L 15, 22.1.2016, p. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2016/68/oj).

(c) pentru vehiculele puse în circulație pentru prima dată între 1 octombrie 2011 și 30 septembrie 2012, a doua versiune a tahografului digital;

(d) pentru vehiculele puse în circulație pentru prima dată între 1 octombrie 2012 și 14 iunie 2019, a treia versiune a tahografului digital;

(e) pentru vehiculele înmatriculate pentru prima dată între 15 iunie 2019 și până la doi ani de la intrarea în vigoare a specificațiilor detaliate menționate în partea B secțiunea 4 articolul 2 alineatul (2) litera (h), un tahograf inteligent 1; și

(f) pentru vehiculele înmatriculate pentru prima dată la peste 2 ani de la intrarea în vigoare a specificațiilor detaliate menționate în partea B secțiunea 4 articolul 2 alineatul (2) litera (h), un tahograf inteligent 2.

(3) Fiecare parte poate scuti de la aplicarea prezentei secțiuni vehiculele menționate în partea B secțiunea 2 articolul 8 alineatul (3) din prezenta anexă.

(4) Fiecare parte poate scuti de la aplicarea prezentei secțiuni vehiculele utilizate pentru operațiuni de transport pentru care s-a acordat o derogare în conformitate cu partea B secțiunea 2 articolul 8 alineatul (4) din prezenta anexă. Fiecare parte notifică imediat cealaltă parte în cazul în care aplică prezentul alineat.

(5) În termen de cel mult trei ani de la sfârșitul anului în care intră în vigoare specificațiile tehnice detaliate pentru tahograful inteligent 2, vehiculele menționate la alineatul (1) litera (a) care sunt echipate cu un tahograf analogic sau cu un tahograf digital trebuie echipate cu un tahograf inteligent 2 atunci când sunt utilizate pe teritoriul altei părți decât cea în care sunt înregistrate.

(6) În termen de cel mult patru ani de la intrarea în vigoare a specificațiilor tehnice detaliate pentru tahograful inteligent 2, vehiculele menționate la alineatul (1) litera (a) care sunt echipate cu un tahograf inteligent 1 trebuie echipate cu un tahograf inteligent 2 atunci când sunt utilizate pe teritoriul altei părți decât cea în care sunt înregistrate.

(7) De la 1 iulie 2026, vehiculele menționate la alineatul (1) litera (b) trebuie echipate cu un tahograf inteligent 2 atunci când sunt utilizate pe teritoriul altei părți decât cea în care sunt înregistrate.

(8) Nicio dispoziție a prezentei secțiuni nu aduce atingere aplicării pe teritoriul Uniunii a normelor Uniunii privind aparatura de înregistrare în transportul rutier în raport cu operatorii de transport rutier de mărfuri din Uniune.

Articolul 4

Protecția datelor

(1) Fiecare parte se asigură că prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul prezentei secțiuni se efectuează exclusiv în scopul verificării respectării prezentei secțiuni.

(2) În special, fiecare parte se asigură că datele cu caracter personal sunt protejate împotriva altor utilizări decât cea menționată în mod specific la alineatul (1) în ceea ce privește:

(a) utilizarea unui sistem global de navigație prin satelit (GNSS) pentru înregistrarea datelor de localizare, astfel cum se prevede în specificațiile tehnice pentru tahograful inteligent 1 și tahograful inteligent 2;

(b) schimbul electronic de informații cu privire la cardurile de conducător auto, astfel cum se menționează la articolul 13, în special orice schimb transfrontalier de astfel de date cu părți terțe; și

(c) păstrarea unei evidențe de către operatorii de transport rutier de mărfuri, astfel cum se menționează la articolul 15.

(3) Tahografele digitale se proiectează în așa fel încât să asigure protecția vieții private. Se prelucrează doar datele care sunt necesare pentru îndeplinirea scopurilor menționate la alineatul (1).

(4) Proprietarii vehiculelor, operatorii de transport rutier de mărfuri și orice altă entitate vizată respectă dispozițiile relevante privind protecția datelor cu caracter personal.

Articolul 5

Instalarea și repararea

(1) Tahografele pot fi instalate sau reparate doar de montatori, ateliere sau producători de vehicule aprobați în acest scop de autoritățile competente ale unei părți, în conformitate cu articolul 7.

(2) Montatorii, atelierele sau producătorii de vehicule aprobați sigilează tahograful după ce au verificat funcționarea corectă a acestuia și, în special, astfel încât să garanteze că niciun dispozitiv de manipulare nu poate să falsifice sau să modifice datele înregistrate.

(3) Montatorul, atelierul sau producătorul de vehicule aprobat aplică o marcă specială pe sigiliile pe care le atașează și, de asemenea, în ceea ce privește tahografele digitale, inteligente 1 și inteligente 2, introduce datele electronice de securitate pentru efectuarea verificărilor de autentificare. Fiecare parte menține și publică un registru al mărcilor și al datelor electronice de securitate utilizate, precum și informațiile necesare legate de datele electronice de securitate utilizate.

(4) În scopul certificării faptului că instalarea tahografului s-a realizat în conformitate cu cerințele prezentei secțiuni, se aplică o plăcuță de instalare astfel încât să fie vizibilă în mod clar și ușor accesibilă.

(5) Componentele tahografului se sigilează. Orice conectare la tahograf care este în mod potențial vulnerabilă la manipularea frauduloasă, inclusiv racordarea dintre senzorul de mișcare și cutia de viteze și, atunci când este relevant, plăcuța de instalare, se sigilează.

Un sigiliu se îndepărtează sau se rupe doar:

— de către montatori sau ateliere aprobate de autoritățile competente în temeiul articolului 7, în scopul reparării, mentenanței sau recalibrării tahografului, sau de către agenții de control formați în mod corespunzător și, atunci când este necesar, autorizați, în scopuri de control; sau

— în scopul unei reparări sau al unei modificări a vehiculului care afectează sigiliul. În astfel de cazuri, se păstrează la bordul vehiculului o declarație scrisă care menționează data și ora la care sigiliul a fost rupt și care prezintă motivele pentru îndepărtarea sigiliului.

Sigiliile îndepărtate sau rupte se înlocuiesc de către un montator sau un atelier aprobat, fără întârzieri nejustificate și cel târziu la șapte zile de la îndepărtarea sau ruperea acestora. În cazul în care sigiliile au fost îndepărtate sau rupte în scopul controlului, acestea pot fi înlocuite de un agent de control echipat cu aparatură de sigilare și cu o marcă specială unică, fără întârzieri nejustificate.

Atunci când un agent de control îndepărtează un sigiliu, cardul de control se introduce în tahograf din momentul îndepărtării sigiliului și până la încheierea inspecției, inclusiv în cazul aplicării unui nou sigiliu. Agentul de control emite o declarație scrisă care cuprinde cel puțin următoarele informații:

— numărul de identificare al vehiculului;

— numele agentului;

— autoritatea de control și țara;

— numărul cardului de control;

— numărul sigiliului îndepărtat;

— data și ora îndepărtării sigiliului; și

— numărul noului sigiliu, atunci când agentul de control a aplicat un nou sigiliu.

Înainte de înlocuirea sigiliilor, un atelier aprobat efectuează o verificare și calibrare a tahografului, cu excepția cazului în care un sigiliu a fost îndepărtat sau rupt în scopul controlului și înlocuit de un agent de control.

Articolul 6

Inspecțiile tahografelor

(1) Tahografele fac obiectul unei inspecții periodice efectuate de ateliere aprobate. Inspecțiile periodice se efectuează cel puțin la fiecare doi ani.

(2) Inspecțiile menționate la alineatul (1) verifică cel puțin următoarele aspecte:

— tahograful este corect instalat și este corespunzător pentru vehicul;

— tahograful funcționează în mod corespunzător;

— pe tahograf se regăsește marca de omologare de tip;

— plăcuța de instalare este aplicată;

— toate sigiliile sunt intacte și eficace;

— nu există dispozitive de manipulare atașate la tahograf sau urme ale utilizării unor astfel de dispozitive; și

— dimensiunea pneurilor și circumferința efectivă a pneurilor.

(3) Atelierele redactează un raport de inspecție în cazul în care a fost necesar să se remedieze perturbări în funcționarea tahografului, în urma unei inspecții periodice sau a unei inspecții efectuate la cererea expresă a autorității naționale competente. Acestea păstrează o listă a tuturor rapoartelor de inspecție întocmite.

(4) Rapoartele de inspecție se păstrează pentru o perioadă minimă de doi ani de la data întocmirii raportului. Fiecare parte decide dacă rapoartele de inspecție trebuie păstrate sau trimise autorității competente în cursul perioadei respective. În cazul în care rapoartele de inspecție sunt păstrate de atelier, la cererea autorității competente, atelierul pune la dispoziție rapoartele inspecțiilor și calibrărilor efectuate în perioada respectivă.

Articolul 7

Aprobarea montatorilor, a atelierelor și a producătorilor de vehicule

(1) Fiecare parte sau, în cazul Uniunii, fiecare stat membru aprobă, controlează în mod periodic și certifică montatorii, atelierele și producătorii de vehicule care pot efectua instalări, controale, inspecții și reparații de tahografe.

(2) Fiecare parte sau, în cazul Uniunii, fiecare stat membru se asigură că montatorii, atelierele și producătorii de autovehicule sunt competenți și de încredere. În acest scop, stabilesc și publică un set de proceduri naționale clare și se asigură că sunt îndeplinite următoarele criterii minime:

(a) formarea corectă a personalului;

(b) disponibilitatea echipamentului necesar pentru efectuarea testelor și a sarcinilor relevante; și

(c) buna reputație a montatorilor, a atelierelor și a producătorilor de vehicule.

(3) Auditurile montatorilor sau atelierelor aprobate se efectuează după cum urmează:

(a) montatorii sau atelierele aprobate fac obiectul unui audit al procedurilor aplicate la intervențiile asupra tahografelor, desfășurat cel puțin o dată la doi ani. Auditul se concentrează în special asupra măsurilor de securitate luate și asupra gestionării cardurilor de atelier. Părțile sau, în cazul Uniunii, statele membre pot desfășura aceste audituri fără a efectua o vizită la fața locului; și

(b) de asemenea, se efectuează audituri tehnice inopinate ale montatorilor sau atelierelor aprobate, în scopul verificării calibrărilor, a inspecțiilor și a instalărilor realizate. Auditurile respective vizează anual cel puțin 10 % din montatorii și atelierele aprobate.

(4) Fiecare parte și autoritățile competente ale acestora iau măsuri corespunzătoare pentru a preveni conflictele de interese dintre montatori sau ateliere și operatorii de transport rutier de mărfuri. În special, în cazul unui risc grav de conflict de interese, se iau măsuri suplimentare specifice pentru a asigura respectarea prezentei secțiuni de către montator sau atelier.

(5) Autoritățile competente ale părților retrag, temporar sau definitiv, aprobările acordate montatorilor, atelierelor și producătorilor de vehicule care nu își îndeplinesc obligațiile ce le revin în temeiul prezentei secțiuni.

Articolul 8

Cardurile de atelier

(1) Durata valabilității cardurilor de atelier nu poate depăși un an. Cu ocazia reînnoirii cardului de atelier, autoritatea competentă se asigură de respectarea de către montator, atelier sau de către producătorul de vehicule a criteriilor enumerate la articolul 7 alineatul (2).

(2) Autoritatea competentă reînnoiește un card de atelier în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea unei cereri de reînnoire valide și a întregii documentații necesare. În caz de deteriorare, funcționare defectuoasă sau de pierdere sau furt al unui card de atelier, autoritatea competentă furnizează un card de înlocuire în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea unei cereri detaliate în acest scop. Autoritățile competente țin un registru al cardurilor pierdute, furate sau defecte.

(3) Dacă o parte sau, în cazul Uniunii, un stat membru retrage aprobarea unui montator, atelier sau producător de vehicule în conformitate cu articolul 7, partea sau statul membru retrage, de asemenea, cardurile de atelier emise acestuia.

(4) Fiecare parte ia toate măsurile necesare pentru a preveni falsificarea cardurilor de atelier emise montatorilor, atelierelor și producătorilor de vehicule aprobați.

Articolul 9

Eliberarea cardurilor de conducător auto

(1) Cardurile de conducător auto se eliberează, la cererea conducătorului auto, de către autoritatea competentă a părții în care conducătorul auto are reședința sa obișnuită. În cazul în care autoritățile competente ale părții care eliberează cardul de conducător auto au îndoieli privind validitatea declarației de reședință obișnuită sau în scopul unor controale specifice, acestea îi pot solicita conducătorului auto informații sau dovezi suplimentare.

În sensul prezentului articol, „reședință obișnuită” înseamnă locul în care o persoană locuiește de în mod curent, respectiv timp de cel puțin 185 de zile în fiecare an calendaristic, în virtutea unor legături de ordin personal și profesional sau, în cazul unei persoane care nu are legături de ordin profesional, în virtutea unor legături de ordin personal care indică o legătură strânsă între persoana respectivă și locul în care locuiește.

Cu toate acestea, reședința obișnuită a unei persoane ale cărei legături de ordin profesional se află într-un loc diferit de cel al legăturilor sale de ordin personal și care, drept urmare, locuiește alternativ în mai multe locuri situate pe teritoriul celor două părți se consideră a fi locul în care persoana respectivă are legături de ordin personal, cu condiția ca aceasta să se întoarcă acolo în mod regulat. Această ultimă condiție nu este necesară în cazul în care persoana locuiește pe teritoriul unei părți pentru a desfășura o activitate cu o durată determinată.

(2) În cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător, fiecare parte sau, în cazul Uniunii, un stat membru poate elibera un card de conducător auto temporar care nu poate fi reînnoit, valabil pentru o perioadă maximă de 185 de zile, unui conducător auto care nu are reședința obișnuită într-o parte, cu condiția ca respectivul conducător auto să aibă un raport juridic de muncă cu o întreprindere stabilită pe teritoriul părții emitente și să prezinte un atestat de conducător auto, la cerere.

(3) Autoritățile competente ale părții emitente iau măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că solicitantul nu este deja titularul unui card de conducător auto valabil și personalizează cardul de conducător auto, asigurându-se că datele cardului sunt vizibile și securizate.

(4) Durata de valabilitate a cardului de conducător auto nu depășește cinci ani.

(5) Un card de conducător auto valabil nu poate face obiectul unei retrageri sau suspendări, exceptând cazul în care autoritatea competentă a unei părți constată că acesta a fost falsificat sau că, nefiind titular, conducătorul auto utilizează un asemenea card ori că acesta a fost obținut pe baza unor declarații false și/sau a unor documente falsificate. Dacă măsurile de suspendare sau retragere sunt adoptate de o parte diferită de partea emitentă sau, în cazul Uniunii, de un stat membru diferit de statul emitent, partea sau statul membru care adoptă măsurile respective restituie cât mai curând cardul autorităților părții care l-a emis sau, în cazul Uniunii, ale statului membru care l-a emis, indicând motivele retragerii sau suspendării. Dacă se preconizează că restituirea cardului se va face în termen de peste două săptămâni, partea sau, în cazul Uniunii, statul membru care l-a suspendat sau l-a retras informează partea emitentă sau, în cazul Uniunii, statul membru emitent, în termenul de două săptămâni respectiv, cu privire la motivele suspendării sau retragerii.

(6) Autoritatea competentă a părții emitente poate impune unui conducător auto să preschimbe cardul de conducător auto cu unul nou dacă este necesar pentru a se conforma specificațiilor tehnice relevante.

(7) Fiecare parte ia toate măsurile necesare pentru a preveni falsificarea cardurilor de conducător auto.

(8) Prezentul articol nu împiedică o parte sau, în cazul Uniunii, un stat membru să elibereze un card de conducător auto unui conducător auto care își are reședința obișnuită într-o parte a teritoriului respectivei părți căreia nu i se aplică prezenta anexă, cu condiția ca dispozițiile relevante ale prezentei secțiuni să se aplice în astfel de cazuri.

Articolul 10

Reînnoirea cardurilor de conducător auto

(1) În cazul reînnoirii, dacă partea unde conducătorul auto își are reședința obișnuită este diferită de cea care a eliberat cardul actual și dacă reînnoirea cardului de conducător auto se solicită autorităților primei părți menționate, acestea informează autoritățile care au eliberat cardul anterior cu privire la motivele reînnoirii cardului.

(2) În cazul unei cereri de reînnoire a unui card care urmează să expire în curând, autoritatea competentă furnizează un nou card înainte de data de expirare, cu condiția ca cererea să fi fost trimisă în termenele prevăzute în partea B secțiunea 4 articolul 5.

Articolul 11

Cardurile de conducător auto furate, pierdute sau defecte

(1) Autoritățile emitente păstrează evidența cardurilor de conducător auto emise, furate, pierdute sau defecte pentru o perioadă cel puțin egală cu durata valabilității.

(2) În caz de deteriorare, funcționare defectuoasă, de furt sau pierdere a cardului de conducător auto, autoritățile competente ale părții unde acesta își are reședința obișnuită furnizează un card de înlocuire în termen de opt zile lucrătoare de la data primirii unei cereri detaliate în acest sens.

Articolul 12

Acceptarea reciprocă a cardurilor de conducător auto

(1) Fiecare parte acceptă cardurile de conducător auto emise de cealaltă parte.

(2) Atunci când titularul unui card de conducător auto valabil eliberat de o parte și-a stabilit reședința obișnuită pe teritoriul celeilalte părți și a solicitat înlocuirea cardului său cu un card de conducător auto echivalent, este responsabilitatea părții sau, în cazul Uniunii, a statului membru care efectuează schimbarea să verifice valabilitatea cardului prezentat.

(3) Părțile sau, în cazul Uniunii, statele membre care efectuează schimbarea restituie vechiul card de conducător auto autorităților părții emitente sau, în cazul Uniunii, ale statului membru emitent și indică motivele acestei restituiri.

(4) Atunci când o parte sau, în cazul Uniunii, un stat membru înlocuiește sau schimbă un card de conducător auto, această înlocuire sau schimbare, precum și înlocuirile sau schimbările ulterioare, se înregistrează în acea parte sau, în cazul Uniunii, în acel stat membru.

Articolul 13

Schimbul electronic de informații cu privire la cardurile de conducător auto

(1) Pentru a se asigura că solicitantul nu este deja titularul unui card de conducător auto valabil, părțile sau, în cazul Uniunii, statele membre păstrează registre electronice naționale pentru o perioadă cel puțin egală cu durata valabilității cardurilor respective, conținând următoarele informații privind cardurile de conducător auto:

— numele și prenumele conducătorului auto;

— data nașterii și, dacă este disponibil, locul nașterii conducătorului auto;

— numărul permisului de conducere valabil și țara în care acesta a fost eliberat (dacă este cazul);

— statutul cardului de conducător auto; și

— numărul cardului de conducător auto.

(2) Registrele electronice ale părților sau, în cazul Uniunii, ale statelor membre sunt interconectate și accesibile pe întreg teritoriul părților, folosind sistemul de mesagerie TACHOnet sau un sistem compatibil. În cazul utilizării unui sistem compatibil, schimbul de date electronice cu cealaltă parte este posibil prin intermediul sistemului de mesagerie TACHOnet.

(3) La eliberarea, la înlocuirea sau, atunci când este necesar, la reînnoirea cardurilor de conducător auto, părțile sau, în cazul Uniunii, statele membre verifică prin intermediul schimbului electronic de date că respectivul conducător auto nu deține deja un alt card de conducător auto valabil. Datele care fac obiectul schimbului se limitează la datele necesare pentru efectuarea acestei verificări.

(4) Agenții de control pot avea acces la registrul electronic pentru a verifica statutul unui card de conducător auto.

Articolul 14

Reglajele tahografelor

(1) Tahografele digitale nu se reglează astfel încât acestea să se comute automat la o categorie specifică de activitate atunci când motorul vehiculului este oprit sau contactul este întrerupt, cu excepția cazului în care conducătorul auto poate în continuare să își aleagă manual categoria corespunzătoare de activitate.

(2) Vehiculele nu sunt echipate decât cu un tahograf, cu excepția cazului în care scopul este efectuarea testelor pe teren.

(3) Fiecare parte interzice producția, distribuția, promovarea și/sau comercializarea de dispozitive construite pentru manipularea și/sau destinate manipulării tahografelor.

Articolul 15

Răspunderea operatorilor de transport rutier de mărfuri

(1) Operatorii de transport rutier de mărfuri sunt responsabili de asigurarea formării și instruirii corespunzătoare a conducătorilor lor auto în ceea ce privește funcționarea corectă a tahografelor, fie digitale, inteligente sau analogice, efectuează verificări periodice pentru a se asigura de corecta utilizare a acestora de către conducătorii lor auto și nu le acordă conducătorilor lor auto niciun stimulent direct sau indirect care ar putea încuraja abuzurile în ceea ce privește utilizarea tahografelor.

Operatorii de transport rutier de mărfuri eliberează un număr suficient de foi de înregistrare conducătorilor de autovehicule echipate cu tahografe analogice, ținând cont de caracterul individual al foilor de înregistrare, de durata perioadei de serviciu și de eventualele necesități de a înlocui foile de înregistrare deteriorate sau cele luate de un agent de control autorizat. Operatorii de transport rutier de mărfuri eliberează conducătorilor auto doar foi de înregistrare cu model omologat, adecvate pentru utilizarea în aparatura instalată la bordul vehiculului.

Conducătorul auto se asigură, ținând cont de durata perioadei de serviciu, că imprimarea datelor din tahograf la cererea unui agent de control se poate efectua corect în cazul unui control.

(2) Operatorii de transport rutier de mărfuri păstrează, în ordine cronologică și într-o formă lizibilă, foile de înregistrare, precum și documentele imprimate, în măsura în care documentele imprimate sunt realizate în conformitate cu partea B secțiunea 4 articolul 9 din prezenta anexă, timp de cel puțin un an după ce au fost folosite și pun la dispoziția conducătorilor auto vizați o copie, la cererea acestora. De asemenea, operatorii de transport rutier de mărfuri pun la dispoziția conducătorilor auto vizați, la cererea acestora, copii ale datelor descărcate de pe cardurile de conducător auto, împreună cu versiunile imprimate ale acestor copii. Foile de înregistrare, documentele imprimate și datele descărcate se prezintă sau se înmânează agenților de control autorizați, la cerere.

(3) Operatorii de transport rutier de mărfuri răspund pentru încălcările dispozițiilor prevăzute în prezenta secțiune și în partea B secțiunea 4 din prezenta anexă comise de către conducătorii lor auto sau de către conducătorii auto aflați la dispoziția acestora. Cu toate acestea, fiecare parte poate să condiționeze această răspundere de nerespectarea de către operatorul de transport rutier de mărfuri a dispozițiilor prevăzute la alineatul (1) primul paragraf din prezentul articol și în partea B secțiunea 2 articolul 7 alineatele (1) și (2) din prezenta anexă.

Articolul 16

Proceduri pentru operatorii de transport rutier de mărfuri în caz de funcționare defectuoasă a aparaturii

(1) În eventualitatea defectării sau a unei funcționări defectuoase a unui tahograf, operatorul de transport rutier de mărfuri îl prezintă pentru a fi reparat de către un montator sau un atelier aprobat, de îndată ce circumstanțele permit acest lucru.

(2) Dacă vehiculul nu se poate întoarce la sediul operatorului de transport rutier de mărfuri în timp de o săptămână, calculată din ziua defectării sau din ziua în care s-a constatat funcționarea defectuoasă, reparația se realizează în cursul călătoriei.

(3) Fiecare parte sau, în cazul Uniunii, statele membre conferă autorităților competente competența de a interzice folosirea unui vehicul în cazul în care defecțiunea sau funcționarea defectuoasă nu a fost remediată după cum se prevede la alineatele (1) și (2), în măsura în care acest lucru este conform cu legislația națională a părții în cauză.

Articolul 17

Procedura pentru emiterea cardurilor de tahograf

Comisia Europeană furnizează autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, materialul criptografic pentru emiterea cardurilor de tahograf pentru conducătorii auto, ateliere și autoritățile de control, în conformitate cu politica de certificare a Autorității Europene de Certificare a Originii (ERCA) și cu politica de certificare a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

ANEXA 28

CLAUZELE ȘI CONDIȚIILE DE ÎNCADRARE ÎN MUNCĂ MENȚIONATE LA ARTICOLUL 295 DIN ACORD

Lista clauzelor și condițiilor de încadrare în muncă menționate la articolul 295:

(a) perioadele maxime de lucru și perioadele minime de odihnă;

(b) durata minimă a concediului anual plătit;

(c) remunerația, inclusiv plata orelor suplimentare; prezenta literă nu se aplică sistemelor complementare de pensii;

(d) condițiile pentru punerea la dispoziție a lucrătorilor, în special de către întreprinderile cu încadrare în muncă temporară;

(e) sănătatea, securitatea și igiena la locul de muncă;

(f) măsuri de protecție aplicabile clauzelor și condițiilor de încadrare în muncă în cazul femeilor însărcinate sau care au născut de curând, al copiilor și al tinerilor;

(g) egalitatea de tratament între bărbați și femei, precum și alte dispoziții în materie de nediscriminare;

(h) condițiile privind cazarea lucrătorilor în cazul în care angajatorul oferă cazare lucrătorilor care își desfășoară activitatea departe de locul lor de muncă obișnuit;

(i) indemnizațiile sau rambursarea cheltuielilor de transport, cazare și masă pentru lucrătorii care, din rațiuni profesionale, își desfășoară activitatea departe de locul de domiciliu.

Litera (i) se aplică exclusiv cheltuielilor de transport, cazare și masă suportate de lucrătorii detașați atunci când aceștia sunt obligați să călătorească spre și de la locul lor de muncă obișnuit de pe teritoriul pe care sunt detașați sau în cazul în care aceștia sunt trimiși temporar de angajatorul lor de la locul lor de muncă obișnuit la un alt loc de muncă.

ANEXA 29

REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ PENTRU SOLUȚIONAREA LITIGIILOR

I. Definiții

1. În sensul părții a șasea din prezentul acord și al prezentului regulament de procedură, se aplică următoarele definiții:

(a) „personal administrativ”, în ceea ce privește un arbitru, înseamnă persoanele aflate sub coordonarea și controlul arbitrului, altele decât asistenții;

(b) „consilier” înseamnă o persoană angajată de o parte pentru a consilia sau a asista respectiva parte în cadrul procedurii de arbitraj;

(c) „instanță de arbitraj” înseamnă o instanță constituită în temeiul articolului 306 din prezentul acord;

(d) „arbitru” înseamnă un membru al instanței de arbitraj;

(e) „asistent” înseamnă o persoană care, în temeiul mandatului unui arbitru și sub coordonarea și controlul unui arbitru, desfășoară activități de documentare sau îl asistă pe respectivul arbitru în activitatea sa;

(f) „parte reclamantă” înseamnă orice parte care solicită constituirea unei instanțe de arbitraj în conformitate cu articolul 306 din prezentul acord;

(g) „grefă” înseamnă un organism extern cu expertiză relevantă care este desemnat de părți în scopul de a acorda sprijin administrativ în cadrul procedurii;

(h) „parte pârâtă” înseamnă partea acuzată de încălcarea dispozițiilor vizate; și

(i) „reprezentant al unei părți” înseamnă un angajat sau orice persoană numită de un minister, de o agenție guvernamentală sau de orice altă entitate publică a unei părți care reprezintă respectiva parte în cadrul unui litigiu care intră sub incidența prezentului acord sau a oricărui acord de completare.

II. Notificări

2. Orice cerere, aviz, observație scrisă sau alt document (denumit în continuare „notificare”):

(a) al instanței de arbitraj se transmite ambelor părți în același timp;

(b) al unei părți, care este adresat instanței de arbitraj, se transmite în copie celeilalte părți, în același timp; și

(c) al unei părți, care este adresat celeilalte părți, se transmite în copie instanței de arbitraj, în același timp, după caz.

3. Orice notificare se efectuează prin e-mail sau, după caz, prin orice alt mijloc de telecomunicații ce permite înregistrarea trimiterii notificării. În absența unor dovezi contrare, în cazul unei astfel de notificări, data primirii se consideră a fi aceeași cu data trimiterii.

4. Toate notificările se adresează Serviciului Juridic al Comisiei Europene și, respectiv, consilierului juridic al Ministerului Afacerilor Externe, al Commonwealth-ului și al Dezvoltării al Regatului Unit.

5. Erorile minore de redactare din orice cerere, aviz, observație scrisă sau alt document în legătură cu procedura instanței de arbitraj pot fi corectate prin transmiterea unui nou document care indică în mod clar modificările.

6. Dacă ultima zi pentru transmiterea unui document coincide cu o zi nelucrătoare a instituțiilor Uniunii sau a guvernului Regatului Unit ori al Gibraltarului, termenul de transmitere a documentului se încheie în ziua lucrătoare imediat următoare.

III. Numirea arbitrilor

7. În cazul în care, în temeiul articolului 306 din partea a șasea, un arbitru este selectat prin tragere la sorți, copreședintele Consiliului de Cooperare al părții reclamante îl informează cu promptitudine pe copreședintele părții pârâte cu privire la data, ora și locul tragerii la sorți. Partea pârâtă poate să fie prezentă la tragerea la sorți, dacă dorește acest lucru. În orice caz, tragerea la sorți se efectuează cu partea prezentă sau cu părțile prezente.

8. Copreședintele părții reclamante trimite fiecărei persoane care a fost selectată să îndeplinească funcția de arbitru o notificare scrisă cu privire la numirea acesteia. Fiecare persoană astfel selectată confirmă ambelor părți disponibilitatea sa, în termen de cinci zile de la data transmiterii notificării.

9. În sensul articolului 306, copreședintele Consiliului de Cooperare al părții reclamante selectează prin tragere la sorți:

(a) un arbitru dintre persoanele care au fost propuse în mod oficial de către o parte ca arbitri pentru sublista sa în temeiul articolului 319 alineatul (1) litera (a) sau litera (b), după caz, sau, în absența acestora, dintre persoanele care au fost propuse în mod oficial de cealaltă parte pentru sublista părții respective; și

(b) un președinte dintre persoanele care au fost propuse în mod oficial de una sau de ambele părți pentru sublista președinților în temeiul articolului 319 alineatul (1) litera (c).

10. Părțile pot să desemneze o grefă care să acorde asistență în organizarea și desfășurarea procedurii specifice de soluționare a litigiilor pe baza unor dispoziții ad-hoc sau pe baza unor dispoziții adoptate de Consiliul de cooperare în temeiul articolului 326 din prezentul acord.

11. Arbitrii acceptă numirea lor prin semnarea contractelor de numire. Părțile depun eforturi pentru a se asigura că, cel târziu până în momentul în care toți arbitrii selectați și-au confirmat disponibilitatea, acestea au convenit asupra remunerației și rambursării cheltuielilor arbitrilor și ale asistenților și au pregătit contractele de numire necesare, în vederea semnării acestora în cel mai scurt timp. Remunerația și cheltuielile arbitrilor trebuie să se bazeze pe standardele OMC. Cuantumul remunerației și al cheltuielilor asistentului sau asistenților unui arbitru nu poate depăși 50 % din remunerația arbitrului respectiv.

IV. Reuniunea de organizare

12. Cu excepția cazului în care convin altfel, părțile se prezintă în fața instanței de arbitraj în termen de șapte zile de la constituirea acesteia, pentru a stabili aspectele pe care părțile sau instanța de arbitraj le consideră adecvate, inclusiv calendarul procedurii de arbitraj. Arbitrii și reprezentanții părților pot participa la această reuniune prin orice mijloace, inclusiv prin telefon sau videoconferință.

V. Observații scrise

13. Partea reclamantă transmite observațiile sale scrise în termen de cel mult 30 de zile de la data constituirii instanței de arbitraj. Partea pârâtă transmite observațiile sale scrise în termen de cel mult 30 de zile de la data transmiterii observațiilor scrise ale părții reclamante.

VI. Funcționarea instanței de arbitraj

14. Președintele instanței de arbitraj prezidează toate reuniunile acestuia. Instanța de arbitraj poate să delege președintelui autoritatea de a lua decizii administrative și procedurale.

15. Cu excepția cazului în care se prevede altfel în partea a șasea din prezentul acord sau în prezentul regulament de procedură, instanța de arbitraj își poate desfășura activitățile prin orice mijloace, inclusiv prin telefon, videoconferință sau alte mijloace electronice de comunicare.

16. Numai arbitrii pot să participe la deliberările instanței de arbitraj, dar instanța de arbitraj le poate permite asistenților arbitrilor să fie prezenți la deliberări.

17. Redactarea oricărei hotărâri, a oricărei decizii și a oricărui raport rămâne responsabilitatea exclusivă a instanței de arbitraj și nu poate fi delegată.

18. În cazul în care apare o chestiune procedurală care nu este reglementată în partea a șasea din prezentul acord sau în anexele la aceasta, instanța de arbitraj, după consultarea părților, poate adopta o procedură corespunzătoare, compatibilă cu dispozițiile respective.

19. Atunci când instanța de arbitraj consideră că este necesar să se modifice orice termene pentru procedura de arbitraj, altele decât termenele prevăzute în partea a șasea din prezentul acord, sau să se efectueze orice altă ajustare procedurală sau administrativă, acesta informează părțile, în scris și după consultarea părților, cu privire la motivele modificării sau ale ajustării și cu privire la termenul necesar sau ajustarea necesară.

VII. Înlocuirea arbitrilor

20. În cazul în care o parte consideră că un arbitru nu respectă cerințele prevăzute în anexa 30 și, din acest motiv, ar trebui să fie înlocuit, partea respectivă notifică acest lucru celeilalte părți în termen de 15 zile de la data la care a obținut suficiente dovezi cu privire la presupusa nerespectare din partea arbitrului.

21. Părțile se consultă în termen de 15 zile de la data notificării menționate la punctul 20. Părțile informează arbitrul cu privire la presupusa nerespectare a cerințelor și îi pot solicita acestuia să ia măsurile necesare pentru remedierea situației. Acestea pot, de asemenea, dacă ajung la un acord, să revoce arbitrul și să selecteze un nou arbitru în conformitate cu articolul 306 din prezentul acord.

22. Dacă părțile nu ajung la un acord cu privire la necesitatea de a înlocui un arbitru, altul decât președintele instanței de arbitraj, oricare dintre părți poate solicita ca această chestiune să fie supusă atenției președintelui instanței de arbitraj, a cărui decizie este definitivă.

În cazul în care președintele instanței de arbitraj constată că arbitrul nu respectă cerințele din anexa 30, noul arbitru este selectat în conformitate cu articolul 306 din prezentul acord.

23. În cazul în care părțile nu ajung la un acord în ceea ce privește necesitatea de a înlocui președintele, oricare dintre părți poate solicita ca această chestiune să fie supusă atenției uneia dintre persoanele rămase pe sublista președinților întocmită în temeiul articolului 319 din prezentul acord. Numele acestei persoane este tras la sorți de către copreședintele Consiliului de cooperare al părții solicitante sau de către delegatul președintelui. Decizia luată de persoana selectată cu privire la necesitatea înlocuirii președintelui este definitivă.

În cazul în care persoana respectivă constată că președintele nu respectă cerințele din anexa 30, președintele este selectat în conformitate cu articolul 306 din prezentul acord.

VIII. Audieri

24. Pe baza calendarului stabilit în conformitate cu punctul 12, după consultarea părților și a celorlalți arbitri, președintele instanței de arbitraj notifică părților data, ora și locul audierii. Aceste informații sunt puse la dispoziția publicului de către partea pe al cărei teritoriu are loc audierea, cu excepția cazului în care audierea nu este publică.

25. Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, audierea se desfășoară la Bruxelles dacă partea reclamantă este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și la Londra dacă partea reclamantă este Uniunea. Partea pârâtă este responsabilă de administrarea logistică a audierii și suportă cheltuielile aferente.

26. Instanța de arbitraj poate convoca audieri suplimentare în cazul în care părțile convin astfel.

27. Toți arbitrii trebuie să fie prezenți pe parcursul întregii audieri.

28. Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, următoarele persoane pot participa la audiere, indiferent dacă audierea este sau nu deschisă publicului:

(a) reprezentanți ai fiecăreia dintre părți;

(b) consilieri;

(c) asistenți și personal administrativ;

(d) interpreți, traducători și grefieri ai instanței de arbitraj; și

(e) experți, în conformitate cu decizia instanței de arbitraj pronunțată în conformitate cu articolul 318 din prezentul acord.

29. Cu cel puțin cinci zile lucrătoare înainte de data unei audieri, fiecare parte trimite instanței de arbitraj și celeilalte părți o listă cu numele persoanelor care vor pleda sau vor face prezentări în cursul audierii în numele părții respective, precum și cu numele altor reprezentanți sau consilieri care vor lua parte la audiere.

30. Instanța de arbitraj desfășoară audierea în modul următor, asigurându-se că părțile beneficiază de timp egal atât pentru pledoarii, cât și pentru obiecții:

(a) Pledoarie

(i) pledoaria părții reclamante; și

(ii) pledoaria părții pârâte.

(b) Obiecție

(i) replica părții reclamante; și

(ii) răspunsul în apărare al părții pârâte.

31. Instanța de arbitraj poate adresa întrebări oricăreia dintre părți, în orice moment al audierii.

32. Instanța de arbitraj ia măsurile necesare în vederea realizării și transmiterii către părți, în cel mai scurt timp de la data audierii, a unei înregistrări a audierii.

33. În termen de 10 zile de la data audierii, fiecare parte poate trimite o comunicare scrisă suplimentară cu privire la oricare dintre aspectele abordate în cadrul audierii.

IX. Întrebări scrise

34. În orice moment al procedurii, instanța de arbitraj poate adresa întrebări scrise uneia sau ambelor părți. Orice întrebare adresată uneia dintre părți se transmite în copie celeilalte părți.

35. Fiecare parte transmite celeilalte părți o copie a răspunsului său la întrebările adresate de instanța de arbitraj. Cealaltă parte are posibilitatea de a prezenta observații în scris cu privire la răspunsul respectiv în termen de cinci zile de la transmiterea copiei respective.

X. Confidențialitate

36. Fiecare parte și instanța de arbitraj tratează informațiile transmise de cealaltă parte instanței de arbitraj ca fiind confidențiale, dacă partea respectivă le-a desemnat ca fiind confidențiale. Atunci când una dintre părți prezintă instanței de arbitraj o comunicare scrisă care conține informații confidențiale, aceasta furnizează, de asemenea, în termen de 15 zile, o comunicare fără informații confidențiale care este făcută publică.

37. Nicio dispoziție a prezentului regulament de procedură nu împiedică vreuna dintre părți să își facă publice propriile opinii în măsura în care, atunci când face trimiteri la informațiile comunicate de cealaltă parte, nu dezvăluie nicio informație desemnată de cealaltă parte drept confidențială.

38. Atunci când comunicările scrise și pledoariile uneia dintre părți conțin informații confidențiale, instanța de arbitraj se întrunește în privat pentru părțile relevante din sesiune. Părțile păstrează caracterul confidențial al audierilor instanței de arbitraj în cazul în care audierile se desfășoară în sesiuni închise publicului.

XI. Contacte *ex parte*

39. Instanța de arbitraj nu se întâlnește și nu comunică cu niciuna dintre părți în absența celeilalte părți.

40. Niciun arbitru nu poate discuta despre aspecte care fac obiectul procedurii cu una dintre părți sau cu ambele părți în absența celorlalți arbitri.

41. Fiecare parte se angajează să nu aibă niciun contact cu un arbitru. Orice contact între o parte și o persoană care este luată în considerare pentru selectarea ca arbitru se limitează la aspecte legate de disponibilitatea persoanei respective și de contractul de numire.

XII. Comunicări *amicus curiae*

42. Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, în termen de cinci zile de la data constituirii instanței de arbitraj, aceasta poate primi observații scrise nesolicitate din partea unor persoane fizice din cadrul unei părți sau a unor persoane juridice stabilite pe teritoriul unei părți, independente de administrația părților (denumite în continuare „comunicări *amicus curiae*"), cu condiția ca acestea:

(a) să fie primite de către instanța de arbitraj în termen de 10 zile de la data constituirii instanței de arbitraj;

(b) să fie concise și să nu depășească în niciun caz 15 pagini, inclusiv anexele, redactate folosind spațiere dublă;

(c) să fie direct relevante pentru un aspect de fapt sau de drept aflat în atenția instanței de arbitraj;

(d) să conțină o descriere a persoanei care transmite comunicarea, precizând, în cazul unei persoane fizice, cetățenia acesteia, iar în cazul unei persoane juridice, locul de stabilire, natura activităților, forma juridică, obiectivele generale, sursa de finanțare și eventualele entități care exercită controlul asupra sa;

(e) să precizeze natura interesului pe care persoana respectivă îl are în legătură cu procedurile instanței de arbitraj; și

(f) să fie redactate în limba de lucru stabilită în conformitate cu punctul 46 sau 47.

43. Comunicările amicus curiae se transmit părților pentru ca acestea să își poată prezenta observațiile. Părțile pot prezenta observații instanței de arbitraj în termen de 10 zile de la data la care părților le sunt transmise comunicările.

44. Instanța de arbitraj include în raportul său toate comunicările amicus curiae primite în temeiul punctului 42. Instanța de arbitraj nu este obligată să răspundă, în raportul său, argumentelor prezentate în aceste comunicări. În cazul în care răspunde argumentelor prezentate în comunicări, instanța de arbitraj ia în considerare, de asemenea, orice observații formulate de părți în temeiul punctului 43.

XIII. Cazuri urgente

45. În cazurile de urgență menționate la articolul 310 din prezentul acord, instanța de arbitraj, după consultarea părților, ajustează, după caz, termenele prevăzute în prezentul regulament de procedură. Instanța de arbitraj notifică părților aceste ajustări.

XIV. Limba de lucru și traducerile

46. Limba de procedură în fața instanței de arbitraj este engleza.

47. Hotărârile, rapoartele și deciziile instanței de arbitraj se întocmesc în limba engleză.

48. În cazul în care una dintre părți prezintă un document într-o altă limbă decât limba engleză, aceasta prezintă în același timp o traducere a acestuia, realizată pe cheltuiala proprie.

XV. Alte proceduri

49. Termenele stabilite în prezentul regulament de procedură se ajustează pentru a corespunde termenelor speciale prevăzute pentru pronunțarea unei sentințe, transmiterea unui raport sau adoptarea unei decizii de către instanța de arbitraj, în temeiul articolelor 314-317 din prezentul acord.

ANEXA 30

CODUL DE CONDUITĂ PENTRU ARBITRI

I. Definiții

1. În prezentul cod de conduită:

(a) „arbitru” înseamnă un membru al instanței de arbitraj;

(b) „asistent” înseamnă o persoană care, în temeiul mandatului unui arbitru și sub coordonarea și controlul unui arbitru, desfășoară activități de documentare sau îl asistă pe respectivul arbitru în activitatea sa; și

(c) „candidat” înseamnă o persoană care este luată în considerare pentru selectarea ca arbitru în temeiul articolului 306 sau 319 din prezentul acord.

II. Principii directoare

2. Pentru a menține integritatea și imparțialitatea mecanismului de soluționare a litigiilor, fiecare candidat și arbitru:

(a) se familiarizează cu prezentul cod de conduită;

(b) sunt independenți și imparțiali;

(c) evită orice conflicte de interese directe sau indirecte;

(d) evită orice încălcare a deontologiei sau situație de lipsă de imparțialitate și orice aparență de încălcare a deontologiei sau de lipsă de imparțialitate;

(e) respectă standarde înalte de conduită;

(f) nu acceptă instrucțiuni din partea niciunei organizații și a niciunui guvern în ceea ce privește soluționarea litigiilor în temeiul prezentului acord sau al unui acord de completare; și

(g) nu este influențat de niciun interes personal, presiuni externe, considerente politice, proteste publice, loialitate față de vreuna dintre părți sau de teama de a fi criticat.

3. Un arbitru nu poate, în mod direct sau indirect, să își asume o obligație sau să accepte beneficii care ar afecta în orice fel sau ar părea că afectează îndeplinirea în mod corespunzător a atribuțiilor sale.

4. Arbitrul nu își folosește poziția în instanța de arbitraj pentru a servi interese personale sau private. Un arbitru evită acțiunile care pot crea impresia că alte persoane se află într-o poziție specială pentru a-l influența.

5. Arbitrul nu permite ca relațiile sau responsabilitățile sale financiare, de afaceri, profesionale, familiale sau sociale, anterioare sau existente, să îi influențeze conduita sau judecata.

6. Un arbitru evită să intre în orice relație sau să dobândească orice interes financiar susceptibil de a-i afecta imparțialitatea sau care este susceptibil să creeze, în mod rezonabil, o aparență de încălcare a deontologiei sau de parțialitate.

III. Obligații de informare

7. Înainte de acceptarea numirii în funcția de arbitru în temeiul articolului 306 din prezentul acord, candidații cărora li s-a solicitat să acționeze în calitate de arbitri primesc o copie a prezentului cod de conduită și comunică părților, în scris, orice interese, relații sau aspecte, anterioare sau existente, care le-ar putea afecta independența ori imparțialitatea sau care ar putea crea, în mod rezonabil, aparența de încălcare a deontologiei sau de lipsă de imparțialitate. În acest scop, candidații depun toate eforturile rezonabile pentru a se informa în legătură cu existența unor astfel de interese, relații sau aspecte.

8. Obligația de informare este o obligație permanentă, care impune arbitrilor să depună în orice moment eforturi rezonabile pentru a se informa cu privire la interesele, relațiile sau aspectele menționate la punctul 7, care ar putea apărea în orice etapă a procedurii și să le comunice părților, în scris, cât mai curând posibil.

9. Candidații și arbitrii comunică părților orice aspecte privind încălcările efective sau potențiale ale prezentului cod de conduită, în vederea analizării acestora de către părți.

IV. Atribuțiile arbitrilor

10. După acceptarea numirii sale, un arbitru trebuie să fie disponibil să își îndeplinească și își îndeplinește atribuțiile cu atenția cuvenită, promptitudine, onestitate și diligență, pe durata întregii proceduri.

11. Arbitrul analizează doar acele aspectele semnalate în cadrul procedurii și necesare pentru luarea unei decizii sau pentru întocmirea unui raport. Acesta nu deleagă această atribuție niciunei alte persoane.

12. Asistenții respectă obligațiile prevăzute pentru arbitri în partea II, partea III și partea VII din prezentul cod de conduită, *mutatis mutandis*. Arbitrii iau toate măsurile care se impun pentru a se asigura că asistenții lor cunosc și respectă aceste obligații.

V. Atribuțiile potențialilor candidați

13. Persoanele incluse pe lista întocmită în temeiul articolului 306 sau 319 din prezentul acord respectă standarde înalte de conduită și evită orice încălcare sau aparență de încălcare a deontologiei. Persoanele incluse pe lista respectivă sau avute în vedere pentru includere comunică fără întârziere părților orice chestiune care ar putea justifica o examinare în acest sens.

VI. Obligațiile foștilor arbitri

14. Foștii arbitrii evită acțiunile care ar putea crea aparența de lipsă de imparțialitate în îndeplinirea atribuțiilor lor sau de obținere a unor beneficii în urma deciziilor sau hotărârilor instanței de arbitraj.

15. Foștii arbitri respectă obligațiile prevăzute în partea VII din prezentul cod de conduită.

VII. Confidențialitate

16. Arbitrii nu divulgă și nu utilizează, în niciun moment, informații care nu au caracter public referitoare la o procedură sau de care au luat cunoștință în cursul procedurii pentru care au fost numiți, decât pentru scopurile procedurii respective. În special, aceștia nu divulgă și nici nu utilizează astfel de informații pentru a dobândi avantaje personale, pentru a favoriza alte persoane sau pentru a influența în mod negativ interesele altora.

17. Arbitrii nu divulgă decizii sau rapoarte ale instanței de arbitraj sau părți din acestea înainte de publicarea lor în conformitate cu articolul 321 din prezentul acord.

18. Un arbitru nu dezvăluie niciodată conținutul deliberărilor unei instanțe de arbitraj sau opiniile vreunui arbitru și nici nu face vreo declarație cu privire la procedura pentru care a fost desemnat sau cu privire la aspectele care fac obiectul litigiului în cadrul procedurii.

VIII. Cheltuieli

19. Arbitrii păstrează o evidență și întocmesc un raport final cu privire la timpul dedicat procedurii și la cheltuielile lor, precum și cu privire la timpul și cheltuielile asistentului, după caz.

PROTOCOL PRIVIND COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE SOCIALĂ

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul SSC.1

Definiții

În sensul prezentului protocol, se aplică următoarele definiții:

(a) „activitate salariată” înseamnă orice activitate sau situație echivalentă considerată ca atare în înțelesul legislației în domeniul securității sociale a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care această activitate sau situație echivalentă există în Gibraltar, sau în înțelesul legislației în domeniul securității sociale a Regatului Spaniei, în cazul în care această activitate sau situație echivalentă există în Regatul Spaniei;

(b) „activitate independentă” înseamnă orice activitate sau situație echivalentă considerată ca atare în înțelesul legislației în domeniul securității sociale a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care această activitate sau situație echivalentă există în Gibraltar sau în înțelesul legislației în domeniul securității sociale a Regatului Spaniei, în cazul în care această activitate sau situație echivalentă există în Regatul Spaniei;

(c) „servicii de reproducere asistată medical” înseamnă toate serviciile medicale, chirurgicale sau obstetrice menite să ajute o persoană să aibă un copil;

(d) „prestații în natură” înseamnă:

(i) în sensul titlului III capitolul 1, prestațiile în natură prevăzute în legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, care vizează să acopere, să pună la dispoziție, să plătească direct sau să ramburseze costul îngrijirilor medicale și al produselor și serviciilor auxiliare tratamentului;

(ii) în sensul titlului III capitolul 2, toate prestațiile în natură referitoare la accidente de muncă și boli profesionale, astfel cum sunt definite la litera (i) și prevăzute în cadrul sistemelor Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale Regatului Spaniei privind accidentele de muncă și bolile profesionale;

(e) „perioadă de creștere a copilului” se referă la orice perioadă care este avută în vedere în temeiul legislației privind pensiile a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, sau care aduce în mod explicit un supliment unei pensii, pentru motivul că o persoană a crescut un copil, indiferent de metoda folosită pentru a calcula aceste perioade și indiferent dacă ele sunt cumulate pe durata creșterii copilului sau sunt recunoscute retroactiv;

(f) „funcționar public” înseamnă o persoană considerată astfel sau asimilată fie de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care administrația al cărui salariat este se supune legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie de către Regatul Spaniei, în cazul în care administrația al cărei salariat este se supune legislației Regatului Spaniei;

(g) „autoritate competentă” înseamnă, cu privire la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau la Regatul Spaniei, ministrul, miniștrii sau o altă autoritate echivalentă responsabilă de regimurile de securitate socială pe întreg teritoriul sau în orice parte a Regatului Spaniei sau Gibraltarului;

(h) „instituție competentă” înseamnă:

(i) instituția la care este afiliată persoana în cauză la data la care solicită prestația; sau

(ii) instituția de la care persoana în cauză are sau ar avea dreptul să primească prestații, în cazul în care aceasta ori unul sau mai mulți membri ai familiei sale și-ar avea reședința fie în Regatul Spaniei, atunci când instituția este situată în Regatul Spaniei, fie în Gibraltar, atunci când instituția este situată în Gibraltar; sau

(iii) instituția notificată de autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, după caz; sau

(iv) în cazul unui regim referitor la obligațiile angajatorului cu privire la prestațiile prevăzute la articolul SSC.4 alineatul (1), fie angajatorul, fie asigurătorul implicat sau, în lipsa acestora, organismul sau autoritatea notificată de autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, după caz;

(i) „ajutor de deces" înseamnă orice plată unică făcută în caz de deces, cu excepția prestațiilor în sume forfetare prevăzute la litera (v);

(j) „prestații familiale" înseamnă toate prestațiile în natură sau în numerar pentru acoperirea cheltuielilor familiei, cu excepția avansurilor din pensiile de întreținere și a alocațiilor speciale de naștere sau de adopție menționate în anexa SSC-1;

(k) „lucrător frontalier" înseamnă orice persoană care intră sub incidența definiției de la articolul 291 alineatele (2) și (3) din prezentul acord;

(l) „bază de reședință" înseamnă locul din care membrul echipajului începe și unde își încheie în mod normal o perioadă de serviciu sau o serie de perioade de serviciu și unde, în condiții normale, operatorul/compania aeriană nu este responsabil(ă) de cazarea membrului respectiv al echipajului;

(m) „instituție" înseamnă, cu privire la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau la Regatul Spaniei, organismul sau autoritatea responsabilă de aplicarea întregii legislații sau a unei părți din aceasta;

(n) „instituția de la locul de reședință" și „instituția de la locul de ședere" înseamnă instituția care este abilitată să acorde prestații la locul în care își are reședința persoana interesată, respectiv instituția abilitată să acorde prestații la locul de ședere al persoanei interesate, în conformitate cu legislația aplicată de instituția respectivă sau, atunci când nu există o astfel de instituție, de instituția desemnată de autoritatea competentă relevantă;

(o) „persoană asigurată" înseamnă, în raport cu ramurile de securitate socială reglementate de titlul III capitolele 1 și 3, orice persoană care îndeplinește condițiile impuse de legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, în funcție de statul care este competent în temeiul titlului II, pentru a avea dreptul la prestații, luându-se în considerare dispozițiile prezentului protocol;

(p) „legislație" înseamnă, cu privire la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau la Regatul Spaniei, actele cu putere de lege și actele administrative, precum și orice alte măsuri de aplicare care se referă la ramurile de securitate socială reglementate de articolul SSC.4 alineatul (1); acest termen exclude clauzele contractuale, altele decât cele care servesc la punerea în aplicare a unei obligații de asigurare care rezultă din actele cu putere de lege și actele administrative prevăzute la prezentul punct sau care au făcut obiectul unei decizii a autorităților publice cu privire la caracterul lor obligatoriu sau cu privire la extinderea domeniului lor de aplicare, cu condiția ca Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau Regatul Spaniei, după caz, să facă o declarație în acest sens, notificată Comitetului specializat privind circulația persoanelor. Uniunea publică această declarație în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

(q) „prestație pentru îngrijire pe termen lung” înseamnă o prestație în natură sau în numerar al cărei scop este de a răspunde nevoilor de îngrijire ale unei persoane care, din cauza unei deficiențe, necesită o asistență considerabilă, inclusiv asistența oferită de o altă persoană sau de alte persoane pentru desfășurarea unor activități esențiale de zi cu zi pentru o perioadă lungă de timp, pentru a-i sprijini autonomia personală, dar fără a se limita la aceste aspecte; aceasta include prestațiile acordate în același scop unei persoane care furnizează o astfel de asistență;

(r) „membru de familie” înseamnă:

(i) (A) orice persoană definită sau recunoscută ca membru de familie sau desemnată ca membru al gospodăriei de către legislația în temeiul căreia se acordă prestațiile;

(B) în ceea ce privește prestațiile în natură în temeiul titlului III capitolul 1, orice persoană definită sau recunoscută ca membru de familie sau desemnată ca membru al gospodăriei în legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care persoana respectivă își are reședința în Gibraltar, sau în legislația Regatului Spaniei, în cazul în care persoana respectivă își are reședința în Regatul Spaniei;

(ii) în cazul în care legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, care este aplicabilă în temeiul punctului (i), nu face deosebire între membrii de familie și alte persoane cărora li se aplică legislația menționată, se consideră că soțul/soția, copiii minori și copiii aflați în întreținere care au atins vârsta majoratului sunt membri de familie;

(iii) dacă, în conformitate cu legislația aplicabilă în temeiul punctelor (i) și (ii), o persoană este considerată membru de familie sau membru al gospodăriei doar în cazul în care locuiește în aceeași gospodărie cu persoana asigurată sau cu titularul de pensie, această condiție se consideră îndeplinită dacă persoana respectivă se află în principal în întreținerea asiguratului sau a titularului de pensie;

(s) „titular de pensie” înseamnă o persoană care beneficiază de prestații pentru limită de vârstă, de invaliditate sau de urmaș din partea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei în urma desfășurării unei activități salariate sau independente în Gibraltar sau în Regatul Spaniei;

(t) „perioadă de încadrare în muncă” sau „perioadă de activitate independentă” înseamnă perioade definite sau recunoscute astfel de legislația în temeiul căreia au fost realizate, precum și toate perioadele asimilate acestora, în măsura în care sunt recunoscute de legislația menționată ca fiind echivalente cu perioadele de încadrare în muncă sau cu perioadele de activitate independentă;

(u) „perioadă de asigurare” înseamnă perioadele de cotizare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, definite sau recunoscute ca perioade de asigurare de către legislația în temeiul căreia au fost realizate sau considerate realizate, precum și toate perioadele asimilate acestora, în măsura în care sunt considerate de legislația respectivă ca fiind echivalente cu perioade de asigurare;

(v) „pensia” include nu numai pensiile, ci și indemnizațiile, prestațiile în capital care le pot substitui și plățile efectuate cu titlu de rambursare a cotizațiilor, precum și, sub rezerva dispozițiilor din titlul III, majorările rezultate din reevaluare sau alocațiile suplimentare;

(w) „prestație de prepensionare” înseamnă toate prestațiile în numerar, altele decât ajutorul de șomaj sau pensia anticipată, acordate începând de la o anumită vârstă lucrătorilor care și-au redus, încetat sau suspendat activitățile profesionale până la vârsta la care îndeplinesc condițiile pentru obținerea unei pensii pentru limită de vârstă sau a unei pensii anticipate, primirea acesteia nefiind condiționată de disponibilitatea persoanei în cauză față de serviciile de ocupare a forței de muncă fie din Regatul Spaniei, fie din Gibraltar, în funcție de teritoriul care este competent; „prestație anticipată pentru limită de vârstă” înseamnă o prestație acordată înainte ca persoana în cauză să fi atins vârsta normală de pensionare și care fie continuă să fie furnizată după atingerea vârstei menționate, fie este înlocuită cu o altă pensie pentru limită de vârstă;

(x) „sediu social sau loc de desfășurare a activității” înseamnă sediul sau locul de desfășurare a activității în care se adoptă deciziile esențiale ale întreprinderii și în care se exercită funcțiile administrației sale centrale;

(y) „reședință” înseamnă locul în care o persoană este rezidentă în mod obișnuit;

(z) „prestații speciale în numerar de tip necontributiv” înseamnă prestațiile:

(i) care sunt destinate să furnizeze:

(A) o acoperire suplimentară, de substituție sau ancilară împotriva riscurilor acoperite de ramurile de securitate socială prevăzute la articolul SSC.4 alineatul (1), care garantează persoanelor în cauză un venit minim de subzistență, ținându-se seama de situația economică și socială din Regatul Spaniei sau din Gibraltar, după caz; sau

(B) exclusiv protecție specială pentru persoanele cu handicap, în strânsă legătură cu mediul social al acestor persoane din Regatul Spaniei sau Gibraltar, după caz; și

(ii) sunt finanțate exclusiv din contribuții fiscale obligatorii destinate acoperirii cheltuielilor publice generale, iar condițiile pentru atribuirea și calcularea prestațiilor nu depind de vreo contribuție din partea beneficiarului acestora. Cu toate acestea, prestațiile furnizate ca supliment al unei prestații de tip contributiv nu se consideră prestații de tip contributiv exclusiv din acest motiv;

(aa) „regim special pentru funcționari publici” înseamnă orice regim de securitate socială care diferă de regimul general de securitate socială aplicabil persoanelor care desfășoară o activitate salariată în Regatul Spaniei sau în Gibraltar, după caz și care vizează în mod direct toți funcționarii publici sau anumite categorii de funcționari publici;

(bb) „ședere” înseamnă șederea temporară.

Articolul SSC.2

Comunicări și notificări

Procedura prevăzută la articolul 6 alineatele (2) și (3) din prezentul acord nu se aplică deciziilor și comunicărilor oficiale care trebuie să fie notificate autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, emise de acestea sau adresate acestora, în temeiul prezentului protocol.

Articolul SSC.3

Persoanele vizate

Prezentul protocol se aplică:

1. cetățenilor Uniunii cu drept de ședere legală în Regatul Spaniei, cărora li se aplică sau li s-a aplicat legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în urma desfășurării în Gibraltar a unei activități în calitate de lucrător frontalier, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora care își au reședința în Regatul Spaniei;

2. resortisanților Regatului Unit cu drept de ședere legală în Gibraltar, cărora li se aplică sau li s-a aplicat legislația Regatului Spaniei în urma desfășurării în Regatul Spaniei a unei activități în calitate de lucrător frontalier, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora care își au reședința în Gibraltar;

3. persoanele menționate la articolul 295 din prezentul acord care desfășoară o activitate salariată pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în Regatul Spaniei și, respectiv, în Gibraltar și care sunt detașate pentru o perioadă de timp limitată de către acest angajator în Gibraltar și, respectiv, în Regatul Spaniei, pentru a furniza servicii care sunt atât produse, cât și consumate la nivel local în zona de frontieră contiguă în numele angajatorului respectiv și care se întorc cel puțin o dată pe săptămână în Regatul Spaniei sau, respectiv, în Gibraltar.

Articolul SSC.4

Aspecte reglementate

(1) Prezentul protocol se aplică următoarelor ramuri de securitate socială:

(a) prestațiile de boală;

(b) prestațiilor de maternitate și prestațiilor de paternitate echivalente;

(c) prestațiile de invaliditate;

(d) prestațiile pentru limită de vârstă;

(e) prestațiile de urmaș;

(f) prestațiilor acordate în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale;

(g) ajutoarele de deces;

(h) indemnizațiile de șomaj;

(i) prestații de prepensionare; și

(j) prestațiile familiale.

(2) Cu excepția cazului în care anexa SSC-4 prevede altfel, prezentul protocol se aplică regimurilor de securitate socială generale și speciale, de tip contributiv sau necontributiv, precum și regimurilor referitoare la obligațiile unui angajator sau ale unui armator.

(3) Cu toate acestea, dispozițiile titlului III nu aduc atingere dispozițiilor legislative ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale Regatului Spaniei referitoare la obligațiile armatorilor.

(4) Prezentul protocol nu se aplică:

(a) prestații speciale în numerar de tip necontributiv;

(b) prestații pentru îngrijire pe termen lung;

(c) asistenței sociale și medicale;

(d) prestațiilor în legătură cu care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau Regatul Spaniei, își asumă răspunderea pentru prejudiciile cauzate persoanelor și oferă compensații, cum ar fi cele pentru victimele de război și ale acțiunilor militare sau pentru consecințele acestora; pentru victimele infracțiunilor, ale asasinatelor sau ale actelor teroriste; pentru victimele acțiunilor unor agenți ai Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ai Regatului Spaniei, aflați în exercițiul funcțiunii; sau pentru victimele care au suferit nedreptăți din motive politice sau religioase sau legate de familia acestora; sau

(e) serviciilor de reproducere asistată medical;

Articolul SSC.5

Egalitate de tratament

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul protocol, persoanele cărora li se aplică prezentul protocol, în ceea ce privește ramurile de securitate socială reglementate de articolul SSC.4 alineatul (1), beneficiază de aceleași prestații și sunt supuse acelorași obligații în temeiul legislației aplicabile în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în Regatul Spaniei, ca și resortisanții acestora.

Articolul SSC.6

Asimilarea prestațiilor, veniturilor, faptelor sau evenimentelor

Cu excepția cazului în care prezentul protocol prevede altfel, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei asigură aplicarea principiului asimilării prestațiilor, veniturilor, faptelor sau evenimentelor, în modul următor:

(a) în cazul în care, în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei beneficierea de prestații de securitate socială și de alte venituri produce anumite efecte juridice, dispozițiile relevante din legislația respectivă sunt, de asemenea, aplicabile atât în cazul beneficierii de prestații asimilate dobândite în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care statul competent este Regatul Spaniei, sau în temeiul legislației Regatului Spaniei, în cazul în care statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și în cazul veniturilor dobândite în Gibraltar, în cazul în care statul competent este Regatul Spaniei, sau în Regatul Spaniei, în cazul în care statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;

(b) în cazul în care, în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când statul competent este Regatul Spaniei, sau în temeiul legislației Regatului Spaniei, atunci când statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, efectele juridice sunt atribuite producerii unor fapte sau evenimente, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau Regatul Spaniei ia în considerare faptele sau evenimentele similare care s-au produs în Gibraltar, în cazul în care statul competent este Regatul Spaniei, sau în Regatul Spaniei, în cazul în care statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ca și cum aceste fapte sau evenimente s-ar fi produs pe teritoriul aflat în sfera de competență a instituției competente.

Articolul SSC.7

Cumularea perioadelor

Cu excepția cazului în care prezentul protocol prevede altfel, instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei ia în considerare, atât cât este necesar, perioadele de asigurare sau de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate în temeiul legislației Regatului Spaniei, sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, ca și cum ar fi fost realizate în temeiul legislației pe care o aplică, în cazul în care această legislație prevede că realizarea perioadelor de asigurare sau de încadrare în muncă sau de activitate independentă este condiționată de:

(a) dobândirea, menținerea, durata sau recuperarea dreptului la prestații;

(b) beneficiul unei anumite legislații; sau

(c) accesul la sau scutirea de asigurări obligatorii, facultative continue sau voluntare.

Articolul SSC.8

Eliminarea clauzelor de rezidență

Cu excepția cazului în care prezentul protocol prevede altfel, prestațiile în numerar de plătit în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, sau în temeiul prezentului protocol nu fac obiectul niciunei reduceri, modificări, suspendări, retrageri sau confiscări ca urmare a faptului că beneficiarul sau membrii de familie ai acestuia își au reședința în Gibraltar, în cazul în care instituția responsabilă de acordarea prestațiilor este situată în Regatul Spaniei, sau în Regatul Spaniei, în cazul în care instituția responsabilă de acordarea prestațiilor este situată în Gibraltar.

Articolul SSC.9

Prevenirea cumulului de prestații

Cu excepția cazului în care se prevede altfel, prezentul protocol nici nu conferă, nici nu menține dreptul de a beneficia de mai multe prestații de același tip, pentru aceeași perioadă de asigurare obligatorie.

TITLUL II

DETERMINAREA LEGISLAȚIEI APLICABILE

Articolul SSC.10

Norme generale

(1) Persoanele cărora li se aplică prezentul protocol sunt supuse fie legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie legislației Regatului Spaniei. Această legislație se determină în conformitate cu prezentul titlu.

(2) În sensul prezentului titlu, se consideră că persoanele cărora li se acordă o prestație în numerar ca urmare sau ca o consecință a desfășurării unei activități salariate sau independente desfășoară activitatea menționată. Această dispoziție nu se aplică în cazul pensiei de invaliditate, pentru limită de vârstă sau de urmaș, sau al indemnizațiilor pentru accidente de muncă, boli profesionale sau al prestațiilor de boală în numerar, care acoperă tratamentul pentru o perioadă nelimitată.

(3) Sub rezerva articolelor SSC.11, SSC.13 și SSC.14:

(a) persoana care desfășoară o activitate salariată sau independentă în Gibraltar se supune legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul; persoana care desfășoară o activitate salariată sau independentăîn Regatul Spaniei se supune legislației Regatului Spaniei;

(b) funcționarii publici se supun fie legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care administrația ai căror salariați sunt se supune legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie legislației Regatului Spaniei, în cazul în care administrația ai căror salariați sunt se supune legislației Regatului Spaniei;

(c) persoana care beneficiază de indemnizație de șomaj în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se supune legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul; persoana care beneficiază de indemnizație de șomaj în temeiul legislației Regatului Spaniei se supune legislației Regatului Spaniei;

(d) titularii de pensie care își au reședința în Gibraltar sau în Regatul Spaniei se supun legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care își au reședința în Gibraltar, sau legislației Regatului Spaniei, în cazul în care își au reședința în Regatul Spaniei, fără a se aduce atingere altor dispoziții din prezentul protocol prin care li se garantează prestații în temeiul legislației celuilalt stat.

(4) În sensul prezentului titlu, activitatea salariată sau independentă desfășurată în mod obișnuit de o persoană la bordul unei nave pe mare sub pavilionul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se consideră activitate desfășurată în Gibraltar; activitatea salariată sau independentă desfășurată în mod obișnuit de o persoană la bordul unei nave pe mare sub pavilionul Regatului Spaniei se consideră activitate desfășurată în Regatul Spaniei. Cu toate acestea, o persoană care desfășoară o activitate salariată la bordul unei nave sub pavilionul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și care este remunerată pentru această activitate de către o întreprindere sau de către o persoană având sediul social sau locul de desfășurare a activității în Regatul Spaniei, se supune legislației Regatului Spaniei, în cazul în care își are reședința în Regatul Spaniei; o persoană care desfășoară o activitate salariată la bordul unei nave sub pavilionul Regatului Spaniei și care este remunerată pentru această activitate de către o întreprindere sau de către o persoană având sediul social sau locul de desfășurare a activității în Gibraltar, se supune legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care își are reședința în Gibraltar. Se consideră că întreprinderea sau persoana care plătește remunerația este angajator în înțelesul legislației menționate.

(5) În sensul prezentului titlu, se consideră că o persoană care desfășoară o activitate în calitate de membru al echipajului de zbor sau al echipajului de cabină care prestează servicii de transport aerian de pasageri sau de marfă desfășoară activitatea respectivă în Regatul Spaniei, atunci când baza de reședință se află în Regatul Spaniei sau în Gibraltar, atunci când baza de reședință se află în Gibraltar.

Articolul SSC.11

Lucrătorii frontalieri detașați

(1) Un cetățean al Uniunii căruia i se aplică prezentul protocol, care desfășoară în Gibraltar o activitate salariată în calitate de lucrător frontalier, pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în Gibraltar și care este trimis de angajator în Regatul Spaniei, pentru a lucra pentru angajator, continuă să fie supus legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu condiția ca:

(a) durata previzibilă a activității să nu depășească 24 de luni; și

(b) persoana să nu fi fost trimisă pentru a înlocui un alt lucrător detașat.

(2) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* resortisanților Regatului Unit cărora li se aplică prezentul protocol, care desfășoară o activitate salariată în calitate de lucrător frontalier în Regatul Spaniei, pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat și care sunt trimiși de angajatorul respectiv în Gibraltar, pentru a lucra pentru angajator.

(3) Un cetățean al Uniunii căruia i se aplică prezentul protocol, care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă în calitate de lucrător frontalier în Gibraltar și care se deplasează pentru a desfășura o activitate similară în Regatul Spaniei, continuă să fie supus legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu condiția ca durata previzibilă a acestei activități să nu depășească 24 de luni.

(4) Alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis* resortisanților Regatului Unit cărora li se aplică prezentul protocol, care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă în calitate de lucrător frontalier în Regatul Spaniei și care se deplasează pentru a desfășura o activitate similară în Gibraltar.

Articolul SSC.12

Lucrătorii detașați

Persoana care desfășoară o activitate salariată în Regatul Spaniei sau în Gibraltar pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în Regatul Spaniei sau în Gibraltar și care este trimisă de angajatorul respectiv în Gibraltar, în cazul în care angajatorul își desfășoară în mod obișnuit activitățile în Regatul Spaniei sau în Regatul Spaniei, în cazul în care angajatorul își desfășoară în mod obișnuit activitățile în Gibraltar, pentru a lucra pentru angajatorul respectiv, continuă să se supună legislației Regatului Spaniei, în cazul în care angajatorul își desfășoară în mod obișnuit activitățile în Regatul Spaniei sau legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care angajatorul își desfășoară în mod obișnuit activitățile în Gibraltar, cu condiția ca:

(a) durata activității să nu depășească 24 de luni;

(b) persoana respectivă să nu fi fost trimisă pentru a înlocui o altă persoană; și

(c) persoana respectivă să fie rezident al Regatului Spaniei și să se întoarcă cel puțin o dată pe săptămână în Regatul Spaniei, în cazul în care persoana este detașată în Gibraltar, sau rezident al Gibraltarului și să se întoarcă cel puțin o dată pe săptămână în Gibraltar, în cazul în care persoana este detașată în Regatul Spaniei.

Articolul SSC.13

Desfășurarea de activități în Regatul Spaniei și în Gibraltar

(1) În cazul persoanelor cărora li se aplică prezentul protocol și care, pe lângă activitatea desfășurată în calitate de lucrător frontalier, desfășoară, de asemenea, o activitate la locul lor de reședință, se aplică următoarele alineate.

(2) Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată în Regatul Spaniei și în Gibraltar intră sub incidența:

(a) legislației de la locul de reședință, în cazul în care persoana în cauză desfășoară o parte substanțială a activității sale în locul respectiv; sau

(b) dacă persoana respectivă nu își exercită o parte substanțială a activității sale în statul de reședință:

(i) legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, în funcție de locul în care este situat sediul social sau locul de desfășurare a activității întreprinderii sau angajatorului, dacă persoana în cauză este angajată de o singură întreprindere sau de un singur angajator; sau

(ii) legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, în funcție de locul în care este situat sediul social sau locul de desfășurare a activității întreprinderii sau angajatorului, dacă persoana în cauză este angajată de două sau mai multe întreprinderi sau de doi sau mai mulți angajatori ale căror sedii sociale sau locuri de desfășurare a activității sunt situate numai în Regatul Spaniei sau numai în Gibraltar; sau

(iii) legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care persoana în cauză își are reședința în Regatul Spaniei, sau legislației Regatului Spaniei, în cazul în care persoana în cauză își are reședința în Gibraltar, dacă persoana este angajată de două sau mai multe întreprinderi sau de doi sau mai mulți angajatori ale căror sedii sociale sau locuri de desfășurare a activității sunt situate în Regatul Spaniei și în Gibraltar; sau

(iv) legislației de la locul de reședință, în cazul în care persoana în cauză este angajată de una sau mai multe întreprinderi sau de doi sau mai mulți angajatori, dintre care cel puțin una (unul) își are sediul social sau locul de desfășurare a activității în afara Regatului Spaniei și Gibraltarului.

(3) Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă în Regatul Spaniei și în Gibraltar intră sub incidența:

(a) legislației de la locul de reședință, în cazul în care persoana în cauză desfășoară o parte substanțială a activității sale în locul respectiv; sau

(b) legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei în funcție de locul în care este situat centrul de interes al activităților sale, în cazul în care persoana în cauză nu desfășoară o parte substanțială a activității sale la locul său de reședință.

(4) Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată și o activitate independentă în Regatul Spaniei și în Gibraltar se supune legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau legislației Regatului Spaniei în funcție de locul în care desfășoară o activitate salariată sau, în cazul în care desfășoară o astfel de activitate în Regatul Spaniei și în Gibraltar, legislației stabilite în conformitate cu alineatul (2).

(5) Persoana care desfășoară o activitate salariată în calitate de funcționar public în Regatul Spaniei și o activitate salariată sau independentă în Gibraltar sau viceversa se supune legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care administrația al cărei salariat este funcționarul public se supune legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau legislației Regatului Spaniei, în cazul în care administrația al cărei salariat este funcționarul public este se supune legislației Regatului Spaniei.

(6) În înțelesul legislației stabilite în conformitate cu aceste dispoziții, persoanele menționate la alineatele (2)-(5) sunt tratate ca și cum și-ar desfășura toate activitățile salariate și independente și și-ar realiza toate veniturile în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Regatul Spaniei, după caz.

Articolul SSC.14

Asigurarea voluntară sau asigurarea facultativă continuă

(1) Articolele SSC.10, SSC.11 și SSC.13 sunt aplicabile în cazul asigurării voluntare sau în cel al asigurării facultative continue numai în cazul în care, în ceea ce privește una dintre ramurile prevăzute la articolul SSC.4, există exclusiv un regim de asigurare voluntară în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Regatul Spaniei,.

(2) În cazul în care, în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, persoana în cauză face obiectul asigurării obligatorii în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, aceasta nu poate face obiectul unui regim de asigurare voluntară sau de asigurare facultativă continuă în Regatul Spaniei. În cazul în care, în temeiul legislației Regatului Spaniei, persoana în cauză face obiectul asigurării obligatorii în Regatul Spaniei, aceasta nu poate face obiectul unui regim de asigurare voluntară sau de asigurare facultativă continuă în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. În toate celelalte cazuri în care, pentru o ramură dată, există posibilitatea de a alege între mai multe regimuri de asigurare voluntară sau facultativă continuă, persoana în cauză poate fi admisă doar în cadrul regimului pe care l-a ales.

(3) În ceea ce privește prestațiile de invaliditate, pentru limită de vârstă și de urmaș, persoana în cauză poate fi admisă în cadrul regimului de asigurare voluntară sau facultativă continuă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, chiar dacă aceasta se află în mod obligatoriu sub incidența legislației Regatului Spaniei, cu condiția ca, într-o anumită etapă din activitatea sa profesională, să fi intrat sub incidența legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ca urmare sau ca o consecință a desfășurării unei activități salariate sau independente și în măsura în care acest cumul este permis explicit sau implicit în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. De asemenea, în ceea ce privește prestațiile de invaliditate, pentru limită de vârstă și de urmaș, persoana în cauză poate fi admisă în cadrul regimului de asigurare voluntară sau facultativă continuă a Regatului Spaniei, chiar dacă aceasta se află în mod obligatoriu sub incidența legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu condiția ca, într-o anumită etapă din activitatea sa profesională, să fi intrat sub incidența legislației Regatului Spaniei ca urmare sau ca o consecință a desfășurării unei activități salariate sau independente și în măsura în care acest cumul este permis explicit sau implicit în temeiul legislației Regatului Spaniei.

(4) În cazul în care legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei condiționează admiterea în cadrul regimului de asigurare voluntară sau facultativă continuă de rezidența în statul respectiv sau de desfășurarea anterioară a unei activități salariate sau independente, articolul SSC.6 litera (b) se aplică numai în cazul persoanelor care, la un moment dat în trecut, s-au aflat sub acestei legislații ca urmare a desfășurări unei activități salariate sau independente.

Articolul SSC.15

Obligațiile angajatorului

(1) Angajatorul unui lucrător frontalier care se supune legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau legislației Regatului Spaniei îndeplinește toate obligațiile prevăzute de legislația aplicabilă angajaților săi, în special obligația de a plăti cotizațiile stabilite în această legislație, ca și cum sediul social sau locul de desfășurare a activității sale ar fi situat în Regatul Spaniei sau, respectiv, în Gibraltar.

(2) Angajatorul unui lucrător frontalier care se supune legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care locul de desfășurare a activității angajatorul nu este situat în Gibraltar, sau legislației Regatului Spaniei, în cazul în care locul de desfășurare a activității angajatorul nu este situat în Regatul Spaniei, poate conveni cu lucrătorul frontalier ca acesta din urmă să poată îndeplini în numele angajatorului obligațiile care îi revin acestuia din urmă în ceea ce privește plata cotizațiilor, fără a aduce atingere obligațiilor care revin angajatorului, iar angajatorul trimite o notificare referitoare la acest acord instituției competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul sau, respectiv, a Regatului Spaniei.

TITLUL III

DISPOZIȚII SPECIALE APLICABILE DIFERITELOR CATEGORII DE PRESTAȚII

CAPITOLUL 1

PRESTAȚII DE BOALĂ, PRESTAȚII DE MATERNITATE ȘI PRESTAȚII DE PATERNITATE ASIMILATE

SECȚIUNEA 1

PERSOANELE ASIGURATE ȘI MEMBRII FAMILIILOR ACESTORA, CU EXCEPȚIA TITULARILOR DE PENSIE ȘI A MEMBRILOR FAMILIILOR ACESTORA

Articolul SSC.16

Reședința în Gibraltar, în cazul în care statul competent este Regatul Spaniei, sau în Regatul Spaniei, în cazul în care statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul

Lucrătorii frontalieri și lucrătorii frontalieri detașați care intră sub incidența legislației aplicabile în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Regatul Spaniei și care au reședința în Regatul Spaniei sau, respectiv, în Gibraltar, precum și membrii familiilor acestora, beneficiază la locul de reședință de prestații în natură acordate, în numele instituției competente, de către instituția de la locul de reședință, în conformitate cu legislația de la locul de reședință, ca și cum persoana în cauză ar fi fost asigurată în temeiul acestei legislații.

Articolul SSC.17

Șederea la locul desfășurării activității salariate sau independente

(1) Lucrătorii frontalieri, lucrătorii frontalieri detașați și lucrătorii detașați beneficiază de prestații în natură pe durata șederii la locul desfășurării activității salariate sau independente. În cazul lucrătorilor frontalieri și al lucrătorilor frontalieri detașați, aceste prestații în natură se acordă de către instituția competentă pe cheltuiala sa, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, ca și cum persoanele în cauză și-ar avea reședința acolo.

(2) În cazul lucrătorilor detașați, aceste prestații în natură sunt cele care se dovedesc necesare din motive medicale în timpul șederii lor, luându-se în considerare natura prestațiilor și durata estimată a șederii. Aceste prestații în natură se acordă, în numele instituției competente, de către instituția de la locul de ședere, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, ca și cum persoanele în cauză ar fi fost asigurate în temeiul legislației menționate.

(3) Alineatul (2) nu se aplică în cazul în care persoana în cauză s-a deplasat în Regatul Spaniei sau în Gibraltar, după caz, cu scopul de a beneficia de prestații în natură.

Articolul SSC.18

Prestații în numerar

(1) Lucrătorii frontalieri, lucrătorii detașați și membrii familiilor acestora au dreptul la prestații în numerar acordate de instituția competentă în temeiul legislației pe care o aplică. Cu toate acestea, în cadrul unui acord între instituția competentă și instituția de la locul de reședință sau de ședere, aceste prestații pot fi acordate de către instituția de la locul de reședință sau de ședere în numele instituției competente, în conformitate cu legislația pe care o aplică instituția competentă.

(2) În cazul în care legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei prevede că prestațiile în numerar se calculează pe baza venitului mediu sau pe baza unei cotizații medii, instituția competentă stabilește venitul mediu sau baza de cotizare medie exclusiv în funcție de veniturile confirmate ca fiind plătite sau de bazele de cotizare aplicate în timpul perioadelor realizate în temeiul legislației menționate.

(3) În cazul în care legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei prevede că prestațiile în numerar se calculează pe baza venitului constant, instituția competentă ia în considerare exclusiv venitul constant sau, după caz, media veniturilor constante corespunzătoare perioadelor realizate în temeiul legislație menționate.

(4) Alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis* în cazurile în care legislația aplicată de instituția competentă definește o anumită perioadă de referință care corespunde, în cazul respectiv, în totalitate sau parțial, perioadelor pe care persoana în cauză le-a realizat în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei.

Articolul SSC.19

Solicitanții de pensie

(1) Persoana asigurată care, la formularea unei cereri de pensie sau pe parcursul examinării acesteia, nu mai are dreptul la prestații în natură în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei își păstrează dreptul la prestații în natură la locul de reședință, cu condiția ca persoana în cauză să își aibă reședința în Gibraltar sau în Regatul Spaniei, după caz, dacă solicitantul de pensie îndeplinește condițiile privind asigurarea prevăzute fie în legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie în cea a Regatului Spaniei, astfel cum se prevede la alineatul (2). Membrii de familie ai solicitantului de pensie beneficiază, de asemenea, de dreptul la prestații în natură în locul de reședință.

(2) Costurile cu prestațiile în natură sunt suportate de instituția din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei care, în cazul acordării pensiei, ar deveni competentă prin aplicarea articolelor SSC.20 și SSC.21.

SECȚIUNEA 2

DISPOZIȚII SPECIALE REFERITOARE LA TITULARII DE PENSIE ȘI LA MEMBRII DE FAMILIE AI ACESTORA

Articolul SSC.20

Dreptul la prestații în natură în temeiul legislației locului de reședință

Persoana care primește una sau mai multe pensii în temeiul legislației aplicabile în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în Regatul Spaniei și care are dreptul la prestații în natură la locul de reședință, beneficiază, împreună cu membrii familiei sale, de aceste prestații în natură acordate de instituția de la locul de reședință și pe cheltuiala acesteia, ca și cum persoana în cauză ar fi titularul unei pensii care se plătește fie numai în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie, respectiv, numai în temeiul legislației Regatului Spaniei.

Articolul SSC.21

Absența dreptului la prestații în natură în temeiul legislației locului de reședință

(1) O persoană care:

(a) își are reședința în Regatul Spaniei;

(b) primește una sau mai multe pensii în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și a Regatului Spaniei; și

(c) nu are dreptul la prestații în natură în temeiul legislației Regatului Spaniei,

beneficiază totuși de astfel de prestații, pentru sine și pentru membrii familiei sale, în măsura în care titularul de pensie ar avea dreptul la aceste prestații în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care persoana în cauză a avut reședința în Gibraltar. Prestațiile în natură se acordă de către instituția de la locul de reședință, pe cheltuiala instituției din Gibraltar, ca și cum persoana în cauză ar avea dreptul la pensie și la prestații în natură în temeiul legislației de la locul de reședință.

(2) O persoană care:

(a) își are reședința în in Gibraltar;

(b) primește una sau mai multe pensii în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul și a Regatului Spaniei; și

(c) nu are dreptul la prestații în natură în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul,

beneficiază totuși de astfel de prestații, pentru sine și pentru membrii familiei sale, în măsura în care titularul de pensie ar avea dreptul la aceste prestații în temeiul legislației Regatului Spaniei, în cazul în care persoana în cauză a avut reședința în Regatul Spaniei. Prestațiile în natură se acordă de către instituția de la locul de reședință, pe cheltuiala instituției din Regatul Spaniei, ca și cum persoana în cauză ar avea dreptul la pensie și la prestații în natură în temeiul legislației de la locul de reședință.

Articolul SSC.22

Continuarea tratamentului

Lucrătorul frontalier care s-a pensionat din motive de limită de vârstă sau de invaliditate are dreptul ca, în caz de boală, să continue să beneficieze de prestații în natură fie în Gibraltar, în cazul în care persoana în cauză și-a desfășurat ultima dată activitatea salariată sau independentă în Gibraltar, fie în Regatul Spaniei, în cazul în care persoana în cauză și-a desfășurat ultima dată activitatea salariată sau independentă în acest stat, în măsura în care aceste prestații reprezintă o continuare a tratamentului care a început în Gibraltar sau, respectiv, în Regatul Spaniei. „Continuare a tratamentului" înseamnă continuarea investigării, diagnosticării și tratamentului unei boli pe parcursul întregii ei durate.

Articolul SSC.23

Prestațiile în numerar pentru titularii de pensii

(1) Prestațiile în numerar se plătesc persoanei care primește una sau mai multe pensii în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, oricare dintre acestea este aplicată de instituția competentă de la locul în care este situată instituția competentă răspunzătoare de costurile prestațiilor în natură acordate titularului de pensie la locul său de reședință. Articolul SSC.18 se aplică *mutatis mutandis*.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, membrilor familiei titularului de pensie.

Articolul SSC.24

Cotizații

Instituția din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei care, în temeiul legislație pe care o aplică, este răspunzătoare pentru efectuarea de rețineri aferente cotizațiilor pentru prestațiile de boală, de maternitate și de paternitate asimilate, poate solicita și recupera aceste rețineri, calculate în conformitate cu legislația pe care o aplică, numai în măsura în care costurile prestațiilor în temeiul articolelor SSC.20 și SSC.21 se suportă de către o instituție fie din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie din Regatul Spaniei.

SECȚIUNEA 3

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul SSC.25

Dispoziții generale

Articolele SSC.21-SSC.24 nu sunt aplicabile titularului de pensie sau membrilor familiei sale care au dreptul la prestații în conformitate cu legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei ca urmare a desfășurării unei activități salariate sau independente.

Articolul SSC.26

Reguli de prioritate privind dreptul la prestații în natură – dispoziție specială privind dreptul membrilor de familie la prestații acordate la locul de reședință

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel la alineatele (2) și (3), în cazul în care un membru de familie are un drept autonom la prestații în natură, care rezultă din legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, sau din prezentul capitol, acest drept are prioritate față de un drept derivat la prestații în natură pentru membrii de familie.

(2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel la alineatul (3), atunci când dreptul autonom la locul de reședință există direct și exclusiv pe baza reședinței persoanei în cauză în acel loc, dreptul derivat la prestații în natură are prioritate față de dreptul autonom.

(3) În pofida alineatelor (1) și (2), prestațiile în natură se acordă membrilor de familie ai unei persoane asigurate pe cheltuiala instituției competente din locul în care își au reședința, atunci când:

(a) membrii de familie în cauză își au reședința în Gibraltar sau în Regatul Spaniei și în cazul în care, în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau, respectiv, a Regatului Spaniei, dreptul la prestații în natură nu se acordă sub rezerva condițiilor de asigurare, de activitate salariată sau de activitate independentă; și

(b) soțul/soția sau persoana în îngrijirea căreia se află copiii persoanei asigurate desfășoară o activitate salariată sau independentă în Gibraltar sau în Regatul Spaniei sau primește o pensie fie din partea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie, respectiv, din partea Regatului Spaniei, ca urmare a desfășurării unei activități salariate sau independente.

Articolul SSC.27

Rambursări între instituții

(1) Prestațiile în natură acordate de instituția din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în numele instituției din Regatul Spaniei, sau de instituția din Regatul Spaniei în numele instituției din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul prezentului capitol, determină rambursarea integrală.

(2) Rambursările prevăzute la alineatul (1) se stabilesc și se efectuează în conformitate cu un acord administrativ convenit între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei.

(3) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau Regatul Spaniei, precum și autoritățile lor competente, pot stabili alte metode de rambursare sau pot renunța la toate rambursările între ele.

CAPITOLUL 2

PRESTAȚII PENTRU ACCIDENTE DE MUNCĂ ȘI BOLI PROFESIONALE

Articolul SSC.28

Dreptul la prestații în natură și în numerar

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile de la alineatele (2) și (3) din prezentul articol, articolele SSC.16 și SSC.17 se aplică, de asemenea, prestațiilor pentru accidente de muncă sau boli profesionale.

(2) Persoana care a suferit un accident de muncă sau a contractat o boală profesională și care își are reședința sau are drept de ședere fie în Regatul Spaniei, în cazul în care statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie în Gibraltar, în cazul în care statul competent este Regatul Spaniei, are dreptul la prestații în natură speciale în cadrul regimului care acoperă accidente de muncă și boli profesionale, acordate, în numele instituției competente, de instituția de la locul de reședință sau de ședere în conformitate cu legislația pe care aceasta o aplică, ca și cum persoana în cauză ar fi fost asigurată în temeiul acestei legislații.

(3) Articolul SSC.18 se aplică, de asemenea, prestațiilor prevăzute în prezentul capitol.

Articolul SSC.29

Cheltuieli de transport

(1) Instituția competentă din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei, în funcție de legislația care prevede acoperirea cheltuielilor de transport pentru o persoană care a suferit un accident de muncă sau suferă de o boală profesională, până la locul de reședință al acesteia sau până la o instituție spitalicească, suportă aceste cheltuieli până la locul corespunzător în care persoana își are reședința.

(2) Instituția competentă din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei, în funcție de legislația care prevede acoperirea cheltuielilor pentru transportul cadavrului unei persoane care a decedat într-un accident de muncă până la locul înhumării, suportă aceste cheltuieli până la locul corespunzător în care persoana își avea reședința în momentul accidentului, în conformitate cu legislația pe care o aplică.

Articolul SSC.30

Prestațiile de boală profesională, în cazul în care persoana care suferă de boala respectivă a fost expusă aceluiași risc în Regatul Spaniei și în Gibraltar

În cazul în care, în temeiul legislației aplicabile în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Regatul Spaniei o persoană care a contractat o boală profesională a desfășurat o activitate care, prin natura sa, poate provoca boala respectivă, prestațiile pe care persoana în cauză sau urmașii săi o pot solicita se acordă exclusiv în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau al legislației Regatului Spaniei, aplicându-se legislația ultimului dintre cele două state unde condițiile sunt îndeplinite.

Articolul SSC.31

Agravarea unei boli profesionale

În cazul agravării unei boli profesionale pentru care o persoană care suferă de această boală a beneficiat sau beneficiază de prestații în temeiul legislației aplicabile în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Regatul Spaniei, se aplică următoarele dispoziții:

(a) în cazul în care persoana în cauză, din momentul în care beneficiază de prestații, nu a desfășurat, în temeiul legislației aplicabile fie în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie în Regatul Spaniei, o activitate salariată sau independentă care să poată provoca sau agrava boala respectivă, instituția competentă din primul stat dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau Regatul Spaniei, în care persoana a beneficiat de prestații, suportă costurile prestațiilor în conformitate cu legislația pe care o aplică, luând în considerare agravarea bolii;

(b) în cazul în care persoana în cauză, din momentul în care beneficiază de prestații, a desfășurat o astfel de activitate în temeiul legislației aplicabile fie în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie în Regatul Spaniei, instituția competentă din primul stat dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau Regatul Spaniei, în care persoana a beneficiat de prestații, suportă costurile prestațiilor în conformitate cu legislația pe care o aplică, fără a lua în considerare agravarea bolii. Instituția competentă din al doilea stat dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau Regatul Spaniei, în care persoana a beneficiat de prestații, acordă un supliment persoanei în cauză, al cărui cuantum este egal cu diferența dintre cuantumul prestațiilor cuvenite după agravarea bolii și cuantumul care ar fi fost cuvenit înainte de agravarea bolii, în conformitate cu legislația pe care o aplică, în cazul în care boala respectivă s-a declanșat în conformitate cu dispozițiile legislației aplicate de instituția respectivă;

(c) dispozițiile privind reducerea, suspendarea sau retragerea prevăzute de legislația aplicabilă în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Regatul Spaniei, nu sunt opozabile persoanelor care beneficiază de prestații acordate de instituția celuilalt stat, în conformitate cu litera (b).

Articolul SSC.32

Reguli pentru luarea în considerare a particularităților legislației în cauză

(1) În cazul în care nu există o asigurare împotriva accidentelor de muncă sau a bolilor profesionale în locul în care persoana în cauză își are reședința sau are drept de ședere sau în cazul în care există o astfel de asigurare, dar nu există o instituție responsabilă pentru acordarea de prestații în natură, aceste prestații sunt acordate de către instituția de la locul de reședință sau de ședere care este responsabilă de acordarea prestațiilor în natură în caz de boală.

(2) În cazul în care în nu există o asigurare împotriva accidentelor de muncă sau bolilor profesionale în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Regatul Spaniei, în funcție de statul care este competent, dispozițiile prezentului capitol privind prestațiile în natură se aplică totuși unei persoane care are dreptul la astfel de prestații în caz de boală, de maternitate sau de paternitate asimilate în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă persoana suferă un accident de muncă sau contractează o boală profesională pe durata rezidenței în Regatul Spaniei, sau în temeiul legislației Regatului Spaniei, dacă persoana suferă un accident de muncă sau contractează o boală profesională pe durata rezidenței în Gibraltar. Costurile se suportă de către instituția care este competentă pentru prestațiile în natură, în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, în funcție de statul care este competent.

(3) Articolul SSC.6 se aplică instituției competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei cu privire la asimilarea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale care fie au survenit, fie au fost confirmate ulterior în temeiul legislației aplicabile în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau, respectiv, a Regatului Spaniei, atunci când se evaluează gradul de incapacitate, dreptul la prestații sau cuantumul acestora, cu următoarele condiții:

(a) accidentul la locul de muncă sau boala profesională, care a intervenit sau a fost înregistrat(ă) anterior în temeiul legislației pe care o aplică, nu a dat naștere indemnizației; și

(b) nu se cuvine nicio compensație pentru accidente de muncă sau boli profesionale care au survenit sau au fost confirmate ulterior în temeiul legislației aplicabile în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Regatul Spaniei, în funcție de locul în care a survenit sau a fost confirmat accidentul de muncă sau boala profesională.

Articolul SSC.33

Rambursări între instituții

(1) Articolul SSC.28 se aplică și prestațiilor prevăzute la prezentul capitol, iar rambursările se efectuează pe baza costurilor reale.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau Regatul Spaniei sau autoritățile lor competente pot conveni cu privire la alte metode de rambursare sau pot renunța la toate rambursările între ele.

CAPITOLUL 3

AJUTOARE DE DECES

Articolul SSC.34

Drepturi la ajutor în cazul în care locul decesului sau reședința beneficiarului este în Regatul Spaniei, atunci când statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Gibraltar, atunci când statul competent este Regatul Spaniei

(1) În cazul în care persoana asigurată sau un membru al familiei sale decedează în Regatul Spaniei, iar statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Gibraltar, iar statul competent este Regatul Spaniei, decesul se consideră a fi survenit în locul în care este situată instituția competentă.

(2) Instituția competentă este obligată să acorde ajutoare de deces care se plătesc în temeiul legislației pe care o aplică, chiar dacă beneficiarul își are reședința în Regatul Spaniei, în cazul în care statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Gibraltar, în cazul în care statul competent este Regatul Spaniei.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică, de asemenea, în cazul în care decesul este rezultatul unui accident de muncă sau al unei boli profesionale.

Articolul SSC.35

Acordarea de prestații în cazul decesului titularului de pensie

(1) În cazul decesului titularului de pensie care a avut dreptul la una sau mai multe pensii în temeiul legislației aplicabile în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în Regatul Spaniei dacă respectivul titular de pensie își avea reședința în Regatul Spaniei, iar instituția răspunzătoare de costurile prestațiilor în natură este situată în Gibraltar sau își avea reședința în Gibraltar, iar instituția răspunzătoare de costurile prestațiilor în natură este situată în Regatul Spaniei, ajutoarele de deces datorate în temeiul legislației aplicate de instituția respectivă se acordă pe cheltuiala acesteia, ca și cum, în momentul decesului, titularul de pensie și-ar fi avut reședința în locul în care este situată instituția.

(2) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* membrilor familiei titularului de pensie.

CAPITOLUL 4

PRESTAȚII DE INVALIDITATE

Articolul SSC. 36

Persoane care se supun exclusiv legislației de tip A

(1) În sensul prezentului capitol, „legislație de tip A” înseamnă orice legislație în temeiul căreia cuantumul prestațiilor de invaliditate este independent de durata perioadelor de asigurare, iar „legislație de tip B” înseamnă orice altă legislație.

(2) Persoana care a realizat perioade de asigurare exclusiv în temeiul legislației de tip A are dreptul la prestații exclusiv din partea instituției de la locul a cărui legislație era aplicabilă la data la care a survenit incapacitatea de muncă urmată de invaliditate, ținându-se seama, după caz, de articolul SSC.37 și beneficiază de aceste prestații în conformitate cu această legislație.

(3) În cazul în care legislația menționată la alineatul (2) prevede dispoziții de reducere, suspendare sau retragere a prestațiilor de invaliditate în cazul cumulului cu alte venituri sau cu prestații de alt tip, în sensul articolului SSC.46 alineatul (2), articolului SSC.46 alineatul (3) și articolului SSC.48 alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis*

Articolul SSC.37

Dispoziții speciale privind cumularea perioadelor

Instituția competentă din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei, a cărei legislație condiționează dobândirea, menținerea sau recuperarea dreptului la prestații de realizarea perioadelor de asigurare, aplică articolul SSC.44 alineatul (1) atunci când este necesar.

Articolul SSC.38

Persoane care se supun fie exclusiv legislației de tip B, fie legislațiilor de tip A și B

(1) Persoana care, în mod succesiv sau alternativ, a fost supusă legislației de tip A și legislației de tip B, are dreptul la prestații în temeiul capitolului 5, care se aplică *mutatis mutandis*, luându-se în considerare alineatul (3).

(2) Dacă persoana în cauză a fost anterior supusă unei legislații de tip B și suferă de incapacitate de muncă generatoare de invaliditate în timp ce este supusă unei legislații de tip A, persoana respectivă beneficiază de prestații în conformitate cu articolul SSC.36 în temeiul legislației de tip A, în măsura în care:

— persoana respectivă îndeplinește exclusiv condițiile impuse de legislația respectivă sau de alte legislații de același tip, ținându-se seama, după caz, de articolul SSC 37, dar fără a recurge la perioade de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul unei legislații de tip B; și

— persoana respectivă nu solicită eventuale drepturi la prestații pentru limită de vârstă, ținându-se seama de articolul SSC.43.

(3) Decizia luată de o instituție a Regatului Spaniei sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la gradul de invaliditate al unui solicitant este obligatorie pentru instituția din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau, respectiv, a Regatului Spaniei.

Articolul SSC. 39

Agravarea invalidității

(1) În cazul agravării unei invalidități pentru care persoana beneficiază de prestații în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, se aplică următoarele dispoziții, luându-se în considerare agravarea:

(a) prestațiile se acordă în conformitate cu capitolul 5, care se aplică *mutatis mutandis*;

(b) cu toate acestea, în cazul în care persoana în cauză a intrat sub incidența legislațiilor de tip A și, din momentul în care beneficiază de prestații, nu a fost supusă legislației de tip B, prestația se acordă în conformitate cu articolul SSC.36 alineatul (2).

(2) În cazul în care cuantumul total al prestației sau al prestațiilor de plătit în temeiul alineatului (1) este mai mic decât cuantumul prestației de care beneficiat persoana în cauză pe cheltuiala instituției anterior competente pentru plată, instituția respectivă îi plătește un supliment, egal cu diferența dintre cele două valori.

(3) Dacă persoana în cauză nu are dreptul la prestații pe cheltuiala unei instituții din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei, instituția anterior competentă acordă prestațiile în conformitate cu legislația pe care o aplică, ținându-se seama de agravarea invalidității și, după caz, de articolul SSC.37.

Articolul SSC.40

Convertirea prestațiilor de invaliditate în prestații pentru limită de vârstă

(1) Prestațiile de invaliditate se transformă, după caz, în prestații pentru limită de vârstă, în condițiile prevăzute de legislația în temeiul căreia sunt acordate și în conformitate cu capitolul 5.

(2) În cazul în care persoana care beneficiază de prestații de invaliditate poate revendica prestații pentru limită de vârstă, atât în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și în temeiul legislației Regatului Spaniei, în conformitate cu articolul SSC.47, orice instituție care este responsabilă pentru acordarea prestațiilor de invaliditate în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei continuă să acorde persoanei în cauză prestațiile de invaliditate la care aceasta are dreptul, în temeiul legislației pe care o aplică, până când alineatul (1) devine aplicabil în ceea ce privește instituția respectivă sau atât timp cât persoana în cauză îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de acestea.

(3) În cazul în care prestațiile de invaliditate acordate în temeiul legislației aplicabile, în conformitate cu articolul SSC.36, se transformă în prestații pentru limită de vârstă și în cazul în care persoana în cauză încă nu îndeplinește condițiile stabilite de legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei pentru a beneficia de prestațiile respective, persoana în cauză beneficiază de prestații de invaliditate din partea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și/sau a Regatului Spaniei începând cu data transformării.

Aceste prestații de invaliditate se acordă în conformitate cu capitolul 5, ca și cum capitolul respectiv s-ar fi aplicat în momentul apariției incapacității de muncă ce a condus la invaliditate, până când persoana în cauză îndeplinește condițiile impuse de legislația națională în cauză pentru a avea dreptul la prestații pentru limită de vârstă sau, în cazul în care această transformare nu este prevăzută, atât timp cât persoana are dreptul la prestații de invaliditate în temeiul legislației sau legislațiilor respective.

(4) Prestațiile de invaliditate acordate în temeiul articolului SSC.36 se recalculează în conformitate cu capitolul 5, de îndată ce beneficiarul îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea dreptului la prestații de invaliditate în temeiul unei legislații de tip B sau de îndată ce beneficiază de prestații pentru limită de vârstă.

Articolul SSC.41

Dispoziții speciale pentru funcționarii publici

Articolele SSC.7, SSC.36, SSC.38, SSC.39, SSC.40 și articolul SSC.53 alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis* persoanelor care beneficiază de un regim special pentru funcționari publici.

CAPITOLUL 5

PENSIILE PENTRU LIMITĂ DE VÂRSTĂ ȘI PENSIILE DE URMAȘ

Articolul SSC.42

Luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului

(1) În cazul în care, în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când instituția care este competentă în temeiul titlului II este cea din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în cazul în care, în temeiul legislației Regatului Spaniei, instituția care este competentă în temeiul titlului II este cea din Regatul Spaniei, nicio perioadă de creștere a copilului nu este luată în considerare, instituția din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei în funcție de statul a cărui legislație, în conformitate cu titlul II, era aplicabilă persoanei în cauză pe motivul că aceasta desfășura o activitate salariată sau independentă la data la care, în conformitate cu această legislație, perioada de creștere a copilului a început să fie luată în considerare pentru copilul în cauză, rămâne responsabilă pentru luarea în considerare a acestei perioade drept perioadă de creștere a copilului în temeiul legislației pe care o aplică, ca și cum creșterea copilului a avut loc pe teritoriul său.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care persoana în cauză se află sau se va afla sub incidența legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei ca urmare a desfășurării unei activități salariate sau independente.

Articolul SSC.43

Dispoziții generale

(1) Instituțiile competente stabilesc dreptul la prestații fie în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care persoana în cauză s-a aflat sub incidența legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, la data depunerii cererii de acordare a prestațiilor, fie în temeiul legislației Regatului Spaniei, în cazul în care persoana în cauză s-a aflat sub incidența legislației spaniole la data depunerii cererii de acordare a prestațiilor, sau sub incidența legislației ambelor state, cu excepția cazului în care persoana în cauză solicită în mod expres amânarea acordării prestațiilor pentru limită de vârstă în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei sau în temeiul ambelor legislații.

(2) În cazul în care, la un moment dat, persoana în cauză nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile stabilite fie de legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care persoana în cauză s-a aflat sub incidența legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie de legislația Regatului Spaniei, în cazul în care persoana în cauză s-a aflat sub incidența legislației Regatului Spaniei, instituțiile care aplică legislația ale cărei condiții au fost îndeplinite nu iau în considerare, atunci când efectuează calculul în conformitate cu articolul SSC.45 alineatul (1) litera (a) sau (b), perioadele realizate în temeiul legislației ale cărei condiții nu au fost îndeplinite sau nu mai sunt îndeplinite, dacă luarea în considerare a perioadelor menționate conduce la stabilirea unei valori mai mici a prestației.

(3) Alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis* atunci când persoana în cauză solicită în mod explicit amânarea acordării prestațiilor pentru limită de vârstă.

(4) Se efectuează automat un nou calcul atunci când sunt îndeplinite condițiile impuse de cealaltă legislație sau atunci când o persoană solicită acordarea unei prestații pentru limită de vârstă amânate în conformitate cu alineatul (1), cu excepția cazului în care perioadele deja realizate în temeiul celeilalte legislații au fost deja luate în considerare în temeiul alineatului (2) sau (3).

Articolul SSC.44

Dispoziții speciale privind cumularea perioadelor

(1) În cazul în care legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei condiționează acordarea anumitor prestații de realizarea perioadelor de asigurare exclusiv într-o anumită activitate salariată sau independentă ori într-o ocupație supusă unui regim special destinat salariaților sau persoanelor care desfășoară activități independente, instituția competentă din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei ia în considerare perioadele realizate în temeiul legislației Regatului Spaniei sau, respectiv, în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, numai în cazul în care au fost realizate în cadrul unui regim corespunzător sau, în absența acestuia, în aceeași ocupație, ori, după caz, în aceeași activitate salariată sau independentă.

În cazul în care, luându-se în considerare perioadele astfel realizate, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de aceste prestații în cadrul unui regim special, aceste perioade sunt luate în considerare pentru acordarea prestațiilor în cadrul regimului general sau, în absența acestuia, în cadrul regimului aplicabil muncitorilor sau angajaților, după caz, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată unuia sau altuia dintre aceste regimuri.

(2) Perioadele de asigurare realizate în cadrul unui regim special al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau al Regatului Spaniei se iau în considerare în sensul acordării prestațiilor în cadrul regimului general sau, în absența acestuia, în cadrul regimului aplicabil muncitorilor sau salariaților, după caz, al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul unui regim al Regatului Spaniei, sau al Regatului Spaniei, în cazul unui regim al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată unuia sau altuia dintre aceste regimuri, chiar dacă perioadele respective au fost deja luate în considerare în cadrul unui regim special în Regatul Spaniei, în cazul unui regim al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Gibraltar, în cazul unui regim al Regatului Spaniei.

(3) În cazul în care legislația sau regimul specific din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei condiționează dobândirea, menținerea sau recuperarea dreptului la prestații de faptul că persoana în cauză este asigurată în momentul materializării riscului, această condiție se consideră îndeplinită în cazul în care persoana a fost asigurată anterior în temeiul legislației sau al regimului specific din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei și, în momentul materializării riscului, este asigurată pentru același risc în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care a fost asigurată anterior în temeiul legislației sau al unui regim specific din Regatul Spaniei, sau este asigurată în temeiul legislației Regatului Spaniei, în cazul în care a fost asigurată anterior în temeiul legislației sau al unui regim specific din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul,sau, în absența unei astfel de asigurări, dacă are dreptul la prestații în temeiul legislației Regatului Unit în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care nu are acest drept în temeiul legislației Regatului Spaniei, sau în temeiul legislației Regatului Spaniei, în cazul în care nu are acest drept în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru același risc. Această ultimă condiție se consideră însă îndeplinită în cazurile menționate la articolul SSC.50.

Articolul SSC.45

Acordarea de prestații

(1) Instituția competentă calculează valoarea prestației care ar fi datorată:

(a) în temeiul legislației pe care o aplică, doar atunci când sunt îndeplinite condițiile pentru dreptul la prestații exclusiv în temeiul dreptului intern (prestație autonomă);

(b) prin calcularea unei valori teoretice și, ulterior, a valorii reale (prestație pro-rata), după cum urmează:

(i) cuantumul teoretic al prestației este egal cu prestația pe care persoana în cauză ar putea să o solicite, în cazul în care toate perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când statul competent este Regatul Spaniei, sau în temeiul legislației Regatului Spaniei, atunci când statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, s-ar fi realizat în temeiul legislației pe care o aplică la data acordării prestației. În cazul în care, în conformitate cu respectiva legislație, valoarea prestației nu depinde de durata perioadelor realizate, valoarea respectivă se consideră valoare teoretică;

(ii) instituția competentă stabilește apoi cuantumul real al prestației pro-rata, prin aplicarea la cuantumul teoretic a raportului dintre durata perioadelor realizate înaintea materializării riscului în temeiul legislației pe care o aplică și durata totală a perioadelor realizate înaintea materializării riscului în temeiul legislației atât a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și a Regatului Spaniei.

(2) Dacă este cazul, la valoarea calculată în conformitate cu alineatul (1) literele (a) și (b), instituția competentă aplică toate clauzele de reducere, suspendare sau retragere, în temeiul legislației pe care o aplică, în limitele prevăzute de articolele SSC.46, SSC.47 și SSC.48.

(3) Persoana în cauză are dreptul să primească din partea instituției competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei cea mai mare dintre valorile calculate în conformitate cu alineatul (1) literele (a) și (b).

(4) În cazul în care calculul realizat în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Regatul Spaniei în temeiul alineatului (1) litera (a) are ca rezultat invariabil o prestație autonomă egală sau mai mare decât prestația pro rata calculată în conformitate cu alineatul (1) litera (b), instituția competentă renunță la calculul pro rata, în următoarele condiții:

(a) o astfel de situație este prevăzută în anexa SSC-2;

(b) nicio legislație care cuprinde norme de interzicere a cumulului, astfel cum se prevede în articolele SSC.47 și SSC.48, nu este aplicabilă, cu excepția cazurilor în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul SSC.48 alineatul (2); și

(c) articolul SSC.50 nu este aplicabil în circumstanțele specifice ale cazului pentru perioadele realizate în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care statul competent este Regatul Spaniei, sau în temeiul legislației Regatului Spaniei, în cazul în care statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(5) În pofida alineatelor (1), (2) și (3), calculul pro-rata nu se aplică regimurilor care acordă prestații pentru care perioadele de timp nu au relevanță pentru calcul, sub rezerva enumerării acestor regimuri în anexa SSC-2. În astfel de situații, persoana în cauză are dreptul la prestația calculată în conformitate cu legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul sau a Regatului Spaniei.

Articolul SSC.46

Reguli pentru prevenirea cumulului

(1) Orice cumul de prestații, pentru limită de vârstă sau de urmaș, calculate sau acordate pe baza perioadelor de asigurare realizate de aceeași persoană se consideră cumul al unor prestații de același tip.

(2) Cumulul de prestații care nu pot fi considerate de același tip în sensul alineatului (1) se consideră cumul de prestații de tipuri diferite.

(3) În sensul regulilor pentru prevenirea cumulului prevăzute de legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei în cazul cumulului de prestații pentru limită de vârstă sau de urmaș cu o prestație de același tip sau de un tip diferit, ori cu alte venituri, se aplică următoarele dispoziții:

(a) instituția competentă ia în considerare prestațiile sau veniturile dobândite în Gibraltar, în cazul în care statul competent este Regatul Spaniei, sau în Regatul Spaniei, în cazul în care statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, numai atunci când legislația pe care o aplică prevede luarea în considerare a prestațiilor sau veniturilor dobândite în afara teritoriului său;

(b) instituția competentă ia în considerare valoarea prestațiilor care trebuie plătite de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care statul competent este Regatul Spaniei, sau de Regatul Spaniei, în cazul în care statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, înaintea deducerii impozitelor, a cotizațiilor de securitate socială și a altor taxe individuale sau rețineri, cu excepția cazului în care legislația pe care o aplică prevede aplicarea unor reguli pentru prevenirea cumulului după efectuarea unor astfel de rețineri, în conformitate cu condițiile și procedurile prevăzute în anexa SSC-5;

(c) instituția competentă nu ia în considerare valoarea prestațiilor dobândite în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care statul competent este Regatul Spaniei, sau în temeiul legislației Regatului Spaniei, în cazul în care statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe baza unei asigurări voluntare sau facultative continue;

(d) în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau Regatul Spaniei aplică reguli pentru prevenirea cumulului, deoarece persoana în cauză beneficiază de prestații de același tip sau de tipuri diferite în temeiul legislației Regatului Spaniei sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau de venituri dobândite în Gibraltar sau în Regatul Spaniei, prestația cuvenită se poate reduce doar cu valoarea prestațiilor sau veniturilor respective.

Articolul SSC.47

Cumulul prestațiilor de același tip

(1) În cazul în care se cumulează prestații de același tip cuvenite atât în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și în temeiul legislației Regatului Spaniei, regulile pentru prevenirea cumulului prevăzute de legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei nu se aplică prestațiilor pro-rata.

(2) Regulile pentru prevenirea cumulului se aplică unei prestații autonome doar în cazul în care prestația respectivă este:

(a) o prestație a cărei valoare nu depinde de durata perioadelor de asigurare; sau

(b) o prestație a cărei valoare se determină în funcție de o perioadă creditată, considerată realizată între data la care s-a produs materializarea riscului și o dată ulterioară, care se suprapune cu:

(i) o prestație de același tip, cu excepția cazului în care s-a încheiat un acord între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei pentru a se evita ca aceeași perioadă creditată să fie luată în considerare de mai multe ori; sau

(ii) o prestație de tipul prevăzut la litera (a).

Prestațiile și acordurile menționate la literele (a) și (b) sunt enumerate în anexa SSC-3.

Articolul SSC.48

Cumulul prestațiilor de tipuri diferite

(1) În cazul în care beneficiul prestațiilor de tipuri diferite sau al altor venituri impune aplicarea regulilor pentru prevenirea cumulului prevăzute atât de legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și de legislația Regatului Spaniei, cu privire la:

(a) două sau mai multe prestații autonome, instituțiile competente împart valorile prestației sau prestațiilor sau ale altor venituri, astfel cum au fost acestea luate în considerare, la numărul de prestații supuse regulilor menționate; cu toate acestea, aplicarea prezentei litere nu poate lipsi persoana interesată de statutul său de titular de pensie, în sensul celorlalte capitole din prezentul titlu, în conformitate cu condițiile și procedurile prevăzute în anexa SSC-5;

(b) una sau mai multe prestații pro-rata, instituțiile competente iau în considerare prestația sau prestațiile sau alte venituri, precum și toate elementele prevăzute pentru aplicarea regulilor pentru prevenirea cumulului în funcție de raportul dintre perioadele de asigurare și/sau de rezidență, întocmit pentru calculul prevăzut la articolul SSC.45 alineatul (1) litera (b) punctul (ii);

(c) una sau mai multe prestații autonome și una sau mai multe prestații pro-rata, instituțiile competente aplică *mutatis mutandis* litera (a) cu privire la prestațiile autonome și litera (b) cu privire la prestațiile pro-rata.

(2) Instituția competentă nu aplică împărțirea prevăzută cu privire la prestațiile autonome în cazul în care legislația pe care o aplică prevede luarea în considerare a prestațiilor de alt tip sau a altui venit, precum și a tuturor celorlalte elemente, atunci când se calculează o fracție din valoarea acestora determinată în funcție de raportul dintre perioadele de asigurare prevăzute la articolul SSC.45 alineatul (1) litera (b) punctul (ii).

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei prevede că dreptul la o prestație nu poate fi dobândit în cazul în care persoana în cauză beneficiază fie o prestație de tip diferit care se plătește în temeiul legislației Regatului Spaniei, sau, respectiv, în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie de un alt venit.

Articolul SSC.49

Dispoziții suplimentare pentru calcularea prestațiilor

(1) La calcularea valorilor teoretice și pro-rata prevăzute la articolul SSC.45 alineatul (1) litera (b), se aplică următoarele reguli:

(a) în cazul în care durata totală a perioadelor de asigurare realizate înaintea materializării riscului, în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și a Regatului Spaniei este mai mare decât perioada maximă impusă de legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei pentru a beneficia de o prestație completă, instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, în cazul în care statul competent este Regatul Spaniei, ia în considerare această perioadă maximă, în locul duratei totale a perioadelor realizate; această metodă de calcul nu are ca rezultat să impună instituției respective costul unei prestații mai mari decât prestația completă prevăzută de legislația pe care o aplică. Această dispoziție nu se aplică în cazul prestațiilor a căror valoare nu depinde de durata perioadei de asigurare;

(b) procedura pentru luarea în considerare a perioadelor care se suprapun este prevăzută în anexa SSC-5;

(c) în cazul în care legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei prevede ca prestațiile să fie calculate pe baza veniturilor, cotizațiilor, bazelor de cotizare, majorărilor, câștigurilor sau a altor valori medii, proporționale, forfetare sau creditate, sau o combinație a mai multora dintre acestea, instituția competentă:

(i) determină baza de calcul pentru prestații, în conformitate doar cu perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației pe care o aplică;

(ii) utilizează, pentru a stabili valoarea de calculat în conformitate cu perioadele de asigurare realizate fie în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care statul competent este Regatul Spaniei, fie în temeiul legislației Regatului Spaniei, în cazul în care statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, aceleași elemente determinate sau înregistrate pentru perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației pe care o aplică, în cazul în care este necesar, în conformitate cu procedurile prevăzute în anexa SSC-4 pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul sau pentru Regatul Spaniei;

(d) în cazul în care litera (c) nu se aplică deoarece legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei prevede calcularea prestației nu în funcție de perioadele de asigurare, ci pe baza altor elemente care nu sunt legate de timp, instituția competentă ia în considerare, pentru fiecare perioadă de asigurare realizată fie în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care statul competent este Regatul Spaniei, fie în temeiul legislației Regatului Spaniei, în cazul în care statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, valoarea capitalului acumulat, capitalul care este considerat a fi acumulat sau orice alt element utilizat pentru calcul în temeiul legislației pe care o aplică, împărțit la unitățile perioadelor corespunzătoare în cadrul sistemului de pensii respectiv.

(2) Dispozițiile legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei cu privire la reevaluarea elementelor luate în considerare pentru calculul prestațiilor se aplică, după caz, elementelor care trebuie luate în considerare de instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei în conformitate cu alineatul (1), cu privire la perioadele de asigurare realizate fie în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când statul competent este Regatul Spaniei fie în temeiul legislației Regatului Spaniei, atunci când statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

Articolul SSC.50

Perioade de asigurare mai mici de un an

(1) În pofida articolului SSC.45 alineatul (1) litera (b), instituția Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei nu este obligată să acorde prestații pentru perioadele realizate în temeiul legislație pe care o aplică, care sunt luate în considerare în momentul materializării riscului, în cazul în care:

(a) durata totală a perioadelor menționate este mai mică de un an; și

(b) luându-se în considerare doar aceste perioade, nu se dobândește niciun drept la prestații în temeiul legislației respective.

În sensul prezentului articol, „perioade” înseamnă toate perioadele de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă care dau dreptul la prestația respectivă sau o majorează în mod direct.

(2) Instituția competentă atât a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și a Regatului Spaniei, ia în considerare perioadele prevăzute la alineatul (1), în sensul articolului SSC.45 alineatul (1) litera (b) punctul (i).

(3) În cazul în care, prin aplicarea alineatului (1), toate instituțiile din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și din Regatul Spaniei sunt scutite de obligațiile care le revin, prestațiile se acordă exclusiv fie în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care condițiile prevăzute de legislația statului menționat sunt ultimele care sunt îndeplinite, fie în temeiul legislație Regatului Spaniei, în cazul în care condițiile prevăzute de legislația statului menționat sunt ultimele care sunt îndeplinite, ca și cum toate perioadele de asigurare realizate și luate în considerare în conformitate cu articolul SSC.7 și articolul SSC.44 alineatele (1) și (2) ar fi fost realizate în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul sau a Regatului Spaniei.

(4) Prezentul articol nu se aplică regimurilor enumerate în anexa SSC-2.

Articolul SSC.51

Acordarea unui supliment

(1) Beneficiarului unei prestații căruia i se aplică prezentul capitol nu i se poate acorda, nici în Gibraltar, în cazul în care își are reședința în acest stat și beneficiază de prestații în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nici în Regatul Spaniei, în cazul în care își are reședința în acest stat și beneficiază de prestații în temeiul legislației acestui stat, o prestație mai mică decât prestația minimă stabilită prin legislația respectivă pentru o perioadă de asigurare egală cu toate perioadele luate în considerare pentru plată în conformitate cu prezentul capitol.

(2) Instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei plătește beneficiarului menționat la alineatul (1), pe durata cât acesta își are reședința pe teritoriul Gibraltarului, sau, respectiv, pe teritoriul Regatului Spaniei, un supliment egal cu diferența dintre totalul prestațiilor cuvenite în temeiul prezentului capitol și valoarea prestației minime.

Articolul SSC.52

Recalcularea și reevaluarea prestațiilor

(1) În cazul în care metoda de stabilire a prestațiilor sau regulile de calculare a prestațiilor se modifică în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, sau în cazul în care situația personală a persoanei în cauză suferă o schimbare pertinentă care, în temeiul legislației respective, ar conduce la o adaptare a valorii prestației, se realizează o recalculare, în conformitate cu articolul SSC.45.

(2) Pe de altă parte, în cazul în care din cauza creșterii costului vieții, a variației nivelului veniturilor sau din alte motive ce necesită adaptare, prestațiile din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei se modifică cu un procentaj sau cu o valoare forfetară, procentajul sau valoarea forfetară se aplică direct prestațiilor stabilite în conformitate cu articolul SSC.45, fără a fi necesară o recalculare.

Articolul SSC.53

Dispoziții speciale pentru funcționarii publici

(1) Articolele SSC.7 și SSC.43, articolul SSC.44 alineatul (3) și articolele SSC.45-SSC.52 se aplică *mutatis mutandis* persoanelor care intră sub incidența unui regim special pentru funcționari publici.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care potrivit legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei dobândirea, acordarea, menținerea sau recuperarea dreptului la prestații în temeiul unui regim special pentru funcționari publici sunt condiționate de realizarea tuturor perioadelor de asigurare în cadrul unuia sau mai multor regimuri speciale pentru funcționari publici în Gibraltar sau în Regatul Spaniei sau de faptul că legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei le consideră asimilate unor astfel de perioade, instituția competentă din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei ia în considerare numai perioadele care pot fi recunoscute în temeiul legislație pe care o aplică.

În cazul în care, după luarea în considerare a perioadelor astfel realizate, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de aceste prestații, aceste perioade sunt luate în considerare pentru acordarea de prestații în cadrul regimului general sau, în absența acesteia, în cadrul regimului aplicabil muncitorilor sau funcționarilor, după cum este cazul.

(3) În cazul în care, potrivit legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei prestațiile acordate în temeiul unui regim special pentru funcționari publici se calculează pe baza ultimului salariu sau ultimelor salarii primite în timpul unei perioade de referință, instituția competentă din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei ia în considerare, în scopul efectuării calculului, numai acele salarii, reevaluate în mod corespunzător, care au fost primite în timpul perioadei sau perioadelor în care persoana în cauză a fost supusă legislației respective.

CAPITOLUL 6

PRESTAȚII DE ȘOMAJ

Articolul SSC.54

Dispoziții speciale privind cumularea perioadelor de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă

(1) Instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, condiționează dobândirea, menținerea, recuperarea sau durata dreptului la prestații de realizarea fie a perioadelor de asigurare, fie a perioadelor de încadrare în muncă sau de activitate independentă, sau a Regatului Spaniei, în cazul în care legislația Regatului Spaniei condiționează dobândirea, menținerea, recuperarea sau durata dreptului la prestații de realizarea fie a perioadelor de asigurare, fie a perioadelor de încadrare în muncă sau de activitate independentă, ia în considerare, în măsura necesară, perioadele de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate în temeiul legislației Regatului Spaniei, sau, respectiv, a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ca și cum ar fi fost realizate în temeiul legislație pe care o aplică.

Cu toate acestea, în cazul în care legislația aplicabilă condiționează dreptul la prestații de realizarea perioadelor de asigurare, a perioadelor de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei aceste perioade nu sunt luate în considerare decât dacă perioadele respective ar fi fost considerate perioade de asigurare dacă ar fi fost realizate în temeiul legislației aplicabile.

(2) Alineatul (1) din prezentul articol se aplică doar în cazul în care persoana interesată a realizat cel mai recent, în conformitate cu legislația în temeiul căreia se solicită prestația:

(a) perioade de asigurare, în cazul în care legislația respectivă impune perioade de asigurare;

(b) perioade de încadrare în muncă, în cazul în care legislația respectivă impune perioade de încadrare în muncă; sau

(c) perioade de activitate independentă, în cazul în care legislația respectivă impune perioade de activitate independentă.

Articolul SSC.55

Calcularea prestațiilor de șomaj

(1) În cazul în care calculul indemnizațiilor de șomaj se realizează pe baza valorii salariului sau al venitului profesional anterior al persoanei în cauză, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau Regatul Spaniei, atunci când statul competent este Regatul Spaniei, ia în considerare exclusiv salariul sau venitul profesional primit de către persoana în cauză pentru ultima sa activitate salariată sau independentă desfășurată în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, în funcție de statul care este competent.

(2) În cazul în care statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și legislația aplicată de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, prevede o perioadă de referință specifică pentru stabilirea salariului sau a venitului profesional utilizat pentru calcularea cuantumului indemnizației, iar persoana în cauză a fost supusă legislației Regatului Spaniei, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ia în considerare numai salariul sau venitul profesional primit în cursul ultimei activități salariate sau independente a persoanei în cauză în temeiul respectivei legislații.

În cazul în care statul competent este Regatul Spaniei și legislația aplicată de Regatul Spaniei prevede o perioadă de referință specifică pentru stabilirea salariului sau a venitului profesional utilizat pentru calcularea cuantumului indemnizației, iar persoana în cauză a fost supusă legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru întreaga perioadă de referință sau pentru o parte a acesteia, Regatul Spaniei ia în considerare numai salariul sau venitul profesional primit în cursul ultimei activități salariate sau independente a persoanei în cauză în temeiul respectivei legislații.

Articolul SSC.56

Șomeri care au fost rezidenți ai Regatului Spaniei, atunci când statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ai Gibraltarului, atunci când statul competent este Regatul Spaniei

(1) Persoana care se află în șomaj total, parțial sau intermitent și care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente desfășurate în Gibraltar, își avea reședința în Regatul Spaniei și continuă să aibă reședința în Regatul Spaniei, se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din Gibraltar. Persoana beneficiază de prestații în temeiul legislației Gibraltarului, ca și cum ar fi rezidentă acolo. Aceste prestații se acordă de către instituția din Gibraltar.

Persoana care se află în șomaj total, parțial sau intermitent și care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente desfășurate în Regatul Spaniei, își avea reședința în Gibraltar și continuă să aibă reședința în Gibraltar, se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din Regatul Spaniei. Persoana beneficiază de prestații în temeiul legislației Regatului Spaniei, ca și cum ar fi rezidentă în statul respectiv. Aceste prestații se acordă de către instituția din Regatul Spaniei.

Indemnizațiile de șomaj se pot plăti sub formă de prestație în sumă forfetară.

(2) Persoana aflată în șomaj total poate, ca măsură suplimentară, să se pună la dispoziția serviciilor competente de ocupare a forței de muncă din Regatul Spaniei dacă își are reședința în Regatul Spaniei sau din Gibraltar dacă își are reședința în Gibraltar.

Persoana aflată în șomaj total care și-a desfășurat ultima activitate salariată sau independentă în Gibraltar și își are reședința în Regatul Spaniei sau care și-a desfășurat ultima activitate salariată sau independentă în Regatul Spaniei și își are reședința în Gibraltar poate, de asemenea, să solicite orice indemnizații suplimentare de șomaj care ar putea fi disponibile în temeiul legislației spaniole, ca și cum ar fi fost supusă acestei legislații respective în ultima sa perioadă de activitate sau în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ca și cum ar fi fost supusă acestei legislații în ultima sa perioadă de activitate.

(3) Persoana prevăzută la alineatul (2), care este înregistrată ca persoană aflată în căutarea unui loc de muncă la serviciile competente de ocupare a forței de muncă din Regatul Spaniei, în cazul în care își are reședința în Regatul Spaniei sau din Gibraltar, în cazul în care își are reședința în Gibraltar, se supune procedurii de control organizate fie în Regatul Spaniei, fie în Gibraltar, după caz, și respectă condițiile stabilite în temeiul legislației aplicabile în Regatul Spaniei, în cazul în care își are reședința în Regatul Spaniei sau în Gibraltar, în cazul în care își are reședința în Gibraltar. În măsura în care persoana în cauză rămâne înregistrată ca persoană aflată în căutarea unui loc de muncă la locul la care a desfășurat ultima sa activitate, persoana în cauză va respecta toate obligațiile aplicabile.

(4) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei adoptă modalitățile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol, în special în ceea ce privește plățile în sumă forfetară, după caz, precum și modalitățile de schimb de informații, de cooperare și de asistență reciprocă dintre instituțiile și serviciile Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul și cele ale Regatului Spaniei.

Instituția competentă de la locul încadrării în muncă facilitează în mod eficient și fără întârzieri nejustificate schimbul de informații și de documentație referitoare la perioadele de activitate asigurată și prestațiile, pentru a nu aduce atingere recunoașterii, menținerii, suspendării, încetării sau reluării prestațiilor.

CAPITOLUL 7

PRESTAȚII DE PREPENSIONARE

Articolul SSC.57

Prestații

În cazul în care legislația aplicabilă condiționează dreptul la prestații de prepensionare de realizarea unor perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, articolul SSC.7 nu se aplică.

CAPITOLUL 8

PRESTAȚII FAMILIALE

Articolul SSC.58

Membrii de familie care își au reședința în Regatul Spaniei sau în Gibraltar

(1) Persoana căreia i se aplică prezentul protocol are dreptul la prestații familiale în conformitate cu legislația Regatului Spaniei, atunci când statul competent este Regatul Spaniei, inclusiv pentru membrii familiei sale care își au reședința în Gibraltar, ca și cum aceștia și-ar avea reședința în Regatul Spaniei.

(2) Persoana căreia i se aplică prezentul protocol are dreptul la prestații familiale în conformitate cu legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, inclusiv pentru membrii familiei sale care își au reședința în Regatul Spaniei, ca și cum aceștia și-ar avea reședința în Gibraltar.

(3) Titularul de pensie care își are reședința în Regatul Spaniei sau în Gibraltar are dreptul la prestații familiale pentru membrii familiei sale care își au reședința în Gibraltar sau, respectiv, în Regatul Spaniei, în conformitate cu legislația aplicată de instituția competentă pentru pensia sa.

Articolul SSC.59

Reguli de prioritate în caz de cumul

(1) În cazul în care, pentru aceeași perioadă și pentru aceiași membri de familie, sunt prevăzute prestații atât în legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și în cea a Regatului Spaniei, se aplică următoarele reguli de prioritate:

(a) în cazul prestațiilor care se plătesc, cu titluri diferite, atât de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și de către Regatul Spaniei, ordinea de prioritate este după cum urmează: în primul rând, drepturile dobândite în temeiul unei activități salariate sau independente, în al doilea rând, drepturile dobândite în temeiul primirii unei pensii și, în ultimul rând, drepturile dobândite în temeiul rezidenței;

(b) în cazul prestațiilor care se plătesc, cu același titlu, atât de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și de către Regatul Spaniei, ordinea de prioritate se stabilește în raport cu următoarele criterii subsidiare:

(i) în cazul drepturilor dobândite în temeiul unei activități salariate sau independente, locul de reședință al copiilor, cu condiția să existe activitatea menționată și, în subsidiar, după caz, cea mai mare valoare a prestațiilor prevăzută de legislațiile conflictuale. În acest din urmă caz, costurile prestațiilor se împart potrivit criteriilor prevăzute în anexa SSC5;

(ii) în cazul drepturilor dobândite în temeiul primirii unei pensii: locul de reședință al copiilor, cu condiția să se plătească o pensie în temeiul legislației de la locul de reședință și, în plus, în cazul în care este necesar, cea mai lungă perioadă de asigurare realizată în temeiul legislațiilor conflictuale.

(2) În cazul cumulului de drepturi, prestațiile familiale se acordă în conformitate cu legislația desemnată ca având prioritate în conformitate cu alineatul (1). Drepturile la prestații familiale acordate în temeiul altei legislații conflictuale se suspendă până la valoarea prevăzută de prima legislație și se acordă, după caz, sub forma unui supliment reprezentând diferența, pentru partea care depășește această valoare. Nu este însă necesar să se acorde acest supliment reprezentând diferența atunci când dreptul la prestațiile în cauză se întemeiază exclusiv pe locul de reședință.

(3) În cazul în care, în conformitate cu articolul SSC.57, se depune o cerere pentru prestații familiale fie la instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care este aplicabilă legislația acestui stat, fie la cea a Regatului Spaniei, în cazul în care este aplicabilă legislația acestui stat, dar nu pe baza dreptului de prioritate, în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol:

(a) instituția respectivă înaintează cererea fie către instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care legislația acestui stat se aplică cu prioritate, fie către instituția competentă a Regatului Spaniei, în cazul în care legislația acestui stat se aplică cu prioritate, informează persoana în cauză și, fără a aduce atingere dispozițiilor din anexa SSC-5 referitoare la acordarea provizorie de prestații, acordă, dacă este necesar, suplimentul reprezentând diferența prevăzut la alineatul (2);

(b) instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care legislația acestui stat se aplică cu prioritate, sau cea a Regatului Spaniei, în cazul în care legislația acestui stat se aplică cu prioritate, tratează cererea ca și cum i-ar fi fost prezentată direct, iar data la care această cerere a fost prezentată primei instituții se consideră data prezentării sale la instituția prioritară.

Articolul SSC.60

Acordarea de prestații

În cazul în care prestațiile familiale nu sunt utilizate pentru întreținerea membrilor de familie de către persoana căreia ar trebui să îi fie acordate, instituția competentă își îndeplinește obligațiile legale, acordând aceste prestații persoanei fizice sau juridice care întreține efectiv membrii de familie, la solicitarea și prin intermediul instituției de la locul de reședință al acestora situat fie în Regatul Spaniei, fie în Gibraltar sau al instituției desemnate sau organismului numit în acest scop de către autoritatea competentă de la locul de reședință situat fie în Regatul Spaniei, fie în Gibraltar.

Articolul SSC.61

Dispoziții suplimentare

(1) În cazul în care, potrivit legislației stabilite în temeiul articolelor SSC.57 și SSC.58, nu se dobândește niciun drept la plata unor prestații familiale suplimentare sau speciale pentru orfani, aceste prestații se plătesc în mod implicit și în plus față de alte prestații familiale dobândite în conformitate cu legislația menționată anterior, în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, i s-a aplicat lucrătorului defunct pentru perioada de timp cea mai lungă, în măsura în care dreptul a fost dobândit în temeiul legislației respective, sau în temeiul legislației Regatului Spaniei, în cazul în care legislația Regatului Spaniei i s-a aplicat lucrătorului defunct pentru perioada de timp cea mai lungă. În cazul în care nu a fost dobândit niciun drept în temeiul acestei legislații, se examinează condițiile pentru dobândirea unui astfel de drept fie în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care nu a fost dobândit niciun drept în temeiul legislației Regatului Spaniei, fie în temeiul legislației Regatul Spaniei, în cazul în care nu a fost dobândit niciun drept în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și se acordă prestații în ordinea descrescătoare a duratei perioadelor de asigurare realizate fie în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care nu a fost dobândit niciun drept în temeiul legislației Regatului Spaniei, fie în temeiul legislației Regatului Spaniei, în cazul în care nu a fost dobândit niciun drept în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(2) Prestațiile plătite sub formă de pensii sau suplimente la pensii se acordă și se calculează în conformitate cu capitolul 5.

TITLUL IV

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul SSC.62

Cooperare

(1) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și ale Regatului Spaniei notifică Comitetului specializat privind circulația persoanelor toate modificările din legislația lor referitoare la ramurile de securitate socială reglementate de articolul SSC.4, care sunt relevante pentru punerea în aplicare a prezentului protocol sau care ar putea afecta punerea în aplicare a acestuia.

(2) Cu excepția cazului în care prezentul protocol impune ca aceste informații să fie notificate Comitetului specializat privind circulația persoanelor, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și ale Regatului Spaniei își comunică reciproc alte măsuri luate pentru punerea în aplicare a prezentului protocol care nu sunt notificate în temeiul alineatului (1) și care sunt relevante pentru punerea în aplicare a prezentului protocol.

(3) În sensul prezentului protocol, autoritățile și instituțiile din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și din Regatul Spaniei își oferă reciproc bunele oficii și acționează ca și cum ar pune în aplicare propria legislație. Asistența administrativă acordată de autoritățile și instituțiile menționate este, de regulă, gratuită. Cu toate acestea, Comitetul specializat privind circulația persoanelor stabilește natura cheltuielilor rambursabile și pragurile peste care este prevăzută rambursarea.

(4) În sensul prezentului protocol, autoritățile și instituțiile Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și ale Regatului Spaniei pot comunica direct între ele, precum și cu persoanele în cauză sau cu mandatarii acestora.

(5) Instituțiile și persoanele vizate de prezentul protocol au obligația de a se informa reciproc și de a colabora, cu scopul de a asigura buna aplicare a prezentului protocol. Mijloacele și procedurile de îndeplinire a obligației de cooperare cu privire la emiterea documentelor, schimbul de informații, soluționarea conflictelor, precum și introducerea și soluționarea revendicărilor se stabilesc în baza unui acord administrativ între autoritățile implicate direct atât din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și din Regatul Spaniei.

Instituțiile, în conformitate cu principiul bunei administrări, răspund tuturor cererilor în termen rezonabil. Cu această ocazie, ele furnizează persoanelor respective orice informație solicitată în scopul exercitării drepturilor care le sunt conferite de prezentul protocol.

Persoanele în cauză trebuie să informeze instituțiile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale Regatului Spaniei, precum și instituțiile de la locul de reședință, în cel mai scurt termen, cu privire la orice modificare a situației lor personale sau familiale, care aduce atingere drepturilor lor la prestații prevăzute de prezentul protocol.

(6) Nerespectarea obligației de informare prevăzute la alineatul (5) al treilea paragraf poate duce la aplicarea unor măsuri proporționale, în conformitate cu dreptul intern. Aceste măsuri sunt însă echivalente cu cele aplicabile în situații similare care țin de ordinea juridică internă și, în practică, nu trebuie să facă imposibilă sau extrem de dificilă exercitarea drepturilor conferite celor interesați de prezentul protocol.

(7) În cazul unor dificultăți de interpretare sau de aplicare a prezentului protocol, care ar putea pune în pericol drepturile unei persoane pe care acesta le reglementează, instituția competentă sau instituția de la locul de reședință ia legătura cu instituția (instituțiile) din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când este vizat Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei, atunci când este vizat Regatul Spaniei. În cazul în care nu se poate găsi o soluție într-un termen rezonabil, o parte poate solicita organizarea de consultări în cadrul Comitetului specializat privind circulația persoanelor.

(8) Autoritățile, instituțiile și instanțele din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei nu pot respinge cererile sau alte documente cu care sunt sesizate, în temeiul faptului că sunt redactate într-o limbă oficială a Uniunii, inclusiv în limba engleză.

Articolul SSC.63

Prelucrarea datelor

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei utilizează treptat noi tehnologii pentru schimbul de date, accesul la date și prelucrarea datelor necesare pentru aplicarea prezentului protocol.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei răspund, fiecare, de gestionarea părții care îi revine în serviciile de prelucrare a datelor.

(3) Un document electronic trimis unei instituții sau emis de aceasta în conformitate cu prezentul protocol, cu anexa SSC-5 și cu acordul administrativ nu poate fi respins de nicio autoritate sau instituție din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei pe motiv că a fost primit prin mijloace electronice, odată ce instituția care îl primește a declarat că poate primi documente electronice. Reproducerea și înregistrarea acestor documente se presupune a fi o reproducere corectă și exactă a documentului original sau o reprezentare a informațiilor la care se referă acesta, în cazul în care nu există dovezi în sens contrar.

(4) Un document electronic este considerat valabil în cazul în care sistemul informatic în care s-a înregistrat documentul conține elementele de securitate necesare pentru a preveni orice modificare, dezvăluire sau acces neautorizat la înregistrare. Trebuie să existe posibilitatea să se reproducă informația înregistrată, în orice moment, într-o formă care se poate citi imediat.

Articolul SSC.64

Derogări

(1) Beneficiul scutirilor sau reducerilor de impozite, taxe de timbru, onorarii notariale sau taxe de înregistrare, prevăzut în legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei cu privire la certificatele sau documentele care trebuie prezentate în aplicarea legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau, respectiv, a Regatului Spaniei, se extinde la certificatele sau documentele similare care trebuie prezentate în aplicarea fie a legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care scutirea este prevăzută de legislația Regatului Spaniei, fie a Regatului Spaniei, în cazul în care scutirea este prevăzută de legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie a prezentului protocol.

(2) Toate actele, documentele și certificatele de orice tip ce trebuie prezentate în aplicarea prezentului protocol sunt scutite de autentificarea de către autoritățile diplomatice sau consulare.

Articolul SSC.65

Cereri, declarații sau recursuri

Cererile, declarațiile sau acțiunile care ar fi trebuit introduse, în aplicarea legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei într-un anumit termen, la o autoritate, instituție sau instanță din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau, respectiv, din Regatul Spaniei, sunt admise în cazul în care sunt introduse în termenul menționat la o autoritate, instituție sau instanță competentă din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei. În acest caz, autoritatea, instituția sau instanța sesizată înaintează fără întârziere respectivele cereri, declarații sau acțiuni autorității, instituției sau instanței competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei, fie direct, fie prin intermediul autorităților competente în cauză. Data la care aceste cereri, declarații sau acțiuni au fost prezentate unei autorități, unei instituții sau unei instanțe din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei se consideră a fi data prezentării lor la autoritatea, instituția sau instanța competentă.

Articolul SSC.66

Examene medicale

(1) La cererea instituției competente, controalele medicale prevăzute de legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei pot fi efectuate pe teritoriul Gibraltarului sau al Regatului Spaniei, de către instituția de la locul de reședință sau de ședere al solicitantului sau al persoanei care are dreptul la prestații, în condițiile prevăzute în anexa SSC-5.

(2) Controalele medicale efectuate conform condițiilor prevăzute la alineatul (1) se consideră ca fiind efectuate pe teritoriul Gibraltarului sau al Regatului Spaniei.

Articolul SSC.67

Colectarea cotizațiilor și recuperarea prestațiilor

(1) Colectarea cotizațiilor datorate unei instituții a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei și recuperarea prestațiilor acordate de instituția Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei dar necuvenite, se pot efectua în Gibraltar sau în Regatul Spaniei, în conformitate cu procedurile, garanțiile și privilegiile aplicabile în cazul colectării cotizațiilor datorate instituției corespunzătoare ale celui din urmă stat și al recuperării prestațiilor acordate de acesta, dar necuvenite.

(2) Deciziile executorii ale autorităților judiciare și administrative referitoare la colectarea cotizațiilor, a dobânzilor și a oricăror alte cheltuieli sau la recuperarea prestațiilor acordate, dar necuvenite, în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei sunt recunoscute și puse în executare la cererea instituției competente din Regatul Spaniei sau din Gibraltar, în limitele și în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația și de orice alte proceduri aplicabile unor decizii similare ale acestora din urmă. Aceste decizii sunt declarate executorii în Gibraltar sau în Regatul Spaniei, în măsura în care legislația și orice alte proceduri ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale Regatului Spaniei impun acest lucru.

(3) Creanțele unei instituții a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei beneficiază, în cadrul procedurilor de executare silită, de faliment sau de soluționare a litigiilor derulate în Gibraltar, în cazul creanțelor unei instituții a Regatului Spaniei, sau în Regatul Spaniei, în cazul creanțelor unei instituții din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, beneficiază de aceleași privilegii cu cele pe care legislația celui de al doilea stat le acordă creanțelor de același tip.

(4) Modalitățile de aplicare a prezentului articol, inclusiv cu privire la rambursarea costurilor, sunt reglementate de anexa SSC-5 sau, la nevoie și ca măsură suplimentară, prin intermediul unor acorduri administrative între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul și Regatul Spaniei.

Articolul SSC.68

Drepturile instituțiilor

(1) În cazul în care o persoană beneficiază de prestații în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ca urmare a unui prejudiciu rezultat din evenimente care s-au produs în Regatul Spaniei, sau în temeiul legislației Regatului Spaniei, ca urmare a unui prejudiciu rezultat din evenimente care s-au produs în Gibraltar, toate drepturile instituției responsabile de acordarea prestațiilor față de o parte terță care are obligația să ofere compensații pentru repararea prejudiciului sunt reglementate de următoarele reguli:

(a) în cazul în care instituția responsabilă de acordarea prestațiilor este, în temeiul legislației pe care o aplică, subrogată în drepturile pe care beneficiarul le are împotriva părții terțe, această subrogare este recunoscută de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul și de Regatul Spaniei; și

(b) în cazul în care instituția responsabilă de acordarea prestațiilor are un drept direct față de partea terță, acest drept este recunoscut de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul și de Regatul Spaniei.

(2) În cazul în care o persoană beneficiază de prestații, în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ca urmare a unui prejudiciu rezultat din evenimente care s-au produs în Regatul Spaniei, sau în temeiul legislației Regatului Spaniei, ca urmare a unui prejudiciu rezultat din evenimente care s-au produs în Gibraltar, dispozițiile legislației menționate care stabilesc cazurile în care trebuie exclusă răspunderea civilă a angajatorilor sau a angajaților acestora, sunt aplicabile cu privire la persoana respectivă sau la instituția competentă.

Alineatul (1) se aplică, de asemenea, cu privire la orice drept al instituției responsabile de acordarea prestațiilor împotriva angajatorilor sau a personalului lor, în cazurile în care răspunderea lor nu este exclusă.

(3) În cazul în care, în conformitate cu articolul SSC.27 alineatul (3) sau cu articolul SSC.33 alineatul (2), Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei ori autoritățile lor competente au încheiat un acord prin care renunță la rambursarea între ele sau în cazul în care rambursarea nu depinde de valoarea prestațiilor acordate efectiv, orice drepturi care rezultă împotriva unei părți terțe răspunzătoare sunt reglementate în următorul mod:

(a) în cazul în care instituția Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când reședința sau ședederea este în Gibraltar, sau instituția Regatului Spaniei, atunci când reședința sau ședederea este în Regatul Spaniei, acordă prestații unei persoane cu privire la un prejudiciu produs pe teritoriul său, instituția respectivă, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, exercită dreptul de subrogare sau de acțiune directă împotriva părții terțe care are obligația să ofere compensații pentru repararea prejudiciului;

(b) pentru aplicarea literei (a):

(i) beneficiarul prestațiilor este considerat afiliat la instituția de la locul de reședință sau de ședere; și

(ii) instituția respectivă este considerată instituția responsabilă de acordarea prestațiilor;

(c) alineatele (1) și (2) continuă să se aplice cu privire la orice prestații care nu sunt prevăzute de acordul de renunțare sau o rambursare care nu depinde de valoarea prestațiilor acordate efectiv.

Articolul SSC.69

Punerea în aplicare a legislației

Dispozițiile speciale de punere în aplicare a legislației aplicabile în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în Regatul Spaniei sunt prevăzute în anexa SSC-4.

TITLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul SSC.70

Protecția drepturilor individuale

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei se asigură, în conformitate cu ordinea juridică internă, că dispozițiile prezentului protocol au putere de lege, fie direct, fie prin intermediul legislației interne de punere în aplicare a dispozițiilor respective, astfel încât persoanele fizice sau juridice să le poată invoca în fața instanțelor judecătorești și a autorităților administrative.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei asigură mijloacele necesare prin care persoanele fizice și juridice să își protejeze în mod eficace drepturile care le revin în temeiul prezentului protocol, cum ar fi posibilitatea de a formula plângeri adresate organismelor administrative sau de a introduce o acțiune în fața unei instanțe judecătorești competente, în baza unei proceduri judiciare adecvate, pentru a solicita măsuri reparatorii oportune și corespunzătoare.

Articolul SSC.71

Dispoziții tranzitorii

(1) În conformitate cu prezentul protocol, nu se dobândesc drepturi pentru perioada anterioară datei aplicării sale.

(2) Orice perioadă de asigurare și, după caz, orice perioadă de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizată în conformitate cu legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei înainte de data aplicării prezentului protocol, se ia în considerare pentru stabilirea drepturilor dobândite în temeiul prezentului protocol.

(3) Sub rezerva alineatului (1), un drept este dobândit în temeiul prezentului protocol chiar dacă se referă la un eveniment neprevăzut care a survenit înaintea datei aplicării sale.

(4) La cererea persoanei în cauză, orice prestație care nu a fost acordată sau a fost suspendată, pe motive de cetățenie sau de loc de reședință a persoanei în cauză, se acordă sau se restabilește de la data aplicării prezentului protocol, cu condiția ca drepturile pentru care au fost acordate prestațiile anterior să nu fi dat naștere unei plăți în sumă forfetară.

(5) Drepturile unei persoane căreia i s-a acordat o pensie în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Regatul Spaniei înainte de data aplicării prezentului protocol, pot fi revizuite la cererea persoanei în cauză, avându-se în vedere dispozițiile prezentului protocol.

(6) În cazul în care cererea menționată la alineatul (4) sau (5) se prezintă în termen de doi ani de la data aplicării prezentului protocol, drepturile dobândite în temeiul prezentului protocol produc efecte de la data aplicării, fără ca legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, după caz, privind decăderea din drepturi sau prescrierea drepturilor să poată fi opozabilă persoanelor în cauză.

(7) În cazul în care cererea menționată la alineatul (4) sau (5) se prezintă după expirarea termenului de doi ani de la data aplicării prezentului protocol, drepturile care nu devin caduce sau nu sunt prescrise produc efecte de la data la care a fost prezentată cererea, sub rezerva oricăror dispoziții mai favorabile din legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatul Spaniei, după caz.

Articolul SSC.72

Modificări

Comitetul specializat privind circulația persoanelor poate modifica anexele la prezentul protocol.

ANEXA SSC-1

AVANSURILE DIN PENSIILE DE ÎNTREȚINERE ȘI INDEMNIZAȚIILE SPECIALE DE NAȘTERE ȘI DE ADOPȚIE MENȚIONATE LA ARTICOLUL SSC.1 LITERA (j)

I. Avansuri din pensiile de întreținere

REGATUL SPANIEI

Avansuri din pensiile de întreținere în conformitate cu Decretul regal 1618/2007 din 7 decembrie 2007.

REGATUL UNIT, ÎN CEEA CE PRIVEȘTE GIBRALTARUL

Nu se aplică.

II. Indemnizații speciale de naștere și de adopție

REGATUL SPANIEI

Nu se aplică.

REGATUL UNIT, ÎN CEEA CE PRIVEȘTE GIBRALTARUL

Indemnizație de maternitate în temeiul secțiunii 11 din Legea privind securitatea socială (asigurare) din Gibraltar din 1955.

ANEXA SSC-2

CAZURI ÎN CARE SE RENUNȚĂ LA CALCULUL PRO RATA SAU ÎN CARE ACESTA NU SE APLICĂ MENȚIONATE LA ARTICOLUL SSC.45

Partea 1

Cazuri în care se renunță la calculul pro rata în temeiul articolului SSC.45 alineatul (4) din prezentul protocol

REGATUL SPANIEI

Nu se aplică.

REGATUL UNIT, ÎN CEEA CE PRIVEȘTE GIBRALTARUL

Nu se aplică.

Partea 2

Cazuri în care se aplică articolul SSC.45 alineatul (5) din prezentul protocol

REGATUL SPANIEI

Nu se aplică.

REGATUL UNIT, ÎN CEEA CE PRIVEȘTE GIBRALTARUL

Nu se aplică.

ANEXA SSC-3

PRESTAȚII ȘI ACORDURI CARE PERMIT APLICAREA ARTICOLULUI SSC.47

I. Prestațiile prevăzute la articolul SSC.47 alineatul (2) litera (a) din prezentul protocol, a căror valoare este independentă de durata perioadelor de asigurare sau de rezidență realizate.

REGATUL SPANIEI

Pensiile de urmaș acordate în cadrul regimului general și al regimurilor speciale, cu excepția regimului special pentru funcționari publici.

REGATUL UNIT, ÎN CEEA CE PRIVEȘTE GIBRALTARUL

Ajutorul de deces acordat urmașului, alocația de părinte supraviețuitor și pensia de urmaș în temeiul Legii privind securitatea socială (sistemul deschis de prestații pe termen lung) din Gibraltar din 1997 și al Legii privind securitatea socială (sistemul închis de prestații pe termen lung) din Gibraltar din 1996.

Pensia de invaliditate și compensația în caz de deces în temeiul Legii privind securitatea socială (asigurare pentru accidente de muncă) din Gibraltar din 1952.

II. Prestațiile prevăzute la articolul SSC.47 alineatul (2) litera (b) din prezentul protocol, a căror valoare este stabilită în funcție de o perioadă creditată considerată realizată între data materializării riscului și o dată ulterioară.

REGATUL SPANIEI

Nu se aplică.

REGATUL UNIT, ÎN CEEA CE PRIVEȘTE GIBRALTARUL

Nu se aplică.

III. Acorduri prevăzute la articolul SSC.47 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din prezentul protocol, destinate să prevină luarea în considerare de două sau mai multe ori a aceleiași perioade creditate:

Nu au fost încheiate astfel de acorduri.

ANEXA SSC-4

DISPOZIȚII SPECIALE PENTRU APLICAREA LEGISLAȚIEI REGATULUI UNIT, ÎN CEEA CE PRIVEȘTE GIBRALTARUL, SAU A LEGISLAȚIEI REGATULUI SPANIEI

[articolul SSC.44 alineatul (3), articolul SSC.49 alineatul (1) și articolul SSC.69]

(echivalentă cu anexa XI la Regulamentul (CE) nr. 883/2004)

REGATUL SPANIEI

1. În vederea punerii în aplicare a articolului SSC.45 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din prezentul protocol, anii care îi lipsesc lucrătorului pentru a atinge vârsta de pensionare la cerere sau obligatorie, prevăzută la articolul 31 alineatul (4) din versiunea consolidată a Legii pensionarilor de stat (*Ley de clases pasivas del Estado*), sunt considerați drept perioadă de serviciu efectuat în serviciul statului doar în cazul în care, în momentul producerii evenimentului pentru care se datorează pensia de invaliditate sau de deces, beneficiarul era acoperit de regimul special al Regatului Spaniei pentru funcționarii publici sau desfășura o activitate asimilată acestui regim ori în cazul în care, în momentul producerii evenimentului pentru care se datorează pensia, beneficiarul desfășura o activitate care ar fi impus obligația includerii acestuia în regimul special al statului spaniol pentru funcționarii publici, forțele armate sau sistemul judiciar, dacă respectiva activitate ar fi fost desfășurată în Regatul Spaniei.

2. (a) În temeiul articolului SSC.49 alineatul (1) litera (c) din prezentul protocol, calculul prestației teoretice spaniole se efectuează pe baza cotizațiilor efective ale persoanei pe parcursul anilor imediat anteriori plății ultimei cotizații la regimul spaniol de securitate socială. În cazul în care, pentru stabilirea bazei de calcul al pensiei, trebuie să se ia în considerare perioadele de asigurare sau de rezidență în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru aceste perioade se utilizează baza de cotizare din Regatul Spaniei cea mai apropiată în timp de perioadele de referință, ținându-se cont de evoluția indicelui prețurilor cu amănuntul.

   (b) La cuantumul pensiei obținute se adaugă cuantumul majorărilor și al reevaluărilor calculate pentru fiecare an ulterior pentru pensiile de aceeași natură.

3. Perioadele realizate în Gibraltar care trebuie avute în vedere în regimul special pentru funcționarii publici, forțele armate și sistemul judiciar vor fi asimilate, în scopul aplicării articolului SSC.49 din prezentul protocol, perioadelor cele mai apropiate în timp de cele efectuate de un funcționar public în Regatul Spaniei.

4. Sumele suplimentare calculate în funcție de vârstă, prevăzute în a doua dispoziție tranzitorie a Legii generale privind securitatea socială, se aplică tuturor beneficiarilor prezentului protocol care au cotizații pe numele lor, în temeiul legislației spaniole, anterioare datei de 1 ianuarie 1967; prin aplicarea articolului SSC.6 din prezentul protocol, nu este posibil ca perioadele de asigurare creditate în Gibraltar înainte de data sus-menționată să fie asimilate cotizațiilor plătite în Regatul Spaniei, exclusiv în sensul prezentului protocol. Datele corespunzătoare datei de 1 ianuarie 1967 sunt 1 august 1970 pentru Regimul special pentru navigatori și 1 aprilie 1969 pentru Regimul special de securitate socială pentru minerii din bazinele carbonifere.

REGATUL UNIT, ÎN CEEA CE PRIVEȘTE GIBRALTARUL

Nu există dispoziții speciale relevante, în sensul prezentei anexe, pentru aplicarea legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

ANEXA SSC-5

ANEXA PRIVIND PUNEREA ÎN APLICARE LA PROTOCOLUL PRIVIND COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE SOCIALĂ

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL I

DEFINIȚII

Articolul SSCI.1

Definiții

(1) În sensul prezentei anexe, se aplică definițiile stabilite la articolul SSC.1.

(2) În plus față de definițiile menționate la alineatul (1):

(a) „punct de acces” înseamnă o entitate care îndeplinește funcțiile de:

(i) punct de contact electronic;

(ii) transmisie automată, în funcție de adresă; și

(iii) transmisie inteligentă, prin intermediul programelor informatice care permit verificarea și transmisia automată (de exemplu, un program bazat pe inteligență artificială) și/sau intervenția omului;

(b) „document” înseamnă o serie de date, indiferent de suportul folosit, structurate de așa manieră încât să permită transmiterea lor electronică și care trebuie comunicate pentru a permite funcționarea prezentului protocol și a prezentei anexe;

(c) „organism de legătură” înseamnă orice organism notificat de autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei pentru una sau mai multe dintre ramurile de securitate socială menționate la articolul SSC.4 din prezentul protocol, pentru a răspunde solicitărilor de informații și de asistență în scopul aplicării prezentului protocol și a prezentei anexe și care trebuie să îndeplinească atribuțiile care i-au fost atribuite în temeiul titlului IV din prezenta anexă;

(d) „document electronic structurat” înseamnă orice document structurat într-un format conceput pentru schimbul electronic de informații între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul și Regatul Spaniei;

(e) „transmitere electronică” înseamnă transmiterea de date cu ajutorul echipamentelor electronice pentru prelucrarea datelor (inclusiv compresia digitală) prin intermediul cablurilor, al transmisiilor radio, al tehnologiilor optice sau prin orice alte mijloace electromagnetice;

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII PRIVIND COOPERAREA ȘI SCHIMBUL DE DATE

Articolul SSCI.2

Domeniul de aplicare și regulile referitoare la schimbul dintre instituții

(1) În sensul prezentei anexe, schimburile dintre autoritățile și instituțiile Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și ale Regatului Spaniei și persoanele care intră sub incidența prezentului protocol se bazează pe principiile serviciului public, eficienței, asistenței active, furnizării rapide și accesibilității, inclusiv ale e-accesibilității, în special pentru persoanele cu handicap și în vârstă.

(2) Instituțiile furnizează toate informațiile necesare pentru instituirea și stabilirea drepturilor și obligațiilor persoanelor cărora li se aplică prezentul protocol și fac schimb de astfel de informații, fără întârziere. Între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei transferul acestui tip de informații se face fie direct, de către instituțiile respective, fie indirect, prin intermediul organismelor de legătură.

(3) În cazul în care o persoană a transmis din greșeală informații, documente sau cereri unei instituții situate în afara granițelor, pe teritoriul Gibraltarului sau al Regatului Spaniei, dar care nu este instituția desemnată în conformitate cu prezenta anexă, instituția care le-a primit retransmite fără întârziere informațiile, documentele sau cererile respective instituției desemnate în conformitate cu prezenta anexă, cu menționarea datei la care acestea au fost transmise inițial. Această dată este obligatorie pentru instituția care primește documentele retransmise. Cu toate acestea, instituțiile Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și ale Regatului Spaniei nu pot fi considerate răspunzătoare și nu se poate considera că au luat o decizie în virtutea omisiunii lor de a acționa ca urmare a unei transmisii întârziate de informații, documente sau cereri de către instituțiile din Regatul Spaniei și, respectiv, din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(4) În cazul în care transferul de date se face indirect, prin intermediul organismului de legătură de la locul de destinație, termenele de răspuns la cereri încep să curgă de la data la care respectivul organism de legătură a primit cererea, ca și cum aceasta ar fi fost primită de instituția Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul sau, respectiv, a Regatului Spaniei.

Articolul SSCI.3

Domeniul de aplicare și regulile referitoare la schimburile dintre persoanele în cauză și instituții

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei se asigură că informațiile necesare sunt puse la dispoziția persoanelor în cauză pentru ca acestea să fie informate cu privire la modificările introduse de prezentul protocol și de prezenta anexă, astfel încât să își poată exercita drepturile. Acestea asigură, de asemenea, servicii ușor de utilizat.

(2) Persoanele cărora li se aplică prezentul protocol trebuie să transmită instituției relevante informațiile, documentele sau documentele justificative necesare pentru stabilirea situației lor ori a familiei acestora, pentru a-și stabili sau păstra drepturile și obligațiile, precum și pentru a stabili care este legislația aplicabilă și, respectiv, obligațiile care le revin în temeiul acesteia.

(3) În măsura necesară pentru aplicarea prezentului protocol și a prezentei anexe, instituțiile competente pun la dispoziție informațiile persoanelor vizate și le eliberează documentele fără întârziere și în orice caz în termenele prevăzute de legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, după caz.

Instituția competentă din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei notifică solicitantul cu reședință sau drept de ședere în Regatul Spaniei sau, respectiv, în Gibraltar, cu privire la decizia sa, în mod direct sau prin organismul de legătură de la locul de reședință sau de ședere. În cazul neacordării prestațiilor, aceasta indică, de asemenea, motivele care au dus la neacordarea prestațiilor, măsurile reparatorii și termenele în care pot fi introduse căile de atac. O copie a acestei decizii este trimisă celorlalte instituții implicate.

Articolul SSCI.4

Formulare, documente și metode pentru schimbul de date

(1) Sub rezerva alineatului (2), structura, conținutul și formatul formularelor și al documentelor eliberate în numele Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și al Regatului Spaniei în scopul aplicării prezentului protocol, sunt convenite de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul și ale Regatului Spaniei.

(2) Pentru o perioadă temporară, a cărei dată de încheiere este convenită între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei toate formularele și documentele eliberate de instituțiile competente în formatul utilizat imediat înainte de intrarea în vigoare a prezentului protocol sunt valabile în scopul aplicării prezentului protocol și, după caz, continuă să fie utilizate pentru schimbul de informații între instituțiile competente. Toate formularele și documentele eliberate înainte și pe durata perioadei de tranziție sunt valabile până la expirarea sau anularea lor. Formularele și documentele valabile în conformitate cu prezentul alineat includ documentele portabile care certifică situația unei persoane în materie de securitate socială, astfel cum este necesar pentru punerea în aplicare a prezentului protocol.

(3) Transmiterea datelor între instituții sau organismele de legătură poate fi efectuată prin intermediul Schimbului electronic de informații privind securitatea socială. În măsura în care formularele și documentele menționate la alineatul (1) sunt partajate prin intermediul Schimbului electronic de informații privind securitatea socială, acestea respectă normele aplicabile sistemului respectiv.

(4) În cazul în care transmiterea datelor între instituții sau organismele de legătură este efectuată prin intermediul Schimbului electronic de informații privind securitatea socială, costurile aferente vor fi suportate de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul și de Regatul Spaniei.

(5) Atunci când transmiterea datelor între instituții sau organismele de legătură nu se efectuează prin intermediul Schimbului electronic de informații privind securitatea socială, instituțiile și organismele de legătură relevante utilizează modalitățile potrivite fiecărui caz și preferă, pe cât posibil, utilizarea mijloacelor electronice.

(6) Pentru a comunica cu persoanele în cauză, instituțiile relevante utilizează modalitățile adecvate pentru fiecare caz și preferă pe cât posibil căile electronice de comunicare.

Articolul SSCI.5

Valoarea juridică a documentelor și a documentelor justificative eliberate în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul și în Regatul Spaniei

(1) Documentele eliberate de către instituția Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei și care fac dovada statutului unei anumite persoane în scopul aplicării prezentului protocol și a prezentei anexe, precum și documentele justificative pe baza cărora au fost eliberate documentele, sunt acceptate de instituțiile Regatului Spaniei, și, respectiv, de instituțiile Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atât timp cât aceste documente nu au fost retrase sau declarate nule de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau de către Regatul Spaniei, în funcție de statul care le-a eliberat.

(2) Atunci când există îndoieli cu privire la valabilitatea unui document sau la acuratețea elementelor de fapt pe care se bazează conținutul acestuia, instituția relevantă care primește documentul solicită instituției emitente lămuririle necesare și, dacă este cazul, retragerea documentului respectiv. Instituția emitentă reexaminează motivele eliberării documentului și îl retrage, dacă este necesar.

(3) În temeiul alineatului (2), atunci când există îndoieli cu privire la informațiile furnizate de persoana vizată, valabilitatea documentului sau a documentelor justificative sau acuratețea elementelor de fapt pe care se bazează informațiile cuprinse în acestea, instituția de la locul de ședere sau de reședință, la cererea instituției competente, verifică, în măsura posibilului, informațiile sau documentul respectiv.

Articolul SSCI.6

Aplicarea provizorie a legislației și acordarea provizorie a prestațiilor

(1) Dacă nu se prevede altfel în prezenta anexă, în cazul în care intervine o divergență de opinii între instituțiile sau autoritățile Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și cele ale Regatului Spaniei cu privire la determinarea legislației aplicabile, persoana vizată este supusă cu titlu provizoriu legislației unuia dintre statele menționate, ordinea de prioritate fiind determinată în funcție de următoarele criterii:

(a) legislația locului în care persoana își desfășoară efectiv activitatea salariată sau o activitate profesională independentă, atunci când activitatea salariată sau activitatea profesională independentă este exercitată numai într-un loc;

(b) legislația de la locul de reședință dacă persoana în cauză își desfășoară activitatea salariată sau independentă atât în Regatul Spaniei, cât și în Gibraltar;

(c) în toate celelalte cazuri, legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, a cărei aplicare a fost solicitată prim dată, dacă persoana desfășoară o activitate sau activități atât în Gibraltar, cât și în Regatul Spaniei.

(2) În cazul în care există o divergență de opinii între instituțiile sau autoritățile Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și cele ale Regatului Spaniei privind identificarea instituției care trebuie să acorde prestațiile în numerar sau în natură, persoana în cauză care ar putea solicita prestațiile în cazul în care nu ar exista divergența de opinii respectivă are dreptul, cu titlu provizoriu, la prestațiile prevăzute de legislația aplicată de către instituția de la locul său de reședință.

(3) Atunci când fie se stabilește că legislația aplicabilă nu este cea a locului în care s-a determinat afilierea provizorie, fie instituția care a acordat prestațiile în regim provizoriu nu era cea competentă să o facă, instituția identificată ca fiind competentă este considerată retroactiv ca fiind competentă, ca și cum respectiva divergență de opinii nu ar fi existat, cel târziu începând cu data afilierii provizorii sau cu data acordării pentru prima oară cu titlu provizoriu a prestațiilor în cauză.

(4) Atunci când este necesar, instituția identificată ca fiind competentă și instituția care a acordat prestațiile în numerar cu titlu provizoriu sau a primit cotizații cu titlu provizoriu regularizează situația financiară a persoanei în cauză în ceea ce privește cotizațiile și prestațiile în numerar care i-au fost acordate cu titlu provizoriu, după caz, în conformitate cu titlul IV din prezenta anexă.

Prestațiile în natură acordate cu titlu provizoriu de către o anumită instituție, în conformitate cu alineatul (2), sunt rambursate de către instituția competentă în conformitate cu titlul IV din prezenta anexă.

Articolul SSCI.7

Calculul provizoriu al prestațiilor și al cotizațiilor

(1) Dacă nu se prevede altfel în prezenta anexă, în cazul în care o persoană este eligibilă să primească o prestație sau este obligată să plătească o cotizație în conformitate cu prezentul protocol și instituția competentă nu dispune de toate informațiile privind situația din Regatul Spaniei, atunci când statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Gibraltar, atunci când statul competent este Regatul Spaniei, necesare pentru a calcula definitiv cuantumul prestației sau al cotizației respective, acea instituție, la cererea persoanei în cauză, acordă respectiva prestație sau calculează respectiva cotizație cu titlu provizoriu, în cazul în care un astfel de calcul este posibil pe baza informațiilor aflate la dispoziția instituției respective.

(2) Prestația sau cotizația în cauză se recalculează odată ce instituția în cauză primește toate documentele sau documentele justificative necesare.

CAPITOLUL III

ALTE DISPOZIȚII GENERALE PENTRU APLICAREA PREZENTULUI PROTOCOL

Articolul SSCI.8

Alte proceduri între autorități și instituții

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei sau autoritățile lor competente pot conveni asupra altor proceduri decât cele prevăzute de prezenta anexă, cu condiția ca respectivele proceduri să nu aducă atingere drepturilor sau obligațiilor persoanelor în cauză.

Articolul SSCI.9

Prevenirea cumulului de prestații

În pofida altor dispoziții din prezentul protocol, în cazul în care prestațiile datorate conform legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și a Regatului Spaniei se reduc, se suspendă sau se retrag reciproc, orice sumă care nu ar fi achitată în cazul aplicării stricte a normelor privind reducerea, suspendarea sau retragerea prevăzute de legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și a Regatului Spaniei, după caz, este împărțită la numărul de prestații care fac obiectul reducerii, suspendării sau retragerii.

Articolul SSCI.10

Cumularea perioadelor

(1) În scopul aplicării articolului SSC.7, instituția competentă contactează instituția a cărei legislație a fost aplicată anterior persoanei în cauză pentru a stabili toate perioadele realizate sub incidența legislației pe care o aplică.

(2) Perioadele respective de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate sub incidența legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei se adaugă celor realizate sub incidența legislației aplicate de instituția competentă, în măsura în care acest lucru este necesar în scopul aplicării articolului SSC.7, cu condiția ca aceste perioade să nu se suprapună.

(3) În cazul în care o perioadă de asigurare realizată în baza unei asigurări obligatorii în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei coincide cu o perioadă de asigurare realizată pe baza unei asigurări voluntare sau a unei asigurări facultative continue fie în temeiul legislației Regatului Spaniei, fie în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se ia în considerare numai perioada realizată pe baza asigurării obligatorii.

(4) În cazul în care o perioadă de asigurare, alta decât o perioadă asimilată realizată sub incidența legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei coincide cu o perioadă asimilată fie în baza legislației Regatului Spaniei, fie în baza legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se ia în considerare numai perioada care nu constituie perioadă asimilată.

(5) Orice perioadă considerată asimilată conform legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și a Regatului Spaniei este luată în considerare numai de către instituția care aplică legislația sub incidența căreia persoana în cauză s-a aflat cu titlu obligatoriu anterior perioadei menționate. În cazul în care persoana în cauză nu s-a aflat cu titlu obligatoriu sub incidența legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei înaintea perioadei menționate, aceasta din urmă va fi luată în considerare de către instituția care aplică legislația sub incidența căreia persoana în cauză s-a aflat cu titlu obligatoriu pentru prima dată după perioada menționată.

(6) În cazul în care nu se pot stabili cu precizie intervalele de timp în care s-au realizat anumite perioade de asigurare sub incidența legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei se prezumă că aceste perioade nu se suprapun cu perioadele de asigurare realizate sub incidența legislației Regatului Spaniei sau, respectiv, sub incidența legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și se ține seama de acestea în măsura în care sunt avantajoase pentru persoana în cauză și pot fi luate în considerare în limite rezonabile.

Articolul SSCI.11

Reguli de transformare a perioadelor

(1) În cazul în care perioadele realizate sub incidența legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei sunt exprimate în unități diferite de cele prevăzute în legislația Regatului Spaniei sau în cea a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, transformarea necesară în scopul cumulării în conformitate cu articolul SSC.7 se efectuează după următoarele reguli:

(a) perioada care urmează a fi utilizată drept bază pentru transformare este cea comunicată de instituția Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei sub incidența legislației căreia a fost realizată;

(b) În cazul sistemelor în cadrul cărora perioadele sunt exprimate în zile, transformarea din zile la alte unități și invers, precum și între diferite sisteme bazate pe zile, se calculează în conformitate cu următorul tabel:

Sistem bazat pe	1 zi corespunde unui număr de	1 săptămână corespunde unui număr de	1 lună corespunde unui număr de	1 trimestru corespunde unui număr de	Număr maxim de zile dintr-un an calendaristic
5 zile	9 ore	5 zile	22 de zile	66 de zile	264 de zile
6 zile	8 ore	6 zile	26 de zile	78 de zile	312 zile
7 zile	6 ore	7 zile	30 de zile	90 de zile	360 de zile

(c) În cazul sistemelor în cadrul cărora perioadele sunt exprimate în alte unități decât zile:

(i) trei luni sau 13 săptămâni reprezintă un trimestru și invers;

(ii) un an este echivalentul a patru trimestre, 12 luni sau 52 de săptămâni și invers;

(iii) pentru transformarea săptămânilor în luni și invers, săptămânile și lunile sunt transformate în zile în conformitate cu regulile de transformare pentru sistemele bazate pe șase zile prevăzute în tabelul de la litera (b);

(d) în cazul perioadelor exprimate sub formă de fracțiuni, cifrele sunt transformate în cea mai mică unitate întreagă următoare, prin aplicarea regulilor menționate la literele (b) și (c). Fracțiunile de ani se transformă în luni, cu excepția cazului în care sistemul în cauză se bazează pe trimestre.

(e) În cazul în care transformarea efectuată în temeiul prezentului alineat are drept rezultat o fracțiune de unitate, rezultatul se rotunjește la unitatea întreagă superioară imediat următoare.

(2) Aplicarea alineatului (1) nu duce la generarea, pentru suma totală a perioadelor realizate în cursul unui an calendaristic, a unui total care să depășească numărul de zile indicat în ultima coloană din tabelul de la alineatul (1) litera (b), 52 de săptămâni, 12 luni sau patru trimestre.

În cazul în care perioadele care urmează să fie transformate corespund sumei maxime anuale a perioadelor menționată în legislația Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei în care au fost realizate, aplicarea alineatului (1) nu are drept rezultat, în cursul unui an calendaristic, perioade mai scurte decât suma anuală maximă posibilă a perioadelor menționată în legislația în cauză.

(3) Transformarea se efectuează fie printr-o singură operație care acoperă toate perioadele comunicate ca total, fie pentru fiecare an, în cazul în care perioadele au fost comunicate anual.

(4) Atunci când instituția comunică perioadele exprimate sub formă de zile, aceasta indică, în același timp, dacă sistemul pe care îl gestionează are la bază cinci, șase sau șapte zile.

TITLUL II

DETERMINAREA LEGISLAȚIEI APLICABILE

Articolul SSCI.12

Informații privind articolele SSC.11, SSC.12 și SSC.13 din prezentul protocol

(1) În sensul aplicării articolului SSC.11 alineatele (1) și (2) și al articolului SSC.12 din prezentul protocol, expresia „care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat” se referă la un angajator care desfășoară în mod obișnuit activități substanțiale, altele decât cele strict legate de gestionarea internă, pe teritoriul Gibraltarului sau al Regatului Spaniei unde este stabilit, ținând seama de toate criteriile care caracterizează activitățile desfășurate de întreprinderea respectivă. Criteriile pertinente trebuie să fie adaptate caracteristicilor specifice fiecărui angajator și naturii reale a activităților desfășurate.

(2) În sensul aplicării articolului SSC.11 alineatele (3) și (4) din prezentul protocol, expresia „care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă în calitate de lucrător frontalier” se referă la o persoană stabilită în Gibraltar sau în Regatul Spaniei care desfășoară în mod obișnuit activități substanțiale pe teritoriul Gibraltarului sau al Regatului Spaniei. În special, este necesar ca persoana respectivă stabilită în Gibraltar sau în Regatul Spaniei să își fi desfășurat deja activitatea o perioadă de timp înainte de data de la care dorește să beneficieze de dispozițiile respectivului articol și ca, pe perioada desfășurării activității temporare în Regatul Spaniei sau în în Gibraltar, să îndeplinească în continuare, în Gibraltar sau în Regatul Spaniei, în funcție de unde este stabilită, cerințele necesare pentru exercitarea activității sale pentru a fi capabilă să o reia la întoarcere.

(3) În sensul aplicării articolului SSC.11 alineatele (3) și (4) din prezentul protocol, criteriul utilizat pentru a stabili dacă activitatea independentă desfășurată de către o anumită persoană în Regatul Spaniei sau în Gibraltar este „similară” cu activitatea independentă desfășurată în mod obișnuit este criteriul naturii efective a activității respective, și nu cel al clasificării activității ca fiind una salariată sau una independentă care ar putea fi aplicat activității respective de către Regatul Spaniei sau, respectiv, de către Gibraltar.

(4) În sensul aplicării articolului SSC.13 alineatul (2) din prezentul protocol, o persoană care „desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată în Regatul Spaniei și în Gibraltar” este o persoană care desfășoară în mod simultan sau alternativ una sau mai multe activități separate, fie pentru aceeași întreprindere sau același angajator, fie pentru întreprinderi diferite sau angajatori diferiți, în Regatul Spaniei și în Gibraltar.

(5) În sensul articolului SSC.13 alineatul (2) din prezentul protocol, o persoană care desfășoară o activitate salariată în calitate de membru al echipajului de zbor sau al echipajului de cabină care prestează în mod obișnuit servicii de transport aerian de pasageri sau de marfă în Regatul Spaniei și în Gibraltar se supunefie legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie legislației Regatului Spaniei, în funcție de locul în care se află baza de reședință.

(6) Activitățile de mică anvergură nu se iau în considerare în scopul stabilirii legislației aplicabile în temeiul articolului SSC.13 din prezentul protocol. Articolul SSCI.15 din prezenta anexă se aplică tuturor cazurilor prevăzute la prezentul articol.

(7) În sensul aplicării articolului SSC.13 alineatul (3) din prezentul protocol, o persoană care „desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă în Regatul Spaniei și în Gibraltar” este, în special, o persoană care desfășoară în mod simultan sau alternativ una sau mai multe activități independente separate, indiferent de natura acestora, în Regatul Spaniei și în Gibraltar.

(8) Pentru a face deosebirea între activitățile menționate la alineatele (1) și (4) de la prezentul articol și situațiile menționate la articolul SSC.11 din prezentul protocol, durata activității de la locul de reședință (fie cu caracter permanent, fie cu caracter ad-hoc sau temporar) este decisivă. În acest scop, se realizează o evaluare generală a tuturor elementelor de fapt pertinente, inclusiv, în ceea ce privește o persoană salariată, în special locul său de muncă, astfel cum este definit în contractul de muncă.

(9) În sensul aplicării articolului SSC.13 din prezentul protocol, o „parte substanțială a activității salariate sau independente” desfășurată în Regatul Spaniei sau în Gibraltar înseamnă că o proporție semnificativă a tuturor activităților persoanei salariate sau ale persoanei care desfășoară activități independente se desfășoară în statul respectiv, fără să fie neapărat partea cea mai importantă a activităților respective.

Pentru a stabili dacă o parte substanțială a activităților este desfășurată în Regatul Spaniei sau în Gibraltar, se ține seama de următoarele criterii orientative:

(a) în cazul unei activități salariate, timpul de lucru sau remunerația; și

(b) în cazul unei activități independente, cifra de afaceri, timpul de lucru, numărul serviciilor prestate sau venitul.

În cadrul unei evaluări globale, mai puțin de 25 % din criteriile menționate mai sus indică faptul că o parte semnificativă a activităților nu se desfășoară în Regatul Spaniei sau în Gibraltar.

(10) În sensul aplicării articolului SSC.13 alineatul (3) litera (b) din prezentul protocol, „centrul de interes” al activităților unei persoane care desfășoară activități independente se stabilește ținând cont de toate aspectele referitoare la activitățile profesionale ale acelei persoane, în special de locul fix și permanent în care își desfășoară activitatea, de caracterul obișnuit sau durata activităților desfășurate, de numărul serviciilor prestate, precum și de intenția persoanei în cauză, astfel cum reiese aceasta din toate circumstanțele.

(11) Pentru stabilirea legislației aplicabile în temeiul alineatelor (5) și (6), instituțiile respective iau în considerare situația estimată pentru următoarele 12 luni calendaristice.

(12) Dacă o persoană își desfășoară activitatea în calitate de salariat în Regatul Spaniei și în Gibraltar pentru un angajator stabilit în afara teritoriului Regatului Spaniei și al Gibraltarului și dacă această persoană își are reședința în Gibraltar sau, respectiv, în Regatul Spaniei, fără a desfășura acolo o activitate substanțială, persoana respectivă va fi supusă legislației de la locul de reședință.

Articolul SSCI.13

Proceduri privind aplicarea articolului SSC.10 alineatul (3) litera (b), a articolului SSC.10 alineatul (4) și a articolelor SSC.11 și SSC.12 din prezentul protocol

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolul SSCI.14 din prezenta anexă, în cazul în care o persoană își desfășoară activitatea în Gibraltar, atunci când statul competent este Regatul Spaniei în temeiul titlului II din prezentul protocol, sau în Regatul Spaniei, atunci când statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul titlului II din prezentul protocol, angajatorul, sau, în cazul unei persoane care nu desfășoară o activitate salariată, persoana în cauză informează anticipat, ori de câte ori este posibil, instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, în funcție de statul a cărui legislație este aplicabilă. Instituția respectivă eliberează atestatul menționat la articolul SSCI.15 alineatul (2) din prezenta anexă persoanei în cauză și, fără întârziere, pune la dispoziția instituției desemnate de autoritatea competentă a Regatului Spaniei sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în funcție de statul în care se desfășoară activitatea, informații privind legislația aplicabilă persoanei respective, în conformitate cu articolul SSC.10 alineatul (3) litera (b), cu articolul SSC.11 sau cu articolul SSC.12 din prezentul protocol.

(2) Un angajator în sensul articolului SSC.10 alineatul (4) din prezentul protocol al cărui sediu social sau loc de desfășurare a activității se află în Gibraltar și care are un salariat la bordul unei nave care navighează sub pavilionul Regatului Spaniei sau al cărui sediu social sau loc de desfășurare a activității se află în Regatul Spaniei și care are un salariat la bordul unei nave care navighează sub pavilionul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează anticipat, ori de câte ori este posibil, instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau, respectiv, a Regatului Spaniei, în funcție de statul a cărui legislație este aplicabilă. Instituția respectivă, fără întârziere, pune la dispoziția instituției desemnate de autoritatea competentă a Regatului Spaniei sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în funcție de statul sub al cărui pavilion navighează nava pe care își desfășoară activitatea angajatul, informații privind legislația aplicabilă persoanei în cauză, în temeiul articolului SSC.10 alineatul (4) din prezentul protocol.

Articolul SSCI.14

Procedura de aplicare a articolului SSC.13 din prezentul protocol

(1) O persoană care desfășoară activități în Regatul Spaniei și în Gibraltar informează instituția desemnată de autoritatea competentă de la locul de reședință cu privire la acest lucru.

(2) Instituția desemnată de la locul de reședință determină fără întârziere care este legislația aplicabilă persoanei în cauză, ținând seama de articolul SSC.13 din prezentul protocol și de articolul SSCI.12 din prezenta anexă. Respectiva determinare inițială a legislației aplicabile este cu titlu provizoriu. Instituția informează instituția desemnată din celălalt loc în care se desfășoară o activitate asupra determinării legislației aplicabile cu titlu provizoriu.

(3) Determinarea cu titlu provizoriu a legislației aplicabile menționate la alineatul (2) devine definitivă în termen de două luni de la informarea instituției desemnate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale Regatului Spaniei, după caz, cu privire la această determinare, în conformitate cu alineatul (2), cu excepția cazului în care legislația a fost deja determinată definitiv pe baza alineatului (4), sau când instituția în cauză informează instituția desemnată de autoritatea competentă de la locul de reședință, până la sfârșitul perioadei de două luni, asupra faptului că nu poate accepta încă determinarea respectivă sau are un punct de vedere diferit în această privință.

(4) În cazul în care incertitudinea privind determinarea legislației aplicabile impune stabilirea unor contacte între instituțiile sau autoritățile Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și cele ale Regatului Spaniei, la cererea uneia sau a mai multor instituții desemnate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale Regatului Spaniei, sau chiar la cererea autorităților competente, legislația aplicabilă persoanei în cauză se determină de comun acord, având în vedere articolul SSC.13 din prezentul protocol și dispozițiile relevante ale articolului SSCI.12 din prezenta anexă.

Atunci când există o divergență de opinii între instituțiile sau autoritățile competente în cauză, organismele respective încearcă să ajungă la un acord în conformitate cu condițiile prevăzute mai sus și cu articolul SSCI.6.

(5) Instituția competentă fie a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie a Regatului Spaniei, în funcție de statul a cărui legislație este determinată ca fiind aplicabilă, fie provizoriu, fie definitiv, informează de îndată persoana în cauză.

(6) În cazul în care persoana respectivă nu furnizează informațiile prevăzute la alineatul (1), prezentul articol se aplică la inițiativa instituției desemnate de autoritatea competentă din locul de reședință, de îndată ce este informată asupra situației persoanei în cauză, posibil prin intermediul unei alte instituții vizate.

Articolul SSCI.15

Furnizarea de informații către persoanele interesate și angajatori

(1) Instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, în funcție de statul a cărui legislație devine aplicabilă în temeiul titlului II din prezentul protocol informează persoana în cauză și, după caz, angajatorul (angajatorii) acesteia cu privire la obligațiile prevăzute în legislația respectivă. Instituția le oferă acestora sprijinul necesar pentru încheierea formalităților cerute de respectiva legislație.

(2) La cererea persoanei în cauză ori a angajatorului său, instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, în funcție de statul a cărui legislație este aplicabilă în temeiul titlului II din prezentul protocol eliberează un atestat conform căruia respectiva legislație este aplicabilă și indică, dacă este cazul, până la ce dată și în ce condiții.

Articolul SSCI.16

Cooperarea între instituții

(1) Instituțiile relevante comunică instituției competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, în funcție de statul a cărui legislație îi este aplicabilă unei anumite persoane în temeiul titlului II din prezentul protocol informațiile necesare pentru a stabili data la care legislația respectivă devine aplicabilă și cotizațiile pe care acea persoană și angajatorul (angajatorii) săi sunt obligați să le plătească în temeiul legislației respective.

(2) Instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, în funcție de statul a cărui legislație devine aplicabilă unei persoane în temeiul titlului II din prezentul protocol, pune la dispoziția instituției desemnate de autoritatea competentă a statului având legislația sub incidența căreia s-a aflat ultima dată persoana în cauză informațiile care indică data de la care începe să se aplice noua legislație.

TITLUL III

DISPOZIȚII SPECIALE APLICABILE DIFERITELOR CATEGORII DE PRESTAȚII

CAPITOLUL I

PRESTAȚII DE BOALĂ, PRESTAȚII DE MATERNITATE ȘI PRESTAȚII DE PATERNITATE ASIMILATE

Articolul SSCI.17

Dispoziții generale de aplicare

(1) Autoritățile sau instituțiile competente se asigură că se pun la dispoziția persoanelor asigurate toate informațiile necesare în legătură cu procedurile și condițiile privind acordarea prestațiilor în natură, în cazul în care aceste prestații se primesc la locul de reședință.

(2) În pofida articolului SSC.6 litera (a) din prezentul protocol, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau Regatul Spaniei poate deveni responsabil pentru costurile prestațiilor în conformitate cu articolul SSC.19 din prezentul protocol numai dacă persoana asigurată a făcut o cerere de pensie fie în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie în temeiul legislației Regatului Spaniei, sau, în conformitate cu articolele SSC.20-SSC.24 din prezentul protocol, dacă persoana asigurată primește o pensie în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul sau a Regatului Spaniei.

Articolul SSCI.18

Regimul aplicabil în cazul existenței mai multor sisteme la locul de reședință sau de desfășurare a activității

În cazul în care legislația de la locul de reședință sau de desfășurare a activității prevede mai multe sisteme de asigurare pentru boală, maternitate sau paternitate, pentru mai multe categorii de persoane asigurate, dispozițiile aplicabile în temeiul articolului SSC.16, articolului SSC.19 și articolului SSC.21 din prezentul protocol sunt cele ale legislației privind sistemul de asigurare general pentru persoanele care desfășoară o activitate salariată.

Articolul SSCI.19

Reședința în Regatul Spaniei, atunci când statul competent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în Gibraltar, atunci când statul competent este Regatul Spaniei

(1) În scopul aplicării articolului SSC.16 din prezentul protocol, lucrătorul frontalier și/sau membrii de familie ai acestuia sunt obligați să se înregistreze la instituția de la locul de reședință. Dreptul acestora la prestații în natură în statul de reședință este atestat printr-un document care se eliberează de instituția competentă la cererea persoanei asigurate sau la cererea instituției de la locul de reședință.

(2) Documentul menționat la alineatul (1) rămâne valabil până când instituția competentă informează instituția de la locul de reședință cu privire la anularea acestuia.

Instituția din locul de reședință informează instituția competentă în legătură cu orice înregistrare în conformitate cu alineatul (1) și cu orice modificare sau anulare a acelei înregistrări.

(3) Prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* persoanelor menționate la articolele SSC.20 și SSC.21 din prezentul protocol.

Articolul SSCI.20

Aplicarea articolului SSC.17 alineatul (2) din prezentul protocol

(1) În sensul articolului SSC.17 alineatul (2) din prezentul protocol, persoana în cauză trebuie să prezinte furnizorului de servicii medicale din Regatul Spaniei sau din Gibraltar, după caz, un document eliberat de instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care șederea este în Regatul Spaniei sau de instituția competentă a Regatului Spaniei, în cazul în care șederea este în Gibraltar, care certifică dreptul său la prestații în natură în temeiul acestei dispoziții. În cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia unui astfel de document, instituțiile competente, la cerere sau dacă este necesar, se contactează reciproc pentru a verifica dacă persoana în cauză are dreptul la prestații în natură în temeiul prezentei dispoziții.

(2) Prestațiile în natură acordate de instituția de la locul de ședere în numele instituției competente în temeiul articolului SSC.17 alineatul (2) din prezentul protocol determină rambursarea integrală.

Articolul SSCI.21

Aplicarea articolului SSC.22 din prezentul protocol

În cazul în care fostul lucrător frontalier nu mai intră sub incidența legislației de la locul în care și-a desfășurat ultima activitate și fostul lucrător frontalier sau un membru al familiei sale călătorește acolo în scopul de a primi prestații în natură în temeiul articolului SSC.22 din prezentul protocol, acesta prezintă instituției de la locul de ședere un document eliberat de către instituția competentă.

Articolul SSCI.22

Cotizațiile titularilor de pensii

În cazul în care o persoană primește o pensie din partea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și din partea Regatului Spaniei, cuantumul cotizațiilor reținute din toate pensiile plătite nu poate fi în niciun caz mai mare decât cuantumul reținut în cazul unei persoane care primește o pensie cu același cuantum din partea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei.

CAPITOLUL II

PRESTAȚII ÎN CAZUL UNOR ACCIDENTE DE MUNCĂ ȘI BOLI PROFESIONALE

Articolul SSCI.23

Dreptul la prestații în natură și în numerar la locul de reședință

(1) În scopul aplicării articolului SSC.28 din prezentul protocol, procedurile prevăzute la articolele SSCI.25 și SSC.26 din prezenta anexă se aplică *mutatis mutandis*.

(2) Atunci când acordă prestații speciale în natură în legătură cu accidente de muncă și boli profesionale în temeiul legislației de la locul de reședință, instituția de la locul de reședință respectiv informează fără întârziere instituția competentă.

CAPITOLUL III

AJUTOARE DE DECES

Articolul SSCI.24

Cererea de ajutor de deces

În sensul aplicării articolelor SSC.34 și SSC.35 din prezentul protocol, cererea de ajutor de deces se introduce fie la instituția competentă, fie la instituția de la locul de reședință al solicitantului, care o transmite instituției competente.

Cererea trebuie să conțină informațiile necesare în conformitate cu legislația aplicată de instituția competentă.

CAPITOLUL IV

INDEMNIZAȚIILE DE INVALIDITATE ȘI PENSIILE PENTRU LIMITĂ DE VÂRSTĂ ȘI DE URMAȘ

Articolul SSCI.25

Dispoziții suplimentare pentru calcularea prestațiilor

(1) În scopul calculării cuantumului teoretic și al cuantumului efectiv al prestației, în conformitate cu articolul SSC.45 alineatul (1) litera (b) din prezentul protocol, se aplică regulile prevăzute la articolul SSCI.10 alineatele (3), (4), (5) și (6) din prezenta anexă.

(2) În cazul în care perioadele de asigurare voluntară sau facultativă continuă nu au fost luate în considerare în temeiul articolului SSCI.10 alineatul (3) din prezenta anexă, instituția Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei sub incidența căreia legislații au fost realizate aceste perioade calculează cuantumul corespunzător perioadelor respective în temeiul legislației pe care o aplică. Cuantumul efectiv al prestației, calculat în conformitate cu articolul SSC.45 alineatul (1) litera (b) din prezentul protocol, este mărit cu cuantumul corespunzător perioadelor de asigurare voluntară sau facultativă continuă.

(3) Instituția Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei calculează, în temeiul legislației pe care o aplică, cuantumul datorat corespunzător perioadelor de asigurare voluntară sau facultativă continuă care, în temeiul articolului SSC.46 alineatul (3) litera (c) din prezentul protocol, nu intră sub incidența normelor privind retragerea, reducerea sau suspendarea aplicabile în Regatul Spaniei sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

În cazul în care legislația aplicată de instituția competentă nu îi permite acesteia să determine în mod direct acest cuantum, pe motiv că legislația respectivă alocă cuantumuri diferite perioadelor de asigurare, poate fi stabilit un cuantum nominal. Modalitățile detaliate de stabilire a acestui cuantum nominal sunt stabilite de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul și de Regatul Spaniei.

Articolul SSCI.26

Luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului

(1) În sensul prezentului articol, „perioadă de creștere a copilului” se referă la orice perioadă care este avută în vedere în temeiul legislației privind pensiile a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, sau care aduce în mod explicit un supliment unei pensii, pentru motivul că o persoană a crescut un copil, indiferent de metoda folosită pentru a calcula aceste perioade și indiferent dacă ele sunt cumulate pe durata creșterii copilului sau sunt recunoscute retroactiv.

(2) În cazul în care, în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, în funcție de statul care este competent în temeiul titlului II din prezentul protocol, nicio perioadă de creștere a copilului nu este luată în considerare, instituția din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei în funcție de statul a cărui legislație, în conformitate cu titlul II din prezentul protocol, era aplicabilă persoanei în cauză la data la care, în conformitate cu această legislație, perioada de creștere a copilului a început să fie luată în considerare pentru copilul în cauză, rămâne responsabilă pentru luarea în considerare a acestei perioade drept perioadă de creștere a copilului în temeiul legislației pe care o aplică, ca și cum creșterea copilului a avut loc pe teritoriul său.

(3) Alineatul (2) nu se aplică în cazul în care persoana în cauză se află sau se va afla sub incidența legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, ca urmare a desfășurării unei activități salariate sau independente.

CAPITOLUL V

PRESTAȚII DE ȘOMAJ

Articolul SSCI.27

Cumularea perioadelor și calcularea prestațiilor

(1) Articolul SSCI.10 din prezenta anexă se aplică *mutatis mutandis* articolului SSC.54 din prezentul protocol. Fără a aduce atingere obligațiilor subiacente care le revin instituțiilor implicate, persoana în cauză poate transmite instituției competente un document eliberat de instituția de la locul de reședință a cărui legislație i-a fost aplicată în ultima sa activitate salariată sau independentă, prin care se precizează perioadele realizate sub incidența legislației respective.

(2) În scopul aplicării articolului SSC.55 din prezentul protocol, instituția competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei, în funcție de statul a cărui legislație prevede variația calculului prestațiilor în funcție de numărul membrilor de familie ia în considerare, de asemenea, membrii de familie ai persoanei vizate care își au reședința în aceeași gospodărie, ca și cum aceștia și-ar avea reședința la locul instituției competente. Această dispoziție nu se aplică atunci când, în statul de reședință a membrilor de familie, o altă persoană are dreptul la prestații de șomaj calculate pe baza numărului membrilor de familie.

Articolul SSCI.28

Șomeri care au avut reședința în afara locului de competență

(1) Instituția competentă de la locul ultimei încadrări în muncă informează persoanele aflate în șomaj total cu privire la drepturile și obligațiile care le revin și le furnizează documente care includ toate informațiile necesare referitoare la beneficiul indemnizațiilor de șomaj în conformitate cu legislația pe care o aplică la locul de reședință.

(2) Instituțiile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și ale Regatului Spaniei își furnizează reciproc informațiile necesare pentru a facilita activitățile de căutare a unui loc de muncă ale șomerilor și pentru a-i informa cu privire la procedurile de control și condițiile aplicabile, precum și cu privire la serviciul de încadrare în muncă la dispoziția căruia trebuie să se pună. La cererea instituției competente, instituția de la locul de reședință informează fără întârziere instituția competentă cu privire la orice circumstanțe despre care are cunoștință și care ar putea afecta dreptul la prestații, în special în cazul în care persoanele aflate în șomaj total au început să desfășoare o activitate salariată sau independentă la locul de reședință.

(3) Dacă persoana aflată în șomaj hotărăște, în conformitate cu articolul SSC.56 din prezentul protocol, să se pună și la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă de la locul de reședință, înregistrându-se ca persoană aflată în căutarea unui loc de muncă, aceasta informează instituția competentă și serviciile de ocupare a forței de muncă cu privire la furnizarea prestațiilor.

(4) La solicitarea serviciilor de ocupare a forței de muncă de la locul de reședință, serviciile de ocupare a forței de muncă competente trimit informațiile relevante privind înregistrarea persoanei aflate în șomaj și faptul că aceasta se află în căutarea unui loc de muncă. Totodată, la cererea instituției competente, serviciile de ocupare a forței de muncă de la locul de reședință informează fără întârziere instituția competentă cu privire la orice circumstanțe despre care are cunoștință și care ar putea afecta dreptul la prestații, în special în cazul în care persoana aflată în șomaj total a început să desfășoare o activitate salariată sau independentă la locul de reședință.

Articolul SSCI.29

Măsuri sporite de sprijin și cooperare pentru șomerii care au avut reședința în afara locului de competență

Autoritățile sau instituțiile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și ale Regatului Spaniei cooperează și pot conveni asupra unor proceduri și termene specifice privind monitorizarea situației șomerului, precum și asupra altor măsuri care facilitează activitățile de căutare a unui loc de muncă ale șomerilor în cauză.

CAPITOLUL VI

PRESTAȚII FAMILIALE

Articolul SSCI.30

Reguli de prioritate în caz de cumul

În sensul punerii în aplicare a articolului SSC.59 alineatul (1) litera (b) punctele (i) și (ii) din prezentul protocol, în cazul în care ordinea de prioritate nu poate fi stabilită pe baza locului de reședință al copiilor, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei calculează cuantumul prestațiilor incluzând copiii care nu își au reședința pe teritoriul lor. În cazul aplicării articolului SSC.59 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din prezentul protocol, instituția care aplică legislația care prevede cel mai ridicat nivel al prestațiilor plătește integral cuantumul acestora, iar cealaltă instituție îi rambursează jumătate din această sumă, până la limita prevăzută de legislația acesteia din urmă.

Articolul SSCI.31

Norme aplicabile în cazul schimbării legislației aplicabile și/sau a competenței de acordare a prestațiilor familiale

(1) Atunci când legislația aplicabilă și/sau competența de acordare a prestațiilor familiale se schimbă în relația dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei în cursul unei luni calendaristice, indiferent de datele de plată a prestațiilor familiale în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și a Regatului Spaniei, instituția care a plătit prestațiile familiale în conformitate cu legislația în temeiul căreia au fost acordate prestațiile la începutul lunii respective continuă plata acestora până la încheierea lunii în curs.

(2) Instituția care continuă să plătească prestații familiale în conformitate cu alineatul (1) informează cealaltă instituție cu privire la data de la care încetează plata prestațiilor familiale respective. Plata prestațiilor de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau de către Regatul Spaniei, intră în vigoare începând cu data menționată.

Articolul SSCI.32

Procedura de aplicare a articolelor SSC.58 și 59

(1) Cererea de prestații familiale este adresată instituției competente. În scopul aplicării articolelor SSC.58 și SSC.59 din prezentul protocol, se ia în considerare situația întregii familii, ca și cum toate persoanele implicate ar fi supuse legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei și ar avea reședința în Gibraltar sau în Regatul Spaniei, în special în ceea ce privește dreptul unei persoane de a solicita astfel de prestații. Atunci când o persoană care are dreptul să solicite prestații nu își exercită acest drept, autoritatea competentă din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din Regatul Spaniei, ia în considerare cererea pentru prestații familiale depusă de celălalt părinte, o persoană asimilată acestuia sau o persoană sau instituție care acționează în calitate de tutore al copilului sau al copiilor.

(2) Instituția căreia îi este adresată cererea, în conformitate cu alineatul (1), o examinează pe baza informațiilor detaliate furnizate de solicitant, ținând seama de situația generală de facto și de situația de jure a familiei solicitantului. În cazul în care instituția respectivă consideră că legislația sa se aplică în temeiul dreptului de prioritate, în conformitate cu articolele SSC.58 și SSC.59 din prezentul protocol, aceasta acordă prestațiile familiale, în conformitate cu legislația pe care o aplică.

În cazul în care instituția respectivă consideră că există posibilitatea acordării unui supliment reprezentând diferența în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei în conformitate cu articolul SSC.59 alineatul (2) din prezentul protocol, aceasta transmite cererea, fără întârziere, instituției competente a Regatului Spaniei sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și informează persoana în cauză; de asemenea, aceasta informează cealaltă instituție cu privire la decizia sa referitoare la cerere și la cuantumul prestațiilor familiale plătite.

(3) În cazul în care instituția căreia i-a fost adresată cererea consideră că legislația sa este aplicabilă, dar nu în virtutea unui drept de prioritate, în conformitate cu articolul SSC.59 alineatele (1) și (2) din prezentul protocol, aceasta adoptă fără întârziere o decizie provizorie privind regulile de prioritate care trebuie aplicate și transmite cererea, în conformitate cu articolul SSC.59 alineatul (3) din prezentul protocol, fie instituției Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fie instituției Regatului Spaniei, informându-l, de asemenea, pe solicitant. Această instituție are la dispoziție două luni pentru a adopta o poziție cu privire la decizia provizorie respectivă.

În cazul în care instituția căreia i-a fost transmisă cererea nu adoptă o poziție în termen de două luni de la primirea cererii, se aplică decizia provizorie menționată anterior, iar această instituție plătește prestațiile prevăzute în legislația sa și informează instituția căreia i-a fost adresată cererea cu privire la cuantumul prestațiilor plătite.

(4) În cazul în care există o divergență de opinii între instituțiile respective cu privire la legislația aplicabilă în virtutea unui drept de prioritate, se aplică articolul SSCI.6 alineatele (2), (3) și (4). În acest scop, instituția de la locul de reședință menționată la articolul SSCI.6 alineatul (2) este instituția de la locul de reședință al copilului sau al copiilor.

(5) În cazul în care instituția care a furnizat provizoriu prestațiile a plătit mai mult decât valoarea pentru care era responsabilă în ultimă instanță, aceasta poate solicita să îi fie rambursată diferența de către instituția care poartă responsabilitatea primară, în conformitate cu procedura stabilită în acordul administrativ.

TITLUL IV

DISPOZIȚII FINANCIARE

CAPITOLUL I

RAMBURSAREA COSTURILOR PRESTAȚIILOR ÎN APLICAREA ARTICOLELOR SSC.17, SSC.27 ȘI SSC.33 DIN PREZENTUL PROTOCOL

Articolul SSCI.33

Principii

În scopul aplicării articolului SSC.17, a articolului SSC.27 și a articolului SSC.33 din prezentul protocol, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei adoptă înțelegerile necesare pentru a asigura rambursarea integrală a prestațiilor acordate persoanelor care intră sub incidența prezentului protocol de către instituția competentă instituției care acordă prestațiile respective.

Articolul SSCI.34

Procedura de rambursare între instituții

Rambursările între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei se efectuează cât mai curând posibil de către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul și ale Regatului Spaniei. Fiecăreia dintre instituțiile menționate îi revine obligația de a rambursa creanțele de îndată ce este în măsură să procedeze astfel. Niciun litigiu cu privire la o anumită creanță nu împiedică rambursarea altei sau altor creanțe.

CAPITOLUL II

RECUPERAREA PRESTAȚIILOR ACORDATE, DAR NECUVENITE, RECUPERAREA PLĂȚILOR ȘI COTIZAȚIILOR PROVIZORII, COMPENSAREA ȘI ASISTENȚA PENTRU RECUPERAREA PLĂȚILOR

Articolul SSCI.35

Dispoziții comune

În sensul punerii în aplicare a articolului SSC.67 din prezentul protocol și în cadrul definit de acesta, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei adoptă înțelegerile necesare pentru a asigura compensarea, ori de câte ori este posibil, fie între instituțiile competente aleRegatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și ale Regatului Spaniei, fie prin recuperare față de persoana fizică sau juridică în cauză.

TITLUL V

DISPOZIȚII DIVERSE, TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul SSCI.36

Controale medicale și administrative

(1) Fără a aduce atingere altor dispoziții, controlul medical se efectuează, la cererea instituției competente, de către instituția de la locul de reședință al beneficiarului, în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația aplicată de această instituție.

Instituția debitoare informează instituția de la locul de reședință cu privire la orice cerințe speciale, după caz, care trebuie îndeplinite și cu privire la punctele care trebuie acoperite în cadrul controlului medical.

(2) Instituția de la locul de reședință transmite un raport instituției debitoare care a solicitat controlul medical. Această instituție se supune concluziilor instituției de la locul de reședință.

Instituția debitoare își rezervă dreptul de a supune beneficiarul unui control medical efectuat de către un medic ales de aceasta. Cu toate acestea, beneficiarului poate să i se ceară să se deplaseze la locul în care este stabilită instituția debitoare numai dacă acesta este în măsură să întreprindă călătoria evitând orice risc pentru sănătatea sa și dacă instituția debitoare își asumă costul călătoriei și al cazării.

(3) La cererea instituției debitoare, controlul administrativ se efectuează de către instituția de la locul de reședință al beneficiarului.

În acest caz se aplică alineatul (2).

(4) Autoritățile sau instituțiile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și ale Regatului Spaniei pot conveni asupra dispozițiilor și procedurilor specifice pentru îmbunătățirea, în întregime sau parțial, a disponibilității solicitanților și beneficiarilor de a se integra pe piața muncii și a participării acestora la orice sisteme sau programe disponibile în acest scop la locul de reședință.

(5) Prin derogare de la principiul cooperării administrative comune gratuite prevăzut la articolul SSC 62 alineatul (3) din prezentul protocol, suma efectivă a cheltuielilor privind controalele menționate la alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol se rambursează instituției care a fost însărcinată cu acestea, de către instituția debitoare care a solicitat efectuarea lor.

Articolul SSCI.37

Informații

Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și ale Regatului Spaniei pregătesc informațiile necesare pentru a se asigura că persoanele vizate își cunosc drepturile și sunt familiarizate cu formalitățile administrative necesare pentru a-și exercita aceste drepturi. Dacă este posibil, aceste informații sunt difuzate prin mijloace electronice, prin publicarea lor pe site-uri de internet accesibile publicului. Acestea se asigură că informațiile sunt actualizate în mod periodic și monitorizează calitatea serviciilor prestate clienților.

Articolul SSCI.38

Conversie valutară

(1) În scopul aplicării prezentului protocol și a prezentei anexe, cursul de schimb între monedele utilizate în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și, respectiv, în Regatul Spaniei este cursul de referință publicat de Banca Centrală Europeană.

(2) În scopul aplicării prezentului protocol și al prezentei anexe, prin curs de schimb se înțelege cursul de schimb zilnic publicat de Banca Centrală Europeană.

(3) Cu excepția cazurilor în care prezentul articol prevede altfel, cursul de schimb este cursul publicat în ziua efectuării operațiunii.

(4) O instituție a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei care trebuie să convertească o sumă în scopul stabilirii unui drept și pentru calculul prestației pentru prima dată, utilizează:

(a) atunci când, în conformitate cu legislația națională sau cu prezentul protocol, instituția ia în considerare sume, precum câștiguri sau prestații, dintr-o anumită perioadă anterioară datei pentru care se calculează prestația, cursul de schimb publicat în ultima zi a perioadei respective;

(b) atunci când, în conformitate cu legislația națională sau cu prezentul protocol, instituția ia în considerare o singură sumă în scopul calculării prestației, cursul de schimb publicat în prima zi a lunii imediat precedente lunii în care trebuie să se aplice dispoziția respectivă.

(5) Alineatul (4) se aplică *mutatis mutandis* atunci când o instituție a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei trebuie să convertească o sumă pentru recalcularea prestației ca urmare a unor schimbări în situația de facto sau în situația de jure a persoanei în cauză.

(6) O instituție a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei care plătește o prestație supusă indexării periodice în conformitate cu legislația națională și în cazul în care sumele exprimate în altă monedă au un impact asupra prestației respective, utilizează, la recalcularea prestației, cursul de schimb publicat în prima zi a lunii precedente lunii în care trebuie efectuată indexarea, cu excepția cazului în care legislația națională prevede altfel.

(7) În scopul aplicării prezentului articol, data care trebuie luată în considerare pentru stabilirea cursului de schimb aplicabil între moneda Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și moneda Regatului Spaniei este:

(a) în cazul unei cereri de compensare cu plățile restante sau cu plățile curente, ziua lucrătoare imediat precedentă celei în care partea solicitantă a transmis cererea finală de compensare cu plățile restante sau cu plățile curente; sau

(b) în cazul unei cereri de recuperare, ziua lucrătoare imediat precedentă celei în care partea solicitantă a transmis prima cerere de recuperare.

În sensul prezentului punct, „zi lucrătoare” înseamnă o zi lucrătoare a Băncii Centrale Europene în care aceasta publică un curs de referință zilnic pentru schimbul valutar.

Articolul SSCI.39

Dispoziții tranzitorii privind pensiile

(1) Dacă evenimentul neprevăzut se produce înainte de data intrării în vigoare a prezentului protocol pe teritoriul Gibraltarului sau al Regatului Spaniei și cererea de pensie nu a fost soluționată în sensul acordării înainte de această dată, cererea conduce la o dublă acordare, în măsura în care prestațiile trebuie acordate în temeiul unui astfel de eveniment neprevăzut pentru o perioadă anterioară datei respective:

(a) pentru perioada anterioară datei intrării în vigoare a prezentului protocol pe teritoriul Gibraltarului sau al Regatului Spaniei în conformitate cu acorduri în vigoare între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei;

(b) pentru perioada care începe la data intrării în vigoare a prezentului protocol pe teritoriul Gibraltarului sau al Regatului Spaniei în conformitate cu prezentul protocol.

Cu toate acestea, dacă suma calculată în temeiul dispozițiilor prevăzute la litera (a) este mai mare decât cea calculată în temeiul dispozițiilor de la litera (b), persoana în cauză continuă să aibă dreptul la suma calculată în temeiul dispozițiilor prevăzute la litera (a).

(2) Introducerea unei cereri pentru indemnizații de invaliditate, pentru limită de vârstă sau de urmaș, la o instituție a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei începând de la data intrării în vigoare a prezentului protocol pe teritoriul Gibraltarului sau al Regatului Spaniei impune în mod automat revizuirea prestațiilor care au fost acordate pentru același eveniment neprevăzut înainte de data menționată, de către instituția sau instituțiile Regatului Spaniei sau, respectiv, ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, în conformitate cu prezentul protocol. O astfel de revizuire nu poate conduce la acordarea unei prestații reduse.

PROTOCOL PRIVIND ASISTENȚA ADMINISTRATIVĂ RECIPROCĂ ÎN DOMENIUL VAMAL

Articolul PCUST.1

Definiții

În sensul prezentului protocol, se aplică următoarele definiții:

(a) „autoritate solicitantă” înseamnă o autoritate administrativă care formulează o cerere de asistență administrativă în temeiul prezentului protocol și care este notificată de către o parte ca fiind competentă în acest scop;

(b) „legislație vamală” înseamnă orice acte cu putere de lege și norme administrative aplicabile pe teritoriul oricăreia dintre părți și care reglementează importul, exportul, tranzitul mărfurilor și plasarea lor sub orice alt regim sau procedură vamală, inclusiv măsurile de interdicție, de restricție și de control;

(c) „informație” înseamnă orice date, document, imagine, raport, comunicare sau copie autentificată, în orice format, inclusiv în format electronic, care a făcut sau nu obiectul unei operațiuni de prelucrare sau analiză;

(d) „operațiune care contravine legislației din domeniul vamal” înseamnă orice încălcare sau tentativă de încălcare a legislației vamale;

(e) „autoritate solicitată” înseamnă autoritatea administrativă care primește o cerere de asistență în temeiul prezentului protocol și care este notificată de către o parte ca fiind competentă în acest scop;

(f) „persoană” înseamnă orice persoană fizică sau juridică; și

(g) „date cu caracter personal” înseamnă orice informații referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă;

Articolul PCUST.2

Domeniul de aplicare

(1) Părțile își acordă reciproc asistență în domeniile care țin de competența lor, în conformitate cu modalitățile și condițiile stabilite de prezentul protocol, pentru a asigura aplicarea corectă a legislației vamale, în special prin prevenirea operațiunilor care contravin legislației vamale, prin anchetarea și prin combaterea acestora.

(2) Asistența în domeniul vamal prevăzută de prezentul protocol se aplică oricărei autorități administrative a fiecăreia dintre părți care este competentă să aplice prezentul protocol. Această asistență nu aduce atingere dispozițiilor care reglementează acordarea de asistență reciprocă în materie penală și nici nu se aplică informațiilor obținute în temeiul competențelor exercitate la cererea unei autorități judiciare, cu excepția cazurilor în care comunicarea acestor informații este autorizată de respectiva autoritate.

(3) Asistența în materie de recuperare a taxelor vamale, a impozitelor sau a amenzilor este reglementată de Protocolul privind cooperarea administrativă și combaterea fraudelor în domeniul taxei pe valoarea adăugată și al accizelor și privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe și impozite.

Articolul PCUST.3

Asistență la cerere

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată îi comunică acesteia toate informațiile relevante care îi pot permite să se asigure că legislația în domeniul vamal este aplicată corect, în special informații privind activitățile constatate sau preconizate care constituie sau ar putea constitui operațiuni ce contravin legislației vamale.

(2) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată o informează pe aceasta în special:

(a) dacă mărfurile exportate de pe teritoriul uneia dintre părți au fost importate în mod corespunzător pe teritoriul celeilalte părți, precizând, dacă este cazul, regimul vamal aplicat mărfurilor; sau

(b) dacă mărfurile importate pe teritoriul uneia dintre părți au fost exportate în mod corespunzător de pe teritoriul celeilalte părți, precizând, dacă este cazul, regimul vamal aplicat mărfurilor.

(3) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată ia măsurile necesare, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile, pentru a asigura o supraveghere specială și pentru a furniza autorității solicitante informații cu privire la:

(a) persoanele despre care există motive întemeiate să se considere că sunt sau au fost implicate în operațiuni care încalcă legislația vamală;

(b) mărfurile transportate sau care pot fi transportate în condiții ce generează suspiciuni întemeiate că au fost sau sunt destinate utilizării în cadrul unor operațiuni care contravin legislației vamale;

(c) locurile în care sunt sau ar putea fi antrepozitate sau constituite stocuri de mărfuri astfel încât să existe motive rezonabile pentru a considera că aceste mărfuri sunt destinate utilizării în cadrul unor operațiuni care încalcă legislația vamală;

(d) mijloacele de transport care sunt sau pot fi utilizate în condiții care generează suspiciuni întemeiate că sunt destinate utilizării în cadrul unor operațiuni care contravin legislației vamale; și

(e) spațiile suspectate de autoritatea solicitantă că sunt folosite pentru comiterea unor încălcări ale legislației vamale.

Articolul PCUST.4

Asistență spontană

Părțile își acordă asistență reciprocă, din proprie inițiativă, în conformitate cu actele lor cu putere de lege și actele lor administrative, furnizând informații cu privire la activitățile încheiate, planificate sau în curs care constituie sau par să constituie operațiuni care contravin legislației vamale și care pot prezenta interes pentru cealaltă parte. Aceste informații trebuie să vizeze în special:

(a) mărfurile despre care se cunoaște că fac obiectul unor operațiuni care încalcă legislația vamală;

(b) persoanele despre care există motive rezonabile să se creadă că sunt sau au fost implicate în operațiuni care încalcă legislația vamală;

(c) mijloacele de transport în cazul cărora există suspiciuni întemeiate cu privire la faptul că sunt sau pot fi utilizate pentru desfășurarea unor operațiuni care contravin legislației vamale; și

(d) noi mijloace sau metode utilizate pentru desfășurarea unor operațiuni care încalcă legislația vamală.

Articolul PCUST.5

Forma și fondul cererilor de asistență

(1) Cererile în temeiul prezentului protocol se formulează în scris, fie în format tipărit, fie în format electronic. Acestea sunt însoțite de documentele considerate necesare pentru a le permite soluționarea. Atunci când urgența situației o impune sau în cazul în care autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată convin altfel, autoritatea solicitată poate accepta cereri prezentate verbal, însă acesta vor fi confirmate de autoritatea solicitantă în scris, imediat.

(2) Cererile formulate în conformitate cu alineatul (1) trebuie să includă următoarele informații:

(a) autoritatea solicitantă și funcționarul solicitant;

(b) informațiile sau tipul de asistență solicitate;

(c) obiectul și motivul cererii;

(d) actele cu putere de lege și actele administrative, precum și alte elemente juridice implicate;

(e) indicații cât mai precise și cuprinzătoare posibil cu privire la mărfurile sau la persoanele care fac obiectul anchetelor;

(f) un rezumat al faptelor relevante și al anchetelor deja efectuate; și

(g) orice detaliu suplimentar disponibil care să îi permită autorității solicitate să se conformeze cererii.

(3) Cererile se transmit în una dintre limbile oficiale ale autorității solicitate sau într-o limbă acceptabilă pentru aceasta, limba engleză fiind întotdeauna o limbă acceptabilă. Această cerință nu se aplică documentelor care însoțesc cererile formulate în temeiul alineatului (1).

(4) Dacă o cerere nu întrunește cerințele formale prevăzute în prezentul articol, autoritatea solicitată poate cere corectarea sau completarea acesteia. În așteptarea acestei corecții sau completări, se pot dispune măsuri asigurătorii.

Articolul PCUST.6

Executarea cererilor

(1) Pentru a răspunde unei cereri de asistență, autoritatea solicitată acționează în cel mai scurt timp, în limitele competențelor sale, ca și cum ar acționa în nume propriu sau la cererea altei autorități ale aceleiași părți, furnizând informațiile de care dispune deja și efectuând sau asigurând efectuarea anchetelor corespunzătoare. Prezenta dispoziție se aplică, de asemenea, oricărei alte autorități căreia i-a fost adresată cererea de către autoritatea solicitată, atunci când aceasta din urmă nu poate acționa pe cont propriu. Atunci când acordă această asistență, autoritatea solicitată ține seama în mod corespunzător de urgența cererii.

(2) Cererilor de asistență li se dă curs în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale părții solicitate.

Articolul PCUST.7

Forma în care trebuie comunicate informațiile

(1) Autoritatea solicitată comunică în scris autorității solicitante rezultatele anchetelor efectuate ca urmare a unei cereri formulate în temeiul prezentului protocol, însoțite de documente, copii certificate ale documentelor sau orice alte acte relevante. Aceste informații pot fi furnizate în format electronic. Autoritatea solicitată poate comunica verbal rezultatele anchetelor, însă această comunicare trebuie să fie urmată de o comunicare scrisă.

(2) Documentele originale se transmit în funcție de cerințele juridice ale fiecărei părți și numai la cererea autorității solicitante, în cazurile în care copiile certificate sunt insuficiente. Autoritatea solicitantă returnează originalele cu prima ocazie.

(3) În temeiul dispozițiilor menționate la alineatul (2), autoritatea solicitată furnizează autorității solicitante toate informațiile referitoare la autenticitatea documentelor eliberate sau certificate de către agențiile oficiale de pe teritoriul său în sprijinul unei declarații de mărfuri.

Articolul PCUST.8

Prezența funcționarilor uneia dintre părți pe teritoriul celeilalte părți

(1) Funcționarii autorizați în mod corespunzător ai uneia dintre părți pot, cu acordul celeilalte părți și în condițiile stabilite de aceasta din urmă, să se prezinte la sediul autorității solicitate sau al oricărei alte autorități implicate menționate la articolul PCUST.6 alineatul (1), pentru a obține informații cu privire la activități care constituie sau ar putea constitui operațiuni care contravin legislației vamale, informații de care autoritatea solicitantă are nevoie în scopul prezentului protocol.

(2) Cu acordul părții solicitate și sub rezerva condițiilor pe care aceasta le poate impune, funcționarii celeilalte părți autorizați în mod corespunzător pot fi prezenți la anchetele desfășurate pe teritoriul părții solicitate.

Articolul PCUST.9

Transmitere și notificare

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile, ia toate măsurile necesare pentru a transmite toate documentele care provin de la autoritatea solicitantă sau pentru a notifica orice decizie a autorității solicitante care intră sub incidența prezentului protocol, către un destinatar rezident sau stabilit pe teritoriul autorității solicitate.

(2) Cererile de transmitere a documentelor sau de notificare a deciziilor se formulează în scris în una dintre limbile oficiale ale autorității solicitate sau într-o limbă acceptată de aceasta, limba engleză fiind întotdeauna o limbă acceptabilă.

Articolul PCUST.10

Schimbul automat de informații

(1) Părțile pot, de comun acord, în temeiul articolului PCUST.15 din prezentul protocol:

(a) să facă schimb automat de informații care intră sub incidența prezentului protocol; și

(b) să facă schimb de informații specifice înainte de sosirea transporturilor pe teritoriul celeilalte părți.

(2) Părțile pot stabili dispoziții privind tipul de informații pe care doresc să le schimbe și formatul și frecvența transmiterii acestora, pentru a efectua schimbul prevăzut la alineatul (1) literele (a) și (b).

Articolul PCUST.11

Excepții de la obligația de a acorda asistență

(1) Asistența solicitată în temeiul prezentului protocol poate fi refuzată sau poate fi condiționată de îndeplinirea anumitor condiții sau cerințe atunci când o parte estimează că asistența:

(a) este susceptibilă să aducă atingere suveranității Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru căruia i-a fost solicitată asistența în temeiul prezentului protocol;

(b) ar putea aduce atingere ordinii publice, siguranței sau altor interese esențiale, în special în cazurile menționate la articolul PCUST.12 alineatul (5) din prezentul protocol; sau

(c) constituie o încălcare a unui secret industrial, comercial sau profesional.

(2) Autoritatea solicitată poate amâna asistența pe motiv că această asistență va interfera cu cercetările, cu urmăririle penale sau cu procedurile în curs. Într-un astfel de caz, autoritatea solicitată se consultă cu autoritatea solicitantă pentru a stabili dacă asistența poate fi acordată în termenii sau condițiile pe care autoritatea solicitată le poate cere.

(3) Atunci când autoritatea solicitantă cere asistență pe care ea însăși nu ar putea să o furnizeze dacă i-ar fi solicitată, ea atrage atenția asupra acestui fapt în cererea sa. În acest caz, autorității solicitate îi revine obligația de a decide cu privire la modul în care răspunde la cererea în cauză.

(4) În cazurile menționate la alineatele (1) și (2), autoritatea solicitată comunică fără întârziere în scris decizia sa și motivele acesteia autorității solicitante.

Articolul PCUST.12

Schimbul de informații și confidențialitatea

(1) Informațiile primite prin aplicarea prezentului protocol trebuie utilizate exclusiv în scopurile prevăzute în prezentul protocol.

(2) Utilizarea, în cadrul procedurilor administrative sau judiciare inițiate ca urmare a constatării unor operațiuni care contravin legislației vamale, a informațiilor obținute în temeiul prezentului protocol este considerată ca fiind în scopul prezentului protocol. Prin urmare, părțile pot utiliza informațiile obținute și documentele consultate în conformitate cu dispozițiile prezentului protocol ca probe în procesele-verbale, rapoartele și mărturiile lor, precum și în procedurile și acuzațiile aduse în fața instanțelor judecătorești. Autoritatea solicitată poate impune condiția ca o astfel de utilizare să îi fie notificată înainte de a furniza informații sau de a acorda acces la documente.

(3) Atunci când una dintre părți dorește să folosească aceste informații în alte scopuri, aceasta trebuie să obțină în prealabil acordul scris al autorității care le-a furnizat. În acest caz, utilizarea informațiilor respective este condiționată de toate restricțiile stabilite de autoritatea în cauză.

(4) Orice informație comunicată în temeiul prezentului protocol, indiferent de forma în care este comunicată, se consideră că are caracter confidențial sau că este rezervată unei difuzări restrânse, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile pe teritoriul fiecăreia dintre părți. Informațiile respective fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional și beneficiază de protecția acordată informațiilor similare în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative relevante ale părții destinatare, cu excepția cazului în care partea care a furnizat informațiile își dă în prealabil acordul pentru divulgarea acestor informații. Părțile își comunică reciproc informații cu privire la actele cu putere de lege și actele lor administrative aplicabile.

(5) Datele cu caracter personal pot fi transferate numai în conformitate cu normele de protecție a datelor ale părții care furnizează datele. Fiecare parte informează cealaltă parte cu privire la normele relevante de protecție a datelor și, dacă este necesar, depune toate eforturile pentru a conveni asupra unor măsuri suplimentare de protecție.

Articolul PCUST.13

Experți și martori

În limitele autorizației care i-a fost acordată, autoritatea solicitată poate autoriza funcționarii săi să se înfățișeze, în calitate de experți sau de martori, în cadrul procedurilor judiciare sau administrative referitoare la aspectele reglementate de prezentul protocol și să prezinte obiectele, documentele sau copiile confidențiale ori conforme ale acestora, care pot fi necesare pentru desfășurarea procedurilor. Cererea de înfățișare trebuie să specifice în mod clar autoritatea judiciară sau administrativă în fața căreia trebuie să se înfățișeze funcționarul, cu privire la ce chestiuni, precum și titlul sau calitatea în care urmează să fie audiat.

Articolul PCUST.14

Cheltuielile de asistență

(1) Sub rezerva alineatelor (2) și (3), părțile renunță la toate creanțele cu privire la rambursarea cheltuielilor ocazionate de executarea prezentului protocol.

(2) Cheltuielile și indemnizațiile plătite experților, martorilor, interpreților și traducătorilor, alții decât angajații din serviciile publice, sunt suportate, după caz, de partea solicitantă.

(3) În cazul în care sunt sau vor fi necesare cheltuieli semnificative sau extraordinare pentru îndeplinirea cererii, părțile se consultă pentru a stabili condițiile și modalitățile în baza cărora se va executa cererea, precum și modul în care vor fi suportate cheltuielile.

Articolul PCUST.15

Punerea în aplicare

(1) Punerea în aplicare a prezentului protocol se încredințează, pe de o parte, autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și, pe de altă parte, serviciilor competente ale Comisiei Europene și autorităților vamale ale statelor membre, după caz. Acestea decid cu privire la toate măsurile și modalitățile practice necesare în vederea punerii în aplicare a prezentului protocol, luând în considerare actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile, în special în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

(2) Fiecare parte informează cealaltă parte cu privire la măsurile de punere în aplicare detaliate pe care le adoptă în conformitate cu dispozițiile prezentului protocol, în special în ceea ce privește serviciile autorizate în mod corespunzător și funcționarii desemnați ca fiind competenți să trimită și să primească comunicările prevăzute în prezentul protocol.

(3) În Uniune, dispozițiile prezentului protocol nu afectează comunicarea între serviciile competente ale Comisiei Europene și autoritățile vamale ale statelor membre a informațiilor obținute în temeiul prezentului protocol.

Articolul PCUST.16

Alte acorduri

Dispozițiile prezentului protocol prevalează asupra dispozițiilor oricărui acord bilateral privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal, care a fost sau poate fi încheiat între state membre ale Uniunii și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în măsura în care dispozițiile acestor acorduri bilaterale sunt incompatibile cu cele din prezentul protocol.

Articolul PCUST.17

Consultări

În ceea ce privește interpretarea și punerea în aplicare a prezentului protocol, părțile se consultă între ele pentru a soluționa problema în cadrul Comitetului specializat privind economia și comerțul.

Articolul PCUST.18

Evoluții viitoare

În vederea completării nivelurilor de asistență reciprocă prevăzute de prezentul protocol, Comitetul specializat privind economia și comerțul poate adopta o decizie de extindere a prezentului protocol prin stabilirea unor acorduri privind sectoare sau aspecte specifice, în conformitate cu legislația vamală a fiecăreia dintre părți.

PROTOCOL PRIVIND COOPERAREA ADMINISTRATIVĂ ȘI COMBATEREA FRAUDEI ÎN DOMENIUL TAXEI PE VALOAREA ADĂUGATĂ ȘI AL ACCIZELOR ȘI PRIVIND ASISTENȚA RECIPROCĂ ÎN MATERIE DE RECUPERARE A CREANȚELOR LEGATE DE TAXE ȘI IMPOZITE

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul PVAT.1

Obiectiv

Obiectivul prezentului protocol este de a institui un cadru de cooperare administrativă între statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul (denumite în continuare, numai în înțelesul prezentului protocol, „părțile”), pentru a permite autorităților să își acorde reciproc asistență pentru asigurarea respectării legislației în materie de TVA, accize și taxe pe tranzacții, după caz, precum și pentru protejarea acestor venituri fiscale și pentru recuperarea creanțelor legate de taxe și impozite.

Articolul PVAT.2

Domeniul de aplicare

Prezentul protocol stabilește normele și procedurile privind cooperarea:

(a) pentru schimbul de orice informații care ar putea ajuta la efectuarea unei determinări corecte a TVA, a accizelor și a taxei pe tranzacții, după caz, la controlul aplicării corecte a acestor taxe și la combaterea fraudei legate de aceste taxe;

(b) pentru recuperarea:

(i) creanțelor legate de TVA, taxe pe tranzacții, taxe vamale și accize prelevate de către o parte sau în numele acesteia ori de către subdiviziunile sale teritoriale sau administrative, cu excepția autorităților locale;

(ii) sancțiunilor, amenzilor, taxelor și suprataxelor administrative aferente creanțelor menționate la punctul (i), impuse de autoritățile administrative care sunt competente să perceapă taxele sau impozitele respective sau să efectueze anchete administrative privind aceste taxe și impozite ori confirmate de organe administrative sau judiciare la cererea autorităților administrative în cauză; și

(iii) dobânzilor și costurilor aferente acestor creanțe.

Articolul PVAT.3

Definiții

În sensul prezentului protocol, se aplică următoarele definiții:

(a) „anchetă administrativă” înseamnă toate controalele, verificările și alte acțiuni întreprinse de oricare dintre părți în exercitarea îndatoririlor lor, în scopul asigurării aplicării corecte a legislației în materie de TVA, taxe pe tranzacții și accize;

(b) „autoritate solicitantă” înseamnă autoritatea competentă care solicită asistență pentru recuperare;

(c) „prin mijloace electronice” înseamnă utilizarea de echipamente electronice pentru prelucrarea (inclusiv compresia digitală) și stocarea datelor, precum și utilizarea de cabluri, de transmisii radio, de tehnologii optice sau de alte mijloace electromagnetice;

(d) „autoritate competentă” înseamnă autoritatea desemnată în temeiul articolului PVAT.4 alineatul (1);

(e) „taxe vamale” înseamnă taxele care trebuie plătite pentru mărfurile care intră sau ies de pe teritoriul vamal al fiecăreia dintre părți, în conformitate cu normele stabilite în legislația vamală a părților respective;

(f) „accize” înseamnă acele taxe și impuneri definite ca atare în legislația internă a părții în care se află autoritatea solicitantă;

(g) „persoană” înseamnă persoană fizică, persoană juridică, orice asociație de persoane care nu constituie persoană juridică dar căreia îi este recunoscută, pe teritoriul unei părți, capacitatea de a efectua acte juridice, precum și orice altă construcție juridică, indiferent de natura și de forma sa, fie că are sau nu personalitate juridică;

(h) „autoritate solicitată” înseamnă autoritatea competentă care primește o cerere de asistență;

(i) „autoritate solicitantă” înseamnă autoritatea competentă care solicită asistență în materie de TVA, taxă pe tranzacții sau accize;

(j) „schimb spontan” înseamnă transmiterea nesistematică de informații, în orice moment și fără solicitare prealabilă, către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau către oricare dintre statele membre ale Uniunii;

(k) „țară terță” înseamnă o țară care nu este nici stat membru al Uniunii, nici Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;

(l) „taxă pe tranzacții” înseamnă taxa percepută în temeiul Raportul cu Actul privind Uniunea Europeană din 2026 din Gibraltar; și

(m) „TVA” înseamnă pentru Uniune taxa pe valoarea adăugată în conformitate cu Directiva 2006/112/CE a Consiliului [1].

Articolul PVAT.4

Organizare

(1) Fiecare parte notifică sau desemnează, după caz, o autoritate competentă responsabilă de aplicarea prezentului protocol și informează cealaltă parte în acest sens.

(2) Fiecare parte notifică sau desemnează, după caz:

(a) o autoritate unică în calitate de autoritate solicitantă sau solicitată pentru cooperarea administrativă în materie de TVA și taxă pe tranzacții, după caz, în temeiul titlului II din prezentul protocol;

(b) o autoritate unică în calitate de autoritate solicitantă sau solicitată pentru cooperarea administrativă în materie de accize, în temeiul titlului II din prezentul protocol;

[1] Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1 ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

(c) o autoritate unică în calitate de autoritate solicitantă sau solicitată pentru cooperarea administrativă, în temeiul titlului III din prezentul protocol;

(3) Autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, menționată la alineatul (1) informează Comisia Europeană cu privire la autoritățile Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notificate în conformitate cu alineatul (2), precum și cu privire la eventualele actualizări ale acestor notificări. Comisia Europeană transmite aceste informații statelor membre.

(4) Autoritatea competentă a statelor membre menționată la alineatul (1) informează Comisia Europeană cu privire la autoritățile desemnate în conformitate cu alineatul (2), precum și cu privire la eventualele actualizări ale acestor desemnări. Comisia Europeană transmite aceste informații autorității competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, menționată la alineatul (1).

(5) Informațiile privind autoritățile unice menționate la alineatul (2) conțin toate datele de contact, inclusiv un număr de telefon și o adresă de e-mail pentru comunicarea electronică.

Articolul PVAT.5

Regimul lingvistic

Cererile se transmit în una dintre limbile oficiale ale autorității solicitate sau într-o limbă acceptabilă pentru aceasta, limba engleză fiind întotdeauna o limbă acceptabilă. Această cerință nu se aplică documentelor care însoțesc cererea.

Articolul PVAT.6

Confidențialitate

(1) Informațiile obținute de o parte în temeiul prezentului protocol sunt tratate ca fiind confidențiale și sunt utilizate exclusiv în scopurile prevăzute în prezentul protocol.

(2) Toate informațiile obținute în temeiul prezentului protocol beneficiază de protecția acordată informațiilor similare în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative relevante ale autorității destinatare.

(3) Aceste informații pot fi divulgate numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțe judecătorești și organisme administrative) însărcinate cu aplicarea legislației privind TVA, taxele pe tranzacții sau taxele vamale, inclusiv cu aplicarea măsurilor asigurătorii sau de recuperare în ceea ce privește creanțele menționate la articolului PVAT.2 litera (b).

(4) Utilizarea ulterioară necesită acordul scris prealabil al autorității care furnizează informațiile.

(5) Rapoartele, declarațiile și orice alte documente ori copiile conforme sau extrasele acestora care au fost obținute de o parte în cadrul asistenței furnizate în temeiul prezentului protocol pot fi invocate ca mijloace de probă în partea respectivă pe aceeași bază ca documentele similare furnizate de o altă autoritate a părții respective.

TITLUL II

COOPERAREA ADMINISTRATIVĂ ȘI COMBATEREA FRAUDEI ÎN MATERIE DE TVA, ACCIZE ȘI TAXE PE TRANZACȚII

CAPITOLUL 1

SCHIMBUL DE INFORMAȚII LA CERERE

Articolul PVAT.7

Schimbul de informații și anchetele administrative

(1) La cererea unei autorități solicitante, autoritatea solicitată comunică toate informațiile relevante menționate la articolul PVAT.2 litera (a), inclusiv informațiile cu privire la unul sau mai multe cazuri specifice.

(2) În scopul comunicării informațiilor menționate la alineatul (1), autoritatea solicitată asigură efectuarea anchetelor administrative necesare pentru obținerea acestor informații.

(3) Autoritatea solicitată se poate consulta cu autoritatea solicitantă cu privire la necesitatea unor anchete specifice și comunică informațiile obținute, inclusiv rapoarte, declarații, copii certificate și orice alt document.

Articolul PVAT.8

Asistență pentru cererile referitoare la accize

La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată ia măsurile necesare, în conformitate cu actele sale cu putere de lege și actele administrative aplicabile, pentru a asigura o supraveghere specială și pentru a furniza autorității solicitante informații cu privire la:

(a) persoanele cu privire la care există motive întemeiate să se considere că sunt sau au fost implicate în operațiuni care contravin legislației în domeniul accizelor;

(b) mărfurile transportate sau care pot fi transportate în așa mod încât există motive rezonabile să se creadă că au fost utilizate sau sunt destinate utilizării în cadrul unor operațiuni care contravin legislației privind accizele vamale;

(c) locurile în care sunt sau ar putea fi antrepozitate sau constituite stocuri de mărfuri de așa manieră încât există motive rezonabile să se creadă că aceste mărfuri au fost utilizate sau sunt destinate utilizării în cadrul unor operațiuni care încalcă legislația privind accizele vamale;

(d) mijloacele de transport care sunt sau pot fi utilizate în așa mod încât există motive rezonabile să se creadă că sunt destinate utilizării în cadrul unor operațiuni care încalcă legislația privind accizele vamale;

(e) spațiile cu privire la care autoritatea solicitantă are suspiciuni că sunt folosite pentru comiterea de încălcări ale legislației în domeniul accizelor;

(f) circulația mărfurilor; și

(g) orice alte informații relevante care se referă la un agent economic sau un antrepozit fiscal care poate fi implicat în operațiuni care contravin legislației în domeniul accizelor.

Articolul PVAT.9

Termenul pentru furnizarea informațiilor

(1) Autoritatea solicitată furnizează informațiile menționate la articolul PVAT.7 cât mai curând posibil și în orice caz în cel mult 90 de zile de la data primirii cererii. Cu toate acestea, atunci când autoritatea solicitată deține deja informațiile cerute, termenul se reduce la maximum 30 de zile.

(2) În cazul în care autoritatea solicitată nu este în măsură să respecte termenele menționate la alineatul (1), aceasta informează autoritatea solicitantă în scris cu privire la motivele nerespectării și indică data preconizată pentru oferirea unui răspuns.

CAPITOLUL 2

SCHIMBUL DE INFORMAȚII FĂRĂ CERERE PREALABILĂ

Articolul PVAT.10

Schimbul spontan de informații

Autoritatea competentă a unei părți transmite autorității competente a celeilalte părți, fără solicitare prealabilă, orice informații relevante pentru aplicarea corectă a TVA, a accizelor sau a taxei pe tranzacții, în special în cazul în care:

(a) se consideră să impozitarea are loc pe teritoriul celeilalte părți;

(b) a fost comisă o încălcare a legislației privind TVA, accizele sau taxa pe tranzacții pe teritoriul celeilalte părți sau este probabil să fi fost comisă o astfel de încălcare; sau

(c) există un risc de pierderi fiscale pe teritoriul celeilalte părți.

CAPITOLUL 3

ALTE FORME DE COOPERARE

Articolul PVAT.11

Notificarea administrativă

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată ia măsuri pentru a transmite sau a notifica destinatarilor de pe teritoriul său documente sau decizii care se încadrează în domeniul de aplicare a prezentului protocol. Cererile se formulează în scris, limba engleză fiind întotdeauna acceptabilă.

(2) Cererile includ numele și adresa destinatarului, obiectul deciziei sau al instrumentului și orice alte informații relevante.

(3) Autoritatea solicitată informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la răspunsul său la cererea de notificare și îi comunică, în special, data de notificare a destinatarului cu privire la decizie sau titlu.

Articolul PVAT.12

Prezența în birourile administrative și participarea la anchetele administrative

(1) Printr-un acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată, autoritatea solicitată poate permite funcționarilor autorității solicitante să fie prezenți la birourile sale sau în orice alt loc în care aceste autorități își îndeplinesc atribuțiile sau pe parcursul desfășurării anchetelor administrative realizate pe teritoriul său, în vederea realizării schimbului de informații menționat la articolul PVAT.2 litera (a). Astfel de anchete administrative se efectuează exclusiv de către funcționarii autorității solicitate. Funcționarii autorității solicitante nu exercită competențele de inspecție conferite funcționarilor autorității solicitate.

(2) Printr-un acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu măsurile stabilite de aceasta din urmă, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot fi prezenți la desfășurarea anchetelor administrative efectuate pe teritoriul părții de care aparține autoritatea solicitată, în vederea colectării și a schimbului de informații menționate la articolul PVAT.2 litera (a). Astfel de anchete administrative se efectuează în comun de către funcționarii autorității solicitante și ai autorității solicitate, sub coordonarea statului solicitat și în conformitate cu legislația părții de care aparține autoritatea solicitată.

CAPITOLUL 4

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul PVAT.13

Condițiile care se aplică schimbului de informații

(1) Autoritatea solicitată furnizează autorității solicitante informațiile menționate la articolul PVAT.2 litera (a) sau transmite o notificare administrativă menționată la articolul PVAT.11, cu condiția ca:

(a) numărul și natura cererilor de informații sau a notificărilor administrative formulate de autoritatea solicitantă să nu impună o sarcină administrativă disproporționată; și

(b) autoritatea solicitantă să fi epuizat sursele uzuale de informații disponibile.

(2) Prezentul protocol nu impune nicio obligație de a efectua anchete sau de a furniza informații cu privire la un anumit caz dacă legile sau practicile administrative ale părții care ar trebui să furnizeze informațiile nu autorizează partea respectivă să efectueze anchetele în cauză ori să colecteze sau să utilizeze informațiile respective în scopuri proprii.

(3) O autoritate solicitată poate refuza să furnizeze informații atunci când autoritatea solicitantă nu poate pune la dispoziție, din motive juridice, informații similare.

(4) Punerea la dispoziție a informațiilor poate fi refuzată atunci când ar duce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional, a unui proces comercial sau a unor informații a căror dezvăluire ar fi contrară politicii publice.

(5) Alineatele (2), (3) și (4) nu se interpretează în niciun caz ca autorizând autoritatea solicitată să refuze punerea la dispoziție a informațiilor din simplul motiv că informațiile respective sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară ori de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent sau de administrator ori pentru că aceste informații se referă la participații la capitalul unei persoane juridice.

(6) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă cu privire la motivele care stau la baza refuzului unei cereri de asistență.

Articolul PVAT.14

Forme de comunicare

(1) Cererile în temeiul prezentului protocol se formulează în scris, inclusiv în format electronic. Cererile includ, în măsura posibilului:

(a) autoritatea solicitantă și funcționarul solicitant;

(b) tipul de asistență solicitată;

(c) obiectul și motivul cererii;

(d) elementele juridice implicate;

(e) indicații cât mai precise și mai complete cu privire la mărfurile, persoanele sau tranzacțiile care fac obiectul anchetelor;

(f) un rezumat al faptelor relevante și al anchetelor deja efectuate; și

(g) orice detaliu suplimentar disponibil care să îi permită autorității solicitate să dea curs cererii.

(2) Dacă o cerere nu întrunește cerințele formale prevăzute în prezentul articol, autoritatea solicitată poate solicita corectarea sau completarea acesteia. În așteptarea acestei corectări sau completări, pot fi totuși dispuse măsuri asigurătorii, dacă este cazul.

TITLUL III

ASISTENȚA ÎN MATERIE DE RECUPERARE

CAPITOLUL 1

SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Articolul PVAT.15

Cererea de informații

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată furnizează informații pentru identificarea debitorilor sau a activelor situate pe teritoriul său, necesare pentru recuperarea creanțelor prevăzute în prezentul protocol.

(2) Autoritatea solicitată poate efectua sau poate dispune efectuarea anchetelor administrative necesare, ca și cum ar acționa în propriile cazuri de recuperare.

(3) Asistența poate fi refuzată numai în cazul în care:

(a) autoritatea solicitată nu a putut obține aceleași informații în scopuri proprii;

(b) furnizarea de informații ar conduce la divulgarea unui secret profesional sau comercial; sau

(c) furnizarea de informații ar fi contrară ordinii sau siguranței publice.

(4) Furnizarea de informații nu poate fi refuzată pentru simplul motiv că acestea sunt deținute de o instituție financiară sau de un reprezentant care acționează în numele unei alte persoane.

(5) În cazul în care se refuză acordarea asistenței, autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în scris și justifică refuzul.

Articolul PVAT.16

Prezența în birourile administrative și participarea la anchetele administrative

(1) Cu acordul autorității solicitate, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot fi prezenți în birourile autorității solicitate sau pot participa la desfășurarea anchetelor administrative legate de cazurile de recuperare.

(2) Pe parcursul acestor activități, funcționarii invitați acționează sub supravegherea autorității solicitate și în conformitate cu procedurile acesteia. Aceștia nu exercită nicio competență de executare pe cont propriu.

(3) Atunci când dreptul intern conține dispoziții în acest sens, autoritatea solicitată poate permite funcționarilor invitați să consulte dosare relevante, să intervieveze persoane implicate sau să ofere asistență în cadrul audierilor și al procedurilor judiciare.

(4) Funcționarii invitați dețin o autorizare scrisă prin care se confirmă identitatea și calitatea lor oficială și trebuie să respecte aceleași obligații de confidențialitate pe care le respectă funcționarii autorității solicitate.

CAPITOLUL 2

ASISTENȚĂ PENTRU NOTIFICAREA DE DOCUMENTE

Articolul PVAT.17

Cererea de notificare a anumitor documente care privesc creanțe

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată notifică destinatarului orice instrumente, decizii sau documente care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului protocol, inclusiv cele de natură judiciară, referitoare la TVA, accize, taxe pe tranzacții, taxe vamale sau recuperarea acestora.

Cererile de notificare includ:

(a) autoritatea solicitantă și datele de contact ale biroului responsabil;

(b) numele, adresa și orice alte date relevante pentru identificarea destinatarului, în măsura în care sunt disponibile;

(c) natura și obiectul documentului care trebuie notificat; și

(d) o descriere concisă a creanței în cauză, inclusiv a cuantumului, după caz.

(2) Cererile se formulează în scris, inclusiv în format electronic.

(3) Autoritatea solicitată notifică documentul în conformitate cu dreptul său intern. După executarea notificării, autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă cu privire la data și modalitatea de notificare.

(4) În cazul în care notificarea nu poate fi executată, autoritatea solicitată informează de îndată autoritatea solicitantă, indicând motivele.

CAPITOLUL 3

MĂSURI ASIGURĂTORII SAU DE RECUPERARE

Articolul PVAT.18

Cererea de recuperare

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată recuperează creanțele care fac obiectul unui titlu care permite executarea pe teritoriul părții de care aparține autoritatea solicitantă.

(2) Autoritatea solicitantă informează autoritatea solicitată de îndată ce ia cunoștință de orice informație relevantă legată de chestiunea care a motivat cererea de recuperare.

Articolul PVAT.19

Condițiile care se aplică cererii de recuperare

(1) Autoritatea solicitantă nu poate formula o cerere de recuperare dacă și atât timp cât creanța sau instrumentul care permite executarea acesteia sunt contestate pe teritoriul autorității solicitante.

(2) Înainte de formularea unei cereri de recuperare, autoritatea solicitantă aplică mai întâi procedurile de recuperare adecvate disponibile pe teritoriul său, excepție făcând următoarele situații:

(a) atunci când este evident că pe teritoriul părții respective nu există active de recuperat sau că procedurile respective nu vor duce la plata unei sume substanțiale, iar autoritatea solicitantă dispune de informații specifice care indică faptul că persoana în cauză deține active pe teritoriul părții de care aparține autoritatea solicitată; sau

(b) atunci când recurgerea la astfel de proceduri pe teritoriul părții de care aparține autoritatea solicitantă ar genera dificultăți disproporționate.

Articolul PVAT.20

Executarea cererii de recuperare

(1) Autoritatea solicitată recuperează creanțele ca și cum ar constitui creanțe pe teritoriul său, recurgând la competențele și procedurile prevăzute în actele cu putere de lege și actele administrative ale teritoriului respectiv.

(2) Autoritatea solicitată informează în permanență autoritatea solicitantă cu privire la măsurile de recuperare și la sumele recuperate.

(3) Autoritatea solicitată poate acorda facilități de plată sau tranșe în conformitate cu legislația proprie și poate percepe dobânzi sau costuri de recuperare, pe care le poate reține.

(4) Sumele recuperate se transferă imediat autorității solicitante după reținerea eventualelor costuri sau taxe pe care autoritatea solicitată nu le-a putut recupera în conformitate cu articolul PVAT.26 alineatul (2).

Articolul PVAT.21

Cereri litigioase și măsuri de executare

(1) Orice litigiu cu privire la valabilitatea sau cuantumul creanței este soluționat de autoritățile părții de care aparține autoritatea solicitantă. Litigiile referitoare la acțiunile de recuperare întreprinse pe teritoriul părții de care aparține autoritatea solicitată sunt soluționate de organismele competente ale acesteia.

(2) În cazul în care se contestă creanța sau titlul executoriu, autoritatea solicitată suspendă recuperarea părții contestate până la data la care decizia devine definitivă, însă autoritatea solicitantă poate cere continuarea măsurilor de recuperare sau adoptarea de măsuri asigurătorii pentru garantarea datoriei.

(3) În cazul în care, la cererea autorității solicitante, recuperarea continuă pentru o creanță contestată și creanța este ulterior anulată sau redusă, autoritatea solicitantă rambursează orice sume recuperate în mod necuvenit și orice costuri sau compensații aferente.

(4) Atunci când este necesar pentru a preveni nerecuperarea ca urmare a fraudei, a dispariției activelor sau a insolvenței, autoritatea solicitată poate adopta măsuri asigurătorii permise în temeiului dreptului său intern, înainte de a primi o cerere din partea autorității solicitante în conformitate cu alineatul (2).

Articolul PVAT.22

Modificarea sau retragerea cererii de asistență în materie de recuperare

Autoritatea solicitantă informează imediat autoritatea solicitată cu privire la orice modificare ulterioară a cererii sale de recuperare sau cu privire la retragerea cererii sale, precizând motivele modificării sau retragerii acesteia.

Articolul PVAT.23

Cererea de măsuri asigurătorii

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată ia măsuri asigurătorii, dacă acest lucru este permis de dreptul său intern și în conformitate cu practicile sale administrative, pentru a asigura recuperarea atunci când o creanță sau titlul care permite executarea în statul autorității solicitante este contestat(ă) la momentul prezentării cererii sau atunci când creanța nu face încă obiectul unui titlu care permite executarea pe teritoriul de care aparține autoritatea solicitantă, în măsura în care legislația și practicile administrative ale teritoriului de care aparține autoritatea solicitantă permit luarea de măsuri asigurătorii într-o situație similară.

Dacă există, documentul întocmit pentru a permite luarea de măsuri asigurătorii pe teritoriul autorității solicitante și referitor la creanța pentru care s-a solicitat asistența reciprocă se anexează la cererea de măsuri asigurătorii pe teritoriul autorității solicitate. Acest document nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, de completare sau de înlocuire pe teritoriul autorității solicitate.

(2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță.

Articolul PVAT.24

Limitele obligațiilor autorității solicitate

(1) Autoritatea solicitată poate refuza sau limita asistența în cazul în care:

(a) recuperarea ar cauza dificultăți grave de natură economică sau socială pe teritoriul său;

(b) efortul sau costul administrativ ar fi în mod evident disproporționat în raport cu suma care trebuie recuperată; sau

(c) creanța are o durată de peste cinci ani, calculată de la data scadenței sale pe teritoriul părții de care aparține autoritatea solicitantă.

(2) În cazuri excepționale, asistența poate fi totuși acordată o perioadă de până la 10 ani de la data scadenței, în cazul în care recuperarea este încă posibilă din punct de vedere juridic pe teritoriul părții de care aparține autoritatea solicitantă.

(3) Nu se solicită asistență pentru creanțe mai mici de 5 000 GBP.

(4) În cazul în care asistența este refuzată sau limitată, autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în scris și furnizează explicații.

Articolul PVAT.25

Aspecte privind prescripția

(1) Termenele pentru constatarea și recuperarea creanțelor sunt stabilite de legislația părții de care aparține autoritatea solicitantă.

(2) Orice cerere de recuperare sau de măsuri asigurătorii formulată în temeiul prezentului protocol are ca efect suspendarea termenului de prescripție până la executarea cererii de către autoritatea solicitată.

Articolul PVAT.26

Costuri

(1) Fiecare parte își asumă costurile pe care le suportă pentru asistența în materie de recuperare și nu solicită rambursarea lor de către cealaltă parte.

(2) Autoritatea solicitată își poate recupera costurile direct de la debitor, în conformitate cu legislația pe care o aplică. Autoritatea solicitantă rambursează autorității solicitate costurile sau pierderile care decurg din cereri nefondate.

(3) În cazuri excepționale care presupun costuri neobișnuit de ridicate, autoritățile pot conveni asupra unor modalități specifice de rambursare.

PROTOCOL PRIVIND TRASABILITATEA, COOPERAREA ÎN VEDEREA COMBATERII CONTRABANDEI CU TUTUN ȘI MĂSURILE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA PRODUSELE DIN TUTUN

Articolul PTOB.1

Schimbul de informații

(1) Fără a aduce atingere altor obligații care le pot reveni, Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fac schimb periodic de informații cu privire la cantitățile de produse din tutun importate, vândute sau exportate. Aceste informații includ detalii referitoare la fiecare dintre următoarele aspecte:

(a) cantitatea de tutun brut sau neprelucrat și de produse din tutun care a fost importată sau vândută în Gibraltar ori exportată din Gibraltar;

(b) pentru tutunul brut sau neprelucrat: detalii privind importurile, cu precizarea soiului, proveniență, exportatorului, destinației, importatorului și a greutății în kilograme; și

(c) pentru produse din tutun:

(i) deosebirea între diferitele tipuri de produse din tutun, cum ar fi țigarete, trabucuri, țigări de foi, tutun de rulat, tutun de pipă, tutun pentru narghilea, tutun pentru uz oral, tutun pentru uz nazal, tutun de mestecat și produse noi din tutun, inclusiv produsele din tutun încălzit;

(ii) cantitățile de diferite tipuri de produse din tutun, defalcate pe mărci și agenți economici;

(iii) tendința urmată de prețurile cu amănuntul pentru fiecare tip de produs din tutun, cu precizarea prețului mediu ponderat pentru cantitatea vândută, a prețului minim și a prețului maxim;

(iv) în ceea ce privește comerțul cu amănuntul și cu ridicata, pentru fiecare tip de produs din tutun, deosebirea între vânzarea directă cu amănuntul și vânzarea în regim de scutire de taxe vamale către croaziere de agrement sau alte forme de transport.

(2) De asemenea, Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fac schimb de informații specifice referitoare la măsurile întreprinse pentru prevenirea și combaterea fraudei și a contrabandei cu tutun în Gibraltar, inclusiv în legătură cu legislația adoptată în acest scop, măsurile administrative și judiciare aplicate, resursele umane și materiale utilizate pentru prevenirea și combaterea fraudei și a contrabandei, precum și cantitatea și valoarea confiscărilor efectuate. În categoria acestor informații sunt cuprinse, de asemenea, eforturile de aplicare a conținutului și a normelor în materie de trasabilitate în ceea ce privește combaterea comerțului ilicit și a fraudei.

(3) Informațiile menționate la prezentul articol se furnizează trimestrial și fac obiectul schimbului de informații în primele două luni ale trimestrului următor trimestrului pentru care se face raportarea.

Articolul PTOB.2

Cooperarea și asigurarea respectării legii

(1) Autoritățile competente ale Uniunii și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cooperează pentru a identifica persoanele care își au domiciliul pe teritoriile lor și care, în urma procedurilor desfășurate având ca obiect contrabanda cu produse originare din Gibraltar sau destinate Gibraltarului, pot fi găsite direct sau indirect responsabile de comiterea unor astfel de fapte. Autoritățile competente cooperează, de asemenea, în cadrul investigațiilor menite să stabilească faptele și să atribuie răspunderea.

(2) Cooperarea menționată la alineatul (1) este reciprocă și include:

(a) oferirea de asistență pentru notificarea sau comunicarea documentelor indicate de autoritățile solicitante, emise de autoritățile solicitante, către toți destinatarii acestora;

(b) furnizarea, la cererea autorităților solicitante, a tuturor informațiilor individuale privind activele care sunt relevante pentru impozitare, în scopul recuperării creanțelor deținute de autorități;

(c) încasarea, la cererea autorităților solicitante, a datoriilor față de autorități, astfel cum sunt documentate într-un instrument care permite executarea silită și autorizează acțiunile de recuperare;

(d) la cererea autorităților, în baza instrumentului menționat la litera (c), adoptarea unor măsuri adecvate de asigurare a recuperării creanțelor deținute de autorități.

(3) Printre măsurile corespunzătoare prevăzute la alineatul (2) litera (d) se pot număra oricare dintre cele enumerate în continuare:

(a) reținerea oricăror plăți pe care autoritatea solicitată trebuie să le efectueze către presupusul debitor;

(b) măsuri care prevăd indisponibilizarea activelor unui presupus debitor;

(c) mecanisme sau alte măsuri de interzicere a înstrăinării, grevării cu sarcini sau utilizării activelor ori exercitarea de drepturi cu valoare monetară;

(d) orice alte măsuri prevăzute de lege.

(4) În pofida punerii în aplicare a măsurilor prevăzute în prezentul protocol, în cazul în care apar dovezi în sensul că în Gibraltar sau în zona care îl înconjoară din orice parte a Spaniei sunt introduse ilegal produse din tutun într-o cantitate semnificativă, autoritățile competente ale Uniunii și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, întreprind măsuri eficace pentru a preveni o astfel de activitate ilicită.

(5) Acordurile administrative dintre autoritățile competente ale Uniunii și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, stabilesc modalitățile practice de punere în aplicare a prezentului protocol.

Articolul PTOB.3

Trasabilitatea produselor din tutun

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, instituie un sistem de trasabilitate a produselor din tutun care este echivalent cu sistemul Uniunii și reglementează:

(a) țigaretele și tutunul de rulat începând cu data intrării în vigoare a prezentului acord;

(b) toate celelalte produse din tutun în termen de 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului acord.

În sensul sistemului de trasabilitate a produselor din tutun, „producător” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care fabrică un produs din tutun sau dispune proiectarea sau fabricarea unui astfel de produs și îl comercializează sub numele sau marca sa.

(2) Autoritățile competente ale Uniunii în ceea ce privește piața spaniolă și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, își furnizează reciproc, la cerere, orice informații colectate prin intermediul sistemelor lor. Aceste informații sunt furnizate în timp aproape real și, în orice caz, în cel mult 24 de ore de la primirea cererii. În circumstanțe excepționale, acest termen poate fi prelungit cu acordul ambelor părți.

Articolul PTOB.4

Diferența de preț

Diferența de preț este prevăzută în anexa 24.

Articolul PTOB.5

Măsuri suplimentare

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, stabilește cerințele cu privire la avertismentele ilustrate care trebuie utilizate pe produsele din tutun, acestea fiind echivalente cu cerințele aplicabile pe piața Uniunii.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, interzice introducerea pe piață a tutunului pentru uz oral.

(3) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, interzice vânzările transfrontaliere la distanță de produse din tutun către consumatori.

(4) Până la data intrării în vigoare a prezentului acord, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, instituie un sistem care asigură distrugerea produselor din tutun confiscate în urma operațiunilor de combatere a comerțului ilicit și a contrabandei cu produse din tutun și a produselor care nu respectă cerințele de la articolul 258 litera (a) din prezentul acord. În acordurile administrative dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei pot fi stabilite modalități practice de cooperare în temeiul prezentului alineat.